

IUNIE 1937

ANUL XLIX

Nr. 6

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII
"PROGRESUL SILVIC"

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

SUMARUL :

<i>Studii :</i>	
Aburirea chiresitei de fag	Gh. Șnaider
<i>Referate — Comentarii :</i>	
Asupra unui proces în materie de uzufruct forestier	I. Florescu
Perdelele de protecție în județul Romanaii	Gr. Gr. Marinescu
<i>Problemele zilei :</i>	
Comisiunile de amenajament și de ridicări în plan	
Fixarea bazelor de amenajare	Prof. V. N. Stînghe
Comisiunile de ridicări și de amenajeri	V. P. Negulescu
Comisiunile de amenajări	I. Moldovanu-junior
Incadrarea și organizarea comisiunilor de amenajări	I. Popescu-Zelctin
<i>Insemnări :</i>	
Doi autori străini despre pădurile Moldovei și Munteniei la sfârșitul secolului al XVIII-a	Gr. L. Bărzotescu
Arbori cu dimensiuni excepționale de mari	L. Nagy Gardonyi
Pin spontan pe valea Șohodolului de Runc (Gorj)	At. Haralamb
<i>Cronici :</i>	
Marginalii la a 51-a adunare generală a Soc. Progresul Silvic Varia	C. Cristea
Serbarea arborelui la Chișinău	At. Har.
Congresul internațional de Carbon carburant dela Roma	Gr. Colpacci
Moțiunea celei de a 51-a adunare a Soc. Progresul Silvic	N. Nedelcovici
<i>Mercuriale :</i>	
Situația pieței internaționale a lemnului la începutul lunii Iunie 1937	V. Filip
Comunicat de presă (CIB și E. T. E. C.)	* * *
<i>Recenzii — Revista revistelor — Informațiuni — Cercul de studii — Necrolog — Publicații</i>	

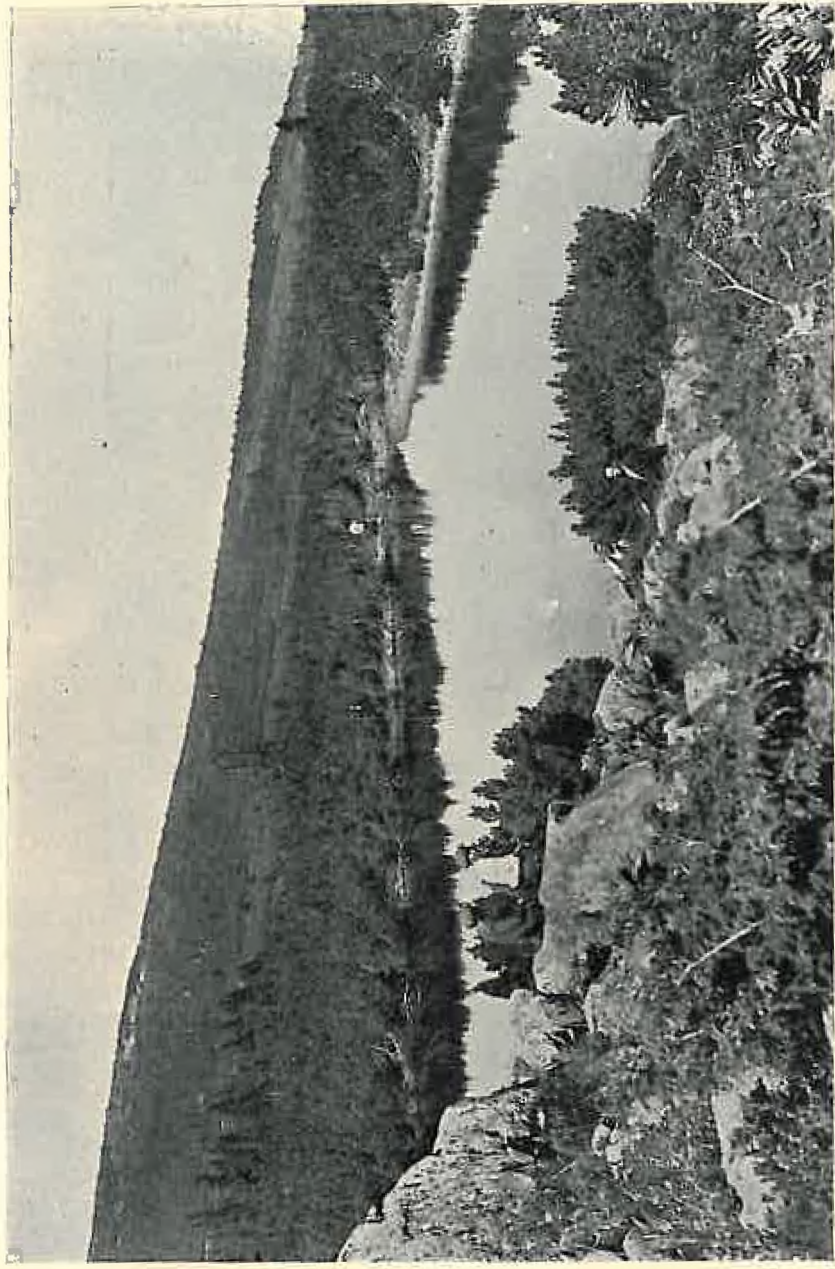
S O M M A I R E :

<i>Etudes :</i>	
L'élevage du bois scié de hêtre	Gh. Șnaider
<i>Rapports et Commentaires</i>	
Sur un procès en matière de usufruit forestier	I. Florescu
Les rideaux d'arbres dans le département de Romanaii	Gr. Marinescu
<i>Problèmes à l'ordre du jour :</i>	
Les commissions d'aménagement et relèvement des plans topographiques	
<i>Notices — Chronique — Mercuriales — Les livres — Revue des revues — Informations — Cercle d'études forestières — Nécrologie — Publications</i>	

I N H A L T :

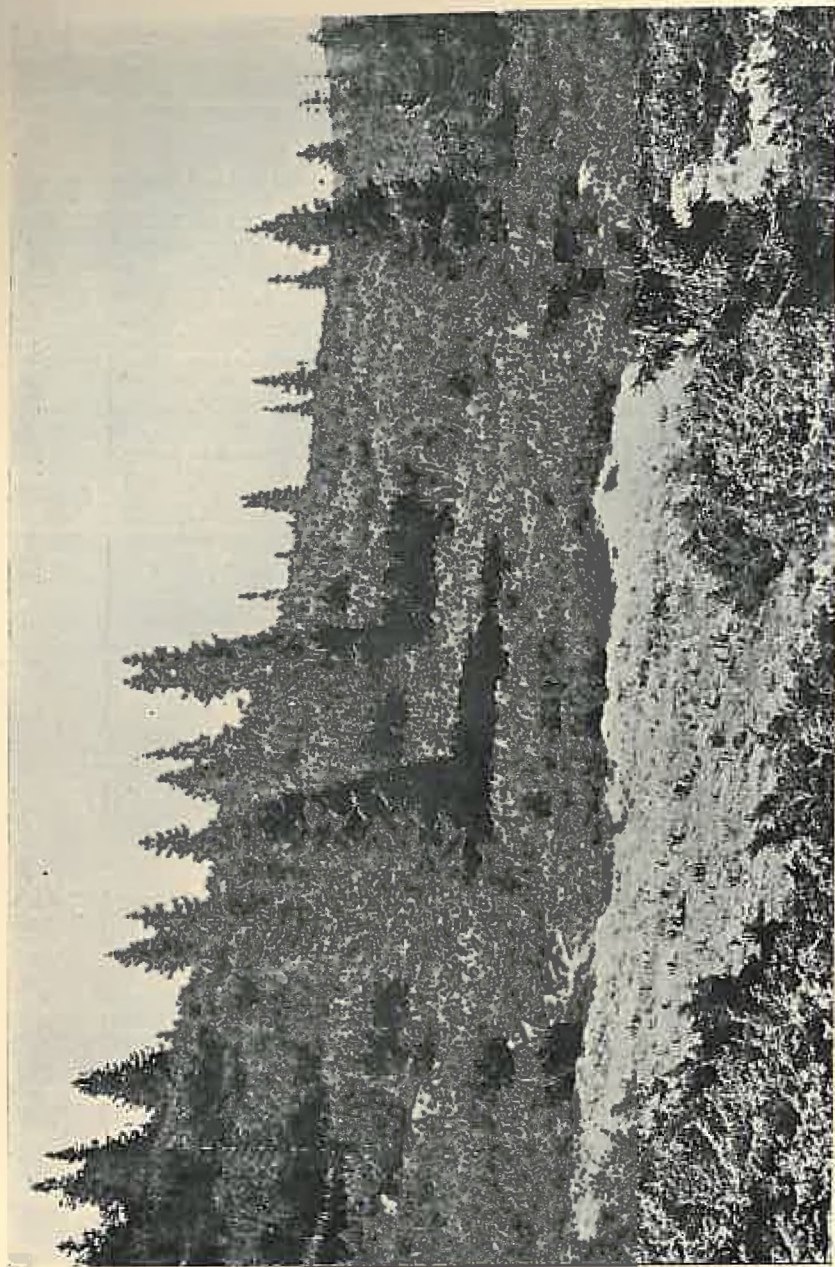
<i>Abhandlungen :</i>	
Abdämpfen des Buchenholzes	Gh. Șnaider
<i>Mitteilungen</i>	
Ueber einem Prozess betreffs Forstnutzungsrechte	I. Florescu
Schutzwaldstreifen im Distrikt Romanaii	Gr. Marinescu
<i>Tagesfragen :</i>	
Kommissionen für Forsteinrichtung und Waldvermessung	
<i>Notizen — Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Forstlicher Studienkreis — Nachruf</i>	

Dans le Caucase (Carpathes roumaines du Nord) un lac entouré de *Pinus pumilio* Haenke et *Juniperus*, à la limite supérieure de la forêt. (1400 m. d'altitude).

Cișcu G. Toma

*In Călimani, la limita superioară a pădurii (1400 m. alt.), un lac înconjurat de pin lărfitor și ienuper.
Dans le Călimani (Carpathes roumaines du Nord) un lac entouré de Pinus pumilio Haenke et Juniperus, à la limite supérieure de la forêt. (1400 m. d'altitude).*

Clisău G. Toma

*Limite superioară a pădurii pe Călimani. La 1400 m. altitudine molizul în lupcă cu pinul iărilor și ienuperul.
La limite supérieure de la forêt dans les Călimani (Carpathes roumaines du Nord). A 1400 m. d'altitude l'épicéa
lutte avec Pinus pumilio Haenke et Juniperus.*

S T U D I I

ABURIREA CHERESTELEI DE FAG

de Ing. GH. ȘNAIDER

A. Avantajele aburirii.

Cheresteaua de fag, mai ales pe piețele din Orient și pe cea engleză, se comercializează de regulă aburită; numai cantități mici se vând neaburite. Acest fapt se datorește calităților, ce capătă fagul prin aburire.

După cum se știe, lemnul de fag are un coeficient mare de contragere la uscare și o durabilitate redusă, proprietăți ce-l fac puțin apt, spre a fi întrebuințat ca lemn de lucru. Prin operațiunea aburirii se influențează asupra acestor proprietăți, modificându-le în sens favorabil și făcând astfel posibilă o întrebuințare destul de largă a acestui lemn în industrie și construcțiuni.

Avantajele ce prezintă cheresteaua de fag aburită, față de cea neaburită, sunt următoarele :

1. Se usucă mai repede după tăerea în gater.
2. Uscându-se, crapă mai puțin.
3. La variațiunile de umiditate, ce survin după uscare, cheresteaua aburită „joacă” (se contrage și se umflă) mai puțin decât cea neaburită.
4. Este mai durabilă.
5. Are o culoare roșietică plăcută.

Am spus că după aburire, cheresteaua de fag se usucă mai repede de cât cea neaburită. Acest lucru e important, dacă ne gândim, că piesele de fag, de dimensiunile comerciale mai mari

reclamă până la 5—6 ani pentru a atinge starea cunoscută sub denumirea de „perfect uscat la aer“.

Ușoara uscare a pieselor de fag aburit se datorește următoarelor 2 cauze :

a) Prin pătrunderea cu abur la temperaturi până la 100°C se solubilizează și se spală parțial din lemn o serie de substanțe, destupând vasele și dând acces aerului.

b) Datorită temperaturii mari a aburului se acumulează în lemn căldura, care ajută uscarea, provocând o evaporatie intensă în primele ore după scoaterea cherestei din camerele de aburit.

În timpul uscării în aer liber, o piesă de lemn prezintă variațiuni în conținutul de umiditate, în diversele sale părți, datorită faptului că pierderea apei se produce din interior către exterior. Ca efect al conținutului inegal de umiditate are loc contragerea inegală a fibrelor lemnoase, ceiace dă naștere la eforturi interne, care crescând mereu produc crăpături lemnului.

Prin aburire se înmoaie fibra lemnoasă, sporindu-se plasticitatea lemnului, proprietate care permite o mai lesnicioasă ajustare a eforturilor interne și deci evitarea producerii crăpăturilor.

Cheresteaua aburită „joacă“ mai puțin la variațiunile de umiditate, ce survin ulterior, după uscare. Explicația stă în faptul că lemnul, cu cât este supus la temperaturi mai înalte, cu atât își reduce mai mult higroscopicitatea.

Astfel fiind într'un mediu cu aceeași umiditate relativă și aceeași temperatură, o piesă de fag aburit își atinge echilibrul higroscopic, absorbind mai puțină umiditate, decât una neaburită, ceia ce înseamnă că și umflarea piesei, sub acțiunea umidității, este mai mică.

Pentru a reduce higroscopicitatea lemnului însă, nu-l putem supune la temperaturi prea înalte de aburire din 2 cauze :

1. Cu cât temperatura e mai înaltă, cu atât lemnul își pierde mai mult din rezistență. După *Arth. Koehler* („The properties and uses of wood“), piesele de la care se cere mare rezistență nu trebuiesc supuse la temperaturi mai înalte de 150° F. (=83,3°C).

2. Aburul, mai ales cel uscat, la temperaturi de peste 100°C, produce arderea cherestei la suprafață, înegrind-o.

Durabilitatea sporită a lemnului de fag aburit, față de cel neaburit, se datorește unei serii de factori, din care remarcăm:

1. Solubilizarea, transformarea și spălarea parțială, prin pătrundere de abur cald, a mai multor substanțe (în special a celor amidonoase) care servesc de hrană ciupercilor producătoare de putregai.

2. Higroscopicitate redusă. Într'un anumit mediu, o piesă de fag aburit conține un procent mai mic de umiditate decât una neaburită. Ori, umiditatea este una din condițiunile absolut necesare dezvoltării ciupercilor.

Sporirea durabilității fagului prin aburire nu este însă într'atât de însemnată, încât să permită întrebuințarea lui cu succes, în locuri umede sau sub cerul liber.

B. Construcția camerelor de aburit.

Aburirea cherestei de fag se face imediat după tăierea în gater sau circular. Principiul este de a se supune la aburit lemnul încă verde, în sevă.

De aci rezultă, că puterea de producție a unei fabrici de chereste aburită este strâns legată de capacitatea de lucru a instalației de aburit.

Pentru a lucra rațional, o fabrică cu 3—6 gater trebuie să dispună de 3 camere (compartimente) de aburit a căror capacitate de lucru să fie acordată cu producția gaterelor, ținând seama de faptul, că debitarea fagului fiind o operație delicată, de precizie, se efectuează numai ziua.

Spre a se evita aglomerările de materiale și împiedicarea dela treabă a lucrătorilor, lucrul la camerele de aburit trebuie astfel aranjat, ca în timp ce camera I, spre ex. e în curs de încărcare, a II să fie sub presiune, iar a III în curs de descărcare.

În ce privește poziția instalației de aburit, ea se construiește în general în apropierea cazanului cu aburi, pentru a nu avea pierderi însemnate de presiune sau temperatură. Față de hala de gater, ea trebuie astfel situată, încât cheresteaua ce iese dela fabrică să nu aibă nevoie de multă deplasare, pentru a fi aburită.

La noi în țară camerele de aburit se construiesc obișnuit din

lemn sau din beton armat. Dăm mai jos descrierea unei instalații din lemn care este ușor de construit:

Volumul fiecărui compartiment este de 47 m^3 iar capacitatea de aburire până la 40 m^3 cherestea în 48 ore.

După cum se vede în fig. 1 și 2, instalația se compune din 3 compartimente (camere) de aburit al căror schelet e alcătuit din lemnărie ecarisată de brad, de $20/20$ și $12/20$ cm., așezată la circa 1.50 m. sub nivelul terenului. Lemnăria e îngrijit încheiată, iar încheierile sunt întărite cu cuie mari.

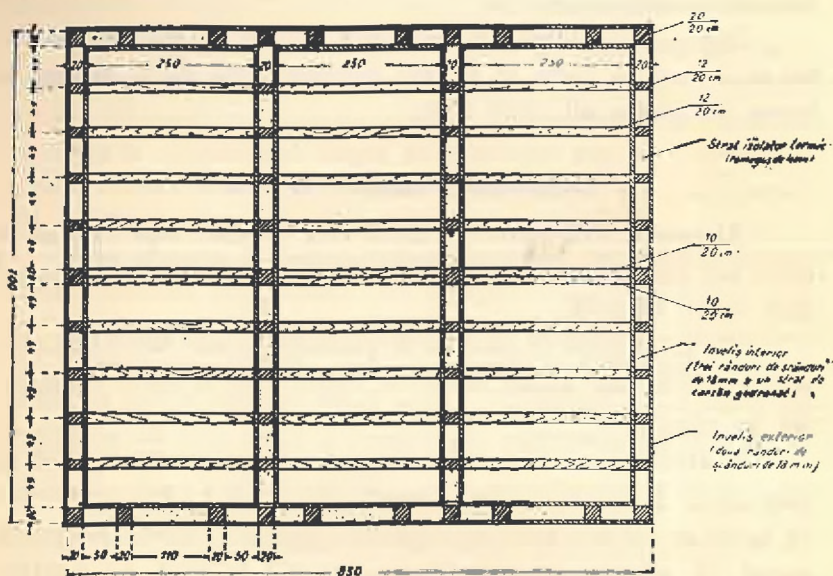

Fig. 1. — Planul unei instalații de aburit cherestea de fag (cu trei camere).

În exterior, pe acest schelet se bate în cuie un înveliș de scânduri de brad de 18 mm. grosime așezate pe 2 rânduri, iar în interior un alt asemenea înveliș. Pe învelișul interior se aplică un strat de carton gudronat american, prins cu cuie și lipit cu smoală, foaie cu foaie. Stratul de carton se acoperă cu un rând de scânduri de 18 mm. prins în cuie.

Spațiul dintre cele 2 învelișuri, interior și exterior, și locul de sub dușumea se umple cu rumeguș uscat, bine bătut.

Deasemenea cu rumeguș se umple și podul, pe o înălțime de 50—60 cm. Acest rumeguș servă ca strat termic izolator.

Sub acțiunea aburilor calzi, cartonul gudronat se înmoaie și închide găurile, ce ar rezulta din defectuoasa lipire a foilor de carton între ele sau prin baterea cuielor.

Ușile, construite deasemenea din lemn și carton gudronat, se prind de peretele camerei, cu ajutorul a 6—8 șuruburi groase (cu diametrul de 20 mm.). O astfel de cameră se închide aproape ermetic și poate suporta presiuni interioare până la 1.10.000 de atmosfere peste presiunea normală.

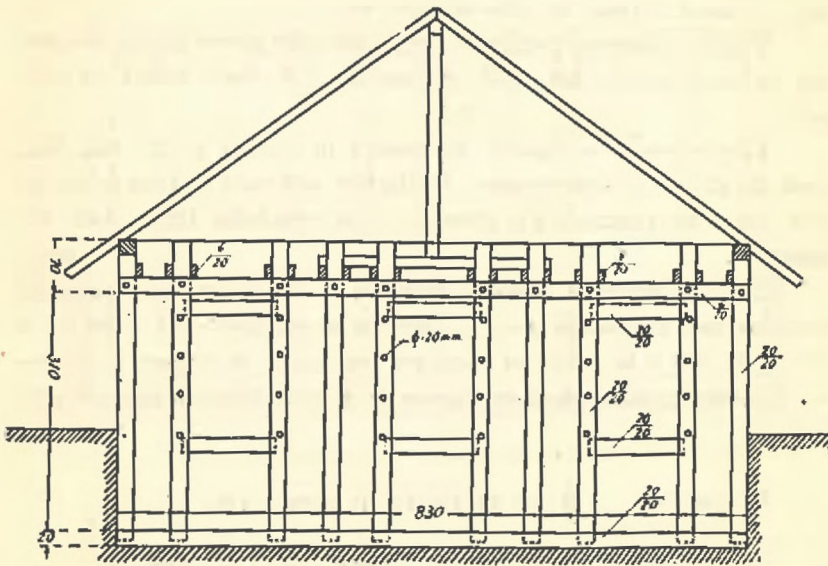

Fig. 2. — Elevația instalației de aburit cheresteaua de fag. Vedere din față.

Accesul aburilor în compartiment se face prin câte două țevi găurite (orificii de $\varnothing=4-5$ mm.) distanțate de circa 12—15 cm. situate în partea inferioară, în doliile formate de pereții longitudinali cu dușumeaua, iar aducerea aburului până la cameră se face printr'o conductă îngropată de obicei în pământ. În fața camerelor, conducta se desparte în 3 brațe, din cari fiecare poartă câte un manometru pentru indicarea presiunii. Manometrele pot fi aranjate și într'o cabină, situată în hala de gațere, sau chiar în hala de mașini, în care caz sunt necesare 3 conducte până la instalația de aburit.

Aburul se ia din cazanul de vapori al fabricii și este un abur saturat, având temperatura inițială egală cu temperatura punctului de fierbere al apei, la presiunea la care lucrează cazanul.

C. Operațiunea aburirii.

După cum am arătat mai sus, aburirea cherestei de fag se face imediat după scoaterea ei din hața de fabricație.

Este preferabil a se aburi cheresteaua pe sortimente; astfel, într-o cameră riglele, în alta dulapii, etc.

Totuși, adeseori pentru a umple locurile goale lăsate de piesele de mari dimensiuni, este necesar de a le aburi odată cu cele mici.

Cheresteaua se așează în cameră în ordine și cât mai des, piesă lângă piesă. Operațiunea de aburire, așa cum se face la noi în țară, care în practică s'a dovedit a da, rezultate bune, este următoarea :

După închiderea camerei umplută cu cheresteaua, se dă drumul aburului sub presiunea de $1\frac{1}{2}$ atm. și se menține așa timp de 6 ore. Apoi din 6 în 6 ore se sporește presiunea de intrare a aburului cu câte $\frac{1}{2}$ atm. până se ajunge la 4 atm. Mersul aburirii este deci:

În primele	6	ore	presiunea	de	intrare	este	$1\frac{1}{2}$	atm.
" următoarele	6	"	"	"	"	"	2	"
" "	6	"	"	"	"	"	$2\frac{1}{2}$	"
" "	6	"	"	"	"	"	3	"
" "	6	"	"	"	"	"	$3\frac{1}{2}$	"
" "	6	"	"	"	"	"	4	"

După aceste 36 ore se închide aburul și se lasă cheresteaua încă 6 ore. Se deschid apoi ambele uși, pentru ca prin curentare să iasă aburul din cameră și se scoate cheresteaua.

Pe timp de frig mare, când cheresteaua este înghețată, pentru a fi pătrunsă bine de abur și căldură, este necesar să se urce presiunea până la $4\frac{1}{2}$ atm. întreagă operațiune în acest caz durând 48 ore, în loc de 42.

În ceia ce privește presiunea din interiorul camerei, în timpul aburirii, ea nu se ridică sensibil deasupra presiunii atmosferice (cel mult cu câteva zeci-miimi dintr-o atmosferă).

Explicația stă în următoarele :

1. Aerul la temperaturi mai joase de 100°C . nu poate cuprinde vapori de apă într-o cantitate atât de mare, încât aceștia să exercite presiuni superioare unei atmosfere. Orice surplus de aburi peste punctul de saturație al aerului se condensează imediat.

2. Aburii intrând sub presiune în cameră suferă o destindere adiabatică, care are ca efect scăderea bruscă a temperaturii și deci condensarea.

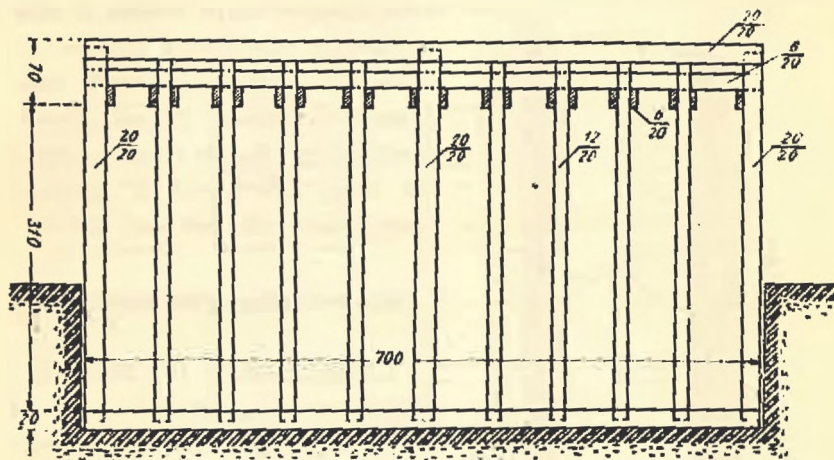

Fig. 3. — Elevația instalației de aburire cheresteaua de fag. Vedere laterală (fără acoperiș).

Supra presiunile mici, superioare unei atmosfere, ce le au de suferit cheresteaua și pereții camerei, sunt datorite numai isbirii țâșniturilor de aburi în aerul camerei.

Condițiunile la care este supusă cheresteaua în cameră sunt:

a) Presiuni cu puțin superioare unei atmosfere (1 atm. plus câteva zeci-miimi de atmosferă).

b) Curent ascendent de abur saturat, care în contact cu cheresteaua și pereții reci se condensează.

c) Temperaturi variind între $50\text{--}100^{\circ}\text{C}$. și peste 100°C . avem în imediata apropiere a țâșniturilor de aburi, unde cheresteaua adeseori se arde la suprafață.

Lucru important în operațiunea aburirii este creșterea gradată a presiunii și neridicarea ei peste 4—6 atmosfere, căci altfel cheresteaua se arde ușor.

După scoaterea cherstelei din cameră, ea se lasă la aer să se svânteze timp de 6—10 ore, în care timp se sortează pe dimensiuni și apoi este dusă la stivă.

Nu toate părțile cherstelei se pătrund bine cu abur. În timp ce părțile sănătoase se aburesc ușor, inima având vasele astupate cu thylle umplute cu substanțe gumoase, este pătrunsă mai greu de abur.

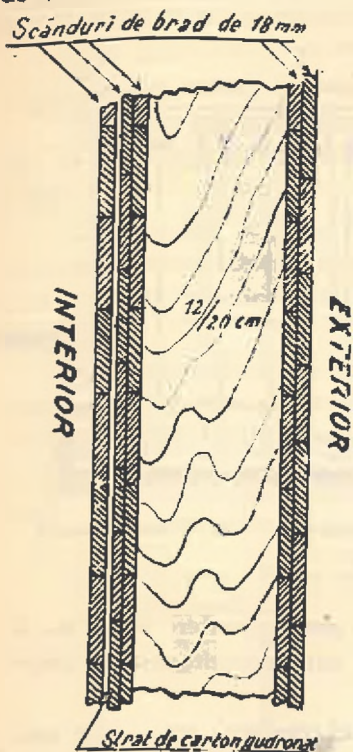

Fig. 3 bis.

Cheresteaua de fag bine aburită, după svântare, trebuie să aibă o culoare roz-roșcată intensă, cu excepția lemnului de inimă, care capătă culoarea brună-roșcată, neuniformă. Razele medulare apar în lemn sub formă de linoare roșii-brune, colorate mai intens.

Stivuirea cherstelei în depozit.

Cheresteaua de fag aburit reclamă multă grijă, pricepere și experiență la manipularea și stivuirea în depozit.

Motivele pentru aceasta sunt următoarele:

a) În urma pătrunderii cu abur cal, plasticitatea lemnului este sporită. Un timp oarecare după aburire, fagul e foarte plastic.

b) Fiind tăiat în gatere complet verde, lemnul conține multă umiditate.

c) Fagul e o specie ușor atacată de ciuperci producătoare de mucegai sau putregai.

O stivuire neîngrijită sau greșit efectuată poate deprecia un stoc întreg, în timp ce stivuirea corectă, pe lângă faptul că menține calitatea cherstelei, contribuie și la înlăturarea unor defecte, de ex. îndreptarea pieselor strâmbe, etc.

Degradările la care în mod obișnuit e supusă cheresteaua de fag aburit, în timpul uscării în stivă, sunt următoarele:

1. Strâmbarea pieselor, simplă sau cu sinuozități.
2. Răsucirea în jurul axei.
3. Crăparea la capete sau în părțile mijlocii.
4. Mucezirea.
5. Atacul de putregai.
- 6) Decolorarea (fizico-chimică, fără participarea microorganismelor), sub influența agenților atmosferici.

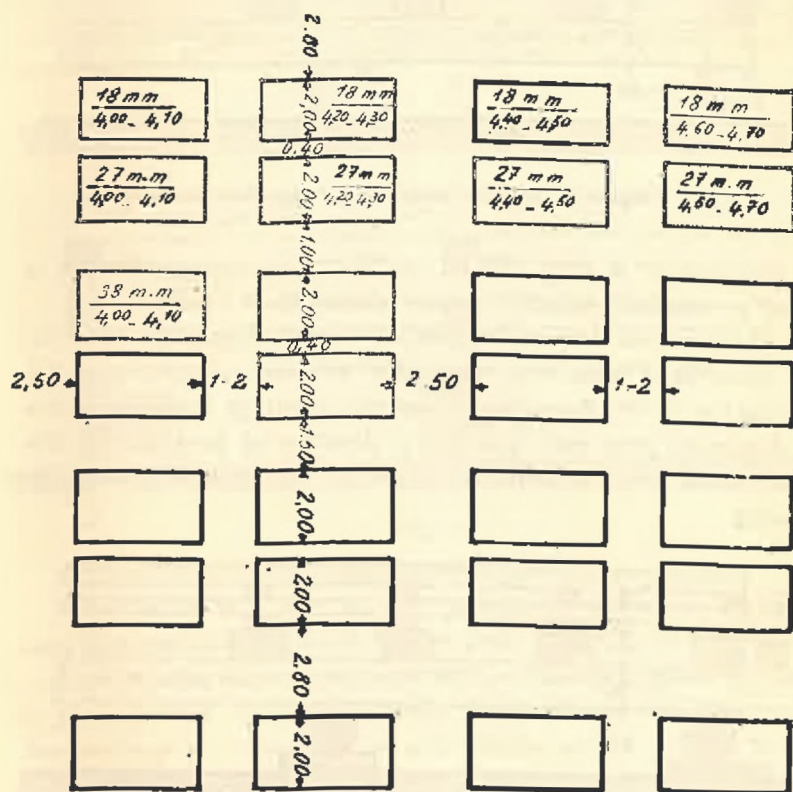

Fig. 4. — Așezarea stivelor în depozitul de cherestea.

În general, modul de stivuire depinde de condițiunile climatice ale regiunii, precum și de condițiunile locale ale situației depozitului. Într'un climat umed, cu pluviozitatea mare se va stivui mai rar decât într'unul uscat. Într'o va'e închisă, unde stagnează aerul

umed, sau unde apele freatice sunt mai la suprafață, se va stivui considerabil mai rar, ca pe un platou uscat, bătut de vânturi.

Adeseaori, la noi în țară, cheresteaua de fag aburit se stivuește direct pe lagăre (platforme) din bușteni de brad sau pe rigle făcute din inimă de fag neaburit, la înălțimea de 15—30 cm. deasupra solului. După grosimea pieselor de stivuit, distanța între buș-

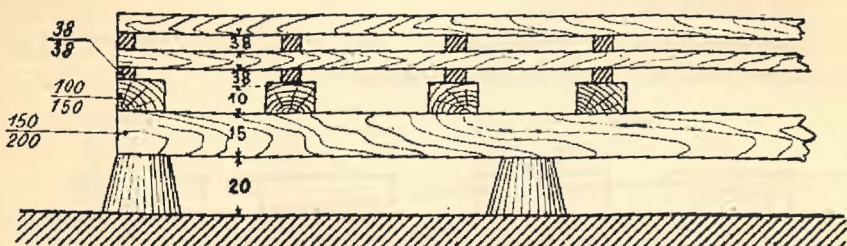

Fig. 5. — Modul de stivuire a cherestei de fag aburit în depozit.

teni sau rigle se ia dela 1.50 m. la 2.00 m. La aceeași distanță se așează și stinghiile (șipcile) printre rândurile de cherestea.

O asemenea stivuire împiedică aerisirea cherestei pe dedesubt, favorizând insta'area ciupercilor în piesele situate în partea inferioară a stivei. Așezarea cherestei direct pe buștenii lagăru-ului, distanțați prea mult, precum și dispozitivul prea rar al stinghiilor au ca efect strâmbarea, răsucirea și crăparea pieselor de cherestea.

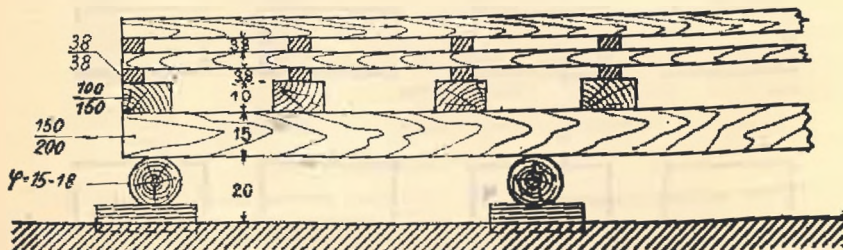

Fig. 6.

Considerăm fundațiune bună pentru stivele de fag aburit pe acea recomandată de Kochler în tratatul „The properties and uses of wood” și pe care o reproducem în fig. 5.

Pe piloți de beton sau zidărie se așează, în lungul stivei, grinzi de lemn tare, de 15/20 cm., cam la 60—70 cm depărtare una de alta. Peste grinzi în curmeziș se pun rigle de 10/15 cm., care susțin primul rând de stîngii de stivuit.

În loc de piloți se pot întrebuința bușteni de 15 cm. diam. așezați transversal pe despicături scurte, după cum se arată în fig. 6.

Lucru principal, de avut în vedere la construirea unei fundațiuni, este ca cheresteaua să se afle cu cel puțin 40 cm. deasupra solului, iar materialul întrebuințat să fie perfect sănătos. Dacă se utilizează material atacat de ciuperci acestea pot infecta ușor cheresteaua.

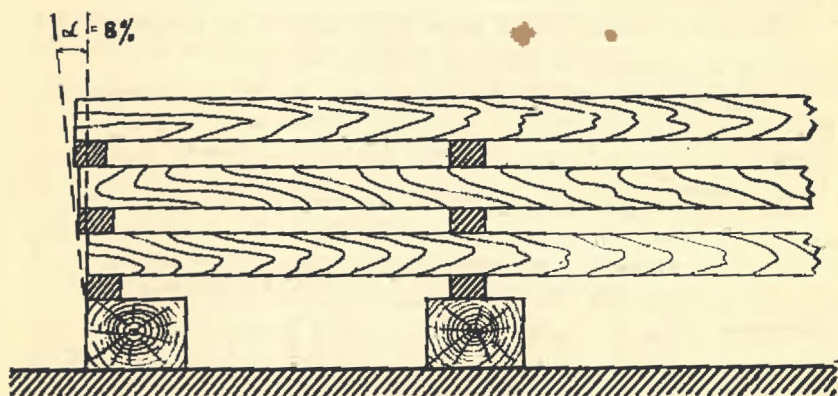

Fig. 7.

Fundațiunea e bine să aibă o pantă de circa 8% în direcțiunea longitudinală și anume dinspre potecă către partea de dinapoi a stivei; această pantă e necesară pentru scurgerea apelor de ploaie de pe cherestea. Pentru a permite scurgerea apei de pe capetele cherestei și a o împiedica de a se infiltra printre acestea și stîngii, e bine să adoptăm modul de stivuire arătat în fig. 7, dând feței frontale a stivei o înclinare de circa 8% înainte către potecă.

La stivuire se are grijă, ca stîngiile de stivuit să aibă exact aceeași grosime și formă paralelipipedică și să fie așezate în același plan vertical, spre a nu supune piesele la eforturi de încovoiere și forfecare, care le deformează.

Este important, deasemenea, să nu rămână capete suspendate în stivă. O chestiune extrem de delicată este desimea stivuirii.

Plasticitatea sporită a lemnului de fag aburit rec'amă o așezare mai deasă a stighilor. pentru a evita deformarea pieselor. în timp ce condițiunile uscării impun o stivuire mai largă. căci altfel cheresteaua nu se usucă și e expusă atacului de ciuperci.

Aranjarea stivelor în depozit și lărgimea poteci'or joacă deasemenea rol important în buna uscare a cherestelei.

Dăm mai jos date asupra stivuirii cherestelei. bazate pe experiență. Din fig. 4 se vede. că depozitul de chereste e despărțit în compartimente prin poteci late de 2,80 m. orientale în direcția Nord-Sud și altele de 2,50 m., perpendiculare pe primele. Stive'e se așează câte două. la o distanță de 0,40 m. una de alta și depărtate la 1.60 de grupul vecin de stive.

Stivuirea cherestelei se face după lungimi și grosimi. într'o aceeași stivă punându-se piese de diferite lățimi.

Lungimile se grupează câte două într'o stivă, spre exemplu : 2.20—2.30 m.

În ce privește desimea stivuirii, indicăm următoarele date:

Grosimea cherestelii	Situaiuni uscate, expuse vânturilor (văi largi, pod.)			Situaiuni umede, ferite de vânt unde aerul stagnează (văi ad.)		
	Distanța medie între piesele de chereste cm.	Grosimea stighilor de sivuit mm.	Distanța dintre stighile de sivuit cm.	Distanța medie între piesele de chereste cm.	Grosimea stighilor de sivuit mm.	Distanța dintre stighile de sivuit cm.
18	2—3	27 27	50	4—5	27 27	50
27	"	"	"	"	"	"
38	3—4	"	"	5—6	28 38	"
48	"	"	50—75	"	"	50—75
58	4—5	"	50—75	6—7	"	"
68	"	38 38	"	"	48 48	"
78	5—7	"	75—100	7—9	"	75—100
88	"	"	"	"	"	"
98	"	"	"	"	"	"
38 38	De la 2 cm până la 1/2 din grosimea riglei	38 38	25—50	De la 1/2 până la 3/4 din grosimea riglei	25—50	Preferabil să se înlocuiască cu stighile rigle de aceeași grosime ca și cele ce se stivuresc.
48 48						
58 58						
68 68						
78 78						
88 88						
98 98						

Am dat mai sus distanța medie între piesele de chereste :

această distanță se ia mai mare între piesele late și mai mică între acele înguste.

Stinghiile pentru stivuit se confecționează de regulă din piesele cu inimă de fag, brăcuite la manipulare sau sortare.

Pentru că piesele de fag stivuite, uscându-se crapă mult la capete, se iau următoarele măsuri preventive :

a) Stinghiile dela capetele cherestei se așează astfel, ca să fie în acelaș plan vertical cu acestea.

b) La cheresteaua (dulapii sau scândurile) începând cu 38 mm. grosime, se bat la ambele capete capace din scânduri groase de 12 mm.

După cum am arătat mai înainte, piesele de cherestea tăiate pe de o parte cu inimă, datorită contragerii reduse a acesteia, au tendința să se înconvoaie și să-și schimbe forma.

Pentru a preveni acest lucru, e necesar ca să fie bine sprijinite capetele dulapilor, atunci când se așează mai mulți în lungimea stivei, iar piesele situate lateral în stivă, expuse insolației, să se stivuiască cu inima în sus pentru a încetini uscarea rapidă a părții sănătoase, opuse inimei.

Stivele se clădesc în general până la o înălțime de 5 m.

Fagul aburit se decolorează ușor sub acțiunea agenților atmosferici, se înălbește la soare și se înegrește intens la ploaie. De aceea acoperirea stivelor trepue să se facă cu cea mai mare grijă, lăsându-se o streășină frontală de 0,75—1.00 m. și de 0,50—0,75 m. cele dorsale și laterale.

Dacă după 4 luni dela intrarea în depozit cheresteaua încă nu a fost vândută, ea se stivuește în parchete de câte 5—10 scânduri (se zice că se „împachetează”).

Abdämpfen des Buchenholzes.

L'étuvage du bois de hêtre.

Sur les marchés d'Angleterre et d'Orient, le bois scié de hêtre trouve placement surtout s'il est étuvé. Sous l'action de la vapeur, le hêtre obtient une série de qualités: coefficient de contraction plus petit, durabilité agrandie, séchage plus vite, une fissilité plus réduite; en dehors de cela il affecte une couleur rougeâtre agréable.

L'auteur décrit où faut il placer et comment doit on construire une installa-

tion d'étuvage. Le bois de hêtre doit être étuvé toute de suite après son débitage. Par conséquent la capacité de l'installation doit correspondre à celle de la scierie. Elle se place dans la proximité de celle-ci et de la chaudière. Une telle installation doit avoir trois chambres : pendant qu'une se trouve sous pression, la deuxième se charge, et la troisième se décharge. D'habitude c'est le bois qui y est employé comme matériel de construction. L'auteur nous donne un type d'installation en bois, dont une chambre présente une capacité de 40 m³ de bois scié en 42 heures en bon temps et 48 heures en hiver.

L'auteur décrit l'opération d'étuvage. Le bois est soumis à une pression de 1½ atmosphères pendant 6 heures; puis tout les 6 heures on augmente la pression de ½ atmosphère. Après 36 heures les portes s'ouvrent, pour que la chambre soit déchargée. Le matériel est laissé ensuite pendant 6—10 heures exposé en plain air. Dans ce temps il est classé et empilé.

L'opération d'empilage demande beaucoup de soin et d'expérience. La plus petite négligence peut provoquer la dévaluation du bois. Au contraire, une bonne manipulation maintient les qualités du bois et contribue à corriger certains défauts. C'est pour cela que l'auteur de l'article consacre un chapitre spécial à cette opération.

REFERATE - COMENTARIU

ASUPRA UNUI PROCES IN MATERIE DE UZUFRACT FORESTIER

de Ing. I. FLORESCU

Chestiunea uzufructului în materie forestieră deși e bine precizată în doctrină, în jurisprudență e mult controversată uneori chiar surprinzător. Aceasta o credem datorită lipsei unei colecțiuni serioase a numeroaselor jurisprudențe: cărți de judecată, hotărâri, decizii, sentințe etc. aflate prin arhive, poduri sau pivnițe. Coordonarea și comentarea lor ar fi de mare utilitate, știut fiind că doctrina și jurisprudența contribuise într-o largă măsură la crearea viitorului drept forestier românesc. În articolul de față voi arăta cum s'a tratat recent o asemenea problemă.

Speța.

Domnul S. T. având a primi un onorariu dela un compozitor și neputându-i-se plăti, i-a luat pădurea sub forma unei vânzări.

Curtea de Apel Brașov și apoi Casația a anulat această vânzare ca fiind fără îndeplinirea formelor cerute de art. 48 și 51 Cod Silvic.

Însă D-l S. T. socotește că s'a anulat numai contractul de exploatare de pădure, nu și contractul de onorariu care stătea la baza exploatării. D-sa având sequestru execuțional înființat prin judecătoria și Cartea funduară asupra uzufructului pădurilor și pășunilor compozitorului, socotește că printr'un ordin al Ministerului către Inspectorat, că: „Se poate aproba exploatarea unui parchet normal din pădure și ridicarea uscăturii din pășune“, i s'a sustras material de sub acel sequestru și, face în mod personal pe

semnatarii ordinului, complici, cu actualii administratori ai posesoratului contra cărora introdusese acțiune penală chemând în garanție și Oficiul național al cooperăției.

Procesul în fond.

Interesând mai puțin tema apărării care a dezvoltat pe larg teoria responsabilităților funcționarilor publici, lipsa elementului infracțional, autoritatea lucrului judecat, diferența între o aprobare silvică și sustracțiune etc. reținem și expunem numai tema silvică.

Inginerii silvici, introduși în cauză au susținut că sequestrul pe lângă a fi fost desființat prin hotărârile anterioare ale Curței de Apel și Casație, potrivit Regulamentului legii pentru satisfacerea trebuințelor normale în lemn de foc și construcție ale populației din Vechiul Regat, Basarabia și Bucovina, cum și posesoratele de pădure din Transilvania, publicat în Mon. Of. No. 86 din 16 IV. 1925, n'ar fi putut atinge pădurea posesoratului T. de oarece pădurile posesoratelor și obștiilor fiind destinate pentru aprovizionarea continuă cu lemne de foc și de construcție a membrilor posesori nu pot fi grevate, amanetate sau înstrăinate (partea III Cap. VI. punctul c).

Apoi din punct de vedere tehnic-silvic uzufructul unei păduri nu poate rezulta decât dintr'o pădure studiată și cu amenajament aprobat, ceea ce nu era cazul. În lipsă de concret să vedem care ar putea fi uzufructul.

Codul Silvic — extins în Ardeal prin Legea din Mon. Of. No. 59/923 — urmărind conservarea și regenerarea pădurilor țării, a prescris anumite condițiuni și moduri de amenajament sub regulamentul de exploatare. În stabilirea acestor moduri de exploatare (când regulamentul de exploatare, când amenajamentul), legiuitorul a avut în vedere numai calitatea proprietarului (persoană fizică, persoană juridică, posesori, etc.).

Prin urmare este determinant la întocmirea lor numai calitatea proprietarului: pădurii (posesorat), iar nu a titularului dreptului de folosință (pretins Dl. S. T.).

Astfel stând lucrurile potrivit art. 2 din C. S. pădurile posesorale nu se pot exploata decât pe bază de amenajament care stabilește: capitalul (fondul de producție) și posibilitatea acelei păduri (venitul — creșterea anuală

lemnoasă). Potrivit art. 3 din C. S. tema amenajamentului apare categorică: stabilirea posibilității în vederea continuității exploatării produselor principale, asigurarea regenerării pădurii, ameliorarea și îndrumarea către starea normală în sens științific) etc. etc. Aplicate aceste principii la Composesoratul T. de 756 ha. excepând seria de protecție (163 ha.) și considerând pădurea de raport (593 ha.) a cărei revoluție normală ar fi de 100 ani, s'ar putea tăia (593 ha.: 100 ani) = 5,93 ha. anual în ipoteza că am avea clasele de vârstă normală adică am găsi capitalul (fondul de producție) plus posibilitatea.

Motivele pentru care pădurea T. nu a putut fi amenajată nu le discutăm deocamdată.

Neavând amenajament aprobat, sequestrul asupra uzufructului pe care l-ar stabili Judecătoria I. B. și l-ar intabula în C. F. — față cu principiile de mai sus — nefiind materializat n'ar putea fi decât o recunoaștere în abstract a unui drept ideal de exploatare.

Care este întinderea acestui drept? Este un anacronism.

Este un anacronism să se deducă uzufructul din Codul Silvic când a fost definit de legi speciale promulgate posterior.

El rezultă clar din textele de mai sus — ratificate chiar — fie-ne iertată expresia în legea apărută în Mon. Of. 59 din 17 Iunie 1923 art. unic.

„Pădurile composescratelor, urbarialiștilor, foștilor nobili din Ardeal se vor administra de Casa Pădurilor întocmai ca pădurile Statului din Vecniul Regat, însă venitul net anual se va pune la dispoziția proprietarilor conform dreptului ce-l au fiecare. Toate legile, regulamentele și instrucțiunile, etc. existente în provinciile alipite sunt și rămân abrogate în întregul lor din ziua promulgării acestei legi”.

Deci proclamarea categorică a venitului net. Aceasta trebuie dedus din toate amenajamentele pădurilor Statului și a celorlalte persoane juridice. Tot așa de categoric apare și în regimul legii Cooperăției. (M. Of. 73 din 27. III. 1935) când se vorbește de controlul bugetului.

După aceste toate, venitul net nu putea fi decât ceia ce rămâne anual după ce se scade din creșterea anuală multiplele cheltuieli de întreținere, impozite de Stat, garanții și cheltuieli de regenerarea pădurii, cota de 1% către Centrala Cooperăției, Ad-ția și

paza pădurilor, salariul personalului forestier, cheltuielile personalului tehnic silvic și ale celui administrativ care formează capitalul cheltuieli ordinare.

A admite altă interpretare când avem legi speciale, de strictă interpretare ar însemna pe lângă nesocotirea unor principii de drept să desființăm însăși economiile legilor, să ruinăm fondul de producție și implicit posesoratele.

Considerând și cele cuprinse în partea III Cap. VI pct. c. p. Reg. din M. Of. 86/925 constatăm că, nu s'ar putea urmări decât — după cum se precizează textual :

„Partea din posibilitatea anuală care trece peste trebuințele posesoratalui, cheltuieli ordinare, etc. și aceia după ce se va vinde la licitație publică, cu îndeplinirea formelor cerute de art. 49 Cod Silvic, având în vedere și dispozițiunile cuprinse în Regulamentul serviciului exterior, etc.“.

Astfel fiind este cu totul neîntemeiat să se susțină că ordinul incriminat Ministerului din 1935 a atins uzufructul acelei păduri, cari nici nu se stabilise formal, iar pe de altă Ministerul Agriculturii și Domeniilor care controlează exploatarea tehnic-silvică a pădurilor posesoratale știa din constatarea Inspectorului de control respectiv că „după resbel în decurs a 16 ani Composesoratalul nu a exploatat decât numai un singur parchet în suprafață de 15 ha. având prin urmare economisări de $16 \times 5,9 = 94,4 - 15 = 49$ ha.“ deci posibilități acumulate, iar D-I S. T. prin acțiunea intentată face o confuzie între venit și capital lemnos fiindcă și unul și altul reprezintă arbori.

Ordinul Ministerului era perfect justificat.

Din rapoartele Inspectoratalului de regim silvic reeșea categoric necesitatea imperioasă de a se acorda posesoratalui un parchet de pădure fiindu-i existența în joc, precum și de a se curăți uscăturile fiind în pericol igiena pădurii (incendii, insecte, etc. etc.), iar din adresele Composesoratalului de păduri reeșea că n'au cu ce plăti dările la fisc, fondul de pază din care se acoperă salariile pădurarilor și brigadierilor Statului, n'au cu ce face ridicarea în plan a pădurii necesare a fi opozabile cotropitorilor vecini, n'au cu ce suporta cheltuielile de amenajare. Mai mult încă: cere a

justificarea refuzului de a i se acorda parchetul anual, etc.

Considerând că toate aceste puncte de vedere erau susținute chiar de Oficiul Național al Cooperăției, Ministerul de Agricultură și Domenii nu putea să nu dea ordinul încriminat care în definitiv se reduce la un parchet de circa 5 ha. din cele 40 ha. cerute.

Chiar dacă pretențiile D-lui S. T. ar fi fost întemeiate încă D-sa n'ar avea de ce să se plângă, fiindcă din însăși natura uzufructului decurge obligația de conservare a substanței. Dispare pădurea, dispare venitul.

Că Ministerul a înțeles să dea numai strictul necesar existenței însăși a posesorului, pentru a perpetua ființa acestor instituții cari durează de veacuri, fără a permite ca cineva să se infiltreze în posesorat și să-l dezagrege, rezultă clar din un alt ordin, la scurt interval care, la noi cereri ale posesorului, îi refuză alte tăeri (o tăere excepțională) până ce nu-l evacuiază pe D-l S. T. dela pădure.

Neîndoios Ministerul de Agricultură și Domenii dând autori zarea încriminată încadrată într'o decizie Ministerială cu No. 206334/934 dată ca ordin circular în întreaga țară și nu în speță a urmărit prin tăerea acordată — după cum spune — intrarea în legalitate a posesorului (să și plătească dările etc). Evident această autorizare s'a dat din punct de vedere tehnic-silvic: „se poate exploata, etc.” și celor legalmente îndreptățiți; deci și din acest punct de vedere acțiunea e neîntemeiată. Ministerul nu stabilește drepturi de proprietate. Alții execută aprobarea, dispun asupra materialului lemnos și au răspunderea tăerii, iar Oficiul Național al Cooperăției îi controlează și ia măsurile în consecință dacă sunt nereguli.

Concluziuni.

Nu rezultă din partea inculpaților nici o intenție de a sustrage un material de sub sequestru. N'au lucrat în nume personal, nici după interesele lor. N'au înțeles să înfrângă dispozițiuni ale unei judecătorii rurale, ci să aplice legi care guvernează materia silvică și reglementează exploatarea pădurilor posesorale, căci art. 52 din C. S. are următorul conținut: **Ministerul Agriculturii și Domeniilor va exercita prin agenții săi silvici un control asupra mo-**

dului cum se va face exploatarea pădurilor Cetelor de Moșneni (composesori) sau răzeși și va lua orice măsură ce va crede de cuviință pentru respectarea amenajamentului, etc.

Dreptul acesta de a tutela composesoratele similare obștiilor de moșneni formează un capitol aparte în codul silvic și e de ordine publică. El pleacă dela interesul superior al conservării pădurilor țării, care de altfel regentează întregul Cod Silvic, și nu poate fi măsurat cu interesele particulare ale D-lui S. T.

Ori de câte ori a venit în conflict interesul superior al conservării pădurilor țării cu interesele particulare, cel particular a trebuit să cedeze.

Jurisprudența e constantă în acest sens.

Astfel Curtea de Apel S. IV București Dec. Civ. 12/929 respingând o acțiune în contencios contra Ministerului Domeniilor care refuzase anularea unui amenajament are între considerente următoarele: „In fața cerințelor forestiere dictate de interesul general al protejării pădurilor, interesul particular trebuie să cedeze și să caute satisfacție într'o altă direcție, etc”, sau mai departe „Amenajamentul unei păduri se face într un anumit și unic scop, acela al protejării exploatărilor pădurilor, bazat pe anumite studii în legătură cu economia forestieră, fără niciun fel de preocupare asupra titularului dreptului de proprietate al pădurei etc.

Dec. 1218 din 24 Iunie 1936 a Casației S. III este o minunată jurisprudență în dreptul forestier composesoral: aparentele leziuni ale dreptului de proprietate moșnenesc sunt în realitate protecțiuni pentru a descuraja pe străini de obște și a-i îndepărta, preocuparea esențială a legiuitorului fiind împiedicarea dispariției pădurilor moșnenești.

Ca încheere menționăm: Tribunalul a admis întocmai punctul de vedere arătat mai sus respingând acțiunea D-lui S. T. și achitând de orice penalitate pe toți inculpații inclusiv ad-torii composesoratului chemați în nume personal, iar Curtea de Apel printr o deciziune din Aprilie cor. a menținut hotărârea Tribunalului respingând apelul reclamantului ca neîntemeiat și majorând cheltuielile de judecată.

Sur un procès en matière de usufruit forestier.

Ueber einem Prozess betreffs Forstnutzungsrechte.

PERDELE DE PROTECȚIE ÎN JUD. ROMANAȚI

de Ing. GR. GR. MARINESCU

Perdelele de protecție, dovedite în ultimul timp a fi foarte necesare agriculturii, pot fi considerate ca lucrări vechi în Sudul județului Romanați, unde în mare parte au fost exploatate până în prezent de 2 ori. Ele acoperă o suprafață respectabilă ce se întinde la Sud de linia ce leagă comunele Apele-Vii, Zvorsca, Vlădila, Studina, Corabia, până la Dunăre.

Constituie din salcâm, ele se țin lanț dealungul drumurilor de tarlale, fără a fi reprezentate prin bande late, rezumându-se la 1 sau 2 rânduri, suficiente însă spre a pune stavilă vânturilor. Au luat ființă cam în același timp cu plantațiile de salcâm făcute pe nisipurile zburătoare, inițiate de „Domeniile Coroanei” cu 30-40 ani mai înainte.

Primile plantații pe hotare și drumuri de tarlale s'au executat tot de către „Domeniile Coroanei”. E'le s'au întins apoi an de an, cu puțini sustrași dela lucrările de împădurirea nisipurilor zburătoare, iar mai târziu și din drajeni. Statul n'a contribuit cu nimic, totul datorându-se exemplului și lipsei de lemn din ce în ce mai accentuată. Cele mai vechi plantații se găsesc în jurul comune'or : Ianca, Ștefan cel Mare, Fuciniș, Prapor, Amărăști, Apele-Vii, Ccolna și Studina.

Astăzi, aceste perdele dau pe piață nu mai puțin de 6000-steri lemn de foc și construcție anual, pe lângă marile cantități de salcâm ce provin din plantațiile de pe nisipurile Statului, instituțiilor și particularilor. Ele constituie pentru populație un capitol sigur și totodată o rezervă sau un ajutor pentru anii cu recolte agricole slabe. Astfel, jud. Romanați cu o suprafață de pădure pe cap de locuitor de 0.10 Ha, (în anul 1922 Agenda Prof. Stinghie)

a ajuns să expedieze lemn de foc și construcție și în josul Dunărei, în regiuni cari au rămas sau sunt sărace în lemn.

În ultimul timp s'a lucrat și se lucrează foarte intens la plantarea drumurilor de tarlele, din inițiativă proprie a locuitorilor, mânăți de rezultatele obținute de vecini, iar lanțul perdelelor se urcă spre Nordul județului, fiind de așteptat să acopere întreg județul într'un timp relativ scurt.

Am încercat să formez un curent pentru plantarea drumurilor de tarlele și în partea de Nord a județului, prin distribuire de pueți și înființare de pepiniere școlare, însă am întâmpinat rezistență din partea populației lipsită de exemple, care se lasă greu convinsă, că plantațiunile ar putea duce la bun sfârșit. Aceasta datorită vătămarilor pe cari le-ar aduce vitele și chiar vecinii în primii ani, fiind stăpâniți și de teama că ogoarele vor fi umbrite în mare parte, scăzându-le astfel suprafața cultivabilă. Temerile populației le-am găsit în mare parte justificiate, plantațiile răslețe neputând rezista, din cauza lipsei de disciplină. În ceea ce privește umbrirea unei margini de câțiva metri, binefacerile, fiind în funcție de timp, nu pot fi scontate și nu sunt înțelese cum trebuie de către populație.

Acțiunea a prins însă la marii proprietari, cari mai ușor își pot da seama de importanța acestor lucrări. Nădăjduim că nu va trece prea mult timp până ce exemplul va fi urmat și de restul populației.

Pentru ca șansele de reușită a plantării drumurilor de tarlele să fie cât mai mari, recomandăm ca pentru început, aceste lucrări să se facă în cadrul serbărei arborelui, cu școlile. În acest scop, ocolul trebuie să-și concentreze toate forțele de lucru asupra unei comune, căutând, pe cât îi va fi posibil, să planteze la ră toate drumurile ce sunt mai ferite de vite. Pueții de salcâm se vor planta des, la distanță de 0,50—0,60 m. puet de puet, pe un singur rând, pentruca șansele prinderii să fie cât mai mari. Rezultatele acțiunii vor fi cu atât mai bune cu cât se vor lua măsuri de apărarea pueților, prin șanțulețe. Recomandăm deasemeni ca pueții de salcâm să fie crescuși chiar în comună, într'o pepinieră școlară ce se va înființa pe terenul școlii, al primăriei, sau chiar închiriat de către Camera de agricultură, care nu refuză acest sprijin. Îngrijirea pueților se va face de către elevii școalelor, însă numai

sub supravegherea și conducerea directă a șefului de ocol (regim silvic) și cu ajutorul personalului silvic inferior. Conducerea lucrărilor în pepiniere nu trebuie lăsată în grija învățătorilor, cari în cele mai dese cazuri sau sunt foarte ocupați, sau nu sunt suficient pătrunși de importanța acestor lucrări. Copii trebuiesc familiarizați cu lucrările în pepinieră, în forme cât mai plăcute, cât mai atractive, cât mai puțin obositoare. Trebuie să se formeze un cult pentru arbori, iar pentru aceasta, numai silviculturnul va putea să rupă puțin din simțirea lui largă pentru pădure, spre a o infiltra în sufletul copilului. Plantațiile ce se vor face cu pueții astfel crescūți vor da rezultate. Simpla distribuire de pueți, în mod gratuit, și plantații izolate, dau în rare cazuri rezultate bune.

Les rideaux d'arbres dans le département de Romanași.

Schutzwaldstreifen im Distrikt Romanași.

PROBLEMELE ZILEI

COMISIUNILE DE AMENAJAMENT ȘI RIDICĂRI ÎN PLAN

FIXAREA BAZELOR DE AMENAJARE

de Prof. V. N. Stinghe

Un amenajament bine întocmit este totdeauna rezultatul unor conștiințioase, meticuloase și laborioase cercetări asupra tuturor condițiilor fizice și economice în care se dezvoltă și se va valorifica o pădure, — cercetări unite apoi în chip fericit cu rezultatul unor îndelungate experiențe, atât în materie de punere în valoare cât și în materie de cultură de păduri.

Amenajamentul e o disciplină de dispoziții; și dispoziția bună e fructul acelei experiențe la care ne-am referit mai sus, este expresia vederilor de ansamblu în probleme trăite.

Materialul brut, adunat într'una sau mai multe campanii de lucru, de o așa numită comisie de amenajament, este inert deodată; sufletu de viață îi dă tocmai coroborarea ce se face între elementele acestui material și dispoziția care urmează și încheie lucrarea.

Adunarea materialului prim este cum am spus operă de lungă durată. Ea necesită ridicări topografice, desenări de planuri, măsurători și determinări dendrometrice, întocmiri de tablouri, grafice, diagrame; calcule pentru stabilirea posibilității, vârstei exploatabilității; aplicarea pe teren a parcelarului, deschiderea liniilor, etc., etc. Toate aceste lucrări presupun conștiințiozitate, bine înțeles, și temeinice cunoștințe profesionale. De aceea, ori care tânăr inginer silvic cu studii serioase tehnice și înarmat cu rezistența fizică necesară ca să învingă oboseala unor campanii pe teren, adesea foarte dure, — este în măsură să ducă la bun sfârșit această primă fază a întocmirii unui amenajament.

Nu e același lucru însă cu faza a doua, cu luarea acelor dispoziții cari pun lucrurile în mers, cari dau viață cifrelor și fac să

trăiască un amenajament. Aici nu mai e suficientă solida cunoștință profesională, trebuie experiență. Dar aceasta nu se poate nici presupune, necum pretinde tânărului inginer. Si jeunesse savait...!

Pentru a da o bună dispoziție într'un caz anumit nu e nevoie de timp prea mult, de lucru îndelungat pe teren. E un proces intelectual care se desăvârșește în timp neînsemnat ca durată: de lungă durată trebuie să fi fost însă înregistrările personale de reușite și nereușite, multiple trebuie să fi fost criticile pe care omul, acum cu experiență, și le va fi făcut sie-și în decursul vremii.

Concluzia la care ne duc aceste constatări e că totdeauna calitatea amenajamentelor trebuie pusă în sarcina oamenilor cu mare experiență și de multă răspundere în treburile silvice.

O lucrare rea de amenajare compromise curând dar pentru timp îndelungat, ființa pădurii respective. Greșelile vin totdeauna nu dela felul cum s'a adunat materialul prim (dacă nu e ușurință sau rea credință) ci dela felul cum a fost utilizat, dela felul cum s'a dispus pe baza lui.

Ca să nu mai înregistrăm regime rău alese: ex. crânguri în bătrâne păduri de stejar sau în fag; ca să nu mai vedem tratamente nepotrivite: tăieri rase în codru de stejar de pildă sau de brad; ca să nu mai vedem serii prea mari sau prea mici, revoluții afară din cale lungi sau inadmisibil de scurte, — trebuie ca alegerea bazelor de amenajare să fie încredințată șefilor de mare răspundere.

Socotesc că la orice pădure din cuprinsul direcției, dacă trece de un număr de ha, de ex.: de 100 sau conține arborete depășind 40 ani, directorul regional, șeful serviciului tehnic și șeful comisiei de amenajament, împreună cu șeful de ocol să descindă pe teren, să viziteze pădurea, să o parcurgă pe jos, să o vadă efectiv, și să aleagă bazele de amenajare. E o operație care nu răpește prea mult timp dacă se face avându-se la dispoziție planurile topografice, harta arboretelor colorată după clase de vârstă și descrierea parcelară. Pentru economie de timp s'ar putea vedea numai porțiunile bătrâne din pădure, dar acestea ar trebui neapărat văzute.

Concluziile la care ajung acești oameni cu experiență să fie apoi consemnate într'un proces verbal, care va fi „procesul verbal de amenajare” și va figura ca primă filă a textului originalului sau

poate chiar într'un dosar special păstrat la serviciul central respectiv. (El va fi cea ce numesc germanii „Grundlagenprotokoll“ și, se înțelege, va însemna cu totul altceva decât înseamnă procesul verbal de amenajament al francezilor; la aceștia sub acea denumire se înțelege întreg textul amenajamentului).

Două precizări sunt de făcut asupra acestui proces-verbal.

- 1) Să nu se întocmească dela birou.
- 2) În tot cazul să conțină: alegerea regimului, tratamentul, exploatabilității, revoluției și constituirea în serii.

COMISIUNILE DE RIDICĂRI ȘI AMENAJĂRI

de Ing. V. P. Negulescu

O gospodărie silvică rațională se poate întemeia numai cu păduri amenajate, în sensul amenajamentului definitiv, după ultimele progrese ale științei silvice, cu planuri exacte ale pădurilor și care să cuprindă punerea la punct a tuturor problemelor ce ridică pădurea ca ameliorare, exploatare și regenerare.

În gospodăria noastră de stat, avem încă numeroase păduri cu amenajamente sumare de câteva pagini, cu planuri îndoelnice, sumare și unele parțiale și îmbinate, cari cuprind mai nimic, așa că suntem încă departe de o gospodărie rațională.

Amenajamentul definitiv cere, pe deoparte, planul pădurii cu toate detaliile terenului: văi, culmi, curbe de nivel, etc., iar pe de altă parte studiul detaliat al pădurii pe teren, așa că întocmirea unui amenajament reclamă personal, fonduri bănești și timp, a căror ecuație se rezolvă prin comisiuni de lucrări: de ridicări și amenajări.

Aceste comisiuni de lucrări înființate pentru pădurile statului au ajuns la o organizare frumoasă în anii 1912—1914, când au executat o serie de lucrări importante, în comparație cu întinderea pădurilor de atunci, comisiuni ce au sistat în anul 1916.

În perioada postbelică, cu mărirea patrimoniului silvic al țării prin pădurile provinciilor alipite, comisiunile de ridicări și amenajeri nu numai că n'au luat o dezvoltare mai mare în raport cu suprafața păduroasă, dar au lucrat cu totul insuficient față de nevoile pădurilor, din cauza atenției secundară ce s'a dat acestor lucrări de bază, așa că astăzi după aproape 20 ani, nu s'a putut încheia problema ridicărilor și amenajărilor pădurilor statului, în-

cât să rămână de lucru pentru viitor numai revizuirile de amenajamente.

Atenția secundară acordată acestor lucrări se poate vedea în bugetul Caps-ului pe anul 1937/938, unde cheltuielile pentru ridicări și amenajări figurează modest într'un singur articol, pe când celelalte lucrări silvice ocupă fiecare, separat părți respectabile cu serii de articole. Nu mai vorbim de comisiunile de lucrări, ca și inexistente prin organizare și durată de existență.

Dacă aceste lucrări sunt privite cu puțin interes, aceasta nu s'ar putea atribui învinuirilor ce adesea se aduc amenajamentelor întocmite, atunci când pădurile respective nu s'au regenerat în condițiuni satisfăcătoare, vinovatul în aceste situațiuni trebuie căutat de cele mai multe ori în domeniul silviculturii, iar nu al amenajamentului, deoarece metodele de amenajare au fost bune, dar nu s'au aplicat la timp și complet.

Această stare de lucruri nu mai poate să dăinuiască și se impune ca măcar în ceasul al 11-lea, să se atace cu energie și însuflețire problema ridicărilor și amenajărilor pădurilor statului și să se rezolve în maximum 5 ani, prin comisiuni de lucrări cu personal suficient, și prin prevederea de sume bugetare corespunzătoare potențialului de lucru cerut.

Această acțiune se impune cu atât mai mult, cu cât alte lucrări silvice, — de exemplu împăduririle, — cuprinse în sfera amenajamentului și cari nu mai puteau aștepta ridicarea în plan și amenajarea pădurilor, au pășit la executarea activă și susținută în: ă de peste 10 ani, iar acum a apărut ofensiva operațiunilor culturale. Normal ar fi trebuit să se termine mai întâi ridicarea și amenajarea pădurilor, după care să se pornească acțiunile celorlalte lucrări silvice prevăzute în amenajament ca: ameliorare, exploatare și regenerare, lucrări ce s'ar fi realizat după programe reale, puse la punct, isvorâte din temeinicia amenajamentelor definitive și s'ar fi evitat strecurarea de neprecizii și incoerențe, provocate de superficialitatea amenajamentelor sumare.

Dacă realizăm lucrările de bază, terminăm și cu provizoratul deciziilor ministeriale anuale referitoare la exploatarea pădurilor statului fără amenajamente, provizorat ce trebuie să recunoaștem că se aseamănă cu provizoratul deciziilor ministeriale pentru pășunat în păduri.

Ca organizare, cred că sistemul comisiilor centrale de ridicări și amenajeri pe lângă Direcția Tehnică din Caps vor da rezultate superioare comisiilor pe direcții regionale, atât din punct de vedere al unității de lucru, al economiei de fonduri și materiale, cât și a rezultatelor, cu condiția ca să se adopte pentru aceste comisiuni un anumit sistem de lucru.

Dacă în perioada 1931/1936 s'au obținut lucrări importante la unele direcții prin comisii regionale, aceasta nu se datorește sistemului descentralizării, ci entuziasmului și energiei câtorva elemente, pe când în alte părți nu s'au obținut lucrări la înălțimea corespunzătoare, în schimb s'au cheltuit sume apreciabile, așa că rezultatele pe țară cu sistemul pe direcții regionale au fost insuficiente.

Aceste comisiuni se vor deplasa pe teren în timpul campaniei de lucru (lunile Aprilie—Octombrie), ca apoi în restul timpului să execute la birou lucrările corespunzătoare.

Comisiunile centrale de lucrări să aibă ca șefi, ingineri bine calificați, cu practică în aceste lucrări, iar la amenajări, cum ei vor fi acei ce le vor întocmi, se cere ca să aibă cunoștințe sigure asupra tuturor disciplinelor silvice, spre a putea da cele mai bune soluțiuni în amenajarea pădurilor. Acești șefi de comisii să fie menținuți ca atare un timp mai îndelungat, spre a se putea obține randament cât mai mare.

O parte din membrii comisiunilor să fie recrutați din inginerii noi numiți în serviciu, cari să stea cel puțin doi ani în aceste comisiuni, în care timp vor câștiga ca practică prin lărgirea orizontului silvic, atât în contactul cu pădurea cât și în pătrunderea disciplinei amenajamentului, practică ce le va folosi mult în carieră.

Toți inginerii cari au trecut prin aceste comisii au fost mai târziu foarte buni șefi de ocol și s'au menținut pe aceeași linie și în funcțiile dela Direcție și Centrală, așa că se impune să se introducă obligativitatea ca toți inginerii silvici să facă un stagiul de cel puțin doi ani în aceste comisii, după care să treacă la celelalte lucrări silvice încă doi ani, ca apoi să fie admiși la examenul de șef de ocol și să li se dea preferință la conducerea ocoalelor în ordinea clasificăției la acest examen.

În vederea executării lucrărilor de ridicări și amenajări, urmează să se alcătuiască pe ani programe de lucru pentru perioada

de 5 ani, în care să se prevadă lucrările în ordinea importanței, căutându-se a se ataca problemele în cât mai multe locuri.

În acest scop delegatul Caps-ului împreună cu directorul regional, șefii serviciilor comercial și tehnic, inspectorul de control și șeful de ocol, vor stabili la fiecare ocol, bazele de amenajare pentru întreg ocolul, pădurile de ridicat și amenajat și importanța lucrărilor pentru încadrare și programul de 5 ani.

În modul acesta bazele de amenajare se vor pune la punct pentru toate pădurile statului.

În vederea obținerii maximumului de randament în lucrările comisiunilor de ridicări și amenajări, din practica mea de șef de comisie, cred că trebuie să se ia următoarele măsuri:

1. Comisiile să introducă în lucrările de teren programe săptămânale și situații de întrebuințarea timpului, spre a evita pierderi de timp. Lucrările de birou se vor termina cel mai târziu la 15 Martie al anului următor, cu sancțiuni pentru eventualele întârzieri, astfel încât să se evite sistemul defectos din trecut, când s'au ținut amenajamente neterminate câte 3—5 ani.

2. Să se folosească în lucrări instrumente și metode unitare de lucru, recomandate ca cele mai bune de tehnică.

3. Să se alcătuiască instrucțiuni unitare de amenajare pe tipuri de arborete cu stabilirea regimului și modalității de tratament, fără a se înăbuși personalitatea amenajistului (vom evita exagerări dăunătoare ale unei direcții regionale, care a dat modele stricte de memorii și devize de împăduriri).

Pentru a păși pe o treaptă superioară în tehnica amenajamentului se impune a se introduce în aceste instrucțiuni, următoarele:

a) Odată cu ridicarea în plan să se definitiveze hotarele pădurilor prin lucrări — perimetrări, fără de cari amenajamentele nu au o bază sigură.

Pe hotare să se prevadă a se executa șanțuri și perdele de protecție contra delictelor de pășunat, furturi de lemne și protejarea arboretelor contra frigului și uscăciunii.

b) Înainte de întocmirea amenajamentului să se traseze rețele de drumuri de exploatare, mai ales în pădurile accidentate, condiție esențială pentru existența amenajamentului.

c) Descrierea generală a arboretelor să se facă pe tipuri de arborete.

Descrierea parcelară să fie detaliată, după separațiile de arborete fixate pe planuri, ca specii, vârstă, etc.; din care să rezulte date exacte, necesare unei statistici reale a pădurilor.

d) Atenție deosebită să se dea tratamentului în trecut și să se urmărească rezultatele, din care să se scoată concluziuni pentru viitor, în vederea îndrumării pădurii spre starea normală.

e) Bazele de amenajare să fie dezvoltate cu toate considerațiunile necesare asupra exploatabilității, regimului și modalității de tratament, revoluție, etc. iar nu cum s'a făcut în trecut, când deseori se repeta aceeași frază la stabilirea bazelor de amenajeri.

În această ordine de idei să se urmărească realizarea stării normale care să fie preocuparea de căpetenie a amenajistului, cu stabilirea claselor normale de vârstă, precum să se urmărească acordarea între considerațiunile culturale și economice pentru progresul pădurii. Să se evite ca economicul să subjuge culturalul, în care caz pădurea tinde spre zero, spre desființare. Se impune însă ca amenajamentul să cuprindă studierea serioasă a pădurii din punct de vedere economic și să se alcătuiască planurile de exploatare cu obținerea de exploatare rentabile, fără de care un amenajament este născut mort.

f) Posibilitatea să se calculeze pe volum.

Calcularea posibilităților pe volum va cere personal și fonduri mai mari, dar cum trebuie să ne integrăm într'un spirit tehnic mai înalt, să căutăm a depune toate eforturile în realizarea acestei posibilități.

g) Planurile speciale de exploatare și ameliorare să nu mai prevadă parcele de gestiune de parcurs anual, ci să indice numai afecțiunea respectivă și posibilitatea pe volum sau suprafață de realizat; așa că urmează a se lăsa la latitudinea agenților de execuție ordinea, natura și periodicitatea tăerilor.

Dar pentruca acest principiu important, însă delicat, să dea rezultate dorite, se cere ca inginerul de execuție să fie un element pregătit și verificat, deci o selecționare serioasă a șefilor de ocoale, pe baza examenului, ce trebuie introdus cât mai curând.

h) În amenajament să se prevadă toate lucrările de executat în domeniile ameliorărilor, exploatărilor și regenerărilor artificiale.

i) În apropierea oraşelor şi reşedinţelor de ocoale să se oprească mici porţiuni de pădure ca serii de agrement, pentru crearea de parcuri.

Pe drumurile de acces din păduri să se rezerve arborii excepţionali ca dimensiuni de fiecare specie, ce se vor inventaria şi păstra ca mărturii frumoase ale pădurilor noastre.

j) Amenajamentele să fie prezentate într'o formă impunătoare ca redactare, cu planuri colorate, cu clasele de vârstă şi proporţia speciilor, ca diagrame şi fotografii de arborete.

În afară de principiile de mai sus, pentru a evita confuziuni sau întâzieri în aprobarea amenajamentelor credem că trebuie să se mai realizeze următoarele :

1. Consiliul Tehnic al pădurilor să aibă delegaţi cari să verifice amenajamentele pe teren, spre a se urmări modul de lucru şi totdeodată, să indice soluţiile cele mai potrivite pentru lucrările ce nu vor fi suficient calificate.

2. Amenajamentul întocmit să fie vizat de Directorul regional, şeful serviciului tehnic şi inspectorul de control respectiv, cum că lucrarea este bine întocmită în spiritul şi condiţiunile locale culturale şi economice.

Munca prestată de comisiile de ridicări şi amenajeri cere eforturi deosebite şi se desfăşoară deseori în condiţiuni grele faţă de alte lucrări silvice, aşa că pentru a obţine randamentul cel mai mare dela aceste comisii, trebuie ca munca să fie stimulată şi răsplătită în mod special, aşa cum se procedează de altfel şi în celelalte administraţii de stat pentru lucrări tehnice.

Sistemul de a nu se acorda nicio răsplată pentru munca acestor comisii, în afara salariului după stat, trebuie să dispară, căci aceste economii rău înţelese, se aseamănă cu furatul propriei căştigi, procedeu care ne aduce micşorarea potenţialului de muncă, cu consecinţe asupra randamentului.

Remunerarea suplimentară cea mai nimerită pentru ridicări şi amenajeri să fie pe suprafaţa lucrată, căci vom avea foloasele muncii în acord, iar pentru începerea lucrărilor să se dea avansuri, urmând ca restul să se plătească treptat pe măsura executării lucrărilor.

Pentru încurajarea tinerilor elemente din comisii şi pentru dezvoltarea entuziasmului de muncă, să li se dea la începerea cam-

paniei de lucru prime de echipare, — așa cum s'a acordat odinioară de Casa Pădurilor, — cu care membrii comisiilor să-și încropească echipamentul de campanie.

Tot ceea ce s'a spus mai sus pentru pădurile statului se poate aplica cu succes și pentru pădurile administrate de stat, unde de asemenea se găsesc numeroase păduri cu situația confuză ca ridicări și amenajeri și unde trebuie deci să se înceapă aceeași activitate energetică în rezolvarea acestor probleme, cu stabilirea aceluiași program de lucru prin inspectoratele silvice, iar lucrările să se execute prin comisii centrale. Remunerarea să se facă deasemenea pe suprafața ridicată sau amenajată.

Cu încheierea ridicărilor și amenajerilor pădurilor statului și celor administrate de stat, vom păși într'o nouă perioadă de gospodărie silvică cu patrimoniul inventariat și cu fixarea cadrelor tuturor lucrărilor silvice de executat, perioada lucrărilor de creație.

COMISIUNILE DE AMENAJAMENT ȘI RIDICĂRI ÎN PLAN

de Ing. I. Moldovan-junior

Prefacerile sociale de după războiul mondial, cu toată pleiada lor de supralicitări demagogice, au impus pădurii românești enorme sacrificii, considerate de toți politicienii vremurilor de ieri și de azi drept singurul leac miraculos pentru vindecarea tuturor celor prinși în goana nebună a curentelor și frământărilor sociale de felurite nuanțe.

În lupta dărză la care s'a angajat personalul silvic întru apărarea patrimoniului forestier, înfrângerile au fost nu arareori provocate de lipsa unui amenajament, care constituie legea fundamentală a unei păduri și care, în ființă fiind, ar fi servit ca o armă de mare combativitate în mâna inginerului silvic. Lipsa amenajamentului a înlesnit devastările prin exploatări extraordinare, motivate de o mie și una de necesități, prin schimbarea fără nici o formalitate a pădurilor de protecție în păduri de raport, îndepărtându-ne tot mai mult de pădurea normală și distrugând raportul susținut prin nesfârșitele perioade de așteptare.

La producerea acestor lipsuri, o mare parte din vină îi revine oficialității care, cu o ușurință de neînțeles, a scos din vigoare toate amenajamentele de păduri din teritoriile alipite, cu o nepă-

sare absolut condamnabilă, trăgând cu buretele peste munca atâtor colegi înaintași, cari ne lăsaseră o moștenire prețioasă; o moștenire, pe care și azi o apreciem la justa ei valoare, servindu-ne de ea ori de câte ori nevoile o cer.

Nu cunoaștem îndeajuns motivele subiective și circumstanțele speciale cari au servit drept cauze la luarea acestor dispoziții: limba de redactare a amenajamentelor, invocată ca fiind principal motiv, nu poate rezista unei critici serioase având în vedere, că aceste amenajamente nu erau nici nemțești, nici rusești și nici ungurești, ci mai presus de toate pădurărești, redactate cu luarea în considerare a principiilor științifice consacrate pe acea vreme și adoptate și în ziua de azi. Era deci suficient dacă se luau dispoziții, ca aceste amenajamente să fie traduse în limba română, operație, care nu putea dura decât cel mult 2 ani; câtă vreme, în locul multor amenajamente anulate, nici azi după aproape 20 de ani nu avem ce pune în loc.

În urma măsurilor de anulare nechibzuite toată lumea a profitat, numai pădurea nu, care a fost nevoită a-și jertfi o parte din trupul său pentru acoperirea cheltuelilor de redactarea noului amenajament și a atrage asupra sa și mânia proprietarului întăritat din cauza unei noi contribuții bănești.

Slabe perspective pentru trezirea, unei conștiințe forestiere la care tindem cu toții și răspândirea dragostei de păduri în pături cât mai largi!

Atât sistemul de onorar stabilit între părți prin bună învoială, care a durat până de curând și se caracterizează uneori mai degrabă prin reliefaarea aptitudinilor mercantile, decât tehnice ale amenajistului, ținând seamă de faptul că de cele mai multe ori nu era vorba decât de refacerea vechilor amenajamente scoase din vigoare; cât și sistemul actual cu tarife stabilite pe cale oficială și depunerea banilor la Administrațiile financiare, nu servesc pădurea. Ele sunt în detrimentul ei, având în vedere că proprietarul nu dispune de mijloace suficiente pentru a face față acestor cheltueli, punându-și toată nădejdea, în recuperarea lor dintr'o întocmire a amenajamentului în așa fel, ca primele parchete să-i aducă venituri mai mari, știrbind principiul de continuitate.

Tot din cauza acestui onorar, proprietarul cere (nu fără succes) să i se asigure în cuprinsul amenajamentului interesele lui bine

motivată, cari nici odată nu sunt în concordanță cu interesele publice de conservare ale pădurii, ci sunt pătrunse mai vârtos de spirit hrăpăreț și de nevoia de a realiza un profit cât mai mare și în timp cât mai scurt.

Din tratativele prin care se comunică proprietarului tariful și din presiunile ce sunt necesare a se face asupra lui pentru depunerea sumelor convenite, inginerul amenajist încă nu ese cu prestigiul sporit.

Proprietarul de asemena nu este încântat de acest sistem, ba este chiar nemulțumit și se crede spoliat și vexat de amenajist prin faptul, că i se impune o cheltuială relativ mare și cu scadență destul de scurtă.

Cu un cuvânt, prin aplicarea acestui sistem nici unul dintre cei trei factori principali: pădurea, proprietarul și amenajistul nu câștigă, ba recoltează chiar deficiențe morale.

Care ar fi atunci sistemul, care înlătură aceste inconveniente?

Singurul mijloc de salarizare potrivit situației de față îl considerăm: asigurarea unei diurne potrivite și tuturor cheltuelilor de deplasare pe timpul operațiunilor pe teren a inginerului amenajist, armonizarea acestei diurne cu valoarea efectivă a diurnelor de dinainte de război și mandatarea ei precum și a cheltuelilor efective în timp util, cel mai târziu însă în decurs de 14 zile dela data înaintării actelor justificative.

Nu cade în cadrul preocupărilor noastre de față indicarea fondurilor de acoperire ale acestor cheltueli, cari pot fi identice cu fondul de administrație sporit la toți proprietarii pe măsura necesităților sau augmentat cu subvenții acordate din partea statului, care încă trage foloase de pe urma unei bune administrări a pădurilor din cuprinsul hotarelor sale.

Principalul este ca inginerul amenajist să-și vadă remunerată munca potrivit străduințelor și privațiunilor îndurate pe teren și să fie independent și suveran la redactarea amenajamentului fără a ținea seamă de nevoi de moment și trebuințe artificiale.

*

În privința încadrării personalului tehnic merit a se ocupa cu întocmirea amenajamentelor trebuie să facem deosebire între păduri de stat administrate de C. A. P. S. și păduri particulare administrate de stat prin Serviciile respective.

Și pentru un caz și pentru celălalt excludem din capul locului necesitatea de a forma comisii de amenajament flotante pendinte de vremea din Administrațiile centrale sau regionale.

Organizarea unui personal tehnic amenajist ne-o închipuim în felul următor:

1. Înființarea unui serviciu de amenajări pe lângă actualele Direcțiuni regionale ale Capsului de a cărei sferă de activitate se vor ținea, ridicări în plan, amenajeri, hotărnicii, lucrări de aplicare a amenajamentului prin delimitarea pe teren a folosințelor anuale, estimații de păduri pentru vânzări, schimburi de proprietăți, registre și evidențe pe suprafețe și proprietăți etc.

Șeful acestui serviciu să fie un inginer specializat în atari lucrări și să se bucure de o oarecare stabilitate rămânând la acest serviciu pân'atunci până când nu va fi înaintat în atribuții, nu însă în grad, adică până nu va deveni subdirector, director, etc.

Pela acest serviciu va trebui să treacă fiecare inginer tânăr lucrând câte 2—3 ani înainte de a deveni șef de ocol.

Cu acest personal tehnic ajutat de vreo câțiva conductori, desenatori și dactilografe se va putea conduce acest serviciu executând în timp util toate lucrările, ce cad în sfera sa de activitate.

2. La pădurile administrate de stat persoana echivalentă cu șeful serviciului de amenajări dela Caps ar fi șeful ocolului, care spre acest scop ar trebui să fie descărcat de toate acele lucrări cari nu cad în cadrul preocupărilor de acest gen, precum: supravegherea pădurilor particulare neadministrare de stat, cari vor trece la viitoare servicii regionale ale Direcției regimului silvic înființate de curând; asistarea la adunările compozitoratelor, operațiuni de încasări și plăți în contul fondurilor de administrație și pază, cari pot rămâne în sarcina percepțiilor, ținerea evidențelor privitoare la aceste fonduri, asistarea la ținerea licitațiilor de păduri și redactarea contractelor de vânzări de păduri, etc. Să i se pretindă mai puține situații și să i se dea mai puține hârtii de rezolvat și se va găsi timpul necesar pentru a putea face față nevoilor tehnice de cari ne ocupăm.

Spre acest scop, la ocoalele mai extinse și cu proprietari mai mulți va fi nevoie de sistematizarea unor noi posturi de ajutoari de șefi de ocol și de detașarea peste vară a unuia sau mai mulți staționari după cum vor cere necesitățile serviciului.

Atât la Caps cât și la ocoalele pădurilor administrate de stat toate lucrările se fac sub răspunderea șefilor, iar amenajamentele chiar sub semnătura lor.

Față de comisiile de amenajament, această metodă prezintă marele avantaj, că atât șeful de serviciu dela Caps cât și șeful de ocol sunt familiarizați de mai'nainte cu topografia proprietăților cari vor constitui centrul preocupărilor lor; cunosc configurația terenului, constituția masivului, văile și pâraele, cari întretae proprietatea păduroasă, precum și muchile, cari despart bazinele lor; cu un cuvânt sunt în posesia unor elemente, cari le asigură o indiscutabilă superioritate față de ori care membru al unei comisii streine, căruia îi va trebui un oarecare timp numai pentru a se orienta și a identifica terenul în afară de inconvenientul, că în timpuri ploioase sunt condamnați la inactivitate, câtă vreme personalul localnic întrerupe lucrările externe și își vede de alte treburi la birou făcând o incomparabilă economie de timp.

Ridicările în plan ale suprafețelor ce se vor amenaja se vor face de acelaș personal fiind aceste două lucrări în strânsă legătură una cu alta; separarea lor ar produce numai întâzieri inutile în lucrări.

Nici nu ne putem imagina, ca lucrările de ridicări în plan să fie îndrumate de altcineva, decât de șeful serviciului încredințat a întocmi amenajamentul, fiindcă el face în prealabil planul de împărțire economică cu luarea în considerare a pâraelor, muchilor, hotarelor de proprietăți existente pe teren, cari toate pot fi utilizate drept granițe naturale. Numai el poate da deci indicații operatorului pe teren cari linii intermediare trebuie ridicate în plan având o importanță mai mare și cari pot fi omise sau numai figurate pe plan fără pretenții de exactitate ca fiind de însemnătate secundară.

În decursul lucrărilor de ridicări în plan operatorul pe teren parcurgând pădurea în lung și lat se va orienta și asupra datelor de cari va avea nevoie mai târziu la descrierea parcellară, ba chiar va verifica planul de împărțire economică proiectat de șeful său și va propune modificarea lui ori de câte ori situația de pe teren o va indica.

3. Ar mai rămâne amenajamentele pădurilor particulare ne-administrate de stat, de a căror întocmire se va îngriji el proprietarul pe căile ce le va găsi mai adecvate intereselor sale.

Cugetăm în cazul de față la reînființarea birourilor tehnice silvice, cari ar putea satisface nevoile acestor păduri particulare, în cazul când monopolul instituit actualmente de personalul angajat la stat ar înceta și ar permite în consecință redeschiderea acestor birouri.

Acum după ce de aproape două decenii ne-am deprins cu alte metode de organizare, propunerile expuse ar părea eventual fantastice cu toate că ele fac parte din domeniul realităților dinaintea de anul 1918 fiind adoptate și consacrate timp de mai multe decenii.

Cu acest sistem s'a ajuns, ca în anii din preajma războiului mondial să nu fie pădure administrată de stat care să nu-și aibă amenajamentul ei bine întocmit cu ridicarea cantităților și cu planuri raportate din ridicări în plan directe, nu cu suprimare definitivă a cantităților și cu planuri refăcute după hărți militare cum sunt majoritatea amenajamentelor de azi.

Asupra valorii lucrărilor executate de serviciile de amenajări preconizate de noi ne-am pronunțat destul de eclatant însușindu-ne în întregime toate dispozițiile fundamentale din amenajamentele lor, ba adeseori nu ne-am luat nici osteneala de a transforma — prin construire în plan nu numai prin calcul — scara planurilor în sistemul metric.

Cel mai potrivit timp pentru începerea lucrărilor pe teren este începutul lunii Iunie, adică după terminarea definitivă a regenerărilor de pretutindeni (chiar și dela munte) și se vor continua până la sfârșitul lunii Septembrie când devin scadente delimitările parchetelor anuale la foioase..

Operatorii pe teren vor lua cu ei în afară de micile requizite pentru desen și următoarele instrumente speciale: o busoia topografică cu'n limb gradat și eclimetru, una stadie pentru citirea distanțelor, un carnet special pentru ridicări în plan, un echer pentru construirea pe teren a piețelor de cubaj, un dendrometru, un compas forestier, una ruletă, un barometru de precizie, eventual un eclimetru de mână pentru cazul când nu găsim că este nevoie

să luăm valorile tuturor pantelor cu busola și ne mulțumim cu acest instrument mai portativ, una busolă de mână pentru determinarea expozițiilor și un carnet destinat descrierii parcelare.

Pentru cazuri de zile ploioase, când nu se poate eși pe teren se va mai lua o planșetă, hârtie de desen și un raportor pentru a se putea lucra în cabană la raportarea în plan a datelor ridicate pe teren, lucrări cari altfel se amână până'n iarnă. În această epocă se vor prelucra și datele descrierii parcelare și se întocmește amenajamentul.

În pogramul lucrărilor va figura în prima linie o anchetă locală pentru a verifica proiectul de împărțire economică întocmit la birou în mod sumar pe bază de hărți vechi sau hărți militare, apoi lucrările de ridicări în plan și în urmă descrierea parcelară.

COMISIUNILE DE AMENAJARI

Încadrarea și organizarea lor.

de Dr. I. Popescu-Zelefin

Peste 120 ani¹⁾ de practică amenajistică din alte țări ne arată, că pentru întocmirea amenajamente'lor nu șeful de ocol este cel indicat ci organe speciale — încadrate în dispozitivul administrativ — comisiunile de amenajări.

S'au invocat diverse formule: comisiuni la ocoale având drept conducător pe șeful de ocol, comisiuni regionale, organe ale direcțiilor și comisiuni centrale formate și dirijate dela centru.

Dintre toate aceste formule, pentru condițiunile noastre, cred că a doua — comisiunea regională — apare ca cea mai bună. Pentru că însărcinând pe un șef de ocol cu elaborarea unui proiect de amenajament înseamnă :

1. Admiterea conștientă a unor amenajamente de slabă calitate, nu pentru că șeful de ocol n'ar avea pregătirea necesară, din contră, în cazul ultimelor două formule el trebuie să fie un informator de mare valoare, dar aportul lui este legat de un subiectivism incompatibil cu caracterul acestor lucrări.

Șeful de ocol este acela care cunoaște perfect esența pădurilor sale. Cunoscându-le prea bine, la întocmirea planului de ame-

1) Neumeister: Die Forstelnrichtung der Zukunft (pag. 94.).

najare este tentat se deplaseze centrul de importanță fie pe latura tehnică propriu zisă, neglijând — poate — pe aceia economică, fie viceversa. Din acest motiv, echilibrarea acestor două laturi (condițiune esențială a unui bun amenajament) s'a dovedit a nu se putea realiza în mod optimal și ca atare lucrarea în sine se poate considera slabă. În plus șeful de ocol prin natura ocupațiilor sale nu poate avea o „cultură amenajistică” suficientă, pentru că — să fim sinceri — n'au timp și posibilități materiale.

2. Șeful de ocol — gestionarul unei mari averi — este copleșit în permanență de multe și variate lucrări. Atribuindu-i și lucrări de amenajare înseamnă a-l sustrage dela ocupațiile lui firești, a-l afecta unor lucrări cari implică specializare, cu alte cuvinte înseamnă, a subscri conștient neglijarea lucrărilor de gospodărie, neglijare care se va solda cu pierderi mult mai mari decât cheltuelile necesitate de un organism special constituit. Economie aparentă.

Formula comisiunilor regionale este desigur de preferat celei centrale. Trebuie să tindem spre descentralizare, în sensul ca direcția regională să devină miezul administrației forestiere. Nu se poate din centrală urmări și executa programul de amenajări. Centrul trebuie să fie numai un organ de directive, coordonare și control. În situația actuală, adică atâta timp cât încă mai sunt complexe nepuse în valoare, când activitatea amenajistă regională nu se rezumă numai la revizuire, când încă nu toate pădurile sunt ridicate în plan, cu alte cuvinte în această perioadă de tranziție dela anormal la normal sau exagerând puțin dela extensiv la intensiv, este necesar să se păstreze și în centru una sau două comisiuni, care să ajute prompt și eficient direcțiunile rămase în urmă cu lucrările de amenajare. Și când admitem existența temporară a acestor comisiuni centrale, ne gândim în special la ridicări în plan, pentru că în stadiul în care se găsește gospodăria silvică de stat, ridicarea în plan constituie pe lângă operația de inventar și elementul inițial al lucrărilor de amenajare. Și existența acestor comisiuni centrale se mai justifică și prin lipsa unui personal bine pregătit și instrumentației.

Și la ridicări, ca și la amenajări, trebuiesc oameni rutinați și mai ales trebuiesc aparate pentru a căror procurare administrația nu s'a arătat totdeauna binevoitoare.

Cu tempo-ul cu care s'a lucrat în ultimele două decenii nu se mai poate continua. Dacă vrem să intrăm odată într'un regim normal, apoi aceasta nu se poate face decât printr'o activitate programată susținută, eșalonată — să spunem — pe 5 ani, timp în care să se amenajeze și să se ridice în plan restul (păduri accesibile).

Ridicarea în plan a restului de păduri fără planuri, amenajarea lor fie chiar prin metode mai puțin pretențioase, dar cu un studiu documentat al bazelor de amenajare, întocmirea revizuirilor la amenajamentele expirate și accelerarea definitivării reformei agrare care stânjenește în mare măsură intrarea în normal, iată care ar fi programul din care administrația pădurilor statului și-ar putea face un titlu de glorie.

Pentru elaborarea și traducerea în fapt a acestui program nu este suficientă însă recunoașterea unanimă a unei imperioase „ofensive amenajistice” ci trebuie acordată încredere, posibilități și stimulare celor cari sunt hotărâți să-și ia asupra-și conducerea unui asemenea program.

În cadrul acestui program amenajistic rolul celor două categorii de comisiuni apare evident.

Cele centrale ar aborda mai mult latura ridicărilor în plan și ar fi de dorit ca aceste comisiuni să contribuie la întocmirea, cel puțin, a unui amenajament „model” în fiecare direcție, astfel ca el să fie un ghid până la elaborarea unor „instrucțiuni” complete. Spunem „cel puțin” pentru că în această ordine de idei, ideal ar fi câte un amenajament pentru fiecare tip de pădure (câmpie, deal și munte). Pentru că — de ce să ascundem — în materie de amenajament ne-am ș a b l o n a t, și dintr'un exces de zel nu se renunță la formula dovedită cu prisosință ca anticulturală, (ex. codru cu tăieri succesive în care amenajistul comandă naturii anii de sămânță și semințișului tempo-ul de dezvoltare).

Un alt aspect al comisiunilor de amenajare îl constituie organizarea lor.

Admițând comisiunilor regionale caracterul de permanență și celor centrale durată limitată, tipul de organizare va trebui să fie altul decât cel actual. Și astfel privind lucrurile logic se ajunge la următoarea schemă :

In central Sectia amenajări	{	1. Serviciul comisiunilor și al controlului lor (durată limitată).
		2. Serviciul planurilor (cadastru, hotărnicii).
		3. Serviciul verificărilor și statisticei amenajistice (cu fișierul seriilor).
		4. Serviciul directivelor și estimațiilor (mai târziu și de control al comisiunilor).
La direcție pe lângă serviciul technic	{	1. Biroul comisia regională (una sau mai multe secții).
		2. Biroul planurilor.

Serviciul 1 din Central are viață limitată, adică până la epuizarea programului de amenajare despre care s'a vorbit mai sus. Din el emană comisiunile centrale (de amenajări și ridicări) și tot lui îi revine sarcina controlului atât a comisiunilor centrale cât și regionale. Căci, pentru a se asigura într'o măsură o mai bună întocmire a amenajamentelor din punct de vedere al fondului și formei, este neapărat necesar ca ambele categorii de comisiuni să fie controlate. După epuizarea programului, adică în momentul în care se va putea intra în „normal” acest serviciu cu anexele lui comisiunile centrale va trebui să dispară.

Serviciul 2 — al planurilor — va avea să se ocupe de chestiuni în legătură cu cadastru și hotărnicii și să furnizeze pentru lucrările în legătură cu amenajamentele planurile și hărțile necesare.

Înainte de a fi trimise Consiliului Technic, amenajamentele vor trebui verificate și cu această ocazie se vor întocmi fișele statistice (pe serii, păduri sau ocoale, după cum vor cere nevoile statistice), lucrări pe care noi le-am repartizat serviciului 3.

În sfârșit o instituție cum este Caps, de exemplu, are nevoie de un serviciu care: să urmărească continua perfectare a amenajamentelor, să racordeze ideile noi din doctrină cu posibilitățile dela noi, să elaboreze norme și să găsească formele practice privitor la problemele de amenajament (ex. amenajarea pe bazine, etc). Tot acestui serviciu îi vor reveni și problemele de estimație precum și controlul comisiunilor după terminarea programului.

Am admis mai sus formula comisiunilor regionale. Acestea având caracterul de permanență urmează ca la direcțiunile regio-

nale activitatea amenajistică urmează să aibă o organizare înche-gată. Pe lângă serviciile tehnice va trebui atașat un inginer care va avea de condus biroul comisiunilor regionale și biroul planurilor. El este în timpul campaniei șeful comisiunii având una sau mai multe secții pe teren; studiază bazele de amenajare pentru fiecare unitate economică și redactează amenajamentele (noui sau revizuirile). În spiritul schemei de mai sus el este „nervul” și fără îndoială de alegerea lui va depinde valoarea amenajamentelor. Și acest principiu s'a verificat suficient la unele direcțiuni.

Evident, această schemă de organizare poate să nu fie perfectă. Axa ei o constituie însă ideea de descentralizare în sensul că comisiunile de amenajare trebuie să fie un organ regional. De aceea credem că în spiritul acestei idei oricum va fi privită problema, soluțiile sunt apropiate.

În discuția organizării comisiunilor de amenajări intră fără să vrem și alte trei laturi, pe care sincer și obiectiv trebuie să le abordăm.

Prima latură: Încă mai persistă la noi concepția că un inginer silvic trebuie să treacă prin toate domeniile de activitate ale profesiei. Cu alte cuvinte se exclude a priori ideea de specializare, tocmai astăzi când nu există latură a activității omenești (afară de a noastră) în care specializarea să nu fie recunoscută, încurajată și susținută. Și este de neînțeles cum acești oameni mai pot susține acest lucru când ei singuri văd că numai pe această cale se poate progresa. Avem colegi cari dela terminarea școlii activează continuu în fabrici de cherestea sau ca constructori de c. f. f. Aceștia au acumulat un bagaj de cunoștințe și experiență pe care nu-l are nici unul din noi ceilalți. La fel în direcția exploatărilor, a regenerărilor, etc. Când avem sub ochi aceste exemple vii mai putem oare trâmbița enciclopedismul, în timpurile noastre egal cu superficialismul?

Și la amenajări, ca și în celelalte domenii continuitatea în lucru duce la specializare. Dacă pe teren în secțiunile comisiunilor de amenajări se mai poate admite o activitate de unul sau doi ani, apoi șefii de comisiuni regionale îi special trebuie să fie oameni consacrați acestui gen de lucrări, ingineri care să pătrundă esența disciplinei atât sub aspectul practic cât și teoretic. De aceea tre-

buesc înlăturate toate acele impedimente, care forțează astăzi pe cei indicați de a nu se consacra activității amenajiste.

A doua latură este retribuția. Amenajistul este obligat să trăiască jumătate de an pe teren și jumătate în oraș. Cu căminul împărțit suportă cheltueli de viață duble. În plus este avizat anual la o serie de cheltueli de echipare (bocanci, haine, lenjuri) cu mult mai mari decât și le poate imagina cel care n'a lucrat pe teren într'o astfel de comisiune. Dar sănătatea? Lucrând afară pe vreme bună și rea, în regiuni insalubre sau accidentate (efortul fizic peste normal și imposibilitatea câte odată de a respecta cele mai elementare reguli de igienă) și cu o alimentație „cum dă Dumnezeu” fatal se ajunge la șubrezirea sănătății. Numai entuziasmul (moralul) nu poate înfrânge în pădure posibilitățile de șubrezire a sănătății.

Să facă oricine și oricum calculul acestor cheltueli și se va vedea că cei 4000 lei peste salariu (după prima lună) plătiți pentru lucru pe teren, nu acoperă cheltuelile de mai sus.

Și în această situație este normal ca pe la amenajări să nu se stea decât un an, doi, pentruca pe urmă cei cari ar fi fost indicați pentru acest gen de lucrări, cu tot entuziasmul lor, să fie nevoiți a fugi la ocoale.

Oricât am vrea să respectăm principiul continuității în lucrări, în aceste condițiuni nu se poate.

În sfârșit a treia latură: înțelegerea. Nu știu dacă prin acest cuvânt am reușit să redau ideea. Din cele ce urmează se va vedea. Scriam cândva că atenția noastră nu a fost echivalent acordată tuturor domeniilor de activități. Și rog să fiu bine înțeles, pentrucă nu spun aceasta din spirit de răutate, ci cu intenția sinceră de a se repara o greșală. După război ne-am concentrat atenția asupra împăduririlor (era și o necesitate a timpului); mai târziu ne-am încolonat în ofensiva valorificărilor (iarăși un imperativ al timpului!) dar în acest timp n'a existat o preocupare susținută în ceea ce privește amenajarea pădurilor.

În fond atât împăduririle cât și valorificările — într'un regim normal — se brodează pe elementul fundamental — amenajamentul. Că a sosit timpul să punem la punct acesată „Evanghelică a silviculturii” (expresia nu-mi aparține) nu mai încapă îndoială. Dar pentru înfăptuirea acestei mari opere se cere înțelegere.

adică încredere și sprijin din partea tuturor. Să proclamăm „ofensivă amenajistică” cum scrie undeva un distins coleg, dar această ofensivă va rămâne deșartă atâta timp cât nu se va organiza metodic — cu program și norme — pentru că prin esența lui amenajamentul este o organizare a punerii în valoare pe timp de cel puțin 10 ani.

Deci înțelegere din partea tuturor și ofensiva se poate deslănțui.

Kommissionen fuer Forsteinrichtung und Waldvermessung

Les commissions d'aménagement et de relèvement des plans topographiques.

L'aménagement des forêts présente pour la Roumanie un intérêt tout particulier. De l'ensemble du problème la revue a détaché le détail d'importance qui est la formation et la manière du travail des commissions chargées de le rédiger: la question à l'ordre du jour s'occupe à développer ce détail. On été présentés quatre articles.

Mr. le professeur V. Stinghe s'attache au problème de l'établissement des bases de l'aménagement. Les bonnes dispositions que celui-ci doit comprendre sont le fruit de l'expérience, l'expression des vues d'ensemble des problèmes vécus. Si le matériel brut nécessaire à la rédaction d'un aménagement peut être réalisé par tout forestier consciencieux, pour l'établissement des bases de l'aménagement les connaissances professionnelles seulement ne sont plus suffisantes. Il faut davantage; il faut de l'expérience. Pour éviter les erreurs, souvent graves, Mr. le professeur Stinghe propose que les bases de l'aménagement soient établies par les chefs responsables, doués d'une grande expérience. Le directeur de la région, les chefs du service technique et de la commission d'aménagement doivent descendre sur le terrain et après une visite détaillée de la forêt, fixer les bases de l'aménagement. Ils inscriront ensuite leurs conclusions dans un procès-verbal traitant: le régime, le traitement, l'exploitabilité, la révolution et la constitution des séries.

L'organisation du travail et la constitution de dites commissions font d'objet des articles des autres trois collaborateurs.

Pour les forêts domaniales, Mr. Modovano se déclare partisan des commissions attachées auprès des directions forestières régionales. Quant à celles appartenant aux personnes morales, il laisse la tâche aux chefs des cantonnements, qui doivent être — d'autre part — dispensés de certaines attributions administratives. Enfin, pour les forêts particulières il estime que la création des bureaux techniques est préférable à l'état actuel des choses.

Mr. V. Negulesco — au contraire — se déclare pour les commissions centrales, qui travailleraient avec beaucoup plus de rendement. Il indique les conditions à accomplir pour que ces commissions en puissent donner le maximum.

Mr. Popesco-Zeletin propose une solution mixte. Il préconise, d'une part, des commissions permanentes attachées aux directions régionales, et d'autre part, des commissions centrales temporaires. Ces dernières doivent surtout s'attacher au problème du relèvement des plans topographiques; en deuxième rang, elles chercheront à élaborer des aménagements types pour chaque région naturelle: plaine, collines et montagnes.

Tous les trois sont d'accord de constater que les chefs de ces commissions doivent être bien qualifiés. Le personnel y affecté doit être bien rémunéré et muni des appareils modernes. Il est nécessaire aussi que tous les jeunes forestiers fassent un stage de moins 2 ans auprès de ces commissions.

I N S E M N Ă R I

DOI AUTORI STRĂINI DESPRE PĂDURILE MOLDOVEI ȘI MUNTENIEI LA SFÂRȘITUL SECOLULUI AL XVIII-lea

de General L. BARZOTESCU

Domnul General L. Bârzotescu, unul dintre iubitorii pădurilor Țării, ne trimite spre publicare, următoarele extrase, din doi autori vechi, referitor la pădurile Principatelor. Menționăm că alegerea carierei de silvicultor l-a preocupat și pe D-sa în tinerețe. A și făcut practica de introducere pe lângă un ocol silvic, ce se cerea pe acea vreme, D-sa mai păstrează o plăcută amintire acelei preocupări nobile, ceea ce l-a îndemnat să ne semnaleze și pună la îndemână extrasele de mai jos.

Nota Redacției

În bogata bibliotecă a Academiei din Cluj, am găsit cartea intitulată „Geschichte, natürliche Beschaffenheit und Verfassung der ualachey un Moldau”¹⁾ tradusă din italienește de profesorul Piehl și tipărită în anul 1790 la editura librăriei academice Strasbourg.

Traducătorul nu arată cine este autorul cărții; ne spune numai în introducere că „a locuit 12 ani în principate și cunoaște bine starea de acolo”²⁾.

1) Istoria, starea natură și organizarea Valahiei și Moldovei.

2) Autorul cărții este un fost consul al Austriei în principate, Raicevich, care a publicat-o în Neapole în 1788 în limba italiană sub titlul: «Osservazioni storiche naturali e politiche intorno la Valahia e Moldavia».

Despre acest autor Domnul Iorga în minunata și atât de instructiva sa operă «Istoria Românilor prin călătorii» spune :

«Avem de a face cu un om de treabă, modest deși avea multe cunoștințe, etc.».

Sentimentul cu care a fost scrisă rezultă din următoarea încheiere pe care autorul o face la introducere :

„Dumnezeule drept!”.

„Indură-te de ei și liberează odată aceste nefericite popoare din această barbară tiranie. Le-ai dăruit o așa de mănoasă și bogată țară; fă odată ca locuitorii ei să se bucure în pace și în liniște de această binecuvântare a ta, ca prin aceasta să poată preaslăvi numele tău”.

Lucrarea este destul de dezvoltată și cuprinde 217 pagini cu o serie de 33 capitole.

În cele de mai jos vom da numai capitolul privitor la arbori:

Arbori¹⁾. „Atât în câmpie, în văi și în munți se găsesc peste tot nemărginite păduri de arbori mari și folositori omului”.

„Cel mai deosebit este stejarul de cea mai frumoasă speță, un lemn tare și compact, (bun) pentru construirea corăbiiilor și pentru orice întrebuițare”. Se găsesc stejari de o înălțime nemăsurată și cu un diametru de 2—3 picioare. Străzile din București și Iași sunt un pod continuu format din traverse de stejar care când este bine tăcut este foarte comod pentru mers cu piciorul, din contră stricat și învechit este periculos mai ales pentru cai; în orice caz este o întrebuițare extravagantă, risipitoare și distrugătoare a unei imense cantități de lemne, trebuind a se reînoi la 5—6 ani întreaga podeală. Bradul are stăpânirea în munte.

„Mai sunt apoi fagi, carpeni foarte buni pentru căruțe, ulmi și frăseni de diferite speții. Teiul, plopul și nucul foarte mare și bun. Dudul alb.

„Mai sunt adevărate păduri mari de peri, pruni, cireși, sorbi, păduceli și arțari.

„În mai multe locuri în Moldova și Banatul Craiovei se găsește un arbore nu prea înalt numit Tissa, foarte dur și de culoare roșie care este foarte bun pentru mobilă ca și lemnul american. Țăranii fac butoiașe și alte vase pentru păstratul licheorului (liquore) și sunt tot așa de bune ca cele de sticlă sau argilă și în special sunt foarte bune pentru călătorie”.

„Cu toate că până astăzi cele două provincii abundă în păduri, locuitorii interesați de soarta patriei asigură că sunt cu mult

1) Reprodus textual.

mai puține de cât erau mai înainte și că formau fortărețe naturale de nepătruns pentru inamici. Aceștia atribue pădurilor slaba reușită pe care au avut-o întotdeauna armatele otomane. Referindu-se la consumul care se face cu lemnul pentru poditul orașelor și la acela pe care Poarta îl pretinde pentru construirea de poduri peste Dunăre, la orice războiu și la lemnul care trece la Constantinopol, nu rămâne îndoială de actuala împuținare a pădurilor".

„Valahii obișnuiesc să taie și să usuce rădăcinele arborilor care sunt foarte bune și produc un foc mai puternic de cât trunchiul și de o durată mai mare.

SULZER, un alt scriitor austriac, fost ofițer de justiție militară. Căpitan (Hauptmanauditor), locuind o bună vreme în Principate, a scris și tipărit în Viena în anii 1781 și 1782: „Geschichte des Transalpinischen Daciens das ist: der Walachei, Moldau und Besarabiens", (Istoria Daciei Transalpine, adică a Valahiei, Moldovei și Basarabiei, 3 volume). În această lucrare volumul II are un capitol special sub titlul:

„Păduri. Frasinii, fagii, plutele, plopii, ulmii, stejarii, aninii, teii, duzii, brazii, moliftii și arborii fructiferi sălbatici, cu aceasta nu am numit toți arborii din care sunt formate pădurile Valahiei și Munteniei și nu este destul spus pentru a înfățișa bogăția acestor țări în lemn și păduri".

Trebue să cunoști pădurea Bucovinei la Hotin; pădurea dela Cotnar pe care moldovenii o numesc Dumbrava-Roșie, pădurea dela Rîgiești dincolo de Prut în Basarabia, masivul dintre Transilvania și Moldova ¹⁾ pădurea Vălenilor și Pădurea de stejar din Muntenia, pentru a avea o idee de pădurile Moldovei și Munteniei. Asupra pădurilor din Bucovina nu mă opresc; sunt destul de cunoscute pentru nemții dela luarea Bucovinei"...

„Despre Dumbrava-Roșie sau pădurea Cotnarilor este ceva în istoria lui Ștefan cel Mare. Despre Kodru ²⁾ dela granița Basarabiei trebue să spun numai atât că Tătarii din Basarabia mai mult cu aceste păduri se ajută și pentru aceasta întrețin prietenie bună cu codrenii, locuitorii codrului.

„Pădurea Vălenilor numire pe care o iau dela călătorii din

1) Die Waläner wald,

2) Cu această expresie numită de autor.

Braşov care au dat acest nume dela podul văleni (Wălăni) peste care trece drumul la Bucureşti. Trebuie să spun că începe la confluenţa Ialomiţei cu Prahova, şi se întinde aproape pe întreaga ţară deacurmezişul până la munte unde se uneşte cu pădurile de acolo, cu o lungime de aproape 30 de ore şi o lărgime diferită de 5—6 ore nu mai mică de 4. Aci se găsesc cei mai feluriţi şi frumoşi arbori şi se pot admira tot felul de stejari seculari, cu tulpinele înalte şi groase pe care ochiul a putut vreodată să-i vadă, un loc de oprire încântător pentru călător de-şi periculos din cauza hoţilor”.

Dincolo de Argeş apar pădurile sub un alt aspect dar tot aşa de fermecător. Peste tot se unesc acolo un câmp, sau o păşune de circa o mie de paşi şi până să parcurgi un drum de o oră te-ai bucurat de zece ori de a fi străbătut pe rând tot atâtea pădurici şi pajişti bogate în flori.

„In Moldova pe drumul dela Focşani la Iaşi se întind pădurile pe culmile munţilor spre Prut şi dealungul acestui râu; şi în Banatul Craiovei natura este frumoasă şi minunată în varietatea ei: aci vezi păduri înconjurată cu păşuni şi câmpuri de bucate, aci câmpuri înconjurată de păduri”.

„In Carpaţi molifţi şi un brad cu coajă albă şi aproape fără noduri îşi înalţă capul şi sunt cele mai bune lemne pentruu catart”.

„Despre munte, păduri de tei care când înfloresc răspândesc parfumul lor la 2—3 ore depărtare. In sfârşit ce să mai spun eu despre arborii fructiferi cu care sunt pline aceste păduri şi munţi?”.

„Nimic alt decât ceia ce spune Generalul Von Bauer că: „aceşti munţi şi păduri bogate în meri, peri, cireşi, struguri, se aseamănă cu grădinile cele mai frumoase şi cele mai cu îngrijire aranjate pentru a oferi ochilor priveliştea cea mai frumoasă pe care cineva şi-o poate închipui”.

Tot în acest volum, Sulzer, tratând despre animalele din Muntenia spune :

„In Muntenia nu se găseşte nici o gospodărie care să nu aibă 4 până la 10 porci şi în apropierea colibeii fiecăruia să nu fie turme întregi de porci, în pădure sau în ba'tă”.

„Aceasta se explică mai întâiu prin aceea că întreaga Valahie este presărată cu cele mai frumoase păduri de stejar şi fag şi porcii găsesc în aceste păduri ghindă şi jir care le procură hrana mai mult de cât necesită, etc.”.

ARBORI CU DIMENSIUNI EXCEPȚIONAL DE MARI

de Ing. L. NAGY GARDONYI

În legătură cu câteva date furnizate de d-l F. Pall în Nr. 6/936 al acestei reviste, ne permitem să semnalăm și noi câteva cazuri existente în pădurile orașului Baia-Mare.

1. Paltin (*Acer pseudoplatanus*). În seria II parcela No. 74 la o altitudine de cca 680 m. pe lângă Valea principală Băița. Circonferința, la înălțimea de 1,30 m., 320 cm. (diametru = 102 cm.) înălțimea 30 m., cu trunchiul drept; la 11 m. înălțime se bifurcă. Arborele e complet sănătos.

2. Castan (*Castanea vesca Gaertn.*). Pe o proprietate particulară în Valea Borcutului pe lângă pădurea orașului Baia-Mare. Circonferința la 1,30 m. este de 700 cm. (diametru 223 cm.). La înălțimea de 1,5 m. se ramifică, având fiecare creangă un diametru de 119 cm. Înălțimea totală a arborelui este de cca. 12 m.

In parcul orașului :

3. <i>Pinus strobus</i> L. cu diam. la 1,30 m. = 81 cm., înălțimea de 32 m.
4. <i>Pinus Austriaca</i> Hees „ „ = 66 „ „ „ 32 m.
5. <i>Pinus silvestris</i> L. „ „ = 63 „ „ „ 30 m.

Într'o grădină particulară din Baia-Mare :

6. *Ginkgo biloba*, cu un diametru de 63 cm. și înălțimea de 12 m.

PIN SPONTAN PE VALEA SOHODOLULUI DE RUNC (GORJ)

de AT. HARALAMB

În urma investigațiilor făcute, am găsit în basinul râului Sohodolul de Runc (Gorj), 3 puncte cu pin spontan (*silvestru* și o formă de *Pinus nigra*) și anume: pe Cleanțul Cucului, pe Dealul Măcrișului și pe Dealul de Corni. Toate trei se află pe dreapta râului Sohodolul, la circa 10 km. de la Runc în sus pe vale.

În curând vom da publicității descrierea detaliată a acestor stațiuni necunoscute până azi, cari vor prezenta — după părerea noastră — un interes deosebit pentru geo-botaniști.

C R O N I C A

MARGINALII LA A 51-A ADUNARE GENERALĂ A SOCIETĂȚII «PROGRESUL SILVIC»

Înteleptunea poporului a concretizat admirabil că: «Ziua bună se cunoaște de dimineață!». Și... călcat-a cu dreptul Societatea noastră «Progresul silvic» trecând pragul semicentenarului, iar de pe culmea însoțită, pe care urcară trudnic 50 de generații de adevărați mucenici și vizionari idealști, — azi poate înfățișa Neamului înfăptuirile breslașilor silvici tot mai solidar strânși la olaltă și tot mai increzuți în misionarișmul lor: Salvarea pădurilor țării!

A fost bun augur pornirea pe drumul celei de a doua jumătăți de secol de înflorire a Societății noastre, și fericit inspirat a fost gândul de a ni se dărua un Steag și Imnul, sub al căror îndemn, la umbra cutelor drapelului simbolic și 'n ciocotul sufletesc răscolit de «chemarea pădurii» pe care ne-au dat-o poetul Vasile Militaru și maestrul Mihăilescu Toscani, — mai ușor să ne pară urcușul culmilor mai înalte spre care tindem.

«Izbândă și cinste steagului nostru!» așa a rostit Profesorul Drăcea, președintele Societății; — în clipa bucuriei supreme când sala vibră de sutele de glasuri unite cu corul cântând: «Pe al nostru steag», și apoi superbul apel: «Veniți, pădurea zi ne chiamă, să apărăm-a ei comori!... Veniți, cât brazil mai au cetin, veniți, — cât nu e prea târziu!». Nașii drapelului au fost octogenarul Bazil Pretorian, vrednicul înalțaș de al cărui nume, împreună cu al lui Rusescu se leagă împădurirea Dobrogei și problema stepii române; — bătrânul silvicilor reprezentând trecutul, — generația eroică, — iar elevul Eugen Bogaci din cea mai tânără promoție a politehnicienilor silvici, intrupând viitorul, de care se leagă atâtea nădejdi.

Prea puține pleoape au rămas neumezite de lacrimi, — ale celor ce au trăit asemenea momente unice. Un drapel și Imnul pădurii, — devin troițe de răspântie și axe directoare pentru noi.

După serviciul divin, sfântirea drapelului, cuvântul Părintelui M. Bulacu și al d-lui Președinte, au urmat cuvântările invitaților. Oficialitatea a grăit prin d-l I. Flanu, reprezentant al Ministerului de resort; d-l Prof. Stratulescu din partea Soc. «Politehnice», d-l consilier I. Antonescu —aducând salutul confrăților— «Soc. Ing. agronomi» angajați prin înalta promisiune solemnă de a susține cauza pădurilor, în cenă exproprițiilor și a pășunatului, — de codru fiind legată

existența și, belșugul gliei străbune. D-l prof. I. Nichita a adus salutul frășesc al «Asoc. medicilor veterinari», iar camaradul D. Ciurileanu omagiu «Asoc. inginerilor cadastrali» printre cari se află atâția silvicultori de nădejde. În fine, președ. soc. elevilor ingineri silvici ai Politehnicei, d-l Vintilescu, exponent al elevilor, a făcut o frumoasă mărturisire de credință, ecou al celor ce au contribuit cu obolul modest la realizarea stindardului ce trece în mâinile lor neșovăelnice; iar d-l N. Vulcu din partea «Asoc. conductorilor silvici», asigurând că vor urma pilda șefilor erarhici și a îndrumătorilor lor.

Intenționat, am lăsat la urmă pe d-l Profesor Mihail Manoilescu, starostele breslei inginerimeii române. Președitele AGR-ului, în inspirata-i vorbire, a electrizat și cucerit întreaga asistență.

Nu putem comite impietatea de a nu spicu sau rezuma lapidarele lozinci derorinse din magistratul discurs — care dealtfel s'a cerut și aprobat unanim a fi tipărit de societate și difuzat în lumea silvică. — «Nimeni mai mult decât AGR-ul nu se bucură în fața acestei repetate manifestări de vitalitate a celei mai vechi societăți științifice ingineresti «Progresul silvic».

Lipsa păduri va fi jucat desigur un rol sinistru în formarea psihologiei poporului spaniol; o țară fără templul permanent al pădurii s'a pervertit, distrugându-se însuși sufletul Spaniei, ajuns la cea mai oribilă tragedie, — ce năruie civilizația și pustiiește vieți inocente, aruncându-ne cu veacurile îndărăt!

Am cunoscut tristețea peisajului din Grecia, Bulgaria și țările cari au neglijat marile comandamente ale științei silvice, desgolindu-și sânul, cu munții dați pradă puhoaelor, torenților, pustiului și sărăciei.

Nu a suferit pădurea, — în 18 veacuri de istorie zbuciumată, cu toate năvălirilor barbare, cât au suferit codrii în cei 18 ani de «vot universal și demagogie», dela rășbol încoace, în România întregită!

Au devastat securile, faimoasele «cozi de topor» și acea termită sau «bostrihus politicianus!». O națiune se clădește pe ce e viu și permanent: naționalismul forestier pe care-l așițați și 'n care credeți, trebuie judecat nu după dv. inginerii silvici, conservatori, — ci după streinii stăpâni cari le tae, — periclitând viitorul nostru ca neam. Vechiul steag silvic s'a pierdut în iureșul luptelor și vitregia vremii — tot pe altarul Patriei, această rătăcire e simbolul însuși al tragediei pădurii și a vrednicilor săi slujitori.

Aveți un nou steag, care vă mobilizează cu arma la picior, în sprijinul idealului de a menține ce e mai frumos, regenerativ de sănătate și virtute, pădurea, templul creat de natură, binecuvântat de D-zeu și sfințit de moaștele atâtor generații. Avem datoria de a ne apăra codrul și gîla strigând veneticilor aventurierii: «Pe-alci nu se trece!». Nu știu ce alt cuvânt sau moment, putea nă însemne apogeul ședinței festive de Duminică 31 Mai, ce a deschis congresul sub minunate auspicii; chiar dacă fotoliile ministeriale luseseră o clipă văduvite, de cei ce s'a convenit a ne cinsti cu prezența și cuvântul!

A urmat cuvântul de încheiere al Președintelui Societății, mulțumind antevorbitorilor, iar telegrama către Suveran, Președintele nostru de onoare, a declanșat aclamații entuziaste.

În după amiaza aceleiași zile, au urmat prezentarea de către Secr. gl. d-l'

Heroiu a «dării de seamă» a activității societății, a bilanțului și a proiectului de buget, care s'au aprobat entuziast, cu discuțiunile inerente, calme și obiective. Dovada maturității depline și a noului spirit care plană asupra acestei adunări a făcut-o reelegerea prin aclamații a celor 5 membrii, în consiliul de Ad-tie al societății, precum și a cenzorilor.

Nu s'au mai repetat scrutiunile cu liste, vot secret și ingerințe, care nu cadrează; iar numele celor investiți cu noul mandat, constituie o garanție și au prestat destul de bine pentru corpul nostru, — e vorba de d-nii consilieri: Horia Lazăr, Gh. Năstășescu, Mihail P. Florescu, Ath. Nedelcovici și Andrei Ionescu, Seara, a avut loc o masă comună la Bufet.

Ziua II. Luni 31 Mai. Dificila problemă a modificării statutelor societății, a decurs într'o atmosferă senină, în care discuțiunile oricât de subiective și pasionate, au păstrat totuși o înaltă ținută academică, spre care le dirija pururi atent Președintele, cu un tact deosebit.

Au comportat discuții și mici rețușări articolele: 4, 5, 11, 13, 18, 28 și mai ales articolul inovator 21 referitor la membrii de drept în consiliul de administrație.

Ziua III. Marți 1 Iunie. Au avut loc discuțiunile asupra celor două referate documentat prezentate de doi raportori: ing. Dr. Ilie C. Demetrescu pentru: «Necesitatea consolidării proprietății forestiere» și ing. Dr. At. Haralamb trașând: «pășunatul și pădurile». A participat la ședință și d-l Subsecretar de stat Tiberiu Moșoiu, care a luat cuvântul făcând interesante mărturisiri și observații.

Discuțiunile au fost destul de animate, obiecțiunile rezultând din nevoile reale ale serviciului silvic în fața realităților, luptând cu «electoralul», moravurile politice, lipsa de conștiință și tradițiile forestieră a nației, — atât jos, cât și sus! Referatele judicioase, cu amendamentele rezultate, s'ar rezuma succint în concluziile: stăvilirea acțiunii distructive a pădurilor prin exproprieri, defrișeri, etc., ce trebuie să ia sfârșit; să se traseze liniile mari ale politicii forestiere, care cer continuitate și conservatorism, în locul prea largului «liberalism» nefast, — în materie forestieră; proprietatea forestieră trebuie consolidată, iar patrimoniul mărit. Marea plagă a «pășunatului» electoral să înceteze; pădurile degradate ca sol și arboret nu produc nici pe jumătate din cât ar da, pe acest sol fertil; pășunile trebuiesc ameliorate; plante furajere, stabilizare etc., încetând mezatul pădurilor.

Iar silvicultorii să reziste cât pot pe poziție, tuturor injoncțiunilor și presiunilor; de vrednicia și abilitatea lor depinde salvarea pădurilor țării.

La sfârșitul discuțiunilor d-l Prof. V. Stînghe ce prezidă, a dat citire telegramei de răspuns din partea M. S. Regelui.

S'au citit apoi, și aprobat prin aclamații, proiectele moșniilor redactate de comisiuni, — iar după votarea lor, colegii N. Caragea (fost raportor al noului statut), Tr. I. Heroiu (secr. gl. și raportor al Dării de seamă), Cezar Cristea și Șt. Calotescu, au reliefat ambianța și modul discuțiunilor din aceste trei zile epocale, au făcut apel la, unire și armonie deplină, și au omagiat în deosebi activitatea d-lui Prof. Drăcea, care s'a învins pe sine, rămânând între noi, cu toată durerea intimă familiară de acum, și care

de câteva luni a ieșit din rezerva d-sale și continuă ofensiva de prelegeri publice — conferințe la Radio și Ateneul omân, fapte subliniate de aplauzele asistentei. Iar la urmă D-l Prof. M. Drăcea, după ce aduce vil mulțumiri Presei — în deosebi cea românească — (având în frunte ziarele «Curentul» și «Universul»), cari sunt bastioanele rezistenței noastre și hautparterul problemelor și dezideratelor silvice. — încheie desbaterile celei de a 51-a adunare generală a societății noastre.

Seara, silvicultorii, cari își prețuesc pururi puținii prieteni și binefăcători, au omagiat pe d-l Ministru M. Cancicov, prin un banchet strălucit, la «Cină». Au participat și d-nii: D. Alimăneșteanu, subsecretar de stat și Christu Simionescu secretar general. S'au rostit numai cuvântări oficiale, conf. «protocologului», înfrânt însă de camaradul Andrei Boldescu, excelent inspirat în originalele sale toasturi. D-l Prof. Drăcea, Președintele — a ținut o adevărată prelegere în în admirabila spovedanie pădurărească. Răspunsul d-lui Ministru Cancicov, a fost cea ce așteptam dela via intelligență cultivată și frumosul d-sale talent oratoric; îl rezum în acel talisman pentru noi, cuvântul cald: «Vă cunosc și vă iubesc», abia rostit printre lacrimi. Deasemeni d-nii Alimăneșteanu și Simionescu au făcut măturisiri și legăminte, ce nu se uită lesne.

Ziua IV a fost consacrată excursiei de studii și agrement la pădurile ocolului Căscioarele, — și care a înregistrat un real succes prin numărul mare al participanților și ambianța, dispozițiunea bună, ce a domnit tot timpul.

După observarea regenerărilor și lucrărilor practicate, ce s'au explicat excursioniștilor de către d-nii C. P. Georgescu și At. Nedelcovici, a urmat prânzul, iar în cadrul idilic al bogatei mesei (câmpenești), a fost sărbătorit un alt mare prieten al pădurilor d-l Tiberiu Moșoiu, Subsecretar de Stat al Agr. și Dom. care ținuse a participa și la lucrările congresului în cea de a 3-a zi, când a făcut o splendidă «profesiune de credință», ca ultim romantic și neofit silvicultor, înmormurat de frumosul pădurei și impresionat de solidarismul breslei pădurăreștii. Cuvânt inspirat, au recitat sau citit d-nii Prof. M. Drăcea, Prof. D. Drămbă, Ing. Cezar Cristea și Andrei Boldescu, — reliefând calitățile și faptele sărbătoritului oaspete, — care le-a răspuns la urmă tuturor. Oficiul de gazdă al șefului de ocol a fost la înălțime, distracțiile nu au lipsit — având prilejul punerii în evidență a atâtor talente frumoase la canto, declamații etc., dintre tinerii ingineri și studenți silvici, dirijați de starostele tarafului nostru: O. D. R. (Rădescu) și capul «mahalalei» reînviatelor Seara la 8, tot cu autobuzele S. T. B., excursioniștii s'au întors în Capitală, congresul luând sfârșit.

Menționăm, că, în timpul congresului, câteva promoții au folosit ocazia regăsirii, întrunindu-se la «cină» pe la diferite mari restaurante; făcând totodată și act de pioasă recunoștință prin cinstirea memoriei foștilor profesori decedați: N. G. Popovici, Petre Antonescu, P. A. Grunau, N. Iacobescu, C. Miculescu, ș. a.

Deasemeni revista «Viața forestieră», chiar în ajunul adunării generale a societății, și-a continuat obiceiul ce tinde a deveni tradiție, prin «masa colegială» a grupărei. Sunt semne bune și căștiguri ce nu se pot îndeajuns prețui, ca rod.

al congreselor noastre. Iar ca încheiere a acestui, — poate cam lung, — preambul, drept note marginale la cea de a 51-a adunare, — cred nimerit a reproduce pasajul următor — după comunicarea d-lui Prof. M. Manoilescu în ședința din 2 Iunie a consiliului de ad-ște AGIR :

«Se cuvin toate laudele organizatorilor adunării generale recente a colegilor noștri silvici, cari impun prin ținuta și solidaritatea lor, vrednice a fi luate drept exemplu de toată inginerimea românească!».

Iată ce polițe s'au tras asupra noastră, din partea unor personalități și oameni ce ne sunt atât de aproape inimilor pădurărești, — cât și din partea Presei, ce a subliniat mereu ținuta silvică, în măsura acestora sporind: marile îndatoriri și răspunderile ce ne revin pentru viitor întregului corp silvic.

Ing. Cezar Gr. Cristea.

V A R I A

Inundații.

La 25—26 Mai a. c. au avut loc, în puncte diferite din cuprinsul țării noastre ploi cu caracter torențial, cari în tot atâtea puncte au prilejuit pagube însemnate statului și particularilor. Asemenea rupturi de nori au fost semnalate în partea de N. W. a județului Dolj unde au avut de suferit mai ales satele de pe malul drept al Jiului așezate pe coastă; apoi în regiunea superioară a Jiului, la Lupeni și Vulcana; în regiunea Clujului și mai ales a Dejului; în valea Frahovei la Câmpina; la Slatina. Un caracter mai grav au avut însă pe valea Trotușului, unde din cauza apelor mari ale râurilor, balastul liniei ferate normale a fost spălat pe o lungime de 200 m. provocând prăbușirea într-o prăpastie a trenului de marfă, care străbătea, în noapte, distanța dintre stațiile Ștefan-Vodă și Valea-Uzului. Acest accident a provocat moartea a patru persoane, rănind grav alte cinci. Administrația căilor ferate a avut pagube materiale evaluate la suma de 1.390.000 lei. În afară de aceasta, apele au mai distrus șoseaua națională, pe o lungime de 100 m., semănături, case, etc.

Acest dezastru, pe lângă reportagiile de rigoare, suficient de ample, date de fiecare din gazetele din Capitală și din provincie —, au prilejuit d-lui N. Roșu, redactor la ziarul «Curentul» (30-5-937) să înfiereze — odată mai mult — felul nostru de a ne chivernisi, într'un articol pe care l-a intitulat: «belșug și risipă». D-șă arată că acest prăpăd ar trebui «să ne ducă cu gândul mai departe la munții și dela dealurile despădurite, la joagărele care rod tulpina arborilor prăvălindu-l pe năvălile morții, ca în urma lor să nu mai rămână decât vâgăuni care adună apele, maluri ce nu-și mai află soliditatea pământului. În drumul pe care-l faci dela Tg. Secuesc la Onești în județul Bacău, trecând prin Cituz vei întâlni coame de dealuri și munți complet pleșuviți, arbori piperniciți ce nu-și găsesc viața în pământul uscat și surpat la fiecare pas». D-l Roșu își continuă rechizitoriul nescăpând din vedere să amintească anumite afirmații și constatări făcute, cu alte prilejuri, în acelaș ziar, de Colegii noștri V. Filip și G. Vasilescu. Și D-șă încheie întrebându-se ce s'a făcut cu legea care prevede protecția pământ-

turilor de clasă «câci neconținut se pune aceeași problemă a risipii pământului și a bogățiilor naturale într-o țară care suferă de obsesia belșugului».

Pentru încheiere adogăm că, la rândul ei, luna Iunie, tot la 25, ne aduce o nouă pagubă provocată de puhoale; de data aceasta în Sudul Basarabiei, în apropiere de Reni, unde deasemenea s'a spălat balastul liniei ferate pe o lungime de circa 500 m. între stațiile Reni-Tralan Val. Din această cauză traficul pe acea arteră de cale ferată a suferit întârzieri, pe lângă pagubele provocate liniei.

Premiile Academiei Române.

Pentru anul acesta Academia Română a avut două premii sortite a se acorda exclusiv pentru lucrări în legătură cu pădurea:

1. Ca și până acum, premiul Șt. Demetrescu-Vergu, în valoare de lei 10.000:

2. Pentru prima dată, premiul instituit de fostul nostru profesor de amenajament, decedatul P. Antonescu, de 7000, sortit a se atribui — dacă nu ne înșelăm — lucrărilor în legătură cu amenajamentul.

Acest de al doilea premiu nu s'a putut atribui nimănui, din lipsă de concurenți; primul însă a fost decernat, numai pe jumătate, d-lui I. Popescu-Zeletin, cel mai proaspăt dintre doctorii noștri, pentru lucrarea sa de doctorat intitulată: «Wie Kontrollmethode. Beiträge zur Auffassung ihrer rechnerischen Grundlagen», editată la Frankfurt a. M. în 1936.

Congresul asociațiilor de profesioniști intelectuali din România.

În continuarea celor scrise de noi în cronica precedentă privind activitatea pe anul expirat a C. A. F. I. R.-ului, însemnăm, de data aceasta, culminarea ei în congresul care a avut loc la 15 Mai a. c. în sala de festivități a Soc. Progresul Silvic. Cu acest prilej s'a discutat problema vitală, de acută actualitate, a neamului nostru: problema socială și etnică a profesunilor intelectuale.

Încă din 1907, Asociația a pus în studiu această problemă, numind o comisie care să studieze problema șomajului intelectual. Comisiunea a ajuns la concluziunea că este absolut necesar să se înființeze un oficiu de stat. Dar dezechilibrul dintre numărul intelectualilor și posibilitățile de existență pe deoparte și disproporția dintre elementele pur românești și cele alogene în diferitele profesuni intelectuale, pe de altă parte, au pus mereu această problemă la ordinea de zi. În 1935 s'a constituit o nouă comisie care a stabilit un chestionar privind două aspecte ale problemei:

1. Folosirea intelectualilor în raport cu nevoile țării;

2. Proporția elementelor românești în diferitele Corpuri de profesioniști intelectuali și în diferitele etape ale învățământului.

Fiecare asociație de profesioniști trebuia să studieze problema din acest dublu punct de vedere.

Depășind însă cadrul profesional al fiecărei asociații, s'a hotărât ținerea unui congres general, care să dezbată toate datele și să caute soluțiile.

S'au fixat în acest scop 3 rapoartori cari să trateze problema din punct de vedere juridic (I. Gr. Periețeanu, Istrate Micescu și G. Petrovici), altul care

să se ocupe de latura economică (M. Manoilescu) și altul care să trateze despre Oficiul muncii naționale (Dr. M. Popescu-Euzău). În afară de acești raportori generali s'au mai stabilit și alți câțiva raportori speciali. Din partea AGER-ului a vorbit d-l Ing. silvic Andrei Ionescu, iar din partea Soc. Progresul Silvic. președintele său, d-l prof. M. Drăcea.

A fost o adunare impunătoare la care au luat parte personalitățile cele mai proeminente din diferitele ramuri ale activității intelectuale ale poporului român, unde s'au expus, într-o atmosferă academică, în rapoarte scurte și sobre, drepturile nației noastre, «Sau fixat — zice ziarul Curentul — cu cuvântă și tărie, marginile legale — în drept intern și internațional — care jalonează fără puțință de sfărâmare pârta puternică pe care trebuie să se canalizeze, în viitor, eforturile elementului românesc, în țara lui, pentru propășirea nației dominante și strălucirea statului român, deapauri».

Ar trebui să scriu pagini întregi, chiar dacă ar fi să rezumăm cuvântările ținute la acest congres, de reprezentanții fiecărei asociații profesionale intelectuale. Ne mărginim doar să dăm moțiunea emanată din mijlocul acestui congres:

1. Aplicarea principiului românizării profesiunilor intelectuale și stabilirea mijloacelor pentru promovarea și propășirea elementului etnic național;

2. Românizarea capitalurilor și în special al capitalului marelui finanțe și a marelui industrie prin efortul combinat al statului și al băncii naționale;

3. Revizuirea tuturor împământărilor, atât a celor privitoare la străinii ce s'au stabilit în țară după data armistițiului și a păcii generale, cât și a celor dobândite prin optare, în legătură cu tratatele de pace dela Saint-Germain și Versailles.

4. Revizuirea tuturor diplomelor și a echivalărilor care au servit de bază aprobărilor de liberă practică date după data armistițiului și a păcii generale;

5. Creierea unui oficiu al muncii intelectuale care să se ocupe cu problemele de orientare și pregătire profesională, cât și cu cele de îndrumare, ajutare și plasare ;

6. Congresul să împuternice deplină consiliul confederației să urmărească pe toate căile, aducerea la îndeplinire a acestor deziderate.

Domnul prof. M. Drăcea, președintele societății Progresul silvic, a spus între altele: Dacă există o discrepantă strigătoare între ceea ce este și ceea ce ar trebui să fie, nicăiri nu este mai vizibilă ca în corpul silvic. Stă deoparte inginerul silvic care pătimește pentru apărarea pădurii și de cealaltă parte industria forestieră, care este cu totul înstrăinată. Dacă este ceva care trebuie românizată numai decât, este industria forestieră. Toată această mare industrie elimină elementul românesc și este datoria noastră să-i spargem zidurile. Ne trebuie în mișcare, oameni, oameni, oameni. Cere solidaritatea tuturor pentru ideea forestieră.

Tot în legătură cu industria forestieră a mai vorbit și d-l Andrei Ionescu, din partea A. G. I. R.-ului, în afară de președintele acestei asociații, D-sa a făcut un tablou din cele mai triste privind situația elementului românesc în industrie și în special a celui ingineresc.

Fiecare pasăre pe limba ei piere.

Este un proverb cunoscut și răscunoscut de toată lumea, dar de cele mai multe ori neînut în seamă. Nu este de mirare că nu a vrut să-l ia în seamă nici personalul nostru silvic subaltern, căci iată vești triste ne sosesc de pe frontul de luptă al acestor bravi slujitori ai pădurii.

Desbinarea, care la un moment dat se părea că — în urma sfaturilor mai marilor lor — se potolise, a luat așa de mari proporții încât a dus la rup-tură. Avem azi două asociații. Zadarnice au fost deci îndemnul noastre spre solidaritate. Le-am dorit o asociație tare, pentru a putea ajunge cât mai iute la realizarea justelor lor revendicări. Ei au ales, din contră, calea certurilor întrisece, care numai spre binele lor nu va fi. Cu atât mai rău pentru ei!

At. Har.

SERBAREA SĂDIRII ARBORILOR LA CHIȘINĂU

În ziua de 19 Aprilie a. c. s'a sărbătorit cu un deosebit fast ziua sădirii arborilor.

La ora 8,30 dimineața, studenți, elevi, tineri premilitari, corpul didactic, autoritățile administrative și militare și un numeros public s'au adunat pe sta-dionul sportiv «Regele Ferdinand I».

Apoi, școalele, unitățile premilitare și militare având în frunte muzicele militare și liceale s'au încolonat și au străbătut centrul orașului îndreptându-se spre locul de plantare de pe moșia «Rășcanovca» proprietatea Municipiului.

La ora 10 ajungând la locul destinat plantării, în mijlocul unui careu format din elevi, tineri premilitari, trupa, personalul silvic, reprezentanții auto-rităților și un numeros public s'a oficiat de către un sobor de preoți dela cate-drala orașului serviciul religios și sfințirea pueților.

A urmat apoi cuvântarea impresionantă a D-lui Inginer Inspector General Silvic Ștefan Constantinescu, care a explicat rolul și însemnătatea acestei ser-bări și mulțumind asistenței pentru contribuția la reușita ei, încheie cuvântarea dând către telegramelor expediate M. S. Regelui Carol al II-lea și D-lui Minis-tru al Agriculturii și Domeniilor, V. Sassu.

Muzicele intonează Imnul Regal în uralele nesfârșite ale participanților.

Se procedează apoi sub conducerea personalului silvic la plantarea tere-nului în suprafața de cinci hectare. (Coasta unui deal până în prezent lăsată în părăsire. brăzdată de râpi și roasă de scurgeri de ape.

Spre sfârșit lucrarea de plantare este întreruptă de o ploaie binefăcătoare și pueții rămași neîntrebuințați sunt distribuiți elevilor pentru a fi plantați în curțile școalelor și acasă.

Serbarea luând sfârșit la ora 15, școalele, premilitarii, trupa s'au încolonat, și în sunetele fanfarelor s'au înapoiat în oraș.

Este fapt înbucurător că ziua sădirii arborilor în acest oraș a devenit o tradiție scumpă nu numai tineretului școlar, corpului silvic și didactic, ci și straturilor largi ale populației și cea ce trebuie relevat și mai mult este că această

acțiune a corpului silvic, care are de scop trezirea conștiinței forestiere în această parte a țării lipsită de păduri, este sprljinită de autoritățile școlare, administrative și militare locale, iar reușita serbării din acest an se datorește în mare parte concursului dat și participării personale a D-lor Inspector Șef al Învățământului Școlar D-l Profesor Macovei, D-l General P. Canciulescu, Comandantul Corpului III Armată, care a fost reprezentat la serbare prin D-l General Cristache Popescu, D-lui Colonel Popescu Cantimir, Inspectorul P. P., D-l Colonel Ghica, Comandantul Liceului Militar «Regele Ferdinand I». Deasemenea au contribuit la reușita serbării și au asistat: întreg personalul ingineresc și administrativ al Direcției Regionale CAPS și Inspectoratului Regimului Silvic Chișinău, brigadierii și pădurarii dela Ocoalele Silvice Strășeni și Sadova în frunte cu D-l Inginer L. Vaniș și M. Ionescu.

Oficialitatea Municipiului Chișinău și a județului Lăpușna a fost reprezentată prin: D-l M. Voia, prefect de județ, D-l Chirilov, consilier Municipal, D-l Colonel Văleanu, Comandantul Pleții cu un grup de d-ni ofițeri.

Apoi, au asistat D-nele și D-nii Directori și Profesori al liceelor, școalelor normale, viticultură, contabilitate, seminarul teologic, Facultățile de agronomie și teologie.

La telegrama expedită M. S. Regelui Carol al II-lea s'a primit următorul răspuns:

«Majestatea Sa Regele vă mulțumește pentru asigurările de devotament aduse de Dvs, din partea tineretului, autorităților și populației Municipiului Chișinău cu prilejul serbării sădrii pomilor».

Ing. Gr. Colpacci.

AL III-LEA CONGRES INTERNAȚIONAL AL CARBONULUI CARBURANT.

Al III-lea Congres Internațional al Carbonului Carburant se va ține la Roma dela 10—12 Septembrie 1937.

Congresul este organizat de Turing Club Italian și Automobil Club Regal al Italiei, cu colaborarea tuturor Ministerelor și Instituțiilor interesate relativ la problema carburanților de înlocuire. El va fi pus sub auspiciile Consiliului Național de Cercetări. Comitetul Organizator al Congresului este prezidat de Excelența Sa Profesorul Nicola Paravano, Președintele Comisiunii Combustibililor al Institutului de mai sus.

Lucrările congresului vor fi împărțite în 5 secțiuni :

- 1) Carburanții de înlocuire solizi (studiu științific, tehnic, producția industrială, întrebuințare).
- 2) Carburanții de înlocuire lichizi (Idem).
- 3) Carburanții de înlocuire gazoși (Idem).
- 4) Aplicațiuni ale Carburanților de înlocuire în colonii.
- 5) Statistica și legislația Carburanților de înlocuire.

Sunt membri de drept ai congresului d-nii delegați oficiali ai guvernelor aderente, D-nii membri ai comitetului internațional Permanent al Carbonului Carburant și d-nii Delegați ai Instituțiilor, școlilor superioare, societăților științifice, asociațiunii sau grupări oficiale recunoscute în Italia sau în fiecare țară aderentă.

Cotația este de 25 lire și dă dreptul la înlesniri de călătorie și participare la diferite manifestări în onoarea Congresistilor și la dările de seamă ale congresului, care vor fi trimise gratuit membrilor de drept.

Comitete de propagandă s'au creiat în diferite țări: Franța, Belgia, Austria, Elveția, Portugalia, România, Ungaria.

Pentru România, secretar general permanent al comitetului internațional permanent al carbonului carburant este D-l Nicolae Nedelcovici, Inginer Insp. General Silvic, 113 Barbu Văcărescu, București.

Informațiunile și înscrierea trebuiesc cerute Secretariatului General al Congresului (Via Penispera 89 la Roma) sau Biroului Prezedenței Comitetului Internațional al Carbonului Carburant, Turing Club Italian (Corso Italia 10, Milano).

Înscrierile se pot face până la 1 August 1936. Rapoartele și comunicările trebuiesc scrise în una din limbile următoare: italiana, franceza, germana, engleza și vor fi însoțite de un rezumat în limba franceză. Ele trebuiesc trimise Comitetului Organizator înainte de 15 Iulie 1937.

Iă curând vom da regulamentul complet și programul detaliat al congresului.

Inginer Nicolae Nedelcovici

M O T I U N E

A 51-a Adunare Generală a Societății *Progresul Silvic*, în ședința sa dela 1 Iunie 1937, luând în discuțiune :

1. Problema : «*Necesitatea și mijloacele de consolidare a proprietății forestiere*».

Din comunicările, rapoartele și debaterile ce au avut loc, Adunarea constată, odată mai mult, starea precară a proprietății noastre forestiere, cât și nevoia urgentă de îndreptare a lipsurilor semnalate, spre a se face posibilă o cultură normală a pădurilor.

Spre acest sfârșit, Societatea sollicită factorilor în drept :

1. — Să se încheie de urgență opera de distrugere a pădurilor, pentru scopuri străine de cultura forestieră.

2. — Să se renunțe pentru totdeauna la cedările din pădurile Statului, către diferite instituțiuni sau persoane, prin legi speciale, urmând ca pentru nevoile speciale ale acestora să li se creieze prevederi bugetare :

3. — Să se abroge din legea privitoare la satisfacerea trebuințelor normale de lemn de foc și construcție ale populațiunii, dispozițiunile privitoare la creierea de noi păduri comunale :

4. — Să se consolideze și mărească domeniul forestier al Statului prin schimburi de proprietăți și cumpărări libere de păduri. În acest ultim scop emiterea de rentă la purtător, pare a fi cel mai practic mijloc;

5. — Să se ia în studiu emiterea de dispozițiuni legale, pentru mărirea divizării pădurilor;

6. — Să se ia în studiu problema revederii și reformării întregii noastre legislațiuni forestiere;

7. — Să se elibereze pădurile de servițiunile și proprietățile străine din perimetrul lor, create prin măsurile de reformă agrară;

8. — Să se ia măsuri urgente pentru creșterea cadastrului forestier, în cadrul celui general, alocându-se fondurile necesare;

9. — Să se pună capăt amnestierii delictelor silvice, iar în ce privește tranzacțiunile, ele să nu se facă în nici un caz asupra valorii materialelor, iar asupra despăgubirilor și amenzilor să nu fie reduse sub 50%.

10. — Să se admită reprezentanților Societății în comisiunea însărcinată cu elaborarea proiectului de cod civil unificat, spre a colabora la stabilirea viitorului regim juridic al proprietății forestiere.

2. Pășunatul și pădurile.

Adunarea Generală constată că suprafața actuală a islazurilor din țara noastră este mai mult decât suficientă, dar că aceste islazuri sunt rău folosite, din care cauză, în mare parte, ele sunt degradate, producția lor fiind cu mult redusă.

În consecință, Adunarea Generală propune :

A) Să se oprească complet defrișerile din păduri, pentru creșterea de nouă suprafețe de islazuri.

a) să se respecte dispozițiunile art. 15 din Codul Silvic, care interzice complet pășunatul în păduri și care în mod ilegal este călcat anual.

B) Să se raționalizeze creșterea vitelor prin :

1. — Mărirea suprafețelor cultivate cu plante furajere, în islazurile comunale, afectându-se în același timp acestei culturi și o cotă însemnată din domeniul actual al cerealelor;

2. — Să se folosească nutrețurile concentrate;

3. — Să se lucreze stăruitor la ameliorarea pășunilor și fânețelor naturale, cău'ând ca pe viitor acestea să fie folosite în mod rațional.

4. — Să se aleagă rasele de vite potrivite regiunilor naturale și scopurilor cerute de o economie rațională, să se selecționeze și să li se dea o mai bună îngrijire.

5. — Cu excepția dela punctul B. 1, să se interzică schimbările de destinație ale acestor islazuri;

6. — Pe o lățime de mai mulți km. dealungul zonei inundabile a Dunării să se afecteze în mod permanent locuri de rezervă în terenurile agricole pentru întreținerea vitelor ce trebuiesc scoase din bălți în timpul inundațiilor;

7. — Până la abolirea totală a pășunatului din păduri să se revizuiască în fiecare an taxele de pășunat, fixându-se de așa natură ca să acopere pagu-

bele directe și indirecte pe cari le suferă pădurea și cheltuelile cauzate de pășunat:

Pentru această limită inferioară, trebuie să fie lăsată să funcționeze ne-stănjenită legea cererii și a ofertei;

8. -- Corpul silvic să continue cu aviditate acțiunea de luminare a tuturor păturilor sociale, asupra primejdiei pe care o conține în sine și pentru pășuni și pentru economia națională și, în deosebi, chiar pentru creșterea vitelor, persistența sistemului primitiv de a hrăni vitele prin pășunatul în pădure.

În vederea luminării mașelor, să se stăruie pe lângă Ministerul Educației Naționale ca în programele analitice ale școlilor primare și normale să se dea noțiuni cât mai complete despre păduri și rostul lor în economia națională.

M E R C U R I A L E

SITUAȚIA PIETII INTERNAȚIONALE A LEMNULUI LA ÎNCEPUTUL LUNEI IUNIE 1937

Începând din toamna anului 1935, prețurile s'au urcat pe piețele lemnului din Nordul Europei, și această tendință a ajuns să domine toate piețele lumii.

Prețurile atinse până astăzi pentru lemnul european, permit o rentabilitate normală a pădurilor și a industriei lemnului.

Tendința exportatorilor este de a stabili prețurile atinse astăzi.

Conjunctura favorabilă a lemnului s'a propagat, de la Nord la Sud și dinspre aceasta spre interiorul continentului. Valul de ameliorare al pieții lemnului a pornit din țările nordice și din U. R. S. S., s'a dezvoltat în țările limitrofe și Polonia, a a'ins Cehoslovacia și în fine țările din Sud-Estul Europei, în particular România și Jugoslavia, grație redeschiderei debarcaurilor engleze. Redeschiderea piețelor germane a fost de mare importanță pentru Jugoslavia. O ameliorare a situației generale a lemnului din Austria s'a produs ceva mai târziu și această dezvoltare nu este decât în faza de început.

Cu mici excepții, situația internațională a pieții lemnului poate fi considerată calmă. Această oprire a activității este provocată în parte de faptul că marii exportatori (Suedia, Finlanda și U. R. S. S.) au vândut deja cea mai mare parte din lemnăria livrabilă FOB, și că, în prezent nu au interese pentru noul vânzări. De altă parte, importatorii sunt ocupați momentan cu revânzarea mărfurilor lor.

În ultimele săptămâni au circulat diferite zvonuri cari anunțau scăderea prețurilor pe piața engleză a lemnului.

Timber Trades Journal and Saw Mill Advertiser din Londra (numerile apărute la 19, 26 Mai și 2 Iunie a. c.) precum și Informations économiques din 10 Mai a. c. întocmit de CIB, nu numai că exclud slăbirea pieții lemnului, dar o consideră stabilizată pentru tot restul anului 1937.

Tranzacțiile internaționale de export încheiate în primele patru luni reprezentă cca. 72% din contingențele de lemnărie de rășinoase fixate de ETEC pentru anul 1937: (cotele de export repartizate fiecărei țări exportatoare din Europa au fost folosite după cum urmează: Suedia 76%, U. R. S. S. 76%, Finlanda 79%, România 77%, Letonia 100%, Cehoslovacia 61%, Polonia 45%, Jugoslavia 41%, Austria 47%).

Cantitățile mari vândute au provocat o independență a exportatorilor, care sunt în avans cu trei luni în timp ce importatorii au toate interesele să mențină prețurile atinse până astăzi.

Consumarea lemnului este în creștere în toate țările și se dezvoltă într-o măsură apreciabilă în țările producătoare iar conjunctura favorabilă provocată de înarmările marilor puteri, n'a dat încă toate rezultatele, astfel încât perspectivele continuării unei dezvoltări favorabile a piețelor lemnului, trebuiesc considerate ca satisfăcătoare.

În timp ce piețele occidentale, alimentate în marea majoritate de lemnul rusec și nordic arată cel puțin pentru moment, o saturație; se remarcă o cerere foarte importantă în Germania, Italia, Grecia, Ungaria, Africa de Nord, Palestina și America de Sud.

Dacă se constată câteva contra lovituri ici și colo, asupra prețurilor, din cauza nervozității vânzătorilor și importatorilor, și dacă prețurile de revânzare n'au atins peste tot nivelul corespunzător al situației actuale a pieții importatoare, nu trebuie să considerăm aceasta ca un semn de slăbire al piețelor, ci ca un fenomen pasager, care va dispărea în măsura în care sezonul vânzărilor de toamnă se va apropia.

Pentru lunile Iulie-Septembrie se prevede o acalmie generală la vânzări, în timp ce importatorii care au stocuri suficiente, vor tranzacționa mărfurile lor la prețuri din ce în ce mai mari.

Perspectivile în viitor trebuiesc considerate ca favorabile, atâta timp cât complicațiile politice și altele nu vor interveni.

Anglia, Franța, Belgia și Olanda, deși trec prin aceeași conjunctură economică favorabilă, par puțin oboseite și pentru moment prezintă interese mai reduse pentru lemnul necesar în industria construcțiilor și în lucrările de refacere națională, atât de neglijate în anii de criză.

Germania, necesită cantități mari de lemnărie pentru industria mare cât și pentru industria construcțiilor, care este subvenționată, în parte, de stat. S'au acordat în 3 luni din acest an subvenții pentru 6773 locuințe noi, care reprezintă 31.7% din totalul apartamentelor construite în case de închiriat.

Se poate conta pe o dezvoltare a construcțiilor de locuințe pentru lunile următoare, în special construirea de orașe colonii muncitorești.

Italia, cunoaște o activitate foarte mare în industria construcțiilor; Guvernul Italian a pus la dispoziție 24 milioane Lire pentru construirea imediată de mici case în Libia (Africa de Nord). Abisinia cere cantități de lemnărie din ce în ce mai mari. Situația pieții lemnului în Italia este foarte fermă; rezervele sunt epuizate și lipsa de cherestea este foarte pronunțată. Fabricile indigene de cherestea nu pot acoperi nevoile țării, neputând produce decât un sfert din lemnul necesar pieții.

Prețurile lemnului din Baltica sunt staționare.

În perioada Septembrie 1936—Aprilie 1937, prețurile lemnului roșu și alb Nordul Europei s'au urcat în fiecare săptămână, și au antrenat afaceri timpurii pe piețele importatoare de lemnărie din Apusul Europei.

Ne găsim într-o perioadă de acalmie pentru piețele din Nordul Europei. O cauză a acestui calm este mărirea bruscă a navlurilor, care s'a accentuat în ultimele două luni, odată cu redeschiderea navigației în golful Botnic (Baltica de Nord).

Chiar dacă prețurile FOB nu marchează nici o majorare, această urcare a navlurilor reprezintă pentru cumpărători o mărire a prețului lemnului și cum aceștia găsesc că nu este momentul pentru o nouă urcare a prețurilor cif., s'a provocat tensiunea amintită mai sus, care reține noile cumpărături.

Prețurile FOB porturile de încărcare din Baltica, pentru țările de Nord, cotate în cursul lunii Mai a. c. sunt următoarele : (în Lire sterline per standard):

Lemnul roșu

3" X 9" u/s	20.5.0	—	18.15.0
2½" X 7" u/s	16.10.0	—	15.10.0
2½" X 7" V	15.5.0	—	14.10.0
4" X 4½ V	17.10.0	—	15.10.0

Lemnul alb

3" X 9" u/s	16.10.0		
2½" X 7" u/s	15.10.0	—	15.0.0
2½" X 7" V	15.5.0	—	14.0.0
4" X 4½	17.10.0	—	14.5.0

Fermitatea prețurilor lemnului în Mediterana.

În ultimele luni, America de Nord, Anglia, Germania și America de Sud, au angajat multe vase comerciale mai mari de 7000 tone, pentru efectuarea transporturilor de cereale, cărbuni, metale și minereuri, la navlurile cele mai mari.

Din această cauză, navlurile din Baltica și Marea Nordului s'au urcat cu cca. 50—60% față de anul trecut, în timp ce vapoarele de mare tonaj au fost afectate pentru transporturile dintre Australia, India și America de Sud pentru Anglia, Germania și America de Nord.

Legătura dintre Danzig și Anglia este asigurată mai mult de vapoarele de linie, care au urcat navlul dela 30 sh/sds, cât a fost în Decembrie-Februarie a. c. la 50 sh/sds în Mai-Iunie a. c. Cum aceste vapoare sunt insuficiente pentru asigurarea transporturilor normale a stocurilor de lemnărie ce se găsesc la Danzig, expedițiile de lemnărie din România pentru Danzig au fost reduse aproape brusc.

Vasele de mic tonaj (80—240 vagoane) din Mediterana au rămas să satisfacă transporturile de lemnărie zise locale, dintre România, Austria și Jugoslavia de o parte și toate țările din Bazinul Mediteranean, importatoare de lemnărie.

Navlurile pentru transporturile locale nu s'au majorat decât cu cca. 30% față de navlurile cotate în aceeași perioadă din anul trecut.

Italia, Grecia, Africa de Nord, Egiptul, Palestina, Siria și Turcia, sunt

avizate cel puțin pentru tot anul 1937, exclusiv la lemnul provenit din România, Jugoslavia și Austria.

Suedia, Finlanda și U. R. S. S., nu mai au conveniență să trimită marfurile lor în Mediterana, din cauza navlurilor ridicate pentru vapoarele de mare tonaj, singurele ce pot face transporturile din Baltica în Mediterana.

Cațiva importatori din Egipt au vizitat în luna Mai a. c. Finlanda, cu scopul de a achiziționa partide mai mari de lemnărie și au constatat că nu sunt disponibilități, în timp ce prețurile s'au urcat cu mult peste paritatea lemnului românesc. Egiptul a importat în toți anii cantități mari de cioplitură (fileri) din Finlanda: în anul curent, Finlanda găsiind plansament pentru lemnul său subțire, care este cerut de Anglia și Belgia, ca lemn de mină, nu mai face cioplitură decât în cantități mici, mai mult pentru consumul său intern.

Țările din Bazinul Mediteranean necesită cantități importante de lemnărie, pe care nu le poate găsi decât în România, Jugoslavia și Austria.

În această situație prețurile produselor forestiere în această regiune sunt foarte ferme,

Poziția lemnului românesc este consolidată în Orient.

Am arătat mai sus că piețele importatoare din Mediterana nu mai pot găsi materialele lemnoase de cari au nevoie decât în România, Jugoslavia și Austria.

În lunile Ianuarie-Martie a. c. când situația lemnului era neclară, fabricanții din aceste țări, de teamă că nu vor putea desface fabricatele lor, au încercat să pătrundă mai mult pe piețele din Grecia și Egipt, oferind lemnul la prețuri mai mici decât cele cerute de România.

Între timp situația s'a schimbat.

Economia lemnului din Jugoslavia, în urma acordului din 25 Martie încheiat cu Italia, trece astăzi printr'o perioadă de conjuncțiură favorabilă. Stocuri de lemnărie nu se găsesc, din care cauză este foarte greu să se obțină prompt cantități importante de lemnărie. Piața internă Jugoslavă este foarte activă și prețurile arată o tendință de creștere neîntreruptă.

Exportul Jugoslav în primul trimestru din acest an reprezintă 362.000 m³, față de 177.000 m³, expediți în acelaș interval din anul trecut.

Exportatorii Jugoslavi și Români fac preparative pentru introducerea unei clasificări unice pe piața italiană în locul celor șase clase utilizate până acum. După noua clasificare ar fi numai 3 clase notate A, B, și C., după modelul clasamentului actual pentru Ungaria.

Situația pieței lemnului, din Austria, s'a ameliorat în mod considerabil. Piața internă austriacă a devenit activă după o lungă perioadă de calm, complet, cu mențiunea că prețurile s'au urcat mai puțin decât cele pentru export.

Afacerile cu străinătatea sunt satisfăcătoare. Exportul total austriac în primele 3 luni din acest an a atins cantitatea de 620.000 m³, lemnărie față de 480.000 m³, în 1936.

Italia arată un mare interes pentru lemnul austriac, importând în anul curent 190.000 m³, cherestea adică cca. 12.000 m³, mai mult decât în anul 1936.

Franța este în acest an un client extraordinar de important pentru lemnul austriac: la 23 Martie a. c. a reînviat acordul preferențial pentru importul forestier din Austria.

Austria a plasat în Grecia în primul trimestru din acest an 11.000 m³. cherestea de brad față de 8.000 m³. în anul trecut și la prețuri inferioare, celor cotate în România. Între timp, datorită dezvoltării favorabile a pieței grecești, exportatorii austriaci au majorat prețurile pentru Grecia cu 3 sh/m³.

La 1 Mai a. c. după informatorul CEB-ului, prețurile cherestelei de rășinoase din Austria pentru Grecia, calculate cif în shilingi austriaci per m³. (prețurile minimale) au fost următoarele:

tombante	17—30 cm.	18 mm.	86 sh. austr.
>	>	24 mm.	85 >
cl. III-a	>	18 mm.	79 >
>	>	24 mm.	78 >

Aceste prețuri au fost urcate între timp la nivelul prețurilor minimale din România, mai ales că și prețul lemnului rotund s'a urcat și multe ferestre particulare, în special acelea din regiunea frontierei, nu sunt în măsură să plătească prețurile cerute, dat fiind că prețurile cherestelei și posibilitățile de vânzare nu s'au dezvoltat în aceeași măsură.

Dacă facem o comparație între prețurile austriace și cele românești pentru relația Grecia, trebuie să se considere tombantul austriac egal cu cl. IV românească și cl. III austriacă cu cl. V-a românească.

Din conversațiile avute cu diferiți importatori greci am putut verifica mai mult că lemnul de rășinoase din România este cu mult superior lemnului austriac sau lemnului jugoslav și toate eforturile celor interesați sunt departe de a influența realitatea.

Descrierea sumară a pieșelor lemnului din Jugoslavia și Austria, ne îndreptățește să considerăm consolidată poziția lemnului nostru în bazinul mediteranean, și să respingem de plano orice concurență, fie rusească sau austriacă, care au trecut în domeniul istoriei speculațiilor celor interesați.

Exportul nostru forestier este condiționat de convențiile de plăți cu streinătatea.

Posibilitățile pentru mărirea debușurilor lemnului din România sunt destul de mari; sunt prea multe cereri față de capacitatea noastră de export. Dezvoltarea exportului nostru de lemnărie este condiționată de modalitatea de plată a fiecărei țări importatoare, prin acordurile de plăți încheiate după cum vom arăta mai jos.

Suntem informați că Guvernul Turc, ar fi anulat la 15 Mai dispoziția luată acum zece ani de a se interzice importul lemnului pentru construcții. Această dispoziție este bazată pe faptul că pădurile din Turcia au fost brăcuite între timp de societățile particulare, care au tăiat anual de mai multe ori posibilitățile normale.

Turcia poate importa din România până la 5.000—6.000 vagoane lemnărie (în anul 1922 a importat 5206 vagoane de rășinoase), în majoritate cherestea pentru lăzi.

Pentru anul curent nu putem conta pe un export de lemnărie în Turcia, deoarece nici până azi nu s'a aranjat problema reglementării plășilor cu guvernul din Ancara, având imobilizați la banca centrală a Turciei cca. 176 milioane lei, rezultați din schimbul de mărfuri din anul trecut și primele 4 luni din a. c. Partida de 50.000 m³. lemnărie pentru lăzi, încheiată în Aprilie a. c. de fabricile de ambalaje din Turcia și despre care am amintit în cronică lemnului din Mai a. c. a acestei reviste, se va livra deabia în lunile Iulie-Septembrie a. c. fiindcă numai acum guvernul turc a încuviințat ca plata acestor materiale, de care au abosulțat nevoe, să se facă în devize forte și libere.

Un debușeu excelent pentru lemnul nostru îl poate forma Bulgaria, care a importat din România în perioada 1919—1932 cantități mari de rășinoase; în anul 1929 s'au exportat în Bulgaria 9865 vagoane lemnărie de rășinoase dintr'un total de 103.361 vagoane de rășinoase.

Pe piața bulgărească, cheresteaua de rășinoase în calitatea Alexandria se vinde cu cca. 4000 lei/m³, revenind franco vagon ab frontieră cca. 2200—2400 Lei/m³.

Reușirea exportului de lemnărie în Bulgaria este condiționată de încheierea unei convenții care să stabilească modalitatea de plată a mărfurilor ce s'ar exporta pentru a nu se ajunge să imobilizăm leiul nostru la Banca Bulgariei.

În afară, necesită cantități considerabile de lemnărie. Deși avem încheiată cu Banca Italiei o convenție de plată, totuși exportatorii ezită să încheie afaceri cu cumpărătorii italieni, din cauză că convenția în felul cum a fost încheiată nu garantează recuperarea valorii mărfurilor exportate decât în limita disponibilităților ce se crează.

Situația exportului de lemnărie în Grecia este determinată exclusiv de convenția de plăși ce avem cu guvernul elen, fiindcă această țară, după cum am arătat pe larg în toate cronicile, nu se poate dispensa de lemnul nostru de rășinoase.

În prezent, se duc tratative cu delegația economică greacă pentru reglementarea plășilor ce rezultă din schimbul de mărfuri între România și Grecia, astfel încât să nu rezulte solduri imobilizate de lei în Grecia.

Avem imobilizată în Grecia o sumă de 148 milioane drahme, care n'a putut fi lichidată cu toate eforturile depuse de noi prin acordarea supracotelor la importul mărfurilor din Grecia.

S'a preconizat de Ugir, să nu se mai facă angajamente de lemnărie în Grecia, pentru a constrânge direct guvernul elen de a accepta o modalitate de plată mai proprie intereselor noastre. Soluția este foarte bună, însă inaplicabilă în România unde nu există decât interese opuse între exportatori.

Prin încheierea unei convenții durabile cu Grecia și în condițiuni avantajoase, prețul lemnului românesc se va urca,

*Nouile prețuri minimale pentru exportul rășinoaselor din România.
lista din 11 Mai 1937.*

În conjunctura actuală prețurile lemnului de rășinoase și foioase pentru consumul intern și export s'au majorat fără întrerupere ajungând în luna Mai a. c. la o stabilizare a cărei durată nu poate fi determinată.

Subliniem că majorarea prețurilor materialelor lemnoase destinate pentru export a fost determinată prin activitatea desfășurată de Asociația Industriilor Forestiere din România, care deține astăzi rolul de îndrumătoare a exportului nostru forestier.

Contractele de vânzare cu streinătatea, conform instrucțiunilor BNR-ului și Comisiei superioare de prețuri, trebuiesc înregistrate de Ugir, care le vizează numai în cazul când prețurile de vânzare sunt conforme prețurilor minimele fixate prin liste de prețuri.

Prețurile minimale fixate de U. G. I. R. la diferite date au fost arătate de noi ca fiind susceptibile de noi majorări și recomandăm să nu se angajeze decât cantități mici și cu livrare promptă.

În lipsa unei publicațiuni periodice a lemnului, am găsit necesar să difuzez prețurile curente și tendințele pieței lemnului prin articolele săptămânale, publicate în ziarul Curentul.

Prevederile noastre din cronicile anterioare, asupra majorării prețurilor lemnului pentru export, au fost verificate în fiecare lună de însăși piața lemnului.

La 11 Mai a. c. Asociația Industriilor Forestiere Secția forestieră UGIR, a revizuit prețurile cherestelei de rășinoase din nou. Adică le-a acordat la prețurile reale ale pieței, realizate deja de societățile mari forestiere.

Dăm mai jos prețurile minimale în vigoare, pentru lemnăria de rășinoase, calculate FOB Galați, după lista de prețuri minimale din 11 Mai a. c.

Grecia :

Tombant 4 m. 17—30	80 sh/m ³ a 27 Lei	— 2160.—	Lei
cl. IV 4 m. 17—30	68 > >	— 1830.—	>
cl. V 4 m. 17—30	62 > >	— 1675.—	>
cofrage cl. IV/V 10—15	57 > >	— 1540.—	>
morali 4 m. dimensiuni pline	62 > >	— 1675.—	>
madrieri fără rupt-putred	66 > >	— 1780.—	>
Scurtături înguste 3—3,5	52 > >	— 1400.—	>
Scurtături 1—2,5 8—30 cm.	44 > >	— 1180.—	>
Scânduri de lăzi (caissage) fără			
4 m. 8—15 cm. 3—6 m.	53 > >	— 1430.—	>
Catini (1e/24) 4 m.	60 > >	— 1640.—	>
Catini 3—3,5	50 > >	— 1350.—	>
Catini 1—2,5	40 > >	— 1020.—	>
Cioplitură mercantilă 4—8 m. cu			
cel mult 10% de 8/8	45 > >	— 1215.—	>
idem de la 9 m. în sus	47 > >	— 1270.—	>
idem de 8/8 vândut separat	49 > >	— 1325.—	>

Cioplitură scharfkantig cu 5 sh. mai mult decât cioplitura mercantiă.
Prețurile sunt fob cu 3% comision fără scont.

Egipt :

Specificație normală cu cel mult

12% 12 mm și cel puțin 30%

înguste și morali 47 sh/m³ a 37.5 Lei — 1760.— Lei

îngustătură vândută separat cu

maxim 50% 24 mm 43 > > — 1610.— >

moralii vânduți separat 45 > > — 1665.— >

Prețurile se înțeleg neto fără scont.

Siria :

Specificație normală ca la Egipt 46 sh/m³ a 34 Lei — 1560.— Lei

moralii în afară de specificație 1560.— >

Palestina :

Marfă lată de 4 m. sau morali 47 sh/m³ a 33.5 Lei — 1650.— Lei

Prețurile pentru Grecia și Palestina arătate mai sus, au fost depășite cu 2—3 shilingi. Societatea Foresta a încheiat contracte la prețurile UGIR din momentul încărcării majorate cu 3 sh/m³.

Prețurile minimale pentru lemnăria de folioase au fost date în cronica lemnului din luna Mai a. c.

S'a susținut de cel interesat că prețurile UGIR-ului n'ar fi corespunzătoare prețurilor realmente acceptate de importatori. În realitate Ugirul, prin majorarea prețurilor din 11 Mai a. c. a consfințit de fapt prețurile realizate între timp de societățile mari forestiere.

La 1 Mai a. c. era în vigoare lista de prețuri din 20 Ianuarie a. c. și totuși *Informations Economiques* a Cibului, apărute la 10 Mai a. c. dă pentru lemnul din România ce se exportă în Grecia, prețurile din 11 Mai a. c. micșorate numai cu 1 sh./m³, când de fapt diferența dintre prețurile vechi și cele noi, era de 4 sh./m³.

Deoarece prețurile pentru lemnăria ce se exportă sunt variabile, mai ales în conjunctura actuală, este foarte necesar ca să se publice și prețurile ce se realizează peste prețurile prevăzute în listele oficiale fixate de U. G. I. R.

Avem mercuriale zilnice și săptămânale pentru petrol, cereale, piełarie, metale, alimente, etc., care dau și tendința piełii.

Pentru produsele forestiere nu avem nici o publicație periodică, în care să se publice toate angajamentele de lemnărie încheiate în străinătate și prețurile obținute pentru a se vedea ușor care este tendința generală a piețelor importatoare.

Un mercurial săptămânal al lemnului este foarte necesar și constituie un îndrumător hotăritor în tranzacțiile ce fac fabricanții de lemnărie cu importatorii și intermediarii.

O astfel de publicație așteptată cu mult interes de fabricanții mici de cherestea, nu poate satisface însă interesele importatorilor și ale intermediarilor.

Sortarea cherestelei de rășinoase în 1937.

Esențialul în comerțul de lemnărie îl constituie cunoașterea sortimentelor calitative, întrucât poți să știi cât valorează marfa și dacă prețul este avantajos sau nu, numai în cazul când cunoști calitatea mărfurilor pe care le cumperi sau le vinzi.

Cherestea de rășinoase după uzanțele Orientului a fost clasificată în 6 clase:

- cherestea curată, (Ast Rein).
- > jumătate curată (Halb Rein) cl. I-a.
- > cl. II-a.
- > cl. III-a.
- > cl. IV-a.
- > cl. V-a.
- > marfă de cântar (cl. VI).

Mulți ani bazinul mediteranean a primit cherestea de rășinoase din România în asortimentele calitative (mai multe clase la un loc în proporții diferite) cunoscute sub diferite numiri.

Înainte de război s'au exportat următoarele asortimente calitative:

Franța: marque rouge (RHR cl. I și cl. II bună).

Marque noir cl. II slabă și cl. III-a.

Africa N. marfa normală (tombante fără cl. I-a).

Egipt: marfa de Alexandria (ceva cl. II, cl. III slabă și cl. IV bună).

Grecia: tombant original (cl. I—III).

Siria și Palestina: tombant de Siria (10% cl. I, 20% cl. II și 70% cl. III-a).

După război (1919—1922) aproape toate țările au cumpărat marfa tombantă (cl. I, II, III și IV) și asortimentele calitative descrise sumar mai sus.

Până la 1930, s'au livrat următoarele asortimente:

Tombant pentru Franța (marfa normală) 10—12% cl. I, 38% cl. II și 50% cl. III bună).

Tombant pentru Grecia (tombant grecesc) 5% cl. I, 39% cl. II și 62% cl. III bună).

Alexandria pentru Grecia, Italia și Africa de Nord (60—70% cl. III și 30—40% cl. IV bună).

Alexandria pentru Egipt 50% cl. III și 50% cl. IV bună).

Cl. IV export (cl. IV bună) numită și quart.

În 1931, prin restrângerea capacității de absorbție a piețelor importatoare, pe lângă marfa tombantă și cl. IV, au început să se exporte și:

Terția (cl. III-a bună) pentru Grecia și Italia.

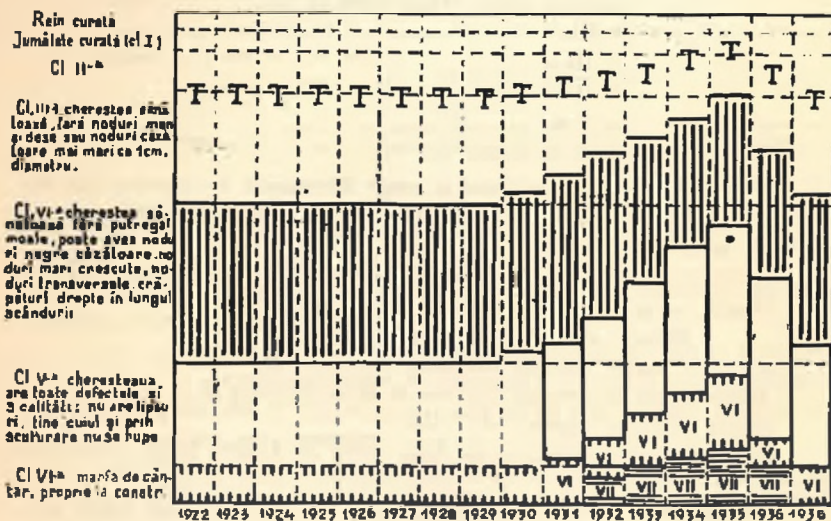
Quinta (cl. V-a bună).

În anul 1932, prin mărirea exigențelor calitative ale importatorilor, firmele

exportatoare au fost nevoite să întărească clasamentul și să exporte și cl. V românească (cl. V de țară). În acest an s'a creat și cl. VI-a prprio zisă după care urma marfa de cântar (cl. VI-a în vechia clasificare).

În anii 1933—1935, importatorii în lupta ce o duceau între ei pentru ași plasa mărfurile, profitând de conjunctura slabă a lemnului nostru, au mărit tot mai mult exigențele calitative și sortarea dictată de ei s'a întărit cu o clasă și jumătate. Marfa tombantă și cl. III au dispărut dela export Alexandria pentru Grecia și Italia s'a cerut în cantități mici și corespundea tombantului pentru Franța.

Pentru a vedea evoluția sortării pentru export, după clasamentul general, dăm mai jos schema sortării pentru anii 1922—1937, luând ca bază sortarea normală din anii 1919—1928.

Baza exportului o formează în acest interval cl. IV nouă, care corespunde mărfii terzzia (cl. III bună) și cl. V nouă egală cu el, IV-a bună după clasamentul general.

În schimb cl. V românească (cl. VI-a) ajunge să fie mai bună decât cl. V-a veche.

Anul 1935 a fost încheiat cu, livrări masive de cl. V și prea puțină cl. IV-a.

În anul 1936, datorită conjuncturei favorabile lemnului, s'a putut împiedica exportul cl. VI și s'a limitat livrarea cl. V-a la maximum 35% din totalul mărfii late.

Cererile mari de lemnărie pentru Anglia, au înviorat piața lemnului nostru, și fabricanții de chereștea, având singuranța plasării întregii producții a lor, a început să slăbească sortarea forte din anii 1933—1935 și să o aducă încet, încet, la nivelul sortării normale ce a fost înainte de 1930.

În anul curent, sortarea a fost slăbită și mai mult, pentru a corespunde clasamentul normal, conform uzanțelor normale pentru Orient.

Cl. V-a pentru Orient, în sortarea de astăzi, fiind egală cu cl. VI-a din anii 1934—1935 se caută în cantități cât mai mici.

Caracteristica vânzării de lemnărie pentru Mediterana (Grecia, Franța, și Africa de Nord) o formează angajamentele de marfă în calitate tombantă.

Societățile Fores'a, Carpantina, Feltrheli și Swag, livrează în Grecia partide de rășinoase, cu maximum 35% cl. V-a și 10—20% tombante.

Sortarea în anul 1937 este următoarea :

Tombantul cuprinde cl. I, II, III și IV bună din 1936.

Cl. V-a — cl. V slabă și VI-a bună din 1936.

Din cele dezvoltate mai sus, trebuie să reținem următoarele:

— Sortarea cherestelei de rășinoase ce se livrează din România este o operație cu caracter conjunctural.

— Întărirea sortării cu cca. 20% și reducerea prețului de vânzare cu 20% echivalează cu reducerea efectivă a prețului cu 40%.

Această variație a sortării este cunoscută numai în bazinul mediteranean, unde comerțul de lemnărie este în mare parte o speculare a împrejurărilor.

Comerțul de lemnărie din Nordul Europei, cunoaște o clasificare standard, ce variază după conjunctură, cu cel mult 10—20%, iar nu cu una sau chiar două clase cum s'a întâmplat în Orient.

Este necesar să se standardizeze sortarea cherestelei pentru bazinul mediteranean, urmând ca în perioada de depresiuni economice să se modifice numai prețurile.

Dezideratul de mai sus este realizat în toate țările europene exportatoare de lemnărie, care au organizații naționale pentru exportul lemnului, exportul fiind în mâna proprietarilor de păduri care au și fabrici.

În România unde exportul de lemnărie este deținut în majoritate de societăți internaționale, importatori și intermediari, normalizarea și raționalizarea exportului de lemnărie în conformitate cu nevoile naționale, se face cu greutate mari, fiindcă interesele celor de mai sus sunt altele.

Numai prin sindicalizarea proprietarilor de păduri, crearea biroului de conjunctură și al vânzărilor comune, se va putea normaliza exportul nostru forestier.

Vasile C. Filip.

C. I. B.

CCMUNICAT DAT PRESEI LA 12 MAI 1937

ca urmare a celei de a 8-a adunare generală ordinară a Comitetului internațional al lemnului, care a avut loc, la Viena, în zilele de 10 și 11 Mai.

Au fost prezenți reprezentanții ai economiei forestiere din 7 țări membre ale Comitetului și anume: Austria, Franța, Italia, Polonia, România, Cehoslovacia și Jugoslavia.

Discuțiile s'au purtat în special asupra activității curente a Comitetului

și Secretariatului său general, ne uitându-se că este la Viena, S'a putut stabili că dela ultima adunare generală nu numai că poziția C. I. B.-ului s'a menținut, dar că importanța extindere a activității lui în toate direcțiile marchează atențiunea tuturor cercurilor interesate la problemele lemnului, pe care o poartă acestui birou central internațional.

Situația piețelor internaționale a fost deasemenea obiectul discuțiilor celor mai detaliate. S'a constatat cu unanimitate că conjunctura favorabilă care a început la finele anului 1935 a atins acum toate țările și a condus la o stabilizare a piețelor internaționale.

D-l R. Chaplain, directorul general al apelor și pădurilor din Franța, președintele Comisiei Internaționale de utilizare, profită de ocazia aceasta pentru a invita formal toate organizațiile reprezentate să ia parte la sfârșitul lui Iulie la a 3-a Conferință Internațională a utilizării lemnului care va avea loc la Paris. S'a putut stabili cu satisfacție că pentru moment participarea a 24 țări, din care 20 organizații se ocupă activ de utilizarea lemnului, pare asigurată.

În fine alegerile prevăzute statutar au avut loc. Conte Christian Ostrowski (Polonia) a fost ales, pentru a 5-a oară, la președinția C. I. B.-ului, sarcină pe care o îndeplinește încă dela înfișarea organizației. Conteles Ceschi, vice-președintele Consiliului superior al lemnului din Austria a fost numit vice-președinte înlocuind pe principele Lobkowicz (Cehoslovacia), demisionat statutar. Ceilalți 2 vice-președinți rămân: Comm, dott. Carlo di Nola șeful delegației italiene și D-l Costinesco, președintele UGIR-ului (România).

EUROPEAN TIMBER EXPORTER'S CONVENTION

E. T. E. C.

13 Mai 1937.

Comunicat pentru presă.

Comitetul executiv al E. T. E. C.-ului a ținut la Viena la 13 Mai 1937, cea de a VI-a Adunare ordinară. Erau prezenți reprezentanții tuturor statelor membre. Directorul Carol Kempe din Stockholm, președintele Convenției, a deschis ședința, apoi, după propunerea sa s'a dat președinția și conducerea dezbaterilor adunării d-lui Hasslacher, președintele consiliului superior al lemnului din Austria.

Vânzările diferitelor țări cari fac parte din asociație ating în momentul de față procente următoare din cotele repartizate pe 1937:

Suedia 70%	Austria 47%
Finlanda 79%	Cehoslovacia 61%
U. R. S. S. 76%	România 77%
Letonia 100%	Jugoslavia 41%
Polonia 45%	

În medie s'a vândut până azi 73% din contingentul pe anul în curs. Cantitățile ce rămân la dispoziția țărilor corespund abia nevoilor importului.

S'a decis ca viitoarea adunare generală a E. T. E. C.-ului să aibă loc la 29 IX. 1937. Cu această ocazie vor fi fixate contingentele pentru 1938.

R E C E N Z I I

Marin Popescu-Spineni.

Procesul mănăstirilor închinate.

Institutul de Arte Grafice «Tiparul Universitar», București, 1936, pag. 160.

Is jurul legel, votată de parlament în luna Martie c., prin care 17.000 ha. pădure din patrimoniul forestier al Statului au fost destinate înzestrării mănăstirilor, s'a produs o serie de polemici între membrii clerului și ai corpului silvic. De asemenea, soc. Progresul Silvic a întocmit un memoriu, în care — în concluzie — a susținut «că este o gravă greșală a se ataca din nou actul secularizării averilor mănăstirești și că, pe această cale, se dăruimă «mai repede decât s'ar putea crede tot eșafodajul economiei forestiere naționale, ridicat cu trudă în ultimii 71 ani».

Lucrarea d-lui M. Popescu-Spineni : *Procesul mănăstirilor închinate*, bazată pe izvoare istorice, ne înfățișează în linii viguroase atât consecințele nefaste ce se răsfrângeau asupra poporului românesc din faptul că «aproape o jumătate din teritoriul principatelor erau în mâna călugărilor» (pag. 6), cât eforturile continue ce s'au depus dealungul a 70 ani — dela 1863, la 1913 — ca soluțiunea dată de Alex. Cuza Vodă prin legea secularizării să rămână definitivă (pag. 122).

După o succintă cercetare a circumstanțelor în care s'au dezvoltat Prin-

patele Române și a legăturilor noastre cu Bizanțul și biserica din Orient, d-l prof. M. Popescu-Spineni explică obiceiul cesiunii bunurilor către instituțiunile religioase, străine și indigene: *mentalitatea religioasă, obiceiul domnitorilor și boierilor de a fi ctitori, etc.* (pag. 6 și 18). Cea mai veche urmă de dependență a unei mănăstiri românești față de Orient, e arătată de autor că ar fi fost pe timpul lui Dragoș și Balșa, și anume dintre mănăstirea Sf. Arhanghel Mihail din Perimaramureș (pag. 18). În ce privește primul act de înclinare al prisosului vreunei mănăstiri din țară, la mănăstiri din Răsărit pare a se fi petrecut sub domnia lui Mihai-Viteazul «pentru că el închină mănăstirea Mihai-Vodă din București, mănăstirea Siropetra din Athos» (pag. 18).

Inceputul făcut de Mihai-Viteazul capătă o așa de mare amploare încât Matei-Basarab «oprește de a fi închinat de oricine va urma la domnie» (pag. 21) o serie de mănăstiri. Tot el dovedește «o mulțime de hrisoave false făcute de călugări pentru a ajunge în posesia a cât mai multe moșii» (pag. 21).

Obiceiul de a se înzestra și subvenționa cu bani mănăstirile și schiturile din Orient a continuat până «sub domnia lui Cuza-Vodă» (pag. 25). Aceste danii se explică și prin apelurile adresate de patriarhale din Orient, mai cu seamă de când scaunul de patriarh se ocupa cu plată (pag. 27).

Legăturile strănse cu Orientul au dus la infiltrațiunea și înmulțirea Grecilor în Țările Românești, fapt ce a cauzat mișcări de răsvrătire încă din anul 1631, când Leon-Vodă a fost forțat să dea «un hrisov pentru isgonirea Grecilor din țară» (pag. 30). Sub domnia Fanarioșilor, însă, influența Grecilor crește, iar fundațiile religioase s'au bucurat de mult sprijin. Astfel, Constantin Mavrocordat, la intervenția egumenilor și episcopilor, hotărăște ca «fiecare om ce locuiește pe o moșie mânăstirească, de orice breaslă ar fi el, să aibă datoria de a sluji câte 12 zile pe an, după cum i se va porunci: cu carul cu bol, ori cu palmele, ori cu sapa» (pag. 31). Ion Mavrocordat și Grigore Ghica Vodă iau și alte măsuri în favoarea mânăstirilor, impunând țărănilor să dea chiar *dijmă*. În urma acestor apăsări, «Situafța țărănilor pe moșiile mânăstirești era jalnică. Sate întregi cu țărani lor munceau călugărilor, care erau adevărați lupi ce bântuiesc turma lui Christos» (pag. 32).

Starea disperată a țărănimii române și abuzurile călugărilor, conduc la unele încercări timide de dreptate socială. Const. Mavrocordat, în a doua domnie, dispune ca mânăstirile să dea socoteală de veniturile lor, iar Alex. Moruzi oprește să mai fie arendate toate moșiile mânăstirești. Constantin Hangerli (1793) poruncește «să fie schimbăți egumenii care fac negustorie» (pag. 33). Tot pe această linie, Ion Caragea însărcinează pe Banul Grigore Brâncoveanu să întocmească un regulament de administrarea proprietăților mânăstirești.

Tentativele semnalate mai sus n'au avut nici un efect practic, deoarece călugării socotind averile mânăstirești ca proprietăți inalienabile ale Sfintelor Locuri, refuzau să dea vreo socoteală Domnilor.

Schimbarea destinației bunurilor doza'e mânăstirilor închinăte, din dreptul de uzufruct, în drept de deplină proprietate, au provocat în Principatele Române un curent de nemulțumiri, urmat de protestări din ce în ce mai energice. După revoluția lui Tudor Vladimirescu, boerii munteni și moldoveni cer Inaltei Porți isgonirea călugărilor greci și «să se reintoaacă moșiile mânăstirilor închinat ocărmuirii pământești» (pag. 339 și 40). Convenția dela Akerman și pacea dela Adrianopole restabilesc pe călugării greci în situațiile avute înainte de 1821.

Prin numirea de domni pământeni (1834), problema averilor mânăstirești este reluată, urmărindu-se, pe de o parte, a se pune ordine în gestiunea și administrarea lor, iar pe de altă parte, să se scoată din stăpânirea călugărilor și Locurilor Sfinte, Bibescu-Vodă alcătuește și înaintează o serie de memorii la Constantinopol (1843), propunând «ca Sfintele Locuri să renunțe, în schimbul unei sume globale, dată odată pentru totdeauna, la pretențiile de proprietate» (pag. 48). Prin legea din 1847, Bibescu fixează ca arendarea moșiilor să se facă prin licitație pe cinci ani și că «vînderea pădurilor este interzisă» (pag. 49). În Moldova, Mihail Sturdza merge mai departe, și într'un proiect pentru administrarea averilor mânăstirești prevede chiar *secularizarea acestor averi* (pag. 58).

Acest proces al averilor mânăstirilor închinată ajunge la 1857, în fața unei comisiuni internaționale, fără a căpăta însă vreo soluție.

Ajungând Domn, Cuza-Vodă ordonă o serie de anchete care să cerceteze situația mânăstirilor închinăte și neînchinăte. Concluziile acestor anchete au arătat că sute de moși și proprietăți rurale aparțineau mânăstirilor, «precum și sate întregi a căror populație muncea pentru

monahii indigeni și călugări străini», iar această populație se găsea într-o situație morală și materială deplorabilă (pag. 74). După o pregătire diplomatică susținută de Franța, Cuza-Vodă pune pe Kogălniceanu să prezinte Camerei legea «secularizării averilor mănăstirești» (13 Decembrie 1863), prin care toate averile mănăstirești, închinare și neînchinare, sunt declarate «domeniuri ale statului român» (pag. 94).

Deși rezolvată prin legea din 1863, totuși chestiunea continuă a fi agitată de călugării greci. Se fac, astfel, încercări de a fi discutată la Berlin (1878), apoi la 1883, 1884, 1900 și 1908. Prin izbucnirea războiului din 1913 și a războiului mondial «cancelariile străine au încetat de a se mai sesiza de plângerile și memoriile Comunităților Sfintelor Locuri. Problema rămâne așa dar definitiv soluționată prin legea dela 13 Decembrie 1863» (pag. 122).

Cartea d-lui prof. Marin Popescu-Spîneni prezintă o îndoită însemnătate. În primul rând, prin expunerea limpede și sistematică a materialului, lucrarea d-sale constituie o prețioasă contribuție la cunoașterea unuia din marile acte istorice de dreptate economică și socială care stau la baza României Moderne. Mai departe, lucrarea d-lui prof. M. P. Spîneni este și de o mare actualitate, fiindcă pune la îndemâna celor ce vor fi chemați să asculte doleanțele unora din membrii clerului român cari așteaptă «majorarea restituirilor până la ceea ce a fost altădată patrimoniul Bisericii ortodoxe române»¹⁾, posibilitatea de a se documenta că nu se poate schimba cursul istoriei. Vremurile când o cincime din suprafața țării aparțineau mănăstirilor neînchinare și o altă cincime celor închinare nu trebuie de nimeni și pentru nimic dorite.

Gh. I. Ionescu

1) Fr. C. Dron: *Inzestrarea mănăstirilor*. (Universul, 6 Iunie 1937).

REVISTA REVISTELOR

L'ALPE.

Nr. 2—3, Februarie-Martie, 1937.

Per solennizzare la fondazione dell'impero.

Pentru sărbătorirea fondării imperiului.

În Italia, s'a organizat sărbătorirea fondării imperiului printr'un act colectiv de voință și credință a poporului, care urmează a presta muncă benevolă pentru împădurirea a 2500 ha de teren improductiv.

Acțiunea se va desfășura sub conducerea Militiei forestiere și a tuturor organelor silvice.

Aldo Pavarì.

L'influenza dei boschi mediterranei sul clima.

Influența pădurilor mediteraniene asupra cliimei.

Autorul înfățișează primele cercetări de acest gen în Italia, arătându-ne procedeele întrebunțate, arboretele în care s'au efectuat experiențele și interesantele rezultate obținute.

A. De Philippis.

Varietà del «Pinus nigra» e reazione del suolo.

Varietatea «Pinului ne-

gru» și reacțiunea solului.

Sub forma unei note preliminare, autorul expune rezultatul obținut până în prezent, prin cercetarea pe cale experimentală a Pinului negru, de diferite proveniențe.

Dott. F. Chizzali.

I danni prodotti dallo Scoiattolo («Sciurus vulgaris» L.) ai nostri boschi di conifere e di latifoglie.

Pagubele produse de veveriță («Sciurus vulgaris» L) pădurilor noastre de conifere și foioase.

Dott. Alfonso Lenzi.

Opere di bonifica montana sull'Etna.

Lucrări de ameliorare în teren muntos pe Etna.

Este vorba de frumoasele realizări de pe muntele Etna pe care s'au executat o serie de rețele de drumuri care să înlesnească circulația produselor și să mărească atracția turiștilor.

Apunti e note pratiche.

Insemnări și note practice.

D-l L. Puecher Passavalli se ocupă de

lucrările Doct. Goldanich asupra ciupercilor care produc alterarea cromatică a lemnului în Italia.

Vita forestale all'estero.

Viața forestieră externă.

O hartă a pădurilor franceze. Date statistice asupra pădurilor Britaniei.

Insemnări Bibliografice.

Notițe și însemnări.

E. V.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 2. Februarie, 1937.

R. Mosseray.

Les vestiges de la végétation forestière du Languedoc.

Rămășițele vegetației forestiere din Languedoc.

Autorul se ocupă pe larg de condițiile forestiere ale provinciei Languedoc, cu vegetația ei caracteristică și varietată, făcând un lung istoric al cauzelor care au condus la despădurirea ei în așa de mare măsură.

Goblet D'Alviella.

Forêts provinciales.

Păduri provinciale.

Articolul cuprinde discursul ținut de D-l J. Dewez, care a preconizat constituirea, alături de domeniul forestier al comunelor și Statului, a unui domeniu forestier pe provincii. Cu ocaz'a acestui discurs, G. D'Alviella face interesante

comentarii în legătură cu propunerea D-lui J. Dewez.

G. D.

Selection et régénération.

Selecțiune și regenerare.

Foarte interesantă discuțiune, cu caracter strict științific, angajată, cu aceeași temă, în jurul unui articol publicat în revistă, anul trecut. Articolul, în general, prezintă un deosebit de mare interes pentru lămurirea problemelor de selecțiune a semințelor și regenerarea arboretelor prin însămânțare sau plantațiuni.

Hommage à monsieur l'inspecteur général Armand Pérau.

O magiu domnului inspector general Armand Pérau.

Sărbătorirea D-lui Armand Pérau, cu prilejul retragerii din serviciu, după patruzeci de ani de activitate.

II-c congrès national du bois.

Al II-lea congres național al lemnului.

Scurtă dare de seamă asupra congresului ce a avut loc la 13 Aprilie a. c. în Belgia.

Marché de bois.

Piața lemnului.

Variația prețului la lemnul de mină și de foc.

Cronică forestieră.

E. V.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES
CENTRALBLATT.

Caietul 1, 1 Ianuarie 1937.

Dr. Kurt Mantel.

Zur Frage der forstlichen Unterrichtsgestaltung.

În legătură cu problema reformei învățământului forestier (Articolul continuă).

Ing. Hans Schwarz.

Die klimatischen und wirtschaftlichen Grundlagen des Anbaus von Pinus Strobus in Österreich.

Bazele climatice și economice ale culturii lui *Pinus Strobus* în Austria.

După ce se ocupă de pretențiunile ce are *Pinus strobus* față de climă și sol, așa cum ne indică stațiunile naturale din America de Nord, autorul conchide că în Austria se poate cultiva pe o scară destul de întinsă.

Chiar pericolul ruginii (*Feridermium strobi*) poate fi evitat dacă nu se urmărește a cășine lemn de dimensiuni mari.

Caietul 2, 15 Ianuarie 1937.

Dr. Kurt Mantel.

Zur Frage der forstlichen Unterrichtsgestaltung.

În legătură cu problema reformei învățământului forestier.

Învățământul de toate gradele, în al III-lea Reich, trebuie să se ocupe de educația politică a cetățenilor, bine înțeles, în spiritul principiilor național-so-

cialiste. Astfel, în anul 1935, s'au decretat directivele după care trebuie să se facă învățământul agricol și cel juridic. Sprijinindu-se pe aceste directive, autorul crede că în noua formă a învățământului forestier să se facă o repartiție evidentă în ce privește dreptul și științele economice, ceea ce este general și ce se referă la partea aplicativă. Ar urma să se dea atenție mare următoarelor obiecte; economia politică, națiunea și economia, dreptul german, popor și stat, științele politice, istoria politică, popor și rasă.

Dr. Fritz Ernst.

Wirkungen der einzelnen Hilfspflanzen in den nordbayerischen Krüppelbeständen.

Acțiunea plantelor ajutoare în arboretele pipernicite din nord-estul Bavariei (Articolul continuă).

Caietul 3, 1 Februarie 1937.

Max Seeholzer.

Der Spessart, Wild und Jagd im Wandel der Zeiten.

Spessartul vânat și vânătoare în decursul timpurilor (Articolul continuă).

Max Woelfle.

Sturmschäden im Wald.

Stricăcuni cauzate de furtună în pădure.

Continuând seria de cercetări asupra stricăcunilor produse de vânt, autorul se ocupă în articolul de față de influența pe care o are conformația terenului asupra vântului, și de influența pe care o

are marginea arboretului. Concluziile practice se vor publica într'un număr viitor.

Dr. J. Jaeschke.

Blütenstaubbählungen an einigen sächsischen Mooren.

Analize de polen la câteva turbării saxone.

În urma analizelor de polen făcute la trei turbării, autorul ajunge la concluziile următoare :

1. În trecut, pădurile din împrejurimi erau compuse nu numai din pin, ci și din foioase.

2. Introducerea în cultură a foioaselor din ultimii ani s'a făcut cu mult succes.

Caietul 4. 15 Februarie 1937.

Dr. Fritz Ernst.

Wirkungen der einzelnen Hilfspflanzen in den nordbayerischen Krüppelbeständen.

Acțiunea plantelor ajutătoare în arboretele pipernicite din nord-estul Bavariei (Articolul continuă.

Max Seeholzer.

Der Spessart, Wild und Jagd im Wandel der Zeiten.

Spessartul, vânat și vânatoare în decursul timpurilor.

Începând dela glaciațiune, autorul trece în revistă vânatul mai important, care a trăit în acele vremuri în Germania, până în zilele de azi.

Începutul de populare a Spessartului, prin secolul al 12—13-ea se face datorită vânătoarelor, nu agriculturii cum au avut

loc cele mai multe colonizări. Așa se explică, probabil, de ce poporul german iubește așa de mult vânatul și vânatoarea.

Ant. V. Răd.

FORSTARCHIV.

1937, 1 Ianuar. Heft 1.

J. Krahl-Urban.

Eichenfurniere.

Furnirurile de stejar (9½ pg.).

În campania de valorificare la maximum a avuțiilor țării, de restrângere a importului, în lupta începută pentru realizarea planului economic de patru ani, silvicultorii germani participă cu activitatea lor profesională căutând ca pădurea germană să furnizeze materia primă necesară industriilor de specialitate, în așa măsură încât să se libereze cât mai mult de piața internațională.

În această ordine de idei, autorul ne vorbește despre încercările făcute pentru o bună valorificare a lemnului de stejar în industria de mobilă. Analizează calitățile pe care trebuie să le aibă lemnul pentru a se obține furnire de valoare (dimensiuni mari, — în special lățime —, lipsa de noduri, culoare uniformă deschisă, inele anuale cât mai înguste și uniforme etc.) și arată cu cifre plusul de câștig care se încasează când lemnul e folosit ca furnir. Problema furnirului este însă strâns legată de aceea a cleiului. În industria de mobilă, cleiul este el însuși o problemă. Întrucât nu trebuie să străbată plăcile de furnir (de aceea nu sunt tolerate inelele anuale prea mari), trebuie să-și păstreze un timp cât mai îndelungat calitățile în condițiuni variate de umiditate și temperatură, etc. În această

directe se fac încă cercetări pentru găsirea celui mai bun clei.

Lemnul din pădurile germane de stejar ar putea acoperi o bună parte din nevoile industriei de mobile. Pentru alte specii (nuc, paltin cu ochi, etc.) vor trebui, desigur, să se adreseze însă străinătăți, dar se găsesc și în pădurea germană materiale speciale pentru mobile. Astfel se poate lucra, de ex., tot ca furnir, lemnul de rădăcină de stejar, care prezintă efecte minunate în mobila decorativă (artistică). În general, articolul este și pledoarie pentru lemnul de stejar german și pentru o micșorare a importului.

La recenzii, Revista revistelor (=Zeltschriftenschau) și recenzia cărților (=Bücherschau), bogate. La rev. rev. articolele sunt recenzate pe specialități stațiune, biologia arborilor, geografie botanică forestieră, teoria semințelor și problema originii semințelor, protecția pădurii, drumul și transportul lemnului, etc.

La «Bücherschau», recenzia cărții lui Mayer-Wegelin: Ästung (elagaj).

Heft 2, 15 Ianuarie 1937.

E. G. Strehke.

Kampf der Verderb.

Lupta în contrapierderii (4½ pg.).

Se arată posibilitățile de satisfacere a industriei cu lemn de lucru, prin intensificarea exploataților, analizându-se obiectivele industriei și ale silviculturii. În concluzie, se recomandă o proprie întrebuințare a lemnului, prin evitarea risipei, dovedindu-se cu cifre marele câștig ce rezultă pentru națiune din economia și buna înflorire a lemnului.

Karl Junack d. Ä.

Was ist Schneideholz?

Ce este «Schneideholz» (3 pg.).

În lumina noii terminologii preconizată și aplicată în toată Germania de către «Reichshoma», autorul precizează noțiunea de «Schneideholz» pentru lemnul de pin (esența cea mai importantă pentru Germania de Nord), recomandând o încadrare în această categorie a trunchiurilor de pin începând de la 20 cm. diametru, nu de la 30 cm, cum s'a preconizat.

În rest, cronică forestieră, revista rev., recenzii. La recenzii, următoarele: Rubner, K.: Die Waldbautechnik der grösster Wertleistung; Bobak, A. W.: Wald und Landesverteidigung eine forstlich wewhrwissenschaftliche Betrachtung; Waldheil: Kalender für deutsche Forstmänner und Jäger. 49 Jahrgang, 1937; Mang J.: Holz im Bergbau.

Heft 3, 1 Febr. 1937.

R. B. Hilf.

Georg Ludwig Hartig zum 100 Todestag.

La centenarul morții lui G. L. Hartig (7 pg.).

Se trece în revistă activitatea lui Hartig G. L.) ca silvicultor și german, dându-se detalii interesante și asupra genealogiei întregii familii.

W. Langner.

Der Lärchenrebs.

Cancerul laricelui (4½ pag.).

Autorul reia cercetările lui Day asupra cauzelor care pricinuesc cancerul larice-lui, căutând să stabilească adevăratul agent provocător al maladiei: «gerul sau ciuperca *Dasyphypha Wilkomi*? Ajunge la concluzia, că nici gerul nici ciuperca nu pot provoca singuri cancerul, ci numai asociați.

Dă amănunte asupra metodei întrebunțate, asupra modificărilor provocate de această ciupercă în scoartă, asupra caracteristicilor acțiunii ciupercii, literatura întrebunțată. (Benutztes Schriftum), etc.

K. Volger.

Die forstliche Eodenerkrankung durch Rohhumusbildung.

Imbolnăvirea solului de pădure prin formarea humusului brut (3 pg.).

Un articol-polemică, în care autorul își susține afirmațiile dintr'un studiu anterior.

E. Wert.

Stellungnahme zu den vorstehenden Ausführungen.

Punerea la punct a afirmațiilor de mai sus. (1 pg.).

Wert (autorul) fiind vizat în articolul precedent (al lui Volger), redacția revistei i-a trimis articolul care-l viza, pentru a-l da răspunsul. Ceea ce și face.

Sunt chestiuni prea de amănunt și specialitate pentru a mai fi redat aici.

La recenzii: *Richter, A.: Geschichte der Organisation der Sächsischen Staatsforstverwaltung. Huber, B.: Die Wärmehaushalt der Pflanzen. Kollmann.*

F.: Holz im Maschinenbau. Bonin-Ponitz, v.: Wald, Wild und Du.

Heft 4, 15 Februar 1937.

H. Hallensleben.

Fichtenwirtschaft im Oberharz.

Cultura molidului în Oberharz (144 pg.).

Autorul, în lumina actualelor curente din silvicultura germană (atenția mare îndreptată către arbore ca individ, nu către arboret; de unde, Einzelstammwirtschaft sau Einzelstammpflege), analizează formele de cultură ale molidului în Oberharz (tăieri succesive, regenerări în margini de masiv, tăieri rase, etc.), — arătând avantajele și dezavantajele acestora (formelor) — și ajunge la concluzia că la aplicarea diferitelor tratamente trebuie să se aibă în vedere stafiunea și deci factorii cari condiționează o bună stare de vegetație. În acest sens dă detalii pentru ocolul silvic Oderhaus.

În rest, cronica forestieră și revista revistelor.

T. B.

JOURNAL OF FORESTRY

Nr. 3, Martie 1937.

Editorial.

Fundamentele etice profesionale (3 pag.).

Pentru prezentarea și discuția acestor fundamente, autorul (redactorul șef al revistei) face un istoric al chestiunii, citând pe reprezentanții silvicitorilor cari s'au ocupat cu precizarea și întărirea spiritului de corp și a ideilor de bază ale etice populare.

Încă dela începuturile ei (care nu sunt prea îndepărtate) silvicultorimea americană a căutat să-și fixeze anumite norme conforme cu obiectivele profesiei și cu nevoile societății, și să se încadreze în rândul celorlalte profesii cari au ca prim scop să fie în serviciul umanității. Oricine intră într-o asemenea profesiune trebuie să-și însușească idealurile ei și să activeze, public și particular, în sensul lor. De aci, necesitatea unui *spirit de corp*, care se cultivă și întărește tocmai prin respectarea principiilor de bază ale eticii profesionale.

H. H. Chapman.

Herbert Smith — o apreciere. (1 pg.).

În numele Societății Silvicultorilor americani, președintele Chapman adresează cuvinte de mulțumire D-lui Herbert Smith, pentru activitatea depusă ca redactor șef, timp de doi ani, la Journal of Forestry, arătând imensa muncă desfășurată în redactarea articolelor de fond și a întregii reviste pentru a o ridica la un nivel cât mai potrivit cu mândria și aspirațiile Societății. Conform unei însărcinări speciale a Președintelui Roosevelt, Herbert Smith lucrează la o istorie a silviculturii americane, în care scop i s'a acordat peste limita de vârstă încă un an de serviciu, spre a duce la bun sfârșit lucrarea începută.

J. K. Wilson.

Scarificarea și germinația semințelor de salcâm (6 pg.).

Cererea de specii adaptate pentru ameliorarea terenurilor degradate a crescut enorm în ultimii ani. În acest scop, salcâmul a fost foarte mult recomandat și în consecință au fost înființate nume-

roase pepiniere, în care să se producă pueții necesari. Însă, germinația acestor semințe de salcâm, rareori e mai mare de 10%; în multe cazuri e mai mică decât 5%; aceasta, din cauza învelișului tare al semințelor, care împiedică pătrunderea apei. Dar dacă semințele sunt scarificate («forțate») în mod convenabil, umiditatea îmbină sămânța și germinația începe. Rămâne să se găsească cea mai indicată metodă de scarificare (de «forțare»), care fără a vătăma semințele să permită totuși o ridicare a germinației la procentul maxim posibil. În acest scop, autorul a făcut un studiu, care l-a condus la următoarele rezultate: a luat semințe, cam cu același procent de umiditate (recolta 1934) din trei localități diferite și dela diferiți arbori. Pentru scarificarea semințelor a folosit trei metode: cufundarea în apă fierbinte, cufundarea în apă în clocot, tratare cu acid sulfuric concentrat. Eficacitatea acestor metode a măsurat-o cu puțința de germinare a semințelor. Numărul redus al probelor întrebunțate nu-l autoriză să facă recomandări definitive în materie, dar rezultatele obținute pot fi date cu titlul de provizorii ale metodelor deja cunoscute. Astfel: când agent scarificator e acidul sulfuric, tratarea semințelor un timp mai îndelungat (de cât se recunoaște până acum) mărește procentul de germinație. Studiul arată de asemeni că imerslunea (cufundarea) semințelor 1—2½ minute în apă în clocot face germinabile tot atâtea semințe ca și cel mai lung tratament cu acid sulfuric. Germinația acestor semințe, netratate însă, variază între 3—17%. Prin întrebunțarea acidului sulfuric ca agent scarificator, procentul de germinație a fost ridicat la 90% și chiar mai mult. Metoda de scarificare cu apă fierbinte a dat rezultate variabile, după stațiunea și arborii de pro-

veniență. De altfel, din cauza marelui cantități de apă necesară pentru scarificarea efectivă, această metodă nu este utilizabilă când există prea mari cantități de tratat. Și încă o scădere: măsurând timpul în care germinează semințele după tratament, se constată că nu e tot așa de efectivă ca o imersiune de 2 minute în apă clocotindă sau o tratare de mai multe ore cu acid sulfuric concentrat.

Descrierea amănunțită a procedeelor, tablourile cu datele numerice și literatura consultată întregesc lucrarea.

T. S. Coile.

Distribuția rădăcinilor arborilor în solurile din Piedmont (Carolina de Nord) (11 pg.).

În studiul solurilor forestiere, sistemele de rădăcini ale arborilor prezintă un interes deosebit, datorită întinselor legături dintre sol și rădăcinile arborilor și influenței proprietăților solului asupra absorbției apei și substanțelor nutritive. Se cunoaște astfel, că anumite specii de arbori au anumite sisteme de rădăcini caracteristice și că însușirile solului înrăutățesc creșterea și dezvoltarea arboretelor tocmai prin influența lor asupra sistemelor de rădăcini. Studiul asupra acestei chestiuni s'au mai făcut și în trecut, însă dificultățile de ordin material, fizic, au limitat cercetările.

Autorul a reluat studiul problemei în șase arborete: 1) arboret de *Pinus taeda* (în vârstă de 35 de ani); 2) arboret de *Pinus taeda* în vârstă de 10 ani; 3) arboret de *Pinus echinata*, în vârstă de 50 de ani; 4) arboret de tipul *Quercus stellata* — *Q. marilandica*, în vârstă de 20-40 ani; 5) arboret de tipul *Quercus alba* — *Q. velutina* — *Q. borealis*, de vârste amestecate; 6) arboret de tipul *Liquidambar styraciflua* — *Liriodendron tulipifera*.

de vârste amestecat. În fiecare din aceste arborete a ridicat profile de sol, pe care a urmărit distribuția verticală (deci pe două dimensiuni, deși rădăcinile se întind într'un spațiu de trei dimensiuni) — a rădăcinilor, stabilind orizonturile (în sens pedologic) în care se află mai multe rădăcini și grosimile acestora; definind pentru condițiile climaterice și forestiere date și cu cifrele înregistrate capacitatea pentru rădăcini («root capacity») a solurilor în chestiune.

La urmă se citează literatura consultată.

J. L. Bedwell.

Factorii care vatamă castanii originari din Asia, în plantațiile forestiere (5 pg.).

Articolul de față, — o parte din teza de doctorat prezentată la Universitatea din Yale de către autor, — ne arată pericolele culturii castanilor originari din Asia (*Castanea mollissima* Bl. și *C. crenata* Sieb. et Zucc. syn. *C. japonica* Bl.) și nesiguranța în general a culturii exoticelelor. Se ocupă de influențele vătămătoare ale ciupercilor (*Endothia parasitica* Murr.), secetei, iernii aspre, plantării rele (plantații superficiale, plantații prea adânci, metode impropii de plantare, sezon de plantare nepotrivit), acțiunii nefaste a iepurilor, șoareciilor, păsănatului, etc.

T. Schantz Hansen.

Răspunsul la completa punere în lumină a pinului strob plantat sub jack pine.

«Răspunsul» e mai mult o contribuție-informație la problema (puneri în lumină a pinului strob plantat sub jack pine

(latinește ?). Se arată cum s'a dezvoltat o plantație de pin strob instalată în 1912 într'un arboret (= sub) jack pine în vârsta de 37 ani, în pădurea Cloquet. În 1924, jack pine a fost exploatat, rămânând pinul strob singurul ocupant al terenului. Tablourile cu date privind creșterea în înălțime a exemplarelor de pin strob pus în lumină și ca subarboret și cu atacurile de *Pissodes strobi* completează articolul. Insuficiența datelor nu permite nici o concluzie, deocamdată.

H. H. Chapman.

Distribuția regională a școalelor de silvicultură profesională (2½ pg.).

În cadrul unor probleme mai mari, de armonizare a necesităților serviciului silvic de stat și particular cu posibilitățile și nevoia de plasament a titraților silvici și mai ales cu buna cunoaștere și gospodărire a avuțiilor forestiere ale țării, se examinează distribuția actuală a școlilor silvice în diferitele regiuni ale Americii (NE, Lake States și Centrul, S, V, regiunea preriilor arătându-se organizarea generală a acestor școli astfel ca studenții să se poată orienta către școala cea mai potrivită condițiilor forestiere ale statelor cărora aparțin și unde vor activa ca specialiști.

Thoddeus Parr.

Rhyacionia buoliana în Suedia (2½ pg.).

Un studiu de entomologie, arătându-se biologia, arborii gazdă, dușmanii și combaterea insectei.

La urmă, o bogată bibliografie americană, germană, suedeză, rusă.

R. C. Rietz.

Uscarea fără crăpare

a secțiunilor transversale de arbori (3 pg.).

Se expune procedeul (cu sare de bucatărie) întrebuințat la «Forest Products Laboratory» pentru obținerea secțiunilor transversale (la eșantioanele de trunchiuri de arbori) în condițiuni optime.

Shantz Hansen.

«Einzeltammwirtschaft» sau amenajamentul arborelui individual (4½ pg.).

O discuție asupra curentelor actuale din silvicultura germană cu specială privire asupra acestui fel de amenajament, greu de deosebit de grădinarit, și în strânsă legătură cu «Dauerwaldwirtschaft». Se analizează producția în volum, calitatea producției, regenerarea, aplicarea metodei la arboretele existente. Se dă de asemenea, literatura în materie.

Herbert A. Jansen și Mary E. Anthony.

Un nou procedeu de colorare a hărților (3 pg.).

Harta este pentru silvicultor un instrument indispensabil în lucrările sale de specialitate. O hartă bine întocmită, bine «echipată», este cu ușurință citită, folosită. Pentru atingerea acestui scop, diferite procedee stau la îndemână. Colorarea hărților reprezintă unul din procedeele indicate pentru a face «vorbitoare» o hartă. Autorii au încercat o cerneală specială, numită «Transparent Base», cu care, — adăugându-i și anumiți coloranți, — au avut rezultate foarte bune. Pentru dovedirea afirmației, enumără calitățile cernei: poate fi întrebuințată — ușor — pe orice fel de hârtie, poate fi ștersă (când se greșește), e permanentă, e transparentă (nu astupă scrisul peste care se dă), se poate scrie pe ea, e ușor de preparat, aceeași culoare se poate căpăta

ușor în repetate rânduri, are aspect plăcut, e cîtină.

Cyril S. Robinson.

Plantele mîncate de *Odocoileus hemionus* var. *californicus* în pădurea națională Los Padres (8 pg.).

Se da o bogată listă de plantele care constituie hrana animalului.

Robert T. Anderson.

Aplicarea seriilor lui Fourier în dendrometrie (7 pg.).

Seriile lui Fourier nu s'au bucurat pînă acum de atenția dendrometriștilor americani, în măsura importanței pe care o prezintă pentru lucrul lor. De aceea, autorul, după ce explică seriile lui Fourier pentru cel ce nu sunt încă familiarizați cu aceste calcule, arată simplitatea aplicării lor în dendrometrie (tratând un exemplu concret) și chiar în celelalte cercetări forestiere. Literatura în materie completează articolul.

La «Briefer Articles and Notes», se scrie despre: «*Ilex nettletoniana* Ferguson n. sp. (Royal Holly): «Reforma tabelor de producție»; «Ce cred alții despre noi»; «Un instrument practic pentru marcări»; «O regulă simplă pentru calcul vol. trunch.»; «Raportul asupra adunării A. A. S. din Atlantic City.»

La «Recenzii», următoarele: *The Tynpans Canker of Red Pine*, by John Raymond Hansbrough; *Fire Central Notes; Roadsides — The Front Yard of the Nation*, by J. M. Bennett; *The Study of*

the Soil in the Field, by G. R. Clarke; *Massenberechnungstafeln für Holzvorratsaufnahme*, by Wilhelm von Laer; *La «moria dell'olmo» (Graphium ulmi)*, by Gabriele Goidanich; *La Grafiosis del Olmo y la Demonstracion de su Existencia en Espana*, by José Benito Martinez; *Erkennen; Nachweis und Kultur der holzverfärbenden und holzzeretzenden Pilze*, by Werner Bavendamm; *Through the Woods: The English Woodland — April*, by H. E. Bates; *Game management or the form*, by J. N. Darling, H. P. Sheldon, and Ira N. Gabrielson; *Groups of Plants valuable for Wildlife Utilization and Erosion Control*, by W. L. McAtee; *The Story of News Print Paper*, published by News Print Service Bureau; *The principal Rots of English Oak*, by K. St. G. Cartwright and W. P. K. Findlay.

T. B.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 4/937.

H. By.

Du «rapport soutenu» à la «production soutenue».

De la raportul susținut la producția susținută.

Nu există identitate între raportul susținut și producția susținută. Aceste 2 noțiuni pot să se apropie, de exemplu în lungile perioade de regenerare. Totuși, producția susținută care este o țintă de atins, un rezultat de căutat, nu poate fi decât rezultatul experimentării obiective fără reglementare preconcepută. Pentru a se plasa pe calea care duce aici trebuie să se substituie *amenajamentul-anchetă* *amenajamentului-regulament*, căci creșterea este un rezultat în devenire.

P. Kuntschen.

Le bois à la montagne (6 pag.).

L e m n u l l a m u n t e.

Lemnul în regiunea de munte are foarte multe întrebunătăți, așa că de cele mai multe ori posibilitatea pădurilor, nu ajunge pentru satisfacerea nevoilor locale. Puține sunt cazurile când să se poată vinde în afară. În vederea satisfacerii cererii să se realizeze venituri necesare multor altor îmbunătățiri edilitare, — se cere economisirea lemnului.

Roger Ducamp.

Voyage d'études forestières en France, (4½ pag.).

Călătorie de studii în Franța.

Autorul, forestier francez, face câteva comentarii în jurul unor constatări făcute de d-l G. Hass, forestier elvețian, cu ocazia unei călătorii de studii în Franța, constatări publicate într'unul din numerele Buletinului societății Franche Comté, din 1936.

F. Monachon.

Une forêt mélangée de plaine.

U n c o d r u a m e s t e c a t î n c â m p i e.

Pădurile comunei Vulflens-la-Ville, aflate pe malul stâng al râului Venoge, sunt remarcabile prin amestecul speciilor și neregularitatea arboretelor. Se găsesc: 58% rășinoase (pin silvestru, brai, molid) și 42% folioase (fag, stejar). Esența caracteristică este pinul silvestru.

Af. Har.

LE BOIS ET SES UTILISATIONS.

Revue internationale.

De curând am primit la redacție Nr. 11—12/937 al revistei internaționale a «lemnului și utilizărilor sale», care apare în limbile germană, engleză și franceză, la fiecare 6—8 săptămâni.

Această revistă este scoasă de Comisiunea de Utilizare a Comitetului Internațional al lemnului (C. I. B.).

Această comisie este centrala tuturor asociațiilor naționale care și-au luat drept sarcină să lucreze pentru revalorizarea lemnului și dezvoltarea utilizărilor sale în toată lumea. Aceste organizații sunt, de aife, numeroase în momentul de față, atât în Europa cât și țările de peste mări.

Revista prezintă, în mod clar și într-o limbă accesibilă tuturor, articole și rapoarte din cele mai interesante privind toate chestiunile de utilizarea lemnului în orice ramură. Aceste articole sunt redactate, pe bază de izvoare sigure, de către personalități foarte competente. Pentru ca consultarea revistei să fie cât mai ușoară, ea este divizată pe grupe de materii. La rândul lor, în fiecare capitol, articolele sunt din nou clasate în ordinea alfabetică a țărilor de proveniență.

No-am în particular ultimul capitol care constituie o bibliografie foarte detaliată și foarte completă a tuturor lucrărilor și articolelor importante care tratează problemele lemnului, apărute în toată lumea,

Semnalam în acest număr articolele următoare:

— Concursurile de campamente de creație (Anglia).

— Un pod suspendat din lemn de 105 m. deschidere (Statele-Unite).

— Oray de lemn (Rusia Sovietică).

— Carbonizarea lemnului (Suedia, Germania).

— Un nou mijloc de conservarea lemnului (India).

— Serviciul lemnului de foc la domiciliu (Elveția).

— Lindberg în favoarea construirii avioanelor de lemn (Statele Unite).

— Incercări cu gazogene (Rusia Sovietică).

— Dopuri de lemn (Germania).

— Carbonizarea lemnului (Germania).

— Lemnele în soluție chimică (Germania).

Comitetul Internațional al lemnului (C. I. B.) — Singerstrasse 27 — Vienne I, trimite gratuite, la cerere, exemplare de probă.

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 3 (Martie 1937).

G. Fran.

La maladie de l'Orme.

Boala ulmului

După ce arată că dispariția ulmului se datorește unei boale criptogamice actualmente cunoscută, al cărei efect se combină cu atacul unor insecte, arată caracterul boalei și metoda de luptă și tratament.

L. Parde.

Les conversions de taillis composés en futaie. (Suite et fin).

Conversiunea crângului compus în codru (urmare și sfârșit).

Urmare din numărul precedent și sfârșit asupra conversiunii unui crâng compus, în majoritate fag, în codru plin sau codru grădinarit, precum și conversiunea unui crâng compus în codru plin, în majoritate constituit din rășinoase.

H. Perrin.

Impressions forestières d'Allemagne (sulte).

Impresii forestiere din Germania (urmare).

Autorul continuă să-și arate impresiile avute cu ocazia congresului forestier din Stettin. El descrie solul și clima din Germania nordică, tipurile de arborete și face câteva considerații asupra raselor de pin.

Ing. Gr. V.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESSEN.

Nr. 10, Oct. 1936.

Barenthoren 1933. prof. Wiedemann. Eberswalde.

Autorul supune unui examen critic darea de seamă publicată sub titlul de mai sus de silvicultorul Krutzsch și care se ocupă de rezultate obținute în arboretele de pin din acea localitate de când se aplică Dauerwaldwirtschaft (metoda pădurei permanente). După Wiedemann rezultatele pozitive realizate sunt:

1. Răiriurile model aplicate au permis pinului să-și formeze în masive o coroană puternică.

2. Arboretele au o creștere, care corespunde unei clase de bonități imediat superioare stațiunii.

3. Tulpinile devin recte 4. Starea solului este excelentă. 5. Regenerarea naturală bogată.

Nr. 11, Noembr. 1936.

Dr. E. Wohlfarth.

Zusammenhänge zwischen Waldbild, Standort und Wirtschaft in einem marktschen Kiefernrevier.

Relațiuni între starea pădurei, stațiune și e-

conomie în un canton de pin.

Scopul studiului este să descrie un anumit teritoriu păduros delimitat prin granițe naturale astfel ca să se capete o privire asupra stărei actuale a arboretelor. Autorul separă influențele staționale de acelea datorite culturai îndelungate.

R. Merten.

Zur Nutzbarmachung und Aufforstung des Odlandes.

Valorificarea și împădurirea terenurilor descoperite.

Se studiază împăduririle turbărilor și nisipurilor sburătoare arătându-se opera întreprinsă de actualul regim.

Prof. Dr. Liese.

Zur Frage der Vererbbarkeit der rindenbewohnenden Blasenrostkrankheiten bei Kiefer.

În legătură cu ereditatea ruginei veziculoase a scoarței la pin.

Predispozițiunea pentru rugina veziculoasă la pin *Cronartium asclepiadiaeum* este ereditară. Se recomandă a nu se recolta semințe deci de la pin bolnavi.

Theo Rohde.

Schutzgefährdung verschiedener Douglasien-Herkünfte.

Predispoziția la boala căderii acelor la rasele de Douglas.

Dat fiind că combaterea directă a boalei căderii acelor cauzată de *Rhabdocline* nu a răușit, se încearcă a se lua măsuri de combatere preventivă prin introducerea de rase rezistente la boale.

Nr. 12, Decembrie 1936.

Dengler.

Zum Gedachnis.

În memoria silvicultorului H. Martin.

În memoria prof. Christof Wagner.

Kittsitz.

Ein neuer Beitrag zur Geweihformkunde.

O nouă contribuțiune la știința formelor de coarne.

Autorul analizează formele de coarne zise nobile.

F. Schwerdtfeger.

Kulturschadlinge nach Forleulenfrass.

Dușmani ai culturilor după atacuri de *Panolis piniperde*.

C. G.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. IV, Heft 5 (Februar).

Friedrich W. Freise, Ing., Dr.

Die Waldverhältnisse im Dürregebiet des nord-ostens von Brasilien; Anfänger-, Pläne und Möglichkeiten der Aufforstung.

Condițiunile silviculturale din ținutul uscat al nord-estului brazilian; începuturi, planuri și posibilități de împădurire.

Și aici ca și în Statele Unite ale Americii de Nord, împădurirea se impune din ce în ce mai mult ca mijloc pentru îndulcirea efectelor rele ale secetelor din statele nord-estice ale Braziliei. Autorul, o personalitate foarte competente în materie, examinează condițiunile staționale

ale pădurii, descrie încercările făcute și rezultatele obținute și face sugestii asupra viitoarei activități în acest domeniu.

W. Grosskopf, Dr.

Der Bodenfilm. Eine Anwendung der Lackfilm-Methode zur Gewinnung und Konservierung tropischer Waldbodenprofile in natürlicher Lagerung.

Filmul pentru sol. O aplicație a metodei Lackfilm pentru luarea și conservarea profitelor de soluri forestiere tropice în așezarea lor naturală.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Referat asupra economiei internaționale forestiere și a lemnului.

Ni se împărtășesc pe scurt cele mai importante știri asupra economiei forestiere și economiei lemnului din diferitele țări și ținuturi ale lumii.

Bd. IV, Heft 6/7 (März 1937).

Ebner A., Dr.

Die Holzgewinnung in Amerika in kritischer Darstellung und Würdigung und Formung der neuzeitlichen Fragestellungen.

Expunere și considerațiuni critice asupra modului de recoltare a lemnului în America și problematica actuală a chestiunii.

Articolul de față, face parte dintr'un ciclu de articole asupra problemei respective. În cele precedente semnalate deja în Revistă ni s'a vorbit despre: condițiile generale forst economice și de muncă (1935, pag. 696); efectuarea tehnică a lucrului (1935, pag. 816); prima prelucrare a lemnului pe calea industriei mecanice (1936, pag. 642).

De astădată, sunt tratate probleme ce-

va mai delicate, dar de un extraordinar interes, și anume:

1. *Die Holzgewinnung vom Standpunkt der Wirtschaftlichkeit.*

Recoltarea lemnului din punctul de vedere al rentabilității.

Ni se vorbește aici de chipul cum se concepe în America această afacere a recoltării lemnului în funcție de elementele economice și materiale date (în special dimensiunile lemnului). Acelaș lucru se face și în privința industrializării prime a lemnului. Nu putem intra în amănunte. Ceea ce putem face este să îndemnăm curătoarea pe camarazii ce se ocupă cu chestiuni de exploatare și industrializarea lemnului de a citi acest articol. Conține extrem de interesante sugestii și învățăminte dintr'un domeniu mai puțin familiar silvicultorului nostru și am zice în general, românului.

2. *Die Holznutzung vom Standpunkt der Waldpflege.*

Recoltarea lemnului din punctul de vedere al îngrijirii pădurii.

O față a problemei, deasemenea, de interes extraordinar pentru cetitorul român. Ni se dă un complet tablou al chipului cum a evoluat această chestiune în concepția americană, punându-se în paralelă cu cea europeană, în special cea germană.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Referat asupra economiei forestiere și a lemnului din toată lumea.

În 50 de pagini indesate. Ni se dau foarte multe și prețioase date din diferite țări și ținuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

I N F O R M A Ț I U N I

AJUTAȚI-NE LA POPULARIZAREA CUNOȘTINȚELOR DE ECONOMIE FORESTIERĂ

Încă din anul 1935 Societatea „Progresul silvic” a pășit mai activ și mai susținut la realizarea gândului, așa de des exprimat, de a îndruma populația către o mai bună rânduială a pădurilor.

Cu cele câteva condeie ce ne-au stat la dispoziție am putut să facem față, relativ greu, rubricelor sau paginilor pe care le-am câștigat în diverse reviste.

În No. 3/935 (pag. 236) al Revistei Pădurilor s'a făcut un apel către toți membrii Societății noastre să ne ajute la această acțiune, dela care silvicultura românească are foarte mult de câștigat. În marea lor majoritate, membrii Societății trăesc în mijlocul populației rurale, le cunosc obiceiurile, lipsurile, păcatele, cunosc problemele ce se pun, cum și remediile. Apoi ei mai cunosc și graiul în care să li se adreseze spre a se face ascultați și pricepuți.

Pentru cei care nu au scris încă pentru popor, s'au dat în acel apel și câteva indicațiuni de cum trebuiesc alcătuite articolele.

Dorind să menținem pozițiile pe care le-am cucerit, ba chiar să dezvoltăm acțiunea, cucerind noi poziții, repetăm apelul către toți membrii Societății, să ne ajute la acțiunea începută. Este fără îndoială, că numai atunci vom găsi colegi, pe tot întinsul țării, care să se identifice cu năzuințele noastre, când fiecare va râvni și lupta să schimbe actuala mentalitate față de păduri și numai atunci vom lupta cu forțe mai mari și cu mai mare eficacitate.

Spre a stimula cât mai multe condeie la scris, cari, de altfel, sunt necesare și pentru revistele locale, precizăm că Societatea recompensează la fine'e anului pe toți cei cari au contribuit la des-

voltarea acțiunii de popularizare a cunoștințelor de economie forestieră.

Articolele, rugăm să se trimită Secretariatului Societății.

În luna Septembrie a. c., la rubrica «Problemele zilei» se va discuta problema: «Mijloacele de transport și investițiile necesare în exploatarea forestieră».

Se va trata chestiunea instalațiilor de scoatere și de transport ce trebuiesc construite în pădurile aflate în exploatare sau rămase inaccesibile; apoi aceea a instalațiilor de industrializare și valorificare a produselor forestiere: fabrici de cherestea mari și mici (în pădure), bocșe de cărbuni; ateliere pentru valorificarea teiului, plopului în furnir, pentru producerea pastei de lemn, etc. Problemele vor fi tratate din punctul de vedere al condițiilor locale din diversele regiuni, aducându-se contribuții strict personale și propuneri realizabile.

În conf. cu art. 93 din legea persoanelor juridice, orice modificare de statute trebuie adusă la cunoștința Grefei, după care se va face publicarea în Mon. Oficial.

Astfel fiind noile statute ale Societății vor fi inserate în Rev. Pădurilor numai după această publicare.

*

Prin decizia min. Nr. 81820 din 7-IV 1937, d-l Ing. silv. I. Moțoc din Casa Pădurilor a fost pus în retragere din oficiu pentru a-și aranja drepturile la pensie.

*

D-l Ing. silvic Aurel Comșia, a fost numit în postul de Inspector general al vânătoarei, în locul d-lui Ieronim Stolchiță, demisionat.

*

Școala forestieră de la Brno (Ceho-

slovacia) ridică un monument în cinstea arborilor, pe care se va grava câte-o maximă privind modul cum înțeleg diferitele popoare rolul și importanța lor.

Pe acest monument se va grava, și în limba română, următorul vers: «Căci tu ne-ai fost căminul și mamă tu ne-ai fost, ne-ai dat în vremuri grele culcuș și adăpost».

*

Din zăre aflăm că Ministerul nostru de Agricultură și Domenii a primit, prin mijlocirea atașatului nostru comercial de la Roma, propunerea unei societăți italiene de a se constitui o societate italo-română pentru valorificarea plantelor lacustre în general, și a stufului și papurei, în special. Partidul va referi asupra posibilităților de realizare și a avantajilor pe care le-ar avea Statul depe urma exploatării stufului și papurei.

Cercul de studii forestiere

X.

RECOLTAREA SEMINTELOR DE RĂȘINOASE ÎN TRANSILVANIA

Conferința ținută la 7 Aprilie 1937, la Cercul de Studii Forestiere, de d-l Inginer Inspector silvic *I. Dimitrescu*.

Bazat pe considerațiunea că Inspectoratul silvic Sighișoara (unde conferențiarul este șeful serviciului ameliiorărilor) administrează pădurile din cele 9 județe, grupate în unghiul intern al Carpaților orientali și meridionali, găsește suficient a trata recoltarea de semințe de rășinoase în cuprinsul acestui inspectorat.

Desvoltă subiectul folosind numai datele obținute dela ocoale, în cursul a doi ani de recoltare, pe baze științifice, făcând comparații cu recoltările anterioare.

După ce justifică importanța recoltării semințelor de rășinoase pentru refacerea masivelor din Transilvania, găsește necesar a se reglementa și reduce exploatarea de rășinoase, care de fapt ar trebui să constituie rezerva în lemn de cherestea a Transilvaniei. Există un mare dezechilibru în ordinea claselor de vârstă. Lanțul de fabrici de cherestea de pe lina Tg. Mureș-Reghin-Toplița-Gheorgheni, Merdurea Ciuc-Sf. Gheorghe, plus cele mici răsfrate pe toate văile din munți, dar mai ales cele trei fabrici de celuloză (Piatra Neamț-Letea și Zărnești) epuizează ultimele arborete de rășinoase.

Constată că în toate ramurile de producție s'a produs o organizare modernă, pe baze științifice, făcându-se salturi gigantice în cel 18 ani de după războiu.

Chimia tehnologică și tehnologia lemnului au făcut progrese, ce cu mare greutate, se pot urmări chiar de silvicultori. Mijloacele prin care omul poate ajuta refacerea, dezvoltarea și inobilarea pădurilor sunt cam aceleași ca acum un secol. Metodele întrebuințate au mai mult la bază artificialul, iar capriciile naturii, în materie de păduri ne umiliesc.

După o constatare din 1934 a suprafețelor neregenerate s'a ajuns la concluzia că e nevoie de mari cantități de semințe de rășinoase pentru:

- a) Regenerarea parchetelor prin însămânțări directe,
- b) Prin plantațiuni (deci înființări de pepiniere) și
- c) Consolidarea terenurilor degradate cu pin.

Își împarte comunicarea în trei părți:

A. Istoric și măsuri preliminare pentru recoltarea de semințe de bună calitate, în cantități mari și ieftine.

Până acum 10—12 ani semințele de molid se importau dela uscătorile din Viena, iar cele de pin până acum 2—3 ani. Din 1923 a început în regiunea Gheorgheni să se recolteze semințe de molid, însă în mod mai redus, fără a se urmări și date statistice necesare studiului semințelor. Scopul era să se sfârșească cu acest tribut către străinătate, atâta timp cât noi puteam furniza semințe în- tregei Europe Centrale.

Cea mai mare cantitate atinsă până 1934 a fost de 6000 kg., din care o bună parte s'a cedat C. A. P. S.-ului.

Uscătorile ce s'au folosit atunci erau simple și se tatona prin încercări- nestudiate suficient modul de desaripare.

Procedeu folosit de Inspectoratul Sighișoara în ultimii 2 ani este:

1. După cercetări pe teren s'au stabilit pe o hartă centrele unde se pot recolta semințe de rășinoase și cantitățile aproximative, toate cazurile de fruc- tificație (abundente, mijlocii, slabe). Cu această ocazie s'a constatat și perio- dicitățile fructificațiilor abundente de rășinoase.

2. Pe baza acestui studiu s'au fixat pe lângă centrele de recoltare și instalațiile uscătorilor.

3. Cantitatea mare de semințe recoltată se explică:

a) Ani cu fructificație numai la 3—4 ani (parțiale).

b) Prețul la kilogram se reduce cu 46—52%.

c) Se ajută regenerările parchetelor prin însămânțări directe și cele mai preferabile.

d) Se pot exporta semințe cu 54% mai ieftin față de prețurile actuale din străinătate.

e) Calitatea semințelor din Carpați (în special cele din regiunea Gheor- ghenilor) este foarte bună (1% impurități, 87—94% procent de germinare).

f) Cerere mare de puleți de pin pentru terenurile degradate.

B. Recoltarea semințelor.

1. Se face o descriere detaliată a recoltării conurilor din arbori, instru- mentele ce se folosesc (demonstrând că cel mai practic este cel adoptat de acest Inspectorat). Recoltările s'au făcut în zona mijlocie a molidului 800—1100 m. altitudine. O echipă de 2 oameni poate recolta până la 7.5 Hl. conuri molid, unu până la 1.2 Hl. pin austriac și 0.5—0.6 Hl. pin silvestru. Un Hl. conuri de molid cântărește în mediu (toate datele reprezintă media pe Inspectorat sau limitele) 30—32 kg. la molid și 49—51 la pinul silvestru. Conurile s'au de- pozitizat în magazii și șoproane expuse frigului, fără a suferi însă de ger care a fost de — 26° C. Se dau ample relații asupra tuturor operațiunilor cu ocazia recoltării, depozitării, termenului de recoltare, transport, climă, din ce fel de arbori s'a recoltat, mărirea și calitatea conurilor, expoziții, etc.

Conurile de pin silvestris s'au recoltat din arborete crescute spontan (Tâlmăcel, jud. Sibiu) și din plantații, iar pin austriac numai din plantații de

38—42 ani, din terenurile degradate. Recoltarea pinului silv. s'a făcut la altitudine de 420—1100 m. iar la pin austr. dela 440—770 m. altitudine. Recoltarea pinului s'a făcut dela 1 Decembrie până la mijlocul lui Martie.

2. Asupra uscătorilor face împărțirea următoare:

a) *Permanente*: 1. Din lemn (în mijlocul centrului de recoltare); 2. Din zid (în sat), la unu până la 8 km. de centru de recoltare.

b) *Volante*: 1. Numai din lemn și majoritatea instalate în satele de lângă centrul de recoltare.

Din punct de vedere ai construcției interioare:

a) Uscătorii cu rafturi mobile (8—16 rafturi).

b) Uscătorii cu rafturi fixe (3—5 rafturi).

Conferențiarul descrie în detaliu o uscătorie cu rafturi mobile, oferind auditorilor și un album cu fotografiile dela uscătorie permanentă din ocolul Corund.

Din constatările făcute la cele 3 uscătorii permanente și 14 volante ce au funcționat, s'a ajuns la rezultatul că uscătoriile volante cu rafturi mobile sunt cele mai practice, cu cel mai mare randament, instalația putându-se muta într-o singură cărușă dela un centru la altul, montarea ei durând o zi. Cheltuielile investite în construcții se amortizează într'un singur an, conducerea putând fi încredințată unui brigadier silvic, iar epoca de uscarea conurilor și desariparea semințelor reducându-se cu 65% față de cele cu rafturi fixe.

Se descrie în detaliu modul cum se operează cu conurile dela intrarea lor în uscătorie până la scoaterea lor, câte încărcături de conuri s'au pus, durata de funcționare continuă a uscătorilor, modul de manipulare în uscătorii cu rafturi mobile a unei echipe de 4—6 lucrători, etc.

Conurile de molid și pin austriac s'au finit la uscat 20—24 ore la temperatură de 38—42° C, iar cele de pin silvestru 34—48 ore la 41—43° C.

3. După ce face o expunere a vechilor mașini de scuturarea conurilor, de desariparea și vânturarea semințelor (cu discuri suprapuse îmbrăcate cu postav și moriști) arată prin scheme:

a) Dubele de scuturat cele mai bune sunt cele prismatice cu baza exagonală și cu opritor intern de lemn.

b) Semințele arilate se clirulesc pentru eliminarea bracteelor, solzilor și rășinei printr'un clir cilindric de tablă.

c) Toate celelalte operațiuni s'au concentrat și executat în perfecte condițiuni prin folosirea mașinei de treerat, la care s'a făcut o mică schimbare de alt. Prin aceasta s'a redus prețul desaripării dela 8—15 lei, cât era înainte, la 2.50 lei pentru un kg. semințe curate, putându-și desaripa și curăți și la prior până la 800 kg. pe zi, semințele fiind rai curate ca înainte.

4. S'au obținut următoarele rezultate:

Dintr'un Hl. conuri molid a rezultat 1.80—2.70 kg. semințe cu aripi

Dintr'un Hl. conuri molid a rezultat 1.04—0.25 kg. semințe fără aripi

Un Hl. semințe fără aripi de molid cântărește 48—54 kg. în Munții Harghita și 57—60 kg. în Munții Ciucului. Un Hl. de semințe fără aripi de pin

silvestru cântărește 48 kg. Dintr'un Hl. de conuri de pin silvestru a rezultat 1.26 kg. semințe aripate s'au 0.77 kg. semințe desaripate. Dintr'un Hl. conuri de pin austriac a rezultat 1.50 kg. semințe fără aripi. Costul unui kg. de semințe de molid fără aripi este în mediu de 38.10 lei, fără investiții în construcții și 40.80 lei cu investiții. Un kg. de pin silvestru a costat 136 lei, iar unul de pin austriac 98 lei. În total, în anul curent, Inspectoratul a recoltat peste 3 vagoane semințe curate de rășinoase din care 28.000 kg. de molid și 1200 kg. pin, iar restul brad și diverse.

5. Se dau explicații asupra evoluției mașinilor, organizării, muncii și păstrării semințelor.

C. Constatări-propuneri.

1. Centre cu semințe bune de molid sunt: Toplița, Gheorgheni, Miercurea Ciuc; pentru pin silvestru: Sibiu; pentru pin austriac: Baraolt, Rupea, Sibiu; pentru brad: Brețcu, Covasna, Intorsura Buzăului, Săcele.

O lipsă de continuitate între masivele de rășinoase care pot fi centre de recoltare.

2. Conurile din arborii de pe pășunile împădurite și de pe crăcile laterale ale arborilor dau o producție mai mică la Hl. Conurile din zona superioară a molidului au semințe mai puține și de calitate inferioară.

3. În 1935 conurile de molid au fost atacate de *Laspeyresia strobilella* reducând cu 50% producția de semințe la Hl.

4. Este nevoie de o educație specială a personalului silvic ca recoltările să se facă rațional, iar știința să poată fi aplicată cu efect. Nu ne putem mulțumi cu orice fel de semințe, din orice loc, cu orice preț și orice varietate.

5. Se impune să păstrăm rezervele de masive de rășinoase, sănătoase, căci nu se știe ce fel de semințe vom obține din arboretele plantate de noi.

6. E necesar o propagandă pentru semințele de rășinoase, mai ales în străinătate, cu fișe pentru fiecare centru de recoltare, spre a nu mai figura la import asemenea articole.

7. O inventariere a suprafețelor de împădurit cu rășinoase este strict obligatorie, pe zone și esențe, climă și sol. Să ne apropiem mai mult de însămănțări directe, decât de plantații.

8. Să se înceapă un studiu special al recoltărilor de semințe de rășinoase, așa cum sunt studiile similare în biologia umană (Eugenia) și alte ramuri din biologia vegetală, cu atât mai vădit cu cât nouă ne trebuie perioade mari pentru obținerea și verificarea rezultatelor.

9. Avem nevoie de deuseuri și o standardizare cu firmă românească. Pentru aceasta se cere mai mult suflet, mai multă oboseală și mai mult dinamism.

La discuții au luat cuvântul d-nii prof. M. Drăcea, prof. Stinghe, I. Nițescu și I. Marinescu.

Red.

XI.

V. C. FILIP: PROBLEMA EXPORTULUI NOSTRU FORESTIER

La 14 Aprilie a. c. a avut loc a 11-a conferință a cercului de studii forestiere al societății, conferință d-l V. C. Filip.

Problema conservării și ameliorării domeniului forestier constituie astăzi, pentru toate țările civilizate o preocupare permanentă dintre cele mai mari.

Distrușterea nechibzuită și rapidă a majorității pădurilor, — în special cele de rășinoase și de stejar, — din Estul și Sudul Europei, cât și cele din America de Nord, au avut consecințe profunde în viața și istoria statelor. Inundațiile catastrofale din ultimele decenii, alunecările de terenuri, distrușterea atâtor câmpii fertile, înlocuirea regimului permanent al apelor cu regimul torențial, schimbarea climii locale, provocate de distrușterea pădurilor, sunt probleme ce se pun societății noastre.

Astăzi, toate țările recunosc necesitatea pădurii, mărturisesc greșelile trecutului și adoptă exploatarea rațională — bazate pe continuitatea capitalului forestier — în locul exploatărilor libere și coloniale practicate până astăzi. Atât în America de Nord, cât și în U. R. S. S., unde s'au făcut cele mai libere exploatarea, se introduc exploatarea rațională. Pădurea este un bun al poporului, iar aplicarea economiei forestiere asigură, bazele statului și ale națiunii. Unde a pierit pădurea per și economia și cultura.

În România, în intervalul 1887 (când s'au pus bazele industriei lemnului, odată cu intrarea în vigoare a legii pentru încurajarea industriei naționale) și până astăzi, pădurile noastre de stejar și rășinoase au fost exploatate exclusiv după posibilitățile de plasarea lemnului pe piața internă și de bușeurile externe, după cel mai specific sistem al exploatărilor coloniale, urmărindu-se exclusiv rentabilitatea și desconsiderându-se cu desăvârșire cultura pădurilor. Decimarea pădurilor din România s'a făcut în majoritate de societățile forestiere internaționale cu sedile la Milano, Geneva, Budapesta și Viena. Un bilanț al pădurilor din România ne va înfățișa adevărata situație, acoperită până astăzi de cifre statistice prea vechi, pe cari practicile vremii le-au mâncat fără încetare, încât nu putem avea mai mult de 16—17% păduri efective.

Pădurile particular sunt ca și lichidate, fiind tăiate în baza amenajamentelor întocmite, în general, pentru a fi asigurate exploatarea comerciale și nu regenerarea arboretelor. Pădurile posesorale sunt exploatate și brăcuite datorită sistemului de tăcere permis și înscris în așezămintele posesorale. Creșterea și funcționarea islaurilor comunale completează marea acțiune pentru distrușterea pădurilor, ce se întreprinde de la 1919 încoace.

Obiectivul acțiunii noastre de mâine este de a normaliza exportul nostru forestier, care trebuie să fie o funcție a producției normale a pădurilor.

În baza evaluărilor cu totul aproximativ, bazate pe cifre statistice prea vechi pentru a nu fi discutate, se stabilește producția normală a pădurilor din România la cca. 16.505.000 m³ lemn rotund din care:

lemn de foc	9.488.000 m ³
lemn de lucru - rășinoase	4.476.000 m ³
lemn de lucru - foioase	2.542.000 m ³

Consumul intern este evaluat de cu 13.825.000 m³ lemne de lucru pentru foc, considerându-se consumul unitar la 6,450 m³ lemne de foc, 0,200 m³ lemne de rășinoase și 0,100 m³ lemne de lucru foioase.

În funcție de producția normală și consumul intern, disponibilul nostru în materiale lemnoase exploatabile este de 1.234.130 tone din care:

lemn de foc	775.950 tone	cca. 64%
lemn de lucru - rășinoase	248.320 tone	cca 19%
lemn de lucru - foioase	209.860 tone	cca 17%

Urmărindu-se exportul forestier efectiv, acesta s'a făcut în desacord flagrant cu disponibilul normal, și anume:

— lemnele de foc s'au exportat în general sub disponibilul normal, ajungând astăzi să fie cca 15% din acesta;

-- s'au exportat de 2-4,7 ori mai multe rășinoase peste disponibilul normal.

— lemnul de lucru-foioase, cu excepția stejarului, a fost exportat într-o proporție de cca. 50% față de posibilitatea normală de export în acest compartiment.

Situația de astăzi nu poate să mai fie menținută, fiindcă duce în mod fatal la epuizarea totală a pădurilor de rășinoase și stejar.

Producția forestieră trebuie pusă pe baze raționale, prin introducerea raportului susținut la exploatarea tuturor categoriilor de păduri, iar desfacerea și circulația mărfurilor să fie reglementată.

Exportul nostru se poate conduce de așa manieră încât să nu se depășească disponibilul normal exportabil, prin acțiunea acordurilor internaționale și organizarea propriu zisă și totală a acestui export din România.

Acordurile internaționale pentru redresarea comerțului european de lemnărie au fost impuse de depresiunea foarte mare asupra piețelor consumatoare ale lemnului, provocată de criza economică mondială.

Incepând dela 1931 cu conferințele dela Paris și Varșovia, continuându-se cu conferința economică a Soc. Națiunilor din 1932, înființarea în Iulie 1932 a CIB-ului (comité international du bois) și conferința mondială a lemnului dela Viena din 1934, convențiile dela Budapesta, Milano, etc., și terminându-se cu înființarea ETEC-ului (European Timber Exporter's Convention), s'au putut determina stabilizarea exportului european al lemnului, urcarea prețurilor, însă-nătoșirea comerțului forestier, înlăturarea concurenței dintre țările exportatoare și reducerea exportului european de lemnărie la capacitatea normală de export a fiecărei țări.

Comparând exportul României cu exportul forestier european, din punct de vedere al esențelor, constatăm că, baza exportului european al lemnului o formează lemnul de rășinoase (94,8%) în timp ce lemnul de foioase reprezintă numai 3,2%, față de 20,9% cât exportă România.

Cunoscând cererile externe crescânde pentru lemnăria de foioase, sub formă de cherestea și placaje, se poate mări exportul de foioase din România paralel cu reducerea exportului de rășinoase, a căror exploatare trebuie redusă cu cca. 50%. Și prin această normalizare a exportului nostru forestier, volumul devizelor rezultate nu va fi micșorat.

În lipsa unei organizații diriguitoare a producției și desfacerii lemnului, exportul forestier al României urmează curba conjuncturii pieții externe, ajungând aproape dublu în raport cu 1933, în timp ce exportul european al lemnului s'a menținut aproape la același nivel în ultimii 4 ani.

Reglementările în materie de exportul lemnului nostru sunt datorite, în majoritate, activității Asociației Industriilor Forestiere, — forestiera UGIR —, care, în intervalul 1931—1937 a întocmit listele de prețuri universale și prin comisiile sale de control, a realizat standardizarea dimensională și calitativă a lemnăriei ce se exportă din România.

În baza angajamentelor internaționale, urmează ca să desfacem în acest an, maximum 1.200.000 m³ cherestea de rășinoase, din care avem încheiate deja aproape 900.000 m³, în timp ce străinătatea reclamă tot mai insistent lemnul nostru. Pentru a nu se depăși cota noastră de rășinoase este nevoie să se introducă permisele de export.

Analizându-se factura exportului nostru forestier la care iau parte marea industrie internațională, importatorii, manipulanții și intermediarii, mica industrie forestieră și CAPS-ul cu cooperativele și fondurile, concludem de ce interesele acestei țări sunt desconsiderate și pădurile noastre decimate.

Această situație se va menține atâta timp cât CAPS-ul, cooperativele și fondurile vor lucra izolat, fără puțință de a imprima exportului nostru forestier o politică dictată de interesele pădurilor noastre.

Introducerea exploatărilor raționale și valorificarea produselor pădurilor noastre, de așa manieră încât tot câștigul să revină acestei țări, formează obiectivele politicii de mâine.

Mijloacele de acțiune sunt :

— Sindicalizarea proprietarilor de păduri, în care statul și instituțiile pen-soane morale să dețină majoritatea,

— înființarea biroului de conjunctură și al vânzărilor comune, care poate să fie, eventual, UGIR-ul dezvoltat și adaptat noului politici.

Biroul de conjunctură ar avea de ținut următoarele evidențe: statistica cantităților de lemnărie fasonate, cantitățile consumate pe piața internă, statistica angajamentelor pentru export și fixarea prețurilor petru vânzările comune.

Prin normalizarea exportului nostru forestier se cruță ultimele rezerve de rășinoase și se dezvoltă exploatarea fagului.

Stejarul, întrucât a ajuns să fie foarte puțin, să constituie un monopol al statului și vânzarea lui să se facă numai sub formă de cherestea.

Dirijarea totală a exportului de lemnărie va rezolva și politica naționalizării industriei și comerțului nostru de lemnărie.

Red.

XII.

DR. G. DINULESCU. «REPOPULAREA APELOR DE MUNTE CU PEȘTI

La 21 Aprilie a. c. a avut loc cea de a 12-a și tot deodată cea din urmă conferință din ciclul organizat, în anul acesta, de Cercul de studii forestiere al Societății noastre. Ea a fost dezvoltată de d-l dr. G. Dinulescu, șeful secției de piscicultură dela Institutul Național Zootehnic al României.

Problema dezvoltată de conferințiar interesează corpul nostru într'un grad destul de mare, făcând parte dintr'un domeniu care, mai ales administrativ, cade în lotul de preocupări al silvicultorilor. Cât privește latura științifică a problemei, se înțelege că nu poate fi vorba de o exclusivitate a cuiva. Dar nu despre aceasta este vorba acum, căci niciodată n'a fost vreo dispută între zootehnicienii și noi, în ce privește domeniul de activitate al fiecăruia, ci numai înțelegere și colaborare. Dealtfel prezența d-lui dr. Dinulescu la cercu nostru de studii, înconjurat și de o seamă de personalități de seamă din corpul medicilor veterinari, nu este decât un semn al acestei colaborări, care chiar și în domeniul pisciculturii în apele de munte, s'a legat, nu de azi și nici de ieri, ci cu ani în urmă. Noi am știut să prețuim aceasta și nu odată am dat probe, nu numai prin scris, dar chiar prin fapte. Ne place, în această ordine de idei, să reamintim cursurile de popularizarea cunoștințelor piscicole, organizate, anual, de Institutul Zootehnic, la care au luat parte, cu un interes deosebit, silvicultorii, atât ca auditori cât și ca profesori. Dar despre aceasta am mai scris chiar și în cronica mea din numărul precedent al revistei noastre.

D-l Dinulescu și-a început conferința prin a arăta importanța pisciculturii în apele de munte pentru economia țării noastre, speciile de pești care trăesc în aceste ape, precum și situația râurilor din punct de vedere al populației lor cu pește. D-sa, ca și toată lumea, a constatat o scădere îngrijorătoare a peștelui, expunând în același timp cauzele depopulării. A arătat apoi căile de folosit pentru asigurarea vieții, liniștei, circulației și reproducerii peștelui în râuri. Modalitățile de folosit pentru repopularea râurilor a format altă parte a conferinței, nescăpând din vedere, se înțelege, să arăte, în prealabil, principiile care trebuie să stea la baza acțiunii de repopulare. Punem în rău atâta pulet cât este în stare să hrănească, nu mai mult. Pentru aceasta este nevoie să se stabilească pentru fiecare râu de repopulat ceea ce profesorul Léger dela Grenoble numește «capacitate biogenică». D-l Dinulescu a arătat o cutie simplă, ieftină și ușor de transportat, în care se poate pune să se desvolte, la fața locului, ouăle embrionate procurate dela marile stabilimente de piscicultură. Este cu totul deosebită de aparatul lui Caradjaț, folosit pentru același scop în apele din Alpii francezi.

Ne este greu, acum după scurgerea unui timp așa de lung dela data conferinței d-lui Dinulescu, lipsiți de note, să reconstituim întreaga conferință. Trebuie să relevăm că ea a fost de așa natură expusă încât auditorul a urmărit-o cu un interes crescând. La deplina ei reușită a contribuit se înțelege și un întreg «arsenal» de material documentar, adus pentru ilustrarea celor expuse.

Af. Har.

NECROLOG

† PROFESORUL NICOLAE SAEGIU

La capătul unei îndelungate și rodnice vieți, a închis ochii pentru vește, veneratul profesor onorar al Școlii politehnice din București, Nicolae Saegiu.

După frumoase studii în țară, Saegiu este trimis în Franța unde urmează și termină cu deosebit succes cursurile școlii naționale superioare de mine din Paris. Inapoiat în locurile natale, tânărul inginer Saegiu desfășoară o importantă activitate tehnică, luând parte la asanarea cartierului Cotroceni și la multe alte lucrări de specialitate.

În 1895 Saegiu ocupă prin concurs catedra de construcții, drumuri și poduri forestiere, de la școala specială de silvicultură de la Brănești, înființată cu doi ani mai înainte de Petre Carp. De aci înainte își consacră cea mai mare parte a vieții sale, carierei de profes-

sor, pe care a ilustrat-o cu competența și cu marea sa putere de muncă.

Creiază cursuri noi și interesante, care se disting prin claritatea expunerii și prin judicioasa împărțire și tratare a materiei. În 1908 reușește să publice, sub auspiciile societății «Progresul Silvic» o parte din aceste cursuri. «Nu mă pot opri», spune regretatul C. M. Mironescu, fost Director și profesor al Școlii

Naționale de Poduri și Șosele, în prefața acestei lucrări, «de a elogia pe D-l ing. Saegiu, pentru grija ce a pus și pentru osteneala, ce și-a dat, de a găsi cuvintele, cu care, în vorbirea românească sunt denumite diferitele lucrări sau părți de lucrări, de care a avut a se ocupa și de a fi introdus aceste numiri în cartea D-Sale. Cuvinte ca: jilipuri, mărginare, argêe, spundii, opusturi, etc. și atâtea altele, cu caracter pur românesc, sunt desigur necunoscute multora dintre noi, cari fiindcă nu le cunoaștem ne vedem siliți a întrebuița franțuzismele sau germanismele luate din cărțile, în cari ne-am făcut fiecare instrucțiunea».

Termenii tehnici culeși, creați și introduși de Saegiu în domeniul, așa de puțin cunoscut până la el, al construcțiilor și transporturilor forestiere sunt și astăzi și vor rămâne totdeauna în uz, ca o mărturie a trudnicei sale activități de pioner.

Suflet entuziast, de bun român, Saegiu urmează în 1916 guvernul și armata țării în refugiul din Moldova, unde în August 1918 l-se încredințează direcția Școlii superioare de silvicultură, redeschisă temporar la Iași.

La înapoierea în teritoriul ocupat, în Decembrie al aceluiaș an, Saegiu are durerea să găsească școala din Brănești, unde și începuse cariera didactică, aproape complet distrusă de trupele bulgare. De acum începe sbuciumul de a găsi instituției de cultură, a cărei conducere i se încredinșase localul necesar, spre a-și continua activitatea. Se poate spune, cu drept cuvânt că Saegiu a avut Direcția Școlii superioare de silvicultură în momentele cele mai critice ale existenței acesteia.

Prin unirea Ardealului, Bucovinei și Basarabiei, numărul studenților acestei școli se triplase. Greutățile de găsire și întreținere ale acestora erau adesea de netrecut, în vreme ce mijloacele financiare puse la dispoziție pentru nevoile învățământului erau mai mult decât modeste.

Fără un local propriu și lipsit de fonduri, colecții, material didactic și adesea și de personalul necesar, Saegiu face totuși față onorabilă lucrurilor, reușind să așeze această ramură a învățământului tehnic la nivelul importanței ce i se cuvenea.

În scurtul interval de timp, cât a condus școala superioară de silvicultură, Saegiu s'a distins printr'o rară energie și conștiințozitate. Sever, dar totdeauna drept, regretatul profesor a dat acestei epoci frământate o aureolă de muncă și devotament dezinteresat, ce vor rămâne neșterse în istoria învățământului superior silvic.

La 1 Ianuarie 1921 Saegiu părăsește Direcțiunea școlii, care în curând avea să treacă la Școala Politehnică și își dedică restul anilor de serviciu exclusiv îndatoririlor de profesor. La 1 Ianuarie 1928 trece la pensie activând încă în domeniul profesiei sale de inginer minier.

Dar bătrânul profesor, retras în liniștea căminului său modest, nu uită nici decum școala, căreia îi închinase anii cei mai frumoși ai vieții sale. În 1929 dăruiește Școlii Politehnice frumoasa sa bibliotecă personală, constând din

550 volume de matematici, fizică, chimie și diverse specialități tehnice, cimentând încă odată, prin această importantă donație, legăturile dintre ei și inginerii de mâine.

De la Saegiu ne rămân, în afară de cursurile profesate la școala superioară de Silvicultură și apoi la Politehnică, importante lucrări tehnice și publicațiuni cari vor constitui un prețios tezaur de cunoștințe de specialitate.

Îar caracterul său inflexibil și cinstea-i ireproșabilă, vor fi pentru cei ce l-au cunoscut și iubit, un exemplu de neasemuită frumusețe.

Corpul defunctului a fost incinerat în ziua de 4 Iunie a. c., orele 5 p. m., la Crematoriul Cenușa din București.

Cu această ocazie, au vorbit d-nii Prof. M. Drăcea din partea Soc. «Progresul Silvic», în cadrul căreia defunctul activase adesea, M. P. Florescu din partea Eforiei Spitalelor Civile, M. Constantinescu director general din partea Soc. «Creditul Minier» al cărei membru fondator N. Saegiu fusese, și D. Sburian din partea Școlii Politehnice din București.

Fie-i țărîna ușoară și amintirea veșnică.

D. Sburian

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,

Având în vedere art. 2 din Codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată
în Monitorul Oficial Nr. 131/920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii „GIA mbocelul”, județul
Muscel, proprietatea Mariei G-ral N. C. Constantinescu, în suprafață de 337 ha,
3300 mp. Regim și tratament crâng simplu, Revoluția normală 12 ani.

Dacă din orice motiv nu se va recolta coaja de tăbăcărie, regulamentul se
va revizui, adoptându-se revoluția normală de 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii „Pădurea Contesiei”,
jud. Târnava Mică, proprietatea Ilona Teleky, în suprafață totală de 37 ha, 5500
mp. Seria I-a Regimul crâng cu 30—40 rezerve de gorun la Ha, și revontia nor-
mală 20 ani. Seria II-a crâng simplu, revoluția normală 10 ani.

c) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii „Tuleasca și Hula
Lungă”, județul Târnava-Mică, proprietatea Pulea Ion și soții, în suprafață de
31 ha, 4500 mp. Regimul crâng cu câte 50 rezerve esența stejar la Ha, Revoluția
normală 20 ani.

d) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii „Pădurea D. lui
Rus Petru”, județul Alba, proprietatea Ana Rus n. Pop. în suprafață de
27 ha, 3500 mp. Regimul crâng cu câte 40 rezerve esența stejar la Ha, Revoluția
normală 20 ani.

No. 92217/937.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii „Stoiana”, județul Dolj,
proprietatea Zoe Al. Soutzo, în suprafață de 424 ha, 1889 mp. Regim și tratament
crâng simplu, Revoluția normală 25 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Giurgostii-Racova”, județul Buzău, proprietatea Alexandru I. Ciulei, în suprafață de 92 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.
No. 92216/937.

a) Revizuirea amenajamentului Rășca. Jud. Raia, proprietatea Statului, în suprafață de 14665 ha, 8000 mp. Trei serii de exploatare tratate în codru cu tineri succesive și revoluția normală 120 ani pentru primele 2, iar pentru seria III-a revoluția normală 100 ani.

b) Amenajamentul pădurii Arceriu, Seria IX-a, Jud. Dolj, proprietatea Statului, în suprafață de 569 ha, 9500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Pentru primii 5 ani se va aplica amenajamentul întocmit în 1935. Revizuirea după 5 ani în 1939.

c) Amenajamentul pădurii Cerechezia, Seria III-a, Jud. Ilfov și Dâmbovița, proprietatea Statului, în suprafață de 451 ha, 7000 mp. Regim și tratament codru cu tineri succesive. Revoluția 108 ani. Revizuirea după 9 ani.
No. 97350/937.

a) Amenajamentul pădurii Rariște, Jud. Târnava-Mică, proprietatea Petre Deac și 77 soți, în suprafață de 100 ha, 5500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Volvodena, Jud. Mureș, proprietatea Banffy Dániel, în suprafață de 66 ha, 1700 mp. Regim și tratament codru cu tineri rare. Revoluția normală 90 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Făget, Jud. Odorheiu, proprietatea Francisc și Estera Szekely, în suprafață de 47 ha, 9600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 80 ani.

d) Amenajamentul pădurii Făniș, județul Odorheiu, proprietatea Bisericii Untarlene din com. Căbețel, în suprafață de 11 ha, 5264 mp. Regim și tratament codru cu tineri succesive. Revoluția 80 ani.

No. 103251/937.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Păianul Popii, Jud. Mureș, proprietatea Dr. Israel Biller, în suprafață de 1033 ha, 3000 mp. tratată în 4 serii de exploatare cu regimul și tratamentul codru cu tineri rare și revoluția normală 90 ani și o serie de protecție exploatabilitatea fizică.

b) Amenajamentul pădurii Bileag, Jud. Someș, proprietatea Ladislau Bethlen, în suprafață de 79 ha, 2300 mp. două serii de exploatare dintre care: Seria I-a tratată în regimul crâng și revoluția normală 30 ani; iar seria II-a codru grădinarit revoluția normală 80 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Herbecoen, județul Trei Scaune, proprietatea Bartol Bertalan și soția, în suprafață de 37 ha, 8448 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

No. 102739/937.

a) Amenajamentul pădurii Hudești, lotul III, județul Doroholu, proprietatea Eufrosina Ciolac, în suprafață de 555 ha 9000 mp. Două serii de exploatare tratate în regimul crâng cu revoluția normală 20 ani pentru S. I-a și 3 ani pentru S. II-a.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Ojdulean, județul Trei Scaune, proprietatea Ioan Nemes, în suprafață de 53 ha, 5100 mp. Două serii de exploatare

dintre care seria I-a codru cu tăieri rase, iar seria II-a codru cu tăieri succesive și revoluția normală 90 ani pentru ambele serii.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Pârâul Caratus, jud. Trei Scăune, proprietatea Anton Kerekes, în suprafață de 33 ha, 0600 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii Birkon-Valea Furcii, jud. Târnava-Mică, proprietatea Herman George și soții, în suprafață de 23 ha, 9400 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Konerteasca, județul Târnava Mică, proprietatea Konorth Martin ș. a. 71, în suprafață de 20 ha, 2900 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

No. 103948/937.

a) Amenajamentul pădurii Todireni, jud. Roman, proprietatea moșten. Flora C. Biuciu, în suprafață de 631 ha. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 30 ani începând din 1936/937.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Reșca, jud. Gorj, proprietatea N. T. Davitoiu și C. N. Popescu, în suprafață de 1000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Gărcina, jud. Arges, proprietatea Parohiei Bisericii Căealeți-Zărnești, în suprafață de 44 ha, 0232 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 32 ani.

d) Amenajamentul pădurii Coltul Mirajului, jud. Mureș, proprietatea comunei Măgherau, în suprafață de 22 ha, 4000 mp. Regim crâng. Revoluția normală 30 ani.

No. 103949/937.

a) Amenajamentul pădurii Intre hotare și altele 13 trapuri, jud. Târnava Mică, proprietatea comunei Măgherau, în suprafață de 256 ha, 4900 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 40 ani.

No. 103950/937.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Moldovița, jud. Câmpulung, proprietatea comunei Moldovița, în suprafață păduroasă de 1513 ha, 6500 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 9 ani.

No. 105718/937.

a) Amenajamentul pădurii Sâncălah, jud. Odorheiu, proprietatea Băncii Unite din Sighișoara, în suprafață de 122 ha, 5732 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Fața Bădiului, jud. Somes, proprietatea posesorului urban din com. Bădiu, în suprafață de 36 ha, 9000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Văzui, jud. Odorheiu, proprietatea Vilna Fr. Mathé, în suprafață de 18 ha, 7000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

105719/937.

a) Amenajamentul pădurii Valea Mare, jud. Târnava Mică, proprietatea Composesoratului Târlăria, în suprafață de 176 ha, 3000 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Arsuro, jud. Târnava-Mică, proprietatea Composesoratului Petrișat, în suprafață de 41 ha, 2900 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Cuneștii de Jos, jud. Ialomița, proprietatea Jean Rădulescu, în suprafață de 35 ha, 2000 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 5 ani.

No. 107944/937.

a) Amenajamentul pădurii comunale Tulzheș, județul Ciuc, proprietatea comunei Tulzheș, în suprafață de 1429 ha. Regim și tratament codru cu țăreri rase. Revoluția normală 100 ani.

b) Amenajamentul pădurii Băgicel, jud. Mureș, proprietatea Alois și Ottilia Mudra, în suprafață de 50 ha, 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiașle Pietroșani și Bucejumeanca, jud. Mureș, proprietatea Zoe Calleya Baldwin, în suprafață de 18 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea academică în 1935.

d) Amenajamentul pădurii Zăvoiașle Desirații, jud. Brăila, proprietatea Eforiei Spitalului Civil, în suprafață de 13 ha, 7600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiașle Saleja, jud. Mehedinți, proprietatea G. G. Plessea, în suprafață de 11 ha, 5800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani. Revizuirea după 5 ani.

No. 107944/937.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Pătrâni pe Suceava, jud. Suceava, proprietatea Obștei Pătrâni pe Suceava, în suprafață de 161 ha, 1320 mp. Regim și tratament codru cu țăreri succesive. Revoluția normală 80 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Lunca, județul Ialomița, proprietatea Victoria I. R. Tudorache, în suprafață de 25 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani.

c) Amenajamentul pădurii Zăvoiașle Boteni, jud. Dâmbovița, proprietatea C. Viutulescu, în suprafață de 18 ha, 4000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 8 ani.

d) Amenajamentul pădurii Băgicel, jud. Târnava-Mică, proprietatea Vander Ion al Triștului, în suprafață de 14 ha, 2700 mp. Regim crâng. Revoluția normală 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Ia Rezerva, județul Mureș, proprietatea Wagner Irina n. Petrovița, în suprafață de 10 ha, 3500 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

No. 111008/937.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Sicrița, jud. Prahova, proprietatea Stellen Dumitrescu, în suprafață de 197 ha, 2400 mp. Două Serii de exploatare tratate în regimul crâng și revoluțiile normale de 12 și 6 ani. Revizuirea după 10 ani pentru Seria I-a și 6 ani pentru Seria II-a.

b) Revizuirea regulamentulului de exploatare al pădurii Malita, jud. Mureș, proprietatea Anton și Paul N. Paul, în suprafață de 21 ha, 6000 mp. Regim și tratament codru cu țăreri rase. Revoluția normală 70 ani. Revizuirea în anul 1939.

c) Amenajamentul pădurii Gheorghendoaia și Recheștoaia, jud. Târnava Mică, proprietatea Bisericii evangh. lutherane din Sântioana, în suprafață de 16 ha, 3000 mp. Regim și crâng. Revoluția normală 30 ani.
No. 111009/937.

u) Regulamentul de exploatare al pădurii Isvorul de Sna, jud. Argeș, proprietatea Ioana Perticari, în suprafață de 132 ha, 0700 mp. Regim crâng. Revoluția normală 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Pădurea Urbarială, jud. Alba, proprietatea composesoratului foștilor iobagi din Micoșlacu, în suprafață de 90 ha, 16000 mp. Donă serii de exploatare trate în regimul crâng cu revoluția normală 20 și 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Groci-Picioarul lui Bogdan, jud. Prahova, proprietatea Vasile Niculescu, în suprafață de 88 ha, 0400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 18 ani.

d) Amenajamentul pădurii La Lac, jud. Târnava-Mare, proprietatea Bisericii Evangh. luth din Ighișul Nou, în suprafață de 34 ha, 5300 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Pădurea Comunei Bichiș, jud. Târnava Mică, proprietatea comunei Bichiș, în suprafață de 38 ha, 6600 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.
No. 111010/937.

a) Amenajamentul pădurii Stolnic (Bălăceanu), jud. Argeș, proprietatea Gr. C. Bălăceanu, în suprafață totală de 676 ha, 5500 mp. Tratată în o serie de crâng cu revoluția normală de 25 ani și o serie de codru grădinarit cu exploatabilitate fizică.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Muntele Mic, jud. Severin, proprietatea Comunității de Avere Caransebeș, în suprafață de 399 ha, 8900 mp. Tratată în 3 serii de producție cu regim și tratament codru grădinarit și exploatabilitate fizică.

c) Amenajamentul pădurii Dos, jud. Someș, proprietatea comunei Top, în suprafață de 93 ha, 3200 mp. Regim crâng. Revoluția normală 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii Fața, jud. Someș, proprietatea comunei IMăluț, în suprafață de 75 ha, 2400 mp. Regim crâng. Revoluția normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Băioșul Mare, județul Sălaj, proprietatea Bisericii gr. cat. din Cehal, în suprafață de 68 ha, 4700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

f) Amenajamentul pădurii La Hoaneca - Gruniul Tigănilui, jud. Alba, proprietatea Teodor Radu și a. J, în suprafață de 59 ha, 0200 mp. Regim crâng. Revoluția normală 15 ani.

g) Amenajamentul pădurii Gavriloști, jud. Cernăuți, proprietatea I. Galkivtel, în suprafață de 18 ha, 6200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.
No. 117457/937.

u) Regulamentul de exploatare al pădurii Cobelora, județul Rădăuți, proprietatea Ștefan Meebuo, în suprafață de 49 ha, 2800 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Tisnoțea, jud. Rădăuți, proprietatea I. Ruethwerger s. a. J, în suprafață de 42 ha, 7800 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Racoava, județul Rădăuți, proprietatea moșten. David Aron, în suprafață de 30 ha, 6100 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Brodina de Sus, jud. Rădăuți, proprietatea Ana Cioara, în suprafață de 29 ha, 6100 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Iurovița, jud. Rădăuți, proprietatea Gh. Ibrăstic, în suprafață de 24 ha, 3400 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

f) Amenajamentul pădurii Fundătura, jud. Someș, proprietatea Compoșoratuului nybarial din Siliyaș, în suprafață de 23 ha, 3000 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Hrobescio-Torăceoi, Jud. Rădăuți, proprietatea Gh. al lui Alexa Mătiopa, în suprafață de 10 ha, 8000 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Chinasea, județul Storoșineț, proprietatea Djurlec Alexa și lui Icu, în suprafață de 6 ha, 2200 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii In Găunoaia, județul Târnava Mică, proprietatea Teodor Roman, în suprafață de 3 ha, 8500 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Hliboaca, Jud. Rădăuți, proprietatea Dinătriu și Ecaterina Hauca, în suprafață de 1 ha, 1200 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

No. 11755/237.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Seștiina, jud. Mureș, proprietatea Irina Constantinidi, în suprafață de 149 ha, 6600 mp. Regim și tratament codru cu țări rasă. Revoluția normală 90 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Mogoșani, Jud. Gorj, proprietatea Banca Comerțului Agenția Tg. Jiu, în suprafață de 63 ha, 7500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Toate Pădurile, județul Târnava-Mică, proprietatea Miko Lado și Arpad, în suprafață de 57 ha, 7600 mp. Două serii de exploatare tratate în crâng simplu cu revoluțiile normale de 20 și 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Fundătura, județul Târnava-Mică, proprietatea Văd. Ștefan Gidofaly, în suprafață de 23 ha, 9000 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Muravinet, jud. Bălți, proprietatea Dăru I. Precul, în suprafață de 19 ha, 2300 mp. Două serii de exploatare tratate în crâng simplu în revoluția normală de 10 și 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Damascani, jud. Bălți, proprietatea Gh. I. Precul, în suprafață de 15 ha, 6900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Muravinet, jud. Bălți, proprietatea Gh. I. Precul, în suprafață de 9 ha, 9160 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Ohrăjeasca la Dos, jud. Buzău, proprietatea Maria Ion Gr. Epurescu, în suprafață de 2 ha, 6500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Urziceasa, jud. Argeș, proprietatea Gh. Bulescu, în suprafață de 1 ha, 9526 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii *Dosul Răului*, jud. Argeș, proprietatea T. I. Bădescu, în suprafață de 1 ha, 5000 mp, Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

No. 103017/97.

a) Amenajamentul pădurii *Ciupogeanca*, Judetul Vlașca, proprietatea Corneliu Stănescu, în suprafață de 142 ha, 0465 mp, Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii *Făgeț*, jud. Târnava-Mică, proprietatea Poțsa Iosif, în suprafață de 57 ha, 54 mp. Tratată în o serie de crâng cu revoluția normală 20 ani și o serie de codru cu tîrși succesive.

c) Amenajamentul pădurii *Valoa Mică*, judetul Târnava-Mică, proprietatea Teodor Oniga și soții, în suprafață de 49 ha, 6600 mp, Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii *Pădurea exterioră*, jud. Târnava Mică, proprietatea comunei Melveș, în suprafață de 16 ha, 6900 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii *Ainara*, jud. Odorheiu, proprietatea Ludovic Ineș și alții, în suprafață de 15 ha, 1400 mp, Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii *După Căpuș*, jud. Someș, proprietatea comunei Silvas, în suprafață de 14 ha, 0100 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

No. 122613/937.

a) Amenajamentul pădurii *Pădurea Mare*, Jud. Someș, proprietatea comunei Nienla, în suprafața de 107 ha, 25 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii *Dobăca*, Judetul Someș, proprietatea comunei Sânicăra, în suprafață de 32 ha, 4100 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii *Herepca*, jud. Târnava Mică, proprietatea comunei Herepca, în suprafață de 27 ha, 7000 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

No. 122614/937.

a) Amenajamentul pădurii *Coasta Plesii*, Judetul Târnava Mică, proprietatea comunei Deag, în suprafață de 63 ha, 6900 mp, Regim crâng. Revoluția normală 30 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii *Brodina de Sus*, jud. Bădăuți, proprietatea Fedor Marocico, în suprafață de 54 ha, 9000 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii *Cobelora*, Jud. Bădăuți, proprietatea Maria Habur, în suprafață de 49 ha, 4700 mp, Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii *Cilișeni*, Jud. Suceava și Baia, proprietatea Maria I. Bîbra, în suprafață de 25 ha, 1800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii *Roșișnei*, Jud. Storojinet, proprietatea Iacob Lundwehr, în suprafața de 20 ha, 1571 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

f) Amenajamentul pădurii Dealul din Mii loc. Jud. Târnava Mică, proprietatea Herman și Mina Schiel, în suprafață de 14 ha. 3400 mp, Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

No. 123615/937.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreunul din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Declziuni.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (sa) T. Moșolu

REVISTA PADURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Membri:

Drăcea M.
Ioan P.

Rădulescu M.
Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1937 :

Președinte : Drăcea M.

Vice-Președinți : { Alimănișteanu C.
Stinghe N. V.

Casier : M. Rădulescu

Secretar general : Tr. Ionescu-Heroiu

Secretari : { Ilie C. Demetrescu
D. A. Sburlan

Membri :

Bunescu M. C.

Ionescu A.

Butoi Al.

Lazăr H.

Caragea N. N.

Lufescu Gh.

Emanoil C.

Minescu Gh.

Florescu M. P.

Năstăsescu Gh.

Georgescu P. C.

Nedelcovici Alh.

Grozescu D.

Priboianu V.

Vâlceanu Eug.

Cenzori : Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.

Cenzori supleanți : Teodorescu Șt., Constantinescu Gh. și
Georgescu Șt.

Prețul abonamentului:

Pe un an pentru instituții	500 Lci
„ „ „ particulari	300 „
„ „ „ pentru membrii Societății	200 „
„ „ „ pentru conducători și brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se inapozază.

IULIE-AUGUST 1937

ANUL XLIX

NR. 7-8

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII
"PROGRESUL SILVIC"

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BULEVARDUL TAKE JONESCU Nr. 31, BUCUREȘTI

SUMARUL :

Studii :

- O stațiune de *Pinus banatica* Georg. et Ion, și *Pinus Silvestris* L. pe valea Sohodolului de Runc în Oltenia *At. Haralamb*

Material documentar :

- Două stațiuni noi de țasă în Bucegi *Alex. Beldie*

Referate — Comentarii :

- Aparate necesare oricărui ocol silvic pentru lucrările de pepinieră *V. V. Vasiliu*
 Teiul *I. Peș*
 O cronică la ocol *Anton Rădulescu*
 Lucrătorii de pădure *M. Prodanciuc*

Problemele zilei :

Monumentele naturii

- Un apel către silvicultorii României *Prof. D. Lințea*
 Protecția monumentelor naturii în Banat *F. Szakmány*
 Pro morituris *S. Pascovschi*
 Importanța creerii parcurilor naționale *I. Peș*
 Legea românească pentru protecția monumentelor naturii *T. H. Crivăț*

Cronica :

- Asociația presei periodice române *At. Har.*
 Legea modificatoare a art. 27 din legea ameliorării terenurilor degradate * * *
 Al 3-lea congres internațional de carbon-carburant *N. Nedelcovici*

Mercuriale :

- A calmie pe piața internațională a lemnului *V. Filip*
 Comunicate de presă (C.I.B.) * * *

Revista revistelor — Informațiuni — Necrolog — Soc. „Progresul Silvic” — Publicații.

SOMMAIRE :

Etudes :

- Une station de *Pinus banatica* Georg. et Ion et *Pinus silvestris* L. en Oltenie . *At. Haralamb*

Matériel de documentation

- Deux nouvelles stations de *Taxus baccata* L. dans le massif montagneux de Bucegi *At. Beldie*

Rapports et Commentaires

- Appareils nécessaires à tout cantonnement forestier pour les travaux de pépinière . *V. V. Vasiliu*
 Le tilleul *I. Peș*
 Une chronique pour les cantonnements forestiers *Anton Rădulescu*
 Les bûcherons *M. Prodanciuc*

Problèmes à l'ordre du jour :

Les monuments de la nature

- Chronique — Mercuriales — Revue des revues — Informations — Nécrologie — Société „Progresul Silvic” — Publications

INHALT :

Abhandlungen :

- Ein Standort von *Pinus banatica* Georg. et Ion. und *Pinus silvestris* L. in Oltenia *At. Haralamb*

- Zwei neue Standorten von Eibe in Bucegi (SüdKarpathen) *At. Beldie*

Mitteilungen

- Jedem Forstrevier für die Kamparbeiten notwendige Geräte *V. V. Vasiliu*
 Die Linde *I. Peș*
 Revierchronik *Anton Rădulescu*
 Waldarbeiter *M. Prodanciuc*

Tagesfragen :

Naturschutz

- Chronik — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Nachruf — Verein „Progresul Silvic”

Cliseu At. Haralamb

Pinus banatica Georg. et Ion. pe Cleanțul Cucului în basinul râului Sâhodol de Runc
(jud. Gorj).

Pinus banatica Georg. et Ion. dans la partie supérieure du bassin de la rivière Sâhodol
(dép. de Gorj).

Pinus banatica Georg. et Ion. in dem oberen Teil des Sâhodoltores (Distr. Gorj).

Clișcu Ai. Hatălamb

*Pin silvestru pe Dosul Macrișului în basinul râului Sohodol de Runc
(jud. Gorj).*

*Pin sylvestre dans la partie supérieure du bassin de la rivière Sohodol
(dep. de Gorj).*

Gemeine Kiefer in dem oberen Teil des Sohodoltales (Distr. Gorj).

S T U D I I

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentații forestiere.

O STAȚIUNE DE PINUS BANATICA GEORG. ET ION.
și PINUS SILVESTRIS L. PE VALEA SOHODOLULUI
DE RUNC IN OLTENIA.

de Ing. AT. HARALAMB.

După cum clima țării noastre marchează tranziția dela ținuturile Europei centrale și Mediteranei spre ținuturile cu veri foarte călduroase și ierni foarte friguroase ale Rusiei de miazăzi, aceeași tranziție o arată și vegetația.

Partea de Sud-Vest a țării noastre (Oltenia și Banatul), cu toată creasta separatoare a Carpaților, prezintă afinități naturale și chiar istorice, oferind diferențieri remarcabile față de restul ținuturilor românești. Privind-o din punctul de vedere al climei și vegetației, această parte a țării marchează o alunecare sensibilă spre climatul și vegetația mediteraneană, în timp ce Muntenia, de pildă, (mai ales la extremitatea ei estică) afectează un regim net continental¹⁾.

1) Astfel, în timp ce Oltenia primește cea mai mare parte din precipitațiunile primăvara (29%) și toamna (26%), având vara drept sezon uscat (19%). Muntenia, din contră, prezintă o epocă de secetă iarna și toamna (19% și 20%), cu precipitațiunile abundente primăvara (25%) și mai ales vara (35%). «Această secetă de vară, care tinde să dea Olteniei o aparență și mai mediteraneană, este făcută și mai simțită prin concordanța ei cu epoca marilor călduri, care încep mai ales și ating extreme și mai ridicate în Muntenia». În fine, o luminozitate puternică a cerului vine și face vara în Oltenia și mai arzătoare. Și astfel se face că deși cantitatea anuală de precipitațiunile căzută în Oltenia este mai mare decât în Muntenia, totuși Oltenia se plânge mai mult de secetă decât Muntenia.

Dar dacă Oltenia suferă de călduri excesive de vară, iarna, din potrivă, ea nu are frigul excesiv din câmpia Munteniei. În Oltenia temperaturile mijlocii

Această diferențiere de climat se face imediat simțită atunci când examinăm compunerea și aspectul vegetației. În adevăr, Sudul Banatului (Cazane, valea Cernei) și Oltenia (mai ales Depresiunea) prezintă o vegetație care contrastează uneori cu cea din restul țării. Găsim astfel în aceste regiuni unele specii mediteraneene, pe care nu le mai întâlnim nicăieri la noi ¹⁾. Nu prilejuește oare adăpostul creat de munții Vălcănilor, să vegeteze în Depresiunea Olteniei castanul bun, alunul turcesc, și nu întâlnim crescând sălbăteac liliacul?

Totuși, Cazanele și valea Cernei oferă mai multă variație și mai mult colorit mediteranean decât Oltenia ²⁾. Între speciile caracteristice locale, Pinus banatica nu era cunoscut decât din Banat, în valea Cernei.

Iată însă că, în urma investigațiilor noastre, aria de vegetație a pinului banatic se extinde și în Oltenia ³⁾. L'am găsit pe valea Sohodolului de Runc (jud. Gorj) ⁴⁾. Ceva mai mult, el se găsește, în afară de Depresiune, mult în interiorul muntelui.

Pornind din Runcul Gorjului, sat mare așezat în marginea de Nord a Depresiunii oltene și apucând în sus pe valea Tănără pentru a ocoli pela apus defileul tăiat în puternice stânci calcaroase pe

anuale sunt sensibil superioare Munteniei. Între două puncte extreme — Brăila și Tr. Severin — este o diferență, când este vorba de temperatura medie anuală, de 2°. (Brăila 10°5; Tr. Severin 12°1 — la alt. redusă la 0 m.). Această diferență — scrie Emm. de Martonne — este suficientă ca să închidă accesul unor anumite plante din Oltenia în câmpia Munteniei.

Aceste contraste climatice se explică ușor atunci când se cercetează regimul vânturilor și poziția celor 2 regiuni față de marile centre de acțiune ale atmosferei, care hotărăsc climatul Europei Sud-orientale. Ori acestea sunt cu totul deosebite pentru aceste două provincii românești.

(Ă se vedea Emm. de Martonne: La Valachie 1902 pag. 34—41).

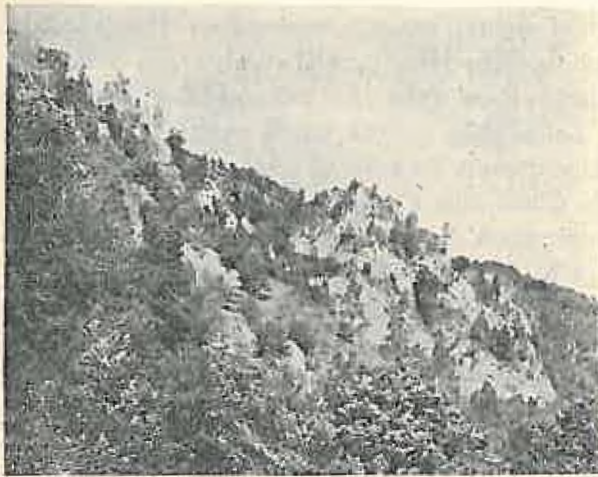
1) D. Grecescu (Conspectul florei României pag. 753—754) găsește că din 85 specii mediteraneene semnalate în lucrarea sa pentru Oltenia și Muntenia, 60 sunt speciale pentru Oltenia.

2) Ing. Dr. C. Georgescu: Studii phyto-geografice în basinul inferior al Văii Cernei (Băile Herculane). Analele Icof 1934 I pag. 71—133.

3) Semnalarea pinului în valea Sohodolului o datorăm d-lui Ing. subinsp. silvic Ilie Constatinescu din Direcția Silvică Craiova.

4) At. Haralamb: Pin spontan pe valea Sohodolului de Runc (Gorj). Rev. Pădurilor Nr. 6/937 pg. 702.

unde ies din munte apele sgomotoase ale Sohodolului, — se pătrunde repede în regiunea munților care se înalță deodată deasupra șesului pe care-l formează numita depresiune. Suntem în plin domeniu forestier, cu coaste deja desgolite de securea nemiloasă, pentru a da puțință să se scurgă în vale — de mult văduvită de păduri — lemnul trebuitor omului pentru numeroasele lui nevoi locale, din care una — fabricarea varului — necesită anual o foarte mare cantitate. Aceasta n'ar fi nimic dacă, în urma toporului, pădurea

Pinus banatica pe Cleanțul Cucului.

s'ar reface. Din nefericire puțințele rezerve de arbori, lăsate anume, nu ajung să asigure regenerarea, mai ales că, în urma exploatării, dinții caprelor și oilor au grijă să curețe și mai bine puținul care din întâmplare ar mai fi rămas sau ar fi născut din sămânța aruncată de rezerve.

Pe la vreo 500 m. altitudine se lasă în urmă ultimii goruni cari se zăresc din drumul ce urcă și se pătrunde adânc în zoua fagului.

După vreo 6—7 km., valea Tănără se sfârșește și plaiul obligă pe călător să coboare panta repede și pietroasă, dar împădurită, a văii Gropul Sec ¹⁾ într'un punct nu departe de confluența

1) Pe harta Statului Major al Armatei 1/100.000 este notată valea Flesciara.

ei cu Sohodul, al cărei afluent de dreapta este. Gropul Sec, așa precum și numele-l indică, cu albia captușită de mari bulgări de piatră, este un pârâu care mai tot timpul anului își pierde apa prin ascunzișurile pământului, pentru a apare, cine știe unde, departe în valea Sohodolului.

Oboseala coborîtului este dublată apoi de aceea a urcușului celuilalt versant al văii Gropului, pentru a ajunge pe culmea numită de localnici a Căinelui.

De aici, drumul se bifurcă. O ramură coboară imediat în valea Sohodului, iar cealaltă urmează creasta dealului menționat, pe la Vest de Sohodol și paralel cu el.

Ținând primul drum care coboară, după puțin timp se ajunge în valea Sohodolului într'un punct unde ea este puțin lărgită și dominată pe dreapta de puternice bancuri de calcar, cunoscute sub numele de Cleanțurile Coșului. Urmând valea în sus, nu departe de aici, alte stânci de calcar, masive și abrupte, își înalță crestele deasupra văii. Acestea sunt cunoscute sub numele de Cleanțul Cucului. Aici aflăm primul punct cu pini spontani. Ei se zăresc ușor din valea Sohodolului. Ne găsim în plină zonă a fagului, la circa 10 km. depărtare, în linie dreaptă dela Runc, cale de peste patru ore de mers domol pe jos. La nivelul Sohodolului altitudinea este de 440 m. iar pe crestele calcaroase ale Cleanțurilor 600—700 m.

Dintre blocurile de calcar se strecoară spre Sohodol culoare de bogate grohotișuri, stăpânite totuși la poalele lor de vegetația forestieră. Acestea fac să separe astfel primul punct cu pini în 3 subdiviziuni.

Continuând drumul pe valea Sohodolului în sus și apucând apoi pe afluentul său de dreapta, destul de bogat în apă, Măcrișul, dăm de al doilea punct cu pini spontani. Se găsește pe versantul drept al Măcrișului, nu departe de vărsarea lui în Sohodol. Locul este cunoscut sub numele de Dosul Măcrișului.

În sfârșit, al treilea punct cu pin spontan se găsește pe Dealul de Corni, care formează în același timp versantul stâng al văii Măcrișului și o porțiune din versantul drept al Sohodolului, astfel că acest loc este accesibil atât din valea Măcrișului (din dreptul cheilor acestui râu), cât și din valea Sohodolului din poiana cunoscută sub numele de Bolboroasa.

În cele de mai jos, vom face descrierea acestei noi stațiuni cu pin, cuprinzând cele trei puncte indicate mai sus.

Cleanțul Cucului. Locul este accesibil din valea Sohodolului, dar și din plaiul care se desprinde din dealul Căinelui, cu pin, cuprinzând cele trei puncte indicate mai sus.

Pinus banatica pe Cleanțul Cucului.

Urcând din valea Sohodolului, cam din dreapta primului culoar de grohotișuri, poalele versantului sunt bine împădurite. Predomină fagul, căruia i se adaugă *Fraxinus ornus* L., aflat aici în număr mare, dar prezentându-se în stare de nueliș, apoi *Corylus avellana* L., *Betula verrucosa* Ehrh., *Acer platanoides* L., *Cornus mas* L. Pe măsură ce se câștigă în altitudine și grohotișurile devin mai de nestăpănit, pădurea se rarește, se pipernicește. Însă surprize și satisfacții noi sunt hărăzite celui ce se obosește să urce. Cam pe la 500 m. altitudine apare, în tufe numeroase, liliacul

(*Syringa vulgaris* L.), căruia i se adaugă tufe de *Cotinus coggygria* (L.) Scop. Se ajunge apoi la rădăcina primului banc de calcar pe care se găsește pin, dar se ocolește traversând culoarul de grohotișuri, pentru a căpăta acces pe celălalt banc opus lui, unde pinii sunt mai numeroși și unde câteva exemplare cu forme deosebite așază atențiunea în mod cu totul special. Urcușul devine mai dificil, totuși nu imposibil. Se trece pe lângă o peșteră transformată de om în staul de oi, se străbat hățișuri de *Clematis vitalba* L. și bălării mari, printre cari sunt multe caracteristice locurilor din jurul stânilor, și se ajunge în sfârșit, la locul cu pini.

Acolo sus, stânca formează un mic pod; dincolo peste culoar, pe stânca ocolită la urcuș, se află chiar o stână. Suntem la 660 m. altitudine. Pinii sunt împrăștiați peste tot locul, unii din ei fiind inaccesibili din cauza abruptului stâncilor.

Dacă vegetația de până atunci (*Syringa vulgaris*, *Cotinus coggygria*) îl deplasa pe cercetător, cu aceeași insulă din mijlocul

fagilor, în locuri mult mai meridionale, marcând astfel anumite condițiuni staționale, specia de pin îi identifică locul cu cel dela Domugled, din Valea Cernei, căci pinul de aci depe Cleanțul Cucului face parte din aceeași unitate sistematică cu cel depe Valea Cernei;

Ritidom de *Pinus banatica*
Cleanțul Cucului.

identificat de C. Georgescu drept *Pinus banatica* Georg. et Ion.¹⁾.

În adevăr, din cercetarea materia'ului cules, acest pin prezintă următoarele afinități:

a) cu var. *Pallasiana*: lujerii, colorația, rigiditatea acelor, numărul canale'or rezinifere (3) și a liniilor de stomate depe ace (8).

b) cu var. *austriaca*: conuri, aripa seminței, semințele, lungimea acelor.

Ne găsim deci în fața unei forme intermediare între aceste două varietăți, care este *Pinus banatica*. Iar dintre varietățile lui *Pinus banatica*, acesta a fost identificat ca fiind forma tipică Georg. (*P. nigra* var. *banatica* f. *glomerata* lus. tipică Georg., Ionescu et Badea). Această formă este caracterizată prin următoarele: Ramurile anuale deschis colorate. Acele la exemplarele noastre sunt de (6,5 cm) 7.5—8.5 (10 cm) și 1.5 mm grosime, deci ceva mai mici decât dimensiunile date de d-l Georgescu pentru această varietate (8,5—9,5 cm) și ceva mai subțiri (2—2,5 mm). Ramurile sunt bogat îmbrăcate de ace arcuate în sus și oarecum alipite de ax, regulat dispuse către vârful lujerilor ca perii unei coame. Conurile sunt slab nesimetrice, carena transversală a apofizei este foarte îngustă și ascuțită; aripa seminței este brun roșiatic violacee. Scoarța apare de un cenușiu negricios lucitor cu pete ohracee; crăpături longitudinale profunde. Cordoanele de ritidom dintre crăpături sunt cu marginile înclinate și colorate cu linii cenușii brune. După căderea solzilor rămân pete ohracee care apoi devin cenușii lucitori.

Deși versantul văii Sohodolului are o expoziție generală estică, pe aceste stâncării, care se detașază net, pinii sunt scăldați de soare dela răsăritul lui până ajunge la Sud-West.

Ca număr, apreciind sumar, să tot fie ca la 40—50 exemplare — mari și mici. Cei mai înalți dintre ei ating 18—20 m. și diametre de 30—35 și chiar 40 cm. măsurate la 1.30 m. dela sol.

În general, au trunchiuri drepte. Unii din ei au vârfuri rupte.

1) C. Georgescu: Studii phyto-geografice în basînul inferior al văii Cemei. Analele Inst. de Cercet. for. I Buc. 1934, pg. 71—133.

C. Georgescu: Neue Beiträge zur Systematik der Schwarzföhre, in Fedde, Repertorium XLV IX 1936 pg. 181—187.

Coronamentul este în general tras spre vârf, afectând uneori forma de umbrelă. La unul din exemplare, care avea un diametru de 25 cm și înălțimea de 15 m., am numărat, dintr-o probă luată cu burghiul lui Pressler, 160 inele anuale.

Pinul de pe Dealul de Corni, versantul stâng al pârâului Măcrișul.

Pe aceste stânci, pinul mai este însoțit de următoarele specii lemnoase ¹⁾: *Sorbus aria* (L.) Cr., *Sorbus aria* (L.) Cr. *typica* A. u. Gr., *Cotoneaster integerrima* Medic., *Cytisus nigricans* L., *Cotinus*

1) Toate plantele indicate în prezenta lucrare se găsesc în Erbarul Icofului. La determinarea lor am fost înlesniți de d-l P. Crețol.

cogygria (L) Scop., *Syringa vulgaris* L., *Fraxinus ornus* L., *Betula verrucosa* Ehrh., *Populus tremula* L., *Rosa* sp.

Dintre speciile care constituiesc vegetația erbacee, cităm numai câteva: *Vincetoxicum officinale* L., *Poa bulbosa* L., *Poa pratensis* L. var. *angustifolia* L., *Galium mollugo* L., *Stachys recta* L., *Euphorbia cyparissias* L., *Coronilla varia* L.

Trebue să specificăm că, cu toate părțile abruite ale acestor locuri, aici se pășunează intens cu oi și capre. Insoțitorii mei ¹⁾ spun că în trecut pășunatul era mult mai intens decât astăzi, vitele rămânând în munte tot timpul anului. Iarna li se dădea muguri și frunzare făcute din timp.

Proprietatea acestor locuri este a Obștiei locuitorilor din comuna Runc (Gorj).

Dosul Măcrișului. Așa precum și numele-l indică, versantul drept al văii Măcrișului, unde se găsește cel de-al doilea punct cu pini, are o expoziție generală NE, prezentând o pantă repede. Constituția geologică a terenului este tot calcaroasă, cu multe pietrișuri aproape la suprafață. Este bine împădurit. Pe poală domină fagul căruia i se adaogă ceva brad, iar mai sus molidul. De pe la jumătatea coastei, până pe creastă (800 m. altitudine) apare pinul. De data aceasta avem de a face cu pinul silvestru. Se găsește în amestec intim cu fagul, bradul și molidul cărora se mai adaogă următoarele specii: *Betula verrucosa* Ehrh., *Tilia parvifolia* Ehrh., *Acer platanoides* L., *Sorbus austriaca* (Beck) Hedl., *Sorbus lanuginosa* Beck., *Sorbus aucuparia* L., mult *Fraxinus ornus* L. (tot în stare de nueliș), *Lonicera xylosteum* L., *Rhamnus cathartica* L., *Cotoneaster tomentosus* (Ait.) Lindl., *Rosa* sp., *Carpinus betulus* L., *Corylus avellana* L., *Cornus mas* L., *Populus tremula* L., *Hedera helix* L. Pe creasta goală a dealului se află *Juniperus communis* L., iar pe vale, la ieșirea din defileul Măcrișului, am întâlnit un exemplar de *Syringa vulgaris* L.

Ca specii erbacee remarcăm: *Linum flavum* L. ssp. *tauricum* Wild., *Poa bulbosa* L., *Poa nemoralis* L., *Asperula capitata* W. K., *Veronica teucrium* (L.) ssp. *pseudochamaedris* Jacq., *Dianthus spiculifolius* Schur., *Gymnadenia conopea* (L.) Rich., *Veronica*

1) D. I. Bianchi pădurarul obștei din Runc și D. Iordache, ambii domiciliați în comuna Runc (Gorj).

pseudochamaedris Jacq., *Euphorbia cyparissias* L., *Campanula sibirica* L., *Digitalis ambigua* Murr; pe stânci, *Saxifraga aizoon* Jacq.

Pinul silvestru prezintă aici trunchiuri drepte, aproape cilindrice, cu ritidomul roșcat pe mai toată lungimea lui; uneori însă are și vârfuri rupte. În masiv este bine elagat, coronamentul fiind tras spre vârf. Pe s'âncării, unde-i izolat, pinul atinge uneori înălțimi mari, afectând însă forme de coronament tabulare. În general atinge înălțimi până pe la 15 m și diametre ce variază între 15 cm și 35 cm. Un exemplar înalt de 14 m și cu diametrul la 1,30 dela sol. de 10 cm., avea 55 ani.

Pinul silvestru se întinde aici dealungul coastei, pe o suprafață pe care am apreciat-o la 15 ha.

Atât cât am avut puțința de a parcurge din întinderea ocupată de pinul silvestru (fără să fi străbătut-o pe toată), am întâlnit și un exemplar de pin negru, fără fructificație, care după aparență pare a fi *Pinus banatica* forma *equisetoides* Georg. nov. comb. (Syn. *Pinus nigra* var. *banatica* Georg. et Lon. f. *equisetoides* Georg. et Bad. în Anal. ICEF I, p. 124 et 132).

Proprietatea terenului pe care se întinde pinul silvestru pe Dosul Măcrișului aparține d-lui Maior Săulescu din Craiova.

În sfârșit, cel de al treilea punct cu pini se găsește pe Dealul de Corni, în dreptul cheilor Măcrișului. Depe creasta dealului, scăldată în soare, pinul coboară ceva atât pe versantul (stâng) Măcrișului (expus spre Sud) cât și spre Sohodol (expus spre NE). Restul dealului este îmbrăcat în special cu fag.

Locul este proprietatea Obștiei locuitorilor din com. Runc (Gorj).

Nu am avut puțința să cercetăm și acest al 3-lea punct. Din investigațiunile verbale, pare a fi tot pin banatic. Ca număr, azi nu sunt prea mulți. Pădurarul Obștiei afirmă că au fost mult mai mulți, dar au fost extrași de populația din Runc, care i-a folosit pentru lucrări de tâmplărie. Ca mijloc de scoatere au folosit plutitul.

În felul acesta cunoștințele noastre asupra distribuției naturale a pinului banatic la noi, limitate până acum la basinul Cernei,

se îmbogățesc cu o nouă stațiune. Izolată azi și situată la Est de basinul Cernei, noua stațiune nu se găsește totuși decât la 20 km. depărtare de izvoarele Cernei.

Interesul, pe care-l prezintă prezența pinului banatic în basinul Sohodolului, este mărit și prin prezența altor specii lemnoase și erbacee caracteristice care-l însoțesc.

Până acum vegetația cu caracter mediteranean în Oltenia nu depășea cu prea mult hotarele Depresiunii subcarpantine. Azi vedem că această vegetație se întâlnește mult în interiorul munților, ceea ce ne dovedește că pinul banatic și toate celelalte specii mediteraneene ce-l însoțesc, au găsit condițiuni staționale prielnice, în fruntea cărora trebuiesc puse prezența calcarelor (care permit să se absoarbă o mare cantitate de căldură) și adăpostul contra vânturilor reci și gerurilor.

În ce privește pinul silvestru, distribuția sa naturală în Carpații Meridionali se îmbogățește cu o nouă stațiune.

Trebuiesc apoi remarcate formele frumoase ale pinului silvestru de aici (a se vedea planșa anexată) — trunchiuri drepte și coroană alungită, — însușiri alese, care-l fac deosebit de pinii din alte țări europene. Se știe apoi că rasa de pin de la noi rabdă mai multă umbră decât cele ce se găsesc în alte țări ¹⁾. Această calitate, adăogată la caracterul xerophit al stațiunii, i-au asigurat existența până azi.

Deasemenea cred că este demnă de relevat prezența pinului banatic și a pinului silvestru în același loc.

Nu este exclus ca în situațiuni similare, cel puțin în munții mijlocii ai Olteniei, să se mai găsească și alte stațiuni de pin banatic și pin silvestru. Ele se vor afla de preferință în părțile abrupte, inaccesibile, locuri unde pinul s'a putut salva de concurența celorlalte specii.

1) a) Rubner: Die forst. Verhältnisse Rumäniens, in Forstwiss. Centralblatt, 1925.

b) D. A. Sburian: Asupra prezenței pinului silvestru în Munții Vrancei. Rev. Păd. 1929, pag. 145-153.

c) At. Haralamb: Noul contribuțiuni la cunoașterea stațiunilor naturale din pin silvestru în Vrancea. Rev. Păd. 1936, pag. 1045-1057.

Ein Standort von *Pinus banatica* Georg. et Ion. und *Pinus silvestris* L.
in Oltenia.

Une station de *Pinus banatica* Georg. et Ion. et *Pinus silvestris* L. en Oltenie.

Le climat de la Roumanie marque une transition des pays de l'Europe centrale et de la Méditerranée vers les régions de la Russie méridionale ayant des étés excessivement chauds et hivers très froids. À son tour, la végétation marque la même transition.

Ainsi la partie de Sud-Ouest de la Roumanie, c'est-à-dire le Banat et l'Oltenie, nous offre un glissement vers le climat et la végétation à facies méditerranéen.

Parmi les espèces forestières locales caractéristiques il faut citer, dans la partie inférieure de la vallée de Cerna, une forme de *Pinus nigra*, intermédiaire entre le pin noir d'Autriche et le *Pinus Pallasiana*. Cette nouvelle forme a été identifiée par M-r C. Georgesco, comme *Pinus banatica* Georg. et Ion.

L'auteur du présent article signale la présence de *Pinus banatica* et de *Pinus silvestris* dans le bassin supérieur de la vallée de Sobodol (dép. de Gorj) en Oltenie, station pas connue jusqu'aujourd'hui. Ainsi l'aire de distribution du *Pinus banatica* s'étend vers l'Est.

Parmi les essences qui l'accompagnent dans cette nouvelle station on cite: *Sorbus aria* (L.) Cr. *typica* A. u. Gr., *Sorbus austriaca* (Beck.) Hedl., *Sorbus lanuginosa* Beck., *Sorbus aucuparia* L., *Cotoneaster integerrima* Medic., *Cotoneaster tomentosus* (Ait.) Lind., *Cytisus nigricans* L., *Cotinus coggygria* (L.) Scop., *Syringa vulgaris* L., *Fraxinus ornus* L., *Betula verrucosa* Ehrh., *Populus tremula* L., *Cornus mas* L., *Tilia parvifolia* Ehrh., *Lonicera xylosteum* L., *Rhamnus cathartica* L., *Carpinus betulus* L., *Corylus avellana* L.

La station dont nous venons de parler se trouve dans la zone du hêtre, à 700 m. altitude, sur des formations calcaires.

MATERIAL DOCUMENTAR.

DOUĂ STAȚIUNI NOUI DE TISĂ ÎN BUCEGI

de ALEX. BELDIE

Cercetările întreprinse asupra răspândirii tisei în Bucegi, îmi dau prilejul să semnaliez două interesante stațiuni, asupra cărora, în literatura de specialitate — atât cât am reușit să mă informez — nu se găsește nici o mențiune.

Astfel la poalele muntelui Piatra Arsă, în pădurea de brad în amestec cu fag de sub „Stâncile Franz Iosef”, deasupra carierelor de piatră și la o altitudine de 1050 m., se găsesc pe o întindere de cca 2 ha, cca 150 exemplare de tisă. Majoritatea au diametre cuprinse între 5—8 cm. și o înălțime de 4—5 m. Se găsesc însă și exemplare de 15 cm. în diametru și 8—10 m. înălțime. Cele mai multe arată o bună și viguroasă stare de vegetație. Prezența unor tulpini vechi, dovedește extracțiunile făcute și arată că odinioară exemplarele erau mai numeroase formând aci un omogen subarboret.

Este probabil că această stațiune, prin situațiunea ei ușor accesibilă, să aibă în curând aceeași soartă ca și stațiunea cunoscută de lângă Stâna Regală, care a fost complet lichidată în urma extracțiunilor delictuoase.

Deasemeni, câteva exemplare izolate de tisă, se găsesc pe muntele Furnica, în pădurea de sub „Fântâna lui Davila”, la punctul numit „În soci”.

Aci, vegetează exemplare mai bătrâne având un diametru mediu de 30 cm.

Zwei neue Standorten von Eibe in Bucegi (Südkarpathen).**Deux nouvelles stations de *Taxus baccata* L. dans le massif montagneux de Bucegi.**

La première, se trouve sur une étendue de 2 ha., au pied de la montagne Piatra-Arsă, à l'endroit nommé «Stâncile lui Franz Iosef», en pleine forêt de hêtre mélangé avec sapin, 1050 m. d'altitude.

La deuxième, beaucoup plus restreinte, se trouve sur la montagne Furnica, dans la forêt située au-dessous de «Fântâna lui Davila» à l'endroit «In soci».

REFERATE — COMENTARII

APARATE NECESARE ORICĂRUI OCOL SILVIC PENTRU LUCRĂRILE DE PEPINIERA

de Ing. V. V. VASILIU

1. Aparatul pentru determinarea puterii de germinare a semințelor forestiere.

E recunoscut că în lipsa unor aparate de determinare a puterii germinative, sămânța este încercată, de cele mai multe ori, în condițiuni foarte puțin favorabile, sau chiar nu e de loc încercată, cu ocazia manipulării înscriindu-se procente apropiate de cele trecute în agendă. Pe vremuri, în Transilvania, aproape fiecare ocol avea 2—3 aparate obișnuite (construite din piatră poroasă cu suportul și clopotul de sticlă; pe câtă vreme, în vechiul regat, acestea sunt rare. Prezența lor la ocoale ar determina încercarea precisă a puterii germinative și ar deștepta poate interesul colegilor șefi de ocoale pentru cercetări. Cred că la una din fabricile din țară — și cea mai nimerită ar fi cea dela Turda — Administrația ar putea comanda, după un model dat, un număr mai mare de astfel de aparate spre a înzestra toate ocoalele, obținându-le la un preț avantajos.

2. Injectorul pentru sol (Pal-injectorul).

Sunt cunoscute ravagiile pe cari le fac larvele de cărăbuș (*Melolontha vulgaris*) în pepinierile silvice, în cari, în unii ani de atac intens, dezastrul e complet, pierzându-se sumele cheltuite cu sămânța, munca din pepinieră, și mai ales compromițându-se bunul renume al silvicultorilor. Lupta contra acestui vrăjmaș, prin culegerea larvelor cu ocazia desfundării sau a insectelor perfecte în timpul sborului, e foarte greoaie și nu duce la rezultate fericite,

fiind cunoscută credința sătenilor noștri că acesta e un gândac sfânt prevestitor al unui an de belșug (credință întemeiată de altfel pe observațiunea că în anii de sbor ai că-ăbușilor sunt cele mai bogate recolte, grânele și legumele neavând atât de suferit din partea larvelor cari încă sunt prea mici). Singurul mijloc de combatere eficace este desinfectarea radicală a solului cu sulfură de carbon în injecții făcute în sol la adâncime de 15—20 cm. cu ajutorul unor injectoare metalice speciale, reglabile atât în ce privește adâncimea la care se face injecția cât și în ceea ce privește cantitatea de injectat o singură dată.

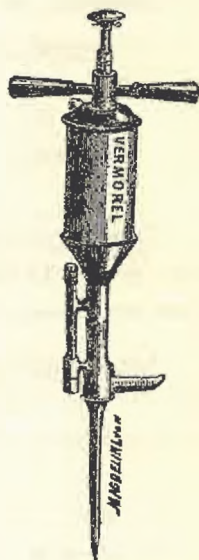
Acest mijloc, recomandat atât de colegul entomolog Dr. Gr. Eliescu, cât și de oficiul de protecția p'antelor, a fost încercat la ocoalele Râmnicul-Vâlcea (atacul din 1933) și Tătăruș (atacul din 1935), dând foarte bune rezultate prin stăvilirea atacului și salvarea pueților din pepinierele infectate. Tratamentul este mai eficace dacă este făcut primăvara încă înainte ca atacul să ia mari proporții și imediat ce se constată, că larvele s'au ridicat în sol spre rădăcinile pueților.

Desinfectia este radicală, vaporii de sulfură de carbon având acțiune puternic toxică asupra tuturor insectelor aflate în sol atât sub formă larvară cât și în stare de insectă perfectă. (Chiar și coropișnițele, *Grillotalpa vulgaris*, a căror rezistență și forță vitală este recunoscută, sunt omorâte).

Injecția se face la o adâncime de 15—20 cm. prin introducerea succesivă a vârfului injectorului în sol și improșcarea de fiecare dată a unei cantități de lichid de 5 cm. cubi. Astfel se fac 4—5 injecții la m. p. fiind necesare la 1000 m. p. în mediu 25 litri.

Rezultatele tratamentului se pot urmări în pepinieră după 24 ore găsindu-se toate larvele din jurul punctului în care s'a făcut injecția pe o rază de 20—25 cm. bolnave; iar peste 2 zile, moarte.

Sulfura de carbon se prepară la fabrica (proprietatea statului) dela Zlatna și se vinde în butoaie metalice de câte 100 litri

cu prețul de 20 lei litrul loco Zlatna. Pentru butoi se cere o garanție de 1000 lei care se restituie la predarea butoiului gol. Lichidul este foarte ușor volatil și foarte inflamabil; butoalele sunt ermetic închise și pentru întrebuințare transvazarea trebuie făcută cu ajutorul unor țevi metalice (țevile de cauciuc sunt imediat arse) în bidoane mai mici, cum sunt cele de ulei pentru automobil, cari la fel trebuiesc ținute ermetic închise.

In injector încap odată 2—3 litri.

Cheltuelile ce se fac sunt:

2000.— lei	100 litri sulfură de carbon
500.— ..	cheltueli mijlocii cu transportul butoiului.
150.— ..	amortismentul injectorului 1500 : 10 ani.
150.— ..	piata a 5 zile de lucru scotite a 30 lei ziua pentru injectarea a 4000 m.p.

Total 2.800 lei : 40 = 70 lei pentru 100 m. p. Calculând, in mediu, pentru 10.000 pueți, revine la 7 lei de mie, sumă derizorie cu care se majorează prețul de cost al unei mii de pueți pe an.

Aceste injectoare, cari anul acesta se găsesc în comerț cu prețul de 1500 lei bucata, ar putea fi procurate în număr mai mare de administrație, putându-se obține astfel o reducere de preț.

3. Pulverizatorul portativ.

In broșura 1 din seria III editată de I. C. E. F. „Oidium-ul stejarului”, la pag. 13 se vorbește de combaterea în pepiniere:

„Combaterea oidiumului în pepiniere este o lucrare tot așa de necesară ca și combaterea marelui false a viței de vie. „Agentul silvic care nu va lua măsuri de combatere în contra oidiumului în pepiniere la pueți de *Quercus* merită aceeași calificare rea ca și în cazul când nu execută la timp operațiunile curente ale pepinierii (udat, plivit, etc.). Combaterea oidiumului se face prin prăfuirea cu sulf sau prin stropire cu soluție de var cu pucioasă”.

Prăfuirea e o operațiune greoaie și de multe ori foarte costisitoare trebuind repetată în caz de ploi.

Cel mai recomandabil mijloc de combatere rămâne stropitul cu soluția de var cu pucioasă. Acest stropit nu se poate face cu stropitoarele obișnuite cari nu permit o repartizare uniformă a li-

chidului, risipesc mult lichid putând produce și intoxicarea plantelor și udă numai partea superioară a frunzelor. Stropitul trebuie făcut cu pulverizatoare speciale dinte cari cele mai bune sunt cele portative în spate — ca ranița — de tip Vermorel care sunt totodată și cele mai eftine și cele mai comode de întrebuințat.

Aceleași aparate, bine curățite după întrebuințare, pot cu folos servi și la pulverizarea insecticidelor în cazuri de atac de insecte în pepiniere.

Inzestrarea ocoalelor cu astfel de pulverizatoare portative, la fel ca și mai sus, se pot procura în număr mai mare și deci mai eftine, de administrație, care va înlesni combaterea cu efect a oidiumului imediat ce-și va face apariția în pepiniere.

Appareils nécessaires à tout cantonnement forestier pour les travaux de pépinière.

Jedem Forstrevier für die Kamparbeiten notwendige Geräte.

TEIUL

de Ing. IOAN PETŢO

Evoluția tehnicii a tins la înlocuirea lemnului din diferite întrebuințări. Această tendință a atins, în măsură variată, diferitele esențe.

O asemenea schimbare a fost provocată de modă, în ce privește întrebuințarea esențelor în fabricația mobilelor. Astfel, în timp nu prea îndepărtat, ulmul era cel mai căutat; a urmat apoi paltinul, pe care l-a înlocuit frasinul. Dar nici acesta n'a rezistat mai mult timp, pentrucă favoritele modei au devenit esențele exotice.

Odată cu această schimbare, furnirul din fabricația mobilelor a fost înlocuit prin teiul și furnirul orb, pentru care scop s'a folosit în trecut bradul. Prin această întrebuințare teiul a devenit o esență căutată, valoarea ei urcându-se extraordinar.

Teiul însă mai are și multe alte întrebuințări.

Astfel, în primul rând, este folosit în fabricația chibriturilor pentru cutii și bețe de chibrituri.

Apoi, arborii mai subțiri sau extrași prin operațiuni culturale, sau vârfurile arborilor secționati în bușteni pentru plăcaje sau fabricarea de chibrituri, se pot valoriza pentru strungărie, construcții rurale și lemn de mină.

Restul materialului lemnos ca: butuci și crengi mai groase se poate carboniza și deplasa ușor ca mangal.

Însă, pe lângă materialul lemnos se pot valoriza: liberul teiului și florile de tei. Liberul teiului, nu numai dela arborii tineri, ci și dela cei bătrâni, prelucrat prin topire, este folosit pentru rogojini și la legarea viței pe araci, fiind surogatul prețios și ieftin al rafiei. Iar florile lui sunt căutate în medicină, având, în afară de

aceasta, o însemnătate foarte mare în apicultură, oferind cea mai importantă hrană a albinelor.

Față de aceste întrebări multiple, teiul totuși a fost considerat în trecut ca o esență moale, fără nici-o importanță și de mică valoare, din care cauză cu primele operațiuni culturale era eliminată, de teamă să nu copleșească arborii mai valoroși. Din această cauză teiul s'a împuținat, ba chiar a dispărut în multe locuri, cu excepția pădurilor în stare virgină.

Diferiți autori afirmă că mai înainte existau și păduri pure de tei. Astfel Vadas, fostul profesor de silvicultură de la școala superioară silvică din Selmezbanya, scrie în silvicultura sa, că pe la mijlocul secolului trecut teiul a format păduri pure de mai multe mii de jugăre. Iar Friedrich Fuchs în cartea sa „Ungarns Lirwälder“ scrie, că în județul Arad a existat o pădure cu întindere de 1000 jug, formată numai din teiul pucios și alb.

În timp ce s'a împuținat, teiul a găsit o întrebuințare nouă, în fabricația de mobile, ca placaj, pentru care scop se consumă azi cantități foarte mari. Prin această întrebuințare teiul a ajuns printre esențele de elită, întrecând chiar în valoare unele esențe din această categorie, ca de pildă ulmul și paltinul.

În ce măsură extraordinară s'a urcat prețul teiului în anii din urmă, dovedesc rezultatele obținute la Direcția X-a Regională Silvică Lugoj. Aceste prețuri sunt (pentru arbori în picioare dela 25 cm. grosime în sus, măsurată la înălțimea pieptului):

In 1929 Septembrie	200 lei pe metrul cub.
„ 1931 Octombrie	300 „ „ „ „
„ 1934 Martie	350 „ „ „ „
„ 1935 Decembrie	400 „ „ „ „
„ 1936 Maiu	410 „ „ „ „
„ 1936 August	586 „ „ „ „
„ 1936 Decembrie	650 „ „ „ „
„ 1937 Martie	930 „ „ „ „

La acest preț se adaugă obligațiunea pentru exploatator să construiască o c. f. s. în lungime de 6 km. cu materialul pus la dispoziție de către CAPS, linie care intră imediat în proprietatea CAPS.

Se menționează că aceste date nu sunt relative la păduri ușor

accesibile, ci pentru regiuni unde transportul buştenilor costă 200—250 lei de m. c. până la depozitul de încărcare.

Aceste date vorbesc singure obligându-ne să ne ocupăm mai de aproape de cultura teiului, care pe lângă posibilitatea de valorizare excelentă, are și calități individuale, cum sunt: creșterea repede și productivitate în material. Toate la un loc ne îndeamnă la mai multă considerațiune față de el și ca urmare extinderea lui se impune.

Dintre tei, 3 specii autochtone de la noi din țară, au o importanță silvică și anume:

- a) teiul alb, argintiu (*Tilia argentea* sau *tomentosa*);
- b) teiul pucios (*Tilia parvifolia*);
- c) teiul cu frunza mare (*Tilia grandifolia*).

Dintre aceștia, teiul alb este aproape în toate locurile domestic, neavând pretenții exagerate față de sol, crescând foarte bine la câmp, cum și în regiunea dealurilor. Mai ales solurile reavene, afânate, sunt convenabile teiului alb. Limitele extreme ale vegetației teiului alb le-am găsit la 50 m. în Cazane și la 900 pe culmea Goleș. După Blathy, limita superioară este la 948 m, în Bihor.

Teiul pucios este mai pretențios față de sol și în general crește bine pe aceleași locuri ca și fagul. Se ridică în munți până la 900 m. și coboară până la 100 m.

Teiul cu frunza mare are aceleași însușiri biologice; iar limitele extreme ale vegetației lui sunt identice cu cele ale teiului alb. Limita superioară găsită de mine a fost 920 m. pe culmea Ursoane în județul Caraș. După literatură, teiul cu frunza mare trăește până la 1000 ani, ajungând la 35 m. înălțime.

Teiul se poate reproduce prin sămânță. lăstari și butași. Fructifică des. Posedă o putere excepțională de lăstărire. Cultura lui nu prezintă nici-o dificultate, în afară de faptul că, dacă este obținut din lăstari, în amestec cu gorunul, trebuie păzit să nu coșească gorunul.

Le tilleul.

Die Linde.

O CRONICĂ LA OCOL

de Dr. ANTON V. RADULESCU

Științele silvice se bazează, ca toate științele naturale, în cea mai mare parte, pe observație. Observațiunile pot fi de durate diferite, dela câteva secunde la perioade de zeci de ani și uneori chiar secole. Cu cât unele observațiuni s'au făcut în timp mai lung și repetat, cu atât valoarea lor este mai mare. Mai ales asupra vegetației sunt o mulțime de observațiuni cari numai dacă sunt urmărite ani în șir pot să ne conducă la concluzii nesdruncinate.

Câmpul mare, unde noi ne facem aceste observațiuni, este la pădure, sau în cazul administrației de stat, la Ocol. Aici, în contactul de fiecare zi al silvicultorului cu pădurea, el este un observator atent al întregii vieți ce se desfășoară neconținut. Și cât de multe lucruri se pot vedea, atunci când vrei să vezi ! Sunt apoi o serie de fapte și întâmplări deosebite care se petrec atrăgând atenția noastră numai prin aceea că au loc rar, și prin catastrofele ce le produc. Spre exemplu: o furtună mare, inundații... etc. Toate acestea rețin atenția noastră prin efectul lor păgubitor. Întâmplări de soiul celor arătate, sunt multe. Ele cer ca să fie cunoscute mai bine, a fi observate perioade lungi de ani.

Ca să se poată la fiecare ocol însemna întâmplările mai deosebite, din toate domeniile, și mai ales pentru a le ține în evidență, este necesar să se înființeze la fiecare Ocol silvic, fie al Casei Pădurilor, fie al Regimului Silvic, câte o cronică. Un registru special, cu file destul de multe, în care să se însemne de către șeful de Ocol întâmplările și observațiile mai deosebite interesând practica și știința silvică.

Această cronică va oglindi, în viitor, istoria ocolului respectiv, a pădurilor lui. La ea vom alerga atunci când va trebui să

cunoaştem mai în amănunt ce tratamente s'au aplicat pădurilor şi ce îngrijiri li s'a dat. De câte ori nu suntem puşi în faţă cu o situaţie care cere să ştim ce-a fost acolo odinioară. În silvicultură, unde noi avem de-a face cu zecile de ani, uneori chiar sute, de mare folos ne va fi acest registru păstrător al evenimentelor de seamă ale vieţii la ocol. În loc să se răscolească întreaga arhivă, dacă nu s'a dat încă la gunoi, să se piardă mult timp, va fi mult mai uşor să se caute într'o singură condică, iar dacă va fi nevoie de amănunte ce se găsesc în actele ocolului se va avea din cronică, indicaţiuni asupra datelor când au avut loc faptele, uşurându-se simţitor căutarea în arhivă..

În legătură cu biologia pădurei, cronică ne va aduce o reală contribuţie. Să mă explic. Suntem aproape în toate domeniile la început. Astfel, la noi, nu se cunoaşte exact, pe bază de studii, la nici o specie, perioada la câţi ani avem, o fructificaţie mediocră, bună, etc. Aproape tot ce ştim noi, este observaţia unei persoane sau două, bazate pe cazuri izolate. Ce valoare poate avea o lege fiziologică ce se sprijină numai pe un număr mic de observaţiuni? Dacă ar fi o cronică la ocol, în ea se va trece, între alte observaţiuni şi acestea privitoare la fructificaţie. Toamna se va însemna de către şeful de ocol cum au fructificat în acel an speciile importante din regiune. Când la fiecare ocol se va face acest lucru, va fi foarte uşor, mai târziu, să se deducă exact la fiecare specie în parte, la câţi ani fructifică şi cum fructifică. Cât este de important pentru regenerarea pădurilor, acest fapt, o ştie toate lumea.

Fără a epuiza toate chestiunile ce sunt demne de însemnat în cronică, voi aminti încă, câteva din ele.

Pentru viaţa pădurei este de capitală importanţă, clima. Cunoaşterea climatului local, desfăşurarea lui în raport cu anotimpurile, devine din zi în zi tot mai acută. Va fi foarte folositor să se treacă în cronică, aprecieri asupra vremii, dacă a fost o ploaie mare (o rupere de ncri), dacă a fost vara ploioasă, un ger timpuriu sau târziu, o iarnă grea etc., adică, se vor însemna în primul rând cazurile extreme. Bine ar fi să se facă observaţii şi asupra cazurilor mai de mijloc. În ultimii ani se dă atenţie tot mai mult extremelor; ele au pentru existenţa pădurei şi a plantelor, în genere, partea lor de contribuţie. În multe cazuri, extremele decid de soarta pădurii. Pentru o mai bună înţelegere a celor spuse, citez

cazul răspândirii gorunului spre Est, care este determinată de temperatura prea scăzută ce domnește în aceste părți. Se vede foarte adeseaori cum un ger târziu poate cauza stricăciuni însemnate pădurei. Cunoașterea apariției acestor fenomene ar fi foarte folositoare atunci când se aleg metodele de regenerare, etc.

O altă categorie de fenomene și întâmplări ce sunt necesar a fi urmărite, pe perioade lungi de ani, sunt aparițiile calamităților: insecte, incendii... etc.

Până acum, am amintit numai observațiunile de ordin biologic și climatic ce urmează a fi trecute în cronică, dar nu ne vom opri numai asupra acestora. Mai sunt datele de ordin economic, și ele cu importanța lor pentru silvicultură, care trebuie tot mai mult să țină seamă și de principiile economice. Se va înscrina anual fluctuațiile prețurilor, chiar ar fi mai bine să se treacă anual, prețurile sorturilor mai importante de produse lemnoase.

Înțelegând, rostul și utilitatea unei cronici, Administrația fondului religios din Bucovina are introdusă la ocoale această cronică. Administrația pădurilor în Germania, are de asemenea la ocoale o cronică care este ținută cu grije și cinste.

Este timpul să se adopte și la noi cronică, ea neîngreunând aproape de loc serviciul administrativ.

Ar fi de dorit ca la începutul condiții ce va forma această cronică, să stea tipărită sub formă de explicațiuni, care este rostul ei și mai ales ce trebuie să fie trecut în cronică.

Une chronique pour les cantonnements forestiers.

Revierchronik,

LUCRĂTORII DE PĂDURE

de Ing. M. PRODANCIUC

Judecând după împrejurările în cari se lucrează astăzi, lucrătorii de pădure sunt cei asupra cărora grija legislatorilor s'a oprit cel mai puțin. Supuși, ca și ceilalți lucrători, legii asigurărilor sociale, lucrătorii de pădure nu au fost până acum organizați într'o breas'ă prin ajutorul căreia să se poată bucura de aceeași protecție a legilor ca și ceilalți lucrători. Ori cu cât nevoia imperioasă, ca toate forțele naționale să se mobilizeze în vederea unei regenerări totale a țării, va crește și cu cât paralel cu acest fapt, regimul de exploatare a pădurilor României va suferi schimbarea către care năzuiesc silvicultorii ce întrezăresc mai clar rolul adevărat al unui patrimoniu așa de important, — cu atât mai clar se întrevește faptul că atunci când toată cultura și exploatarea pădurilor va fi supusă unui comandament superior național, va trebui constituită o breaslă a lucrătorilor de pădure, tot așa după cum va fi nevoie și de o soluționare regională a problemei lucrărilor de pădure. Într'adevăr prin importanța lucrărilor din pădure în unele regiuni ale țării, înfățișarea acestor regiuni depinde și de felul cum e soluționată problema lucrătorilor de pădure, cum ar fi d. ex. efectuarea lucrărilor într'o regiune rutenizată cu lucrători români. În ele ce urmează, voi încerca să arăt, din practică, două mentalități deosebite în rezolvarea acestei probleme.

Câtă vreme vom avea la noi în țară mari societăți de exploatare forestieră, cari caută să-și fructifice capitalul lor prin metode anticulturale și antiforestiere, voi deosebi și în problema lucrătorilor 2 regimuri:

- a) regimul exploatărilor particulare și în antrepriză;
- b) regimul exploatărilor în regie al diferitelor instituții publice.

1. Lucrătorul de pădure la marile societăți de exploatare forestieră.

În cele ce urmează voi da în vileag regimul la care sunt supuși lucrătorii de pădure la o mare societate „anonimă”, care a reușit să pue mâna pe o mare parte din ultimile resturi ale pădurilor vrâncene. Tăind câte 100.000 m³ lemn rotund, anual, această societate întrebuințează, în tot timpul anului, în pădurile vrâncene, lucrători al căror număr variază, după sezon, dela 100 la peste 500. Caracterul acestei exploatări forestiere anonime românești („românești” ca toate soc. anonime de expl. forest.!) era de altfel până acum caracterul fundamental al tuturor societăților de acest fel, să-și fructifice capitalul cu beneficii cel puțin nedrepte, traduse în fapt prin :

a) Să obție lemnul cu un preț pe tulpini cât mai mic. (Cred că la un examen juridic conștiincios, astfel de contracte oneroase ar putea fi declarate nule pe baza înșelării din cauza neștiinței uneia dintre părți, care aici e formată de obștiile vrâncene).

b) Să obție parchete cât mai mari.

c) Să manipuleze cât mai eftin lemnul fără nici o considerație asupra viitorului pădurii și regiunii în care exploatarea e scopul principal, fără nici un scrupul în cece privește exploatarea lucrătorilor.

Voiu arăta situația lucrătorilor din punct de vedere:

a) etnic

b) al modului de lucru și al salarizării.

c) al sănătății

d) al aprovizionării,

e) al culturii.

a) Lucrătorii români sunt totdeauna mai slab plătiți decât lucrători unguri; ei sunt întrebuințați la lucrări mai puțin remuneratorii. Funcționarii societății anonime nefiind anonimi, nici români, favorizează în toate împrejurările pe lucrătorul neromân, creind pentru români o atmosferă de inferioritate. Din proprie inițiativă se întâmplă foarte rar ca lucrătorii neromâni să boicoteze sistematic pe români ci numai îndemnați la aceasta de funcționarii societăților cu capital de o anume culoare.

b) Lucrătorii iau lucrul în acord sau sunt cu ziua la un subantreprenor. Prețul în acord este astfel socotit că lucrătorul nu poate câștiga nimic decât dacă lucrează 12—14 ore pe zi.

Cu ziua subantreprenorul face din lucrători adevărați robi silindu-i să lucreze câte 14—16 ore pe zi, lucru de necrezut, dar constat de subsemnatul în decursul a 4 luni de observație. Acest lucru, în contradicție de fond cu legea muncii și a asigurărilor sociale, e regulă generală în toate exploataările mari din regiuni retrase unde niciodată nu se face un control sever al aplicării legilor.

c) Din această cauză lucrătorii ajung la o stare de slăbire și oboseală generală, care îi face ca pe la vârsta de 40 ani să pară bătrâni și să fie neapți pentru lucru.

Pentru a excita funcțiile mușchiulare și a înșela oboseala, lucrătorii sunt alcoolizați. Pare un fapt din colonii și totuși s-a petrecut în Vrancea cu lucrătorii maramureșeni: erau siliți să bea spirt denaturat pentru a se păstra treji și înfierbântați pentru muncă.

d) Aprovizionarea se face de regulă printr-o cantină care în general constituie încă un mod pentru aceeași societate, de a-lua lucrătorului înapoi o parte din salariu, prin vânzări de alimente proaste cu prețuri exagerate.

e) În aceste împrejurări, între lucrători domnește o demoralizare completă care duce la îndobitocire. Lucrători din ținuturi sărace ca maramureșenii, ajunși în albe colțuri de țară ca niște condamnați muncesc ca niște vite, nu au ca pildă de urmat în mijlocul lor decât pe funcționarii societății anonime, care nu au nimic sfânt decât banul.

Lucrătorul ajunge să nu mai cunoască duminici, sărbători, binefacerea unui repaus înălțător. Legea repausului duminical devine o legendă. Omul nu mai e un susținător al națiunii ci un biet animal de povară, care nu poate spune că e român, care e supt de vlagă și al cărui neam e fără viitor.

Și din punct de vedere profesional nu se produce o unire între meseria de lucrător de pădure și lucrător, ci un divorț total între om și pădure, divorț care întârzie formarea conștiinței forestiere la lucrători și la locuitorii regiunilor păduroase. Într-adevăr exemplul din Vrancea e concludent: se taie pădurile vrâncenilor

în mod devastator, întrebuițându-se lucrători unguri și români maramureșeni, cari vin la lucru ca la ocnă, în loc să li se dea și vrânceni'or posibilitatea unui câștig și perspectiva unui progres definitiv.

Astfel, atât din punct de vedere silvic cât și din punct de vedere național social, soc. anonime de expl. forest. îndeplinesc un rol negativ și constituie un factor de inadmisibilă primitivitate și de grea piedică pe care trebuie să o ștergem din istoria țării și silviculturii noastre cât mai repede și mai energic.

2. Lucrătorii de pădure la diferitelor instituții publice.

Instituțiile publice: Statul, Fondurile de avere, etc. nu urmăresc un scop eminentamente comercial ci în primul rând un scop social-cultural, ele fiind permanente. Deaceia, în gospodăria lor se va vedea grija de viitor, într'o formă mult superioară față de societățile de exploatare comercială.

Încet, încet instituțiile publice și marii proprietari de păduri, au văzut că dacă nu dețin, pe lângă cultura pădurilor și exploatarea lor,

- a) nu pot armoniza interesele pădurii cu cele ale exploatării,
- b) nu-și pot îndeplini într'o măsură generală scopurile, întrucât o parte din venituri intră în mâna exploataților profitari.

Ori tocmai pentru deplina și totala îndeplinire a misiunilor pentru cari trăesc, aceste instituții trebuie să facă toate lucrările în regie proprie, căci numai astfel fiecare instituție poate să-și extindă raza de influență a politicii ei asupra unui domeniu mai întins.

În particular, asupra lucrătorilor din regie, o instituție publică va putea să desvolte o politică socială prin :

- măsuri sanitare proprii;
- măsuri de educație socială (antialcoolism etc.) și prevedere socială;

măsuri de încurajare a elementului autohton; mulțumindu-se cu un venit net mai mic, dar îndeplinindu-și misiunea.

În cele ce urmează voi da câteva puncte din programul de realizări ale unei astfel de instituții publice și anume a Fond. his. ort. rom. din Bucovina.

1. Lucrătorii se bucură de un regim mult mai blând, având astfel de salarii ca să poată lucra un număr normal de ore.

2. Lucrătorii se aprovizionează dela cantinele Fondului Bis. ort. rom. cari nu urmăresc nici un beneficiu; ca atare ele vând mai efitin decât orice prăvălie.

3. Pentru stimularea spiritului de economie, lucrătorii sunt indemnati să depue o parte din leafă la C. E. C. cu carnete de economii. Astfel ei sunt sustrași dela beții și alte cheltueli de prisos.

4. Fondul caută să formeze cooperative de muncă sau cel puțin să constituie lucrătorii în cete și echipe de lucrători. Bani depuși de toți lucrătorii în carnete C. E. C. vor putea forma un capital inițial al echipei sau cetei, cu care să poată întreprinde o lucrare de pădure pe cont propriu.

Aceste realizări sunt foarte importante pentrucă:

a) Desvoltă în lucrătorul de pădure român spiritul de economie, de prevedere și întreprindere.

b) Ridică pe muncitorul inconștient la rangul de cetățean conștient, de membru al unei bresle, către care nu toți nechemaii se pot îndrepta. Astfel se face posibilă inobilarea muncii de pădure conform prescripțiunilor silviculturii.

5. In ceace privește incurajarea elementului autohton un exemplu edificator îl găsim în valea Sucevii.

Bazinul Sucevii până între munți (până la centrul Falcău aprox.), e locuit de o populație curat românească (satele Horodnic, Frătăuți, Gălănești, Nicov, Straja). Dela Falcău, regiunea muntoasă e ocupată de populația huțanească, rutenizată¹⁾.

Prin faptul că la lucrările de pădure s'au întrebuițat mereu lucrători din regiunea românească, și prin faptul că Românii din aceste sate sunt în stare prosperă se observă un proces puternic de colonizare a Românilor din satele dela șes, și de absorbție a Huțarilor prin căsătorii, etc. Acest proces se observă nu numai în satele din apropierea satelor românești ca Falcău, Brodina, ci și mai depărtate ca Seletin.

1) Asupra originii Huțarilor cari ocupă regiunea muntoasă în jurul trifiniului Cehoslovacia-România-Polonia și cuprinzând la noi regiunea cu isvoarele Moldovei-Sucevei și Ceremușului, există încă controverse, fapt manifest e că au în limba lor ruteană foarte multe cuvinte românești și că nu pot fi preținși de ucraineni.

1. Muncitorii forestieri trebuie să fie de acum înainte una din preocupările de bază ale celor ce cultivă pădurile.

2. Muncitorii forestieri constituie prin importanța industriei forestiere, un element hotărâtor de care trebuie să se țină seamă și care poate fi folosit cu nădejde în realizarea unei politici forestiere sau naționale potrivit unor comandamente superioare.

3. Din cercetarea acestei probleme rezultă că regia instituțiilor publice și cultura și exploatarea tuturor pădurilor țării conform unei politici forestiere bine definite, nu dictată de interesele banului exploatator, e singurul sistem ce trebuie să supraviețuiască și că soc. ancnime de exploatare forestiere de sistem balcano-asiatic, dispărute în țările din Europa centrală și apuseană, trebuie să dispară și la noi.

Les bûcherons,

Waldarbeiter.

PROBLEMELE ZILEI

MONUMENTELE NATURII

UN APEL CĂTRE SILVICULTORII ROMÂNIEI

Prof. Dionisie Linția

Ornitolog, Președintele «Asociației Bănățene
pentru Protecția Naturii»

Când am primit invitația din partea prietenilor mei silvicultori de a contribui cu un articol referitor la protecția păsărilor, mi-am dat perfect de bine seama ce problemă grea, dar tot atât de importantă, am de rezolvat. Sprijinit însă pe faptul că mă adresez celui mai select corp, care e mereu în contact cu natura, și în deosebi cu partea aceea, care ascunde în sine atâtea fenomene și mistere din tainele pădurii, cu codrul, munții, bălțile, stuăriile, stâncăriile, atât de atrăgătoare și ademenitoare ale țării noastre binecuvântată, cu comunități și colonii atât de bogate în varietăți de păsări și specii rare, cu care numai noi ne putem mândri încă în timpurile de azi, fapt pentru care ne admiră, ba chiar ne invidiază țările din apusul Europei, — corp care prin excelență și-a ales cariera silviculturii, am deplina speranță că acest apel izvorât din adâncul inimii și întreg sufletul unui adevărat prieten al vietăților noastre aripate, va găsi răsunetul adevărat în inimile și sufletul Dvs., Domnilor Silvicultori! Fac acest apel nu numai ca prieten al păsărelelor, dar și din datoria morală, ce mi se impune ca membru al Comisiei Monumentelor Naturii și delegat în Comitetul Internațional pentru Protecția Păsărilor (The International Committee for Bird Preservation), spre a câștiga interesul tuturor silviculturilor la opera de consolidare și de păstrare a echilibrului din natură.

Nu mă simt chemat de a arăta eu importanța conservării pădurilor și codrilor noștri, căci o cunoașteți Dvs. mai bine ca mine,

ci mă voi mărgini a arăta numai ceea ce e în strânsă legătură cu protecția păsărilor și însemnătatea lor ecologică.

Viața celor mai multe păsări este legată de pădure, de stufări, bălți, iar a celor mai rare de stâncării. Aici se desfășoară procedura de conservarea raselor impusă de natură. Aici găsim condițiile de traiu, de creșterea progeniturilor și de siguranța vieții lor. În moment când aceste condiții au încetat sau dispărut, au dispărut cu ele și cele mai multe specii de păsări. Cele mai multe păsări mari sunt legate șiruri de ani laolaltă de același cuib, aceleași scorburi sau scobituri de stânci, iar dacă acestea au fost nimicite, au fost înstrăinate și ele, poate chiar pentru totdeauna, din acele ținuturi.

Se impune deci dela sine condițiunea primordială ca să păstrăm acest factor determinant, ca să nu pierdem pentru totdeauna unele specii din țara noastră. În vederea acestei acțiuni, din inițiativa unor persoane proeminente din Țara noastră — s'a elaborat și la noi un proiect de lege pentru protecția naturii. Ilustrul nostru botanist, prof. universitar dela Cluj, Dr. Alexandru Borza a croit drumul acestei mișcări prin lucrările d-sale¹⁾.

Aș merge prea departe dacă aș încerca să dau un rezumat al istoricului acțiunii desfășurate în interesul protecției monumentelor naturii. Mă mărginesc numai de a arăta aci că după promulgarea legii pentru protecția naturii la noi, s'a instituit o comisie compusă din reprezentanții eminenți ai vieții noastre științifice, cari au și început imediat activitatea lor în sensul și spiritul legii. Această activitate a avut drept roade creiarea „Parcurilor Naționale” și „Rezervațiilor Naturale” în diferite regiuni ale Țării²⁾, apoi prin apelul Comitetului Internațional pentru Protecția Păsărilor („Comité International pour la Protection des Oiseaux”. Section Europeenne. Bruxelles) în 1935 a fost invitată și România de a adera la această mișcare și a-și alege un grup românesc cu reprezentanți în acest Comitet Internațional, ceea ce s'a și în-

1) «Protecțiunea Naturii în România» publicată în «Buletinul de informații al grădinii botanice și al Muzeului botanic dela Univ. din Cluj», vol. IV (1925, No. 1), cât și alte lucrări și publicațiuni cu subiecte similare.

2) Pentru amănunte a se vedea: Prof. Al. Borza, «Problema Protecțiunii Naturii în România». I Congres al Naturaliștilor din România, Cluj, 1928. pag. 94—127.

tâmp'at. Incepând de atunci și România face parte din cele 28 de State reprezentate în acel Comitet Internațional, contribuind și colaborând la marea operă internațională pentru protecția păsărilor.

Ca urmare, în temeiul legiilor din 7 Iulie 1930 și din 6 Aprilie 1933, prin diferite jurnale ale Consi'iului de Miniștri au fost declarate monumente ale naturii pentru Țara noastră următoarele păsări: Vulturul bărbos sau Zăganul (*Gypaëtus barbatus aureus* (Habl.); Hoitarul sau Vulturul egiptean (*Neophron percnopterus percnopterus* (L.); Vulturul pleșuv sau Vultanul sur (*Gyps fulvus fulvus* (Habl.); Vulturul pleșuv brun sau Vultanul brun (*Aegyptius monachus* L.); Stârcul alb mare (*Egretta alba alba* L.); Stârcul alb mic (*Egretta garzetta garzetta* (L.); găinile de Dropie (*Otis tarda tarda* L.); găinele de spurcaci (*Otis tetrax orientalis* Hart.); găinile de cocoș de munte (*Tetrao urogallus urogallus* L.); Pelicanii (*Pelecanus onocrotalus onocrotalus* L. și *P. crispus* Bruch) în Delta Dunării și limanuri în epoca de producere; apoi au fost puse sub protecția legii cuiburile cu ouă (Martie—August) ale Acvililor și Corbilor pe timp de 5 ani.

Nu ajunge însă ca aceste restricțiuni să fie puse pe hârtie numai, trebuie întipărite în sufletul tuturor mânuitorilor de arme, cari voiesc să se numească vânătorii corecți. Dar mai e un lucru de o mare importanță, care poate fi realizat sută la sută cu concursul silviculturilor și anume condițiunile, de a menține într-o regiune cele mai monumentale și mai reprezentabile păsări, stau în mâna silviculturilor. Am amintit mai sus că cele mai multe păsări mari (Acvile, Vultani, Bufnițe, Corbi, Egrete, Pelicani, etc.) sunt legate și de ani de acelaș cuib, deci urmează să păstrăm copacii seculari purtători de cuiburi sau de scorburi, porțiuni de stof vechiu, peșteri și alte locuri folosite de păsări pentru plasarea ouălor în epoca de reproducere. Aici puteți ajuta Dvs., Domnilor Silvicultori! La exploatare nu admiteți în nici un caz ca asemenea copaci să fie doborâți și nimiciți; nu aveți grija că vor servi drept focare pentru înmulțirea insectelor vătămătoare, vor avea grija dulgherii pădurilor, ciocăniturile, ca să le curețe acolo unde e nevoie; nu urâți copacii găunoși și scorburoși, nu-i condamnați la distrugere, căci sunt locurile de cuibărit favorite ale diferitelor soiuri de ciufi.

buhurezi și bufnițe, care vă dis'rug sau reduc considerabil numărul rozătoarelor distrugătoare de semințe forestiere (șoareci, șobolani, pârși, veverițe, etc.); nu dați foc la stufăriile vechi, care nu se pot reface iarăși până la epoca de cuibărire a diferitelor păsări de stof și baltă, distrugătoare de insecte supărătoare și dăunătoare, și care sunt locuri de refugiu ale falnicilor stârci albi sau egrete, alungându-le prin aceasta Dumnezeu știe pe unde. Nu uitați, Domnilor, că Țara Românească este granița spre Occidentul Europei, unde se mai poate discuta despre cuibăritul în colonii al stârcilor albi (egrete). În statul vecin, Ungaria, mai este un loc, unde cuibăresc egrete, și anume lângă lacul Balatonul Mic, unde perechile ce clocesc acolo le poți număra pe degete. Menținerea acestor păsări acolo era amenințată prin proiectul de canalizare al Balatonului Mic, când a intervenit Institutul Ornitologic din Budapesta la Ministerul de Agricultură ungar și a cerut rezervarea acestui teren încă din 1922. Lucru ce s'a admis și legiferat, iar de atunci s'a organizat paza acestor câteva cuiburi de egrete în mod exemplar, prin angajarea de „gardieni de egrete” plătiți bine, cari veghiază zi și noapte, ca nu cumva aceste păsări să fie măcar neliniștite. Unde suntem noi încă dela asemenea măsuri de pază?

M'am perindat în repețite rânduri prin Delta Dunării — dinainte de războiu încă — (bineînțeleas cu autorizația cuvenită), cu scopul de a observa avifauna Deltei și a colecta câte o pereche din speciile necesare pentru Muzeul Ornitologic înființat de autorul acestor rânduri, dar mărturisesc că o egretă mare nu am împușcat, din motivul și în speranță că voi avea posibilitatea a întregi colecțiile Muzeului mai târziu, cu acești falnici reprezentanți, când numărul coloniilor se va reface iarăși; dar totodată mărturisesc că am văzut trofee (egretele) acestor păsări, oferindu-le unii pescari băștinași, cari cunosc prea bine puținele locuri cu colonii de egrete, — spre cumpărare la excursioniști sau vilegiaturiști, fără ca să fie împiedicați în această procedură criminală. Trebuie să se știe că egrettele nu sunt accesibile decât în timpul când își hrănesc puii, lăsând la o parte frica și precauțiunea care le caracterizează de altfel, adică atunci când au penajul prețios complet dezvoltat încă; împușcate în timpul acesta rămân bieții pui condamnați la cea mai mizerabilă moarte ce ne putem închipui. Câte egrete nu se prăpădesc astfel din lipsa unui control sever și permanent?!

Dar poate se va întreba cineva ce rost are protejarea Acvilelor, Vultanilor, Corbilor și Zăganului? Permiteți-mi să vă spun sus și tare că toate aceste specii de păsări mai mari se împuținează în mod înspăimântător, cu toate că și ele au rostul lor bine determinat în gospodăria naturii. Ele duc în primul rând rolul agenților sanitari din natură. Vă rog să mă credeți că cei ce presupun că păsările cu ciocul coroiat, așa zisele „păsări răpitoare” sau „de pradă” sunt dăunătoare, stricătioase, sunt greșit orientați asupra biologiei acestor păsări, că numai puține dintre ele merită să fie

Clujen D. Lintea

Zăganul (*Gypaëtus barbatus aureus*. După exemplarul aflat în Muzeul Ornitologic din Timișoara.

caracterizate și ca dăunătoare, cu toate că pe lângă daunele ce ni le-ar face aduc și foloase considerabile. Cele mai multe sunt absolut folositoare, atât din punct de vedere al gospodăriei naturii, cât și al gospodăriei omului.

Toate aceste păsări distrug hoiturile vitelor și ale altor animale, care altfel ar deveni focare de infecție și molimă. Vultanii nu atacă animalele vii de loc, iar acvilele aproape numai animalele bolnave, sleite de puteri, deci un procedeu natural de selecțiune. La fel și corbii.

Alte păsări răpitoare ca: șorecari, vânturei, șoimu'eți, găi (șorlițe), distrug o sumedenie de rozătoare dăunătoare (șoareci, guzganii, șobolani, poșândăi, hârciogii) apoi lăcuste, gândaci, șerpi, etc. Ar fi numai uliul porumbar, eretele (uliul păsărilor), șoimul călător (mai rar pretutindeni), șoimul rândunele'or și șoimulețul

de iarnă, cari se dau și la păsări cântătoare, și la vânatul aripat. Acestea însă sunt reprezentate în număr considerabil pretutindeni, și nu vor dispărea așa ușor, pentru că numărul progeniturilor lor este în fiecare an întreg sau încercit chiar, pe când răpitoarele mari (vultanii, acvilele) cresc anual câte un pui, maximum doi. Mai departe, „răpitoarele” mici nu se ating de hoituri otrăvite cu strichnină: ca vultanii sau zăganul sau acvilele, în deosebi în timpul iernii, când în foarte multe locuri se folosește încă această condamnată și barbară metodă de a distruge alte fiare sălbatice ca lupi, vulpi, etc. Am avut ocazia în câteva rânduri să văd cu ochii proprii proaznicile chinuri ce trebuie să îndure unele animale, care mănâncă de foame și mizerie s'au atins de asemenea „masă întinsă”. Vă asigur, stimați cetitori, că dacă ați fi avut prilejul să asistați la o asemenea scenă, v'ar fi furnicat carnea pe corp, și cu siguranță ați fi abandonat folosirea strichininei (mai cu seamă de o calitate proastă și prost întrebuințată). Unde rămâne în cazul acesta dragostea și iubirea de natură, atribuită quasi ex ofo vânătorilor ?!

Dar să mă reîntorc la chestia cu ocrotirea păsărilor declarate ca monumente ale naturii.

În Europa centrală numai Țara noastră mai adăpostește azi o pereche de zăgani sau vulturi bărboși, în masivul Retezatului, unde din nou cuibărește de câțiva ani încoace. Pe vremuri ultimul exemplar de zăgan a fost împușcat în 1894 la Râu de Mori de către englezul Danford; acesta în prezent se găsește în muzeul „Asire” dela Sibiu. Cu acest exemplar a dispărut zăganul cu desăvârșire din Carpații noștri, aproape timp de 40 ani.

După ce masivul Retezatului a devenit teritoriu Regal de vânătoare, apoi Parc Național, a reapărut iarăși o pereche în aceeași regiune, de vreo 7—8 ani și s'a stabilit iarăși aici, cuibărind în fiecare an, după observațiile personalului de pază. Un exemplar, probabil descendent al acestei perechi, a fost împușcat în 1927 pe muntele Surul (Făgăraș) și se află în muzeul Soc. de Științe din Sibiu. Azi sunt declarați monumente ale naturii, ocrotiți prin lege și trebuie păstrați cu cea mai mare îngrijire. Să evităm cu totul folosirea strichininei, căci altfel urmează dezastrul, pentru care noi avem răspunderea în fața posterității. Vechii naturaliști, de acum 100 ani, mai amintesc zăganul ca pasăre bine cunoscută prin Car-

pații noștri, azi însă se pot număra pe degete toate perechile și din peninsula Balcanică, unde erau și mai numeroși. Nu suntem însă prea departe și cu celelalte specii de vulturi și acvile, dacă nu se vor aplica restricțiuni cuvenite.

Aș putea înșira exemple analoage o mulțime, dar nu voiesc să abuzez de ospitalitatea Revistei și-mi permit numai ca încheiere să reproduc un pasagiu din lucrarea inițială a d-lui Prof. A. Borza „Protecția Naturii în România”, ce trebuie să rămână întipărit în sufletul fiecărui naturalist și silvicultor:

Clisou D. Lințen

Egreta mică (*Egretta garzetta*). După natură.

„Inițiatorii și toți participanții la acest congres au accentuat, cu toată dreptatea, marele adevăr că protecția naturii, și în special ocrotirea unor specii de plante și animale contra exterminării este o problemă de ordin internațional. De fapt este o datorie de onoare a omului, care cu atâta mândrie se intitulează coroana creațiunii, să nu lase ca să piară pentru economia naturii, ori cel puțin pentru știință, pe veci și iremediabil, nici o formă vie a creațiunii, aceste documente grăitoare ale atotputerniciei naturii, pe care numai admiră le putem deocamdată, neînțelegând încă taina existenței și originii lor pe deplin, cu atât mai puțin având puțința a le imita ori reface.

„Omenirea universală poartă și acum răspunderea grea pentru stingerea unor specii de animale în timpuri preistorice și mai vârtos istorice: mamut, cerb gigantic (*Cervus megaceros*), urs de

peșteră (*Ursus spelaeus*), Moa (din neamul Dinornithidelor) etc., precum și a rasei umane tasmane.

„Dacă extincțiunea primelor specii se datorează poate în mod covârșitor factorilor natura'li suverani peste viață și moarte, pentru stingerea ultimelor specii și rase purtăm noi toată răspundere”.

PROTECȚIA MONUMENTELOR NATURII ÎN BANAT

de Ing. Insp. E. Szakmáry

„Legea pentru Protecția Monumentelor Naturii” din 1930, la fel ca și în alte puncte ale țării, a găsit și în Banat colaboratori dintre acei membri ai publicului mare, cari au dragostea pentru comorile și frumusețile naturii.

La inițiativa câtorva specialiști și amici ai naturii s'a constituit „Asociația Bănățeană pentru Protecția Naturii” din Timișoara. La prima ședință, care a avut loc în ziua de 19 Ianuarie 1936 în sala Primăriei, s'a înfăptuit organizarea, s'au proiectat statutele, au fost aleși membrii de onoare, membrii protectori și membrii activi.

O reușită activitate a Asociației este garantată pentru viitor prin faptul că între membrii și funcționarii ei figurează un număr însemnat de Doamne și Domni, specialiști în diferite ramuri ale științelor naturale.

Aprobarea definitivă a Statute'or este în curs și după realizarea ei, Asociația va putea lucra în mod legal, în conformitate cu art. 1 al Legii pentru Protecția Monumentelor Naturii.

Astfel de asociațiuni regionale, pe care am dori să le vedem înființate pe tot cuprinsul țării, atunci vor aduce la îndeplinire intențiunile legii, când vor fi în strânsă legătură cu Comisiunea Centrală; iar centrul să aibă menirea a dispune ca publicul mare să fie informat despre monumentele legale; nu e de ajuns să se facă aceasta numai prin Monitorul Oficial, și eventual prin jurnalele zilnice care publică deciziunile Monitoru'ui Oficial; ar trebui ca aceste deciziuni să fie date publicității prin toate revistele de specialitate din resortul Ministerului de Agricultură, precum și să fie comunicate tuturor forurilor didactice; să fie însoțite de date privitoare la situația monumentelor, ca astfel tineretul să ia încă de pe băncile

școlii cunoștință, despre monumentele rezervate și păstrate pentru generația viitoare.

După această prefață, poate ceva prea lungă, vin la subiectul propriu zis. Și anume, cu ocazia organizării Asociației a fost ales ca președinte de onoare d-l Prof. A. Borza, care în această calitate venind la Timișoara, a ținut în ziua de 1 Martie același an o conferință despre protecția monumentelor naturii¹⁾. Atenția noastră, a silvicultorilor prezenți la această solemnă întrunire, a fost atrasă în special în timpul conferinței prin descrierea pădurii, în așa chip încât a fost în întregime o adevărată apoteoză a pădurii.

Din conferința măiastră a d-lui profesor, ilustrată cu multe proiecțiuni, publicul numeros a înțeles nu numai exemplele aduse ca să precizeze ideea monumentului natural, dar a înțeles și rolul mare al pădurii din punct de vedere al binelui omenesc, foloasele pe care le oferă pădurea, devastarea căreia aduce omenirii pagube atât materiale cât și morale, și s'a convins despre necesitatea de a se cruța și îngriji pădurile.

În legătură cu atrocitățile comise contra pădurilor de către oameni, a atras atențiunea noastră și asupra Banatului, a cerut apărarea rarităților botanice de aici, insistând asupra florei forestiere a Domogledului bănățean: falnice păduri de fag, alun turcesc, pin, etc.

Manifestația atât de inimoasă în favoarea pădurii, precum și dezideratele cuprinse în articolul mai sus amintit al D-lui Prof.

1) Drept plan al acestei conferințe a servit articolul excelent, apărut în No. 2 al revistei «Boabe de grâu» din anul 1933 cu titlul: «Monumentele Naturii în România», prevăzut cu multe frumoase ilustrațiuni. Studiul său vast îl începe arătând urmările dăunătoare ale distrugerii și devastării comorilor naturale, mai cu seamă a codrilor falnici, apoi trece în revistă acțiunile de apărare, pe care le-au întreprins Statele mai culte pentru salvarea și conservarea comorilor naturii (ca formațiuni de munți și ape cu valoare științifică, păduri și prerii, raritățile și exemplarele însemnate din lumea animalelor, plantelor și mineralelor). În cele ce urmează d-l Profesor intră în materia principală a studiului său și enumeră pe larg acele localități pitorești și de mare valoare științifică, în care este așa de bogată țara noastră, arătând și situația lor geografică; menționează legislația respectivă pentru protecția acelor localități și în urmă încheie comunicarea sa cu problema cea mai actuală, de care se ocupă Comisia, și anume creșterea unui parc național în proporții grandioase în Munții Retezatului, jud. Hunedoara.

Borza din 1933, referitor la rezervarea mai multor localități ca monumente, mă îndeamnă să deciar că în special aici în Banat ar fi și o problemă silvică, ce se încadrează în cultul monumentelor naturii, și anume: rezervarea resturilor de câteva sute de hectare ale codrilor seculari de odinioară de stejar pedunculat.

Această esență, care s'a așezat pe vastele terenuri inundabile încă din timpuri preistorice, a predominat pe vremuri regiunea de șes de aici, unde au trăit, sub umbra stejarilor de 400—500 ani, epoca lor de aur animalele uriașe deja imemoriale, și s'a format din putregaiul milenar al subarboretului și vegetației ierbacee adâncul pământ humos.

Mai întâiu lăcomia păstoriei, mai târziu ridicarea agriculturii la nivelul actual, au făcut să dispară definitiv acești codri, iar cu ei și condițiile vegetative ale acestei esențe de stejar, de abia înlocuibile.

Pădurile s'au devasat. Arborele au pierdut ocrotirea, ce-i oferea altădată totalitatea asociației vegetale. Râurile au fost regulate, apele interne s'au scurs, nămolul humos și nisipos s'a transformat în pământ lutos; clima străveche umedă s'a schimbat în clima aridă și, după cum aceasta s'a întâmplat deja preutindeni, a început întinderea stepei în șes și procesul de alcalinizare a pământului.

În astfel de condițiuni schimbate stejarul pedunculat nu mai trăiește; nu mai putem crește astăzi păduri valoroase de stejar pentru uzul generațiilor viitoare.

Porțiunile rămase de câteva mii de hectare, în mare parte provenite din crâng, nu vor supraviețui limita vârstei de 100 ani, ba nici atâta, după cum dovedește uscarea vârfurilor și trunchiurilor, ce se poate vedea deja în pădurile mai tinere de această vârstă.

Acele pâlcuri de stejar de câteva sute de hectare, aflătoare pe văi cu solul mai ușor, a căror creștere frumoasă promite o longevitate mai mare, acele exemplare solitare de 300—400 ani, care ca arbori de hotar au scăpat de lovitură de secure, — ar fi vrednice a se păstra ca monumente pentru generația viitoare, probabil mai înțelegătoare, în scopul studiilor de observare și experiențe.

În favoarea acestor resturi de stejar pedunculat, îmi permit ca silvicultor a cere forurilor competente, ca prin organele lor să

cerceteze și să recepționeze aceste păduri, porțiuni de arborete și exemplare izolate ale stejarului pedunculat, pentru a fi puse sub protecția legii ca rezervații, ca monumente ale codrilor de odinioară din șesul bănățean.

PRO MORITURIS

de Ing. S. Pașcovschi

Liniștea și monotonia nopților de iarnă, petrecute în câte un colț îndepărtat din provincie, m'au învățat să recurg tot mai des la societatea celui mai credincios prieten al omului — cartea. O preferință înăscută mă face să aleg cărțile cu descrieri din viața animalelor; este o literatură azi en vogue și se poate găsi în vitrina oricărei librării mari. Cărți frumoase, îngrijit editate, pline de minunate fotografii; iar textul — adevărate file desprinse din marea carte a naturii, file ce-ți aduc în casă aroma tare și veselia codrului. Totuși... ciudat lucru: e de ajuns să parcurgi câteva pasagii ca să ghicești printre rânduri voioase o tristețe adâncă, ce se ridică de pe paginile elegantului volum. Căci întradevăr e trist să ascuți povestea legiunilor de nobile animale, care dispar în fața desvoltării nimicitoare a stăpânului lumii. Iar cine caută să citească în cartea naturii curând află această poveste.

La noi în țară lucrurile parcă stau mai bine decât aiurea. Din toate părțile vin elogiile, pentru bogăția și frumusețea faunei României. Din când în când însă mai străbate și câte un strigăt de alarmă: nu sunt toate chiar așa de perfecte cum ne place să credem; se găsesc și la noi specii de animale, care au pornit spre o rapidă dispariție ori s'au împutinat prea de tot. Răsfoiți jurnale de specialitate și veți da de triste constatări, venite fie din partea oamenilor de știință, fie a modeștilor iubitori de natură, fie în fine din partea vânătorilor, a vânătorilor adevărați bineînțeles, cari nu caută numai să omoare tot ce le iese în cale, dar să și ocrotească. Un lucru se desprinde din toate acestea: e timpul să ne gândim serios la protecția animalelor sălbatice, fiindcă „mai târziu“ va fi „prea târziu“.

Avem o lege pentru protecția vânatului, avem o altă lege pentru protecția monumentelor naturii, avem apoi o serie de jurnale, decizii, circulare etc.. etc. Au avut în general un efect bun; stăm

astăzi mai bine decât de ex. cu 15—20 ani mai înainte. N'o poate nega nimeni, decât dacă ar fi prea pesimist sau dacă ar căuta să denatureze intenționat lucrurile. În unele privințe însă situația este rea, strigătele de alarmă sunt îndreptățite. Apoi și aco'lo unde am zis că este „bună” ar putea fi și mai bună.

Ce este de făcut? Ce trebuie să facem în special noi, silvicultorii? Ni s'au rezervat atribuțiuni destul de onorabile în opera ocrotirii naturii. Cum să le facem față?

În primul rând ne trebuie o conștiință de protectori. Astăzi n'o avem. E foarte trist; e desigur și foarte supărător pentru prestigiul nostru; dar așa este.

Trebuie să dispară odată pentru totdeauna acea mentalitate nenorocită, care ne îndeamnă să omorăm fără milă orice vietate, ce întâlnim în drum, chit că o facem cu respectul formelor legale... Dar pentru ce o facem? În cel mai bun caz ca s'o împăiem, de obicei prost, ca în 3—4 ani s'o mănânce moliile. Iar de cele mai multe ori — numai ca să împușcăm, să ne potolim setea de sânge și apoi să aruncăm stârvul netrebuincios.

Mi-aduc aminte un exemplu foarte plastic: eram în trecere la un ocol; hoinărind prin pădure cu inginerul-ajutor al oco'ului (cam de aceeași vârstă cu mine) găsim un cuib de vultur; era gol pe aceea vreme, la începutul toamnei. Entuziasmat de descoperire zic: „vezi, pune la primăvară pe cineva să supravegheze, dacă vulturii vor cloci iarăși; să-mi și scrii să viu să-i văd...” Foarte mirat, prietenul răspunde: „ce, o să fiu nebun să-ți scriu, să vii tu să-i împuști înaintea mea. Mai bine îi împușc eu...”. Bietul băiat nici nu-și putea închipui că mă interesează altceva decât împușcatul.

Aceasta este acea mentalitate nenorocită care trebuie să nu mai fie. La drept vorbind nu prea suntem vinovați de existența ei. Pe băncile școlii ni s'a vorbit mult despre importanța și bogăția vânatului nostru; dar mai totdeauna în legătură cu mii de kgr. de carne ce poate rezulta din exploatarea lui, ori cu sute de mii de lei, venit pentru stat din taxe. Despre valoarea estetică a lumii animalelor aproape n'a vrut să ne amintească nimeni. Cu atât mai pline de tâlc îmi apar cuvintele bătrânului nostru profesor, care azi nu mai este printre noi. Natura obiectului predat îl obliga să ne vorbească de stricăciuni, ce aduc pădurii sălbătăciunile; nu scăpă însă ocazie să spună câteva vorbe calde despre câprioare și cerbi,

ce mișună în pădurile germane dându-le atâta viață, față de pădurile pustii ale noastre.

Așa dar să ne punem umăr la umăr și să încercăm a zidi această conștiință. Este destul de greu; e vorba doar de autoeducație; și știm cu toții că nu este deloc ușoară! Totuși trebuie s'o facem. Trebuie să ne elaborăm acea disciplină interioară, acel cod de conduită, care să ne oprească să distrugem orice ființă vie, oricât de neînsemnată ne-ar părea. Iar mai târziu exemplul nostru poate va servi și altora, și vom ajunge, pe cât posibil, ca legile de protecție să se aplice, de toți și peste tot, nu din frica pedepsei ci din convingere. În altă parte există această disciplină; cu bunăvoință o vom căpăta și noi. Iar de nu vom putea — să nu ne plângem mai târziu: ne va dispărea tot ce mai avem astăzi și pentru ce suntem invidiați în străinătate. Numai cu legea, cât de bună dar rămasă pe hârtie, nu vom ajunge departe.

Trebuie să avem în fața naturii înconjurătoare o purtare de adevărați „gentlemen”. Și fiindcă am ajuns să vorbim de o atitudine în fața vieții, împrumutată dela un popor de veche și distinsă cultură, să-mi fie permis a încheia parafrazând un proverb, tot de acolo venit, și să zic: „omul ajunge într'adevăr om numai atunci când învață să respecte dreptul la viață al animalelor”.

IMPORTANȚA CREERII PARCURILOR NAȚIONALE

de Ing. Ioan Pető.

Evoluția viguroasă a vieții industriale și economia au preschimbăat complet fața naturii virgine. „Homo sapiens” pe zi ce trece răpește naturii podoabele ei cele mai frumoase, ca să le prelucreze și transforme pentru scopul lui egoist. Aceste bijuterii, de multe ori au o importanță istorică și o valoare neprețuită, neputând fi înlocuite, pentru că ori cât de minunate ar fi invențiunile tehnice, totuși omul n'are în prezent și nu va avea nici-o dată în mâinile sale un mijloc cu care ar fi în stare să ducă la o viață nouă animalele o dată dispărute, arboretele o dată defrișate. Aceasta au recunoscut-o, în cele mai multe țări, reprezentanții științei și oamenii cu cultură generală, cari apoi au recunoscut necesitatea

imediată a apărării și menținerii naturii în starea sa virgină, cel puțin în cazul așa ziselor monumente ale naturii.

Ca prim pas, pentru apărarea monumentelor naturii trebuie considerată dispozițiunea luată în 1858 de către prințul Ioan Adolf Schwartzberg, care pe domeniul lui Böhmenwald a destinat 154 ha. pădure, în scopul că să arate posterității acea pădure în starea sa virgină, cu animalele și plantele originare.

Prima măsură, cu caracter public, a luat-o în 1872 Statele Unite prin rezervarea de păduri imense în stare virgină, ca parcuri naționale, cari constituiesc azi o mândrie națională a țării. Cele mai renumite parcuri sunt: Yellowstone, Yosemite Valley, Mariposa care este renumit prin arborii uriași, apoi Mount-Rainer National, Crater Lake National, National Game and Forest Reserve, Sierra Forest Reserve, Arizona petrified forest reservation și Montana National Bison Range.

În aceste parcuri, adică mai propriu zis păduri, nici-odată nu atinge toaporul omenirii egoiste vre-un arbore și întreaga floră se găsește în stare virgină. În aceste păduri, bineînțeles, nimicirea și distrugerea își continuă veșnicul proces, dar vecinic se urmează și regenerarea.

Pentru noi silvicultorii, mai ales parcul Mariposa prezintă un interes special, fiind aci conservate Sequoia Gigantia și sempervirens, cari sunt ultimii reprezentanți ai acelu arbore, odată comun în zona moderată a emisferului nordic, dar pierit în epoca ghețarilor, astfel că, cu excepția celor câteva exemplare din parcul Mariposa, nu mai există nicăeri.

Pilda Statelor Unite a urmărit-o apoi Canada prin înființarea parcurilor Algomquia National, Great Montana și Jasper.

La fel, s'au rezervat păduri întinse pentru parcuri naționale, în Australia, unde cele mai renumite sunt în Sidney, Victoria și Queensland.

Importanța acestei mișcări pentru creierea de parcuri naționale din păduri în stare virgină, a fost apoi înțeleasă și apreciată și în țările europene, dintre cari Suedia a fost prima care a destinat o suprafață de 5000 ha, pentru parcul național din regiunea Abisko pe lângă lacul Torneträsk.

Insemnată activitate a depus în privința menținerii neschimbate a regiunilor, a faunei și florei mai caracteristice și Danemarca.

organizând pentru acest scop o comisie specială sub denumirea „Udvalg for Naturfreding”.

În Olanda, statul, prin „Vereeniging tot behoud van Natuurmonumenten in Nederland”, a luat măsuri pentru menținerea regiunilor, pădurilor, arborilor, plantelor și păsărilor caracteristice, expropriind, în acest scop, Nordermeer în întindere de 7 km². Iar în coloniile olandeze, pe insula Java, s'a destinat o pădure în suprafață de 283 ha.

Anglia, atât în patria mamă, cât și în colonii, a desfășurat o activitate însemnată, pentru apărarea monumentelor naturale. Astfel a declarat ca monument al naturii, cea mai frumoasă pădure de fag, renumita Bumbam-Beelos, cum și pe Epping Forest.

Franța a adus în 1906 o lege specială pentru organizarea și protejarea monumentelor naturale.

În Elveția, „Schweizerischer Bund für Naturshutz” este însărcinată cu organizarea apărării rarităților și comorilor naturii.

Astfel, lumea întreagă recunoscând importanța apărării naturii, în acest scop s'a convocat încă în luna Noembrie 1913 la Berna primul congres internațional. Acest congres a înființat apoi o comisie internațională pentru menținerea monumentelor naturale și a invitat totodată țările participante să procedeze la fel.

Cu timpul apărarea monumentelor naturii a luat o estindere însemnată, fiind provocată de dezvoltarea agriculturii și industriei, cari în activitatea lor egoistă n'au avut nici-o considerație față de creațiunile frumoase și cu însemnătatea culturo-historică a naturii.

Pădurea fiind cel mai important factor al naturii, dela sine se înțelege că și mișcarea de apărarea naturii se întinde în primul rând asupra pădurilor. Deci această mișcare trebuie să pornească din mijlocul acelorora, cari sunt chemați prin profesiunea lor de a lupta pentru menținerea pădurilor, adică din partea inginerilor silvici.

Chiar și prima dispozițiune legislativă adusă pentru menținerea monumentelor naturii în Europa la 1902 și anume în principatul Hessen, a rezervat pe seama serviciului silvic executarea dispozițiunilor legii.

1) Kaan: «Természeti emlékek fentartasa».

Însă noi ingineri silvici singuri nu putem desfășura o activitate cu adevărat succes, dacă nu ne putem baza pe de o parte pe dispozițiunile guvernamentale și pe de altă parte nu suntem sprijiniți de cele mai largi straturi ale vieții sociale. Suntem convingși că nu vom fi lipsiți de sprijinul acestor doi factori importanți, având în vedere, că apărarea monumentelor naturii nu este cu nimic mai puțin important, decât cea a istoriei și culturii naționale.

Pornirea unei mișcări intesive în acest scop nu poate zăbovi fiindcă: „Periculum in mora"! Azi încă avem regiuni bogate în frumuseți ale naturii, păduri neatinse de „cultura" omului, unde vegetația există în starea sa originală și animale încă necomplete stărpite. Acestea ar trebui de urgență declarate ca parcuri naționale, unde natura să fie menținută neturburată de amestecul omului, cu toate fenomenele sale vii și moarte într'un întreg armonios. În aceste parcuri naționale nu va fi permis să răsune nicio lovitură de topor, nicio împușcătură, nu va fi permis să fie turburat nici cel mic animal, sau plantă. „Homo sapiens" trebuie exilat din aceste parcuri naționale, cu excepția reprezentanților științei; numai ei au drept de intrare pentru studierea muncii misterioase a naturii neîmpiedecată. Guvernul nostru trebuie să pună la dispoziție, suprafețele și mijloacele necesare pentru înființarea parcurilor naționale, în vedere că la noi nu putem conta pe darurile „princiare" ale unui Harriman, Rockefeller sau Morgan, cari au pus la dispoziția statului lor pentru apărarea naturii o suprafață de 40 km². Suntem ferm convingși că ne vom putea lăuda odată și cu sprijinul politicianilor, în vedere că înființarea parcurilor naționale este o datorie culturală și națională. Dar sperăm că și întreaga națiune va înțelege importanța parcurilor naționale și va contribui la înființarea lor, fiecare după puterea sa, chiar numai prin respectarea lor, pentru că iubirea de patrie și iubirea naturii se alimentează din același izvor.

LEGEA ROMANEASCĂ PENTRU PROTECȚIA MONUMENTELOR NATURII.

de T. H. Crivăț

Rândurile de mai jos sunt sortite să arate cititorilor acestei reviste economia legii noastre pentru protecția monumentelor naturii și aplicarea ei de până acum.

Legea noastră datează din anul 1930 (Mon. Of. Nr. 148 din 7 Iulie).

Prin art. 3 al acestei legi se consideră ca monumente naturale „acele terenuri care, prin animalele și plantele ce trăiesc pe ele, prezintă o deosebită însemnătate științifică sau estetică, precum și toate acelea care prin frumusețea lor naturală sau interesul științific ce prezintă, sunt demne de a fi conservate și trecute posterității, în cadrul de protejire al acestei legi intrând și speciile de animale și plante, precum și rocile minerale și fosilele recunoscute ca fiind de mare importanță sau ca exemplare unice”.

Organul chemat să-și dea avizul este: „Comisia Monumentelor Naturii”, instituită pe lângă Ministerul de Agricultură și Domenii care, în cazul când își însușește propunerile comisiei, urmează să obțină un jurnal al Consiliului de miniștri.

Comisiunea se compune din 9 specialiști „recunoscuți în materie”, numiți prin Decret regal, pe 6 ani. Ea lucrează în mod cu totul onorific. În compunerea actuală a comisiei se găsesc și 2 ingineri silvici.

Organele de aplicare ale comisiei sunt:

1. Biroul central
2. Biroul științific
3. Comisiunile regionale
4. Stațiunile științifice.

Biroul central are în momentul de față sediul, împreună cu Comisia, la Institutul de cercetări silvice. El are în sarcină, în special, partea administrativă a lucrărilor comisiei. Șeful biroului este un inginer silvic din cadrul Institutului, care îndeplinește și funcția de secretar al Comisiei.

Biroul științific, după lege trebuind să fie condus de un director de institut științific, — este astăzi la Cluj. Conducerea lui o are d-l prof. Al. Borza, membru al Comisiei. Acest birou are asupra-și latura științifică a preocupărilor comisiei.

Comisiunile regionale, prevăzute de art. 1 al. 4 al legii, sunt organe consultative. Propunerile și hotărârile lor sunt supuse ratificării Comisiei centrale. Rostul lor este: să țină legătura cu Comisiunea centrală și autoritățile însărcinate cu aplicarea legii în regiunea lor, să semnaleze comisiei centrale monumentele

demne de ocrotit. să facă anchete și lucrări pregătitoare tehnice și administrative în vederea eventualei lor punere sub ocrotire. să facă propagandă, să-și dea avizul. la cererea Marelui Stat Major al Armatei. asupra proiectelor de hărți interesând regiunea lor. să controleze și să supravegheze pe teritoriul regiunii lor. aplicarea hotărârilor Comisiunii centrale.

Până azi au luat ființă comisiunile regionale ale: Ardealului, Basarabiei și Olteniei. Sunt în curs de constituire cele ale Bucovinei, Munteniei și Dobrogei.

Stațiunile științifice. Ministerul Agriculturii și Domeniilor. potrivit art. 10 din lege. poate organiza. în urma recomandării comisiei. „stațiuni științifice de observație și experiențe în legătură cu caracterul special al diferitelor monumente”. Acestea se pun sub controlul direct al comisiei centrale. care alcătuiește. pentru fiecare din ele. instrucțiuni de conducere și funcționare.

Până azi nu s'a înființat nici-o astfel de stațiune specială.

Comisiunea poate propune ca stațiunile științifice deja existente aparținând altor așezăminte de Stat. să împlinească. în parte sau în toată. rolul de stațiuni de cercetări ale Comisiei Monumentelor Naturii.

Monumentele naturii trebuiesc ferite de orice schimbare de destinație. înstrăinare. atingere. stricăciune. distrugere sau comercializare.

Când locul sau obiectul sortit a fi declarat ca monument natural aparține statului. atunci printr'un simplu jurnal al consiliului de miniștri. se trece în administrația Comisiei Monumentelor Naturii și sub controlul Biroului central. Dacă terenurile sunt proprietatea județelor comunelor sau particularilor. sunt lăsate în seama proprietarilor lor. cu obligația de a respecta condițiunile fixate de Comisie. în vederea conservării bunurilor. În cazul când „prin declararea de bun ocrotit și prin măsurile de conservare impuse drepturile de exploatare ale proprietarilor vor fi stânjenite. sau când întreținerea și conservarea ar cere cheltueli deosebite”. comisiunea va putea să contribuie la acele cheltueli. dacă proprietarul consimte. (art. 5). Dacă proprietarul nu consimte. sau nu respectă condițiunile puse. atunci se procedează la exproprierea bunului. urmându-se prescripțiunile legii de expropriere din Vechiul Regat.

(art. 5). Când locul depășește întinderea de 10 ha., nu poate fi administrat de proprietarul lui; deci, implicit trebuie expropriat.

Pentru paza și supravegherea monumentelor naturii, Ministerul de Agricultură și Domenii se folosește — prin delegație — de funcționarii și agenții silvici, agricoli județeni, de vânătoare. — iar prin mijlocirea Ministerului de Interne și de organele administrative și polițienești. Ministerul însă, în limita fondurilor disponibile, poate numi inspectori, custozi și paznici speciali.

Pentru cei cari ar contraveni la dispozițiunile legii, distrugând, dărâmând, ciuntind, sa degradând, parțial sau total, bunurile declarate ca monumente naturale, legea prevede amenzi de la 500 până la 10.000 lei; în caz de recidivă, legea prevede și închisoare corecțională, care poate urca, dela 2 luni, la 2 ani, pe lângă reparația prejudiciului cauzat.

În afară de dispozițiunile cuprinse în legea pentru protecția monumentelor naturii, în ceea ce privește conservarea, paza, precum și contravențiile și delictele, biroul central și comisia vor cere după caz și oportunitate aplicarea dispozițiunilor legilor pentru protecția vânatului, a pescuitului, a codului silvic și a minelor. (Art. 14 din Regul. de aplicare al legii).

Infrațiunile se judecă de judecătoriile de ocol în raza căroră se găsește monumentul natural respectiv. Procesul verbal de contravenție, constatat prin asistență de martori, se trimite în justiție, de Biroul Central al Comisiei, după ce a obținut în prealabil o decizie ministerială de trimitere în judecată. Hotărârile pronunțate de judecătorii sunt fără drept de opoziție. Procesele verbale de flagrant delict fac probă deplină până la înscrierea lor în fals. Statul este citat în toate instanțele. Comisia poate da delegație de a fi reprezentată prin funcționarii menționați mai sus, sau prin orice alt funcționar public, chiar dacă acesta nu face parte, în mod permanent, din Serviciul Monumentelor Naturii.

Legea din 1930 a suferit o modificare în anul 1933 (Mon. of. nr. 86 din 6 Aprilie), lărgindu-se atribuțiunile Comisiei centrale. Astfel, ea urmează să dea aprobarea „pentru marcarea și denumirea potecilor, drumurilor, peșterilor, etc. de interes turistic sau naturalist”. Pentru a nu da naștere la discuțiuni, legea precizează: „Nici persoanele particulare, nici societățile turistice sau naturaliste nu au dreptul de a face astfel de marcări și denumiri.

decât după prealabila aprobare a Comisiei". Aceste marcări și drumuri trebuie să se facă, în primul rând, în limba română, și numai după împrejurări și în alte limbi folosite în regiunea respectivă.

Legea are și un regulament de administrație publică pentru aplicarea dispozițiilor ei (aprobat prin decretul regal nr. 3259/932). O dispozițiune importantă din acest regulament stabilește obligația persoanelor investite cu delegațiuni de administrarea monumentelor, să comunice biroului central, la anumite epoci, starea în care se găsesc monumentele naturii și rezultatele obținute.

În plus, Comisiunea mai are un regulament interior care stabilește atribuțiunile fiecăruia din organele ei de aplicare.

Toate dispozițiunile și hotărârile Comisiei se publică într'un buletin, intitulat: „Buletinul Comisiei Monumentelor naturii”. El a început să apară din anul 1933. Materialul privind anul 1936 este în curs de redactare.

În afară de buletin, Comisia mai publică memorii, monografiile sau alte studii în legătură cu monumentele naturii.

Publicațiile, cad în sarcina Biroului Științific.

Pentru știință, dăm mai jos monumentele declarate până azi având toate formele legale, precum și pe acelea care sunt în curs de a se perfecta :

Parcuri naționale.

Masivul Retezatul, în suprafață de circa 100 km², a fost declarat parc național încă din anul 1935. Urmează să i se stabilească regulamentul de funcționare.

Rezervațiuni.

1. Pădurea Demugled, în suprafață de circa 900 ha., pentru masivele sale de *Corylus cclurna*. Se află în seama ocolului silvic Păile Hercu'ane;

2. Copârșaele din Cluj (12 jugăre), formațiune stepică cu plante rare pontice;

3. Fâneața de la Cluj (5 jug.);

Fâneața Suat (5 jug.) pentru planta endemică *Astragalus Peterfii*;

5. Moinești—Zau, jud. Turda (4 jug.) pentru planta *Paeonia tenuifolia*;

6. Lacul și insula de la Băile-Episcopiei în județul Bihor, pentru nufărul endemic *Castalia Lotus thermalis*;

7. Pietrile-Roșii de la Tulgheș jud. Ciuc (circa 10 ha.) pentru planta endemică *Astragalus Roemerii*;

Rezervațiile menționate sub numerile 2—7 sunt date în seama grădinii botanice din Cluj.

8. Valea Bâlei în munții Făgărașului (circa 200 jugăre). Încă nedelimitată. Pentru floră și faună alpină.

9. Pietrosul Mare dela Borșa, pentru vegetație alpină. Nu-i delimitat.

10. Munții Parângului. Nedelimitat.

Aceste trei rezervații (8—10) sunt în seama Birou'ui Central prin Soc. Carpatina Ardeleană din Sibiu.

11. Fânețele seculare de la Boianceni (Bucovina) în suprafață de 22.7815 ha., pentru floră pontică și podolică;

12. Fâneața dela Boianceni (Bucovina), de 1.3327 ha., pentru floră pontică;

13. Fânețele seculare dela Pohărlăuți (Bucovina), de 6 ha., pentru floră pontică și podolică;

14. Fânețele seculare Ponoarele de la Bosanci, de 14.1595 ha., pentru floră pontică ;

15. Fânețele seculare Frumoasa dela Bosanci 14.1695, pentru floră pontică;

16. Lunca dela Rogojeni (Bucovina) 460 m² unde se găsește *Evonimus nana*.

Toate rezervațiile cuprinse sub numerile curente 11—16 se găsesc în seama Grădinei botanice dela Cernăuți.

17. Pădurea Mociar, de stejar, dela Gurghiu (Mureș), 48.4820 ha. Sub îngrijirea organelor silvice din Gurghiu.

18. Insula Șerpilor, întreagă, cu excepția farului și a grădinei: pentru faună, floră și peisaj.

19. Capul Caliacra 207.6627 ha., pentru floră și peisaj; în seama ocolu'ui silvic Balcic.

Specii animale. Dintre animale, în afară de cele menționate de d-l prof. D. Lințea, în articolul său din același nu-

măr al revistei, au mai fost declarate ca monumente naturale: Capra neagră (*Antilope rupicapra*) din Masivul Bucegi și Munții Rodnei, Răsul (*Linx linx* L.) din întreaga țară. Foca cu pântecele alb (*Monachus albiventer* Bodaert) de pe litoralul Mării Negre.

Plante. Au mai fost declarate monumente naturale: Floarea reșinei (*Leontopodium alpinum*) în toată țara; Floarea lotus (*Castalia Lotus thermalis*) dela Băile Felix de lângă Oradia: Un exemplar bătrân de stejar pedunculat la Seviș în jud. Sibiu și *Betula humilis* (circa 400 m²) la Borsec.

În afară de cele de mai sus, urmează a se face formalitățile necesare pentru:

Ardeal: Stânca Detunata, Ghețarul dela Scărișoara, Cheile Turzii, Dosul Laurului (jud. Arad) cu planta *Ilex aquifolium* (10 ha.), Șesul Craiului (Scărișoara-Bihor), Pădurea Bejan (jud. Hunedoara), Muntele Coronășul-Mic (jud. Năsăud), Piatra Craiului — o parte — jud. Făgăraș, Muntele Sulucul în Cazanele Dunării, sărături la Turda, gorunul lui Honia dela Tebea, Un stejar bătrân în curtea Mitropoliei din Blaj.

Basarabia, „Parcurile naționale”: Căpriană (parte), Cărbuna (35 ha.), Valea Mare (33.67 ha.), Gherboveț I (5 ha.), Hârjafa-Palanca trușul Boguș parcela A subparcele C (circa 2 ha.), Pârjolteni (parcele A, 10 ha.), Delaheu (5 ha.), Ruhotin (20 ha.), Doi stejari și un păr în șepa dela Manzăr jud. Tighină, Cocorozeni (30 ha.).

Bucovina. Cedrul Slătioara, pentru mlaștini turboase.

Muntenia. Parcul Național Bucegi, Pădurea Cocora în Bucegi și o porțiune de aniniș la stațiunea zoologică dela Sinaia.

Dobrogea. Pădurea Nicu'ițel, parte din pădurea Letea și mici dune la Agiea.

Din lectura celor de mai sus se poate vedea că o bună parte din monumentele declarate, sau de declarat, sunt păduri întregi sau numai mici porțiuni din ele. Dar chiar și atunci când este vorba de păsări sau animale, cea mai mare parte din ele sunt legate de pădure.

Pentru paza și supravegherea acestor monumente naturale, Ministerul de Agricultură și Domenii nu dispune de organe spe-

cială decât pentru puține din ele, cum sunt fânețele de la Cluj și din Bucovina. Restul rămân în seama organelor ministerului în fruntea cărora sunt silvicultorii. Și nici nu poate fi altfel, atunci când este vorba de pădure și de vietățile legate de ea.

De aceea să căutăm a da toată atenția cuvenită acestor monumente naturale, fiecare în cadrul lui de activitate, urmând să veghem la conservarea lor în perfectă stare, ferindule de orice încălcare care ar deturna dela scopul urmărit prin rezervarea lor, urmărind și sancționând pe infractori.

Soarta monumentelor naturii este în mâinile noastre. Să ne facem datoria de a le apăra.

Naturschutz.

Les monuments de la nature.

Depuis quelques années le problème de la conservation des monuments de la nature préoccupe, comme d'ailleurs partout dans le monde, aussi les hommes de science de Roumanie. On a commencé même en à réserver, ici et là, en appliquant les dispositions d'une loi spéciale votée par le parlement en 1930.

Les forestiers ont un grand rôle à remplir dans la protection de ces monuments, car la plupart de ceux derniers se trouve dans la forêt. C'est pour cela que la revue a mis ce problème à l'ordre du jour. La rédaction a reçu 5 articles, dont voici les idées qui dominent.

Mr. D. Lințea, savant ornithologue, adresse aux forestiers un appel de protéger les oiseaux et surtout ceux qui sont devenus rares. Quelques uns ont été déjà déclarés comme monuments de la nature, soit: *Gypaetus barbatus aureus*, *Neophron percnopterus percnopterus*, *Gyps fulvus fulvus*, *Aegyptus monachus*, *Egretta alba L.*, *Egretta garzetta garzetta L.*, *Pelecanus onocrotalus*, les femelles d'*Otis tarda tarda L.*, celles de *Tetrao urogallus urogallus*, les oeufs d'*Aquila chrysaetus* et de *Corvus corax*.

L'auteur recommande de maintenir tous les grands arbres qui portent des nids, de conserver intacts des surfaces appréciables d'anciens roseaux, les grottes et d'autres endroits utilisés par les oiseaux pour pondre.

Mr. F. Szakmáry, après quelques considérations faites sur le mouvement d'opinion publique de Banat pour la protection des raretés de la nature, propose de réserver les derniers chênes pédonculés, âgés de 300—400 ans, situés dans les vastes régions inondables du Banat.

Mr. S. Pascovschi croit qu'il est absolument nécessaire de créer, parmi les forestiers, un esprit conservateur protecteur.

Mr. I. Pető, fait un succinct mais complet historique des parcs nationaux du monde.

Enfin, Mr. T. H. Crivăț, expose les dispositions de la loi roumaine sur les monuments de la nature et les réservations déjà déclarées.

C R O N I C A

ASOCIAȚIA PRESEI PERIODICE ROMANE,

A trecut aproape neobservată, informația de acum mai bine de un an, privitoare la constituirea asociației presei periodice române. Nu s'a făcut șgomot în juru-i. Și cine era s-o facă? Presa cotidiană? Nu o privea.

Dar asociația noastră — putem spune «a noastră» căci privește direct și această revistă — a căutat ca și fără tărăboi să se consolideze și să lucreze în sensul programului ce și-a propus.

Program? Se plânge această presă de lipsa de ocrotire din partea celor ce o acordă celei cotidiene. Și de ce ar fi ea cea oropsită? Pentru că, ne având tirajul mare al ziarelor și neutilizând de anumite «maniere», nu inspiră teamă celor ce au pâinea și cușitul? Suntem și noi de părere că autoritatea de stat este nedreaptă atunci când nu acordă bunăvoință și presei periodice, căci și aceasta-și are rolul ei — mare rol — în mișcarea culturală și națională a țării noastre. Această presă are cu atât mai mult drept la ocrotire, cu cât lupă cu mai multe greutate: apare în format mai bogat și se adresează la un număr de cetitori mai mic; deci are posibilități reduse de a-și scoate cheltuelile.

Se prea poate ca această lipsă de ocrotire din partea statului să se datorească și lipsei spiritului de asociere, care a fost remarcat de altfel, chiar de inițiatorii acestei proaspete asociații.

Odată constituită, asociația a pornit la luptă — cu greutatele începutului (lipsă de local, de fonduri, etc.), și cu cei cari nu vor să înțeleagă că această presă — își are drepturile, egale sau paralele cu cea cotidiană.

Fentre ca reușita să-l fie cât mai repede și mai completă se cere însă ca în jurul ei să se strângă cât mai multe publicații periodice și câți mai mulți din colaboratorii lor.

Sediul Asociației se află în Bul. Cpt. aviator Craiu Nr. 13 București III, în localul revistei «Satul», unde toți cei ce vor, pot cere informații asupra condițiilor lor de admitere în Asociație.

Conferință despre cadastrarea țării, la radio.

Problema cadastrării țării a fost răscolită din nou în anul acesta. Era necesar să se întreprindă o mișcare care să atragă luarea aminte a conducătorilor

acestei țări și a opiniei publice asupra acestei probleme ce interesează într'un așa de mare grad și statul și particularii. Era nevoie de această mișcare de «luminare», căci deși exista, de câțiva ani, o lege privitoare la cadastrarea țării, ea nu a putut fi pusă în aplicare, pentru motivul că nu s'au dat fondurile necesare. Cadastrarea țării, este o lucrare de vaste proporții, care cere muncă metodică și susținută de ani de zile în șir; ea nu se poate face fără fonduri. Guvernării noastre vor să facă lucruri mari fără ca să dea bani. Ceea ce, de cele mai multe ori nu este cu puțință. Cel mult se poate face șgomot, de fațadă, pentru cei ce trebuie să fie amețiți de o anumită activitate de guvernământ. Pentru cei ce știu însă ceea ce înseamnă cadastrare, lucrul nu este cu puțință.

A hotărât deci asociația inginerilor cadastrali — în care activează și o seamă de ingineri silvici dedicați acestei preocupări — să folosească toate căile pentru a face lumea să știe ce este o lucrare de cadastrare și ce se cere pentru realizarea ei.

Luminarea pe calea conferințelor și mai ales a celor rostite la radio este unul din mijloacele cele mai utilizate.

Am putut astfel asculta pe d-l Ing. silvic D. Ciurileanu vorbind în acest sens. Cadastrul — a spus d-sa — înseamnă inventarierea tuturor proprietăților unei comune pe baza unui plan și a unui registru în care sunt trecute toate datele referitoare la situația, întinderea, valoarea și stăpânirea fiecărei proprietăți. Pe cadastru îl preocupă în primul rând pământul. El nu este un organ static, din contră, printr'o veșnică mișcare, el ține evidența trecerii pământului din mână în mână. Începând cu propria lui avere, statul nu mai poate amâna inventarierea, prin cadastru, singurul care poate să asigure acestei averi, care' este solul însuși: conținutul, valoarea și prin aceasta productivitatea maximă. Cadastrul consolidează proprietatea, garantându-i realitatea și drepturile în orice moment, iar ca consecință înlesnește tranzacțiile de proprietate. D-l Ciurileanu arată apoi folosul moral și social al cadastrului. El aduce buna înțelegere între lumea satelor și cinstea. Cadastrul dă garanția hotarelor de proprietate, înlăturând neînțelegerile și deci procesele. Cadastrul înlesnește apoi cea mai echitabilă repartizare a impozitelor, după venitul real al proprietății, evitând astfel evaziunile fiscale. În felul acesta se capătă încrederea contribuabilului în imparțialitatea statului, care poate stărpi orice abuz. Însfârșit, planurile precise realizate de cadastru pot folosi la întocmirea proiectelor de drumuri, căi ferate, canale, îndiguirii, împăduriri, etc.

D-sa arată că în țara noastră există deja cadastru pentru provinciile de dincolo de Carpați. Și acolo însă s'a rămas în urmă cu anumite «puneri la zi». Pentru restul țării nu avem decât o cantitate de material cadastral, realizat prin aplicarea reformei agrare. Se citează la 11 milioane ha. terenuri măsurate cu această ocazie. În Cadrilater avem și comasarea proprietății.

Se pare că acțiunea inginerilor cadastrali nu a rămas fără efect. Aflăm astfel că s'ar fi întocmit un «decret lege» care dă puțință să se pornească la lucru cu nădejde.

Separare de patrimoniu.

Nu știu dacă ceea ce am citit într-unul din ziarele din Capitală (Curentul 145-937) va fi sau nu adevărat, sau dacă măsura, odată luată, se va și duce la bun sfârșit. Este vorba de o decizie emanată de la Ministerul de Agricultură și Domenii pentru separarea patrimoniului Capsului de acela al Paridului, în regiunea inundabilă a Dunării.

Dacă se va putea realiza, va fi mare lucru. Noi zicem numai «dacă», întrucât după știința noastră, asemenea decizii s'au mai dat, fără să se fi pus în aplicare.

Ne temem că și această decizie va avea soarta celor ce au procedat-o. Avem motive să credem că va fi așa.

At. Har.

**LEGEA MODIFICATOARE A ART. 27 DIN LEGEA AMELIORĂRII
TERENURILOR DEGRADATE.**

Art. unic. — Art. 27 al legii pentru ameliorarea terenurilor degradate se redactează și se completează în modul următor:

«Pentru efectuarea lucrărilor de ameliorarea terenurilor degradate și crearea de păduri în regiunile unde lipsesc, Direcțiunea ameliorării terenurilor degradate și pădurilor administrate de Stat din Ministerul Agriculturii și Domeniilor va dispune de următorul fond de ameliorare format din:

1. Amenzile incasate de Stat, conform art. 12 din legea de reglementarea cumpărării de păduri destinate exploatării 1921;
2. Amenzile prevăzute în art. 14 al codului silvic din 1910;
3. Amenzile provenite din delictele și contravențiunile silvice, precum și toate sumele provenite din confiscări și din despăgubirile la care au renunțat părțile, cuvenite Ministerului Agriculturii și Domeniilor, potrivit legilor speciale, care, prin derogare de la art. 57 din codul penal, nu se mai varsă la fondul special al amenzilor.

Prin derogare de la art. 53 din codul penal, toate muncile pentru amenzile corectionale, datorate din delictes și contravenții silvice, se vor executa exclusiv pentru lucrări de ameliorarea terenurilor degradate, pepinere silvice și orice alte lucrări pentru împăduriri, sub directa supraveghere a organelor silvice:

4. Toate sumele prevăzute în tranzacțiuni încheiate în baza art. 90 codul silvic din 1910;
5. Toate garanțiile de regenerare depuse pentru păduri, aparținând oricăror proprietari, care în timpul exploatărilor, sau după terminarea exploatării, au fost expropriate sau transformate în pășuni comunale, sau pășuni comunale împădurite, conform legilor agrare în vigoare, cu excepția cauziunilor cuvenite pentru porțiunile în care s'a făcut împădurirea completă prin proprietari sau exploataitori, până la momentul exproprierii adică, la data hotărârii primei instanțe de fond.

În cazul în care exploatarea pădurilor transformate în islazuri comunale posterior aprobării regulamentului de exploatare sau amenajamentului pădurii, consimt și execută plantații în localități ce li se vor indica de Ministerul de Domenii, pe egală suprafață cu aceea ce erau obligați a face în pădurile expropriate, Ministerul va dispune — după recepția lucrărilor — eliberarea garanțiilor ce aveau depuse, precum și eventuala plată a cheltuielilor suplimentare ce li s'au cauzat prin această schimbare de localitate, calculată din diferența de cost rezultată după devizele întocmite de personalul silvic al Statului.

Termenul de răspuns al acceptării executării plantațiilor va fi de 30 zile dela data încunoștiințării prin scrisoare recomandată oficială; în caz de neprimire a răspunsului afirmativ în termen, se va considera că exploatarea nu consimte la executarea plantațiilor și garanțiile ce ar avea depuse se vor utiliza de Stat la lucrări de ameliorare a terenurilor acolo unde va găsi necesar:

6. Subvențiile înscrise în bugetele Ministerelor și Prefecturilor;

7. Contribuțiunile și subvențiunile comunelor, județelor și Camerelor de Agricultură;

8. Contribuția în natură a tuturor celor interesați la aceste lucrări: proprietarii respectivi, locuitorii satelor ce trag foloase directe sau indirecte după urma ameliorărilor sau instituțiilor ale căror lucrări (drumuri, poduri, căi ferate, construcții, etc.), beneficiază de avantajele ameliorărilor.

9. Sumele provenite din infracțiuni la dispozițiunile prezentei legi;

10. O cotă de 1% asupra valorii materialului vândut de C. A. P. S. sau lucrat în dijă, care va fi suportată de cumpărătorii sau dijmași.

Veniturile prevăzute la punctele: 1, 2, 3, 4, 11 și 12 se urmăresc și se încasează de administrațiile financiare care le varsă la Banca Națională pe seama Ministerului de Domenii, Direcția ameliorărilor și pădurilor particulare administrate de Stat, iar acelea prevăzute la punctele 5, 6, 7, 8 și 10 se depun direct la Banca Națională în același cont.

Fondul înființat prin această lege, depeș în cont la Banca Națională, se va administra de Ministerul Agriculturii și Domeniilor prin Direcția ameliorării pădurilor administrate de Stat.

Acest fond se va folosi exclusiv pentru scopul pentru care a fost creat și încredințându-se anual în buget veniturile și cheltuielile lui sub un articol special.

Sumele rămase disponibil la Banca Națională, la închiderea exercițiului, vor fi întrebuințate în exercițiul următor în același scop prin credite deschise de Ministerul Finanțelor conform legii asupra contabilității publice.

Această lege s'a votat :

de Adunarea Deputaților în ședința dela 19 Martie 1937 și s'a adoptat cu unanimitate de una sută patrusprezece voturi.

de Senat în ședința dela 20 Martie anul 1937 și s'a adoptat cu unanimitate de șaptezeci și unu voturi;

și s'a publicat în «Monitorul Oficial» Nr. 76 din 1 Aprilie 1937.

AL III-lea CONGRES INTERNAȚIONAL AL CARBONULUI CARBURANT

Scopul și organizația generală.

Al 3-lea Congres Internațional al Carbonului Carburant se va ține la Roma la 10-13 Septembrie a. c. El are ca scop studiul și discutarea tuturor chestiunilor științifice, tehnice, economice, industriale, comerciale și legislative relativ la utilizarea carbonului, atât cât ar fi capabil de a fi utilizat drept carburant de înlocuire sau component al carburanților de înlocuire.

Cadrul general al lucrărilor Congresului e împărțit în 5 secțiuni:

PRIMA SECȚIUNE. — Carburanți de înlocuire solizi.

Studiul, clasificarea, protecția, conservarea și reînnoirea rezervelor carbonifere (lemn, turbă, lignit, cărbune fosil, reziduri industriale sau agricole de orice natură), utilizabile pentru producerea carburanților solizi; producerea lor industrială. Aglomerate cu bază de carbon.

Procedeul de gazeificare a combustibililor solizi și caracteristica gazelor astfel produse. Studiul motoarelor ce se alimentează cu gazogene. Gazogene fixe, mobile, transportabile.

Aplicațiunea gazogenelor la auto-tracțiune și la navigațiune. Aplicațiunile agricole ale gazogenului. Unificarea organelor gazogenelor și a combustibililor pentru gazogen. Organizarea aprovizionării cu combustibile a gazogenelor.

A DOUA SECȚIUNE. — Carburanți de înlocuire lichizi.

Materii prime utilizabile direct drept carburanți de înlocuire sau sub formă de componenți ai amestecurilor combustibile (alcooli, eteri, benzol, uleiuri vegetale, de sist, de roci asfaltice, etc., etc.). Carburanți lichizi de sinteză sau hidrogenare.

Transformarea motoarelor pentru întrebuințarea combustibililor speciali. Aparat pentru utilizarea combustibililor lichizi și amestecurilor.

Organizarea producției și a depozitelor de carburanți lichizi de înlocuire.

A III-a SECȚIUNE. — Carburanți de înlocuire gazoși.

Studiul, clasificarea, protecția și utilizarea gazelor combustibile naturale. Producerea sintetică a gazelor combustibile.

Caracteristicile tehnice ale gazelor combustibile.

Stațiuni de compresiune. Rezervoare pentru transportul gazelor comprimate.

Aranjarea acestor rezervoare (butelii) pe șasiul vehiculelor.

Aparate pentru utilizarea gazelor comprimate drept carburanți.

Producerea fazelor carbunate pe vehicule cu ajutorul aparatelor speciale.

Amestecuri combustibile lichide și gazoase.

Modificările ce trebuiesc făcute motoarelor pentru a funcționa cu gaz carburant.

A IV-a SECȚIUNE. — Aplicațiuni coloniale ale carburanților de înlocuire.

Studiul mijloacelor de producere și tilizare a carburanților de înlocuire solizi, lichizi și gazoși în colonii.

Materii prime locale.

Constituirea centrelor de producțiune, formarea depozitelor, distribuirea transportul, reprovizionarea.

Alimentarea cu ajutorul carburanților de înlocuire a motoarelor pentru instalațiuni fixe ale centralelor electrogene pentru farurile navigațiunii aeriene, instalațiuni radio-telegrafice și pentru întrebuințări agricole sau industriale. Iluminarea electrică a reședințelor și a satelor cu ajutorul a mici centrale cu gazogen sau carburanți de înlocuire lichizi.

Aplicațiuni ale gazogenelor sau a carburanților de înlocuire lichizi la vehicule și la navigațiuni.

A V-a SECȚIUNE. — Statistica și legislația.

Documentarea internațională asupra distribuiri și disponibilității de materie prime apte de a fi utilizate drept carburanți de înlocuire sau pentru a produce astfel de carburanți.

Rezultatele probelor, experiențelor și concursurilor pentru motoare sau auto-vehicule alimentate cu carburanți de înlocuire.

Dispozițiunile legislative în vigoare la diferite națiuni pentru a favoriza producerea și întrebuințarea carburanților de înlocuire.

Chestiuni economice privind producerea și întrebuințarea carburanților de înlocuire.

Din Regulamentul congresului desprindem :

Congresul are ca scop studiul în comun, teoretic și practic al carbonului carburant sub toate formele sale și discutarea tuturor chestiunilor științifice, tehnice, economice și legislative relativ la el. Se înțelege prin «Carbon carburant» cărbunele de origine vegetală sau minerală, considerat ca apt de a produce (singur sau combinat cu alte elemente) o energie termo-dinamică.

Chestiunile principale, de care trebuie să se ocupe Congresul, sunt :

- 1) Cărbunele de origine vegetală sau minerală;
- 2) Studiul carburanților naționali și coloniali capabili de a înlocui carburanți lichizi importați.

Comunicările pot fi trimise până la 31 Iulie a. c. Secretariatului general al Congresului. Ele trebuie să îndeplinească condițiunile următoare

- a) A fi inedite.
- b) Să trateze complet sau cel puțin în parte unul din subiectele cuprinse în programul Congresului.
- c) Furnizarea și culegerea de date științifice precise sau de dări de seamă a experiențelor sau încercărilor metodice.

Memorii care se limitează a descrie numai aparate sau procedee industriale, nu se vor admite în principiu.

d) Nu trebuiesc să depășească 20 pagini dactilografiate normal. Fiecare autor nu va putea să se înscrie decât maximum pentru două comunicări.

e) Comunicările și rapoartele redactate într-una din limbile admise (italiana, franceza, engleza, germana) trebuiesc să fie însoțite de un rezumat făcut într-una din aceste limbi. Rezumatul nu trebuie să cuprindă mai mult de 300 cuvinte.

Pentru toate sau pentru o parte din chestiunile înscrise în program, Comitetul Organizator al Congresului va putea numi un raportor.

Rapoartele raportorilor ca și comunicările vor fi tipărite și distribuite în aceleași condițiuni ca și comunicările. Ele nu exclud deloc comunicările asupra aceluiași subiecte.

Comunicările și rapoartele, cum și dările de seamă ale ședințelor Congresului, vor fi publicate în extenso, sau în rezumat după Congres. Ele pot constitui obiectul unuia sau mai multor numere ordinare sau speciale ale revistei: «L'Energia Termica», organul oficial al Comitetului Internațional Permanent al Carbonului Carburant.

Autorii, afară de scuze valabile, trebuiesc să prezinte ei comunicările și rapoartele lor sau să fie reprezentanți de o persoană calificată, aptă a răspunde la întrebările Congresistilor în cursul discuțiilor.

Dacă comunicările comportă filme, proiecțiuni, tablouri, desemnuri, mostre de prezentat în ședință, autorii vor avea grijă să le anunțe, odată cu trimiterea textului comunicării lor și să indice natura materialului de cari ar putea avea nevoie. Toate documentele de această natură (desemne, clișee, tablouri, etc.) trebuiesc să parvină Comitetului Organizator, dacă este posibil, împreună cu manuscrisul, înainte de 15 August.

Manuscrisele, comunicările și rapoartele vor rămâne proprietatea Comitetului Organizator pentru publicare și pentru oricare alt scop.

Congresul ține ședințele sale la Roma dela 10--13 Septembrie 1937. Programul detaliat se va comunica înainte de 15 August.

Inginer Nicolae Nedelcovici

M E R C U R I A L E

ACALMIE PE PIAȚA INTERNAȚIONALĂ A LEMNULUI

Am arătat în cronicile precedente că piața lemnului european a devenit foarte activă, datorită reducerii volumului de lemnărie exportată de țările producătoare. În timp ce economia mondială încerca un reviriment puternic, manifestat prin mărirea bruscă a consumului general.

Sub imperiul preocupărilor războinice, în toate statele europene a luat ființă și s'a dezvoltat industria înarmărilor, care reclamă cantități masive de materii prime, între cari și lemnul.

Cererile crescând ale cursului intern cât și preocuparea creerii de stocuri în vederea unui război, au provocat creșterea prețurilor materialelor lemnoase. Ce s'a început în toamna anului 1935 și s'a continuat neîntrerupt până în primăvara acestui an, rămând constant în lunile Mai și Iunie a. c.

În prezent nu se mai fac noul angajamente.

Țările exportatoare se mărginesc să lichideze cantitățile de lemnărie angajate, pentru a se pregăti în toamnă în vederea campaniei noului an 1938.

În general, ne găsim într'o perioadă de acalmie generală, când țările importatoare nu mai necesită noi cantități de lemnărie, având de lichidat partizile depozitate încă din primăvară. În timp ce țările exportatoare nu dispun de nici un fel de rezerve în stocurile fabricelor de cherestea.

După relatările mercurialelor internaționale, piața lemnului va continua să fie calmă cel puțin până la sfârșitul lunii August, când va fi reanimată de cererile obișnuite ale țărilor importatoare.

PREȚURILE SUNT STAȚIONARE.

În lunile Mai-Iunie, navlurile intercontinentale au încercat majorări până la 40%, față de navlurile cotate în aceeași perioadă din anul 1935. Majorarea bruscă a navlurilor a avut repercursivni asupra prețului de prevenire FOB porturile de încărcare, deoarece prețurile CIF, porturile de destinație nu au putut fi majorate.

Navlurile în Baltica, pentru distanța Danzig—Gdinya—Anglia au fost majorate cu 1£/standard, ceea ce a provocat căderea prețurilor lemnului alb — calitatea U. 5 — de la 14.10£/standard la 13.10£/standard.

Desigur că prețurile ar fi continuat să scadă, dacă exportatorii polonezi n'ar li căzut de acord să se abțină de la orice export de lemnărie dacă nu se pot obține minimum 13.10 £/standard pentru cheresteaua de rășinoase predată FOB Danzig sau Gdinya.

În cursul lunii Iulie piața navlurilor a cedat, și prețurile cherestelei devin din nou ferme.

În bazinul mediteranean, importațiunile de lemnărie se continuă cu aceeași intensitate ca și în primăvară, deși desfacerea în detalii este redusă, în special pe piața egipteană.

Perspectivile viitorului sunt foarte favorabile, în special în Anglia. Nevoile sunt mari și continuă să crească. Nivelul prețurilor a trecut de stadiul critic, imediat ce marile cantități cumpărate de importatori au fost debarcate și alocate în depozitele de engros.

Expansiunea industrială din Belgia, Anglia, Olanda și Germania, va mări considerabil nevoile normale și se așteaptă ca în toamnă să se mărească și mai mult activitatea pieței lemnului european.

PIAȚA LEMNULUI ROMANESC.

Reducerea livrărilor de lemnărie pentru Anglia și lipsa cererilor engleze, a provocat oarecare nervozitate între importatorii sirieni și egipteni, cari s'au abținut în ultimele săptămâni de a mai angaja noi partide de cherestea.

Cu toată depresiunea provocată superficial de importatori și unii intermediari, prețurile cherestelei de rășinoase se mențin la nivelul maxim atins în lunile Aprilie—Mai.

S'au vândut în Bucovina câteva partide mici de cherestea inferioară cu 100% brad, iar prețul de 1050 lei/m³ franco vag. stația de încărcare, față de 1150 lei/m³ cât se cere pentru marfa curentă de molid.

Dacă s'au redus într-o mică măsură expedițiile de lemnărie peste graniță, în schimb consumul nostru intern necesită cantități importante de lemnărie, chiar la prețuri superioare celor obținute fob sau ab graniță.

Lemnul rotund de rășinoase a marcat o ușoară majorare, văzându-se cu 700—750 lei/m³ ab schela gura Siretului față de 630—660 lei/m³ cât a costat în Mai—Iunie a. c.

Dacă luăm în considerație perspectivele frumoase ale recoltei de cereale, trebuie să avem toată siguranța unor cereri masive de lemnărie pentru toamnă, când prețurile vor suferi majorări pronunțate.

Subliniem cererile apreciale pentru tâmplărie și marfă bună de rășinoase, ce sunt căutate în acest sezon de piața internă.

Dăm prețurile pentru câteva sortimente de cherestea, la baza de 24 m/m. marfă lată, valabile de 1 Iulie a. c. pe piața internă (Buzău):

	3—3,50 m	4—6 m.
Ausschusreine	2250 lei/m ³	2500 lei/m ³
Tombant (I—III-a)	2150 ..	2400 ..
cl. IV-a	1800 ..	1900 ..
cl. V-a	1550 ..	1650 ..
cântar cubat	1450 ..	1450 ..
tocuri tombant	2500 ..	2500 ..
cl. IVa-	2100 ..	2100 ..
șipci	1400 ..	1400 ..
cioplitură de brad 10/12—15/8 cu 3—7 m.		1275 ..
„ „ „ 7—12 „		1400 ..

Sortarea cherestelei de rășinoase se face după normele ce au fost în vigoare în perioada 1919—1928. Fabricile de cherestea, ce-au urmărit evoluția pieței lemnului și au adoptat noua sortare, au ajuns să nu mai producă cl. VI-a, decât în cantități foarte reduse, în timp ce alte fabrici au continuat cu vechea sortare.

Piața lemnelor de foc.

În toamna și iarna anului 1936/37 s'au tăiat în general numai parchetele curente, și poate nu toate, din cauza greutăților de exploatare produse de căderea zăpezilor în cantități foarte mari.

Lemnele de foc provenite din defrișarea pădurilor afectate culturilor agricole sau izlazurilor comunale, s'au desfăcut integral în anii precedenți.

Stocurile de lemne din anii precedenți au fost desfăcute și consumate în întregime în iarna 1936/37.

Cantitățile de lemne de foc necesare pentru aprovizionarea populației, sunt destul de reduse în acest an, din care cauză prețurile lemnelor de foc au tendința de a fi majorate cu 20—25% față de anul trecut.

Prețurile curente ale lemnelor de foc pe piețele Galați și Brăila sunt următoarele:

fag cl. I-a	6100 Lei/10 tone	ab	cheiul	Dunăria
stejar ..	6000—6200	„	„	„
salcâm 2 m.	6000—6100	„	„	„
„ 4 m.	7000—7200	„	„	„
salcie	3300—3400	„	„	„
tei	3800—3900	„	„	„

Pentru lemnele vândute din depozite, prețurile de mai sus se majorează cu 200—400 lei/10 tone.

De la 1 August a. c., urmând a intra în vigoare tariful general C. F. R. pentru transportul lemnelor de foc, prețurile lemnelor de foc se vor urca cu diferența de fract (300—600 lei/10 tone).

După aprecierile vechilor negustori, lemnele de foc se vor vinde în iarna 1937/38 cu 8500—9500 lei/10 tone tăiate și transportate la domiciliu.

În general, piața chereștei de rășinoase, calmă pentru moment, promite să fie foarte activă în toamnă, și prețurile vor suferi ușoare urcări.

Lemnele de foc se vor vinde la prețuri din ce în ce mai mari, fiindcă cererile populației vor fi mai mari decât disponibilitățile pieții.

V. C. Filip.

C I B

COMUNICAT PENTRU PRESA.

Viena, 12 Iunie 1937

Au apărut «Buletinul lunar de statistică» și «Informațiunile economice» publicate de Comitetul Internațional al lemnului. Din acestea aflăm că în cursul lunii Mai, situația târgului mondial al lemnului n'a suferit modificări importante în raport cu luna precedentă. Piața rămâne foarte calmă.

Înainte de 1 Iunie, mai mult de 3/4 din contingentul total al exportului țărilor care aparțin ETEC-ului, au fost vândute. Vânzările au astfel un avans de circa 3 luni și exportatorii pot aștepta liniștiți dezvoltarea situației economice. Sezonul pentru încărcarea lemnului dela Nord, din statele baltice și Polonia, a început. Este de prevăzut că depozitele principalelor țări importatoare vor fi supra încărcate într'o perioadă trecătoare. Dificultățile cari vor rezulta de aici par a fi ușor dominate, întrucât nevoile principalelor țări importatoare și în particular ale Angliei, rămân foarte mari, din această cauză importatorii sunt optimiști.

În plus, «Informațiile economice», bazându-se pe statistică, dau o vedere generală foarte completă asupra dezvoltării piețelor în toate țările importatoare pentru producția și consumul lemnului.

Exportul diferitelor țări este următorul:

Aprilie 1937

Țări de origină	m ³	Din care export de lem moale	
		în m ³	în standarzi
Export total		în chereștea și reboțat (cu- prinse și părțile de lăzi)	
Norvegia	23.733	16.226	3.473
Suedia	152.231	101.167	21.654
Finlanda	98.831	72.028	15.417
U. R. S. S.	176.520	61.568	13.178
Estonia	8.912	2.635	564
Letonia	112.864	79.840	17.089
Lituania	23.881	11.096	2.375
Polonia	303.991	175.915	37.653
Cehoslovacia	156.489	39.955	8.552
Austria	258.624	126.037	26.977
Jugoslavia	161.439	83.404	17.862
România	139.944	91.356	19.554
Total	1.697.459	861.228	184.338

Viena 15. VI. 1937

(Extras din statistica oficială a Cibului. Cifre detaliate a se vedea în Bul. Nr. 1/937. Seria B).

Exportul mondial în lemn

Ianuarie—Martie 1937

Țara de origină	Export total m ³	Din care rășinoase (cherestea și rabotată)	
		în m ³	în standarzi
Canada . .	2.064.607	1.094.047	234.171
Statele Unite.	928.548	486.030	104.030
Europa . .	3.481.397	1.932.355	413.603
Total	6.474.552	3.512.432	751.804

C. I. B.

COMUNICAT DE PRESĂ

13 Iulie 1937

Din Buletinul lunar de statistică și «Informațiunile economice» publicate de Comitetul Internațional al lemnului, aflăm că situația târgului mondial de lemn a continuat a fi calmă în luna Iunie. Totuși se remarcă că în țările occidentale afacerile între importatori și detailiști au fost mai importante de cât în luna precedentă și că prețurile de revindere au urcat ușor.

Cățiva importatori continuă să considere târgul lemnului cu pesimism. totuși numeroase semne ale unei noul activități a târgului trebuiesc semnalate. Considerând marile cantități de lemn utilizate în cea mai mare parte a țărilor și rapida mărire a vânzărilor importatorilor. se poate aștepta ca cererea care scăzuse momentan, după urcarea din primăvară, să fie în curând mai activă.

Bazându-se pe statistică, «Informațiunile economice» dau o vedere detaliată asupra dezvoltării târgurilor în toate țările producătoare și consumatoare importante.

Exportul diferitelor țări este următorul:

M a i 1 9 3 7

Țări de origină	Export total în m ³	Din care exportul cherestelei de lemn moale și rindeluit (și părțile de lăzi)	
		în m ³	în standarzi
Norvegia	23.691	17.135	3.668
Suedia	394.198	298.406	63.871
Finlanda	431.365	193.302	41.375
U. R. S. S.	941.703	371.634	79.545
Estonia	21.458	7.150	1.530

Letonia	187.835	65.656	14.053
Lituania	46.256	17.599	3.767
Polonia	220.818	116.993	25.041
Cehoslovacia	166.636	55.140	11.802
Austria	294.242	136.904	29.303
Jugoslavia	138.042	77.973	16.689
România	182.674	125.058	26.767
Total :	3.048.918	1.482.950	317.411

C. I. B.

Comunicat de presă

14 Iulie 1937.

Secretariatul celei de a 3-a Conferință internațională pentru utilizarea lemnului care va avea loc, cum se știe, sub patronajul guvernului francez la 26—28 Iulie la Paris, a preparat o întreagă documentare pentru această conferință. Prima din aceste comunicații conține rapoartele de activitate ale organizațiilor de revalorizarea lemnului din 24 țări. Acest document este foarte interesant, pentru că permite profanului să-și dea seama că o rețea completă de organizațiuni lucrează în toată lumea la dezvoltarea și ameliorarea utilizării lemnului. În ciuda aparențelor, diferențe fundamentale între condițiile locale ale diferitelor țări, se poate totuși desprinde prin lectura acestor rapoarte că atât în Anglia cât și în Germania, în Elveția cât și în Polonia, în Indii cât și în Canada și în Australia, revalorizarea lemnului pune o serie de probleme foarte actuale care cer să fie tratate sistematic. Din fericire azi este posibil să se afirme că organizațiuni competente tratează în mod eficace aceste probleme. Existența acestor organizațiuni de revalorizare în toate aceste țări este cu atât mai interesantă cu cât nu-i prea mult timp de când nu se atașa prea multă importanță chestiunii ameliorării, utilizării și că contrar altor mari industrii și materii prime, revalorizarea lemnului era lăsată la întâmplarea unei dezvoltări independente. O schimbare completă a acestor condițiuni nu s'a putut aduce decât prin creșterea unor organizațiuni speciale și prin colaborarea lor internațională, reprezentată prin Comisiunea internațională pentru utilizat. Încet încet opinia publică trebuie să-și dea seama că lemnul este una din materiile prime cele mai importante și unul din esențialele materiale de construcție de cari dispune umanitatea. Se descoperă încet că lemnul ține al 4-lea loc în materiile prime, atât în valoare cât și în cantitate.

REVISTA REVISTELOR

L'ALPE.

Nr. 4, Aprilie, 1937.

A. de Philipps.

Il legno di Cedro dell'Atlante.

Lemnul de Cedru de Atlantic.

Autorul expune rezultatul unor cercetări experimentale asupra lemnului de Cedrus atlantica.

Nino Arietti.

Aspetti floristici del Bresciano.

Aspecte ale florei din Brescia.

După o scurtă descriere a configurației geografice, autorul examinează foarte amănunțit flora caracteristică a provinciei Brescia.

Dott. Ing. Aldo Andreocci.

Opere de sistemazione sul rio Cengles in val Venosta.

Lucrări de sistematizare pe râul Cengles în valea Venosta.

Descrierea unor importante lucrări de corecțiune pe râul Cengles, torrent alpin, afluent al râului Adige.

Silvano.

Pontenziamento di una industria montana.

Posibilitățile unei industrii alpine.

Autorul studiază posibilitățile dezvoltării unei industrii în zona muntoasă, care să producă esențele vegetale din ierburi, necesare consumului intern. Sunt date ca exemplu câteva realizări din această direcție.

Insemnări și note practice.

Viața forestieră externă.

Insemnări bibliografice.

Notițe și ecouri.

E. V.

BULLETTIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 4-5, Aprilie-Mai, 1937.

M. Boudru.

La réserve naturelle dans les Hautes-Fagnes de Belgique.

Rezerva naturală în Hautes-Fagnes din Belgia.

Articolul, pe cât de vast pe atât și de complet, tratează pe larg chestiunea turbielilor din regiunea înaltă a Belgiei. Capitoul I, cuprinde: geografia regiunii.

caracteristicile climatului, geologia, agrolgie, izvoarele de apă. Capitolul II, care tratează despre «formațiunile vegetale și influențele lor», cuprinde turbării virgine, influența lor, turbărie asanată. Articolul se va continua.

R. Misson.

A quel age faut-il exploiter nos pesnieres de Haute-Ardenne ?

La ce vârstă trebuie să exploatăm arboretele noastre de molift în Ardenii înalți ?

Un foarte interesant articol în care, după ce se face o largă discuție asupra diferitelor feluri de exploatabilități admise în întocmirea amenajamentelor, se trece la calcularea vârstei corespunzătoare pentru cazul arboretelor din Ardenii înalți.

Ab. B.

Le II-e congrès national du bois.

Al II-lea congres național al lemnului.

Dare de seamă asupra desbaterilor celui de al II-lea congres național al lemnului provocat de «Comitetul național de propaganda lemnului», din Belgia, care a avut loc la 13 și 14 Aprilie, la Heysel.

Ab. B.

Piața lemnului.

G. D.

Bibliografie.

Cronica forestieră.

E. V.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 5, 1 Martie 1937.

Dr. Adalbert Ebner.

Die Forstbenutzung an der Pazifischen Küste.

Exploatarea pădurilor pe coasta Pacificului.

Pe baza literaturii americane din ultimii ani și folosind cele văzute la fața locului, autorul ne arată cum au mers exploatarea pădurilor, în partea cea mai importantă a răspândirii lor, pe coasta Pacificului.

În mai puțin de o sută de ani s'a ajuns ca din urtașele păduri de duglas, sequoia... etc., azi, să mai rămână abia câteva parcuri, declarate naționale.

Cristoph Hoffmann.

Die Unterscheidung der stammrindendwöhnenden Weisstannenälteste Dreyfusia nüsslini C. B. (nordmannianac Eckt) und Dreyfusia piceae Ratz. auf Grund der Wachs ausscheidungen.

Deosebiriile dintre Dreyfusia nüsslini C. B. și Dreyfusia piceae Ratz. pe baza secreției de ceară.

Pentru deosebirea celor două specii de păduchi, autorul găsește că, ceara ce ele o produc este un criteriu suficient. Astfel la Dreyfusia nüsslini, ceara este în grămăjoare rotunde, mai compacte, pe când cea dela Dreyfusia piceae, au o formă neregulată și se găsește așezată linear pe scoarța arborelui.

Caietul 6, 15 Martie 1937.

Dr. E. Dönges, Dillenburg.

Georg Ludwig Hartig.

Câteva cuvinte despre marele silvicultor prusian, cu ocazia împlinirii a 100 ani dela moartea lui.

Cu această ocazie s'a ridicat la mormântul său din cimitirul Dorothea din Berlin, un monument demn de memoria lui.

Dr. Fritz Ernst.

Wirkungen der eingelenen Hilfspflanzen in den nordostbayerischen krüppelbeständen.

Acțiunea plantelor ajutătoare în arboretele pipernicite din nord-estul Bavariei — (Articolul continuă).

Ant. V. Răd.

JOURNAL OF FORESTRY, April 1937

Nr. 4.

Editorial

Invățământul forestier progresaază (3 pg.).

Se analizează (principial) condițiile actuale ale învățământului forestier în America, arătându-se (evolutiv) deficiențele lui și reliefându-se calitățile corpului profesoral, datorită cărora nivelul învățământului este tot mai ridicat.

W. Wa,ne Lobdell

Comisiunile de amenajament suedeze (6 pg.).

În ultimii 30 de ani Suedia a făcut

mari progrese în ceea ce privește dezvoltarea programului de amenajare a pădurilor sale. Pentru a se dovedi aceasta, se descrie: organizațiile statului și cele provinciale (pentru amenajament) și legislația care face posibilă aceste organizații. Desigur, în St. Unite nu este posibil să se introducă o organizație asemănătoare — întrucât Americanii cred că e mai eficientă organizația națională (federală) decât aceea descentralizată în fiecare Stat — dar pentru motive de orientare articolul își păstrează tot interesul.

Se face istoricul acestor comisii de amenajament, se dă schema organizațiilor, se arată resursele financiare de care dispun și lucrările efectuate, iar la urmă se face un mic rezumat al legislației respective.

S. R. Gevorkianz și William A. Duerf

O tabelă de creșteri pentru folioasele din N în Lake States (4 pg.).

Autorii au prelucrat recent o carte conținând tabele de creșteri pentru arboretele de folioase din Nord, în funcție de vârsta și diametrul mediu al arboretului principal; mai departe arată folioasele utilizării acestor tabele, în care scop tratează câteva exemple pentru a lămuri metoda de întrebuintare.

T. S. Coyle

Probleme de pedologie forestieră în platoul Piedmont (4 pg.).

Problemele cu privire la relațiile dintre caracteristicile solului și creșterea lemnului au reținut — până în timpul din urmă — numai sporadic atențiunea cercetătorilor din St. Unite. Chiar acum numai puțini s'au devotat cercetărilor

solurilor forestiere, luând în considerație relațiile dintre sol și pădure. Autorul expune lucrările efectuate în această direcție și arată folosul studiilor de relații (creștere — raport susținut — reimpădurire) între factorii staționali.

E. J. Doney.

Tratamentul cu creozot în tankuri deschise a stâlpilor de pin (*Pinus echinata* și *P. taeda*) (4 pg.).

Se arată procedeul întrebuițat de Serviciul Forestier din Texas, care a reușit să obțină o pătrundere mai adâncă a creozotului în lemn și o diminuare a cantității de creozot absorbit, prin încălzirea materialului după tratamentul în baia rece.

F. H. Eyre și J. R. Neetzel

Aplicabilitatea metodei pe alese în pădurile de foioase din Nord (6 pg.).

Autorii arată rezultatele obținute în arboretele de foioase în care s'a aplicat metoda menționată.

Se face istoricul chestiunii, se descriu arboretele în care s'au făcut încercările, se expune metoda de tăiere, se arată regenerarea care a avut loc, creșterea, etc.

Henry Bull

Munca și instrumentele necesare pentru elagarea pinului palustris (*Longleaf pine*) (6 pg.).

Pentru a se obține un procent mai ridicat de lemn de lucru într'o revoluție scurtă în arboretele de longleaf pine, este

necesar să se intervină cu lucrări de elagaj artificial. În acest articol, autorul descrie eficacitatea diferitelor instrumente întrebuițate și costul acestor lucrări, pentru a se compara cu eventualele creșteri în valoare ale lemmului.

R. F. Kroodsmā

Fixarea permanentă a dunelor de nisip în Michigan (7 pg.).

Nisipul sburător, e semnalat în multe părți ale St. Unite, unde cauzează adesea pagube considerabile. Autorul, — care are o mare experiență în materie de fixarea dunelor de nisip în Michigan. — descrie în detaliu metodele întrebuițate și costul pentru fixarea dunelor de nisip mișcător. Articolul merită a fi citit în întregime. Pentru motive de curiozitate cităm deocamdată numai speciile întrebuițate în lucrările de fixare: *Rubus pseudoacacia*, *Populus deltoides*, *Salix* sp., *Gleditsia triacanthos*, *Populus grandidentata*, *Populus alba*, *Juglans nigra*, *Rhus hirta*; iar dintre conifere: *Pinus ponderosa*, *P. sylvestris*, *P. rigida*, *P. resinosa*, *P. strobus*, *P. banksiana*, *P. virginiana*.

Henry I. Baldwin.

Un manual de protecție pentru (regiunea) NE. (4 pg.).

Se arată folosul unei mișcări, în genul cooperăției, în materie de protecția pădurilor în contra diferțiilor inamici (insecte, ciuperci) și unele rezultate obținute deja în acest sens.

A. F. Hough

Un studiu de regenerare naturală într'un arboret de tipul fag —

mesteacăn — artar — Tsuga
(3 pg.).

Se publică rezultatele unor investigații întreprinse în Pennsylvania.

Hardy Shirley.

Semănăturile directe
in Lake States (8 pg.).

Intensa activitate de reîmpădurire întreprinsă în ultimii ani de către Serviciile Federale și ale fiecărui Stat în parte au trezit interesul pentru întemeierea arboretelor prin semănături directe în crâng. Rezultatele cercetărilor începute încă din 1926 în Lake States și urmărite cu intensitate mai ales dela 1930 sunt de luat în considerație de toți cei angajați în asemenea lucrări de reîmpădurire. În acest articol, se arată timpul potrivit pentru semănături, stațiunile în care se pot face acestea, pregătirea prealabilă a solului, speciile folosite în semănăturile directe, semănătura în sine, protecția și grija pentru suprafețele semănate, costul semănăturii, locul pe care-l ocupă semănătura în programul de reîmpădurire, etc.

S. A. Wilde.

Intrebuințarea fertilizatorilor humici lichizi în pepinierile silvice (4½ pg.).

Rostul articolului este să atragă atențiunea silvicultorilor asupra unei metode simple și foarte eficientă pentru ajutarea creșterii pueților din pepinierile forestiere prin fertilizatori humici. Termenul este recent creat de pepinieriști și deși (poate) nu-i științific are totuși priză în lumea practiclenilor. Se arată prepararea acestui îngrășământ și rezultatele (cifrele) obținute cu el.

Perley Spaulding.

Estimarea timpului de când au murit (sau uscat) arborii în Nord New England (2½ pg.).

Un studiu de botanică.

J. H. Stoeckeler și L. C. Baskin.

Discul scarificator
Denbigh.

O nouă metodă de tratare a semințelor (2 pg.).

Se descrie un tip nou de scarificator pus la îndemâna horticultorilor și pepinieriştilor. Se arată rezultatele obținute cu semințe de *Jenuperus* și *Crataegus*.

Oliver D. Diller

Umiditatea solului în timpul criticei peripade de regenerare în terenurile forestiere inerbate (3 pg.).

Se dau rezultatele studiilor făcute într-un sezon de observații. Deși încă neconcludente, permit totuși a se stabili anumite relațiuni relative la conținutul în umiditate al solului.

R. E. Trippensee

Desvoltarea și floarea pădurilor de Stat din New England în legătură cu vânatul (6 pg.).

Vânatul este acum aproape peste tot recunoscut a fi un produs al pădurii. Din cauza foarte marei interes public pentru resursele vânatului, este foarte natural să se ivească «conflicte de opinie» cu privire la cea mai potrivită administrare a suprafeței păduroase.

Autorul arată că multe din aceste conflicte n'au nici o bază de realitate

și că foarte adesea o silvicultură bună creează condiții favorabile pentru vânat. Descrie în detaliu anumite practici forestiere care conduc la menținerea resurselor în vânat ale pădurii.

*

La recenzii, următoarele:

From Forest to Furniture. The Romance of Wood, by M. H. Sherwood.

The Colorado Forester. Forest service.

Oregon's Timber Taxation Problems and Recommendations toward their solution, — by C. V. Gallovey, E. B. Day, R. D. Moon, etc.

Methoden der experimentellen Untersuchung mykotropher Pflanzen, by Elias Meln.

A. Survey of Research in Forest Economics, by Subcommittee on Scope and Status of Research in Forest Economics.

1937 — Nr. 5.

Editorial.

O problemă de jurisdicțiune (2 pg.).

Pe marginea propunerilor Președintelui Chapman în legătură cu învățământul silvic din St. Unite și cu standardul cunoștințelor profesionale ale silvicultorilor din categoria „juniori”, redactorul șef al revistei discută ideea ridicării învățământului forestier, în cadrul a două axiome (să zicem): 1. Universitatea singură are dreptul să determine standardul învățământului pentru tinerii ei, iar 2. Un corp profesional are dreptul să determine calificările profesionale pentru membrii lui.

Concluzia este aceasta: silvicultorii sunt mai ales practicieni și trebuie să fie pregătiți pentru așa ceva, dar orice activitate practică își are rădăcinile înfipte

în învățământul teoretic și pentru o bună pregătire, mai multă «carte» nu strică.

H. H. Chapman

Reorganizarea și serviciul Forestier (7½ pg.).

De 32 de ani Serviciul Forestier servește Națiunea cu credință și distincție, în cadrele Ministerului de Agricultură, realizând mari progrese, în materie de conservarea (amenajarea) pădurilor. Acum, când lucrurile merg așa de bine, se face propunerea ca Serviciul Forestier să treacă la Ministerul de Interne. Aceasta implică însă fundamentale considerații de politică, scopuri și idealuri. E ceea ce discută președintele Chapman în prezentul articol.

Gifford Pinchot.

Draci bătrâni (vechi) în haine noi (3½ pg.).

Autorul, unul din pionierii silvicultorilor din America, face un istoric al Serviciului Silvic și arată că o încadrare a acestuia în Ministerul de Interne (chiar dacă s'ar numi după aceea Ministerul Conservațiunii) ar însemna să dea înapoi cu 32 de ani acest Serviciu care-și are rosturile lui bine definite în Ministerul de Agricultură.

Barrington Moore.

Desvoltarea cooperativelor forestiere (de vânzare) și silvicultura în Marea Britanie.

Producția indigenă de lemn în Marea Britanie deși este redusă, și nu acoperă prin urmare decât o mică parte din cererile pieței, se plasează totuși destul de greu (cauze: producția mică, neregulată, etc.).

De aceea, pentru a înlesni o vânzare mai bună pentru lemnul produs în patrie, proprietarii de păduri s'au organizat (voluntar) în asociații cooperatice și au putut astfel înregistra succese frumoase. Chestiunea prezintă interes pentru Americani, întrucât pentru proprietarii de ferme cu păduri problema se pune în condițiuni similare. Dar chiar pentru noi (în România) este interesant de văzut cum este considerată o cooperativă forestieră în Anglia (țara de origine a ideii de cooperatice), cu atât mai mult, cu cât la noi cooperaticele forestiere au fost taxate drept «curiozități» în domeniul exploatărilor de păduri.

În articol se discută situația pădurilor proprietarilor particulari (din Anglia), caracterul producției lor, organizarea cooperaticeilor, etc. iar la urmă se tratează și un exemplu de cooperativă forestieră din St. Unite.

T. T. Murphey.

Cooperatice forestiere pentru vânzarea lemnului (3½ pg.).

Profesorul Murphey arată în acest articol cum se organizează o cooperativă a proprietarilor mici de păduri pentru a se rezolva problema vânzării lemnului, în condițiuni cât mai avantajoase pentru producător, pe piețele americane, așa de favorabile pentru consumatori.

Joseph S. Illick.

Progresele remarcabile ale silviculturii în statul New-York. (7 pg.).

«Conservațiunea» (amenajamentul) a făcut progrese surprinzătoare în statul New-York. Începând încă de acum 50 de ani și mai bine, când silvicultura abia

avea considerație, conceptul de conservațiune (amenajare) s'a lărgit treptat și a cuprins treptat nu numai pădurea ci și terenurile agricole, pescuitul, vânatul, apele și locurile de recreațiune. Autorul face un studiu detaliat al evoluției acestei idei de conservațiune în statul New-York, încât oricare este interesat într'o activitate de acest gen, poate găsi o înțelegere mai bună a recentelor progrese în materie de conservațiune în activitatea națională.

George M. Jemison.

Pierderea în greutate a lemnului din cauza vremii (2½ pg.).

Autorul discută pentru diferite cazuri pierderea în greutate a lemnului din cauza vremii rele. Concluzia e că pentru lemnul de foc, vremea rea e un factor practic nul.

T. Schantz Hansen.

Pağubele datorite furtunii în pădurea Cloquet (3 pg.).

În August 1934, a fost o puternică furtună în Minnesota de Nord. În Martie următor, o altă furtună însoțită de grindină s'a abătut pe aceeași suprafață. S'a făcut un studiu asupra pierderilor rezultate din aceste două furtuni. Concluzia: pe suprafețele mici, pağubele n'au fost mari, dar totalizate pe întreaga suprafață care a avut de suferit de pe urma furtunii, pağubele sunt simțitoare.

E. W. Tinker.

Locul pădurilor, amenajamentul și folosul lor în economia națională, agricultură și industria din Sud. (2½ pg.).

Desvoltarea industriei de celuloză pe o mare scară în Sud, a creat o mare problemă forestieră: aceea a menținerii resurselor lemnoase viitoare pentru toată industria de lemn și navală. După părerea autorului, dacă se urmează recomandățiunile silvice, se asigură viitorul tuturor acestor industrii. În acest sens analizează problema așa cum e înțeleasă de Serviciul forestier și arată cum poate fi rezolvată.

Thos. W. Alexander.

O analiză a raportului (făcut) asupra pădurii naționale de pe Muntele Alb (White Mountain ca un exemplu de amenajament cu foloase multiple (4 pg.).

Autorul susține că expansiunea politicii guvernamentale de achiziționare a pădurilor naționale este risipitoare. Folosește pădurea națională de pe White Mountain ca un exemplu pentru a desvolta această teză. Propune în schimb ca fondurile respective să fie afectate protecției pădurilor, fără deosebire de natura proprietății.

Philip W. Ayres.

Comentarii la articolul D-lui Alexander (3½ pg.).

După cum arată și titlul, o replică la articolul precedent. Se apără punctul de vedere al politicii guvernamentale.

Helen E. Hazard.

Plantele indicatoare pentru stațiunile pure de Pinus Strobus în partea Sudică din New Hampshire (9½ pg.).

În Europa, Cajander a folosit cu succes vegetația ierbacee ca indicator stațional.

În America s'a lucrat relativ puțin în acest domeniu. D-na Hazard a făcut un studiu detaliat pentru pădurea pură de Pinus Strobus din New Hampshire găsiind tipuri indicatoare ce pot fi folosite spre a determina fertilitatea naturală și tratamentul indicat (silvic) pentru suprafețele cu păduri P. strobus.

S. R. Gevorkiantz.

Apropierea arboretelor de foioase din Nord de starea normală (3 pg.).

Autorul arată posibilitatea de adaptare la condițiunile americane a metodel Prof. Gehrhardt.

A. A. Brown

Proiectarea căilor de transport în pădurile naționale din California de Nord pentru înlesnirea combaterii incendiilor (5½ pg.).

Combaterea focului în păduri este o problemă de mare anvergură în St. Unite și în special în California. În cadrul marilor lucrări de amenajare s'au proiectat drumuri pe traiectele cele mai accesibile la locurile cele mai amenințate altfel încât problema combaterii incendiilor să fie cât mai lesnicios rezolvată.

Se arată principiile de bază și procedeele întrebunțate pentru realizarea planurilor.

Dela «Briefer Articles and Notes» re-remarcăm articolul «O nouă metodă de tratare a semințelor de salcâm», semnat d-l Donald G. McKeever.

Pe lângă celelalte metode cunoscute (tratare cu apă caldă, în clocoțe, scarificarea mecanică, tratarea cu acid sulfuric

— scarificarea chimică —) pentru «forțarea» semințelor de salcâm, recomandă folosirea câtorva chimicale (xilen, ether, acetonă, etc.) care disolvă «ceara» care învește semințele de salcâm. Dă un tablou cu rezultatele obținute, de unde se vede că întrebuintând metoda preconizată, se evită riscurile celorlalte metode de forțare.

*

La «corespondență» se poate vedea rezoluția adoptată de secțiunea forestieră a Societății Științifice din NW, în Dec. 1936 și schimbul de scrisori între Președintele Chapman și Profesorii cari au redactat rezoluția (moțiunea) menționată cu privire la învățământul forestier din St. Unite.

Iunie 1937, Nr. 6.

Editorial.

Cazuri similare.

În legătură cu un raport, asupra învățământului ingineresc, al Președintelui Institutului Technologic din Masachusetts, adresat Universității John Hopkin, redactorul șef al lui Journal of Forestry discută posibilitatea și necesitatea de adaptare a învățământului silvic la noule cerințe și ale practicei și științei forestiere, susținând că nici o profesiune nu se poate înălța mult deasupra nivelului Instituțiilor care pregătesc pe viitorii membri ai acelei profesiuni.

Herbert Smith.

Henry Clepper (1 pg.).

O prezentare a noului secretar general al Societății Silviculturilor din St. Unite.

Ralph T. King.

Cultura cocoșului de munte gulerat (10 pg.).

Cocoșul de munte gulerat este cea mai importantă pasăre sălbatică din pădurile regiunilor înalte din N. și E. Statelor Unite. Numărul poate fi mărit prin scăderea mortalității și crearea condițiilor favorabile de dezvoltare. În acest articol se arată care ar fi metodele proprii de întrebuintat pentru atingerea acestui scop și se dovedește că ținându-se seama de ele în lucrările de amenajare nu se aduce nici un prejudiciu pădurilor.

S. O. Heiberg.

Ce este silvicultura? (3 pg.).

În America este o criză a învățământului forestier, ca să zicem așa, întrucât se discută de mai multă vreme și cu apringere chestiunea minimumului de cunoștințe profesionale pe care trebuie să și le însușească din școală viitorii silvicultori. Autorul este de părere că orice reformă trebuie să aibă la bază o înțelegere clară a silviculturii în sine, și de aceea încearcă să lămurească ce este silvicultura, cu citate din literatura americană, germană și daneză.

J. W. Ferguson.

Folosirea terenului și protecția pădurii în S. W. Oregon. (3 pg.).

Problema planuirii utilizării solului este relativ ușoară când nu se ivesc interese contrarii care să încurce lucrurile. În Oregon, însă, situația nu-l simplă, tocmai din cauza conflictelor datorite intereselor industriei și concepției dreptului de proprietate. Autorul arată cum s'ar putea rezolva problema în Oregon.

Joseph S. Illick.

Organizațiile adminis-

trative silvice de stat (5½ pg.).

Intr'un articol precedent (Nr. 5, 1937 J. O. Ft.) autorul a făcut un istoric al dezvoltării serviciului silvic din Statul New York. Acum descrie diferite tipuri de organizații administrative pentru silvicultura de stat [«de Stat», spre deosebire de organizația «națională», «federală'], arătând avantajele și dezavantajele ei, dificultățile și momentele prielnice în adm. de stat. Redacția Revistei (J. o. F.) e de părere că orice reformă a serviciului silvic de stat va trebui să țină seamă și de documentatul studiu al d-lui Illick.

David T. Mason.

Educația unui silvicultor și ce se cere de la el (3 pg.).

Autorul vorbește pe scurt despre referatele prezentate și discuțiile ocazionate în jurul problemei învățământului silvic, la Congresul anual al soc. științifice din NW.

H. H. Chapman,

Comentarii (2 pg.).

Câteva considerații în legătură cu ideile din articolul de mai sus al d-lui Mason.

W. G. Wahlenberg.

Pășunarea pădurilor și silvicultura din Sud (7 pg.).

Se discută eterna și universală problemă a pășunatului în păduri în legătură cu economia generală a țării.

Paul R. Kevin.

Importanța silviculturii particulare (4½ pg.).

Walker B. Tilley.

Comentarii asupra articolului d-lui Kevin (1½ pag.).

Practica silviculturii în pădurile particulare din St. Unite este departe de a fi ceva perfect. În unele regiuni se semnalează progrese, în altele situații mai puțin bune. Autorul arată cum se prezintă situația în special în California. D-l Tilley, în al doilea articol, discută aserțiunile d-lui Kevin.

A. A. Brown.

Proiectarea căilor de transport pentru înlesnirea combaterii incendiilor în California de Sud (7½ pg.).

Se arată principal metodele întreprinse pentru a se soluționa problema combaterii focului în pădurile din Sudul Californiei.

E. O. Ehrhardt.

Părerile unui silvicultor din cadrul particular (3 pg.).

Autorul expune părerile în materie de politică forestieră, pentru regiunea Allegheny, așa cum gândește un silvicultor din serv. particular.

Kenneth J. Seigworth.

Să apreciem situația (4 pg.).

O discuție în jurul ideilor de amenajament cu speciale considerații pentru protecția vânatului din păduri.

R. H. Rutledge.

Amenajarea terenurilor ca vânat din Idaho (6 pg.).

Autorul descrie cum a rezolvat Serviciul Forestier problema amenajamentului ca foloase multiple în pădurile naționale din Idaho.

Charles H. Stoddard.

Efectele recentelor progrese economice și cercetări asupra aspectelor financiare ale investițiilor forestiere (2½ pg.).

Aplicarea principiului raportului susținut, în pădurile americane a pricinuit o scădere a procentului de fructificație a capitalului investit, dela 6—2½%.

G. A. Pearson.

Otrăvirea coniferelor pentru îmbunătățirea arboretelor (4 pg.).

Se descrie întrebuițarea soluțiilor de arsenit de sodiu pentru a face să se usuce indivizii de *Pinus Ponderosa* fără valoare. [Se practică gaură de 5—7 inches Ø și se umple cu soluția menționată. Numărul găurilor e în funcție de diametrul arborilor]. Deși rezultatele nu sunt definitive, se arată totuși că în felul acesta nu se ocazionatează atacuri de insecte.

La Recenzii următoarele:

A Continent Lost — A. Civilization Won. — Indian Land Tenure in America by J. P. Kenney.

Rich Land, Poor Land. — A study of Waste in the Natural Resources of America by Stuart Chase.

The Useful Plants of West Tropical Africa, by J. M. Dalziel.

A General Outline of Forestry with Special Reference to the United States, by Percy M. Barr, revised by Robert A. Cocrell.

Harvesting and Marketing Timber in New-York, by R. J. Hoyle.

Factor Controlling Initial Establishment of Western white Pine and Associated Species by I. T. Haig.

T. B.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

No. 5/1937.

H. By.

L'art du forestier et l'art du bûcheron.

Arta forestierului și arta tăetorului de lemne (4 pag.).

«Trebue onorată cum se cuvine munca și lucrul tăetorului de lemne, care știe să subordoneze profitul său imediat binelui și viitorului pădurii; trebue recunoscute și recompensate și meritele sale».

J. P. C.

Races du pin sylvestre.

Rasele pinului silvestru (2 pag.).

În Elveția sunt mai multe rase de pin silvestru, foarte diferite unele de altele, dând produse de calitate foarte variabile. Idela care și-a făcut drum cum că toate aceste rase sunt inferioare celor din țările străine, trebue părăsită. Să se caute a se perpetua numai exemplarele de rasă bună. Acestea s'ar cunoaște după grosimea ritdomului. Rasele inferioare au scoarță groasă, pe când cele de rasă bună, din contră, au scoarță subțire.

F. Fankhausel.

Le rebolsement de la chaîne du Gurige! par l'Etat de Berne.

Reimpădurirea lanțului

Gurnigel de Cantonul Berna (6 pag.).

Lucrări de reimpădurire unice în Elveția: depășesc în suprafață 2000 ha; începute la mijlocul secolului trecut; au azi o vârstă avansată. Autorul arată dificultățile ce au avut de întâmpinat până să ajungă în situația de azi.

No. 6/937.

Aug. Barbey.

Le Sahara, territoire autrefois boisé.

Sahara, teritoriu al tădată împădurit. 4 pag.

O serie de considerațiuni asupra trecutului Saharei, încercând să dovedească că imensitatea de azi care înseamnă 6.200.000 km² nisipuri, ar fi fost, cândva, împădurită.

Sam Aubert.

Les cytises.

Citizii (4 pag.).

Dintre nenumăratele specii de Cytisus, cel zis de Alpi, prezintă o importanță forestieră. Poate fi folosit pentru fabricarea cărbunelui de lemn. El însă joacă un mare rol de colonizator al terenurilor pietroase, și al grohotișurilor, ameliorând aceste terenuri în vederea substituirii lui cu ale specii superioare. În ale treilea rând, este un arbore decorativ, florile lui de un auriu pal, suspendate în ciorchini, fac un frumos efect.

A. Badoux.

Quelques données sur le rendement des forêts domaniales du canton de Berne et leur fond de réserve.

Câteva date asupra randamentului pădurilor do-

meniale ale Cantonului Bernei și fondurilor lor de rezervă. (3 pag.).

W. Ammon.

Les forêts jardinées de Schwarzenegg.

Pădurile grădinate din Schwarzenegg. (4 pag.).

At. Har.

SILVA 1936.

Nr. 32, 33, 34.

V. Dietrich.

Wald — Forstwirtschaft — Landesplanung.

Dacă prin țară înțelegem spațiul de viață al locuitorilor, atunci Landesplanung înseamnă cercetarea și organizarea spațiului german în modul cel mai corespunzător nevoilor de viață ale populației și siguranței statului.

Articolul de față a făcut obiectul unei conferințe ținută în fața celor chemați să îndeplinească această operă de organizare. Autorul caută să pună în lumină raporturile dintre pădure și această acțiune, și măsura în care cultura forestieră însăși se încadrează în acest spirit.

Pădurea intră în preocupările de organizare a spațiului când e vorba să se facă defrișări pentru terenuri agricole sau pentru colonizări, sau în cazul împăduririlor de terenuri improductive. Simpla constatare a unui mare proiect de suprafață păduroasă într'o regiune nu este de ajuns pentru a justifica o defrișare.

Cât de delicată este această problemă reiese foarte clar din exemplele și graficele din articol. Cultura forestieră și cea agricolă se sprijină reciproc. Nici una din ele nu trebuie să trăească ca parazit al

celelalte. De aceea, astăzi când pădurea, în general, nu mai poate ceda teren prea mult pentru agricultură, se impune să se dea o mai mare atenție metodelor de intensificare a culturii agricole.

Autorul arată importanța pădurii pentru munca pe care o oferă. O pădure bine gospodărită — cum sunt cele de stat — oferă totdeauna mai multe posibilități de muncă. De aici reiese nevoia de a se da mai multă atenție pădurilor țărănești și în același timp datorită de a se opri pășunatul, strângerea litierii, etc. Cu date statistice și grafice se arată apoi situația industriilor din Germania care folosesc ca materie primă lemnul, și importanța lor economică și socială.

Deși exemplele prezintă stări caracteristice din Germania, ele lămuresc o stare de lucruri generală și de aceea articolul e foarte instructiv.

No. 35.

Forstmeister Dommes,

Fehlende Holzarten im Deutschen Walde.

Specii care lipsesc din pădurea germană.

E vorba de anin, mesteacăn și pin. Autorul redă observațiile făcute în timpul practicii sale la ocol. În multe părți anul a fost redus prin drenări: mesteacănul a fost considerat ca vătămător pentru celelalte esențe cu care poate trăi în amestec și de aceea a fost sistematic extras. Pinul nu lipsește din Germania. Din contra, pădurile de pin sunt cele mai răspândite. Lipsește însă pinul de dimensiuni mari, de care azi se simte nevoie. Cauza ?? Odată cu adoptarea principiului celei mai mari rente a solului nostru, revoluția s'a redus și cu ea pinul de mari dimensiuni.

No. 36.

Dr. Hermann Künanz.

Die richtige forstwirtschaftliche Praxis.

Eine Betrachtung über die Beziehungen zwischen Philosophie, Wissenschaft und Praxis vom Standpunkt des Praktikers.

Practica forestieră corectă.

Privire asupra relațiilor dintre filosofie, știință și practică din punctul de vedere al practicianului.

(Vezi și o comunicare cu același titlu în No. 51/52).

No. 37.

V. Dieterich.

Zur Umstellung der Fichtenreinbestandsbetriebe.

Spre o altă tratare a arboretelor curate de molid.

O recenzie a cărții lui H. Graser, despre cultura pădurii de molid din Erzgebirge. Odată cu prezentarea conținutului autorul își dezvoltă ideile sale cu privire la această problemă.

No. 38, 40, 41, 43, 50.

V. Dieterich.

Die Hauptversammlung des Deutschen Forstvereins in Stettin

Adunarea generală a societății forestiere germane în Stettin.

Un raport asupra desbaterilor, cu prezentarea ideilor referatelor cetite.

S'au tratat următoarele probleme:

- 1) Amenajament.
- 2) Geologia ținutului în care s'a făcut excursia (congresiștilor).

- 3) Profesorul de muncă forestieră.
- 4) Producerea de celuloză din lemnul de fag și cel de pin.
- 5) Măsuri pentru îmbunătățirea hranei vânatului, în pădure.
- 6) Căi nouă pentru cercetarea raselor.

No. 39, 40.

H. Zimmerle.

Zu den Durchmesserermittlung in 5 m. Höhe am stehenden Holz vom Rotbuche.

Cu privire la determinarea diametrului la 5 m. înălțime, al fagului în picioare.

În Nr. 6—10/936 din «Silva» autorul s'a ocupat amănunțit cu această problemă a determinării diametrului la 5 m. înălțime a trunchiului de fag. Articolul de față prezintă o aplicație făcută într-o pădure, cu ocazia unui congres regional silvic.

Nr. 41.

Oberforstmeister Waltzinger.

Die Ausnützung der Bucheckernernte.

Culesul jirului.

Se culege jirul pentru a se extrage din el ulei și pentru nutreț. Articolul de față a mai fost publicat în 1918 și este reprodus acum pentru că problema a devenit iarăși de actualitate. Se expun metodele de culesul jirului practicate în 1910 într-o regiune relativ puțin populată. Lucrarea s'a făcut în regiie, rezultatele foarte bune.

No. 42.

Dr. Ing. Leop. Vorreiter.

Die Verwertung schwacher Fichtenholzes.

Valorificarea lemnului subțire de molid.

Potrivit planului economic Germania trebuie să reducă la maximum posibil importul materiilor prime. Pentru acoperirea nevoilor materia primă trebuie găsită în interior. În ceea ce privește lemnul, Germania trebuie să importe în special lemn pentru hârtie. Cu destul succes lemnul subțire de molid din rărituri poate înlocui în mare parte importul de lemn pentru pastă mecanică și celuloză. Mai poate fi întrebuințat pentru cărbune, pentru plăci izolatoare în construcții, carburant, în producția de alcool, zahăr, etc.

Cultura pădurilor câștigă.

Nr. 44, 45, 46.

Dr. phil. Edgar Krausen.

Aus der Forstgeschichte des Klosters Raitenhaslach (II. 1500—1805).

Din istoricul pădurilor mănăstirii Raitenhaslach (epoca 1500—1805).

Prima parte în Silva No. 18/936.

Nr. 47.

V. Dieterich.

Staatliche Einwirkung auf den Holzeinschlag im Privatwald.

Înfluența statului asupra tăierilor din pădurile particulare.

Toată activitatea germană e condusă azi de principiul: «Binele comun înaintea celui particular». După acest principiu și pentru a se putea duce la bun sfârșit planul de 4 ani, statul trebuie să intervină și în proprietatea particulară. Proprietarii forestieri particulari din Germania se pot împărți, după felul gospo-

dăriei, în două grupe, unii cari au tăiat prea mult din capital, iar alții conservatori, cari dispun de rezerve. Dela pădurile celor dintâi nu se mai poate aștepta nimic. În celelalte însă numai din rărituri (pe cari proprietarii lor nu le-au practicat până acum) s'ar putea realiza cel puțin 1—1,5 mil. mc. adică un sfert din importul actual de lemn de celuloză. Serviciului silvic îi revine sarcina delicată de a lămuri situația, cu sfatul și făpta pentru realizarea aceasta.

No. 48.

E. Assmann.

Zeitgemässer Ausbau der Holzmesskunde.

Ce trebuie să cuprindă azi Dendrometria.

Se arată necesitatea ca studiul creșterilor să se încadreze în disciplina dendrometriei. Se dă un proiect de împărțirea materiei pentru studiu, se fixează rolul matematicii în această disciplină și se arată ce-i revine, ca parte de cercetare, științei creșterilor.

No. 49. 50.

Forstmeister Nachtigall.

Erfahrungen mit einpegalterten Kulturen und Verjüngungen.

Experiențe cu culturi și regenerări naturale împrejmuite cu gard.

În Germania gardul este un element de primă importanță în lucrările de regenerare. Fără el în multe părți regenerarea nu s'ar putea face absolut deloc sau cu mare întârziere, din cauza vânătorului, care mănâncă semințșul.

Se descrie diferite cazuri în care s'a asigurat regenerarea, sau introducerea al-

tor esențe în amestec, cu ajutorul gardurilor. Modul de construcție.

No. 51/52.

H Hesmer.

Die Bewaldung Deutschlands — VI. Die Eiche.

Împădurirea Germaniei. Cap. IV. Stejarul.

În continuarea seriei, autorul se ocupă aici de răspândirea și cultura stejarului în Germania.

N. R.

THARANDTER FORSTLICHES
JAHRBUCH.

No. 1, 1937.

Peschel, Walter.

Neuere Verfahren der Bestandsmassenermittlung nach Probestämmen, ihre mathematische-statistische Begründung und ihre Erprobung an einem praktischen Bestandsbeispiel.

Procedee nouă pentru cubajul arboretelor cu arbori de probă, bazele lor matematice și statistice și verificarea lor printr'un exemplu practic într'un arboret.

Autorul continuă expunerea procedurilor Hohenadl (1924) cu procedeele aritmetic și procedeele logaritmice, făcând critica lor prin aplicarea la arboretul luat pentru cubaj, apoi a procedeele lui Tischendorf și Neubauer al maselor arborilor medii și a claselor de arbori cu volum egal. În concluzie autorul arată că aceste procedee sunt importante nu numai pentru valoarea lor teoretică dar și pentru utilitatea lor practică.

Gäbler, Hellmuth.

Picromerus bidens L. als Feind der Lophyruslarven.

Picromerus bidens L. un dușman al larvelor de Lophyrus.

Autorul dă diferite observațiuni biologice făcute asupra acestei ploșnițe ce atacă larvele diferitelor insecte.

Recenzii:

Technologie des Holzes de F. Kollmann.

Bau und Wald de L. Jost.

Reisen. Jagen. Lustig sein, de Graf von Pückler-Burghauss.

Naturschutzkalender 1937.

Holzzentralblatt-Taschenkalender 1937.

No. 2.

Vorreiter, Ing. Dr. Leop.

Bau und Festigkeitseigenschaften des Holzes der Glatzer Schneebergsichte.

Structura și rezistența lemnului de molid din Glazer Berland (Silezia).

În acest studiu autorul caută să găsească proprietățile lemnului de molid în legătură cu căderile de zăpezi și vântămirile pe care acestea le cauzează molizilor. Se studiază forma arborelui și creșterea lemnului de molid, conținutul în apă și greutatea lui. În continuare.

Preel, Heinrich.

Vergiftung von Schmetterlingraupen durch Flugstaubarsen.

Otrăvirea omizilor prin arsenul din aer.

Autorul, un cercetător al influenței arsenului provenit din fumul fabricelor producătoare de chimicale, găsește că fu-

nul fabricelor poate provoca moartea omizilor din pădure la mari depărtări de fabrici.

Recenzii:

Grundzüge einer Pflanzenkunde der deutschen Bramkohlén. de F. Kirheimer.

Forstliche Standortskardierung der Dippoldiswalder und der Hirschbach-Heide südlich von Dresden, de F. Härtel u. E. H. von Hopffgarten.

Recueil de travaux des Instituts pour les recherches agronomiques de la république Tchécoslovaque, 1936.

Waldmoose. Herausgegeben von der Württembergische Versuchsanstalt 1936.

Das Reich der Tiere de Arthur Berger și Josef Schmid.

Das Reh in biologischer Betrachtung de Prof. Hans Krieg.

Der Schutz von Pflanzen und Tieren de Weber și Schoenichen.

Vogelschutz als Tierschutz, Naturschutz und Schädlingsbekämpfung de Heinrich Gasor.

Holzerzeugung und Holzverwertung im Deutschland, de Künanz și Paul.

Wild, Welt und Du de F. Bley.

15.000 km. nach Osten de W. v. Buhrmeister Eymern.

J. Neumanns Jagdbreisskalender 1937.

Parey Jagdkalender 1937.

Taschenkalender für den Forstwirtd.

J. Neumanns Taschenbuch für Fischer und Teichwirte.

No. 3. —

Vietinghoff-Riesch, A. Erhr. v.

Die Regulierung der Tierlebensgemeinschaft.

Regularea asociațiilor animale.

Autorul analizează condițiile de viață ale animalelor într-o asociațiune așa cum este cea a animalelor de pădure și ajunge la concluzia că silvicultorul trebuie să intervie în această asociațiune pentru a regula cantitatea de animale dintr-o anumită specie.

Mantel, Dr. K.

Staatliche Forst- und Holzordnung einst und jetzt. mit besonderer Berücksichtigung der sächsischen Forstgesetzgebung.

Legislația relativă la pădurile statului odinioară și astăzi, cu privire mai ales la legislația forestieră saxonă.

Autorul face un istoric al problemei.

Meyer Horst.

Holzartenübersicht von Niederschlesien und der Lausitz.

Privire asupra repartiției speciilor în Silesia de jos și Lausitz.

Autorul dă în acest studiu o hartă arătând repartiția speciilor.

Recenzii:

Die forst- und holzwirtschaftliche Gesetzgebung des Dritten Reiches in ihrem wichtigsten Gesetzen, Verordnungen und Anordnungen, de W. Parchmann, W. Wrabec și R. Walbrecht.

Kleines Jagdlexikon der Bundesländer an der Holzasaufuhr Oesterreichs in den Jahren 1934 und 1935, de Ing. Kramer.

Polizeidienst im Grünen, de Kleinow.

Der Holzschutz und seine Bedeutung für die deutsche Volkswirtschaft, de O. Günther.

Vom Aufbau eines Rehstands, de F. v. Klitzing.

No. 4.

Kubicki, Otto.

Ernst Georg August Baumgarten.

Autorul arată viața silvicultorului Baumgarten (1837—1884) care a fost un premergător al descoperirii balonului cu cârmă.

Vorreiter, Ing. Dr.

Bau und Festigkeitseigenschaften des Holzes der Glatzer Schneebergsichte.

Structura și rezistența lemnului de molid din Glazer Bergland (Silesia).

În continuare autorul arată rezultatele relative la rezistența, la apăsare și la îndoire a lemnului de molid. În continuare.

Uhlig, P.

Altzwickaus Holzbedarf im 16. Jahrhundert.

Cantitatea de lemn utilizată în Zwickau în secolul 16-lea.

Rubner, Dr. K.

Schüttelefall an Kiefern verschiedener Herkunft.

Maladia căderii acelor la pini de diferite proveniențe.

Autorul arată observațiile sale relative la maladia căderii acelor și constată că speciile importate sunt cele mai atacate.

Gäbler, H.

Otrorrhynchus pupillatus Gyll. a subdentatus Bach als Forstschädling.

Otrorrhynchus pupillatus Gyll. a subdentatus

Bach, insectă vătămătoare pădurilor.

Se descrie atacul acestei insecte pe sălcii.

Gäbler, H.

Rüsselkäfer als Kätzschenschädlinge der Weide und Birke.

Curculionizi ca vătămători ai amestecurilor de salcie și mesteacăn.

Se arată atacurile lui *Phyllobius viridicollis* și *Barypithes pellucidus*.

Recenzii:

Jahrbuch der Deutschen Jägerschaft 1935/36.

Schussbuch für deutsch Jäger de S. Schwincke.

Anleitung zum Probesuchen nach Kieferninsekten in der Bodendecke, de F. Schwerdfeger.

Das Recht des Naturschutzes, de Dr. L. Sick.

Aussug und Deckung im Jagdrevier, de Martin Herberg.

Taschenbuch der Gräser, de E. Klapp.

No. 5.

Heybey, R.

Zur Frage von Wurzelsystem und Leitungsbahnen der Fichte.

Contribuție la sistemul radicular și conducător al molidului.

Autorul arată rezultatele cercetărilor

făcute asupra rădăcinilor molidilor morți sau bolnavi.

Haufe, Dr.

Kahlschlag, Vorverjüngungsbetrieb und Bruchschaden im Fichtenreinbestand des Erzgebirges.

Tăierea rasă, regenerarea naturală și ruperile de vânt și zăpadă în arboretele pure de molid din Munții Metalici.

Autorul constată în urma cercetărilor că prin metoda tăerilor rase aplicate mai înainte pădurilor de molid, produsele accidentale provenite din ruperi cauzate de zăpezi și vânturi erau cu mult mai mari decât cele de când s'a introdus regenerarea naturală.

Vorreiter, Dr. Leop.

Bau und Festigkeitseigenschaften des Holzes der Glatzer Schneebergsfichte.

Structura și rezistența lemnului de molid din Glazer Bergland (Silesia).

În continuare autorul arată rezultatul cercetărilor proprii relative la îndoirea lemnului.

Recenzii:

Germanische Rechtsgeschichte de Dr. C. Freiherr v. Schwerin.

Germanische Rechtsgeschichte de Prof. Hans Planitz.

Der Waldgerechte Jäger de H. Schulze.

Gr. E.

I N F O R M A Ț I U N I

În numărul din Octombrie al revistei noastre, la «Problemele zilei» se va discuta problema «Delictelor silvice».

Dată fiind marea importanță pe care o prezintă această chestiune pentru economia forestieră românească, revista așteaptă dela cititorii ei o cât mai bogată colaborare, pentru a putea găsi cea mai bună cale de urmat, care să scape pădurea românească de această calamitate.

— Abonații noștri sunt insistent rugați ca oricâteori își schimbă domiciliul să ne anuțe printr'o carte poștală. Cele mai multe neregularități la expediția revistei se datresc faptului să nu suntem înștiințați la timp de schimbarea domiciliului.

— Din «România» (Nr. 6/937) revista Oificiului național de turism aflăm că d-l ing. Z. Spârchez șeful ocolului de Regim Silvic din Satu-Mare depune o activitate demnă de relevat pe tărâmul turistic, în cadrul secției locale a Turing Clubului Român, al cărei vice-președinte este.

Societatea de vânătoare A. V. I. S. amintește membrilor săi :

Obligațiunea de a-și achita cotizațiile pe anul 1937.

Odată cu cotizația se vor depune și cărțile de membru pentru viză, fără de care nu sunt valabile.

Cei ce nu și le-au ridicat încă dela Societate, sunt rugați să depună o fotografie și 40 lei, pentru a le avea.

Fără legitimație nici un membru nu poate vâna pe nici un teritoriu arendat Societății.

— D-l Dr. H. Meusel dela Universitatea din Halle a vizitat țara noastră în cursul lunii Iulie a. c.

În acest interval, a cercetat:

a) Munții Apuseni, Câmpia Ardealului și Munții Rodnei, unde a fost condus de Institutul de botanică sistematică din Cluj;

b) parte din Vechiul Regat și Banat, sub egida Institutului de cercetări forestiere și a celui agronomic;

c) D-sa a luat parte, deasemenea, timp de 3 zile, la excursia din Jud. Buzău a Secției silvice a Școlii Politehnice din București.

D-l Meusel se ocupă în special de problema asocierii plantelor lemnoase. În acest scop i s'a arătat diferitele tipuri de arborete ale țării, asupra cărora a făcut însemnate remarcă, cari ne vor fi făcute cunoscute în publicațiile d-sale viitoare.

— Erată: Cititorii sunt rugați să îndrepte următoarele erori de tipărire strecurate în articolul d-lui M. Pandrea publicat în Nr. 4 al revistei:

La pag. 403 ultimul rând: Dalsace în loc de Balsace;

La pag. 407 rândul 16: probele în loc de problemele.

La pag. 408 rândul 11 de jos: «iar el nu trebuie...», în loc de «iar el trebuie...».

La pag. 408 ultimul rând se va citi: «contabilitatea simplă adaptată...».

La pag. 418 rândul 13: «unde nu avem» în loc de: «unde nu avem».

La pag. 419 rândul 9 de jos: «după care» în loc de «după are».

NECROLOG

† DUMITRU MIHĂILEANU

Din generația silviculturilor formași la Școala Politehnică din București, soarta a smuls vieții pe inginerul D. Mihăileanu.

Intrat în școală în anul 1924, D. Mihăileanu s'a dedicat cu toată ființa lui specialității silvice, rămânând străin celorlalte preocupări studențești. Excelent coleg, prieten de nădejde și elev conștiincios D. Mihăileanu rămâne un model pentru generația elevilor de astăzi.

Inginer diplomat, în anul 1930, este numit la Direcția Regimului Silvic și ia drumul Ardealului, unde va pune toate calitățile și priceperea lui în slujba ideii forestiere. Numele lui se înscrie lângă toți pionierii marelui operă de corecțiune a torenților și împădurire a terenurilor degradate.

O boală nemiloasă, pe care a purtat-o în germen în tot decursul unei tinereți chinute, l-a măcinat continuu, până la desnodământul final. Din birourile ocolului Bistrița, unde creiase o adevărată atmosferă de camaraderescă colaborare la operă de creație forestieră, D. Mihăileanu a trecut între zidurile așbe ale sanatoriului. Aici s'a sfârșit după lungi și chinuitoare suferințe.

Amintirea lui va rămâne un semn viu în mintea și sufletele colegilor cari l-au cunoscut.

Fie-i țărâna ușoară.

Societatea «Progresul Silvic»

Tablou de cărțile intrate în bibliotecă în lunile Aprilie, Mai și Iunie 1937.

În ceea ce privește periodicele, sunt notate în Revista Pădurilor No. 2
din Februarie 1936, la pag. 242.

- 1) Petricsek Adolf: A Magyar birodalom fontasable fasnovenyeinek mag-es termeshazarzoja.
- 2) Centrala Coop. de Prod. Aproviz. și Val. Agricole: Darea de seamă a consiliului de Ad-ție și rap. cenzorilor. 15 Aprilie 1937.
- 3) Ștefan R. Bărbulescu: Sporirea producției agricole prin împăduriri în stepă.
- 4) V. N. Stinghie: Poliția silvică.
- 5) Colonel Potopeanu Gh.: Rolul pădurilor în economia și apărarea națională.
- 6) Const. D. Bușilă: Concentrarea învățământului tehnic superior.
- 7) Parker O. Andersen: Trees of trees planting.
- 8) — : Encyclopédiques Larousse, Tom. I.
- 9) N. Zemitis: Einfluss der Bearbeitung auf den Wasser- und Lufthaushalt.
- 10) Dr. G. Houtzagers: Het geslacht populus in verband met zyn beteekenis voor de houtteelt.
- 11) Dr. Ion Ciomac și Valeriu Pop-Necșa: Munții Apuseni.
- 12) Mihail Manoilescu: Secolul corporatismului.
- 13) Mihail Sadoveanu: Istoriisiri de vânătoare.
- 14) N. Gr. H.-Dragomir: Concepția italiană în istoria doctrineilor economice-politice.
- 15) Chapman H.: Profesional forestry schools report.
- 16) — : Handbook of erosion control engineering on the national forests.
- 17) Manoilescu M.: Théorie du protectionisme.
- 18) Clarke G.: The study of the soil in the field.
- 19) Traian Iabăsescu: Anuarul conducătorilor silvici din întreaga țară.
- 20) Const. C. Giurescu: Istoria Românilor. Vol. II, par. I și II.
- 21) Aurel D. Comșa: Programul actiunei de salvare și reabilitare a caprelor noastre din întregul cuprins al țării.
- 22) Ing. Valeriu Dinu: Salarizarea corpului silvic ingineresc.
- 23) — : Jahrbuch der Deutschen Jägenschaft. 1936.
- 24) Prof. Dr. Ing. Alfred Nowek: Der Einfluss des Frostkerns auf die Imprägnerung der Buchenschwelle.

Bibliotecar.

PROCES-VERBAL No. 12

Ședința specială de Miercuri 7 Aprilie 1937, ora 21.

Membrii prezenți d-nii : C. M. Bunescu, N. N. Caragea, C. C. Emanoil, M. F. Florescu, D. Grozescu, Tr. I. Herolu, Andrei I. Ionescu, Ath. G. Nedelcovici, Ghica Năstăsescu și Marin Rădulescu.

Ședința se deschide la orele 21,30' având la ordinea de zi: «Proiectul de modificarea statutelor Societății».

1. S'a citit pe articole proiectul de modificare propus de comisiunea însărcinată cu redactarea lui și s'au adus amendamente și modificări.

Ședința s'a ridicat la orele 24.

p. Președinte, (ss) V. N. Stînghe.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu

PROCES-VERBAL No. 14

Ședința specială de Luni 12 Aprilie 1937, orele 10,30' dim.

Membri prezenți d-nii : C. M. Bunescu, Al. Butoi, N. N. Caragea, M. D. Drăcea, Ilie C. Demetrescu, C. C. Emanoil, Andrei I. Ionescu, Ath. G. Nedelcovici D. A. Sburlan.

Ședința se deschide la orele 10,30' sub președinția D-lui M. Drăcea, președinte, având la ordinea de zi:

«Proiectul de modificarea statutelor Societății».

1. S'a discutat în continuare proiectul de modificarea Statutelor și s'au adus amendamente și unele modificări.

Ședința se ridică la orele 13.

p. Președinte, (ss) V. N. Stînghe.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu

PROCES-VERBAL No. 15

Ședința de Luni 12 Aprilie 1937.

Membrii prezenți d-nii : Al. Butoi, N. N. Caragea, M. D. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. P. Georgescu, Andrei Ionescu, Ath. G. Nedelcovici, V. N. Pribolanu, D. A. Sburlan și V. N. Stînghe.

Ședința se deschide la orele 21,30' sub președinția d-lui M. Drăcea, președinte, cu următoarea

Ordine de zi :

1. Adunarea Generală a Societății pe 1937.
2. Procesul Coranl.
3. Procesul verbal al Cenzorilor.
4. Diverse — Administrative.
5. Comunicări.

Înainte de a se intra în ordinea de zi se aduce la cunoștința Consiliului încetarea din viață a inginerului Victor Slăvescu de la Inspectoratul Silvic Cluj, în memoria cărui se fie un minut de reculegere.

4. — Se aprobă numirea provizorie a d-lui Em. Vintilă în postul de bibliotecar al Societății pe ziua de 1 Ianuarie 1937.

1. Adunarea Generală.

După discuțiuni la cari iau parte D-nii: C. P. Georgescu, M. Drăcea și I. C. Demetrescu se aprobă ca prima convocare să se facă pentru 16 Mai, iar a 2-a pentru 30, 31 Mai și 1 și 2 Iunie 1937, cu următoarea ordine de zi:

Ziua I-a 30 Mai 1937

1. Cuvântarea Domnului Președinte al Societății.
2. Cuvântarea invitaților.
3. Darea de seamă a Consiliului de Ad-ție și raportul cenzorilor pe 1936.
4. Aprobarea bilanșului și contului de Venituri și Cheltuieli încheiat la 31 Decembrie 1936 și descărcarea Cons. de Ad-ție de gestiunea pe 1936.
5. Aprobarea Bugetului pe 1937.
6. Alegerea a 5 membri, conf. art. 24 din Statute, în locul d-lor: M. P. Florescu, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, G. Năstăsescu și A. G. Nedelcovici.
7. Alegerea pentru 1937 a 3 cenzori supleanți.
8. Discutarea și aprobarea proiectului de modificare a Statutelor Societății.

Ziua II-a 31 Mai 1937

1. Continuarea discuțiilor asupra proiectului de modificare a Statutelor Societății.

Ziua a III-a 1 Iunie 1937.

Discuțiuni asupra referatelor următoare:

- a) Pășunatul și pădurile.
- b) Necesitatea consolidării proprietății forestiere.

Ziua a IV-a 2 Iunie 1937.

Excursiunea în pădurile ocolului silvic Căscioarele.

Pentruca debaterile și discuțiunile Adunării Generale să poată avea loc în cât mai utile condițiuni, Consiliul a hotărât următoarele :

1. Referatele se vor prezenta la Secretariatul Societății până cel mai târziu la 10 Mai, după această dată ne mai putându-se lua în considerare;
2. Ele vor fi bătute la mașină, în două exemplare și vor cuprinde cel mult 5 pagini de coală normalizată (297 x 210 mm.);
3. Rapoartele generale vor fi astfel dezvoltate, încât să ocupe cel mult 20 minute de citit;
4. Atât referatele cât și rapoartele generale se vor tipări și distribui membrilor prezenți la Adunarea Generală, înainte de deschiderea ședințelor;
5. Publicarea lor în volum, dimpreună cu lucrările Arduării Generale se va face în ordinea primirii la Secretariatul Societății;
6. În ședință se vor citi numai rapoartele generale;
7. Pentru discuțiuni se vor face înscrieri la începutul fiecărei ședințe pe probleme. Nimeni nu poate vorbi mai mult de 10 minute. Intervențiile incidentale nu vor putea depăși 5 minute. Nimeni nu poate lua cuvântul decât cel mult de 2 ori în aceeași chestiune.

2. — Procesul cu antreprenorul Corani.

Consiliul autoriză pe Domnul Președinte M. Drăcea să procedeze cum va găsi cu cale pentru ca interesele Societății să fie cât mai bine apărute.

3. — Privitor la raportul cenzorilor pentru verificarea gestiunii pe 1936, Consiliul delegă pe D-nul Ing. N. Caragea să certifice pe viitor toate actele justificative pentru plăți de materiale și mobilier ce se vor achiziționa pentru administrația centrală; pentru vila Sylva actele vor fi certificate de Comisia Govora, iar pentru vila din Carmen Sylva de d-l Ing. Gh. V. Luțescu.

4. — Diverse.

Cereri de înscriere.

Se aprobă înscrierea ca membru în Societatea noastră pe ziua de 1 Ianuarie 1937 a D-lor Ingineri: Aurel C. Popescu, Leonte C. Gheorghe, Constantin I. Marinescu și Trofin Foslea.

Ajutoare:

- a) Se aprobă un ajutor de 1500 lei D-nei Eliza Căzănescu.
- b) Se aprobă un ajutor de 1500 lei D-nei Elena Teodorescu.
- c) Se aprobă un ajutor de 3000 lei D-nei Alexandrina Manolescu.

— Asupra răspunsului D-lui Ing. C. Criveanu cu lămuririle date în privința delictului de vânătoare de care este învinuit, Consiliul hotărăște să se ceară cartea de judecată respectivă căci probabil ceilalți vânători cari erau cu D-l Criveanu erau hranconieri.

— Cererea Oficiului local de cură și turism din Govora se trimite Comisiunii Govora spre soluționare.

— Se aprobă gratuit 20 exemplare din «Arborii și pădurile noastre» D-lui Inginer Ath. Haralamb spre a le distribui elevilor de la cursurile Fundației culturale «Principele Carol» la Polana Cămpina și 20 de exemplare D-lui Președinte M. Drăcea distribuite de D-sa la conferințele ținute la Ateneul Român.

Comunicări.

D-l Președinte M. Drăcea aduce la cunoștința Consiliului că Societatea a fost vizitată de D-l Aurel Comșia din Montreal-Canada.

Ședința se ridică la orele 24.

Președinte, (ss) M. Drăcea.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu

PROCES-VERBAL No. 16

Ședința din 19 Aprilie 1937.

Sunt prezenți d-nii : C. M. Bunescu, N. N. Caragea, M. Dăcea, D. Grozescu, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, G. Minescu, A. Nedelcovici, D. A. Sburian și Eugen Vâlceanu.

Ședința se deschide la orele 21,30' sub președinția d-lui M. Drăcea, președinte.

Se citește și se aprobă procesul verbal al ședinței precedente.

1. — Proiectul pentru modificarea statutelor. Se continuă și se termină citirea proiectului pentru modificarea statutelor, după care se delegă D-l N. N. Caragea să coordoneze modificările făcute în Consiliu, urmând să fie tipărit cât mai repede spre a fi trimis membrilor în termen.

2. — Diverse.

a) Se aprobă paznicului Vilci Govora. N. Mătășaru, un avans de 5000 lei care se va rambursa, reținându-se din salariu câte 500 lei lunar.

b) Se aprobă un ajutor de 5000 lei ziarului «Curierul Silvic» cu condițiunea ca pentru viitor ziarul să țină seamă de indicațiile din referatul D-lui N. Caragea în ce privește directivele și redactarea.

c) Se aprobă o subvenție de 10.000 lei Oficiului local de cură și turism din Băile Govora, cu recomandăția a face lucrările indicate de Comisunea Govora.

Ședința se ridică la orele 23,30.

Președinte, (ss) M. Drăcea.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu

PROCES-VERBAL No. 17

Ședința din 26 Aprilie 1937.

Membrii prezenți D-nii : C. M. Bunescu, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, Tr. Heroiu, Horia Lazăr, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, Gh. Năstăsescu și V. N. Stinghe.

Ședința se deschide la orele 21,30' sub președinția d-lui M. Drăcea, președinte.

Ordinea de zi:

1. Pregătiri în vederea adunării generale.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se aprobă.

Consiliul hotărăște ca în ședința Consiliului de a 11 Mai crt., D-l Secretar General Tr. Heroiu, să prezinte Darea de seamă a Consiliului de Ad-ție către adunarea generală din acest an.

Domni referenți Ath. Haralamb și Ilie C. Demetrescu se constituie în Comitet pentru pregătirea lucrărilor adunării generale.

D-nul At. Nedelcovici se delegă cu organizarea excursiei după adunarea generală.

Diverse.

a) Se acordă D-lui Ing. Cezar Cristea suma de 10.000 lei ajutor pentru tipărirea broșurei «Pădure și Amvon», cu recomandăția ca pe viitor, nu se vor acorda asemenea ajutoare decât după o examinare prealabilă de către Consiliu a lucrărilor de publicat.

b) Luându-se în discuție propunerile D-lui Caragea,

1. Se va citi în ședința viitoare lista membrilor ce se consideră demisionați din Societate în conf. cu art. 9 alin. 3 din statute, această hotărâre urmând să li se comunice celor vizajl.

c) Luându-se în discuție cele 2 memorii ale conductorilor silvici asupra a o serie de doleanțe, se dă delegație D-ilor V. Pribolanu și C. Bunescu, spre a examina și referi la o ședință viitoare.

d) Se delegă o comisie formată din D-nii: A. Nedelcovici, C. Emanoil și I. C. Demetrescu pentru a referi asupra chestiunii introducerii contabilității duble la ocoalele silvice.

e) Comitetul editurii propune și Consiliul aprobă tipărirea următoarelor lucrări:

1. «Dintr'un vârf de tufan» de Al. Ștefanopol.
2. «Technica împăduririlor» de Z. Prsemețchi și Gr. Vasilescu.
3. «Introducere în studiul solurilor» de C. Chiriță.

Toate aceste lucrări se vor tipări sub titlul: «Din publicațiile Societății «Progresul Silvic».

În prefața fiecărei lucrări se vor arăta punctele principale din regulamentul editurii.

Ședința se ridică la orele 24,30.

Președinte, (ss) M. Drăcea.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu

PROCES-VERBAL No. 18

Ședința de Marți 11 Mai 1937, orele 21.

Membrii prezenți D-nii : Al. Butoi, M. Drăcea, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, D. A. Sburlan.

Neintrunindu-se numărul statutar de membri, nu s'a ținut ședința.

Președinte, (ss) M. Drăcea.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu

PROCES-VERBAL No. 19

Ședința din 17 Mai 1937

Membrii prezenți D-nii : C. M. Bunescu, Al. Euto, N. N. Caragea, M. Drăcea, C. Emanoil, C. P. Georgescu, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, Gh. Năstăsescu, Marin Rădulescu și V. N. Stânghe.

Ședința se deschide la orele 21,30' sub președinția d-lui M. Drăcea, președinte.

Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se aprobă.

Ordinea de zi :

1. Contractul de închiriere cu C.A.P.S.
2. Darea de seamă pentru adunarea generală.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

1. — Se citește proiectul de contract, redactat de C.A.P.S. și se aprobă cu modificările propuse de Consiliu. Se delegă D-nii: Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici și Marin Rădulescu pentru a trata cu C.A.P.S. condițiunile definitive așa cum s'au discutat în Consiliul Societății.

2. — Se citește darea de seamă a Consiliului către Adunarea generală din acest an și se aprobă.

3. — Diverse — Administrative.

a) Se aprobă ajutoare: D-nei Elena Ghineraru și Lucreția Montanu, văduve de silvicultori, câte 1500 lei.

Domnului Vanghele Adjudeanu, funcționarul Societății, ajutor de boală 2.000 lei.

b) Subvenții: Revista «Viața Forestieră» 15.000 lei; Asociația Vânătorilor Ingineri Silvici din Oltenia, 15.000 lei.

c) Se aprobă înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ian. 1937 a D-lor Ingineri silvici: Lothar Albrich, Marian Persecă, Nicolae Smărăndescu, Alfred Horn.

Dumitru M. Vlaicu, Leonid Arhanghelsci, Titus Petrescu și Alex. Gh. Tătărușanu.

d) Asupra cererii Asociației generale a Inginerilor și tehnicienilor cadastrali, se va cere Comitetului de Redacție al «Revistei Pădurilor» să refere cum s'ar putea pune coloanele ei pentru publicarea de articole cu subiect cadastral.

e) Cererea Asociației Corpului Silvic Inferior: se aprobă să se pună la dispoziția personalului silvic inferior camere la etajul III, la Vila Sylva cu jumătate din prețul tarifar, ca și inginerii silvici.

f) Idem, pentru a li se acorda un ajutor pentru construirea unui sanatoriu în o stațiune balneară pentru pădurari și brigadieri. Consiliul îmbrățișează ideea și delegă pe D-nii: M. Rădulescu, Traian Heroiu și C. C. Emanoil să facă propuneri concrete.

g) Se delegă D-l Inginer Ath. Haralamb să facă parte din Comitetul Societății Inginerilor Civili din Franța, secția București, pentru organizarea excursiei la Paris cu prilejul expoziției internaționale din anul acesta.

h) Cererea D-lui Inginer Ștefan Bărbulescu de a se cumpăra un număr de broșuri: «Sporirea producției agricole prin împădurirea la stepă» se va lua în continuare după ce D-l Bărbulescu va achita la zi contribuțiile statutare.

i) Cererea D-lui Inginer pensionar Gr. Bartoi, de a se numi într'un post la villa Sylva, nu se poate aproba, nefiind vacant locul solicitat.

j) Cererea D-ului Inginer Al. Georgescu, șeful ocolului Băbeni, de a i se scuti plata camerei locuită la villa Sylva în August 1936, nu se aprobă.

Ședința se ridică la orele 24.

p. Președinte. (ss) V. N. Stinghe.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu

PROCES-VERBAL No. 20

Ședința de Vincri 28 Mai 1937, orele 21.

Membrii prezenti D-nii: N. N. Caragea, J. C. Demetrescu, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, Tr. Heroiu, Andrei I. Ionescu, G. Minescu, Gh. Năstăsescu, V. N. Pribolanu, M. Rădulescu, D. A. Sburian, V. N. Stinghe și Eugen Vălceanu.

Ședința se deschide la orele 21,30' sub președinția d-lui M. Drăcea, președinte.

Se discută modalitățile prezentării și susținerii proiectului de modificarea Statutelor. Iau parte la discuțiuni toți membrii prezenti și se hotărăște ca raportor al Statelor să fie D-l N. N. Caragea, iar D-l Secretar General Tr. Heroiu, va citi expunerea de motive.

Constatăndu-se o omisiune în redactarea Statutelor în ce privește organizarea organului de publicitate al Societății «Revista Pădurilor», Consiliul hotărăște ca să se susțină de către d-l Raportor următorul text:

«Revista va fi condusă de un redactor șef și un comitet de 4 membri, desemnați de către Consiliul de Administrație pe timp de 4 ani. Doi din acești membri pot fi și din afara Consiliului.

Din cei 4 membri ai Comitetului, unul va fi schimbat anual, prin tragere la sorț».

Acest text urmează să se introducă după art. 5 al. 7.

Luându-se în discuție chestiunea ziaristilor, Consiliul dă puteri depline d-lui C. Emanoil de a se ocupa de această problemă.

Se citește apoi întâmpinarea unui grup de ingineri (semnată de d-nii: D. Grozescu, A. G. Nedelcovici, M. P. Florescu, J. C. Demetrescu, N. N. Caragea, Marin Rădulescu, C. Emanoil, A. Constantinescu-Fălciu, Eugen Vintilă, Tr. Heroiu) cari luând inițiativa făuririi unui stindard prin contribuția simbolică a tuturor membrilor Societății, prezintă acest stindard confecționat împreună cu un port-drapel și o vitrină pentru păstrarea lui în stare de repaos, propunând Consiliului să se sfințească chiar cu ocazia Adunării Generale din 30 Mai a. c.

D-l M. P. Florescu ia cuvântul arătând că Societatea a avut deja un drapel, ce se păstra cu multă venerație la Casa Domeniului Coroanei, unde își avea sediul și Societatea.

Steagul era foarte frumos, de culoare verde; îi plăcea mult regretatului Ioan Kalinderu. S'a scos numai o singură dată, la moartea lui. L-a văzut și înainte de războiu. După războiu, ducându-se să vadă averea Societății a constatat cu regret că drapelul dispăruse. D-l Moraru, director la Domeniul Coroanei a dat foarte mare concurs să-l găsească și a fost cu neputință.

Salută cu deosebit entuziasm apariția unui nou stindard și mai ales modul simbolic în care se construiește; este de părere a se pune la ordinea de zi a Adunării Generale.

D-l V. N. Priboianu întreabă dacă primim și contribuția trimisă de Corpul Silvic inferior.

D-l M. Drăcea răspunde că nu putem să nu primim. Este un semn de aprobarea gestului și de devotament față de superiori. Nu putem respinge această frumoasă manifestare. Când ei își vor face steagul lor, le răspundem cu mai mare măsură.

D-l Președinte îmbrățișează cu căldură această inițiativă care este o dovadă de coeziune și de puternice sentimente de solidaritate în jurul steagului, ce totdeauna — dealungul veacurilor — a însemnat simboiul unității.

D-l Prof. V. N. Stînghe propune să se sfințească la pădure cu ocazia excursiei.

D-l G. Năstăsescu nu este de părere, deoarece se pierde din caracterul solemn al festivității. Ar fi o slujbă modest oficiată de un preot de sat, apoi la excursie nu vor participa prea mulți colegi.

Propune ca naș al stindardului pe d-l Ministru sau pe I. P. S. Sa Patriarhul.

După discuțiunile la cari iau parte toți membrii se hotărăște ca sfințirea să se facă în ziua deschiderii, cu care ocazie se va inaugura și primul marș

forestier românesc: «Ne chiamă pădurea !», datorit d-ilor V. Militaru și Mihăilescu-Toscani.

Se însărcinează d-l Tr. Heroiu cu organizarea serviciului pentru sfințirea cu slujba religioasă

Domnii V. N. Stînghe și V. N. Priboianu propun a se da o masă colegială, Duminică seara 30 Mai a. c. pentru sărbătorirea șefilor de instituții cari au luptat pentru armonizarea salariilor, iar Marți seara, 1 Iunie a. c. un banchet în onoarea d-lui Ministru al Finanțelor, M. Cancicov.

Consiliul admite principiul, urmând a se lansa liste pentru participare în timpul util.

Ședința se ridică la orele 23.30.

p. Președinte, (ss) V. N. Stînghe.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Diracția Regimului silvic

DECIZIUNE

Nol, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,

Având în vedere art. 2 din codul silvic:

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată
în Monitorul Oficial Nr. 131/1920,

DECEDE M :

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Chiojdieni, jud. Râmnicul-
Sărat, proprietatea moștenitorilor D. A. Buttu, în suprafață totală de 4222 ha.
4100 m. p. tratată în trei serii de codru cu tăieri succesive și revoluția normală
20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Pârâul Casei Hân-
leşii, jud. Dorohoiu, proprietatea Ioan Răznic, în suprafață de 21 ha. 2000
m. p. Două serii de crâng cu revoluția normală 20 și 3 ani.

No.

a) Revizuirea regulamentului de exploatare al pădurii Ocina, jud.
Prahova, proprietatea Severa Sihleanu în suprafață de 370 ha. 2750 m. p. Regimul
și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

No. 144908/1937.

a) Amenajamentul pădurii Ojdula, jud. Trei Scaune, proprietatea
comunei Ojdula, în suprafață totală de 3126 ha. 8500 m. p. tratată în o serie de
crâng cu revoluția normală 30 ani; două serii de codru cu tăieri succesive și re-
voluția normală 100 ani și o serie de codru grădinarit cu exploatabilitatea la
30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Sobod-Sighet, județul Sălaj, proprietatea comunei Ghenciu, în suprafață de 117 ha. 5700 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 40 ani.

No. 153036/937.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Muntele Giurgiu, Jud. Buzau, proprietatea Clery Sachelarie în suprafață de 1915 ha., tratate în 2 scrieri de codru cu tăieri rase și revoluția normală 60 și 90 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Latura lui Ainar, Jud. Odorheiu, proprietatea Nathé Alex. Reii și a. 2, în suprafață de 9 ha. 4600 m. p. Regim și tratament crâng simplu Revoluția normală 90 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Bete Goale, Jud. Trei Scaune, proprietatea Feteș Ștefan, în suprafață de 8 ha. 3129 m. p. Regim crâng. Revoluția normală 90 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Gaura Șmecherilor, Jud. Trei Scaune, proprietatea Filip Gavril și soția, în suprafață de 6 ha. 1873 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 90 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Pilișig, Jud. Trei Scaune, proprietatea Becsek Iuliu și soția, în suprafață de 5 ha. 9300 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Lupușul Mare, Jud. Odorheiu, proprietatea Moise Fekete și a. 2, în suprafață de 2 ha. 8700 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 90 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Sumulea, Jud. Ciuc, proprietatea Ana Pall, în suprafață de 2 ha. 100 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Sumulea, Jud. Ciuc, proprietatea Bella Matei lui Petru, în suprafață de 9600 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani.

No.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă cu arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fișei sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (as) T. Moșoia

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Membri:

Drăcea M.
Ioan P.

Rădulescu M.
Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1937 :

Președinte : Drăcea M.

Vice-Președinți : { Alimănișteanu C.
Stinghe N. V.

Casier : M. Rădulescu

Secretar general : Tr. Ionescu-Heroiu

Secretari : { Ilie C. Demetrescu
D. A. Sburlan

Membri :

Bunescu M. C.
Buloi Al.
Caragea N. N.
Emanoil C.
Florescu M. P.
Georgescu P. C.
Grozescu D.

Ionescu A.
Lazăr H.
Luțescu Gh.
Minescu Gh.
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.
Priboianu V.
Vâlceanu Eug.

Cenzori : Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.

Cenzori supleanți : Teodorescu Șt., Constantinescu Gh. și
Georgescu Șt.

Prețul abonamentului :

Pe un an pentru instituții	500	Lei
„ „ „ particulari	300	„
„ „ „ pentru membrii Societății	200	„
„ „ „ pentru conducători și brigadieri	75	„
Numărul	25	„

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

REVISTA DE TIPOGRAFIA

Publicada mensualmente

1910

1910

1910

1910

REVISTA DE TIPOGRAFIA

Publicada mensualmente

1910

1910

1910

1910

1910

1910

1910

1910

1910

1910

1910

1910

1910

1910

1910

1910

1910

1910

1910

1910

1910

1910

1910

1910

1910

SEPTEMBRIE 1937

ANUL XLIX

Nr. 9

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII
"PROGRESUL SILVIC"

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BULEVARDUL TAKE IONESCU, Nr. 31, BUCUREȘTI

S U M A R U L :

Studii :

Ciocăniștele și semințele forestiere S. Pașcovschi

Referate — Comentarii :

Nuca de Sibiel și nucile din Sibiel N. Nascu

Lucrările de împădurire executate de Caps. în anul 1935/1937. Gr. Vasilescu

Cultivarea nutrejurilor, salvarea pădurilor T. H. Crivăț

Tot în jurul legii pentru protecția pădurilor Ilie C. Demetrescu

*Problemele zilei :*Mijlocele de transport și investițiunile
în exploatările forestiere.Investițiuni pentru instalații de transport și de industrializarea
lemnului D. A. Sburlan

Pădurea, exploatațiunea forestieră și mijlocele de transport. Ilie C. Demetrescu

Mijlocele de transport și investițiile în exploatările forestiere. H. Manole

Mijlocele de transport în exploatările forestiere I. Moldoveanu-junior

Mijlocele de transport și investițiunile în exploatările forestiere I. Lungu

Cronica :

Tot înzestrarea mănăstirilor At. Har.

Alții despre noi și monumentele naturii C. Cristea

Spicuirii din presă pe luna Aprilie 1937 C. Cristea

Mercuriale :

Cronica lemnului V. C. Filio

Recenzii — Revista Revistelor — Informațiuni — Necrolog — Publicații.

S O M M A I R E :

Etudes :

Les pics et les graines forestières S. Pașcovschi

Rapports et commentaires :

Les noyers de Sibiel et les noyers des environs de Sibiel N. Nascu

Les travaux de reboisement exécutés par la C. A.P.S. en 1935/37 Gr. Vasilescu

La culture des plantes fourragères, la sauvegarde des forêts T. H. Crivăț

Ce nouveau sur la loi des forêts de protection I. C. Demetrescu

Problèmes à l'ordre du jour :

Les moyens de transport et diverses autres installations dans les exploitations forestières.

Chronique — Mercuriales — Les livres — Revue des Revues — Informations — Nécrologie — Publications.

I N H A L T :

Abhandlungen :

Die Spechte und die Forst-sammen S. Pașcovschi

Mitteilungen :

Die Sibielwalnuss und die Walnüsse im Sibielgebiet N. Nascu

Die während des Jahres 1936/37 durchgeführten Aufforstungsarbeiten Gr. Vasilescu

Die Kultur von Futterpflanzen als Schutzmittel gegen Beweidung der Wälder T. H. Crivăț

Wieder um das Gesetz über die Schutzwälder I. C. Demetrescu

Tagesfragen :

Leförderungsmittel und andere Anlagen in der Waldnutzung.

Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Nachruf.

*Parad' Ghidigh — Dependance de l'empire britannique
Distant Nieu en relation de commerce à Langkade 2, N. R. 1880-1881.
L'ancien de Ghidigh sur le territoire. L'ancien de Nieu, l'ancien de Ghidigh.
The Empress of the East, Schmitz and Co. Ghidigh/India.*

SUMARUL

Conținutul și aranjarea lucrării S. Băneanu

Reflexii — Comentarii

Noți de Silivel și marle din țară M. Nănaș

Lucrările de împănare executate în țară în anul 1901 G. Văntău

Cultivarea autogena, silivel și marle T. H. Ceriș

Tot în jurul lui cum să păstori pășuni M. C. Drăgăneș

Practicile agricole

Mijloacele de transport și îngrășămintele în exploatarea lanului F. A. Șeriat

Încălzirea pentru mănăstirea de mănăstiri și îmbunătățirea lanului M. C. Drăgăneș

Puterea economice în țară și mijloacele de transport M. Nănaș

Mijloacele de transport și marle în exploatarea lanului H. Măruș

Mijloacele de transport și îngrășămintele în exploatarea lanului T. Măruș

Mijloacele de transport și îngrășămintele în exploatarea lanului T. Măruș

Cronica

Tot în jurul lui mănăstiri M. H. C.

Alți din jurul lui mănăstiri M. C.

Alți din jurul lui mănăstiri M. C.

Alți din jurul lui mănăstiri M. C.

Alți din jurul lui mănăstiri M. C.

Alți din jurul lui mănăstiri M. C.

Notă. — Roman — Germania — Italia — Spania — Portugalia

SOMMAIRE

INHALT

Conținutul și aranjarea lucrării S. Băneanu

Reflexii — Comentarii

Noți de Silivel și marle din țară M. Nănaș

Lucrările de împănare executate în țară în anul 1901 G. Văntău

Cultivarea autogena, silivel și marle T. H. Ceriș

Tot în jurul lui cum să păstori pășuni M. C. Drăgăneș

Practicile agricole

Mijloacele de transport și îngrășămintele în exploatarea lanului F. A. Șeriat

Încălzirea pentru mănăstirea de mănăstiri și îmbunătățirea lanului M. C. Drăgăneș

Puterea economice în țară și mijloacele de transport M. Nănaș

Mijloacele de transport și marle în exploatarea lanului H. Măruș

Mijloacele de transport și îngrășămintele în exploatarea lanului T. Măruș

Mijloacele de transport și îngrășămintele în exploatarea lanului T. Măruș

Cronica

Tot în jurul lui mănăstiri M. H. C.

Alți din jurul lui mănăstiri M. C.

Alți din jurul lui mănăstiri M. C.

Alți din jurul lui mănăstiri M. C.

Alți din jurul lui mănăstiri M. C.

Alți din jurul lui mănăstiri M. C.

Conținutul și aranjarea lucrării S. Băneanu

Reflexii — Comentarii

Noți de Silivel și marle din țară M. Nănaș

Lucrările de împănare executate în țară în anul 1901 G. Văntău

Cultivarea autogena, silivel și marle T. H. Ceriș

Tot în jurul lui cum să păstori pășuni M. C. Drăgăneș

Practicile agricole

Mijloacele de transport și îngrășămintele în exploatarea lanului F. A. Șeriat

Încălzirea pentru mănăstirea de mănăstiri și îmbunătățirea lanului M. C. Drăgăneș

Puterea economice în țară și mijloacele de transport M. Nănaș

Mijloacele de transport și marle în exploatarea lanului H. Măruș

Mijloacele de transport și îngrășămintele în exploatarea lanului T. Măruș

Mijloacele de transport și îngrășămintele în exploatarea lanului T. Măruș

Cronica

Tot în jurul lui mănăstiri M. H. C.

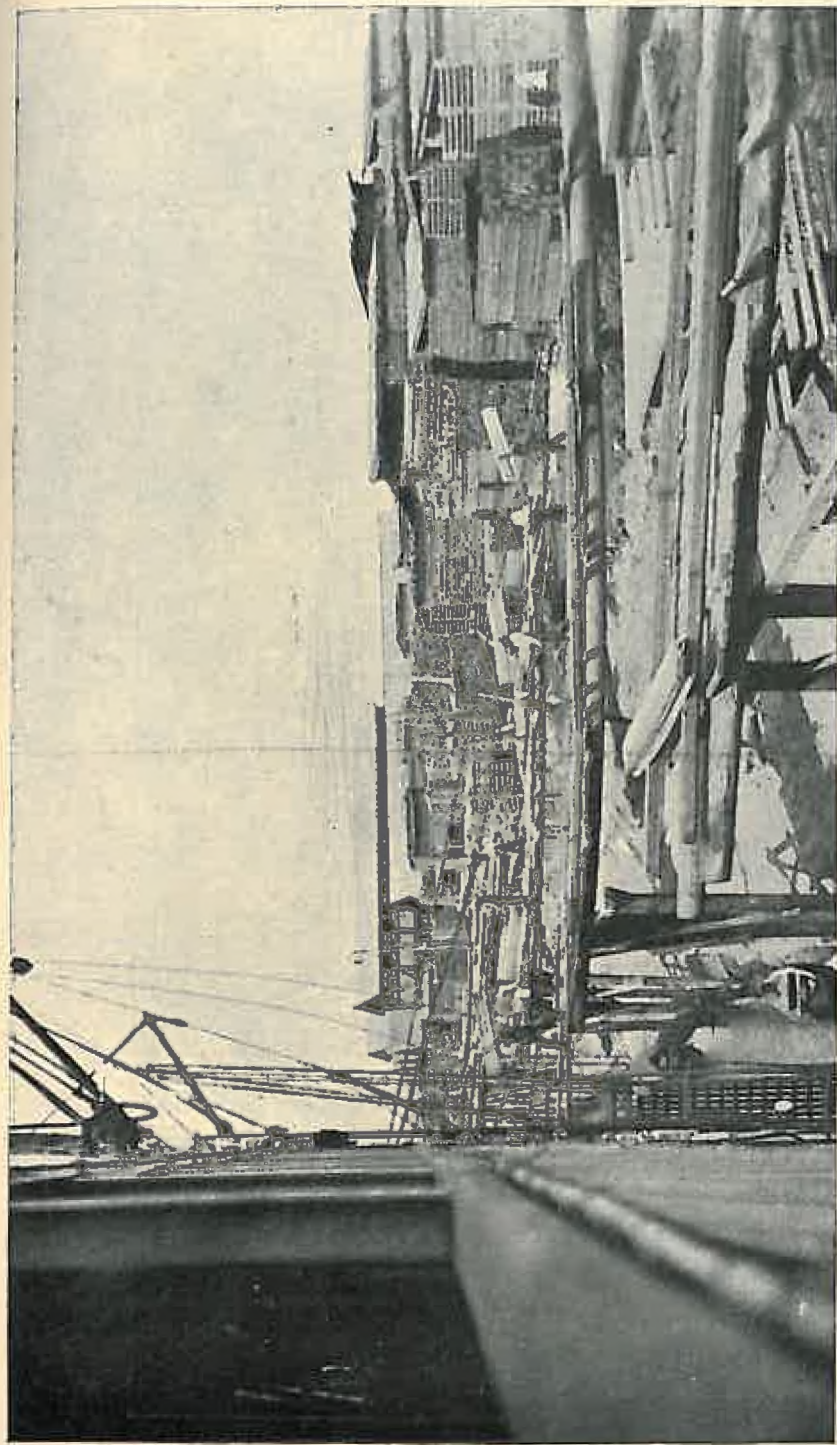
Alți din jurul lui mănăstiri M. C.

Alți din jurul lui mănăstiri M. C.

Alți din jurul lui mănăstiri M. C.

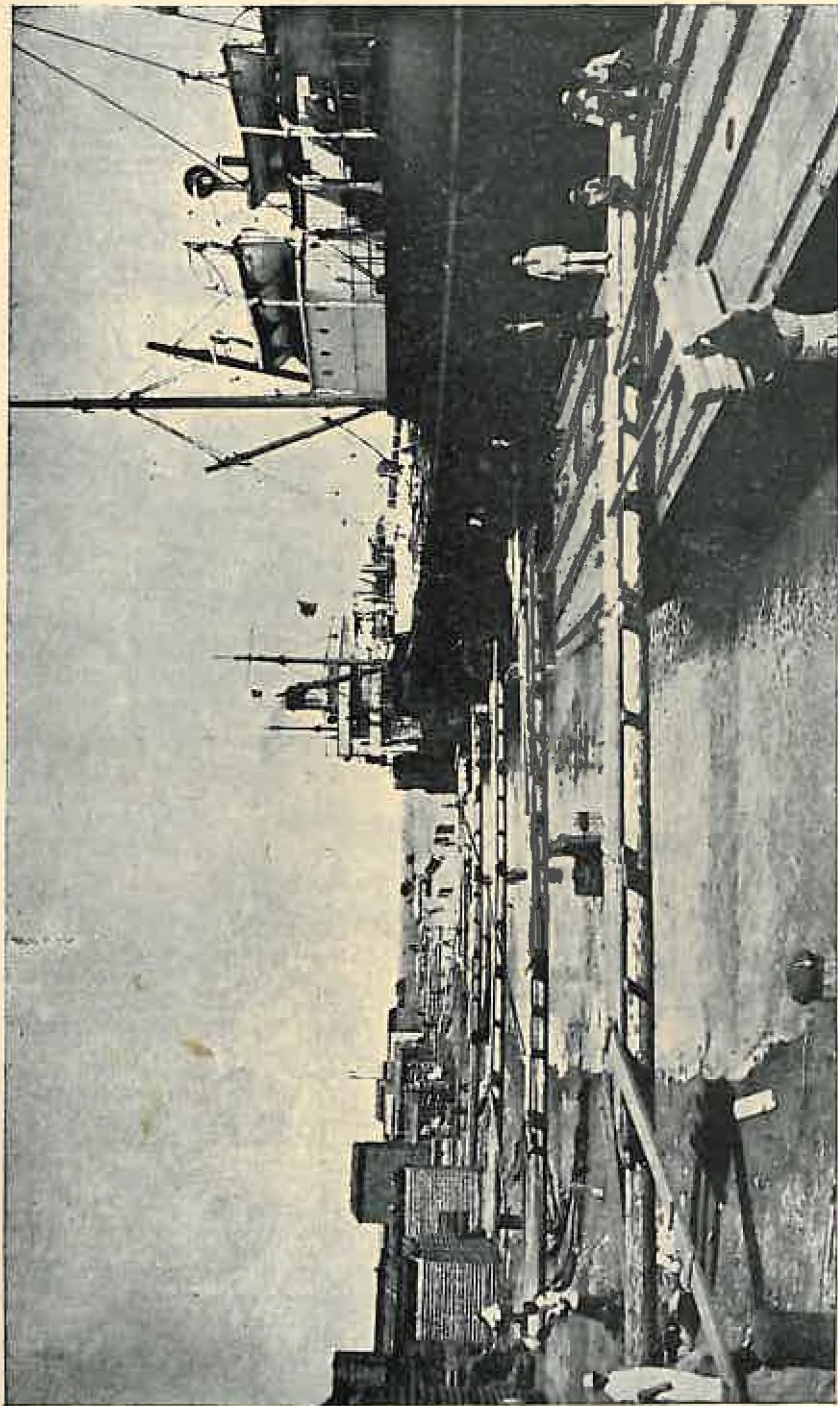
Alți din jurul lui mănăstiri M. C.

Alți din jurul lui mănăstiri M. C.

Clisou V. C. Filip

Portul Galați — Depozitele de lemnărie destinate exportului,
Basinul Nou cu schelele de încărcare și hangarele S. M. R.-ului.
Le port de Galați sur le Danube. Dépôts de bois destinés à l'étranger. Le nouveau bassin.
Die Lagerung der Holz-Schnittwaren im Galatz-Hafen.

*Portul Galați. — Incarcarea lemnăriei pentru export. Basinul Nou.
Le port de Galați sur le Danube. Chargement du bois pour l'étranger.
Die Aufladung des zur Ausfuhr bestimmten Holzes im neuen Galați-Hafen.*

Cițcu V. C. Tiliș

S T U D I I

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentații forestiere.

CIOCĂNITORILE ȘI SEMINȚELE FORESTIERE

de Ing. S. PAȘCOVSCHI

Nu este o noutate faptul că, diferite specii de ciocănitori își schimbă uneori hrana obișnuită — insectele — și devin vegetariene atacând fructele și semințele. Mai mulți autori străini s'au ocupat de această chestiune. Cred însă că, cu toată abundența informațiilor, se mai pot aduce precizări noi; afară de aceasta date originale dela noi din țară nu prea avem. În rândurile ce urmează încerc deci să arăt ce am reușit să observ în această privință.

Singura specie, pe care am văzut-o până acum mâncând semințele arborilor forestieri, este ciocănitorea mare pestră — *Dryobates major pinetorum* (Brehm.) sau după autori vechi *Picus major* L. Este de altfel și cea mai frecventă prin toate pădurile, parcurile și grădinile. Literatura străină o indică deasemenea drept specie, care întrebuințează mai des hrana vegetală. Astfel B. Altum descrie pe larg stricăciunile ce produce distrugând semințele rășinoaselor: pin silvestru, molid și pin negru (în ordinea preferinței); adaugă că mai mănâncă alune și jir; în general crede că este mai mult o pasăre vegetariană decât insectivoră. A. Brehm vorbește și el de semințe de molid și pin, apoi de nuci și diferite boabe. N. Hlodkowski arată deasemenea că atacă semințele rășinoaselor în general, iar în altă parte precizează „semințele de molid”, pe când alt autor rus M. Menzbier vorbește numai

de cele de pin. În fine R. von Dombrowsky, după observaţiuni din România: diferite seminţe de conifere şi foioase, alune şi nuci¹⁾.

Să trec la cele văzute de mine.

Se pare că primele seminţe ce-i atrag atenţia sunt cel de carpin, după ce s'au copt, adică pe la sfârşitul lui Octombrie şi începutul lui Noembrie. În parcul Şcolii Silvice dela Gurghiu şi în pădurea vecină Mocear am avut deseori ocazia să observ cum le mănâncă. Ciocănitorea îşi alege pentru spartul seminţelor un loc pe trunchiu, de obicei chiar pe carpinul, de pe care le culege; de aici sboară vertical în sus, se aţăţă dedesubtul unei rămurele cu fructe (întocmai ca pişigoiul), rupe repede cu ciocul 1—2 samare, după aceea îşi dă drumul jos şi se aşează pe locul ales; aici se propteşte în coadă, ţine samara strânsă de scoarţă cu degetele unui picior şi începe s'o prelucreze cu ciocul; aripa ruptă bucăţi cade jos; din câteva lovituri puternice este spart învelişul tare al seminţei şi miezul înghiţit; imediat pasărea sboară iarăşi să rupă alt fruct. De multe ori locul ales este foarte aproape de ramurile fructifere; atunci culegerea samarelor ia un aspect foarte curios: vezi pasărea care parcă sare în sus şi în jos, bătând doar de câteva ori din aripi.

Ceva mai târziu, după ce majoritatea fructelor de carpin au căzut de pe arbori, ciocănitorele preferă să le culeagă de jos, iar spargerea are loc pe vinele trunchiurilor sau pe cioatele arborilor tăiaşi. Pe câte un carpin, care întâmplător nu şi-a scuturat toate fructele, se pot vedea ciocănitorele şi în timpul iernii (am observat aceasta şi în mijlocul lunii Februarie).

Mult mai intens este atacul contra conurilor de răşinoase. Voi încerca mai jos să-l descriu după observaţiunile mele. Dela început ţin să precizez însă că aceste observaţiuni au o parte slabă: toate sunt făcute fie în plantaţiuni artificiale de răşinoase (în jurul Gurghiului: pe Dealul Cetăţii şi în păd. Mocear), fie în parcuri cu răşinoase plantate ca arbori izolaţi, ori în grupe mici (parcurile Şco-

1) A se vedea:

Dr. B. Altum: Forstologie. Berlin, 1880. Vol. II, pag. 132.

N. Holodkowski & A. Silantiew: Păsările Europei (ruseşte). S. Petersburg, 1899. pag. 370—372.

M. Menzbier: Păsările Rusiei. (ruseşte). Moscova, 1895. vol. II. pag. 352.

A. Brehm: Tierleben. Leipzig. 1927, vol. VIII, pag. 421.

R. von Dombrowsky: Ornithologia Romaniae. Bukarest, 1912, pag. 386.

lilor Silvice Gurghiu și Casa Verde, Crângul dela Euzău); în arborete naturale de rășinoase n'am avut prilej să urmăresc chestiunea.

Chiar prin mijlocul lunii Octombrie se poate vedea câte o ciocănitore spărgând un con (prima dată observată la 12 X.). De regulă generală însă cam din primele zile ale lui Noembrie le acordă ciocănitorele atenția mai mare; atunci încep ele să tragă spre arboretele de rășinoase, în care se și stabilesc pentru iernat, alegându-și un număr de arbori anumiți pentru spartul conurilor (adaptând termenii existenți în literatura străină pentru desemnarea unui astfel de arbore, am putea să-i zicem în românește „nicovale” ciocănitorei). În Ianuarie-Februarie, odată cu frigurile și zăpezile mari, distrugerea conurilor ajunge la maximum; în acelaș timp, hrana obișnuită, insectele, este aproape cu totul uitată. În aceste luni ciocănitorele se strâng în arboretele de rășinoase într'un număr foarte mare. Astfel într'o plantație de pin silvestru din pădurea Mocear, de cel mult 2 ha, întindere, găsim uneori câte 7—8 ciocănitore odată, toate ocupate cu spargerea conurilor. În plantația de pin negru și silvestru depe Dealul Cetății, de pe o suprafață nici pe jumătate cât a precedentei, găsim deasemenea câte 5—6. Pentru cine cunoaște că aceste păsări, obișnuit nu sunt de loc sociabile, faptul devine demn de reținut. În zilele de iarnă activitatea durează de dimineață până seară, cu mici întreruperi. De cum începe însă a se simți apropierea primăverii, numărul ciocănitorelor scade vizibil, rar cele rămase se ocupă de conuri numai un scurt timp de dimineață și spre seară: în timpul zilei trec la altă ocupație — jocurile lor de nuntă, între care principalul este „a bate toba” (ciocănitul repede într'un lemn uscat, producând un sunet foarte caracteristic), corespunzător cântecelor de primăvară ale altor păsări; astfel primăvara nu se mai văd ciocănitorele așa des pe „nicovale”, ci mai mult pe arbori aleși pentru producții muzicale, de care sunt în stare să se țină aproape ziua întreagă. Deasemenea atunci se poate observa cum încep ciocănitorele să umble tot mai stăruitor după insecte; în fine distrugerea semințelor încetează complect cam pe la mijlocul lunii Martie (ultima dată observată 13 III.).

Din aceste date, se poate deduce că ciocănitorele observate de mine adoptau hrana vegetală cel puțin 3—4 luni pe an.

În ce privește esențele atacate am găsit: pinul silvestru, pinul negru, molidul, bradul-douglas, mai rar laricele european și molidul

balkanic (*Picea omorica* Pančić). Se pare că sunt preferate semințele celor două specii de pin; molidului i se acordă atenție mai mare când sunt fructificații abundente (iarna 1935—36 la Gurghiu), și se neglijează când sunt conuri puține (iarna 1936—37, când numai în timpul gerurilor celor mai mari, am văzut 1—2 ciocănituri și în

Fig. 1. — Con de molid prins într'o furcă de stejar.

plantații de molid). Semințele celorlalte esențe, după părerea mea, sunt gustate numai de anumite păsări mai „gourmets”; cred chiar că toate conurile de larice și molid balcanic, ce am găsit sparte în parcul școlii dela Gurghiu, au fost opera unei singure ciocănituri; celelalte n'or fi învățat încă să le mănânce, lăsându-le în pace, cum fac de altfel cu atâtea alte specii de rășinoase exotice cultivate în parcuri. Dar în ce privește bradul-douglas, una sau două ciocănituri, care în toamna 1936 s'au învățat la semințele lui într'o plantație dela Gurghiu, au distrus o cantitate foarte mare de conuri.

Am amintit că spargerea conurilor are loc pe o „nicovală”. Arborele-nicovală poate fi de esențe diferite; cei mai mulți găsiți de mine au fost stejari și salcâmi, probabil fiindcă aceste esențe se cultivă mai mult alături de rășinoase; am mai văzut ulm, păr pădureț, dud, pin silvestru, jugastru, alun turcesc, ginkgo. Pe nicovală conurile sunt fixate în diferite feluri spre a permite desfacerea solzilor și scoaterea semințelor. Conurile de pin silvestru de obicei sunt înțepenite într'o crăpătură îngustă de scoarță sau, în lipsa crăpăturilor naturale, într'o scobitură făcută de ciocănitore însăși; mai rar sunt fixate în punctul de inserție pe trunchiu a unei ramuri ori într'o bifurcație verticală; în fine rar de tot — printre așchiile

rămase dela o ramură ruptă. Conurile de larice se prind deasemenea în crăpăturile scoarței. Conurile mari ale pinului negru și molidului din contra se înțepenesc aproape totdeauna între ramurile unei furci verticale sau între o ramură verticală și trunchiul arborelui (fig. 1); o singură dată am găsit mai multe conuri de molid într-o crăpătură de scoarță foarte lungă și adâncă, pe un stejar (fig. 2); deasemenea conurile de pin negru le-am văzut de 2-3 ori în crăpăturile scoarței. O nicovală interesantă este cea din fig. 3, unde conul de pin negru a fost prins între 2 crăci de jugastru, crescute paralel și aproape una de alta.

În fine cea mai originală nicovală, ce am văzut vreodată, a fost instalată într-o cioată de molid, pe jumătate putredă, la cca. 30 cm. deasupra solului; pasărea a făcut o gaură adâncă în mijlocul ei, unde introducea conurile de molid, astfel că partea superioară rămânea afară; altă scobitură la marginea cioatei cuprindea al doilea con prins mai mult lateral. Conurile de brad-douglas le-am găsit în furci de salcâm; unul sigur am găsit odată simplu pus pe o ramură grosă, unde pasărea probabil îl fixa cu giarele până ce îi scotea semințele. Nu știu cum se fixează conurile de molid balcanic; le-am găsit numai pe pământ sub arbore. În general locurile de fixarea conurilor pot fi la înălțimi foarte variabile, uneori chiar foarte jos deasupra solului; de preferință însă sus în coronament. De multe ori pe același arbore se găsesc 4—5 locuri de fixarea conurilor. fie în furci, fie în scobituri.

Fig. 2. — Conuri de molid prinse în crăpătura scoarței unui stejar.

Lucru curios este că, după ce pasărea a mâncat cât a avut poftă, totdeauna lasă conul pe loc și nu-l aruncă afară, decât când vine cu pradă nouă. Astfel pe nicovale totdeauna se găsesc conurile fixate. Se mai întâmplă, rar însă, ca al doilea con să fie fixat (mai ales în funci) alături sau deasupra celui vechiu, fără să-l scoată pe acesta (fig. 4).

Fiecare ciocănitoare are pe locul, unde obișnuște a se hrăni, mai mulți arbori-nicovală; numărul obișnuit pare a fi 5—6 pentru conuri de pin silvestru;

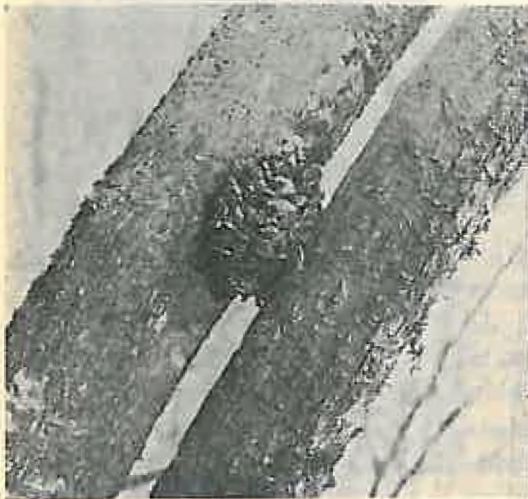

Fig. 3. — Con de pin negru prins între două ramuri ale unui jugastru.

pentru cele de molid chiar mai mulți, fiindcă locuri potrivite pentru fixarea conului se găsesc mai ușor; le folosește fără nici o regulă. Se pare însă că toți arborii-nicovală ai unei ciocănituri îi aparțin exclusiv acesteia și altele nu se apropie de ei; cel puțin eu de câte ori am încercat să controlez am rămas cu această convingere. Aici nu sunt de acord cu E. Altum, care reproduce o figură înfățișând mai multe ciocănituri pe acelaș arbore¹⁾. Lucrul

este greu de crezut; se cunoaște bine caracterul certăreț al ciocăniturilor, care nu se prea suferă una pe alta în apropiere; am avut și eu ocazia să văd certurile lor dacă se întâlneau prea aproape pe locurile unde culegeau semințele.

La Gurghiu am putut constata că unele dintre nicovale au fost

1) Ca să nu mai revin asupra acestei figuri, țin să precizez că mai are o inexactitate: ciocăniturile sunt înfățișate ținând conurile de pin prinse cu totul în ciocul larg deschis. Din ce am văzut, pot afirma că pasărea ține conul de orice esență, apucându-l, cu ciocul strâns, de un singur solz tras puțin în afară.

folosite în ambele ierni, cât am urmărit ciocănitorele pe aici (și probabil de aceeași pasăre); unele însă au fost părăsite în a doua iarnă, făcându-și altele noi în loc.

Este destul de amuzant să observi cum rupe ciocănitorele conul și cum îl transportă la nicovală. Dacă e vorba de un con de pin silvestru, lucrul este simplu: pasărea se așează deasupra pe lujer, cu câteva lovituri de cioc repezi zdrobește pedunculul conului, apoi îl apucă cu ciocul de un solz și sboară cu el spre nicovală; se așează de obicei mai jos de locul, unde fixează conurile, și apoi se cațără în sus ținând conul mereu în cioc. Ajunsă sus, trebuind să scoată conul vechiu rămas acolo, e nevoie deci să-și facă ciocul liber. Pentru aceasta bagă conul nou sub piept, cu care îl ține strâns de ramură. La fel și atunci, când în timpul cățărării o incomodează conul și vrea să-l apuce altfel.

Chestiunea devine mai dificilă când trebuie să rupă un con greu, pendent, de molid. Ciocănitorele se așează chiar pe con, în așa fel ca să apuce cu un picior și conul (degetele dindărăt) și lujerul (degetele dinainte), iar cu piciorul celalt să țină conul cu toate degetele, lucrează repede cu ciocul, încât acele și bucățele de coajă sboară jos; în momentul când conul se rupe, îl ține strâns bine cu ghiarele unui picior, iar cu celălalt se agață de lujer; astfel rămâne o clipă balansând în aer, suspendată de un picior și ținând în piciorul al doilea conul greu, care o trage jos; imediat însă îl prinde cu ciocul și se urcă sus pe lujer. Apoi își ia sborul spre nicovală; de obicei ține conul de mijloc deacurmeziș; altădată în lung astfel că jumătatea lui îi atârnă deasupra capului; sborul îi este mult îngreuiat, e mai mult o cădere oblică către nicovală. Ajunsă aici de multe ori, până să se agațe bine, scapă conul jos; în cazul acesta prea rar îl ridică din nou de pe pământ, scoborând după el prin sărituri deandratele în jos, în lungul trunchiului; mai des îl lasă

Fig. 4. — Conuri de brad-douglas prinse în furcă de salcâm.

și sboară să ia alt con. Dacă a ajuns bine la furcă, aruncă jos conul vechiu și fixează pe cel nou. N'am putut să văd cum reușește să țină conul adus până ce scoate pe cel vechiu; nu mă îndoiesc însă că îl ține strâns cu pieptul ca și în cazul conului de pin.

Interesant este și cum sunt rupte conurile de larice, care se găsesc tocmai pe rămurelele cele mai subțiri și se țin tare. Ciocănitorea se prinde dedesubtul lujerului, unde este mai gros; apoi se cațără treptat către vârful lui, clătănându-se în pozițiile cele mai curioase; ajunsă la con lucrează sârguitor cu ciocul până ce reușește să-l desprindă. Conul ușor de larice de multe ori este purtat de pasăre în sbor de pe un arbore pe altul; la fiecare îl fixează într-o crăpătură de scoarță, ciocănește puțin scoțând câteva semințe, apoi trece la altă nicovală, unde face la fel etc.; cu conurile mai grele niciodată nu face așa ceva.

Cum se rup și se transportă conurile de alte esențe n'am avut prilej să observ.

Conul adus la nicovală este așezat totdeauna cu vârful în sus. Pasărea se prinde alături de scoarță, proptindu-se bine în coadă, și începe să-l ciocănească desfăcând solzii și scoțând semințele: în timpul acesta îl mai scoate de câteva ori, îl întoarce și îl așează alt-săre în sbor de pe un arbore pe altul; pe fiecare îl fixează într-o furcă, trece ea însăși de partea cealaltă a trunchiului și ciocănește de acolo. Scene curioase se pot observa, dacă pasărea fixează conurile de pin silvestru în scobiturile făcute de ea în scoarță. Le face adeseori câte 2—3 una lângă alta; introduce conul într'una, îl ciocănește și aici, iar îl scoate și-l multă înapoi, și tot așa de mai multe ori... De obicei ciocănitorea nu stă să mănânce toate semințele dintr'un con; din contra după ce a scos o parte, lasă conul și sboară după altul.

Conul este uneori fixat relativ slab și poate fi ușor scos cu mâna sau chiar cade singur. Alteori însă e prins destul de tare. Un con de brad-douglas, găsit de mine într-o furcă de salcâm, era așa de bine încleștat încât mi-a fost imposibil să-l scot de acolo.

Deasemenea am observat de multe ori că și conurile de pin negru se introduc, tot în furci de salcâm, cu o putere foarte mare; din cauza aceasta, frecându-se mereu conurile de scoarță, ajung s'o roadă complet și chiar să roadă o bucată bună din lemn la baza fiecărei ramuri; suprafața lemnului ros rămâne șlefuită parcă a fost

lucrată cu glaspapir. Se pare că această lărgire se face și pentru a da loc conului mare într'o furcă prea îngustă la început; se poate chiar că prima dată este făcută cu ciocul.

Mai jos de locul, unde se fixează conul, scoarța este totdeauna sgâriată și roasă din cauza ghiarelor și penelor codale aspre ale ciocănițurilor; la fel cum se vede și în jurul scorburilor, care le servesc pentru cuiburi.

Uneori am văzut și sdrelituri făcute evident cu ciocul în scoarță lângă con; odată am observat chiar ciocănițoarea, care găurea scoarța cu ciocul, după ce a scos semințele dintr'un con de pin negru. Bănuesc că prin aceasta pasărea căuta să-și curățe ciocul de rășină.

Vătămarile ce se aduc conurilor sunt diferite, după esențe. La pin silvestru, în cele mai multe cazuri, ciocănițoarea se mulțumește

Fig. 5. — Con de brad-douglas prins în furcă de salcâm.

să scoată numai câteva semințe din partea superioară, desfăcând solzii la o parte și eventual despicându-i în lung. Conurile de pin negru din contra sunt curățate complet de semințe, din vârf și până la bază. Am găsit puține conuri aruncate, după ce a scos numai o parte din semințe (acestea au fost în special conuri încă verzi). Ca să desfacă solzii foarte rigizi ai conului de pin negru, îi sdrobește întâiu la bază și după aceasta se pot da ușor la o parte. Uneori ciocănește conul cu atâta sârguință, încât îl rupe în 2—3 bucăți. La conurile de molid (și molid balcanic) sunt scoase de preferință semințele din mijloc; solzii sunt trași puternic în afară, uneori și despicăți longitudinal; și la acestea pasărea nu mănâncă decât prea puține semințe. Cam la fel procedează și cu conurile de brad-douglas; solzii moi al acestora permit scoaterea semințelor fără greutate.

cel mult unii sunt despicați în lung; astfel conurile vătămate la prima vedere nici nu se deosebesc de cele întregi. În fine conul de larice este obișnuit complet curățat de toate semințele, uneori numai în partea centrală; solzii sunt puternic trași în afară și despicați.

Sub arborii-nicovale se adună o mulțime de conuri aruncate jos de pasăre după ce a scos semințele. Numărul lor poate ajunge

Fig. 6. — Grămadă de conuri de brad-douglas sub un salcâm-nicovală.

intr-adevăr impresionant. Astfel cantitățile maxime înregistrate sub o singură nicovală au fost: 400—500 conuri de pin silvestru; până la cca. 120 conuri de molid; cca. 150 conuri de brad-douglas (fig. 6); cca. 200 conuri de pin negru. Conurile de pin silvestru, pin negru și brad-douglas de obicei se găsesc într-o grămadă destul de regulată la baza arborelui. De asemenea, pământul sub nicovalele mai frecventate este pătat de excrementele abundente ale ciocănitivilor.

Chestiunea interesantă de urmărit ar fi desigur: cam câte conuri poate strica într'o iarnă o ciocănitivă. Este însă destul de di-

ficil să ajungi la vreun rezultat prin observații directe; s'ar putea încerca desigur, dar eu nu m'am învrednicit s'o fac. Am făcut totuși următoarea experiență. Cunoșteam un grup mic de pin silvestru, unde se ținea regulat o singură ciocănitivă; îi cunoșteam și toate „nicovalele”. Am așteptat să cadă în cursul nopții o zăpadă abundentă, care a acoperit toate conurile adunate sub nicovale de mai înainte. În ziua următoare m'am dus către seară la locul de observație, m'am convins că numai sub o singură nicovală erau conuri căzute deasupra zăpezii proaspete; le-am numărat și astfel am obținut cât a stricat ciocănitivă mea în acea zi: cca. 50 bucăți. De aici s'ar putea deduce și cât ar distruge pe iarnă. Am impresia însă că e numărul cam mare; o fi fost o zi de activitate excepțională.

Poate fi considerată această distrugere a conurilor ca o stricăciune adevărată adusă culturilor forestiere? Cred că în condiții-

niile noastre încă nu. De exemplu acolo unde am observat-o eu nu se gândia nimeni la culegerea semințelor. Într-o gospodărie intensivă ar putea desigur deveni simțită. Pentru cazul pădurilor germane, B. Altum întrebuințează chiar termeni foarte aspri: „...conurile cele mai sănătoase distruse cu miile”... „arboretele puternic prădate”... „în-sămânțarea naturală vizibil diminuată”... Cazul poate fi mai grav acolo și pentru motivul că, după constatările aceluiaș autor, ciocănitorele din pădurile germane distrug conurile în tot timpul anului, fie coapte fie încă verzi.

În ce privește distrugerea altor semințe, afară de carpin și rășinoase, am văzut un singur caz, în Martie a. c., în parcul Școlii Silvice Casa Verde. Era probabil o ciocănitore cu gusturi variate. Și-a instalat nicovală într-un arbore de *Catalpa bignonioides*, făcând câteva scobituri longitudinale pe crăcile groase ușor înclinate aproape orizontale; aici aducea, pe lângă conuri de pin negru, și alte fructe: ghindă de stejar pedunculat, alune de *Corylus colurna*, nuci de *Carya alba* și mai cu seamă nuci de *Juglans nigra*. Ghinda era spartă complet, dar probabil nu-i plăcea prea mult: la cele mai multe miezul era doar puțin ciugulit. Alunele și nucile de *Carya* purtau o gaură lângă bază sau pe o latură, iar miezul mâncat complet. Nucile negre erau ori despicate în două, ori zdrobite din lături, încât din coaja tare rămânea aproape numai peretele despărțitor intern; miezul complet curățat. Aceasta poate da o idee și despre puterea enormă a ciocănitorei; oricine a încercat vreodată să spargă nuci de *J. nigra* sau cu atât mai mult de *C. alba* — știe cât de rezistente sunt și cât de tare trebuie lovit ca să crape. Sub această nicovală am găsit pe pământ și mai multe nuci negre neatînse: probabil ciocănitorei îi vine greu să umble cu nuca voluminoasă și o scapă deseori jos.

Literatura străină arată că și alte specii de ciocănitore atacă uneori diferite semințe, dar nu poate fi nici vorba de stricăciuni veritabile; cu atât mai mult la noi unde majoritatea lor sunt mult mai rare decât specia descrisă.

Totuși relativ la ciocănitoreea neagră, *Dryocopus martius martius* (L.), autorii ruși semnalează că, în iernile cu zăpadă multă, se hrănește mai ales cu semințe de pin, distrugând cantități enorme de conuri (sub câte o nicovală s'au găsit grămezi de conuri trecând de 1 m. grosime). În Germania nu s'a observat nimic asemănător.

Ar fi poate interesant a se vedea cum se comportă în Carpații noștri această pasăre, care se găsește aici destul de des, prin pădurile de molid.

De asemenea ași fi bucuros dacă cele scrise de mine ar îndemna pe colegi — amatori de a observa natura — să verifice constatările mele asupra ciocănitării pestrițe și în alte puncte din țară; în special ar fi de dorit să se urmărească chestiunea în arboretele naturale de molid, mai ales acolo unde se practică pe o scară mai mare culegereea semințelor, spre a vedea dacă această activitate nu suferă ceva de pe urma ciocănitărilor.

Cred însă că nu este cazul. Astfel rog a nu se trage cumva concluzii că tot ce am scris aici ar fi izvorit din dorința de a înfățișa drept vătămătoare silviculturii această pasăre vioaie și simpatică: din contra am făcut-o numai pentru a contribui la cunoașterea vieții intime a pădurilor noastre, cu toate sălbăticiunile lor, față de care avem o singură obligație: a le ocroti cât putem.

Les ples et les graines forestières.

Die Spechte und die Forstsamen

Verfasser beschreibt die Zerstörung der Forstsamen durch den grossen Buntspecht.

Er beobachtete zuerst, dass dieser Vogel die Hainbuchensamen besonders in den Monaten Oktober-November (in einigen Fällen auch während des Winters) frisst, indem er sie entweder vom Baume, oder nach Abfall, vom Boden auflest. Diese Beobachtungen wurden in natürlichen Hainbuchenbeständen, wie auch in Parkanlagen gemacht.

Noch wichtiger erscheint die Zerstörung der Nadelholzsamen, namentlich: Weisskiefer, Schwarzkiefer, Fichte, Douglastanne, seltener gemeine Lärche und Omorika-Fichte; die Samen der beiden Kieferarten scheinen am liebsten gefressen zu sein. Diese Beschädigung wurde bisher nur in den künstlichen Nadelholzbeständen und in den Parken beobachtet: sie kommt von Oktober bis März, aber am stärksten in Januar-Februar, vor. In dieser Zeit ernähren sich die Spechte fast ausschliesslich mit Samen, zu welchem Zwecke sie sich auf verhältnissmässig kleinen, mit den Nadelholzarten bepflanzten Oberflächen, in grosser Menge versammeln.

Verfasser beschreibt mehrere Beispiele der von ihm gefundenen «Ambosse» (fig. 1-5): jeder Amboss gehört einem bestimmten Vogel: jeder Specht hat

aber mehrere Ambosse. Es wurde beobachtet, dass einige davon in zwei nacheinander folgenden Wintern, vielleicht auch von demselben Vogel, benützt wurden.

Nachher wird eingehend beschrieben, wie der Specht die Zapfen der verschiedenen Baumarten abbeist. Gewöhnlich werden aus jedem Zapfen nur wenige Samen gefressen; eine Ausnahme bilden zuerst die Schwarzkieferzapfen, und einige Lärchenzapfen aus welchen in den meisten Fällen alle Samen herausgenommen werden. Es wird die Art und Weise, in welchen die Zapfenschuppen zerbrochen sind, beschrieben und besonders bestätigt, dass bei den Douglastannenzapfen die Schuppen fast unzerstört bleiben ohne dass das Aussehen der geschädigten Zapfen etwas leidet.

Verfasser zeigt auch die grosse Zahl der Zapfen, die unter je einem Ambosse gesammelt wurden; 400—500 Stücke von Weisskiefer; 200 Stücke von Schwarzkiefer; 150 Stücke von Douglastanne; 120 Stücke von Fichte. Er berichtet auch über ein von ihm gemachten Versuch, die Zahl der während eines Tages durch einem Specht beschädigte Zapfen zu bestimmen: etwa 50 Stücke der Weisskieferzapfen.

Schliesslich macht Verfasser einige Bemerkungen über die wirtschaftliche Bedeutung dieser Zerstörungen und meint das sie für die rumänischen Verhältnisse noch nicht in Betracht kommen.

Am Ende wird auch der Fall eines Spechtes beschrieben, der in einem Parke neben Schwarzkieferzapfen auch Eicheln (*Quercus robur*), Haselnüsse (*Corylus colurna*), Hickorynüsse (*Carya alba*) und besonders Schwarznüsse (*Juglans nigra*) beschädigte.

REFERATE — COMENTARII

NUCA DE SIBIȘEL ȘI NUCILE DIN SIBIȘEL

de Ing. N. NASCU

În urma inițiativei luată de Ministerul Domeniilor, atât ocoalele silvice (de regim și Caps), cât și Camerele de Agricultură, au început o acțiune lăudabilă în vederea intensificării culturii nucului.

În toate instrucțiunile date de organele de îndrumare găsim recomandate, în locul I-ii, nucile de Sibîșel (Hunedoara).

Faima nucilor din Sibîșel este bine cunoscută și în străinătate. Că sunt de calitate superioară, ni-o dovedește faptul că aceste nuci au avut înainte cumpărători statornici din Austria și Germania care plăteau prețuri mult superioare celorlalte nuci. O majorare considerabilă a prețurilor provenea din faptul că negustorii plăteau producătorilor prețul stabilit la bursa din Viena (scăzând transportul) fără a mai face obișnuitele tratative pentru a obține prețuri mai avantajoase.

Datorită acestei faime și mai ales datorită instrucțiunilor date de organele de conducere din Ministerul Domeniilor, toate instituțiile interesate la producerea nucilor, au dat asalt asupra Sibîșelului, pentru a-și procura, cu orice preț, nuci de Sibîșel, chibzuind — pe bună dreptate — că, pentru o sămânță selecționată și de marcă superioară, se poate plăti un preț chiar dublu celui obișnuit.

Producătorii, având asigurată vânzarea nucilor față de negustorii din Austria și Germania, au ținut la preț, ceea ce au făcut pe diverșii delegați ai instituțiilor veniți în 1935 pentru a cumpăra nuci din Sibîșel, să ofere prețurile cerute de proprietari pentru a-și asigura stocul de nuci necesar a fi însămânțat în pepiniere. Prin aceste acceptări de prețuri ridicate s'a provocat astfel o concurență a pre-

șurilor care apărea cu atât mai nejustificată cu cât se făcea între diversele instituții ale Statului. Producătorii au ținut la preț știind că delegații instituțiilor nu pot sta în localitate mai mult de 2—3 zile și mai ales având asigurată vânzarea nucilor în străinătate. Datorită acestei concurențe, s'a ajuns în 1935 să se plătească prețul de 35 lei de kg. La kg. intră 70—75 nuci, adică revine la un leu 2 nuci. Dacă ținem în seamă faptul că în primăvara anului 1935 a fost un ger târziu care a atacat o mare parte a nucilor, ceea ce a făcut să se producă a 2-a înflorire, și drept urmare o recoltă slabă în cali-

Figura I. O colecție de nucii din Sibiu.

tate, având un procent de 40—45% nuci necomplet dezvoltate, ne conduce la prețul de 1 leu 1 bucată bună .

Pentru a se vedea diferența de preț între nuci este suficient să arăt că la târgul din Orăștie prețul nucilor în 1936 a fost de 8—10 lei la kg., iar la Sibiu la distanța de 12 km. prețul cerut a fost între 25—35 lei la kg.

Asaltul amatorilor asupra Sibiului, pe lângă urcarea considerabilă a prețurilor, a mai avut și un alt efect cu totul neașteptat.

Deși Sibiu are o capacitate de producție de circa 5000 kg. de nuci: în 1935 a vândut peste 10.000 kg. Explicația este simplă : producătorii observând că majoritatea cumpărătorilor nu prea cercetează proveniența nucilor, au procurat nuci din satele învecinate și le-au revândut ca marfă de Sibiu.

Înșelăciunea nu este prea mare, ținând cont de faptul că în satele învecinate de asemenea sunt nuci de bună calitate.

În 1936, pentru a asigura cumpărarea nucilor la un preț rezonabil și mai ales pentru a asigura tuturor instituțiilor interesate cumpărarea nucilor din Sibiușel, avându-se în vedere capacitatea limitată în privința producției de nuci de calitate bună. Camera de Agricultură a județului Hunedoara a luat inițiativa de-a procura ea nuci pentru toate instituțiile interesate, care i se adresează, în baza îndrumărilor date de Minister.

Figura. II. Nuci sferice, în mărime naturală.

Pentru a asigura procurarea nucilor de cât mai bună calitate, a trimis din vreme delegatul său să noteze și să inventarieze toți arborii frumoși, sănătoși și bine desvoltați, cari au fructe de calitate bună, pentruca sămânța acestora să nu fie amestecată cu a celorlalți, și numai aceasta să fie cumpărată pentru însămânțare în pepiniere.

S'au dat apoi instrucțiuni producătorilor privitoare la culesul, uscarea și păstrarea nucilor și s'a cerut, avându-se în vedere scopul pentru care se cumpără nucile, să nu fie spălate, intrucât această operație scade în mare măsură capacitatea de germinație. În localitate se obicinuește ca nucile să fie spălate pentru a avea o culoare frumoasă și a fi mai atrăgătoare.

Cu toată inventarierea făcută și în ciuda instrucțiunilor date, majoritatea producătorilor nu s'au conformat, astfel că în toamna

anului 1936 majoritatea nucilor au fost spălate și mai ales au fost amestecate : din toți arborii și de toate calitățile.

În Sibiușel, deși este o localitate cu un vechiu trecut în privința producției nucilor, în mod cu totul nejustificat, se găsesc o mulțime de varietăți de nuci, ceea ce dovedește că fiecare arbore își are caracteristicile sale, cari se păstrează și se transmit. Dau mai jos o fotografie a colecției de nuci făcută de subsemnatul în comuna Sibiușel în toamna anului 1936, în care se observă varietățile existente. Aceste varietăți au fost adunate dela circa 10—12 proprietari, fiecare din ei având cât 3—4 varietăți.

Figura III. Nuci ovale, în mărime naturală.

Între acestea găsim unele cari după conformație și mărime nu sunt deloc demne de faima ce se atribue nucilor de Sibiușel.

Este adevărat că în 1936 la Sibiușel și comunele învecinate nucile au rămas nedesvoltate complet (și ca mărime și ca maturitate) datorită secetei ce a băntuit, ceea ce a provocat o scădere a volumului și un aspect mai puțin frumos.

Din cercetarea nucilor de Sibiușel, am găsit că în această localitate se găsesc trei varietăți mai bune, iar celelalte sunt ordinare și nu merită a fi însămânțate.

A. Cele mai frecvente dintre acestea sunt cele arătate în clișeul No. II, sferice, cari au următoarele caracteristice :

Mărimea: 40—48 m/m lungime, 30—44 m/m grosime peste brazda de sudură a coajei și 40—48 m/m peste mijlocul coajei (carpelelor).

Sudarea coajei bine făcută, complet închisă, brazda de sudură puțin proeminentă, cu un vârf foarte puțin pronunțat.

Coaja (carpelele): netedă, destul de subțire și casantă.

Miezul: plin și uleios, umple bine partea interioară a coajei.

Coloarea: galben-brună.

B. Mai puțin frecvente, însă de calitate superioară și mai atrăgătoare, sunt cele ovale, clișeul No. III.

Mărimea: 42—50 m/m lungime, 35—40 m/m grosime peste brazdă și 35—40 m/m peste mijlocul coajei.

Figura IV. Nuci din Sibiel, neselectate.

Sudarea coajei: bine făcută, complet închisă, brazda de sudură aproape inexistentă și vârful inexistent.

Coaja: netedă, subțire și casantă.

Miezul: plin și uleios.

Culoarea: galben deschis.

C. A treia varietate este asemănătoare ca formă și dimensiuni celei precedente însă are coaja mai groasă, mai puțin casantă și brazda de sudură mai pronunțată.

Miezul plin și uleios.

Culoarea mai închisă.

Caracteristica nucilor de Sibiel este că deși nu au coaja prea subțire, totuși se sparg ușor, pentru faptul că aceasta este netedă, fără nervuri și mai ales brazda de sudură nu este proeminentă.

O altă caracteristică a nucilor de Sibîşel este conținutul mare de ulei, în raport cu alte nuci.

La alte nuci deși coaja este mai subțire, totuși din cauza nervurilor și a brazdei de sudură proeminentă, spargerea se face mai greu (sunt mai costelive) miezul nu este așa de plin și este mai puțin uleios.

Figura V. Rând I. Nuci de calitate bună din alte localități.

„ II. „ „ „ Sibîşel.

Marea majoritate a nucilor din Sibîşel sunt de calitate inferioară, totuși ele au un aspect frumos, datorită condițiilor locale de vegetație foarte prielnice. Comuna este situată la poalele munților Cugirului, fiind scutită de vânturi și geruri și profitând de ploaie frecvente. Majoritatea nucilor sunt în grădinile locuitorilor în intravilanele din jurul caselor și mai puțin în grădini exterioare.

După părerea noastră, nucile selecționate de Sibîşel, duse în altă regiune, deși vor produce semințe relativ superioare, nu vor egala pe cele din Sibîşel.

Nucile neselectionate nu vor avea nici un avantaj față de cele locale din alte regiuni. Vor da chiar nuci de calitate inferioară, ceea ce se poate ușor constata și din clișeu No. IV, unde se arată o colecție de nuci de Sibiușel.

Figura VI. Nucii din Sibiușel, în formă de pară și pară inversată.

Din producția totală de cca. 5000 kg. ce se realizează în anii cu anotimp favorabil, se poate selecționa circa 2—3 mii kg. sămânță bună. În anii mai puțin favorabili nu se va putea selecționa mai mult de 1—2 mii kg.

Figura VII. Nucii din diferite localități, de diferite calități.

Dăm mai jos un clișeu comparativ între nucile de bună calitate din alte localități și nucile de Sibiușel (fig. V).

În figura VI prezentăm 2 nucii de Sibiușel în mărime naturală de calitate inferioară, în formă de pară și pară inversată.

În figura VII prezentăm o colecție de nucii din alte localități de diferite calități.

Concluziuni.

Din cele de mai sus rezultă, că producția nucilor de Sibîşel este destul de limitată și că recoltarea lor în prezent s'a făcut fără selecționarea necesară pentru a ameliora calitativ producția viitorilor arbori.

1. Se impune ca ocolul silvic de regim din Orăștie, prin personalul de care dispune — brigadierul și pădurarul local — să inventarieze nucii producători de semințe superioare și să facă cumpărarea seminței în toți anii, constant, dela acei producători.

2. Este necesară cumpărarea întregii cantități din nucii inventariați, pentru ca producătorii să știe asigurată vânzarea lor în bune condițiuni.

3. Este necesar ca cumpărarea seminței să fie limitată la cantitatea produsă anual (din acea de bună calitate) și sămănăturile în pepiniere să fie în funcție de această producție, iar nu după prevederile stricte a programului anual.

4. Distribuirea nucilor să se facă de comun acord de către organele diriguitoare a Ministerului de Domenii, pentru a se evita concurența.

5. În localitățile unde se află nucii de calitate bună este mai bine să se semene în pepiniere nucii localnice, decât nucii neselectate și cumpărate cu prețuri foarte mari.

Die Sibîşelwalnuss und die Walnüsse im Sibîşelgebiet.

Les noyers de Sibîşel et les noyers des environs de Sibîşel.

En Transylvanie, dans le département du Hunedoara, se trouve la localité Sibîşel, où végète en excellentes conditions une variété de noyer, dont les noix, d'une qualité exquise sont, depuis longtemps, très recherchées par les commerçants d'Allemagne et d'Autriche. Les noyers, variété de Sibîşel, ont une capacité de production annuelle de 10.000 kg.

LUCRĂRILE DE ÎMPĂDURIRI EXECUTATE DE C. A. P. S. ÎN ANUL 1936/937.

de Ing. VASILESCU GRIGORE

În continuarea executării planului decenal de împădurire a poenilor, suprafețelor tăiate ras și terenurilor degradate, ocoalele silvice C. A. P. S. au împădurit în cursul anului 1936/937 (1 Aprilie 1936—31 Martie 1937) o suprafață de 18.881,36 ha.

Pe natură de lucrări, suprafața de mai sus se împarte astfel :

	Semănături	Plantațiuni	Total
Poeni, goluri și terenuri degradate	343,07—16%	4866,03—29%	5209,10—29%
Tăieri rase	629,45—30%	5453,20—33%	6082,65—32%
Complectări în arborete create artificial	112,04— 5%	3806,91—22%	3918,95—21%
Complectări în arborete re-generate incomplet natural	131,73— 6%	1311,28— 8%	1443,01— 7%
Sub masiv	729,58—35%	257,79— 2%	987,37— 5%
Arborete degradate	172,94— 8%	1067,61— 6%	1240,55— 6%
	2118,81 ha	16762,82	18881,63

Semănăturile directe ocupă 11% din suprafața totală împădurită iar plantațiunile restul de 89%.

După esențele întrebuințate avem :

	Semănături	Plantațiuni	Total
Molid	601,07 ha—29 %	6770,10 ha—40 %	7371,17 ha—39 %
Brad	637,75 ha—30 %	7,80 ha	645,55 ha— 3,5%
Alte rășinoase	—	91,32 ha— 0,6%	91,32 ha— 0,5%
Stejar	541,30 ha— 25 %	3393,88 ha—20 %	3935,18 ha—21 %
Salcâm	98,30 ha— 5 %	4476,42 ha—26 %	4574,72 ha—24 %
Frasin	6,70 ha— 0,3%	679,58 ha— 4 %	686,28 ha— 3,5%
Ulm	15,00 ha— 0,7%	65,61 ha— 0,4%	80,61 ha— 0,5%
Alte foioase	218,69 ha—10 %	1278,11 ha— 9 %	1496,80 ha— 8 %
Total	2118,81 ha	16762,82 ha	18.881,63 ha

Cu rășinoase s'a împădurit 43% din suprafața totală iar restul de 57% cu diverse esențe foioase. Cele mai întrebuințate esențe au fost : molidul 39%, salcâmul 24% și stejarul 21%.

Suprafața pepinierele existente este următoarea :

Suprafață cultivată	7.721.073 m ²
„ de odihnă	2.074.618 m ²
Drumuri, poteci, etc.	1.489.625 m ²
Total :	11.285.316 m ²

În aceste pepiniere s'a semănat în cursul anului 1936/937 o cantitate de 107.155 kgr. și 1344 hl. semințe forestiere pe o suprafață de 4.043.242 m² și s'a repicat 14.570.000 pueți pe o suprafață de 643.532 m².

Pentru nevoile proprii cât și pentru trebuințele proprietarilor particulari, ocoalele silvice C. A. P. S. au recoltat 186.034 kg. și 3317 hl. semințe de diverse esențe forestiere.

În vederea îngrijirii arboretelor s'a mobilizat 10.033,44 ha. s'a recepat o suprafață de 86.50 ha. și s'au executat degajări pe 9911,05 hectare.

În fine, pentru diverse lucrări (colibe pentru muncitori, șanțuri perimetrare, poteci, etc.) s'a cheltuit 1.678.745 lei fonduri bugetare și 203.019 lei valoarea cedărilor în folosință.

Cheltuelile avute pentru executarea lucrărilor de mai sus, sunt următoarele :

	Fonduri bugetare	Cedări de folosință
Semănături și plantațiuni	11.508.709 lei	1.300.058 lei
Pepiniere	10.925.446 ..	43.199 ..
Recoltări de semințe . .	4.100.160 ..	15.619 ..
Îngrijiri de arborete . .	2.288.137 ..	1.676.772 ..
Diverse	1.678.745 ..	203.019 ..
Total	30.501.197 lei	3.238.667 lei

Les travaux de reboisement exécutés par la C.A.P.S. en 1936/1937.

Die während des Jahres 1936/37 durchgeführten Aufforstungsarbeiten.

CULTIVAREA NUTREȚURILOR. SALVAREA PĂDURILOR

de T. H. CRIVAT

Așa cum a fost înțeleasă până azi problema hranei vitelor la noi, a fost complet greșită, punându-se centrul de greutate pe pășune și nu pe nutrețul din ograda fiecărui gospodar, rezultat din fânețele naturale sau din cultivarea plantelor de nutreț, care s'a dovedit a fi întotdeauna insuficient.

Această insuficiență de nutreț provine din:

1. O întindere prea mică de teren afectată fânețelor și culturii plantelor furajere. Agricultură noastră a făcut și încă face abuz de cerealism.

2. Lipsa de îngrijire — mai ales la fânețele naturale. Din această cauză, producția la ea este redusă.

3. Nefolosirea nutrețurilor așa zise concentrate (porumb, orz, ovăz, turte oleaginoase, tărâțe). Acestea iau calea străinătății.

Sunt adevăruri care au fost recunoscute și la congresul agricol ținut în anul acesta la București.

Din această pricină, în loc ca vitele să fie trimise la pășune mai mult pentru mișcare decât pentru hrană, ele sunt conduse acolo ca să se hrănească. Rare sunt cazurile când vitele, aduse în fiecare seară acasă, de cele mai multe ori flămânde, să mai primească ceva de mâncare până a doua zi, când sunt din nou duse la pășune.

Nutrețul rezultat din fânețe sau din culturi, fiind întotdeauna în cantitate mică, este păstrat pentru vremea rea din sezonul de iarnă. Din această cauză, vitele sunt ținute cât mai mult timp să pășuneze. În felul acesta vedem cum, mai ales în regiunea de deal și de munte, îndată ce se imprimăvărează și până în miezul iernii când pământul se acoperă cu zăpadă, vitele sunt plimbate prin pășuni, fânețe, miriști, margini de drumuri, livezi. Și astfel, în loc ca

o pășune să fie folosită numai 3—4 luni de zile pe an, este umblată de vite timp de 8—9 luni.

Dacă mai adăogăm faptul că întotdeauna pășunile noastre sunt supraîncărcate de vite, înțelegem de ce aceste pășuni se istovesc (nu mai au răgaz să se refacă) și cad pradă acțiunii distrugătoare a apelor.

Să ne mai mirăm de ce marea majoritate a terenurilor degradate dela noi se găsesc pe terenurile de pășune?

Este inutil credem să mai adăogăm că în asemenea condițiuni vitele sunt insuficient hrănite, din care cauză dau un randament mic.

Acestui vițiu al economiei noastre pastorale se datorește, în bună parte, exproprierea și defrișarea pădurilor, și mai ales pășunatul în păduri.

A menține actuala stare de lucruri însemnează a condamna la pieire multe alte mii de ha de pădure care trebuie să înlocuiască suprafețele de izlazuri istovite și căzute pradă eroziunii, și a continua cu pășunatul în păduri.

Cum se poate remedia această situație.

Să punem economia creșterii vitelor pe adevăratele ei baze: să afectăm fânețelor și culturilor de plante furajere suprafețe suficiente, defalcându-le dela cereale și numai foarte puține — în regiunea de câmp — din terenurile date ca pășune. Să renunțăm deci la cerealismul exagerat.

Odată cu aceasta, se mai cere :

1. Stăvilirea eroziunii acolo unde s'a produs.
2. Ameliorarea stării actuale a pășunilor.
3. Folosirea nutrețurilor concentrate.

Silvicultorii au interes să activeze în acest sens. Numai așa pot ajunge să scape de noi defrișări de păduri, de pășunat în pădure, să aibă puțința de a stabili perimetre de ameliorare și să aibă răgazul necesar de a lucra în acest sens scontând rezultate definitive.

În situația actuală, este natural ca populația să opună o dârză rezistență la constituirea perimetrelor de ameliorare. Un perimetru presupune reducerea suprafeței pășunabile, chiar dacă ea se face în mod temporar.

De aceea, se impune ca simultan cu lucrările din perimetru, să se înceapă lucrări de ameliorare pe tot restul teritoriului rămas liber spre folosință: curățirea mărăcinilor și buruenilor nefolositoare.

strângerea pietrelor, distrugerea mușuroaelor de cârțiță, eventuale drenări de terenuri apătoase, grăparea întregii pășuni. Toate cu scopul de a mări suprafața pășunabilă, de a îmbunătăți calitatea și de a mări cantitatea de iarbă. O reglementare a modului de folosință, cuprinzând și reducerea numărului vitelor la posibilitatea de hrană a pășunii, ar completa măsurile de luat.

Dar, aceasta ar fi numai un paleativ, dacă cum am arătat mai sus, nu se procedează numai decât la mărirea suprafețelor de fâneată și a culturilor cu plante de nutreț, la mărirea producției pe unitatea de suprafață și la folosirea pe o scară cât mai mare a nutrețurilor concentrate.

Mărirea suprafețelor de fâneată trebuie să se realizeze atât din lucrările de ameliorare, cât mai ales din afectarea a noi suprafețe defalcate dela terenurile cultivate până azi cu cereale. Socotesc că este anti-economic ca în vremea de azi, când circulația bunurilor este așa de înlesnită, să se mai cultive până în fundurile cele mai îndepărtate ale văilor munților — așa cum se obișnuiește — porumbul (nu cel de nutreț), sau alte plante nelalocul lor, pentru ca să se obțină recolte mizerabile sau să nu se obțină nimic. Aceste terenuri trebuiesc cedate fânețelor.

Să se caute apoi a se răspândi cât mai mult cultura trifoiului, lucernei și altor plante furajere, care în multe regiuni sunt complet necunoscute. Spre pildă, pe teritoriul întins al comunei Rucăr (Muscel) localitate unde circulația este așa de intensă și datează din timpurile cele mai vechi, în 1932 nu era decât o lucernieră, ce constituia un obiect de curiozitate pentru populația localnică a cărei ocupație principală se chema a fi „creșterea vitelor”. O propagandă susținută în vederea extinderii cultivării acestor plante se impune.

Mărirea producției se poate realiza prin ameliorări, în fruntea cărora trebuie să stea îngrășămintele. În general, populația noastră dela deal și munte practică îngrășatul fânețelor, folosind gunoiul produs de vite. Cel mai adesea gunoirea se face direct de vite prin operațiunea numită târlire. Toamna și primăvara, după cosirea fânețelor și înainte de epoca „opririi” lor pentru a lăsa fânului puțința să crească, vitele sunt ținute zi și noapte pe aceste fânețe. Pentru ca defejecțiunile lor să fie împrăștiate pe o suprafață cât mai mare, se mută locul lor de odihnă, din timp în timp. În unele regiuni din țară, vitele (mai ales oile) sunt ținute pe fâneată și iarna pe zăpadă.

În această epocă li se dă să mănânce fânul strâns în țarcuri anume făcute pe fâneață. Mulți proprietari permit pășunatul vitelor străine pe fânețele lor, numai în vederea acestei târliri.

Acest fel de a îngrășa fâneața este incomplet, din două puncte de vedere:

1. Cantitativ. Cel mai adesea gunoiul produs de vite nu ajunge să îngrășe suficient întreaga suprafață.

2. Calitativ. Gunoiul poate să nu răspundă lipsurilor de substanțe chimice dintr'un anumit sol. Sau chiar dacă în gunoi s'ar găsi elementele necesare, s'ar putea întâmpla să fie în cantitate mică.

Se impune deci introducerea îngrășămintelor chimice. Acestea presupun 3 condițiuni de îndeplinit :

1. Existența îngrășămintelor.
2. Rentabilitatea folosirii lor.
3. Cunoașterea lipsurilor din sol.

Prima condițiune este satisfăcută. În țara noastră avem câteva fabrici de îngrășămintă chimice. (Mărășești, Baia Mare, Dicioșanmartin). Ele pot furniza, la cerere, îngrășământul de care au avea nevoie.

Cea de a doua se poate vedea din experiență. În cazul când prețul lor ar fi prea mare, așa că operațiunea n'ar fi rentabilă, atunci autoritatea care are în grijă interesele agriculturii, trebuie să avizeze la măsuri de rigoare: eventuale prime, reduceri de tarife pe C. F. R., etc.

În sfârșit, cea de a treia este mai greu de îndeplinit. Ce fel de îngrășământ folosim într'un loc dat? Aceasta ne-o poate spune în mod hotărît numai o analiză a solului. Astăzi însă se știe, în general, cari sunt îngrășămintele de folosit în anumite regiuni ale țării. Fabricile însăși dau oarecari referințe prin prospectele lor. Și apoi, avem doar în toate unghiurile țării, un personal tehnic specializat, al cărui rost acesta este, să dea indicațiunile necesare.

Mai sunt însă și alte dificultăți.

Ca orice lucru nou, la început el este primit cu neîncredere.

Și încă ceva. Lumea simplă are groază de complicații. Să ceară referințe la fabrici, să facă comenzi, de multe ori cu plată anticipată, să umble pe la gară să scoată coletele, toate acestea o fac să se lipsească, chiar dacă inițial ar avea dorința de mai bine.

Noi suntem azi în situația de a face omului binele cu sila. De aceea, dacă se poate, să i se aducă omului îngrășământul în curte.

În sfârșit, o ultimă dificultate și nu cea mai mică. De multe ori, omul nu are bani în momentul când are nevoie de îngrășământ. Iar fabrica nu dă, unei persoane necunoscute, pe credit.

Se cere dar învingerea acestor piedici.

Increderea populației în îngrășămintele chimice nu se poate căpăta repede și definitiv decât pe calea experimentării. Să vadă ea că din folosirea unei cantități oarecare de îngrășământ chimic rezultă un plus de nutreț, plus care plătește banii cheltuiți. În această ordine de idei, cred că a sosit vremea faptelor. Dacă nu în fiecare comună, cel puțin în centrele rurale cele mai de seamă, să se facă loturi experimentale. Populația să fie față la felul cum se procedează.

Procurarea și finanțarea îngrășămintelor se poate face prin cooperativele locale, care ar avea astfel un mare rol de îndeplinit. Pe calea aceasta și ultimele două dificultăți ar fi învinse. Ceva mai mult, cooperativele cumpărând cantități mari de îngrășămintele, ar putea obține, pe lângă credit și prețuri mai mici.

Iată dar schițată calea de urmat pe viitor de economia creșterii vitelor. Numai așa, precum am mai spus, putem scăpa de noi defrișări de păduri pentru izlazuri și de pășunat în păduri.

Noi, silvicultorii, repet, suntem datori să lucrăm cât mai mult în acest sens. Ultimele legiuiri ne-au dat anumite însărcinări. Să ni le îndeplinim cu prisosință, pentru ca din colaborarea noastră cu ceilalți tehnicieni ai Ministerului de Agricultură, să îndrumăm creșterea vitelor pe drumul ei cel bun. În această ordine de idei, este demnă de relevat dispozițiunea luată de una din Direcțiunile silvice ale Casei Pădurilor de a se distribui brigadierilor și pădurarilor sămânță de plante furajere. Aceste culturi, împrăștiate pe teritoriul diferitelor comune, vor constitui un îndemn și pentru lumea cealaltă. Dacă măsura nu a fost generalizată în administrația noastră, este bine să se facă de acum încolo. Se cere însă stăruință și pricepere, pentru a obține rezultatele dorite. Deaceia, socotesc că, atât șeful de ocol cât și inspectorii de control, trebuie să urmărească de aproape aceste culturi, așa cum urmăresc problemele de silvicultură, dând sfaturi și luând măsuri de îndreptare, atunci când lucrurile n'ar

merge cum trebuie. Iar pentru cei ce nu se pricep — pentru început — să cultive aceste plante de nutreț, să li se distribuie broșuri tratând aceste lucrări. Este o cale de urmat cu stăruință, care nu se poate să nu dea roade pozitive.

La culture des plantes fourragères, la sauvegarde des forêts.

Die Kultur von Futterpflanzen als Schutzmittel gegen Beweidung der Wälder.

2. TOT IN JURUL LEGII PENTRU PROTECȚIA PĂDURILOR ¹⁾).

de ILIE C. DEMETRESCU
Ing. subinspector silvic

«Use no hurtful deceit:
think innocently and justly:
and, if you speak, speak accordingly».

Franklin: Moral virtues.

În decursul anului 1936, am publicat în trei caiete ale „Revistei Pădurilor” cele trei părți ale studiului nostru asupra „Legei din 20 Aprilie 1935 pentru pădurile de protecție”. Lucrarea a apărut și ca broșură între publicațiile Institutului de Cercetări și Experimentație forestieră.

În partea a doua a lucrării ²⁾, am socotit oportun și de datoria noastră să facem niște rectificări la o notă publicată în „Viața Forestieră” sub semnătura Dr. V. S. Aceste lipsuri ușor controlabile de oricine, constituiau, de fapt, tot temeiul de originalitate al notei respective. Și anume, se afirma, între altele, în acea notă :

1) „Una dintre cauzele principale ale pustiirii pădurilor noastre și a transformării lor în torenți și coaste surpătoare, este mai cu seamă lipsa unor prescripțiuni legale, în ce privește respectarea pădurii de protecție”;

1) Articolul de față constituie un fel de exemplificare la generalitățile tratate într'un articol precedent: «Critica drept mijloc pentru promovarea științei forestiere românești». (R. P. 1937, pag. 430).

Folosim prilejul de față rugând cititorul să intocuiască rândul 11 de sus dela pag. 433, în articolul acesta, cu următorul pasaj: «n e c o n d i ț i o n a t ă a a d e v a r u l u i , c r i t i c u l m a i t r e b u e s ă ». Eroarea s'a produs cu prilejul tipăririi.

2) «Prescripțiuni asupra pădurii de protecție în legislația românească». (R. P. 1936, pag. 571).

2) „Codului silvic din 1910, noțiunea pădurii de protecție îi era propriu zis necunoscută, întrucât clauza (sic¹) ei numai proprietarul particular era ținut să o respecte [a se remarca, între altele, logica bizară (n. a.)] și numai dacă agentul însărcinat cu întocmirea amenajamentului credea că este cazul să se declare pădurea ca atare. Din acest punct de vedere, Codul nostru silvic nu se poate compara cu niciuna din legile silvice străine”.

Analizând aceste fraze, aflăm șase afirmațiuni categorice, pe care le enumărăm în chip independent, astfel :

1) *Lipsa de prescripții legale în ce privește respectarea pădurii de protecție în legislația noastră silvică;*

2) *Noțiunea pădurii de protecție îi era propriu zis necunoscută codului silvic din 1910;*

3) *Numai proprietarul particular era ținut să respecte clauza noțiunii pădurilor de protecție (sic);*

4) *Chiar în acest caz singular al proprietarului particular, clauza respectivă devenea obligatorie, „numai dacă agentul însărcinat cu întocmirea amenajamentului credea că este cazul să se declare pădurea ca atare”, (ca pădure de protecție”);*

5) *Sub raportul acesta al pădurii de protecție, codul nostru silvic nu se poate compara cu nici una din legile silvice străine;*

6) *Una dintre cauzele principale ale pustiirii pădurilor noastre și a transformării lor în torenți și coaste surpătoare, rezidă în lipsa de prescripțiuni legale referitoare la pădurea de protecție.*

Dintre aceste afirmațiuni, primele cinci pot fi dovedite sau infirmate cu ajutorul unor elemente sigure, ușor controlabile de oricine. În ceea ce privește ultima, lucrurile devin prea complicate, astfel că, vrând-nevrând, trebuie să o primim ca o credință a autorului.

În articolul amintit, am arătat — propriu zis pentru necesitățile studiului nostru, lucru ce s'a potrivit și pentru punerile la punct mai sus amintite — măsura destul de largă în care prescripții referitoare la determinarea de păduri de protecție și la regimul lor anu-

1) După Larousse : Clause = Disposition particulière d'un act. d'un contrat. etc.

2) A se remarca contradicția dintre afirmațiunile 4, deoparte, și 1 și 3 de alta.

mit, își găsesc loc în legile noastre, începând cu codul silvic dela 1881, legea Casei Pădurilor și codul silvic din 1910, legea sanitară din 1926 și 1930, și legea pentru ameliorarea terenurilor degradate din 1930.

Am mai arătat, că nu este o scăpare din vedere, atunci când prescripțiunile referitoare la pădurea de protecție din codul silvic, au aplicare numai în cazul pădurilor particulare. Legiuitorul din 1910 a fost logic atunci când a procedat astfel. „Regimul prevăzut pentru pădurile proprietarilor neparticulari este în ambele coduri mai aspru decât cel pentru pădurile de protecție. Ar fi fost, deci, de prisos și chiar nelogic să se mai distingă păduri de protecție în proprietatea neparticulară, când prin simplul fapt al naturii acestei proprietăți, ele erau [sau, mai bine zis, trebuiau să fie (n. a.)] apărute într'o și mai mare măsură”. Cu alte cuvinte, ele erau supuse în totalul lor unui regim mai aspru, decât cel prevăzut atunci pentru pădurile de protecție din proprietatea particulară.

Am mai arătat, că amenajistul nu avea calitatea să declare păduri de protecție, el nefiind decât un profesionist particular. O asemenea operație se îndeplinea de către autoritatea de poliție silvică, după o procedură anumită, indicată de codul silvic (art. 1, al. e—h și art. 18). Adăogăm acum în plus lămurirea ¹⁾, inutilă de altfel pentru cei ce cunosc legea noastră de bază, care este codul silvic din 1910, că articolele și aliniatele de mai sus se referă la pădurile particulare de supus regimului silvic și care nu pot fi, după însăși enumerarea codului, decât păduri de protecție. Acea supunere la un regim silvic deosebit, anume prescris de cod, presupune și implică ipso facto și calificarea și definirea acelor păduri drept păduri de protecție.

În privința inferiorității codului silvic față de orice lege silvică străină, sub raportul pădurii de protecție, am afirmat că lucrul nu poate fi de asemenea acceptat, fiind prea în contradicție cu realitățile ²⁾.

Credinței autorului respectiv, că lipsa de prescripțiuni legale referitor la pădurea de protecție, ar fi una dintre cauzele principale

1) Spre a risipi confuzia D-lui Dr. V. Sabău, dela pagina 192 R. P. 1937 și a demonstra cât de ușor se face uz de calificative grele.

2) Vezi nota 1 din josul paginei 912.

ale pustiirii pădurilor noastre, „ne-am îngăduit” să-i opunem „profesiunea noastră de credință” :

....„Dispozițiunile respective din codul silvic, ca și cele din legile mai noi, sunt de așa manieră formulate, încât aplicate în litera și spiritul gândit de legiuitor, puteau foarte bine să definească, să apere și să facă să funcționeze *indesulător* pădurile de protecție necesare în orice parte a Țării. Alta este cauza răului, și anume : o cauză mai generală, comună tuturor scăderilor pe care ni le oferă pas cu pas viața publică românească.

La ce bun o lege fără moravuri ?”

Efectul acestei încercări de punere la punct a fost un lung articol polemic, fracționat în patru „reprize” — cum le-ar zice d-l Dr. V. Sabău — și publicat în „Revista Pădurilor” (caetele 11, 12/1936 și 1, 2/1937). D-sa l-a scos și în broșură deosebită, sub semnificativul titlu cu caractere roșii: „Pădurea de protecție în legislația silvică românească”.

Pășind la expunerea celor de mai jos, ar fi să ne ocupăm numai cu părțile ce țin de natura profesiunii noastre, iar dintre cele de ordin general, numai cu cele ce au strânsă legătură și servesc la lămurirea acestora. N'are însă ce căuta în cercul nostru de preocupare restul elementelor și caracteristicile polemicii respective, deci : stilul, limbajul, urbanitatea, etc.

Răspunsul nostru de față vine destul de târziu. Multă vreme am cumpănit, dacă chestiunea mai merită un răspuns. Spiritul în care a fost compus articolul respectiv, premisele, raționamentele și metodele întrebuițate, ni s'au părut mai prejos de orice critică. Ne-am zis, totuși, că s'ar putea să fi fost și noi insuficient de explicit în unele privințe, întrucât apare prea impresionantă neînțelegerea celor spuse de noi în articolul pomenit ¹⁾. Nu ignorăm faptul, că o

1) Cu acest prilej, rugăm cetitorul să rectifice următoarele erori de tipar și scăpări, strecurate în textul studiului nostru :

- a) la pag. 572 rândul 8 de jos: ?), în loc de: ?);
- b) „ 575 „ 2 „ : al. e—h în loc de: al. h;
- c) „ 807 „ 10 de sus: 5—25 „ „ : 2—25;
- d) „ 810 „ 8 „ : «de protecție» „ : «rezervate»;
- e) „ 813 „ 15 „ : centrale „ „ : județene;
- f) „ 813 la sfârșitul notei 2, a se adăuga fraza :

asemenea neînțelegere poate fi voită, din interese diverse sau provocată de anumite stări de spirit. Ori cum, expunerea noastră de față își găsește justificarea, în primul rând, în dorința de a aduce noi precizii și o completare a chestiunii puse de noi în discuțiune. Dintre cele repuse pe tapet de către d-l Dr. V. Sabău, vom da preferință acelor părți ce-și găsesc răspunsul prin însăși afirmațiile d-sale făcute cu alte prilejuri. Restul va fi, în general, lăsat la o parte, întrucât spațiul Revistei ne interzice o mai mare dezvoltare a chestiunii și, apoi, refuzând și noi de a ne face profesorul particular spre a îmbogăți cunoștințele elementare ale unui polemist, în materie de politică forestieră.

O altă cauză, care ne-a făcut să întârziem răspunsul, este de ordin tehnic. Într'adevăr, n'a fost lucru ușor ca să ne orientăm și să găsim puncte de sprijin în confuzia de idei, în nenumăratele contradicții și în lipsa de građațiune și sistemă a expunerii materiei în articolul respectiv.

Pus în fața articolului nostru, d-l Dr. V. Sabău avea datoria, în primul rând, de a răspunde la rectificările noastre și apoi, putea să facă și critica deosebită a studiului nostru, fiind vorba de două lucruri și două atitudini distincte. În loc de a proceda astfel, d-sa trece la un atac fulgerător și masiv, bazat pe neînțelegerea celor spuse de noi și strecoară printre rânduri și ceva din apărarea d-sale, foarte bine camuflată în confuzia generală a lungului articol¹⁾.

Acest organ nou ar putea fi denumit: «Comisiunea centrală a pădurilor de protecție», sau «Consiliul tehnic al pădurilor de protecție». Noi înclinăm pentru prima formulă, din considerațiuni de analogie față de «Comisia județeană».. și spre a păstra și expresia legii (art. IV, al. 2).

1) Am dori să dăm un exemplu de chipul cum se caută să se strecoare pe tangentă. La afirmația d-lui Dr. V. Sabău: «Clauza ei (a «noțiunii pădurii de protecție» (?) n. a.) numai proprietarul particular era ținut să o respecte și numai dacă agentul însărcinat cu întocmirea amenajamentului credea că e cazul să se declare o pădure ca atare», noi am opus rectificarea de care am vorbit mai sus. Pentru aceasta suntem acuzați de denaturare și alterare a sensului adevărat. D-l Dr. V. Sabău susține în urmă, că din fraza de mai sus «nu rezultă că amenajistul face declararea (verbul este la impersonal), ci că el o provoacă». Față de o astfel de nouă răstălmăcire, mi-aș permite să rog pe d-l Dr. V. Sabău să-mi arate un singur caz din Țara românească, în care un amenajist, plăcit de

Această metodă de a răspunde la o critică printr'un contra-atac, poate fi uzitată în oratoria politică, în tactica militară sau poate în luptele de pe ring: credem, însă, că n'are ce căuta în critica științifică. În acest caz, lucrurile trebuie să fie bob numărat, prezentate cu rânduială, francheță și obiectivitate.

O a doua tactică, constă în încercarea d-sale, pe de o parte, de a ne prezinta ca un fel de denigrator al corpului, al profesiunii, al înaintașilor, al camarazilor, și chiar al vieții noastre publice, de a ne pune în „controversă” „cu marii și experimentații practicieni români în materie de legislație forestieră”, iar pe de alta, de a-și alia anumite forțe al Corpului prin laude impresionante¹⁾.

un particular spre a-i face regulamentul de exploatare, potrivit intereselor sale. însă în cadrul regimului silvic prescris pentru pădurea respectivă, care să fi fost dispus să-i creeze proprietarului respectiv vreo nouă dificultate, declarându-i pădurea lui drept pădure de protecție, ceea ce n'ar fi putut face, de altfel, decât în calitatea sa de agent al administrației de poliție silvică, iar nu de simplu amenajist.

Trebuie să mai adăugăm, că un proprietar particular, a cărui pădure nu era încă supusă la regimul silvic (și anume, aproape numai pentru considerațiuni de protecție), nici nu apela la serviciile unui amenajist — nefiind obligat de lege la acest lucru — decât în cazuri extraordinar de rare (gospodărie chibzuită, bazată pe un plan economic). Dar chiar atunci, amenajamentul era o lucrare cu totul particulară, fără să fie supusă spre aprobare autorităților.

Din activitatea noastră de șef de ocol, știm că pentru supunerea pădurilor particulare la regimul silvic, ca păduri de protecție, se întocmeau tablouri cu propuneri justificate. Venea, apoi, ministrul și aproba sau respingea asemenea propuneri, după o anumită procedură, indicată de lege. Lucrul e simplu și lămurit. Răstălmăcirea de mai sus, ori cât de isteată ar fi formula, nu poate fi acceptată.

1) Vina noastră ar consta în faptul că am afirmat undeva în lucrarea amintită, că legiutorul român (al întregii noastre legislații forestiere) denotă oarecare lipsă de claritate în precizarea noțiunii «pădure de protecție», și că am uzat, ca citat, de cuvintele unui profesor german — din întâmplare însuși maestrul D-lui Dr. V. Sabău din vremea studiilor D-sale de la Universitatea din Giessen, citat luat dintr'un articol publicat în «Viața Forestieră»: «...este mai ușor a emite o lege impresionantă și voluminoasă, care nu costă nimic pe Stat, decât a face cu adevărat ceva real pentru economia forestieră». Dacă acest lucru a putut fi spus de un profesor german, va înțelege orișicine, cu cât mai multă îndreptățire poate fi reamintit în România.

Dar, în sfârșit, să admitem că d-l Dr. V. Sabău, erijat în apărător benevol al corpului, ar avea dreptate: ne întrebăm însă, ce calificativ s'ar potrivi atunci d-lui Ing. Inspector general silvic Petre Ioan, care tratând despre acțiunea societăților străine în pădurile românești face afirmațiunile următoare, într'o lucrare,

Cum? A ne strădui să îmbogățim tezaurul nostru de cunoștințe înseamnă a denigra pe înaintași? De când a spune adevărul, este tot una cu a denigra? Sunt oare cele spuse de noi lucruri chiar așa de grave? :).

nu se poate mai elocios prezentată cetitorilor «*Vieții Forestiere*» (1936, pag. 478) de acelaș domn Dr. V. Sabău:

...«*au cumpărat păduri pe alese, încheind contractul de exploatare potrivit intereselor lor capitaliste;*

... *pentru a face amenajamentul, conform contractului, totdeauna s'au găsit mai mulți amenajști de cât a fost nevoie și se înțelege că au biruit cei mai bine organizați în acest scop;*

...«*și dacă un control, nu s'a soldat cu sancțiuni și îndreptări nici măcar în Vrancea, la Lotru, în Bihor, pe Mureș, în Ciuc sau în alte asemenea regiuni, ce constituiesc rușinea țării noastre, înseamnă că și controlul a fost inexistent și ineficace: totdeauna jaful a fost unit cu corupția.*» «*Aspecte de politică silvică națională*», București, edit. Soc. «*Progresul silvic*», pag. 241).

Și totuși, nevinovatele noastre observațiuni de mai sus, sunt calificate de d-l Dr. V. Sabău drept... «*cu totul noi*»... «*prea se abat dela părerile în deosebi exprimate până aci de specialiști, prea sunt grave în acuzațiuni*»... «*prea ies din comun, prea sunt senzaționale, prea puțin ponderate și categorice în aprecieri*» (R. P. 1936, pag. 1216).

Cetitorul va putea aprecia — și din cele de mai sus, dar mai cu seamă din cele ce vor urma — ce va să zică a fi cineva «*animat de un sentiment de spiritus rector*»... «*și cultivat în interesul adevărului istoric pur academic*». (R. P. 1937, pag. 193).

1) Tratănd despre stările din economia forestieră românească, d-l Dr. V. Sabău se pronunță astfel: «*Nicăieri nu sunt atât de puțin studiate condițiunile naturale ale țării din punct de vedere forestier decât în România. Intreaga știință și practică forestieră românească nu a rezultat din studiul condițiunilor staționale locale, nu a fost clădită pe relațiunile dintre factorii locali naturali și economici, ci este în oarecare măsură o marfă importată din Franța sau Germania, fără să se fi examinat dacă toate metodele economice importate se potrivesc condițiunilor economice locale. Aceste metode sunt aplicate în toate pădurile românești cu credința naivă, că ele ar fi trebuit să dea acelaș rezultate ca acolo, unde metodele respective s'au impus în urma unui studiu temeinic al împrejurărilor locale. Din această concepție simplistă și superficială a rezultat șablonismul întregii economii pădurărești*» (Die Grundlagen der rumänischen Forstwirtschaft... usw., București, 1934, pag. 17. Sublinierile de mai sus sunt ale noastre).

Dacă acest lucru a putut fi spus într-o carte accesibilă în primul rând cercurilor străine, ne surprinde cum d-l Dr. V. Sabău, cu prilejul polemicii de față, găsește totuși, pentru membrii corpului silvic român calificative de genul:

Potrivit obiectivului principal propus, ținem să aducem noui precizii la cele tratate în studiul nostru.

O primă discuțiune suplimentară este de trebuință, poate, asupra deosebirii dintre definiția dată de Prof. Endres pentru pădurea de protecție și cea propusă de noi ¹⁾. Ca formă, cele două definițiuni se aseamănă într'adevăr. Dar această asemănare privește tocmai elementele pe care trebuie să le conțină orice definiție a pădurii de protecție. Ele constituie factorul comun. Intenționat am păstrat forma — a cărei modificare ar fi fost de altfel ușoară — tocmai spre a pune mai în relief diferența de fond. Apoi, pentru care motiv să schimbăm partea accesorie a formulei pe care o găsim bună? Numai pentru a fi cu orice chip original? Originalitatea în lucrul științific numai întru atâta are valoare și poate fi admisă, întrucât reprezintă tot deodată și un progres real față de stările precedente ²⁾.

Și acum să revenim la diferențe, la ceea ce constituie specificul fiecăreia dintre cele două definițiuni în cauză.

După Endres, sunt păduri de protecție acelea a căror menținere și cuvenită tratare „se impune”, iar după definiția noastră,

...«instatele instanțe care aplică legea». ...«eruditele noastre competențe în materie de drept forestier». ...«marii și experimentații practicieni români în materie de legislație forestieră»... etc.

1) Ocupându-se de această chestiune, d-l Dr. V. Sabău găsește că ne-am fi însușit definiția lui Endres, «cu modificări de exprimare», «parafrazând-o» (termen rău întrebuițat) numai, «fără a-i schimba sensul». Acuzația este, într'adevăr, gravă. Dacă ne-am fi pus mintea cu «preopinutul nostru», chestiunea putea să aibă urmări mai serioase. Atâta vreme cât noi expunem definiția lui Endres, în traducere românească și o criticăm în rândurile imediat precedente definiției noastre din studiul respectiv, credem că pentru orice om de bună credință, nu poate fi vorba de o însușire a bunului altuia. Altfel ar fi stat lucrurile, dacă ne-am fi permis să ignorăm definiția respectivă.

2) Rugăm cetitorul să remarce că definiția lui Endres (1905) are o apreciabilă asemănare cu aceea a lui Raesfeld (1859), nu numai în ceea ce privește forma, dar chiar și fondul:

1. «Păduri de protecție sunt acele păduri a căror menținere și cuvenită tratare se impune în interesul înlăturării pagubelor ce amenință pe terți». (Endres).

2. «Păduri de protecție sunt acele păduri a căror menținere și deosebită îngrijire se dovedește a fi în interesul binelui obștesc». (Raesfeld).

Cu toate acestea, nu s'a găsit nimeni în Germania — unde probitatea științifică stă la un nivel mult mai ridicat decât la noi — să acuze pe Endres că a încercat să-și însușească definiția lui Raesfeld.

„...este recunoscută ca necesară”. Intre aceste elemente este — credem — o mare deosebire. Se impune este absolut nedefinit, e mai mult un deziderat, privind viitorul. Cineva trecând pe lângă o pădure oarecare, poate să spună că se impune a fi menținută, etc. După cum am mai spus-o, orice pădure exercită o influență mai mult sau mai puțin mare asupra mediului fizic înconjurător. Deci, dacă ar fi vorba să rămânem la acel se impune din definiția lui Endres, atunci ar însemna să avem atâtea soluții câte capete, în materie de definirea de păduri de protecție. Elementul pe care îl introducem noi îngrădește perfect chestiunea, excluzând orice controversă. Numai acele păduri sunt păduri de protecție, a căror menținere și cuvenită tratare este recunoscută ca necesară, se înțelege, de cine e calificat să o facă (autoritatea de poliție forestieră, proprietarul respectiv). Potrivit definiției noastre, aflându-ne în fața unui caz concret, putem să spunem: „Această pădure este de protecție, fiindcă așa a hotărât autoritatea silvică sau proprietarul său”. Elementul acesta preconizat de noi, mai pune în lumină și o altă latură a noțiunii: „pădure de protecție”: caracterul său de relativitate și convenționalism, așa cum am mai arătat-o¹⁾.

Să trecem acum la celălalt element fundamental și diferențiat al celor două formule. Endres zice: „Păduri de protecție sunt acele păduri a căror menținere și cuvenită tratare se impune în interesul înlăturării pagubelor (Nachteile und Gefahren), ce amenință pe terți”; iar noi... „este recunoscută ca necesară pentru îndeplinirea unor funcțiuni de apărare fizică și directă”. Este evident, că sfera noțiunii pagube — mai ales sub forma germană Nachteile und Gefahren — ce amenință pe terți, este foarte largă și nedefinită. Ea poate cuprinde foarte bine și obiective de ordin economic, fiindcă și acestea pot fi calificate drept „Nachteile und Gefahren, welche dritten drohen”. De pildă: pericolul lipsei de lemn pentru generațiile viitoare, etc. Acest lucru este, însă, după noi, inadmisibil, deoarece întinderea nelimitată a sferei respective îi răpește pădurii de protecție însăși sensul de a mai fi

1) R. P. 1936, pag. 414 și 417.

ca atare, adică diferențiată de restul pădurilor de neprotecție. La un asemenea sens foarte larg se opune și doctrina forestieră.

O altă parte oarecum slabă a definiției lui Endres privește și ultimul său termen : „...ce amenință pe terți” (dritten), sau după traducerea d-lui Dr. V. Sabău „...ce amenință terțe persoane”. Acesta este, incontestabil, cazul cel mai frecvent. Dar se poate ca o pădure sau o parte de pădure să fie calificată drept pădure de protecție și să fie tratată ca atare, pentru înlăturarea unor pagube ce-ar amenința pe însuși proprietarul respectiv, iar nu terțe persoane. Așa avem, de pildă, cazul însuși al Statului, dintre ale cărui păduri, unele pot fi calificate drept păduri de protecție, în scopul apărării căilor ferate, șoselelor, stațiilor balneare (de ex.: Băile Herculane), etc., care fac parte din patrimoniul său.

Chiar dacă n'am putut fi suficient de explicit, autorul de bună credință va fi putut înțelege că este o mare diferență, în primul rând de fond — ceea ce interesează — între cele două definițiuni. Ca dovadă că am crezut în contribuția noastră reală la perfecționarea definițiunii pădurii de protecție, este că am dat-o și în traducere germană în Revista „Forstliche Rundschau der Zeitschrift für Weltforstwirtschaft”, (Band 9, Heft 1, pag. 124) și anume sub forma : „Schutzwälder sind diejenigen Wälder, deren Erhaltung und entsprechende Behandlung als notwendig erkannt ist zur Erfüllung gewisser physischer unmittelbarer Schutzfunktionen”¹⁾. Iată, prin urmare, că nu poate fi vorba de o însușire a definiției lui Endres, cum afirmă d-l Dr. V. Sabău.

Față de silința noastră de a contribui într'o oarecare măsură la perfecționarea lucrului, d-l Dr. V. Sabău găsește prilejul, ca și în alte împrejurări, să-și plaseze o ironie ieftină, în sensul că e o îndrăzneală din parte-ne de a avea pretenția unei definițiuni mai bune decât a „doctrinarilor Endres, Weber, etc.”. Dacă am accepta acest punct de vedere, ar însemna să negăm ceea ce constituie însăși ființa științei și a doctrinei. Acestea sunt ca un râu în continuă curgere și prefacere. Cei de astăzi avem datoria să primim moștenirea predecesorilor, să o mărim, să o perfecționăm și să o transmitem astfel urmașilor, lucrul ce l-au făcut și înaintașii noștri. În

1) Din compararea textului german al ambelor definițiuni reese și mai bine diferența dintre ele.

știință nu interesează numele mare sau modest al celui ce aduce o contribuție, ci valoarea intrinsecă a acesteia.

Scopul studiului nostru încriminat a fost o discuție critică, o accentuare și o cât mai bună, dar și mai concisă punere în lumină a principiilor legii din 20 Aprilie 1935 pentru pădurile de protecție. Cele două părți premergătoare dezvoltării propriu zise, intitulate „Pădurea de protecție” și „Prescripțiuni asupra pădurii de protecție în legislația românească” constituie în primul rând o introducere¹⁾. Cetitorul va fi putut observa mersul gradat, dela general la particular, pe care l-am urmat în acest studiu: pădurea de protecție, în general; pădurea de protecție în legislația românească mai veche; pădurea de protecție în legea cea nouă. Deosebit de aceasta, cred că reiese pentru orișicine străduința noastră neîncetată de a face lucru echilibrat, evitând orice element de prisos. Astfel, partea întâia și a doua au câte 7 pagini, iar a treia (tratarea propriu zisă) 17. O lucrare științifică, ca și una literară, muzicală, de sculptură, etc., trebuie, înainte de toate, să constituie un tot bine definit, ale cărui părți componente să se echilibreze după anumite proporțiuni. A face lucru științific, nu înseamnă a arunca, cum ai arunca cu furca, la afirmațiuni, chiar dacă acestea luate în parte ar fi adevăruri, ci a face o strictă selecțiune a lor și a le dispune într'un tot organic și sistematic, astfel încât, pe lângă o înmulțire a cunoștințelor, să rezulte o și mai mare ordonare a lor în mintea cetitorului. Cine procedează altfel, creiază monștrii, cum ar fi de pildă o figură omenească cu un picior mai scurt decât altul, etc.²⁾.

1) Lucrul a fost deasfel arătat și în compunerea subtitlului broșurii cu extrasul acestui studiu: «Introducere și considerațiuni critice».

2) Am stăruit asupra acestui caracter al lucrării științifice, spre a arăta că nu putem fi impresionați de mulțimea de citate întâlnite în anumite lucrări. A face colecții de păreri — mai mult sau mai puțin compatibile una cu alta, mai mult sau mai puțin asimilate — nu e tot una cu a face știință. Aceasta presupune claritate și orânduire.

Am mai dorit, apoi, să explicăm de ce n'am stăruit mai mult cu fel de fel de citate și confruntări de păreri asupra pădurii de protecție în general și aplicării sale în legile forestiere dinainte de 1935, în particular.

În legătură cu credința noastră, opusă credinții d-lui Dr. V. Sabău, referitor la adevăratele cauze ale pustiirii pădurilor și transformării lor în torenți și coaste surpătoare, am avea, deasemenea, de adus câteva noi precizări. Analizând formularea credinții noastre (pag. 897 de mai sus), nu reiese întru nimic — ceea ce nu ne-a stat de altfel nici în intenție — de a fi susținut că dispozițiunile privitoare la pădurea de protecție din legile noastre, sunt perfecte. Ele au, de bună seamă, după cum am afirmat-o și în studiul nostru respectiv, ca și în alte împrejurări, când a venit vorba de întreaga noastră legislație silvică, lipsuri de diferite naturi. Dar dela aceasta, până la a susține că asemenea dispozițiuni sunt ca și inexistente și că din această cauză am ajuns acolo unde am ajuns cu pustiirea pădurilor noastre, este o lungă cale. Într'o țară cu alte moravuri în materie de respectul legii, cum ar fi Anglia sau Germania, acele dispozițiuni „puteau foarte bine să definească, să apere și să facă să funcționeze în de s t u l ă t o r pădurile de protecție necesare în orice parte a pământului țării”. Imperfecțiunile acelor dispozițiuni puteau fi înlăturate în cea mai mare parte, pe cale de regulament, de deciziuni interpretative, etc., dacă autoritatea de poliție silvică ar fi știut, ar fi voit și, mai ales, dacă ar fi fost lăsată să le aplice, „în litera și spiritul gândit de legiuitor”. Oricum, imperfecțiunile respective privesc: greutatea de aplicare, lipsa de armonie a totalității, oarecari spărturi, adică chestiuni accesorii, iar nu însăși ideea de determinare și apărare propriu zisă a pădurilor de protecție¹⁾.

După părerea d-lui Dr. V. Sabău, legile românești n'ar prescrie „un anumit tratament” pentru pădurile de protecție, care — după opinia lui Weber și Lehr — n'ar consta „numai din menținerea stării împădurite sau conservarea pădurii de protecție, ci din anumite norme de tratament propriu zise”.

1) O eroare fundamentală a D-lui Dr. V. Sabău este de a nu fi ținut seama, că atunci când am găsit îndestulătoare — iar nu perfecte — prevederile legilor noastre silvice, am făcut-o într'o anumită supoziție: alte moravuri în materie de respectul legii. Ignorând acest lucru, critica respectivă nu-și mai află justificare, iar multa străduință de a-și asocia fel de fel de opinii în sensul vederilor D-sale de acum, devine de prisos.

Tacit a zis: «În statul cel mai corupt sunt cele mai multe legi». Dacă acest lucru este adevărat, atunci și inversul său este valabil: Într'un stat cu o înaltă concepție despre respectul legii, nu este nevoie de legi multe și savant alcătuite.

De fapt, Weber zice: «bei Schutzwaldungen nicht allein die Erhaltung der Bestockung, sondern allenfalls auch eine bestimmte Art der Behandlung als geboten erscheint»... («...în cazul pădurilor de protecție apare ca necesară nu numai păstrarea stării împădurite, ci la nevoie¹⁾ chiar un anumit fel de tratament»). (Forstpolitik, 1926, pag. 403).

După cum vedem, necesitatea acestui „anumit tratament“ nu este chiar atât de categorică. Dar, în sfârșit, admitând acest lucru într'o formă absolută, să vedem cum este înțeles „anumitul tratament“. Jentsch, de pildă, care expune chestiunea în forma cea mai generală, se pronunță astfel: „Garantarea influențelor pădurii de protecție presupune îngrădiri ale liberei dispozițiuni asupra acesteia pentru proprietarul respectiv. În general, acestea constau din interzicerea defrișerii și a devastării și din obligația reîmpăduririi (dispozițiuni care privesc păstrarea pădurii, n. a.), foarte adesea, de asemenea, din interzicerea tăierii rase sau din limitarea sa la fâșii înguste de margine, uneori din interzicerea scoaterii de tulpini și rădăcini și din îngrădirea recoltării de produse accesorii și facerii de gropi. În unele țări, în caz de neglijență sau de călcarea îndatoririi de către proprietarul unei păduri de protecție, se poate dispune, drept pedeapsă, trecerea pădurii pe un termen oarecare în administrația Statului, iar în cazul unui presant interes public, poate fi chiar expropriată în favoarea Statului sau a unei comune²⁾. De aceeaș părere sunt și ceilalți autori. Oricum, interzicerea defrișerii numai ararerori este absolută (Bavaria, Ungaria, România). Obișnuit, permisiunea defrișerii este condiționată de anumite împrejurări, sau făcută funcție de aprobarea, dela caz la caz, a autorității de poliție silvică. Exproprierea sau trecerea sub administrație de Stat este privită ca un caz extrem, de care fac uz numai foarte puține legi și numai în anumite împrejurări deosebite (de ex.: când pădurea respectivă nu poate fi cumpărată prin bună învoială). Sunt și anumite rezerve de ordin social și economic care se opun unor astfel de măsuri. Se înțelege că proporția în care se face uz de mijloacele indicate mai sus, variază extraordinar de mult dela țară la țară.

1) Iată cum este tradus cuvântul *allenfalls* în dicționarul german-francez Sachs-Villatte: 1. (zur not) à la rigueur, au besoin, (im äussersten Falle) au pis aller. 2. (höchstens, etwa) tout au plus.

2) Forstlexikon, ed. III, pag. 301.

Concomitent cu prescrierea unor astfel de restricțiuni se impune dela sine pentru doctrinarul occidental și problema despăgubirii proprietarului de pădure, pentru ceea ce el face în interesul public.

În legătură cu aceste fapte, d-l Dr. V. Sabău se întreabă: „Instituește oare Codul silvic din 1910 și legile mai noi acest regim? Răspundem din capul locului: Nu! Legile românești, la care ne referim, creiază un singur regim pentru toate pădurile, indiferent dacă sunt de protecție sau de raport”. Câte afirmațiuni, atâtea neadevăruri! După cum am arătat în lucrările noastre anterioare ¹⁾, nu se poate vorbi în Țara românească de un singur regim silvic, ci de mai multe regimuri de acest fel. Între anexele lucrărilor amintite se găsește și un tablou schematic, care înfățișează, într-o formă ușor de înțeles, aceste regimuri, așa cum se prezintau la sfârșitul anului 1930. Din acesta se vede, că în codul silvic și în legile următoare acestuia sunt cu îndestulare dispozițiuni pentru păstrarea pădurilor de protecție ²⁾. În ceea ce privește „anumitul tratament”, codul silvic prevede obligativitatea regulamentului de exploatare, care „se va face în vederea conservării acelor păduri și a regenerării lor cu specii de valoare proprii regiunii în care vor fi situate”. Așa, cum observă și Endres referitor la acest anumit tratament: „după alte legi, tratamentul este stabilit dela caz la caz, de către organele oficiale indicate: astfel în Prusia, Austria (Bannwaldungen), Rusia, Italia”. Legiuitorul român, apreciind greutatea și inconvenientele de a stabili norme uniforme pentru toate pădurile românești, atât de diverse sub raportul condițiilor de vegetație, economice, de transport, umane, etc., a urmat această din urmă cale, lăsând ca autoritatea supremă de poliție silvică: Ministrul dimpreună cu Consiliul Tehnic, să aprecieze dacă tratamentul anumit, ce se indică pentru fiecare pădure în parte de către amenajist în regulamentul de exploatare, corespunde sau nu, principiului înscris în lege.

1) Das Problem der einheitlichen Forstgesetzgebung in Neu-Rumänien: Politica forestieră în lumina legislației silvice postbelice.

2) Acest lucru l-a recunoscut, dealtfel, și d-l Dr. V. Sabău prin fraza sa, pe care o cităm sub no. 2 la pag. 895 de mai sus, când zice: „...clauza ei (a «regimului pădurii de protecție»?) numai proprietarul particular era ținut să o respecte». Se pune deci în contradicție cu sine însuși.

Ce armă strașnică a pus legiuitorul la îndemâna autorității de poliție silvică când a stabilit prin art. 3 din codul silvic :

...«El (amenajamentul) va avea de scop fixarea condițiilor și a modului de exploatare, stabilirea posibilității în vederea continuității exploatării produselor principale, asigurarea regenerării pădurii cu specii de valoare proprii regiunii și producerii lemnului de lucru și construcțiuni în locurile unde natura terenului și a esențelor va permite aceasta.

Regulamentul de exploatare» ...se va face în vederea conservării acelor păduri și a regenerării lor cu specii de valoare proprii regiunii în care vor fi situate»!).

Autoritatea de poliție silvică putea să pretindă aproape orice, pentru atingerea scopurilor de mai sus, și cu atât mai mult, cu cât aprobarea sau respingerea lucrărilor respective se făcea în mod autoritar, fără un drept propriu zis de apel. Legea n'a fost bună, sau autoritatea de poliție silvică n'a avut — din cauze pe care nu e locul să le arătăm aici — autoritatea să facă aplicabile scopurile legii, exprimate principial? Cel mult, se putea imputa legii că a lăsat pe proprietarii de păduri la buna dispoziție a autorității de poliție silvică. Nu prevede codul silvic sancțiuni suficiente? Dar în ce măsură s'au aplicat și se aplică sancțiunile? Se uită nesfârșitul lanț al amnestierii delictelor și contravențiunilor?

Afirmăm sus și tare, ceea ce a lipsit în Țara românească este voința de aplicare a legilor.

Desvoltările pe care le-au încercat legile silvice românești, față de stabilirile principale de mai sus, reprezintă în fond o îngrădire a puterii autorității de poliție silvică. Să dăm un exemplu mai ușor accesibil: Desemnarea pădurilor de protecție se făcea, sub imperiul codului silvic, numai de către autoritatea de poliție silvică într'un mod autoritar¹⁾.

1) Organele Administrației silvice (șeful de ocol) făceau propuneri de pădurile ce urmau a fi supuse regimului silvic pentru situația și calitatea lor de protecție. Propunerile erau examinate de Consiliul Tehnic, aprobate de Ministru și publicate în Monitorul Oficial. Partea interesată putea să facă contestație în termen de șase luni de la publicare, către aceeași autoritate care pronunțase hotărârea. După o nouă avizare a Consiliului Tehnic și examinare, se dădea deciziunea definitivă a Ministrului, care nici nu se mai publica în Monitorul Oficial, ci se aducea numai la cunoștința contestatorului, printr'o simplă adresă comunicată pe cale administrativă. Însăși această ultimă procedură ne arată că acea contestație era o simplă formalitate, aproape fără nici-o urmare.

Cât s'a progresat, sub acest raport, în urma legii dn 1935, am arătat în studiul nostru, la pag. 813¹⁾.

Ce n'ar fi putut face din pădurile Țării la adăpostul prevederilor codului silvic o administrație de poliție silvică idealistă, disciplinată și conștientă de menirea sa, dacă ar fi fost lăsată să-și îndeplinească datoria? Am fi fost scutiți, între altele, de mulțimea de legi silvice, care mai sunt și semnul detronării acelei administrațiuni dela situația splendidă pe care i-o creiase codul silvic. Așa cum zice și Domnul Petre Ioan: „...am pierdut, una după alta, toate pozițiile și înregistrăm o înfrângere totală”²⁾.

Ceeace într'adevăr, lipsește din codul nostru silvic, este măsura trecerii sub administrație de Stat și de expropriere a pădurii în favoarea Statului sau a comunelor. Dar, așa cum am arătat, aceste mijloace extreme nu sunt dintre cele mai practice și nici nu sunt prevăzute decât de foarte puține țări.

Legile noastre silvice emise după război ca o completare a codului silvic, prevăd, pe lângă cele amintite, și anumite măsuri de tratament special pentru unele tipuri de păduri de protecție, cum este cazul pădurilor și terenurilor de împădurit din perimetrul de ameliorare. Ne întrebăm, însă, în ce măsură a făcut uz Statul de dreptul de expropriere pe care îl conferă legile, în acești ultimi șapte ani de dezastru al pădurilor românești? Să se ia notă că legea din 1930 referitoare la terenurile degradate („unbestockte Schutzwaldflächen”) și pădurile din perimetrul de ameliorare și de protecție nu fac distincție după natura proprietății.

Dar însăfârșit, să admitem chiar așa, că legile românești nu conțin prevederi referitoare la „anumitul tratament” al pădurilor de protecție ci numai la menținerea lor. Oare de aceea ne plângem noi în Țara românească? Că pădurile de protecție nu sunt tratate în-

1) În locul șefului de ocol, ca propunător, se institue, de astă dată, o comisie județeană, în care elementul profesional reprezintă abia 1/5 din puterile acesteia. Comisiunea respectivă trebuie să asculte observațiunile proprietarilor de păduri. Consiliul Tehnic, ca organ de avizare, este dedublat, în acest caz al pădurilor de protecție, de alți 5 membri străini de compunerea sa ordinară. În termen de 3 luni dela publicarea aprobării provizorii a Ministerului în Monitorul Oficial, proprietarii interesați pot face întâmpinări. Chestiunea, după o nouă avizare, este trecută Consiliului de Miniștri, care dă hotărîrea definitivă. Avem de-a-face, deci, cu un apel propriu zis.

2) Lucrarea citată, pag. 213 și următoarele.

tr'un anumit fel, de pildă: în codru grădinarit, în crâng cu anumite revoluții, etc.? A admite această bază de discuție, ar însemna să evităm adevărata temă, căci a fost vorba de: „pustiirea pădurilor noastre și transformarea lor în torenți și coaste surpătoare“, care sunt urmarea, în primul rând, a neaplicării măsurilor de păstrarea pădurilor respective ¹⁾.

1) În râvna sa de a găsi cu orice chip lipsuri prescripțiilor referitoare la pădurea de protecție, d-l Dr. V. Sabău învinuiește legiuitorul român de a nu fi supus pădurea de protecție «nici măcar regimului forestier de drept comun al pădurilor Statului». O primă remarcă: D-l Dr. V. Sabău nu este lămurit asupra a ceea ce va să zică «regim de drept comun» și «regim de drept special». Regimul prevăzut pentru pădurile Statului este prin excelență, un regim special (a se vedea lucrările dela nota 1) pag. 907 de mai sus). Vina respectivă este repetată de mai multe ori în studiul D-sale. «În consecință, pădurile de protecție, în loc să fie supuse unui regim protecționist, mai sever, unor norme mai restrictive, sunt încadrate într'un regim mai inferior, mai puțin sever, decât pădurile de raport ale Statului». Ce are a face una cu alta? După modesta noastră părere, acest lucru nu înseamnă de loc că pădurile de protecție nu puteau să nu fie perfect de bine apărute și să nu funcționeze așa cum trebuie. Este unul din caracterele legislației noastre silvice de a fi pus dela început punctul de greutate pe funcțiunea economică a pădurii. Aceasta a fost în trecut mai presantă și mai ușor sesizabilă. De altfel, cam așa s'au petrecut lucrurile în toată lumea. Apoi, așa e logic, ca Statului să i se ceară, în primul rând, cele mai mari sacrificii, fiindcă el este purtătorul intereselor generale.

Deși, de astă dată, face o așa de aspră învinuire legiuitorului român, acelaș domn Dr. V. Sabău, analizând lucrarea amintită în cele de mai sus a d-lui Petre Ioan, zice textual:

«Ca principiu cu totul general al lucrării, pe care se țeș celelalte, este acela că autorul, la fel cu unanimitatea scriitorilor străini, clasici și moderni, vede însemnătatea pădurilor în viața de Stat, prin prizma importanței lor economice.

Acest fapt pare curios să fie amintit. La noi, însă a început să se definească în ultima vreme, anumite concepții, care dezertează dela acest principiu elementar și se caută, în mod greșit, a se inverti rolul pădurilor în complexul vieții noastre economice, strecurându-se pe primul plan rolurile fizice ale pădurilor în loc de cele economice».

Cum rămâne atunci cu opinia Profesorului Grunau, pe care d-l Dr. V. Sabău o citează și și-o însușește fără rezervă (R. P. 1937, pag. 49): «...soluționarea judicioasă a asigurării reimpăduririi tuturor tereaurilor exploatate și despădurite, nu va fi posibilă până ce nu se va adopta ca bază a legiuirii noastre silvice ideea de pădure de protecție.»

Prin urmare, un om cu două opinii, tranșant exprimate asupra aceleiași chestiuni. Vrând, nevrând, ne întrebăm: «Când a vorbit drept d-l Dr. V. Sabău, acum, când ne blamează pe noi sau atunci când aprobă pe d-l Petre Ioan?».

Dacă legile silvice dinainte de 1935 au — după d-l Dr. V. Șabău — toate lipsurile din lume, în schimb, legea din 1935, „așa de mult așteptată de lumea forestieră“ (R. P. 1936, pag. 1216), ar fi „cât se poate de bine venită“ (pag. 1217). Fără a ne opri asupra acestor calificări, este interesant de văzut, în ce măsură a reușit într-adevăr această lege să înlăture lipsurile respective, semnalate de d-l Dr. V. Șabău însuși. Constatăm ¹⁾, astfel, că :

1. interzicerea divizării pădurilor, socotită drept o „lacună foarte serioasă“, drept un „neajuns“ (R. P. 1936, pag. 1331) al legilor dinainte de 1935, lipsește și din legea respectivă;

2. nu se aduce nici-o ameliorare lipsurilor privitoare la fixarea cauțiunii de regenerare ²⁾;

3. nu aflăm nimic referitor la angajarea de personal specialist;

4. idem despre rărituri și impunerea grădinaritului;

5. idem despre exproprieri ³⁾. „asocieri“ sau „comasări de păduri“ (sic);

6. studiul sumar nu este desființat, ci numai s'a scăzut limita superioară a suprafețelor de păduri de exploatat pe baza unui astfel de plan economic ⁴⁾; etc.

1) A se vedea și punctul «Regimul pădurilor de protecție», din lucrarea noastră, din R. P. 1936, pag. 814).

2) În această privință greșește d-l Dr. V. Șabău, atunci când afirmă că legea modificatoare din 1920 nu spune nimic. În cazul când garanția de regenerare fixată n'ar fi suficientă pentru garantarea regenerării. Articolul VI din legea respectivă, dezvoltat prin art. 11 din regulamentul de aplicare al acestei legi, conține suficiente elemente în această privință.

3) Dreptul de preempțiune în caz de vânzare, conferit Statului prin această lege este mult mai puțin de cât dreptul de expropriere. Un asemenea drept este statornicit, în schimb, prin «legea din 1930 pentru ameliorarea terenurilor degradate», în ce privește pădurile și terenurile de împădurit din perimetrul de ameliorare. (A se vedea și pag. 909 de mai sus).

4) În legătură cu această chestiune, am avea o nedumerire de ordin statistic.

Străduindu-se să dovedească întinderea răului ce ar rezulta din exploatarea pădurilor de protecție particulare pe bază de studiu sumar, D-l Dr. V. Șabău afirmă la pag. 1330: ...«pădurile particulare mai mici de 100 ha la munte și 25 ua la șes... «reprezintă în total 20% din suprafața pădurilor țării». Mai departe (pag. 1331), D-sa este de părere că acest procent «se poate majora până la 30% din pădurile țării», pentru motivul că legile noastre silvice

După cum vedem, și legea din 1935 conține în cea mai mare parte, cam același „cumul de lacune”, ca și legile precedente. Atunci, pentru ce o așa de deosebită calificare a legilor respective?

Noi rămânem tot la credința noastră, că adevărata cauză a pustiirii pădurilor noastre nu se datorește imperfecțiunii legilor, ci a lipsei de moravuri în materie de respectul acestora, bune-rele, așa cum sunt¹⁾.

Propunându-ne și făcând critica legii din 1935 pentru pădurile de protecție, nu ne-am gândit să afirmăm și nici n'am afirmat, că aceasta ar fi inutilă. Dimpotrivă, am relevat — cum cetitorul

«nu opresc sub nici o formă, pulverizarea sau divizarea pădurilor particulare și țărănești».

Ori, dintr-o totalizare a datelor statistice existente, făcută de D-l Petre Ioan (art. «Aplicarea legii pentru satisfacerea»... etc. R. P. 1936, pag. 381), aflăm că pădurile tuturor categoriilor de proprietari (Stat. persoane morale, etc. și particulari) — iar nu numai ale particularilor — și din toate regiunile Țării, cu o suprafață până la 100 ha — iar nu numai până la 100 ha la munte și 25 ha la șes — înseamnă 510.655 ha, sau abia 8% din suprafața pădurilor Țării.

Dacă calculul D-lui Petre Ioan este adevărat — și noi credem acest lucru — cum este oare posibil, să se afirme că numai pădurile particulare cu suprafață sub 100 ha la munte și sub 25 ha la șes însumează 20%, resp. 30% din suprafața pădurilor Țării?

Iată pentru ce s'a putut zice, în derădere, despre statistică că e «Lüge der Zahlen» («minciuna numerelor»)! Dar, bine înțeles, vina nu trebuie să fie imputată statisticii ca atare, ci acelor ce voesc «să dovedească ori și ce cu ajutorul numerelor», acelor ce abuzează de serviciile sale.

1) Temeiul principal al polemicii d-lui Dr. V. Sabău îl constituie tocmai această credință a noastră, calificată de D-sa drept «o descoperire prea senzațională în aspirații, ca să fie și verosimilă» (R. P., 1936, pag. 1217).

Srijinindu-se pe o foarte bogată bibliografie și pe numeroase citate din diferiți autori români, D-sa nu ostenește de a zemflemisi, atât în studiul respectiv, cât și cu alte prilejuri, citatul nostru din Horațiu: «Quid leges sine moribus?», al cărui sens simplu nu l-a înțeles, aici fiind vorba de moravuri în materie de respectul legii, iar nu de moravurile societății, pe care ar avea să le îndrepte legile.

Ori iată ce zice și d-l Petre Ioan, cu ale cărui păreri d-l Dr. V. Sabău convine:

«Am crezut că exploatarea secătuitoare își vor găsi corectivul în raportul susținut și în continuitatea exploatării, iar defrișerile vor fi potolite prin accen-

poate să se convingă singur — meritele, dar și lipsurile acelei legi. Aceasta era datoria noastră de critic. Ne-am ridicat, într'adevăr, contra extinderii peste fire a sferii pădurii de protecție, prin califi-

tuarea funcțiunii fizice a pădurii, creindu-se *pădurea de protecție*, pentru protejarea terenurilor și conservarea regimului normal al apelor.

...«Cu toată înăsprirea legilor, pornirea de distrugere a pădurilor a continuat nestăvilită» (209) ...

«Codul silvic din 1910, cu modificările ulterioare, extins acum în toate teritoriile alpine»... «cuprinde dispozițiunile uneia din cele mai complete și mai aspre legiuiri și desvâluie spritul pronunțat conservator ce a patronat la elaborarea lui» (211).

«Dispozițiuni mai categorice conservatoare, nu se găsesc în nici o altă legislație silvică străină» (212) (compară cu cele susținute de d-l Dr. V. Sabău, la pag. 895 de mai sus, punctul 5).

...«ce aspect» ...«ce înfățișare frumoasă și plină de iluzii are silvicultura românească din legi și regulamente: o însuirie logică de preocupări mereu adecuate nevoilor continuu schimbătoare ale pădurilor și continuu dominate de un spirit conservator» (212).

Dar aprofundând puțin situațiile, în ce realități desamăgitoare ne trezim?» (213).

...«Intr'adevăr, s'au făcut legi bune, dar nici o dispoziție nu a fost aplicată în litera ei» (a se vedea cele citate la pag. 899, nota 1).

...«Întreg aparatul administrativ al pădurilor... cu rezistența înfrântă și neputincios să apere pădurile, cu toate rigorile legilor existente» (241)...

...«Concesțiunile, pretext de valorificarea bogățiilor țării... au fost de fapt prilej de cedare către societățile străine, celor mai frumoase păduri ale țării, pe prețuri ce n'au acoperit nici costul regenerării lor rămas pe seama Statului și care se soldează cu epuizarea în 20 de ani a întregului capital lemnos, în special de rășinoase»...

Coaste goale și terenuri degradate, în pădurile particulare, în deosebi în cele moșnenești;

căpătuiți de politicieni, pe vlață în consiliile de ad-ție» (pag. 243).

Chiar și d-l Dr. V. Sabău remarcă în mod deosebit aceste lucruri prin frazele:

«În fata colosului de forță străină însăși legile noastre silvice au fost neputincioase, cu toată pronunțata lor notă conservatoare». (R. P., 1936, pag. 479).

«Printre cauzele de ordin economic silvic, adică endogene (sic), se înștră, în primul rând, aplicarea 'detestabilă' a legilor, încălcarea principiului raportului susținut, amenajamente cu 'revoluți tranzitorii', neajunsuri administrative, lipsă de program și directive, etc.» (480).

Când a gândit d-l Dr. V. Sabău drept, atunci, când ne-a blamat pe noi sau atunci când a aprobat pe d-l Petre Ioan, deși, în fond, toți trei suntem de aceeași părere?

care a unor categorii de păduri drept păduri de protecție, cu totul în afara oricărei definițiuni. Am arătat că procedând astfel, legiuitorul face ca diferențierea de păduri de protecție să-și piardă aproape rațiunea de a mai fi ca atare ¹⁾).

Așezarea citatului din Reinhold în capătul celei de-a treia parte a studiului nostru inițial își are, se înțelege, sensul său, eronat interpretat însă de d-l Dr. V. Sabău. Anume, am voit să facem o aluzie la zădărnicia misticei legislative, care domină, din păcate, cercurile noastre conducătoare, iar nu să dăm vot de blam legii respective. Această aluzie este în perfectă concordanță și constituie o împlinire a citatului din Horațiu, pusă în capătul părții a II-a a studiului respectiv.

Ori cât de bună ar fi o nouă lege, ea nu va putea face mare lucru, atâta vreme cât nu se vor produce schimbări radicale într'un domeniu de neasemuit mai mare importanță pentru viața noastră

1) D-l Dr. V. Sabău ne acuză că am fi combătut cu vehemență și am fi calificat drept nelogică extinderea «clauzei pădurii de protecție la toate pădurile țării»; extindere care după D-sa «este cât se poate de rațională și se încadrează organic în doctrina politică forestieră a vremurilor noastre». (R. P. 1937, pag. 184). Mai întâiu de toate, legiuitorul nu face ceea ce zice d-l Dr. V. Sabău, ci cu totul altceva: statuiază că determinarea de păduri de protecție nu este în nici un fel funcție de natura proprietății.

Ne întrebăm apoi: unde ne-am ridicat noi contra acestui lucru care nici nu este ceva nou în legislația noastră silvică? Legea din 1930 pentru ameliorarea terenurilor degradate și legea sanitară din 1926 și 1930 instaurează mai întâiu acest principiu cu privire la pădurile din perimetrul de protecție.

Dacă legiuitorul ar fi făcut ceea ce crede d-l Dr. V. Sabău, nu s'ar mai fi putut vorbi despre păduri de protecție și nici de un regim special al acestora, ci de un regim general forestier fără nici o distincție.

Ceea ce am combătut, și credem că trebuie să concedă și d-l Dr. V. Sabău că e prea mult, este faptul de a califica drept păduri de protecție și diversele păduri în care vrea să experimenteze Institutul nostru forestier, cum și acele ce pot conține anumite materiale lemnoase necesare apărării naționale. Asemenea păduri pot fi calificate drept «rezervate», dar în nici un caz de protecție.

Remarcăm că vina noastră de a fi criticat această lege, trebuie să se impute și d-lui Petre Ioan, care îi găsește lipsuri grele și nici un merit (vezi lucrare citată, pag. 219/220). Și totuși, lucrarea respectivă este atât de bună, «așa de profund gândită», iar a noastră atât de pătimasă și în afară de realități.

Cu drept cuvânt, ne întrebăm și de astă dată: când a vorbit drept d-l Dr. V. Sabău?

obștească : moravurile noastre în materie de respectul legilor. Suntem convinși, că adevărata soluție pentru o mai bună apărare a pădurilor Țării, nu poate fi privită în emiterea de legi, chiar foarte bune, ci înainte de toate, într'o acțiune hotărâtă de o mai justă și o mai deplină aplicare a legilor existente, bune-rele, cum sunt. O lege numai într'u atâta contează ca existentă, în măsura în care se aplică. Altfel, cu tot bunul său, rămâne literă moartă în „Monitorul Oficial“.

Problema problemelor, cea mai urgentă și cea mai promițătoare în bune rezultate, pentru viața obștească românească trebuie căutată în domeniul moralizării aparatului de Stat, iar nu al zădărnicele reforme legislative. Trebuie distrus, în primul rând, spiritul avocățesc de a scormoni prin legi după porțițe și spărturi de eludare, care domină din păcate viața noastră obștească. Când în locul sofistului talentat și vai ! atât de prețuit astăzi pentru arta subtilă de a afla și folosi chichițele legilor, va fi pus omul de bună credință și cu respect față de intențiile legiuitorului, se va putea vorbi de găsirea adevăratei căi pentru însănătoșirea stărilor din bogata, dar săracă, din buna, dar nefericita noastră Țară.

După însuși cuvântul M. S. Regelui,.. „nu atât legile au valoare absolută, cât aplicarea lor strictă și conștiincioasă“¹⁾.

Iar Domnul Profesor N. Iorğa, vorbind despre cea ce-i trebuie Țării zice :

„Țării îi trebuie moravuri și cultură.

Orice legi veți da României atâta vreme cât în clasa conducătoare vor fi moravurile de astăzi, nu vor avea nici un efect“²⁾.

Din respect pentru timpul și energia cetitorului, încheiem pe-nibila polemică de față. Dacă ar fi fost să expunem întreg rezultatul analizei făcută studiului d-lui Dr. V. Sabău, am fi ajuns poate, să scriem o carte întreagă. Prea este mare neînțelegerea celor arătate de noi și de alții, prea sunt numeroase dovezile de necunoaștere a

1) Din cuvântarea ținută Comisiunii Camerei, cu prilejul prezentării adresei de răspuns la mesajul tronului (1936).

2) Ziarul «Universul», No. 304 din 3. XI. 1936.

unor chestiuni elementare, inconsecvențele și denaturările ¹⁾). A face știință nu este tot una cu a face colecție de citate, mai ales sub stăpânirea unor anumite stări de spirit. Pentru aceea se mai cere și o anumită putere de selecțiune, de asimilare, și apoi, un desăvârșit spirit de obiectivitate.

Oricum, constatăm — în ceea ce privește temeiul acuzației d-lui Dr. V. Sabău — că vederile noastre se potrivesc în cea mai mare parte cu cele ale d-lui Inginer Inspector General silvic Petre Ioan, exprimate în studiul d-sale amintit și prezentat cetitorilor „Vieții Forestiere” atât de elogios de către d-l Dr. V. Sabău.

Dacă doi autori, spunând în esență același lucru, unul merită lauda, iar altul blamul, cum stăm atunci cu adevărul? Se orientează acesta, oare, după interesele personale? Cum rămâne cu acel „sentiment de „spiritus rector” și cu acel a fi „cultivat în interesul adevărului istoric pur academic”, pe care d-l Dr. V. Sabău și le arogă.

Iată pentru ce, luând condeiul să scriem cele de față ne-a răsarit în minte maxima pusă în fruntea acestui articol :

„Nu uza de șiretlicuri prejudiciabile;
gândește în bună credință;
iar dacă vorbești, vorbește în concordanță”.

1) Spre a-și putea face cetitorul o idee de ceace ar însemna o asemenea sarcină, enumărăm câteva perle de stil din lucrarea respectivă:

a) ...«o parafrazează fără a schimba sensul sau a-i adăuga ceva nou, ceva mai „deosebit”» (1936/1327);

b) ...«acest proiect de lege n-a devenit realitate» (1937/46) (era oare o irealitate);

c) «Codul francez dela 1827», etc.... «conțin dispozițiuni referitoare la menținerea pădurilor pe coastele prăpăstioase și pante repezi, totuși din aceste dispozițiuni, lipsește noțiunea pădurii de protecție în *sensul științific de azi*, așa cum a definit-o, în anul 1825, Moreau de Jonnes»... (1937/50) (sublinierile sunt ale noastre);

d) ...«opta benevol»... (189).

e) ...«progres cultural înapotat»... (189);

f) ...a «ignora practica până la pedantism»... (191);

g) ...«iluzie abstractă, perimată și fără simțul realității»... (193), etc.

Adevăratul și completul răspuns la puțin utila polemică de față, noi îl așteptăm dela cetitorul conștiincios, care își va putea lua greaua sarcină de a analiza și compara cu răbdare conținutul articolelor despre care s'a vorbit în cele de mai sus.

Pe acest cetitor îl cerem noi arbitru ¹⁾.

Wieder um das Gesetz über die Schutzwälder.

De nouveau sur la loi des forêts de protection.

A propos d'un article polémique dû à Mr. le Dr. V. Sabău, l'auteur du présent article apporte de nouvelles contributions sur la loi des forêts de protection. Il insiste surtout sur les différences entre la définition de la forêt de protection donnée par Endres et celle formulée par lui-même.

1) Redacția nu publică obținut articole de acest fel. De data aceasta însă, se conformă uzului care cere ca cel vizat cu aprecieri asupra persoanei sale, să aibă dreptul la replică. Regretă însă că s'a creiat situația care să justifice acest răspuns. În tot cazul, cu paginile de față, polemica va fi închisă pentru revistă, care în această chestie nu va mai publica niciun rând.

PROBLEMELE ZILEI

MIJLOACELE DE TRANSPORT ȘI INVESTIȚIILE NECESARE IN EXPLOATARILE FORESTIERE.

INVESTIȚIUNI PENTRU INSTALAȚII DE TRANSPORT ȘI DE INDUSTRIALIZAREA LEMNULUI.

de D. A. Sburlan

Ca urmare a unor împrejurări economice favorabile, prețul lemnului a crescut foarte mult, în ultima vreme, stabilindu-se oarecum la un nivel neatins încă până astăzi. Unii pretind și poate pe bună dreptate, că abia acum lemnul tinde să-și dobândească adevărata sa valoare, în comparație cu prețurile antebelice ale altor materii prime, prețurile din anii trecuți datorându-se mai mult unei comprimări conjuncturale, care n'aveau nici un raport cu capacitatea de producție a pădurilor și cu utilitatea acestui material.

În adevăr, concurența vie dintre țările producătoare a menținut prețul lemnului la export la un nivel coborât, iar defrișările masive de păduri și înțelegerea greșită a principiilor economiei noastre forestiere au făcut ca valoarea acestui material să fie subestimată, din cauza abundenței sale pe piață.

Dar urcarea actuală a prețului lemnului se datorește, cel puțin pe piața internă, scăderii producției. Dacă prin exploatarea celor peste 1.000.000 ha păduri defrișate pentru crearea de izlazuri comunale, producția obișnuită (nu cea normală) a pădurilor țării a putut fi menținută mulți ani la un nivel foarte ridicat, astăzi când tăierea acestora s'a terminat, era fatal să se înregistreze această reducere, care alarmează atâta lumea.

Nu e mai puțin adevărat, că scăderea este în adevăr importantă și de natură să producă îngrijorare. Ceea ce nu înseamnă, bine înțeles, că pentru a o înlătura, trebuie să dăm drumul iarăși șurubului fără sfârșit al defrișărilor. În treacăt spunem, că partidele

politice uzează foarte mult. în propaganda electorală actuală, de asemenea promisiuni, fiindcă nimic nu e mai ușor, pentru demagogia irresponsabilă și fără frică, decât să facă danii din averea Statului!. Sunt regiuni din țară (Bacău, Neamț), unde după ce se vor lichida defrișările de păduri date pentru islazuri, producția de lemne a ad-ție silvice a Statului va înregistra o scădere foarte pronunțată, deoarece pădurile de acolo sunt greu accesibile, iar construirea instalațiilor de transport necesare pentru punerea lor în valoare va necesita mult timp și investiții însemnate de capital.

Pe de altă parte, în afară de Stat, celelalte categorii de proprietari nu mai posedă întinderi însemnate de păduri exploatabile; deoarece acestea au fost aproape în întregime tăiate în anii de nesiguranță, ce au urmat războiului și reformei agrare. Rezultă din cele de mai sus, că menținerea producției de lemn la nivelul de astăzi nu va putea fi realizată decât prin neîntârziata punere în valoare a pădurilor astăzi neproductive, aflate în văile inaccesibile ale munților.

Din nefericire, aceste păduri, în care se află ultimele rezerve de lemne ale țării, sunt departe de a avea valoarea ce li se atribue de necunoscători. Ele sunt alcătuite în cea mai mare parte din arborițe îmbătrânite de fag, cu lemn puțin propriu pentru industrializare. Din tăierea lor va rezulta deci mai mult lemn de foc, astfel că exploatarea va fi în general puțin rentabilă.

Pădurile rămase neexploatate, se găsesc, după cum se știe, infundate în văile și pe coastele abrupte ale Carpaților, la mari depărtări de căile de comunicație existente. Pentru legarea ori căruia din aceste masive forestiere de rețeaua de drumuri publice trebuie să se construiască în medie cel puțin 40—50 km. de cale ferată îngustă, în afară de instalațiile de scoatere și transport din interiorul pădurii. La prețurile din ce în ce mai urcate ale materialelor de construcție și ale manoperii, însemnează că numai pentru legarea fiecăreia din aceste păduri cu gările c. f. normale sau cu fabricile de cherestea este nevoie să se investească cel puțin 30—40 milioane lei. Când ne gândim, că în basinul unei văi de munte rareori se găsesc mai mult de 10—20 mii de hectare de păduri neexploatate și că întinderea pădurilor inaccesibile din țara noastră este evaluată la aproximativ 750.000 ha., vedem de ce capitaluri imense va fi

nevoie, pentru a putea aduce pe piețele de consum lemnul ce altfel putrezește fără întrebuințare în aceste păduri.

În asemenea împrejurări, întrebarea ce se pune este, dacă asemenea investițiuni importante pot avea sorți de rentabilitate, cel puțin în viitor.

Răspunsul ni-l va da modul cum se va produce variația prețurilor lemnului. Dacă actuala sa urcare se va menține, și împrejurările am văzut că justifică în totul această urcare, punerea în valoare a acestor păduri va putea fi întreprinsă fără nici o reticență, bineînțeles dacă nu se urmează o scumpire generală a vieții. Dacă însă organele care dirijează viața economică a țării vor găsi că prețul lemnului trebuie comprimat, spre a-l face accesibil celor săraci și dacă în plus vor uza ca și până acum de procedeul inadmisibil al lichidării patrimoniului forestier al țării prin defrișări masive, nădejdea de valorificare a pădurilor inaccesibile va fi pentru mult timp pierdută.

Păstrând însă încrederea în „mintea românului cea din urmă” sperăm să vedem începută în curând o acțiune însemnată pentru exploatarea rațională a resurselor noastre forestiere. Este inutil, credem, să mai spunem că viitoarele investiții nu vor mai trebui făcute la întâmplare, ca până acum, ci pe baza unor planuri de lucru îndelung și bine studiate, a căror execuție să fie eșalonată pentru o perioadă de timp de 10—20 ani. Rațiunea însăși ne spune că numai așa trebuie lucrat, iar rezultatele experienței altora confirmă aceasta: Frumoasele investiții ale Fondului bisericesc din Bucovina dinainte de război au fost realizate în 25 ani; acelea ale Statului cehoslovac din Rusia subcarpantină și Slovacia în 15 ani, etc.

La început va trebui făcută neapărat a catagrafie amănunțită a tutuzor acestor păduri, cu evaluarea precisă a materialului lemnos comerciabil ce conțin și cu studiul detaliat al rețelei instalațiilor de transport și industrializare, de care au nevoie. Această importantă lucrare ar trebui încredințată unui serviciu creat anume și condus de o persoană cu vastă experiență în construcții de drumuri și exploatarea de păduri.

Numai după terminarea acestor studii ar trebui să se procedeze la întocmirea amenajamentelor silvice, fiindcă numai în acest

fel se vor putea armoniza interesele exploatărilor cu cerințele culturale ale pădurilor. A prescrie mai dinainte și în detaliu operații de exploatare și regenerare în păduri lipsite de drumuri înseamnă a adânci și mai mult conflictele inevitabile dintre cultură și exploatare și a așeza întreprinderea comercială, care este valorificarea pădurii, pe o temelie șubredă, lipsită de proporție.

Capitalul necesar pentru punerea în valoare a acestor păduri va trebui furnizat, în cea mai mare parte de către Stat. Inițiativa particulară n'a dovedit nici odată înțelegere pentru aceste investiții de durată îndelungată și de rentabilitate scăzută, cari sunt exploatarea forestiere, chiar dacă ele reprezintă plasamente atât de sigure. Riscul pare că atrage deosebit de mult, când se urmăresc beneficii ilicite.

În definitiv Statul trebuie să acorde odată și gospodăriei sale forestiere o oarecare sollicitudine, când pentru celelalte ramuri ale economiei naționale (industrie, comerț, agricultură) a consimțit a face atâtea sacrificii. Statul nu poate să refuze la infinit propriilor sale întreprinderi și regii comerciale, pe care le-a dotat deocamdată, până la asfixie cu funcționari, mijloace bănești spre a realiza beneficiile scontate prin legile de înființare. Chiar dacă prin aceasta ar trebui să mai reducă stipendiile alocate acelor întreprinderi economico-ideologice, care sunt cooperativele, al căror motor nu poate fi pus în funcțiune decât cu banul Statului!

Suntem deci convinși că sprijinul bănesc al Statului nu va putea fi refuzat unei ad-ții silvice, care nu vrea decât să-i sporească veniturile.

După aproape opt ani de lucru în domeniul exploatărilor în regie și al valorificării comerciale a produselor forestiere, nici cei mai ireductibili adversari nu mai pot pretinde că inginerilor silvici le lipsește pregătirea necesară, spre a păși la realizarea marilor investiții pe care le reclamă exploatarea pădurilor inaccesibile.

Să prezintăm factorilor determinanți lucrări serios studiate și să le arătăm voința noastră fermă de a realiza. Înțelegerea și sprijinul acestora nu ne va lipsi, fiindcă astăzi trăim sub semnul înfăptuirilor îndrăznețe, cari tind a schimba fața întregii noastre economii naționale.

PĂDUREA. EXPLOATAȚIUNEA FORESTIERĂ ȘI MIJLOACELE DE TRANSPORT

de Ilie C. Demetrescu

Inginer subinspector silvic

Pădurea și exploatațiunea forestieră sunt cei doi poli ai unui mai mult sau mai puțin îndelungat proces de evoluție tehnică și economică. Pentru cei neinițiați în chestiunile forestiere, ar fi aproape o identitate între pădure și exploatațiune forestieră. În realitate, avem de a face cu deosebiri esențiale.

După o mai veche și simplă definiție germană, „pădurea este o suprafață mărișoară de pământ, acoperită cu specii de arbori, creșcuți sălbatic”. Exploatațiunea forestieră poate fi asimilată cu o fabrică de produse forestiere brute. Producțiunea acestei exploatațiuni poate fi continuă ca în cazul oricărei fabrici obișnuite sau cu întreruperi, mai mult sau mai puțin îndelungate, cum ar fi cazul fabricilor de zahăr. Produsul caracteristic al exploatațiunii forestiere este, în primul rând, și aproape în exclusivitatea cazurilor, lemnul de diferite feluri, vârste și calități.

Pădurea naturală este expresia fixă (climax) a unor condițiuni staționale date. Exploatațiunea forestieră, în mod teoretic, ar trebui și ea să fie expresia definită a unui întreg complex de factori naturali, economici, tehnici, umani, etc. Cum însă, o serie dintre acești factori sunt deosebit de variabili în raport cu viața omului, tot așa și exploatațiunea forestieră prezintă în timp și spațiu o înfinitate de forme¹⁾. Dintre acestea, numai una poate fi cea mai corespunzătoare unor împrejurări prezente date. Determinarea sa este arta — o foarte grea artă — a gospodarului luminat și chibzuit (ca să nu întrebuițăm neologismul „rațional”).

În componența unei exploatațiuni forestiere intră, în principal: pădurea (naturală sau modificată în limitele permise de factorii naturali ai stațiunii), instalațiunile de transport, planul economic (amenajamentul) și administrația.

Instalațiunile de transport ale produselor forestiere, în fond ale lemnului, sunt de o covârșitoare însemnătate în raport cu alte

1) Într-un articol: «Capitalul în economia forestieră» (în «A 50-a Adunare generală a Soc. «Progresul Silvic» din anul 1936», pag. 241), ne-am ocupat în accesoriu, de diversele trepte din evoluția folosirii pădurii. În strânsă legătură cu aceste trepte, stă și forma exploatațiunii forestiere.

exploatațiuni. Lemnul este un material organic — deci supus la anumite alterări fizice și organice — relativ voluminos, greu și cu o valoare redusă. E foarte posibil, ca sub raportul valorii lor, pădurea să ocupe în ansamblul exploatațiunii un loc cu totul secundar, în raport cu instalațiile de transport sau cu administrația. Acesta este cazul regiunilor forestiere virgine, nou deschise exploataării economice.

Ca și forma exploatațiunii, tot așa și instalațiunile sale de transport pot prezenta o infinitate de forme, funcție fiind de:

- 1) natura produselor de transportat (în principal, esența lemnoasă caracteristică);
- 2) natura terenului;
- 3) depărtarea de mijloacele de transport publice și natura acestora;
- 4) intensitatea și genul de cultură și exploatare a pădurii;
- 5) stadiul tehnicii instalațiunilor de transport moderne;
- 6) abundența capitalurilor în mediul economic dat;
- 7) prețul produselor forestiere; etc.

Din această simplă și foarte generală enumerare de factori determinanți, se poate vedea cât de complicată este această problemă a găsirii celui mai potrivit tip de mijloc de transport într-o exploatațiune forestieră dată. Se înțelege că, în practică, anumiți agenți, lucrând mai mult timp în regiuni forestiere similare, ajung la o specializare locală și deci la o mare ușurință în rezolvare a problemelor respective.

Fac o mare greșală cei ce recomandă aprioric pentru pădurile noastre cutare sau cutare tip de instalație de transport. Cei mai mulți sunt îndemnați să preconizeze sisteme foarte perfecționate, zise moderne; șosele pietruite dacă nu chiar pavate, căi ferate, etc. Și aceasta, pentru motivul că cei puși să facă proiectul unor asemenea lucrări, au o cultură unilaterală, numai tehnică propriu zisă, fără dedublarea economică, ceea ce este o lipsă. Soluția cea adevărată — căci teoretic, numai una poate corespunde unor condițiuni date — nu poate fi dată decât dela caz la caz sau — între limite relative largi — pentru ținuturi forestiere similare. Ea trebuie să fie îmbinarea, rezultanta, unei cumpănite analize a considerentelor tehnice și economice. Nu mijlocul de transport cel mai perfecționat este cel recomandabil,

ci acel care prezintă totdeodată și cea mai ridicată rentabilitate, pe o perioadă cât mai lungă, asupra căreia puterea de previziune găsește elemente de sprijin oarecum sigure.

Agentul care are să fixeze pentru un caz dat forma de transport, trebuie să cunoască în linii mari, pe deoparte, caracteristicile tehnice și economice ale diferitelor tipuri de instalațiuni — iar dacă nu le cunoaște, să știe să se informeze și să întrebe — și pe de alta, împrejurările de cari s'au vorbit mai sus, ale locului respectiv.

În orice caz, trasarea liniilor generale ale problemei respective intră în cadrul sau, cel puțin, trebuie asociată lucrărilor de amenajare a pădurii. Acest, credem noi, postulat al unei chibzuite culturi și exploatari forestiere, este valabil, în primul rând, pentru regiuni rămase în urmă pe scara evoluției și în rapidă transformare, cum este cazul economiei forestiere românești.

MIJLOACELE DE TRANSPORT ȘI INVESTIȚIILE ÎN EXPLOATARILE FORESTIERE.

de Ing. **Horla Manole**

O pădure lipsită de mijloace de transport, nu prezintă nici un interes, din punct de vedere comercial, ori cât de „mândră” ar fi ea. Firește, chestiunea aceasta se pretează la o dezbateră de câteva sute de pagini. Rezumativ, însă, s'ar putea spune următoarele :

1. — drumurile (pentru tracțiunea animală),
2. — funicularele,
3. — căile ferate,
4. — jilipurile uscate sau de apă,
5. — plutirea liberă sau prin plute.

Acestea sunt mijloacele cele mai curențe, pentru transportul lemnului. Alegerea sistemului celui mai potrivit constituie, în adevăr, arta exploatatorului, care nu este dispus să se ruineze.

În cece mă privește, optez pentru canalurile de apă (acolo unde se poate) și când e vorba de lemne de foc. Condamn canalurile (jilipurile) uscate, sau de apă, atunci când e vorba de a transporta bușteni (lemn de lucru).

Plutirea liberă (dar numai pentru lemnele de foc) ar fi acceptabilă, deși este foarte riscantă, în timpul ploilor torențiale.

Funicularul este indicat, oridecâte ori transportul prin alt sistem nu s'ar putea executa. Instalarea lui, însă, costă enorm, iar cheltuielile de investiție nu se pot amortiza, decât atunci când avem a face cu cantități mari de produse și pe termen îndelungat, de exploatat. Funcționarea funicularului are, firește, neplăcerile lui, dar perfecțiunea nu există pe lumea aceasta.

Drumurile, pentru tracțiunea animală, sunt cele mai sigure, cele mai simple și mai eftine. Atâta, doar, că ele nu se pot înființa oriunde, căci sunt locuri cari nu se pretează, decât cu mari cheltuieli, la asemenea construcții.

Dacă e vorba de cantități mari de lemnărie, ce ar urma să fie transportate pe drumuri, chestiunea, atunci, se schimbă, pentrucă pe drumurile forestiere — deci speciale — nu se pot introduce multe vehicule, deodată. Cu alte cuvinte : capacitatea de transport, pe drumuri, este limitată.

Rămâne calea ferată, pe care am lăsat-o, înadins, la urmă. Este cel mai sigur mijloc (dacă terenurile pe care urmează a se face instalația, nu sunt terenuri alunecătoare). Este, în acelaș timp, mijlocul ce se pretează la o mare capacitate de transport. În fine, nu depreciază calitatea lemnului ; nu e în funcție de starea atmosferică și reclamă o cheltuială relativ mică (dela 1—2 lei pe metru și kilometru, respectiv 2—4 lei pe tona-kilometrică).

Sistemele arătate mai sus le-am experimentat, pe toate, în decursul anilor de activitate. Am rămas la canaluri de apă, pentru lemnul de foc ; la drumuri și căi ferate, pentru lemn de lucru, ca și pentru lemnul de foc.

II.

Dacă este vorba despre exploatări, de lungă durată, atunci este nevoie de următoarele :

1. — Construcțiuni de mijloace de transport,
2. — Construcțiuni de locuințe.
3. — Înființări de pepiniere (dacă este cazul),
4. — Capital de rulement (propriu zis: de exploatare),
5. — Animale de tracțiune.

În zilele noastre este foarte riscant a se arăta cifre, căci instabilitatea economică face să se modifice, dela o zi la alta, analiza de preșuri. În mod foarte aproximativ s'ar putea spune, că pentru

lemnul de lucru. costul de tăiere și manipulare, până la o arteră principală de comunicație (cale ferată, drum, etc.) reprezintă (după regiuni) cam 65—95 lei m. c., iar pentru un metru ster de lemne, cam 50 lei. Mă refer, bine înțeles, la exploatările dela munte.

Construirile de drumuri, nepodite, în teren obișnuit (fără peatră) reprezintă cam 30 lei de metru linear, fiind vorba de 4 m. lățime. În împrejurările actuale deci, pentru producția unui metru ster lemne de foc. trebuie să se investească (pentru manoperă și amortizări de instalațiuni) cel puțin 100 lei. Adăogând, acum, impozitele, corporația, personalul, și valoarea lemnului pe tulpină se poate spune, fără greș, că la gara de expediere și încărcat, revine un metru ster, cam la 145—155 lei, ceea ce înseamnă 2900—3100 lei, vagonul de 10 tone. Ca valoare pe tulpină am socotit lei 20 de m. ster. Exploatatorul (întreprinzătorul) urmând să câștige diferența, care socotită la 15% netto, va trebui să vândă vagonul de lemne cu 3400—3600 lei, ab stația de expediere. De aici, se constată un fapt: proprietarul de pădure (care așteaptă 80 ani, termenul de exploatabilitate) primește pentru un vagon de lemne de foc atât cât primește exploatatorul, în timp de un an. Concluzia: pădurea exploatabilă constituie ea însăși, un capital, desigur. Acest capital, însă, trebuie „fecundat” cu un alt capital, lichid (numerarul) și pe care îl aduce exploatatorul. În câștigul acestuia intră și munca sa. Mai intră, apoi, riscul. *Deci, și proprietarul primește foarte puțin și exploatatorul. Nici „materia” nu este apreciată și nici munca. Este nevoie, așa dar, de concentrare. Proprietarul să-și exploateze pădurea, în regie. Pentru aceasta are nevoie de capitalul de investiție, mai sus arătat.*

Unele asemenea capitaluri, odată introduse într’o exploatare, rămân acolo „moarte”. Este cazul terasamentelor, clădirilor, ce nu mai folosesc, după terminarea exploatărilor.

Apoi, canaluri — jilipuri — etc. Acestea, toate, intră în calculele de amortisment, așa fel ca la terminare să se fi amortizat complet. Grija exploatatorului trebuie să fie mereu atentă, la acest subiect: *amortizarea investițiunilor.*

Dacă exploatatorul vrea să devină — tot el — și fabricant, chestiunea se complică puțin, intervenind o nouă serie de calcule.

Este — incontestabil — ideal, ca proprietarul de pădure să-și exploateze, în regie, lemnul și apoi — tot el — să-și fabrice produsele respective, prin investirea de capitaluri în industria proprie.

Este exact ceea ce a realizat genialul Ford, care 'și fabrică, direct, în uzinele sale, toate articolele necesare producției automobile.

Cei mai mulți proprietari de păduri s'au ferit de investițiuni. Și — desigur — au făcut cea mai mare greșală.

În momentul când există fondul (pădurea), problema capitalurilor de investit cade pe planul al doilea.

Un proprietar, care lucrează astfel, își repartizează riscurile, în vremurile tulburi, ca acelea care sunt de tristă amintire, pentru multă vreme (1929—1936).

Problema investițiilor de capitaluri, în industria (sau exploatarea forestieră) nu constituie, prin urmare, întotdeauna, o problemă.

MIJLOACELE DE TRANSPORT ÎN EXPLOATARILE FORESTIERE

de Ing. Ion Moldovan-Junior

Organele de respirație ale unei păduri pusă'n exploatare sunt, mai presus de orice 'ndoială, mijloacele de transport. Fără căi de comunicație și adeseori fără drumuri de alunecare, exploatarea unei păduri nu prezintă rentabilitate; capitalul investit rămâne capital mort și neproductiv, iar pădurea însăși o sarcină, un balast pentru proprietar. Noi inginerii suntem chemați a destupa pădurile îndepărtate de piețele de desfacere și punându-ne la contribuție cunoștințele teoretice și practice, să înființăm căi și mijloace pentru transportul rentabil al materialului lemnos realizat în aceste păduri considerate de inaccesibile. Prin judicioasa adaptare a diferitelor mijloace de transport la împrejurările și condițiile topografice date, prin combinarea potrivită a acestora una cu alta și angrenarea lor metodică și organică una'ntr'alta, se pot crea chiar și în cele mai dificile împrejurări rețele de comunicații menite a asigura rentabilitatea exploatărilor forestiere.

Cel mai vechi și totodată și cel mai primitiv mijloc de transport pentru produsele pădurilor fasonate în trunchi, bușteni sau steri este transportul pe apă, fie în formă de plute, fie în formă de plutire liberă. Cu plutirea ca mijloc de transport principal se acordă și drumurile de alunecare destinate a colecta materialul lem-

nos de pe văile laterale și chiar din parchete, dând un aspect specific întregii rețele de comunicații determinat de necesități impioase ale operației de plutire.

La prima vedere ne surprinde faptul predominării excesive a canalelor de apă, fără a ține seamă de înclinarea terenului considerată în teorie de hotărâtoare în alegerea diferitelor drumuri de alunecare. Aici vom vedea canale de apă construite nu numai pe pârâe cu pantă foarte mică sau ușor înclinată și pe distanțe de mai mulți km, sau pe pârâe pe cari vor deservi nevoile exploatării pe mai mulți ani având un caracter de permanență unde sunt incontestabil indicate, ci și pe pante mai înclinate; uneori chiar repezi și cu apă puțină, pe distanțe mici și durată scurtă, unde ni s'ar părea că suntem în domeniul exclusiv al scocurilor uscate.

Cercetând mai deaproape cauzele acestei anomalii aparente vom găsi, cu sunt și alte criterii după cari trebuie să ne orientăm la întocmirea proiectelor de înființarea instalațiilor de transport și anume:

a) Continuitatea ce există între transportul lemnului eșit din canalul de apă și evacuat automatic în râul, pe care se face plutire fără descărcări și depozitări intermediare, care reclamă cheltueli însemnate nu numai cu stivuirile inevitabile, ci și cu lansarea din nou în apă.

b) Cu canale de apă lemnul este mai cruțat și ferit de sparger și rupturi, la care este expus în exploatările cu scocuri uscate.

Apa servește drept frână în calea materialului lemnos ambalat pe pante mai repezi; motiv pentru care adeseori o vedem introdusă chiar și în scocuri uscate.

c) Pe scocuri uscate, ușor înclinate, nu se poate da lemn numai iarna pe' ngeț, când ele devin inaccesibile din cauza înzăpezirilor frecvente în regiunile de munte fără drumuri practicabile, pe unde persistă încă sistemul transportului pe apă; câtă vreme exploatarea canalelor de apă se face chiar în epoca de plutire și concomitent cu aceasta. Tot atâtea considerente, pentru cari se dă preferință canalelor de apă cu toate că cheltuelile de construcție ale lor întrec cu de două ori pe cele ale scocurilor uscate.

Dacă viața practică a soluționat în chip atât de potrivit problema colectării materialului lemnos exploatat la calea principală de

plutire, nu la fel a procedat la construcția diferitelor categorii de scocuri în ceea ce privește principiul teoretic ca traseul acestora să fie cât mai rectilin posibil. De aceea vom găsi în practică și cu deosebire la canalele de apă, abateri esențiale dela acest desiderat: acomodări exagerate la sinuozitățile terenului atât la schimbările de pantă cât și la schimbări de direcții în plan orizontal; nici un sacrificiu pentru a face săpături sau suporturi înalte acolo unde situația locului o pretinde. Aceste defecte de construcție se resimt mai ales pe pante mai ușoare până la înclinația de 5° și se manifestă la lucrările de exploatare ale canalului prin oprirea lemnului la aproape fiecare schimbare bruscă de direcție; fapt care prin aglomerări, suprapuneri și astupări de lemne produce serioase și costisitoare perturbări în exploatare.

La scocuri uscate pentru bușteni, astfel de erori se comit mai rar, considerând că aici reacția este puțin mai drastică, producând spargerea scocului sau eșirea lemnului din scoc.

Mai puține abateri de felul acestora vom putea observa la construcția scocurilor uscate pentru steri, cari sunt cele mai exigente din acest punct de vedere și față de cea mai mică greșală de construcție își găsesc expresia categorică de protest în asvârlirea aproape a fiecărei bucăți de lemn din scoc zădărnicipind continuarea lucrării de exploatare și reclamând imperios punerea la punct a erorii.

*

Ori câtă grijă și scrupulozitate s'ar depune la exercitarea transportului pe apă, pierderile cantitative cauzate pe de-o parte de frecarea lemnelor între ele, de lovituri de stânci și maluri, rupturi și spargeri la încălecări și aglomerări; pe de altă parte de micșorarea de volum provocată de extragerea din lemn a materiilor solubile în apă. Și aci trebuie să accentuăm, că lemnul suferă cu mult mai mult deprecierea calitativă de care suferă lemnul plutit.

Aceste deprecieri se arată în formă de putrigai roșu provocat de atacuri de ciuperci, al căror stadiu de dezvoltare este în proporție directă cu durata staționării lemnului în apă și depinde în măsură covârșitoare de felul de depozitare al lemnului după scoaterea din apă. Și aci trebuie să accentuăm, că lemnul suferă cu mult mai mult prin greutatea și uneori din lipsă de spațiu prin imposibilitatea de a se usca după plutire, cât prin faptul că stă mai mult în apă.

De deprecierile acestea calitative se resimt mai ales fabricile de cherestea cari nu pot produce decât material de calitate inferioară.

Suficiente motive pentru a se fi încercat în decursul timpului înlocuirea acestui mijloc de transport cu un altul, care cruță și păstrează mai bine materialul lemnos și reduce simțitor pierderile de transport.

În interesul acestui desiderat industria forestieră din secolul prezent a făcut mari sacrificii materiale prin investițiuni apreciabile destinate înființării de decovile forestiere; singurele mijloace de transport capabile a substitui apele de plutit pe distanțe mijlocii, dela 30—60 km., unde-și găsește plutirea cu preferință aplicare. Pe multe văi prin transportul cu decovilul s'a realizat o economie maximă în cantitatea lemnului brut, care totuși ca însemnătate rămâne mult în urma foloaselor ce ne oferă acest lemn prin proprietățile sale calitative dobândite nu numai prin agenții patologici, ci și prin faptul că materialul lemnos se poate transporta chiar și în stare verde sau puțin uscată, adică atunci când este lipsit de crăpături longitudinale cauzate de tensiuni la contracțiune fiind în stare a da maximul de randament la debitare în gatere și în condiții de a da material de cherestea de calitate superioară.

*

Incepând cu anul 1930 aceste mecanizări ale transporturilor forestiere au cam stagnat din cauza crizei prin care a trecut industria lemnului, iar în prezent rareori își găsesc rentabilitate considerând că pădurile convertite în pășuni în baza legii de expropriere, cari au aruncat pe piață într'un timp relativ scurt cantități enorme de material lemnos, sunt pe terminate; iar posibilitățile anuale normale ale pădurilor puse 'n vânzare nu sunt apte să creeze condiții satisfăcătoare de amortizare a sumelor investite în construcția decovilelor. Chiar și fără aceste greutăți pe distanțe lungi, de sute de km. și pe distanțe mai mici, însă cu văi strâmte, cu versanți abrupti și stâncoși unde cheltuelile de construcție sunt disproporționat de mari, decovilul n'a fost în stare să înlocuiască plutirea.

Pe astfel de văi caracterizate de bazine relativ mici, cantitățile de material lemnos reduse și versanți abrupti cum sunt aproape toate văile din munții Făgărașului, asistăm la un fenomen invers: adică la redeschiderea transportului pe apă abandonat de mai multe

decenii cum este de exemplu pe valea Sebeşului, pe valea Dejanului şi valea Laitii din jud. Făgăraş, unde se refac din fundament vechile baraje şi se construiesc greble şi alte instalaţii hidraulice destinate a înlesni transportul lemnului pe apă.

Carpaţii meridionali, cu abundenţa lor excepţională în izvoare, se pretează bine la transport pe apă: de aceea sunt atât de frecvente cursurile de râuri amenajate pentru plutire atât pe versanţii lor nordici cât şi mai ales pe cei sudici, unde plutirile sunt determinate şi de depărtările mari (50—60 km.), la cari se găsesc situate pădurile de munte faţă de pieţele lor de desfacere şi de lipsa altor căi de comunicaţie.

În judeţele Trei Scaune, Ciuc şi Mureş abundenţa de căruţaşi, existenţa drumurilor de pădure şi uşurinţa cu cari se pot înfiinţa noi drumuri datorită văilor şi pantelor domoale ale terenului, predomină cărauşia cu tracţiune animală pe distanţe acoperite de raza de acţiune a acestui fel de transport, adecă pân'la cel mult 25 km. depărtare de fabrici sau gări de încărcare. Peste aceste depărtări şi dacă sunt date şi posibilităţi de amortizare ne găsim în domeniul decovilelor, cari sunt deja în declin şi deodată cu micşorarea suprafeţelor de păduri, ce se vor pune în vânzare, adecă peste 10—20 ani vor dispărea aproape cu desăvârşire rămânând în fiinţă numai domeniile unde s'a făcut o gospodărie silvică raţională bazată pe continuitate, cum este de exemplu Societatea „Bangra“ din Lunca Bradului (Valea Mureşului) şi Domeniile Ghica-Comăneşti de pe Valea Trotuşului.

În condiţii de provizorat şi pentru cantităţi anuale reduse de lemn, înfiinţarea decovilelor a căror cheltueli de construcţie variază între lei 260—450 de metru liniar, nu este cu putinţă, după cum nu este rentabilă, o exploatare raţională a unui astfel de decovil, care din lipsă de material nu poate funcţiona în continuu.

Unul din avantajele esenţiale ale transportului cu decovitul este economia ce se face în material; ori această economie nu ar prea avea rost, dacă ea s'ar mărgini numai la decovil, neputându-se pune în aplicare şi la transportul din parchet până la decovil ţinând seamă de faptul, că fiinţa lui este limitată de panta maximă a traseului, care nu poate trece de 5—6%.

Aşa dar şi pe căile de transport secundare a fost nevoie să se găsească mijloace pentru salvarea acestui principiu, în formă de

drumuri podite pentru vară și peste terenuri apătoase și de drumuri obicinuite de pământ pentru iarnă, pe cari lemnul este tras „dea tărășul” cu vite. Aceste drumuri își găsesc numeroase ramificații în parchete cu pante mai pronunțate, pe cari nu s'ar putea corhăni lemnul prin simplă alunecare, fără pericol de a i se aduce stricăciuni, din cari ar rezulta o pierdere cantitativă în lemn. Pe această rețea de părții de drumuri, cari împânzesc parchetele, se ia lemnul cu vitele chiar de lângă tulpină și se transportă pân'la decovil.

În timpul verilor uscate și pe pante mici, când lemnul nu alunecă suficient, se folosesc și telegi cu două roate pe cari se încarcă și leagă capătul gros al buștenilor, prin ceea ce se reduce considerabil fricțiunea lemnului înlesnindu-se transportul.

Asistăm astfel la dispariția aproape completă a scocurilor uscate de bușteni, cari fac o risipă considerabilă în material atât prin deprecierea lemnului întrebuințat la construcție, cât și prin stricăciunile la care este expus lemnul dat pe scoc.

Și cu toate că cheltuelile de exploatare ale transportului cu tărășul întrec cu mult pe cele ale transportului cu scocuri uscate, în industria forestieră de cherestea a ajuns aproape o chestiune de prestigiu ca să se găsească căi și mijloace pentru substituirea corhănitului și a scocurilor.

Canalele de apă ca mijloc de transport destinate a colecta materialul lemnos la decovile nu există și chiar dacă ar exista undeva n'au drept de existență, pentru că atunci când mijlocul de transport principal este decovilul trebuie să se evite staționarea lemnului în apă pentru a-l feri de deprecierea calitativă împreună cu astfel de transport. Dealtfel pe terenuri proprii pentru construcția canalelor din punct de vedere al înclinațiunii se pretează bine și decovilul, ne servim atunci de el prin construcția unei ramificații, care ne scutește de o descărcare — încărcare inutilă, adică descărcare la gura canalului de apă și încărcare în vagonete.

Atât în industria de cherestea, cât și în exploatrile lemnului de foc se practică pretutindenea transportul cu vehicule trase de vite, care de-asemena este unul dintre cele mai vechi mijloace de transport fiind în situația de a corespunde și celor mai exagerate pretenții în ceea ce privește calitatea și cruțarea materialului lemnos din punct de vedere cantitativ.

Scăderile acestui fel de transport se arată în:

a) Necesitatea de a se orienta după muncile agricole în timpul cărora este aproape inexistent sau cel puțin foarte redus fiind în funcție și de mersul vremii, de care depinde în mare parte posibilitatea de a fi practicat. Anotimpuri ploioase, ierni fără îngheț pot deveni dezastruoase trăgând dungă peste orice calcule și proiecte.

b) Peste limita maximă de 25 km. nu prezintă rentabilitate și au o capacitate foarte redusă.

c) Sunt pendinte de existența vehiculelor locale în lipsa cărora capacitatea de transport scade, iar prețul transportului crește considerabil.

d) Dependența de capriciul cărăușilor, cari adeseori se sindicalizează în mod tacit și operează majorări de prețuri iraționale.

Tot atâte motive, pentru cari cărăușia nu este agreată în industria mare forestieră, cu toate că nu reclamă nici un fel de investiție.

In concluzie, se poate constata în tehnica forestieră o tendință fermă de mecanizarea transporturilor forestiere, întrucât considerațiunile de ordin financiar nu se opun. Această tendință se accentuează pe măsură ce crește valoarea lemnului devenind un articol tot mai căutat pe piață și tot mai bine apreciat.

MIJLOACELE DE TRANSPORT ȘI INVESTIȚIILE ÎN EXPLOATĂRILE FORESTIERE.

de Ing. Ioan Lungu

Problema mijloacelor de transport pentru pădurile Statului s'a pus odată cu amenajarea lor, fără a i se acorda însă însemnătatea cuvenită până la începerea exploatărilor în regie în anul 1930, cu care ocazie a apărut totodată mai acută și problema investițiilor, care mai înainte pentru Stat ca proprietar își căuta doar o rezolvare mai nebuloasă în prevederile contractelor mari de exploatare, pe baza cărora Statul avea dreptul să răscumpere anumite instalații de transport la $\frac{1}{2}$ din valoarea de investiție.

Lipsa de bani pentru diferitele nevoi ale comercializărilor, necesitatea de a exploata în timp scurt materialele depe islazuri, pre-

cum și poate o lipsă de vedere de ansamblu suficientă, au făcut ca, chiar în perioada celor 7 ani de exploatare în regie a pădurilor Statului, chestiunea mijloacelor de transport și a investițiilor să cadă pe planul al doilea.

Totdeauna s'a pus întrebarea: Cum putem realiza venituri mai mari, fără a cheltui mai mult, căci nu avem bani?

Aceasta fără să se înțeleagă suficient că fără a investi, numai cu sacrificii excepționale poți mări veniturile, adică consumând din capitalul lemnos.

Într-o măsură, această concepție se poate explica prin însăși concepția acelor care controlau CAPS-ul, din partea Ministerului de Finanțe, cari nu voiau să accepte anumite sacrificii pentru investiții fără a vedea un contrapost în buget egal la venituri.

Odată cu terminarea exploatării islazurilor — chestiune de 1—2 ani — se pune pentru CAPS pentru a nu-și scădea simțitor veniturile, problema deschiderii masivelor ce le mai are ca rezervă.

Cu această ocazie este însă bine ca ținând seama de perioada trecută, în care putem afirma fără a fi desmințit, că am lucrat în această privință fără nic un plan, să ne aducem aminte de fundamentul gospodăriei silvice care este amenajamentul și tot așa să facem pentru ansamblul investițiilor, în mijloacele de transport și alte investiții în exploatările forestiere, un plan general de investiții, pentru o „revoluție” și unul special, pentru o perioadă de 5 ani.

Inexistența astăzi a unui asemenea plan o dovedește bugetul CAPS. De exemplu, pe anul în curs, găsim prevăzute la art. 89 cheltuelile cu construirea, renovarea și repararea drumurilor enumerate ca simple cheltueli de exploatare, iar cheltuelile pentru alte investiții enumerate la 3 articole doar în mod generic sub numele de cumpărături și construcții de fabrici, ateliere, reședințe, cantoane, magazine, depozite, reparații mari și complectări cu mașini și scule, cheltueli pentru cumpărări și construcții de căi ferate forestiere, funiculare, material rulant.

Deci într'un buget în care am găsit loc să complicăm absolut în mod inutil divizarea articolelor bugetare până și la conturile de deplasare în: deplasări pentru exploatare, industrializare, comercializare, administrație și plantații nu s'a găsit un articol special al drumurilor considerate ca investiții, iar pentru investițiile mari să se facă o enumerare pe lucrări.

Așa s'a ajuns că fără nici un plan se încep investiții de milioane, pentru a sta cu anii fără a da venituri.

Desigur o încorsetare prea mare în buget, aduce o lipsă de suplețe comercială, dar și a lucra fără un plan bine stabilit și urmărit în deaproape nu este o socoteală.

Pe altă față privită problema, se pune sub aspectul: Ce plan în mare pentru valorificarea pădurilor ne facem din punctul de vedere al felului de exploatare? Lucru hotărît că astăzi am stabilit un jalon prin încredințarea cercurilor economice că până la marginea pădurii n'are ce căuta nimeni în pădure decât inginerul silvic cu lucrări în regie directă. A început deasemenea să se dovedească că regia poate să fie condusă până la cele mai depărtate centre de desfacere și suntem încredințați că până la urmă acest punct de vedere va birui definitiv, mai ales că în atmosfera de naționalizare în care trăim acest germene va găsi o dezvoltare foarte prielnică.

În acest cadru, adică cu dezvoltarea exploatărilor și comercializărilor până la cele mai depărtate centre de desfacere, problema mijloacelor de transport și investițiilor în cuprinsul pădurilor și în afara lor o văd necesară ca să fie îndrumată precum urmează:

Drumuri în pădure.

Să ne facem pe Direcții un program al drumurilor și cărărilor de turism ce avem de executat, pe care să ne forțăm a-l pune în aplicare anual chiar cu oarecare sacrificii.

Afară de aceasta ori unde avem exploatări în cari facem în ani la rând transporturi cu căruțele pe drumuri forestiere existente, să se forțeze anual cheltuelile de exploatare și să se repare temeinic drumurile pe porțiuni succesive. Să nu se uite că cel mai mare dușman al soluționării chestiunii refacerii drumurilor este însăși mentalitatea noastră de serviciu.

Șefului de ocol îi este teamă că D-1 Inspector de Control n'are să fie de acord cu lucrarea, D-1 Inspector se va teme de Direcție, iar Direcția dacă primește un deviz îl înaintează la CAPS unde se înmormântează din lipsă de fonduri bugetare.

Aceasta fiind de fapt numai un slab pretext, căci de exemplu, într'un buget de 158.810.000 lei la art. respectiv, nu văd cum nu s'ar putea îngloba și o cheltuială de asemenea natură.

Totdeauna să se pună problema: Ce ar face un exploatator pe

un timp mai îndelungat în aceeași situație și chiar cu oarecari riscuri, uneori poate numai aparente, să se forțeze facerea lucrărilor de renovare și repararea drumurilor.

Clădiri pentru exploatare.

Să se privească ceea ce fac societățile mari de exploatare, să se adauge la aceasta caracterul Statului de proprietar și să se gândească chiar oricine la limita maximă până la care un exploatator în antrepriză obișnuit ar merge cu investiția și fiecare inginer din serviciul CAPS-ului va găsi liniștea de care are nevoie pentru o măsură mai îndrăzneată ce a luat pentru a face anumite clădiri necesare exploatărilor.

Instalații de transport.

Un plan de investiții în căi ferate forestiere făcut pe tot CAPS-ul și ținut cu strictețe, ar duce la o eșalonare în timp a lucrărilor astfel ca să nu înceapă una până nu se termină alta și deci să facem investiții care an de zile nu produc nimic.

Avantajele ce prezintă acest mijloc de transport ca: pătrunderea ușoară până aproape de parchetele anuale, debitul mare de transport, transportul pe orice anotimp și efinătatea de transport, impun să dăm o dezvoltare cât mai mare acestui mijloc de transport.

Mai multă importanță trebuie să acordăm și zeoniferelor, pe care astăzi poate nu le întrebuițăm suficient din cauza necunoașterii suficiente a posibilității de folosire și a practicei de instalație a acestui fel de transport.

O specializare a câtorva ingineri în această direcție ar fi de cel mai mare folos.

Fabrici de cherestea.

Să se treacă absolut pe planul al doilea chestiunea industrializării în fabrici străine în antrepriză și să se lucreze în regie numai în fabrici proprietatea exclusivă CAPS.

În Direcția Bacău de exemplu arenzile plătite de CAPS pentru fabrici în anii 1933—1937 au fost de 2.854.163 lei.

Era mai bine dacă ne concentrăm lucrările în mai puține puncte de exploatare și aceste arenzi amortizau o parte din cheltuielile de investiție.

Fabricile să se dimensioneze după nevoile reale ale masivelor păduroase și ținând seamă de posibilitățile de dezvoltare viitoare.

Să se construiască câteva fabrici mici de 1—2 gatere cari să se poată muta ușor dintr'un loc într'altul, pentru industrializarea cantităților mai mici de lemn de lucru din masivele dispărute.

Pentru lemnul de lucru de stejar să se stabilească centrele mai principale unde poate fi strâns cu cheltueli minime și să fie industrializat în fabrici proprii.

Sub titlul de experiență, să se înființeze câte o fabrică pentru o industrializare mai îndepărtată a lemnului; astfel: o fabrică de lăzi, o fabrică de parchete — fără tovarășii — o fabrică de placaje și contraplacaje etc.

Sunt convins că aceste industrii ar aduce un plus de venituri CAPS-ului și faptul că nu s'ar începe deodată prea dezvoltat ar feri Administrația de un risc prea mare.

În incheiere, insist încă odată asupra necesității de stabilire a unui plan general de investiții și a unuia special, pentru o perioadă de 5 ani, precum și asupra nevoii de a ne schimba mentalitatea și a porni dela convingerea că investițiile aduc venituri mai mari și deci un viitor mai bun pentru pădure și pentru toți aceia cari trăesc prin pădure și din veniturile pădurilor.

Beförderungsmittel und andere Anlagen bei der Waldnutzung

Les moyens de transport et diverses installations dans les exploitations forestières.

En Roumanie les forêts de la région des collines et celles de la plaine se trouveront bientôt dans la situation de ne plus pouvoir satisfaire les demandes des marchés intérieur et extérieur du bois. Mais en montagne il y a encore des massifs forestiers inaccessibles qui attendent à être mis en valeur. Pour cela ils nécessitent de nombreuses installations de transport qui demandent du temps et surtout des capitaux. Pour atteindre certaines forêts il faut construire des voies ferrées, quelques unes d'entr'elles de 40 à 50 km. de longueur, en dehors des installations de vidange et de transport à l'intérieur des forêts.

C'est à cette raison que Mr. D. Sburian croit que les futures investitions doivent être faites ayant à leur base un plan de travail bien étudié, dont l'exécution soit échelonnée sur une période de 10—20 années. Aussi il devient né-

cessaires d'établir en préalable une statistique des forêts à exploiter, doublée d'une étude détaillée du réseau des installations de transports. C'est alors seulement qu'on pourrait établir l'aménagement de ces forêts.

Les idées de Mr. I. Lungu ne diffèrent pas de celles de Mr. Sburlan. Il croit qu'il faut accorder plus d'intérêt aux zéoniphères. Quant aux sciéries, elles doivent être dimensionnées aux possibilités des forêts avoisinées. Par conséquent, elles ne doivent pas dépasser 1—2 scies.

Mr. I. C. Demetrescu regarde le problème au point de vue du revenu de la forêt. Le moyen de transport le plus indiqué est celui qui présente la plus grande rente, calculée pour une période de temps aussi longue que possible.

Enfin Mrs. H. Manole et I. Moldovanu Junior s'attachent à la discussion de chaque moyen de transport, cherchant à indiquer celui qui s'impose dans chaque cas.

C R O N I C A

TOT INZESTRAREA MĂNĂȘTIRILOR.

Discuțiunile în jurul înzestrării mănăștirilor cu păduri, încă nu s'au terminat. Mulți din cei ce-și dau părerea socotesc «actul» drept o «mea culpa» a statului pentru secularizarea întreprinsă cu mulți zeci de ani în urmă. Alții, din contră, condamnă ceea ce s'a făcut.

Legea-și merge însă calea. Așa, am putut afla de regulamentul pentru punerea ei în aplicare, asupra căruia ziarele, la timp, au dat relații. A se vedea spre pildă «Curentul» din 26 Mai a. c.

Conform acestui regulament. Statul este autorizat să atribuie în deplină și perpetuă folosință, unor mănăștiri ortodoxe din țară, o suprafață de pădure în întindere totală de circa 17000 ha., precum și alte terenuri în suprafață de cel mult 1000 ha. din proprietățile sale, cu scopul ca venitul acestor înzestrări «să servească exclusiv pentru conservarea și restaurarea clădirilor monumente istorice aparținând acestor mănăștiri, precum și pentru întreținerea diferitelor școli, ateliere, tipografii, aziluri, orfelinate, instituții de asistență socială și sanitară, etc. existente sau cari se vor înființa în aceste mănăștiri....».

Regulamentul precizează apoi că nu pot fi atribuite pădurile cari sunt înzestrate cu fabrici de cherestea, căi ferate, funiculare în exploatare, precum și terenurile ocupate de pepiniere, și reședințe de ocol. Aceasta este o dispoziție bună: altfel am fi putut vedea cum păduri înzestrate cu mijloace de transport și debitare ar fi trecut în seama mănăștirilor.

Pentru îndrumarea activității acestor mănăștiri se înființează o «Eforie centrală» compusă din Patriarhul țării, Miniștrii Cultelor și Domeniilor. La Ministerul Cultelor ia naștere un Serviciu special al «inventarierii averilor și veniturilor bisericesti și al controlului mănăștirilor înzestrate». La acest serviciu va funcționa un inginer silvic cu gradul de inginer inspector general silvic, detașat din ministerul agriculturii, din corpul inginerilor silvici ai statului. Acesta prin delegații speciale, va controla regulat modul de exploatare a pădurilor și administrarea veniturilor rezultate. Conducătorul acestui serviciu este și secretarul Eforiei Centrale.

Exploatarea pădurilor se face sub conducerea organelor silvice, respectând întocmai dispozițiunile articolului 19 din Codul silvic, și conform cu dispozițiunile regulamentului special întocmit de ministerul de domenii potrivit art. 9.

Pentru trebuințele necesare mănăstirilor, exploatarea se va putea face și în regie proprie.

Pe lângă fiecare mănăstire inzestrată, va fi înființată o «eforie locală» care se va ocupa de administrarea și punerea în valoare a produselor pădurii și a celorlalte terenuri. Această eforie se compune din consiliul economic al mănăstirii, șeful ocolului silvic respectiv și un delegat al ministerului cultelor. Membrii eforiei sunt numiți de Ministerul Cultelor, pe timp de 6 ani. Eforia lucrează sub președinția starețului mănăstirii.

Participarea șefului de ocol silvic și a delegatului ministerului la ședințele eforiei locale este obligatorie și onorifică. Ei au dreptul numai la restituirea cheltuielilor de deplasare, care se face de către mănăstire.

Acești membrii nu se pot amesteca în chestiunile de ordin spiritual și în disciplina bisericească, cari sunt rezervate chiriarhului respectiv.

Se specifică apoi că delegatul ministerului și șeful de ocol nu pot locui în mănăstire nici chiar temporar, peste timpul strict necesar aducerii la îndeplinire a mandatului lor de membri ai eforiei locale.

Regulamentul precizează apoi atribuțiunile eforiei locale și ale Serviciului special din Ministerul Cultelor, felul cum se face mânăuirea fondurilor rezultate din valorificarea produselor și procedura de îndeplinit în cazul înlocuirii pentru cazuri de rea administrare a membrilor eforiei locale. În cazul inginerului silvic, se arată că Ministerul Cultelor va cere celui de Domeniul să recomande un alt inginer din regiune.

Inzestrările mănăstirilor sunt de două feluri :

1. Inzestrări mari, cu păduri și alte terenuri, ale căror venituri sunt destinate scopurilor arătate mai sus:

2. Inzestrări mici, numai cu terenuri de cultură, al căror venit este destinat la repararea și întreținerea clădirilor mănăstirii, cum și la mărirea mijloacelor necesare nevoilor ei în general.

Cele dela punctul 2 sunt supuse dispozițiilor anterioare legii de față.

Calitatea de a aprecia care anume mănăstire trebuie să fie inzestrată o are numai Ministerul de culte. El decide dela caz la caz.

După cum vedem nu toate mănăstirile vor fi inzestrate, ci numai unele din ele. Ziarele au publicat atât lista acestor mănăstiri, cât și suprafețele afectate, ele variind dela 50 ha. la maximum 1000 ha.

Când este vorba însă să se dea un lucru de pomană, toată lumea se îndoașă. Era deci și natural ca mănăstirile sau schiturile cărora nu li s'a prevăzut nimic să facă demersurile necesare, ba chiar să vedem cum cauza lor este îmbrățișată chiar de unele ziare. Astfel aflăm în ziarul Curentul două articole (17.5 și 7.8) publicate în favoarea mănăstirilor: Surpatele și Dintr'un lemn, cari nu au fost poftite la împărțeală.

Fără ca să pună la îndoielă intențiunea bună care ar sta la baza acestei legi. D-l Pamfil Seicaru, directorul ziarului Curentul, (articolul «Intenții și aplicări») nu se impacă totuși cu atribuirea deplină și perpetuă folosință a celor 17.000 ha. pădure. Și pe bună dreptate. Adică aceasta era singura cale de a se ajunge la tinta voită? «Ce însemnează, de fapt, folosința întinderilor de pădure

ce-au fost atribuite mănăstirilor? Evident, nu locuri de reculegere sub umbra răcoroasă a arcadelor făcute de brațele vânjoase ale unor copaci seculari, ci destinarea pădurilor unor exploataři». Și d-l Șeicaru se întreabă cum de nu a găsit această intențiune o împotrivire neinduplecată la Ministerul Agriculturii. «Să se fi aflat alte mijloace» așa cum de altfel a spus-o și Societatea Progresul Silvic. Să li se va fi prevăzut fonduri speciale, chiar din bugetul Casei Fădurilor, nu însă să li se dea păduri în deplină proprietate. Și d-l Șeicaru arată cum se vor petrece lucrurile în viitor — cu și fără efortii. «Mănăstirile vor socoti că mult mai mult ar beneficia dacă în locul pădurilor cărora le trebuie ani să se regenereze, ar face loc de pășune în care să se hrănească oile, caprele și vacile mănăstirii. Nu a fost oare argumentul de totdeauna care a ras pădurile? Și nu au mâncat oile și caprele lăstărișul ca să nu mai poată răsări fie și o cât de firavă vegetație? Ba un om politic influent, ba un stareț mai stăruitor și se va începe seria excepțiilor care de fapt formează regula: desființarea pădurilor prin iluzia transformării în locuri de pășune».

Incheind, d-l Șeicaru arată că toate acestea s'au știut la Ministerul de Agricultură. Atunci pentru ce nu s'a ridicat un glas de apărarea pădurilor, căutându-se altă soluție pentru înzestrarea mănăstirilor? Întreabă d-sa.

Glas de protest s'a ridicat, însă nu a fost ascultat.

Și iarăși repet, lucrurile merg înainte așa cum s'a volt de cei de la Culte. Iar prevestirile celor ce au scris împotriva se vor înfăptui.

Iată spre pildă cum în jurul pădurilor date mănăstirii Neamțului, foesc șperțarii, și în loc ca banii toți să intre în visteria mănăstirii, vor merge în bună parte în pungile celor ce mijlocesc afacerile. D-l M. P. Florescu a scris în această privință o seamă de articole, din care rezultă că mănăstirea pierde milioane din cedarea exploatarii unei cantități de 150.000 m³ de brad, unor samsari veroși. D-sa sfătuește pe cei ce hotărâsc acolo să facă ceea ce în ultimul timp a făcut Patriarhia cu pădurea cedată ei spre folosință, adică să caute să o dea în exploatarea unei cooperative românești.

Dar parcă numai d-l Florescu s'a ocupat de cele necurate ce se petrec în jurul pădurilor cedate Mănăstirii Neamțului? Dacă s'ar răsfoi colecția ziarului «Buna Vestire» din ultima jumătate a lunii August a. c. se vor întâlni acolo pagini întregi de ziar, unde se desvăluie opiniei publice perspectivele urâte ce se pregătesc acestor masive, pe care Statul, până acum, le-a conservat cu o deosebită grijă.

Să lăsăm însă mănăstirile deoparte și să trecem la alt capitol.

Epulizarea pădurilor de stejar.

Un fapt de mult știut de noi forestierii. Dela o vreme a pătruns și în presa cotidiană. Astfel s'a scris ceva în *Universul*, iar la interval de câteva zile, d-l M. P. Florescu reia tema în «Curentul» (5. 8. 37). D-sa arată că legea pentru constituirea islazurilor comunale a fost adesea, pentru marii exploataitori și oameni de afaceri, prilej de defrișarea celor mai frumoase masive de stejar. Aceasta după ce trupele germane de ocupație apucase să pună la pământ suprafețe mari din cele mai frumoase masive de stejar. La epulizare a condus apoi și o politică de

export nesăbuită. Nu s'a urmărit o politică a protecțiunii lui. S'a exportat chiar lemn în butuci. Dacă mai adăugăm la cele scrise de d-l Florescu și acțiunea de pășunat intens a acestor păduri, înțelegem că mergem la un faliment sigur și total al pădurilor de stejar. D-sa atrage atenția că nu vom fi în stare nici să satisfacem nevoile interne așa de mari și multiple.

În încheiere d-l Florescu cere :

- a) Intocmirea unei statistici precise :
- b) Un program de refacerea masivelor și exploatarea strictei posibilități actuale :
- c) O justă utilizare, care trebuie să ducă la o severă sortare a materialului de lucru, evitându-se pe viitor de a se da focului lemnul care trebuie să fie destinat numai pentru lucru.

Acest articol dă prilej d-lui Șeicaru (Curentul 8, 8, 37) de a compara politica românească, în materie de lemn, cu măsurile cari se iau actualmente în Brazilia pentru protejarea lor, cu toate că această țară este încă pe mai mult de jumătate din suprafața sa acoperită de păduri, constituind una din cele mai vaste rezerve vegetale ale lumii, depășind în suprafață masivele forestiere ale Siberiei și Canadei. D-sa folosește pentru argumentarea sa un studiu apărut la 15 Iulie a. c. în «Revue de Paris».

«Iată — zice d-l Șeicaru — unde nu te-ai aștepta, apare politica prevenirii forestiere: într'o țară cu mai mult de jumătatea teritoriului acoperită de păduri incremenite din străfundul mileniilor, păduri în care piciorul omului nu s'a aventurat». Iar la noi? Pădurile au devenit prada societăților forestiere... «S'au ridicat silvicultorii și au arătat proporțiile răului alunecând spre o adevărată catastrofă; au răsunat mereu reînoite glasuri și n'au putut să trezească absolut nici-un ecou, nici-o tresărire a simțului de răspundere».

Dar dacă oprim tăierea pădurilor de stejari — ironizând — d-l Șeicaru se întreabă: Ce te faci cu balanța comercială? Cum ne mai putem mândri cu maiestatea cifrelor?

«Nu exportăm produsele muncii noastre, ci balanța activă a comerțului nostru exterior provine dintr'o secătuire a bogățiilor naturale, din acea mereu sporită impușinare a unor bogății ce pentru multe din ele, nu stă în putința omului să le reimprospăteze. Vrednicia noastră de azi va citori sărăcia de mâine a țării. În Brazilia s'au început împăduriri, politica rezervelor forestiere, constituire de parcuri naturale, cu toate că pe 60% din suprafața Braziliei stăpânesc păduri virgine. Și la noi, zorim ca o trupă de ocupație să pustim totul».

Ca și noi, d-l Șeicaru încheie: «Firește, încă un strigăt în pustiu, căci fierăstraiele tale de zor, spre a întreține plusul la exportul lemnului... În urma noastră vom lăsa răpi, înălțimi golașe, văi uscate și pustiu morții vegetale. Suntem doar harnicii plusului la export!».

Islazurile.

Mărturiile despre situația detestabilă a islazurilor comunale ne vin din toate părțile. Iată spre pildă, merită să fie relevat articolul de fond publicat, sub titlul de mai sus, în ziarul Universul cu data de 15. 7. 37. Este scris cu scopul să arate

programul de îmbunătățiri stabilit de actuala direcțiune a pășunilor din Ministerul de Interne: plantațiuni de nuci și salcâmi, semănături de trifoi, lucernă și alte plante vivace, sortite să acopere în câțiva ani 1 milion ha, de islaz adică $\frac{1}{4}$ din întinderea lor. Dar pentru a pune și mai mult în evidență meritul actualei Conduceri (articolul după cum se vede este tendențios), autorul nesemnat al articolului arată starea de «incurie» care a domnit «în vremea când islazurile comunale țineau de Ministerul de Agricultură și Domenii». Iată pasagiul în aproape totalitatea lui: «Ce s'a petrecut cu creierea și gospodărirea islazurilor comunale este cu deosebire caracteristic. Am jertfit păduri seculare, trecându-le fără multa vorbă pe sub secure, ani deposedat de averile și podoabele lor mănăstiri și biserici, vechi ctitorii închinată carității și culturii, am distrus bunuri vechi, create de-alungul secolelor, ca să le transformăm în câmpuri de pășune, pentruca în scurt timp, prin părăsirea și nepricepera colectivă, toate acestea să devină deșerturi jalnice și nefolositoare, părăsite chiar de cei pentru folosul cărora fusese dragă Doamne, create. Am înzestrat astfel țara cu 4 milioane de ha. de păloagă, de mărăciș, de adăpost al larvelor de omizi, lăcuste și alte gănganii distrugătoare — de lepră și mizerie gospodărească. Nimeni n'a avut grija să le curețe, să le întreție, să dea nivel de scurgere apelor, după ploii și topirea zăpezilor, nicidecum să ridice pe ele lucerniere, plantații de adăpost, etc. Nu este deci de nici o mirare că în scurt timp faimoasele islazuri au ajuns câmpuri moarte, pierdute pentru economia agricolă, neproducând comunelor din taxele pășunatului nici pentru plata păzitorului, afară de cazurile, în care gospodării comunale mai grijiu pentru interesele lor decât pentru ale obștei gospodărite, au întrebuințat părțile bune de cultură în folos propriu».

Credem că față cu cele scrise nu mai este nevoie de nici-un comentariu. Din zi în zi, cât mai mulți din cei din afară de noi văd ceea ce noi de mult am văzut și spun ceea ce noi am obosit tot spunând de atâta amar de vreme.

În ce privește tendința articolului, nu ne privește.

Desvoltarea studiilor despre sol în România.

Una din gazetele noastre forestiere a dat deja o notiță privind primirea ca membru activ în Academia Română a d-lui prof. G. Ionescu-Sisești, fost ministru al agriculturii și actualmente director al Institutului național agronomic, care în discursul său de recepție a dezvoltat subiectul de mai sus. Un anumit pasagiu din acest discurs ne face să revenim asupra-l.

După ce face un istoric al preocupărilor în legătură cu cunoașterea solului țării noastre, în trecut și în prezent, d-sa arată apoi căl ar trebui să fie preocupările de viitor.

«Este timpul — spune d-sa — să facem ca toate rezultatele științifice de până acum să fie traduse în practică de către agricultorii noștri. Solul este epuizabil. Trebuie să-l îngrijim. Populația crește, însă pământul rămâne același. Deaceia se cere să intensificăm și să raționalizăm culturile, ca să putem satisface nevoile populației din zi în zi mai numeroasă». Între problemele menite a satisface aceste sporuri de populație sunt și îmbunătățirile funciare (irigații, indiguiri). În ce privește regiunea inundabilă a Dunării, nu este vorba de a recăștiga exclusiv

pentru agricultură terenurile din regiunea inundabilă a Dunării, ci «de a aplica un sistem care să armonizeze producția agricolă cu producția piscicolă». D-sa țere însă cu vederea latura forestieră a problemei regiunii inundabile a Dunării, desbătută adesea în revista noastră și în congresele Agriului.

D-l Ionescu-Sisești pune nădejde în irigații, care ar rezolva «definitiv și rațional» această problemă în regiuni bântuite de secetă cum este de ex. Sudul Basarabiei.

Pentru a întreprinde asemenea lucrări, se cere curajul realizărilor, privirea mai largă și studiul științific al problemelor.

În rândul problemelor ce se cer a fi rezolvate în viitor, d-sa pune și «problema reconstituirii solurilor erodate și distruse». În legătură cu această enunțare, ne permitem a reda în extenso pasagiul respectiv:

«În același timp trebuie să veghem ca să înceteze prăpădul solului care se desfășoară sub ochii noștri indiferenți. Nu observăm sau nu dăm atențiunea cuvenită faptului că solul României se distruge în fiecare an pe întinderi de mil de ha.

•Solul ajunge în stare de echilibru, după o îndelungată evoluție și după ce formațiunea vegetală definitivă a pus stăpânire pe el. Când această vegetație este distrusă prin măsuri nesocotite, atunci începe, mai ales în regiunea de munte și de deal, procesul distrugerii solului prin eroziune, transport și acoperirea lui în lunci cu materiale inerte. Toată regiunea noastră de munte și de deal este pustiită de eroziunea solului. Sunt ținuturi în Mehedinți, Gorj, Vâlcea, Argeș, Muscel, Buzău, în Vrancea, care au ajuns adevărate cimilitre. Vechi așezări omești, în leagănul însuși al neamului românesc s'au distrus; oamenii s'au mutat aiurea. Priviți, dinspre Retezat, dealurile din preajma comunei General Berhelot și veți vedea scrijilările adânci ale solului ca niște râni imense pe care *nimeni nu încearcă a le vindeca*. Valea Bărâladului incununată acum câțiva ani de păduri frumoase, se transformă sub ochii noștri într-o regiune de eroziune și inundații. Cheltuim sute de milioane cu apărarea de inundații a așezărilor omești, cu refacerea șoselelor, a căilor ferate, a podurilor, dar continuăm a distruge îmbrăcăminte de pădure și de iarbă a muntilor și dealurilor.

«Fenomenul distrugerii solului este o problemă de viață și de moarte pentru poporul nostru din regiunile cele mai populate și cele mai românești ale țării noastre.

«Nu trebuie să așteptăm ca tratate internaționale să ne impună conservarea solului, pentru a menține regimul normal al apelor care trec apoi în alte țări, ci trebuie cu mijloace mari și cu o înțelegere desăvârșită, a intereselor vitale care sunt în joc, să întreprindem opera de stăvilirea râului și de recăștigarea pământului distrus».

«Acest lucru nu se poate face fără studii științifice și fără stațiuni experimentale care să rezolve problemele și să dea soluțiuni care apoi să fie aplicate în mare».

«O colaborare a agronomului cu silvicultorul în acest domeniu este indispensabilă. Cultura agricolă în regiunile de deal nu se poate face decât după metode care să asigure conservarea solului, iar reconstituirea solului trebuie să

se facă atât cu specii de pădure, cât și cu pomi roditori, oriunde aceasta este posibil. În programul de replantare pentru consolidarea și reconstituirea solului, trebuie avute în vedere acele specii, care constituie un izvor de bogăție și asigurare a viitorului. Printre aceste specii nucul este cel mai nobil și cel mai prețios. Replantarea cu nuci a dealurilor sterpe, scrijelite azi de ogașe și dogorite de soare, trebuie să facă parte din programul de mari lucrări naționale¹⁾.

Iată dar tabloul terenurilor degradate dela noi și perspectivele cari se deschid pentru neamul românesc, în cazul când se continuă cu neprevăderea și acțiunea de distrugere a pădurilor, făcut de un om de o înaltă competență care a ocupat, ocupă și va mai ocupa, mari demnități în această țară.

Nu este o voce izolată. Asemenea «semnale de alarmă» am mai auzit și din gura altor oameni de seamă ai țării, din toate categoriile de preocupări.

Dar dacă toată lumea este de acord, pentruce nu se ia odată taurul de coarne?

Secetă și Inundații.

Iată două fenomene cari ar părea că nu pot sta alături. Și totuși în clima țării noastre ele sunt cu puțință. Le-am avut chiar în anul acesta în cursul lunii August. A le mai explica este inutil, fiind cunoscute de toată lumea.

În vara aceasta cel care a avut de suferit de pe urma secetei a fost porumbul. Ploile n'au sosit la timp, din care cauză, în multe regiuni din țară recolta lui a fost compromisă. Nutrețurile la rândul lor deasemenea au avut de suferit. Din această pricină perspective negre se prevăd pentru vite. Deaceia guvernul s'a gândit să ia măsurile din timp pentru aprovizionarea regiunilor lipsite, cu porumb de hrană și nutrețuri pentru vite. Prima măsură dictată a fost deschiderea unui credit de 30 milioane cu care să se cumpere porumb destinat distribuirii sătenilor lipsiți, cu preț redus sau în schimbul unor munci prestate la lucrări de interes public. S'a intervenit apoi pe lângă Ministerul de Finanțe să se reducă din impozitele locuitorilor aflați în regiunile cele mai încercate de secetă. În fine, s'au dat dispozițiuni organelor administrative să se sfătuiască lumea să se taie de verzi porumburile cari din lipsă de ploaie n'au rodit și să se puie la gropi, pentru a se păstra pentru iarnă.

După cum vedem, măsurile guvernului sunt numai din domeniul paliativelor. Problema nu este atacată în miezul ei, care cere cu totul alte soluții.

Dar au venit ploile cari, cu oarecări întreruperi, au ținut mai toată luna August. N'au mai putut însă folosi porumburilor. Doar pășunile să se fi putut oarecum înviora. Prezintănd un caracter torențial, ploile au provocat, în multe părți din țară, pagube însemnate, în unele locuri luând caracter catastrofal.

S'au semnalat inundații și pagube :

În Covurlui. Circulația pe linia ferată Galați-Bârlad a fost întreruptă, linia fiind acoperită cu un strat de măr gros de 25 cm. (4—8. 37). Deasemenea a fost întreruptă lina ferată Galați-Tecuci, linia fiind ruptă între stațiile Serdaru și Ștefănești. (28. 8. 37). Orașul Galați, la rândul-i, a avut de suferit (25. 8. 37).

1) Vezi Viața Agricolă Nr. 6/937 pag. 143—149.

Pe litoralul Mării s'au abătut ploi violente în două rânduri — la începutul și la sfârșitul lunii. În ambele cazuri, câteva cartiere din Constanța au avut de suferit. În județ deasemenea s'au semnalat pagube mari. Comuna Peștera a fost cel mai mult încercată. Douăzeci de case s'au prăbușit și alte 40 au fost deteriorate. Pagubele au fost evaluate la 1.500.000 lei. Au mai avut de suferit satele: Nestorești, Pantelimon, Grădina, Poarta Albă și Murfatlar. Bilanțul trebuie completat cu recolte distruse, șosele rupte, linii telefonice și telegrafice rupte.

Nici județul Tulcea n'a scăpat. Aici au avut mai mult de suferit locuitorii din Comuna Mălcoci.

Viile din regiunea Urlați (Prahova) au fost păgubite serios de grindină (23. 3. 37).

În Bacău. Râul Uzul a produs stricăciuni în câtunul Boiștea pendinte de comuna Dărmănești.

La Sibiu. Cibinul a inundat câteva cartiere din oraș și satele Mohu și Gura Văii Orlatului; iar Oltul la Turmu Roșu.

În Hunedoara a fost inundată linia ferată Simeria-Hunedoara.

La Botoșani ploala ar fi durat, cu mici întreruperi, două săptămâni, provocând pagube în mai tot județul. Astfel:

La Sulița a distrus terasamentul șoselei județene. La Dăngeni o parte din sat a fost cuprins de ape, din care cauză s'au prăbușit 7 case. Linia ferată a fost ruptă la Trusești între kilometri 91 și 92. La Mihălășeni Bahluilul a dărâmat 3 case și a provocat pagube semănăturilor, vitelor și păsărilor. La Poiana s'au năruit 4 case și altele au fost ușor avariate. Șoseaua Mihălășeni-Dăngeni a fost distrusă la kilometrul 22 și 700 m., iar capătul podului Nr. 6 a fost luat de valuri. Pe șoseaua Mihălășeni-Ștefănești, terasamentul a fost spălat la kilometrul 0 și 300 m., iar podul Nr. 1, rupt. Au mai fost luate de ape 3 podete (la Sulița, la Teșcani și la Ciornohal).

În Basarabia. Ploile și mai ales grindina au făcut pagube în comunele Leușeni, Onești și Cărpineni din județul Lăpușna. Prutul a rupt digul de pe șoseaua Huși-Chișinău. Linia ferată Ungheni-Bălți a fost inundată între stațiile Scumpea-Fălești și Pitești-Buciumeni, iar pe linia Bălți-Rezina a fost spălat terasamentul între halta Cuselova și Șoldănești.

În Banat. Trenul «Simplon» a trebuit să sufere o întârziere de o oră, pentru motivul că linia ferată a fost inundată între stațiile Orșova și Topleț.

Însfârșit, ultimile știri, până în momentul când scriu aceste rânduri, ne vin din județul Buzău unde în special Slănicul ar fi devenit catastrofal. Nimic de mirare, întrucât acest râu, cu câțiva ani mai înainte dăduse peste cap câteva mari poduri de beton noui construite.

Conferințe.

În cadrul cursurilor Universității Populare «N. Iorga» dela Valenii de Munte, colegul nostru d-l Cezar Cristea a ținut două conferințe.

Prima, prezentând un cadru mai larg, a fost intitulată «Datoria noastră față de împlinirea ideal național».

A doua a avut un caracter forestier tratând despre: «Pădurile României în cuprinsul vechilor și nouilor hotare».

În cea de a doua conferință, după ce a trecut în revistă foloasele — directe și indirecte — pe care le are amenajarea deltei pădure. d-l Cristea a căutat să arate tratamentul vitreg ce se aplică pădurii românești de către guvernanți, tratament care o îndrumăază către falimentul ei total, pentru ca să conchidă că a sosit timpul să ne trezim până ce nu va fi prea târziu.

Reviste și ziare.

Am obișnuit ca din când în când să menționăm la această rubrică acțiunea de luminare a opiniei publice asupra problemelor de economie forestieră, întreprinsă prin revistele de popularizare. Se înțelege, este vorba numai de acelea ce ne cad în mână.

În această privință, regretând că din lipsa de înțelegere pentru cele pădurești a celor ce conduc revista «Albina», de multă vreme n'a mai apărut nimic despre păduri, trebuie să menționăm cu satisfacție că revista «Satul», continuă să publice articole de interes silvic. Semnalăm așa dar paginile apărute în numerile Mai, Iunie și Iulie-August, unde s'au publicat 7 articole privind: pădurea și cinstirea eroilor, incendiile în păduri, foloasele pădurilor, monumentele naturale, pădurea și seceta, salcâmul și pepiniera de salcâm.

Menționăm apoi numărul din 15 Iunie a. c. al Ziarului Științelor și Călătoriilor, unde a apărut câteva pagini tratând despre pădurea și rolul ei.

Revista «Solla» scoasă de tovărășia căminelor culturale din județul Năsăud, publică în Nr. 1—2 din anul acesta un articol semnat de D-l Dr. E. Precup privind rolul pe care l-ar putea juca echipa regală studentească din comuna Rebișoara, în legătură cu împădurirea dealurilor din stânga Someșului, începând de la Valea Runcului și până la Pietroasa. În articolul său d-l Precup arată că s'a abuzat despădurind din care cauză, pe lângă lipsa de lemn simțită de locuitorii satelor, «hotarul întreg abundă în terenuri degradate și defrișate». Pentru a arăta cât folos se poate obține dela pădure, atunci când este bine gospodărită, dă exemplul pădurii bisericii din Rebișoara care «a fost tot timpul un permanent izvor de câștig pentru biserică».

Ziarele la rândul lor au publicat multe articole și reportajii. Recordul îl deține ziarul «Curentul», urmat de «Buna-Vestire». Nici celelalte ziare nu ignoră problemele pădurărești, menționăm în acest scop «Universul» și «Țara Noastră». Semnalarea — cu scop bibliografic — a tuturor articolelor și reportajilor din ziare, o face de obicei în această revistă colegul Cezar Cristea. De aceea nu vom face un lucru de 2 ori.

Ținem doar să evidențiem articolele domnului V. Filip în legătură cu comerțul lemnului și împăduririle. Vom da în acest scop un scurt rezumat al celor scrise de d-sa în intervalul de timp dela 2 Mai a. c. până la 9 August a. c., clasându-le în 3 mari grupe:

- 1) Piața lemnului în România și Europa;
- 2) Problema transporturilor maritime;
- 3) Ofensiva silvică.

A. Piața lemnului (în România și Europa).

1. *Piața internațională a lemnului (Curentul 2 Maiu 1937)*. Exportul european de lemnărie, cifrat la cca 40 milioane m³ este efectuat într-o proporție de 75% de către statele din Nordul Europei (Finlanda, U. R. S. S., Suedia și țările baltice). Din această cantitate, circa 40% este importată de Anglia. Deci, bursa lemnului este situată în bazinul baltic, și are influențe imediate asupra pieții lemnului nostru, ce este plasat în majoritate în Orient.

Cererile mari de lemnărie pentru Anglia, au asigurat o conjunctură excelentă lemnului nostru, care a fost speculat mulți ani de importatorii din Siria, Palestina, Egipt și Grecia.

2. *Preponderența lemnului românesc pe piața orientală (Curentul 27 Mai 1937)*. Lemnul românesc cunoaște adevărata conjunctură, iar speculațiile importatorilor și intermediarilor, au rămas de domeniul istoriei. Concurențele U. R. S. S., Jugoslaviei și Austriei nu pot influența asupra poziției lemnului nostru în orient, iar lupta ce o duc intermediarii pentru scăderea prețurilor este anihilată de rezistența materială a fabricanților de cherestea.

3. *Importul forestier al Angliei (Curentul 2 Iunie 1937)*. Anglia a cumpărat cantități mari de lemnărie dela noi, nu pentru că ar fi avut nevoie de cantități mai mari ca de obicei, ci din cauză că nu a putut să se acopere din Nordul Europei.

Graba mare ce a pus-o Anglia de a importa cât mai multă lemnărie, a dat posibilitate fabricanților din Bucovina (în special) de ași verifica apucăturile orientale: englezul a primit dela noi mărfuri sortate cu 2 clase mai slab și cu dimensiuni mai mici decât cele contractate; a fost furat englezul și la calitate și la cantitate.

Această procedură are repercusiuni fatale asupra pieții lemnului și renumelui românesc, și englezul nu va mai fi prins pe la noi.

Se impune, ca exportul de lemnărie pentru Anglia să fie îndrumat prin Galați.

4. *Piața internațională a lemnului (24 Iunie 1937)*.

5. *Conjunctura lemnului nostru în orient (30 Iunie 1937)*.

6. *Exportul prin Galați în perioada 1 Ian.—30 Iunie 1937*. Prețurile sunt ferme, țările exportatoare având de acoperit un consum intern cât mai activ, din cauza reprizei economice generale, nu dispun de cantități mari pentru export. România a exportat în acest an cu 30% mai multă lemnărie față de anul trecut.

Prin Galați au eșit aceeași cantitate de cca 9.000 vagoane lemnărie ca în anul trecut, în interval de 6 luni. Din punct de vedere al valcilor, exportul prin Galați a fost mai mare cu 50%, iar al României s'a dublat.

Problema exportului forestier al României, inspirată de o normală exploatare a pădurilor, trebuie să consiste în a se asigura cele mai mari prețuri, și a se reduce exportul rășinoaselor la disponibilul normal, și a se dezvolta industria și exportul fagului, care mai formează rezerva pădurilor noastre.

B. Problema transporturilor maritime.

7. *Linia maritimă Dunăre-Anglia (Curentul 16 Mai 1937).*

8. *Mărirea flotei noastre comerciale (Curentul 23 Mai 1937).*

9. *Problema transporturilor noastre maritime (Curentul 11 Iunie 1937).*

Suntem o țară cu multe disponibilități pentru export (cereale, petrol, lemnărie, vite, etc.) și exportul lor pe mare îl facem în majoritate cu vase străine.

Flota noastră românească reprezintă cca 10% din întreg tonajul mărfurilor exportate din România via mare.

Fiind avizați la flota comercială străină, suntem speculați de armatorii străini, cari trimit vase când le au disponibile și cer navlurile ce le convin.

Din cauza lipsei de vapoare românești, cari să deservească debușeurile noastre naturale, și cu cari să putem cucerii noi piețe, exportul nostru general pe mare a fost stânjenit foarte mult.

Mărirea flotei noastre comerciale constituie o necesitate națională și redresarea porturilor dunărene, al căror export s'a redus în 1935 la 23% față de ceea ce a fost în anul 1930, este condiționată numai de mărirea flotei noastre comerciale.

CED-ul. Instituția ce ne amintește de vasalitatea noastră de pe timpul Turcilor, este un organism anacronic, care grevează prin taxele ce percepe navlurile maritime. — în avantajul portului Constanța — și trebuie desființată fără menajamente internaționale. Situația externă ne prilejuește o astfel de emancipare: depinde de noi să folosim momentul.

Pentru mărirea flotei noastre comerciale se propune înființarea societății naționale de navigație a importatorilor și exportatorilor, al cărui capital să fie format dintr-o cotă de 2—3% asupra valorii mărfurilor ce se exportă și se importă, pe care o încaseze la început B. N. R.

C. Ofensiva silvică.

10. *Ofensiva silvică în România (Curentul 18 Iulie 1937).*

11. *Ofensiva silvică în stepa Covurluiului (Curentul 24 Iulie 1937).*

12. *Impădurirea terenurilor neproductive (Curentul 6 Aug. 1937).* Refacerea domeniului forestier, prin oprirea distrugerilor și creierea pădurii în stepă, constituie problema zilei. Refacerea pădurilor, creierea perdelelor de protecție, și împădurirea terenurilor depreciate, se face nu numai de oficialitatea silvică dar și de celelalte instituții.

Aceste articole formează un *preambul* la campania prin Curentul pentru împădurirea dealurilor degradate din jurul Galaților, care este singurul oraș din țară ce nu are o pădurice a sa cât de mică.

Aici, unde lipsește pădurea, este chemat silviculorul să-și spună cuvântul și să determine creierea pădurii, chemând la conlucrare toate instituțiile și deșteptând în opinia publică dragostea pentru pădure.

În cadrul acțiunii silvice fiind angajat un silviculor exportator, aceasta denotă că necesitatea a spart zidurile atribuțiilor, ceea ce nu trebuie să supere pe acei cărora le-ar incumba această sarcină grea.

Af. Haralamb

ALȚII DESPRE NOI ȘI MONUMENTELE NATURII.

Nu ne autoadulăm; suntem totuși sensibili, ca orice om (și asociație de breslași), la cuvintele de laudă și încurajare pe cari ni le oferă prea puținii — și cu atât mai mult prețuiții — prieteni ai silvicultorilor și cauzei forestiere.

La «*Curentul*», numărăm o falangă întreagă: dela Directorul ziarului d-l Pamfil Șeicaru — flancat de d-nii: Dr. N. Roșu, Dragoș Vrânceanu, Romulus Dianu, Theo Maiorescu, Tutovenii ș. a., toți numai prieteni constanți, iar nu cu simpatii sezoniere și interesate! Așa precum la «*Universul*» devotat amic, ne este talentatul poet: *Adrian Maniu*. Mai avem noi prieteni și la alte ziare românești.

De data aceasta, ne referim însă în mod special la d-l Dragoș Vrânceanu, care în «*Curentul*» de Joi 2 Sept. are un splendid articol de fond consacrat: *Ocrotirea monumentelor naturii*. Sprijinit pe studiile comisiei respective, și informațiile dela sursa: *Revista Pădurilor*, în care d-l Prof. Dionisie Lințea, ornitolog, președintele «*Asociației bănățene pentru protecția naturii*», împreună cu d-nii ingineri: Pascovschi, Pető, Szatmary, T. H. Crivăț, pun în No. 8 pe luna August la problemele zilei: restaurarea și conservarea monumentelor naturii, d-l Dragoș Vrânceanu omagiază această muncă tăcută și spornică în interesul științei, al bogăției și frumuseții țării noastre.

Și chestiunea respectării, a iubirii — acestor comori, rezervații științifice, — fie și numai arbori izolați, flori unice, paseri și animale cari s'au împuținat, încât aproape au trecut în domeniul legendei. Ocrotirea unor astfel de monumente naturale, nu e chestie numai de legi, ci și de educație întâi, de tradiție apoi.

Prietenui Dragoș Vrânceanu, divulgând prin presă desbaterile specialiștilor în cadrul revistei noastre, a pădurilor, ne spune sincer: «să nu ne facem iluzii, suntem încă departe de o protecție organizată a acestor comori, de înțelegerea științifică și de iubirea fanatecă a patrimoniului frumuseților rare ale pământului românesc!».

Cezar Cristea

CONTRIBUȚIUNI LA BIBLIOGRAFIA FORESTIERA

Spicuri din presă pe luna Aprilie 1937

- Universul*, 31 Martie — Sylvanus: Disparația stejarului în România.
Văitorul, 1 Aprilie: I. Munteanu: Societatea «Progresul Silvic»: începuturile, fuziunea cu «Cercul Silvicultorilor»; *Revista Pădurilor*: istoric și program — preocupări de viitor.
Buna Vestire, *Epoca*, *Țara Noastră* și *Curentul*, 2 Aprilie de C. Cr. și M. Fl.: Economia Silvică în cadrul economiei naționale, conferința d-lui Radu Florescu cons. legăție, la Cercul de studii forestiere.
Curentul, 2 Aprilie: *Revista Pădurilor* (rec.).
Universul, 4 Aprilie: Decretul lege pentru încurajarea culturii nucului.

- Credința*, 6 Aprilie, C. P.: Galații un port care agonisează din vina oficialității. Cheresteaua nu poate fi exportată din cauza lipsei vaselor și scandalul cu taxele C. E. D. Linia comercială Londra-Galați.
- Curentul*, 7 Aprilie: Serbarea sădirii pomilor la Moreni.
- Dreptatea*, 7 Aprilie, Pe Izanu: Pier codrii maramureșeni.
- Epoca*, 7 Aprilie, Ing. agr. N. Dină: Sădirea pomilor.
- Curentul*, 7 Aprilie, Ing. silvic Al. Georgescu: Situația pădurilor noastre.
- Prezentul*, 7 Aprilie: Scăderea exportului lemnului și cerealelor rusești. — poziția și datoria noastră.
- Argus*, 8 Aprilie, M. Marian: Prețul cherestei românești s'a scumpit cu 50—80%: Acordurile. România face o politică de despădurire. Nu avem lemn cât ni se cere.
- Argus*, 8 Aprilie, A. Tălășescu: Cronica agricolă, islazurile și lemnul românesc.
- Curentul*, 8 Aprilie, ing. M. P. Florescu: Pădurile Mănăstirii Neamțului în mare pericol.
- Tara Noastră și Epoca*, 8 Aprilie, C. Cr. Conferința d-lui I. P. Zeletin: «Reprezentarea și interpretarea cartografică în Amenajament», — la Cercul de studii forestiere.
- Viitorul*, 9 Aprilie, I. Ar.: O exploatare ce poate avea urmări funeste (Petrolul și pădurile): exploatarea sălbatecă a pădurilor particulare.
- Curentul*, 9 Aprilie, ing. V. C. Filip: Ziua arborelui; sensul ei.
- Epoca*, 9 Aprilie, ing. C. Cristea: D'ale pădurii — lucrări silvice sezoniere: cultura și regenerarea pădurilor, exploatarea, vânătoarea și pescuitul.
- Curentul*, 10 Aprilie, Theo Maiorescu: In lumea vânătorilor și Munca de folos obștesc.
- Prezentul*, 10 Aprilie: Cum se vor impune Soc. Cooperative? (cele agricole, forestiere și de pescuit).
- Naționalul Nou*, 10 Aprilie: Aplicarea Legii «Muncii de folos obștesc»; aprovizionarea prefecturilor cu lemne deia Caps, — lichidarea restanțelor.
- Curentul*, 11 Aprilie (Dum.). Inaugurarea paginii «Colțul forestier». Conține: Ce fac americanii pentru educarea poporului și ocrotirea pădurilor, de prof. M. Drăcea; Pădurile Statului și Ziua arborilor de ing. cons. C. M. Bunescu; Să folosim, dar să păstrăm darurile ce ne-a hărăzit natura, de ing. cons. Dem. Grozescu; Sădirea arborilor în cifre (propag. forest.); Cuvinte Regale, maxime și recenzii, de C. Cristea; Sădirea pomilor, de Pamfil Șeicaru (Art. fond).
- Naționalul Nou*, 11 Aprilie: Străjerii și Sărbătoarea sădii pomilor.
- Frontul*, 11 Aprilie, de I. Mustăța: Cad codrii noștri haiducești doborâți de secura ovrelască.
- Dreptatea*, 11 Aprilie, — x —: Ce înseamnă Cooperativa «Sistem Negură» (Cooperativa pădurii Botești, jud. Dâmbovița ș. a.).
- Curentul*, 12 Aprilie, C. Cr.: Vrancea speră vindecarea plăgii despăduririlor.
- Curentul*, 12 Aprilie: Aprovizionarea cu lemne de foc a pensionarilor din București.

- Curentul*, 13 Aprilie. Al. G. Tutoveanu: Serbarea străjerească a sădinei arborelui în pădurea Pusnicul. Asistă: Marele Voevod Mihai, Subsecr. de Stat Tiberiu Moșoiu, C-I I. Manolescu și Șt. Șoimescu; s'au plantat 10.000 arbori. Cuvântările.
- Universul*, 13 Aprilie. Gr. O. I.: Ziua sădirii pomilor.
- Buna Vestire*, 13 Aprilie. Nic. Bogdan: Agonia codrului românesc.
- Credința*, 13 Aprilie, I. M.: S'a început împădurirea terenurilor degradate din Vrancea. Vrancea în sărbătoare.
- Timpul*, 13 Aprilie. M. Marian: Piața lemnului; Marfa destinată Angliei încărcată la Galați; Orientul și Grecia; Polonia a scumpit tarifele pentru cheresteaua în tranzit.
- Ordinea, Viitorul, Credința și Naționalul Nou*, 13 și 14 Aprilie: Instalarea d-lui C. Sescioreanu Consilier tehnic la Ministerul Agriculturii și Domeniilor.
- Viitorul*, 13 Aprilie: Ziua sădirii pomilor în Capitală (Serbarea dela Acad. de Inalte Studii Agron.).
- Buna Vestire*, 14 Aprilie. Valeriu Cărdu: Săraci în țara lor: Moșii.
- Credința*, 14 Aprilie. Petru Manoliu: Ard pădurile!
- Curentul*, 14 Aprilie. Dragoș Vrânceanu: Pădurile Vrancei.
- Buna Vestire*, 15 Aprilie: Sădirea pomilor la Reg. 2 Artilerie grea.
- Universul*, 15 Aprilie. Ioan Simionescu: Zămbesc arborii! Cadastrul țării. O sărbătorire (Grințescu).
- Neamul Românesc*, 17 Aprilie: O strălucită gospodărie în administrarea Fondului Bisericesc.
- Curentul*, 17 Aprilie: II-a pag. «Colțul forestier», conține: Pilda lui I. Marton Sterling, de prof. M. Drăcea; Problema exportului nostru forestier. Confer. d-lui ing. V. C. Filip la Cercul de studii forestiere. Cifre și realități alarmante, după V. Sabău și H. Manole (de C. Cr.).
- Epoca*, 18 Aprilie: Confer. ing. V. C. Filip: Problema exportului nostru forestier (C. Cr.).
- Buna Vestire*, 20 Aprilie: Ing. M. Prodancluc: Exploatarea lemnului românesc în Bucovina.
- Curentul*, 21 Aprilie: Theo Maiorescu: În lumea vânătorilor — caprele negre trebuie păstrate, aspectele problemei — și V. Lazarus: Încă o panama cu pădurile Moșești.
- Prezentul*, 22 Aprilie: Decăderea industriei lemnului în România.
- Curentul*, 23 Aprilie: Serbarea pădurii la Brănești Ilfov.
- Prezentul*, 23 Aprilie: T. Cristur: Comerțul internațional de lemne în 1937: import-export, sorturi; poziția României, Anglia cel mai bun client.
- Curentul*, Sâmb. 24 Aprilie, III-a pag. «Colțul forestier» conține: Pentru ce să păstrăm pădurea, de Grig. Vasilescu; Cuvinte Regale ce nu trebuie uitate, de C. Cr.; Plantarea terenurilor surpătoare, de At. Haralamb; Perdele de protecție, conferința D-lui Prof. M. Drăcea la Cercul Agr., de C. Cr.

- Universul*, 25 Aprilie: D. Smeu. Serbarea sădării pomilor (Ziua Pădurilor) la Brănești. — și Punerea în aplicare a muncii de folos obștească (lucrări agro-silvice). — Art. fond. N.: Protecția domeniului nostru forestier.
- Curentul*, 26 Aprilie și *Ordinea* 28 Aprilie: Studenții echipelor Regale, la serbarea sădării pomilor — Stănești Muscel.
- Curentul*, 28 Aprilie: Theo Maiorescu. În lumea vânătorilor: să se respecte destinația fondului de pază: O problemă: tariful pentru piesele impusecate de braconieri. — Al. Cazaban: Regele Ferdinand la vânătoare.
- Curentul*, 29 Aprilie, Folidor Gh. Tutoveanu: Mai multă verdeață în Capitală (Sistematizarea și parcurile).
- Curentul*, 30 Aprilie: Al. Ionescu: Ni se distruge pădurile în Basarabia.
- Prezentul*, 30 Aprilie: Dificultățile la exportul de lemnărie (Comisiile de prețuri și un protest).

SITUAȚIA PIEȚEI INTERNAȚIONALE A LEMNULUI *)

Calmul ce a caracterizat piața internațională a lemnului în lunile Iunie și Iulie a. c. continuă să domine încă unele piețe. Singuri cumpărătorii englezi au încheiat câteva afaceri; ceilalți au rămas complet pasivi, căci stocurile nu au fost complet revândute, și importatorii încă continuă să păstreze rezervă.

Pe piețele Europei Centrale, în particular în Germania și în Italia, lipsa lemnului este resimțită în mod pronunțat, însă restricțiunile de import le-au împiedicat să fie evidențiate.

Să analizăm situația principalelor piețe importatoare de lemnărie :

Anglia, continuă mișcarea ascendentă a economiei sale; comerțul său exterior acuză o creștere mare. Exportul produselor manufacturate a fost în Iunie 1937 cu 28,5% mai mare decât pentru aceeași perioadă din anul trecut, și viitorul pare foarte favorabil.

Construcțiile continuă să se mențină la un nivel foarte ridicat, importatori și revânzători ating un volum important și cea mai mare parte a lemnului importat a putut să fie plasat fără dificultăți chiar în țară. Prejurile de revânzare atinse au încercat o nouă urcare.

S'au importat în primul semestru din 1937, 745.000 Sds. față de 690.000 Sds. pentru aceeași perioadă din anul precedent.

Viitorul se conturează în Anglia într-o formă favorabilă, căci o parte destul de importantă a nevoilor rămân de acoperit, în timp ce posibilitățile de livrare ale țărilor nordice sunt foarte restrânse, din cauza urcării considerabile a navlului.

Franța, din cauza situației economice cu totul nesigure, continuă să fie o piață cu totul calmă. Ultima devalorizare și introducerea nouilor impozite și a taxelor, agravează situația pieței lemnului.

Lemnul importat a devenit extraordinar de scump, ca urmare a devalorizării și a nouilor taxe. Prima scumpire a fost determinată de devalorizare, ajungându-se la 42%. Adăugăm majorarea de 25% a permiselor de import, și urcarea

*) După Informations économiques No. 6 din 10 August publicat de C. I. B. (Comité International du Bois) — Wienne.

taxelor vamale cu 15% pentru lemnul de alte proveniențe decât țările nordice; mai mult, și tarifele pe căile ferate au fost mărite cu 18%.

Belgia și Olanda, caracterizate printr'o mișcare ascendentă a economiei lor, necesită cantități apreciabile de lemnărie, în special pentru ambalaje. Se importă încă în baza contractelor vechi, și mai mult marfă inferioară din Austria, România și chiar Scandinavia.

Germania, desfășoară o activitate destul de importantă în industria construcțiilor, care s'a mărit cu cca. 28% în luna Iulie, față de luna precedentă.

În *Ungaria*, cererea de lemnărie este foarte activă, din cauză că agricultorii au început să-și acopere în mare parte nevoile lor. Importul Ungariei în primele șase luni din 1937 a fost de 273.500 m. c. cherestea, adică cu 11% mai mare decât în anul precedent.

În ce privește lemnul românesc, se constată o lipsă reală.

În baza acordului economic dela 12 Iulie 1937 încheiat cu România, Ungaria va importa în acest an cca. 22.000 m. c. cherestea de rășinoase românească, adică cca. 25% din importul total de rășinoase din România.

Italia, necesită cantități mari de lemnărie. Importațiunile sale au fost însă ceva mai slabe decât în anul trecut, din cauza zvonurilor ce-au circulat despre devalorizarea liretei, ceea ce a provocat o rezervă din partea vânzătorilor.

În acest an, lemnul rusesc n'a mai apărut pe piața italiană, și nici nu va mai apare până la sfârșitul anului.

Să analizăm și situația principalelor piețe exportatoare de lemnărie:

Suedia, Finlanda și U. R. S. S., au vândut cea mai mare parte din producția lor, și piețele lor sunt sigure; situația actuală de liniște nu este grea, căci poziția financiară a celor mai multe fabrici este bună, așa că nu sunt obligate să facă vânzări cu orice preț și pot aștepta dezvoltarea normală fără neliniște.

Exportul U. R. S. S., a suferit o reducere. S'a vândut câteva partide de lemn rusesc pentru fabricile finlandeze, la prețuri mai mari decât cele cotate până astăzi.

Polonia, continuă să aibă o piață internă foarte animată, consumând în țară cantități importante de lemnărie.

Activitatea construcțiilor în *Cehoslovacia* este foarte satisfăcătoare. Se construiesc în special la Praga și în marile orașe numeroase imobile și birouri, din care cauză permisele de construcții din acest an au fost cu 33% mai multe decât în anul trecut, transportul materiilor prime pentru construcțiile din orașe este cu 63% mai mare decât în anul precedent.

Austria, și-a ameliorat simțitor situația economică. Chestiunea mare o formează urcarea prețului lemnului rotund care nu dă posibilitatea fabricantului să acopere costul de producție din vânzarea cherestelei. Grupul ferestraelor cu vapori trebuie să intervină cu toată forța pentru mărirea prețurilor cherestelei. Exportul Austriei s'a mărit în acest an cu 35% față de anul precedent, ceea ce va determina guvernul austriac să procedeze la majorarea prețurilor lemnului exportabil.

Piața românească, care se dezvoltă în mod excelent, o vom trata pe larg într'un capitol separat.

EXPORTAȚIUNILE LEMNULUI EUROPEAN ÎN PRIMUL SEMESTRU DIN 1937.

Piața europeană exportatoare de lemnărie, este caracterizată printr-o normalizare a exportățiunilor sale, care sunt racordate la nevoile țărilor importatoare și în parte a posibilităților de producție a pădurilor.

După buletinul lunar al statisticeii CIB-ului, exportul forestier european — pe natură de sortimente — în primele 6 luni din anii 1934, 1935, 1936 și 1937 a fost următorul (în mii metri cubi):

Felul sortimentului	1934	1935	1936	1937
lemn de foc	408	292	131	219
bușteni pentru galere	1.522	1.438	1.429	1.487
lemn de mine	1.173	1.294	1.351	1.358
lemn pentru pastă de hârtie	2.869	2.460	2.209	1.870
stâlpi de telegraf și altele	354	439	342	243
traverse	291	263	289	321
cioplitură	306	264	277	347
doage	34	28	41	32
cherestea	7.195	6.379	6.314	6.440
scânduri geluite	413	396	417	332
pârji de lăzi	255	303	345	378
Total	14.840	13.556	13.144	13.027
indice de export 1934 = 100	100	91	88	87

Rezultă din acest tablou că exportul european de lemnărie, în primul semestru din 1934, 1935, 1936 și 1937 s'a redus din an în an.

Cauzele sunt următoarele:

— mărirea capacității de consum pe piețele interne a țărilor exportatoare de lemnărie,

— reducerea progresivă a exploatărilor forestiere din Europa și adaptarea lor la posibilitățile normale ale pădurilor,

— limitarea exportățiunilor de cherestea de rășinoase în baza acordurilor internaționale ca urmare la acțiunile CIB-ului și ETEC-ului,

— crearea rezervațiunilor pentru viitor din pădurile cele mai bune.

Reducerea exportățiunilor de lemnărie, coincidând cu mărirea cererilor pe piețele importatoare, în atmosfera reprizei economice mondiale a provocat mărirea prețurilor la toate sortimentele de lemnărie.

Prețurile materialelor lemnoase au început să crească din toamna anului 1935, ajungând prin majorări succesive să fie astăzi aproape duble.

Reținem din cifrele comparative de mai sus că, oferta de lemnărie continuând să fie diminuată, prețurile sunt ferme, și cu tendințe de majorare pentru lunile Octombrie-Noembrie a. c.

După indicațiunile CIB-ului, exportul total european de lemnărie pe țări, în 6 luni din anul 1934—1937, a fost următorul (în mii de metri cubi):

Țara exportatoare	1934	1935	1936	1937	Media 1934—37	%
Norvegia	120	112	138	128	124	1,0
Suedia	1.819	1.477	1.511	1.505	1.578	11,6
Finlanda	2.305	2.208	2.470	1.964	2.237	16,4
U. R. S. S.	3.854	3.438	3.197	2.785	3.318	24,3
Estonia	154	137	98	76	116	1,0
Letonia	547	564	531	809	613	4,5
Lituania	211	120	128	143	150	1,1
Polonia	1.953	1.534	1.529	1.372	1.597	11,7
Cehoslovacia	1.222	1.308	1.321	966	1.204	8,8
Austria	1.145	1.265	1.129	1.525	1.266	9,2
Jugoslavia	863	766	473	834	721	5,2
România	643	627	669	920	716	5,2
Total	14.838	13.557	13.144	13.027	13.640	100

Comparând cantitățile exportate anual de cele 12 țări exportatoare de lemnărie, constatăm următoarele:

- țările nordice au exportat cantități mai mici de lemnărie.
- U. R. S. S., începând din 1934 a exportat în fiecare an cantități tot mai mici de lemnărie.
- exportul țărilor Baltice (Estonia, Letonia și Lituania) se menține aproape la același nivel, cu excepția Lituaniei, care a depășit cu mult chiar cota ce i s'a fixat în Februarie a. c. de către E. T. E. C.
- Polonia și Cehoslovacia și-au redus exportățiunile.
- au înregistrat majorări mari Austria (35%) Jugoslavia (96%) și România (52%).
- exportul românesc de lemnărie este a treia parte din exportul total de lemnărie rusec, deși pădurile din România nu reprezintă nici a douăzeci-a parte din pădurile U. R. S. S.-ului European.

CONJUNCTURA LEMNULUI ROMÂNESC.

Spre deosebire de cele mai multe dintre țările europene exportatoare de lemnărie, România nu a cunoscut calmul de vară obișnuit. Dacă piața a devenit mai calmă în ultimul timp, și dacă Anglia și Franța nu au arătat decât puține interese pentru semnarea a noi contracte, cererea Orientului apropiat și a altor țări a compensat acest desinteres al marilor piețe occidentale.

Piața lemnului românesc se dezvoltă de o manieră excelentă, atingând în primul semestru al anului 919.000 m. c. față de 689.000 m. c. pentru aceeași perioadă din anul trecut, marcând majorări mari la lemnele de foc (100.597 m. c. față de 44.521 m. c. exportate în 1936) și la cherestea (663.785 m. c. față de 471.963 m. c.).

Exportul de cherestea de rășinoase a fost de 594.240 m. c. față de 427.868 m. c. exportată în anul trecut încercând deci o majorare de 39%.

În acest interval, exportul de cherestea de rășinoase s'a desfășurat după cum urmează:

Cel mai mare importator este Anglia, care a primit 179.400 m. c. cherestea de rășinoase în primele 6 luni din 1937, contra 31.800 m. c. exportată în anul trecut. Cu toate svonurile ce au circulat în timpul verii, piața engleză continuă să aibă interese pentru lemnul românesc, încheindu-se chiar câteva contracte la preturile curente ale zilei.

Ungaria, a importat 85.458 m. c. față de 93.248 m. c. în anul precedent. Interesul pentru lemnul românesc s'a mărit odată cu semnarea acordului economic dela 12 Iulie a. c.

Germania, continuă să cumpere lemnul românesc, însă din cauza dificultăților ce rezultă din funcționarea clearingului româno-german, nu s'a putut exporta decât 58.574 m. c. față de 96.484 m. c. exportată în anul trecut.

Grecia, a importat din România numai jumătate din cantitatea atinsă în 1935 (28.2332 m. c. față de 50.796 m. c.).

Italia, după o întrerupere de un an și jumătate, a reluat exportul de lemn românesc, primele transporturi constând din cherestea de fag.

America de Nord, este un nou debușeu: a importat 36.924 m. c. cherestea de brad, tranzitată prin Danzig.

America de Sud, devine vechiul client importând 17.946 m. c.

Siria și Palestina, continuă să constituie unul din cele mai excelente debușuri pentru lemnul românesc, importând în acest an 87.774 m. c. cherestea de rășinoase și părți de lăzi, față de 23.246 m. c. exportată în anul trecut. Impătrirea exportului se explică prin normalizarea vieții economice din Palestina, care a încercat serioase pierderi în anul 1936 din cauza mișcării nationaliste a arabilor.

Egiptul, Algeria și Tunisia, sunt deasemeni buni clienți pentru lemnul românesc. Cumpărăturile lor se mențin la acelaș nivel ca anul trecut.

PERSPECTIVE PENTRU SEZONUL DE TOAMNA.

Fabricile noastre de cherestea continuă să tae în contul comezilor ce au pentru diferite țări, fiind angajate în majoritate până la sfârșitul anului.

Lagărilor depositelor de cherestea dela fabrici sunt aproape goale.

Nouile cereri pentru export și completări la comenzile în curs de executare măresc forța capacității de producție a fabricelor de cherestea.

În această situație, caracterizată ca o criză de subproducție, lemnul rotund continuă să se scumpească. Prețul de 380—430 Lei m. c. plătit în primăvară pentru lemnul de rășinoase în picioare, a fost depășit în ultimele săptămâni, ajungând la cca. 480—500 lei/m. c.

Perspectivile pentru sezonul de toamnă sunt dintre cele mai bune:

Țările din Orientul apropiat și Africa de Nord, continuă să importe cantități mari de lemnărie angajate cu câteva luni înainte.

Se vor exporta în *Italia* câteva mil de metri cubi cherestea de brad și

faș, deoarece între timp, acordul de plăți cu această țară s'a îmbunătățit. în ce privește plata.

Bulgaria, depune stăruințe pentru a importa lemnărie românească, tentându-ne cu prețurile ce le oferă (cca. 2200 Lei/m. c. ab graniță — gara Oborizte pentru cheresteaua de rășinoase cal. III-IV-a). în prezent se lucrează cu asiduitate pentru rezolvarea laturei tehnice a plășilor.

Spania naționalistă, începând din luna August primește partide de cherestea românească expediată pentru porturile italienești unde se transbordează. Odată cu încetarea războiului civil vom avea comenzi foarte mari de lemnărie. în primul semestru din anul 1935, Spania a importat cca. 106.185 m. c. cherestea de rășinoase și 16.855 m. c. cherestea de foioase, iar în anul curent numai 2.609 m. c. cherestea de rășinoase și 96 m. c. cherestea de foioase.

Anglia, cu toate svonorile lansate și alimentate de cei interesați continuă să se intereseze de lemnul nostru, angajând noi comenzi la prețurile curente ale pieții.

în cazul măririi flotel noastre comerciale prin aportul exportatorilor și importatorilor. în care sens am făcut propuneri în patru articole în Curentul, s'ar putea crea linia maritimă Dunăre-Anglia, pentru a se asigura un navlu mai mic cel puțin cu 2 Lstg./vagon.

Marfa engleză în specificație se vinde de fabrici la prețul de 1200-1300 Leim. c. franco vagon stația de încărcare.

Turcia, care importă până la închiderea navigației cca. 40.000 m. c. cherestea de brad pentru lăzi, duce tratative în vederea angajării de noi partide. (cca. 100.000 m. c.), având siguranța plății în devize libere ce le vom acoperi din exportatiunile de fer și cărbuni.

Ungaria și Germania, preocupate de nevoia stocării de materiale cât și pentru acoperirea consumului intern, au intensificat importațiunile de lemn românesc, măbind și prețurile minimale UGIR cu 3-4 pengoe sau RM/m.s.

Grecia, clientul nostru pentru mărfuri bune, revine în toamnă ca să cumpere mărfurile ce nu le-a găsit în Austria și Jugoslavia. lemnul românesc fiind superior din toate punctele de vedere.

O NOUA URCARE A PREȚURILOR CHERESTEILEI DE RAȘINOASE.

Situația pieții lemnului nostru, este excelentă din toate punctele de vedere.

Prețurile fixate de Ugir prin listele din 11 Mai a. c. sunt staționare pentru unele țări (Grecia, Italia, Anglia, Africa de Nord), ferme pentru Egipt, Siria Palestina și Anglia, depășite de Ungaria și Germania.

- Angajamentele în curs de executare ale fabricilor de cherestea.
- cererile masive ce-au abundat în ultimele săptămâni.
- perspectivele unul export intens.
- lipsa de stocuri la fabrici în marfă exportabilă.
- scumpirea lemnului rotund pentru gatere.
- majorarea tuturor cheltuelilor de exploatare și industrializare.
- introducerea continuă de noi taxe, etc.

fac ca prețurile de astăzi pentru cheresteaua de rășinoase să fie majorate cu cca. 100—200 Lei/m. c.

Fabricanții de cherestea au început deja să ceară 1750—1800 Lei/m. c. pentru cheresteaua tip Siria în specificație, predată fob Galați sau Constanța, prețul plătit până astăzi fiind 1600 Lei/m.c.

Prin aplicarea măsurilor restrictive la exploatarea pădurilor, anunțate de către Ministerul de Domenii, vom înregistra în primăvara anului 1938 o nouă urcare a lemnului de rășinoase, care ar trebui să fie plătit mult mai bine și anume:

500—650 Lei/m.c. lemn rotund în picioare,

2000—2400 Lei/m.c. cherestea cl. IV/V moralii și înguste, predată ab graniță sau fob.

Aceste prețuri vor fi atinse în mod indiscutabil, și câștigurile ce le vor realiza proprietarii de păduri le vor permite intensificarea plantațiilor și a lucrărilor de întreținerea și ameliorarea arboretelor, dictate de o cultură forestieră rațională.

EXPORTUL DE LEMNĂRIE VIA MARE.

În primul semestru din acest an, s'au exportat din România 919.000 m. c. lemnărie din care:

819.016 m. c. lemn de construcție (cherestea și lemn rotund) și

100.597 m. c. lemne de foc.

Cantitatea de 919.000 m. c. a fost exportată după cum urmează:

prin portul Galați	163.528 m. c. sau 17.7%
" " "	150.731 m. c. " 16.4%
prin granițele Vest și Nord	605.354 m. c. " 65.9%

adică 65.9% via terra și 34.1% via mare.

Până în anul trecut, lemnăria din România se exporta cca. jumătate cu vagoanele prin granița de Vest și Nord și jumătate cu vapoarele prin porturile dunărene și Constanța.

Începând din anul 1936, exportul de lemnărie spre granițele de Vest și Nord se datorește următoarelor cauze.

— lipsa vapoarelor suficiente de linie pentru transportul de lemnărie în bazinul Vestic al Mediteranei și în Oceanul Atlantic (Anglia, Germania, America de Nord, Belgia, Olanda, etc.), din care cauză vagoanele cu lemnărie au fost dirijate la Hamburg sau Danzig, de unde au fost încărcate în vapoarele de linie:

— mărirea navlurilor peste orice limită, din cauza supralicității vaselor de mare tonaj (de la 7000 tone în sus) angajate de America și Anglia pentru transporturi transoceanice.

— cererile pentru Anglia, care a cumpărat cantități masive de lemnărie prin intermediul exportatorilor polonezi, care le-au amestecat cu lemnul lor inferior, și le-au expediat drept marfă românească.

— cererile mari pentru Ungaria și Germania.

Pentru economia noastră generală această nouă orientare, constituie o pierdere mare, intrucât sunt condamnate la inactivitate porturile Dunărene și sărăcirea unor regiuni întregi.

Pentru a vedea cum a evoluat exportul forestier via mare, dăm mai jos cantitățile exportate prin porturile Galați și Constanța.

Prin portul Galați, s'a exportat în primele 6 luni din anii 1934—1937, următoarele cantități de lemnărie (în metri cubi):

	1934	1935	1936	1937
Ianuarie	8.141	9.123	7.779	590
Februarie	349	—	2.595	—
Martie	11.401	3.546	3.612	10.655
Aprilie	34.442	42.123	21.524	35.048
Mai	80.311	59.197	51.229	46.127
Iunie	97.380	66.443	80.354	71.106
Total	242.024	180.432	167.133	163.528

Ar fi urmat ca exportul lemnului prin Galați să fie cu mult mai mare decât în anul trecut, dată fiind majorarea de 52% încercată de exportul nostru forestier.

Reducerea exportului de lemnărie prin portul nostru dunărean, este determinată de următoarele cauze:

- înghețul Dunării care a ținut până la mijlocul lunii Martie,
- lipsa legăturii cu Anglia, care a importat aproape un sfert din totalul lemnului nostru exportat în primul semestru, din acest an,
- bara dela Sulina, în cursul lunii Iulie ajunsese la 18 picioare (6 m.) când în mod normal trebuie să aibă cel puțin 23 picioare (7.5 m.—8 m.) a împiedicat vasele de mare pescaj să mai intre în Dunăre. Vasele care au fost prinse în Dunăre de scăderea barei dela Sulina au fost nevoite să plece încărcate numai parțial, iar armatorii au încercat pagube mari.
- lipsa de mărfuri la fabrici.

Din portul Constanța, s'au exportat în acelaș interval de timp, următoarele cantități de lemnărie, luate după statisticile întocmite de Vama Constanța. (exprimate în tone):

	1934	1935	1936	1937
Ianuarie	12.269	10.452	8.965	21.939
Februarie	9.920	18.103	13.043	14.965
Martie	18.312	13.394	11.037	16.521
Aprilie	2.936	8.895	8.863	6.783
Mai	1.836	4.560	3.983	7.131
Iunie	2.226	4.230	3.757	11.829
Total	47.499	59.636	49.649	79.168

Exportul de lemnărie prin portul Constanța, devine dela an la an tot mai mare, în detrimentul porturilor dunărene.

Pentru a stabili o corelație în cantitățile de lemnărie exportate prin por-

turile Galați și Constanța. dăm aceste cantități exportate în primul semestru din acest an, prin ambele porturi, după țările de destinație:

Țara de destinație	Galați		Constanța	
	m. c.	%	m. c.	%
Egipt	50.398	30.9	22.580	14.9
Siria	22.103	13.7	9.395	6.2
Palestina	7.158	4.5	67.268	44.7
Grecia	32.053	19.8	13.394	8.9
Ciprus	8.004	4.9	6.627	4.4
Anglia	14.785	9.0	8.738	5.7
Franța	8.788	5.4	3.729	2.5
Africa de Nord	14.936	9.1	7.148	4.8
Italia	286	0.1	1.506	1.0
Spania	804	0.1	—	—
Germania	—	—	2.530	1.7
Ungaria	2.062	1.2	—	—
Turcia	—	—	7.810	5.2
Diverse	2.141	1.3	—	—
Total	163.528	100	150.737	100

Din compararea cantităților de lemnărie exportate prin porturile Galați și Constanța, stabilim următoarele:

— exportul de lemnărie efectuat prin portul Constanța este aproape egal cu cantitatea exportată prin Galați, deși în toți anii a fost cel mult 10—20% din totalul său.

— baza exportățiunilor de lemnărie via mare o formează Grecia, Siria, Palestina și Egipt, adică țările care compun Orientul apropiat.

— Palestina a importat 24% din totalul de 314.259 m. c. exportăți prin Galați și Constanța; majoritatea cherestelei livrată pentru Palestina a fost expediată prin Constanța, unde se pot încărca partide cât de mici și aproape în fiecare zi, întrucât sunt multe linii regulate: românești (Constanța-Palestina-Egipt), bulgărești, palestiniene, italienești, poloneze, etc.

— Un client important pentru acest an este Ciprus, care a importat în total 14.631 m. c. lemnărie — lemn rotund pentru mine, dulapi și scânduri pentru căptușit.

Privind evoluția exportului de lemnărie prin portul Constanța, conchidem că, Galații va continua să fie tot mai izolat până când va înceta de a mai conta ca un port de export în majoritate pentru cherestea, dacă între timp nu se va produce mult dorita desființare a C. E. D.-ului. — o comisiune parazită și anacronică, cum a numit-o AGIR-ul.

PIAȚA LEMNELOR DE FOC.

Ceea ce s'a petrecut cu cherestea, care trece printr'o criză de subproducție, se repetă astăzi cu lemnele de foc.

Producția lemnului de foc în iarna anului 1936/37 a fost redusă cu mult față de cantitățile exploatare în celălți ani.

Cauzele care au făcut să dispunem pentru iarna 1937/38 de stocuri mici de lemne de foc sunt următoarele:

— defrișările din care rezultau anual câteva milioane de metri steri, s'au terminat aproape în întregime, reforma agrară fiind completă. Pentru anul curent s'au tăiat numai posibilitățile anuale.

— iarna ce-am avut, caracterizată prin zăpezi mari căzute în straturi groase în multe locuri, a împiedicat exploatarea tuturor parchetelor de pădure.

— inundațiile din regiunea inundabilă a Dunării, au împiedicat fasonarea materialului doborât și transportul la malul Dunării.

Vara ne-a găsit cu stocuri reduse de lemnărie, în timp ce nevoile populației sunt mai mari decât în anul trecut, din cauză că toate rezervele din magaziiile consumatorilor au fost epuizate în iarna 1936/37.

Scumpirea lemnului de foc. În anul reprizei economice, 1936, prețurile materiilor alimentare, industriale și casnice, s'au scumpit în mod continuu, ajungând astăzi să fie cu 20—30% mai mari decât cele atinse în toamna anului 1935.

Datorită scumpirii vieții în general, s'au ridicat cheltuielile pentru manipulația lemnului în pădure, transportul lor până la stația de încărcare, transportul pe C. F. R., cheltuielile dela gară până la domiciliul consumatorului.

Ceeace determină mărirea cheltuielilor de exploatare, în care intră toate operațiile dela doborârea arborilor și până ajung încărcăți în vagoane C. F. R., este depărtarea tot mai mare a pădurilor rămase de exploatat. În raport cu stațiile de încărcare.

Cu 10—15 ani înainte, pădurile se găseau la câțiva kilometri de stațiile C. F. R. și transportul lemnului se făcea cu căruțele.

Prin defrișarea pădurilor, chiar din regiunile cele mai apropiate de stațiile C. F. R., s'au ajuns astăzi să se exploateze numai pădurile cele mai depărtate, situate în locuri cât mai grele.

Exploatarea pădurilor rămase, se face cu cheltuieli din ce în ce mai mari, necesitând căi ferate forestiere pe lungimi de zece de kilometri, care măresc în mod fatal cheltuielile de exploatare și deci prețul de cost ce revine ab vagon stația de încărcare.

Scumpirea lemnului de foc este determinată deci de următoarele cauze:

1. Reducerea tăerilor anuale și atingerea treptată numai a posibilităților normale.

2. Scumpirea cheltuielilor de exploatare.

3. Majorarea tarifului pe C. F. R., care grevează cu cca. 40% costul lemnului ab vagon stația de încărcare.

În situația Bucureștilor care primește lemne până și din Moldova și chiar Transilvania (Tg. Mureș), majorarea prețurilor se explică dela sine.

Concluziuni pentru consumatori. Odată cu scumpirea progresivă a lemnului de foc, se pune și chestiunea raționalizării combustibilului lemnos.

Singurele lemne cunoscute de marea masă a consumatorilor sunt fagul și stejarul, ignorându-se cu desăvârșire teiul, plopul și salcia.

Intr'adevăr, stejarul este propriu pentru încălzit, deoarece produce multe calorii: la fel și fagul. Ambele esențe se situează însă după carpin, care se găsește în abundență în Nordul Dobrogei.

Teiul, plopul și salcia, având un lemn cu mai puține calorii, produc multă flacără, și deci sunt proprii pentru bucătărie. Aceste lemne se pot procura cu 2500 lei/10 tone mai puțin decât lemnele de stejar, fag și carpin.

Cunoscând că într'o gospodărie se consumă cca. jumătate lemne pentru încălzit și jumătate pentru bucătărie, în cazul când s'ar întrebuința și tei, plop sau salcie, cheltuielile cu combustibilul lemnos, s'ar reduce cu cca. 10—20% ceea ce ar reprezenta o economie apreciabilă pentru marea masă a populației care trăiește dintr'un venit fix, salariații.

Mărindu-se cererea pentru lemnele de tei, plop și salcie, s'ar provoca :

— o exploatare mai intensivă a pădurilor de salcie din regiunea inundabilă a Dunării și a teiului din Dobrogea de Nord.

— dezvoltarea culturii salciei, plopului și teiului, care produc în același interval de timp de 3—4 ori mai mult material pentru lemne de foc decât stejarul și fagul.

— populația din Sudul Munteniei, Moldovei și Basarabiei, ar înlocui fagul ce se aduce cu șepurile din regiunea Orșova, cu lemne de tei și salcie, produse din balta Dunării și munții Dobrogei, care costă mai puțin.

Prin raționalizarea consumului lemnului de *esență tare* (fag, stejar și carpin), *esențe moi* (plop, mesteacăn și salcie) și *esențe amestecate* (tei, arin, ulm, etc.), s'ar menține prețurile lemnului de foc la un nivel corespunzător puterii de cumpărare a masei populației care trăiește dintr'un salariu fix.

În situația de astăzi, se grăbește exploatarea rezervelor pădurilor de fag și stejar, cari, depășindu-se de punctele de încărcare C. F. R., măresc cheltuielile de exploatare și deci prețul de vânzare al lemnului de foc.

Exemplu edificator îl formează piața Galaților, care se alimentează până acum 6 ani cu lemne de fag din regiunea Trotușului. Astăzi primește lemnele de fag tocmai din regiunea Cataractelor, producția pădurilor de fag din Moldova-Bacău fiind diminuată de exploatarea abuzivă practicate de particulari.

Scumpirea lemnului de foc este provocată în ultima analiză chiar de consumatorul nostru, care, cerând numai lemne de fag, mărește cererea, în timp ce pădurile de salcie și tei, din Baltă și Nordul Dobrogei sunt exploatare într'o proporție de maximum 25% din posibilitățile lor normale, neavând încă debușuri.

Prețurile curente ale lemnului de foc pe piețele Galați și Brăila sunt următoarele, cu începere de la 1 Septembrie a. c., calculate ab cheiul Dunării :

fag loasbe cl. I-a	6400.--	Lei/10 tone
.. .. cl. II-a	6200.--
stejar .. cl. I-a/II-a	6400.--
salcâm 2 m.	6200.--
.. 2 m. ales	6500.--
.. 4 m. ..	7000.--
tei de 2 m.	4200.--
salcie 2 m.	3800.--

Aceste prețuri sunt ferme și cu tendințe de majorări, din cauză că depozitele din susul Dunării, unde se încarcă lemnele în șlepuri, sunt aproape goale. Transportul lemnului de foc dela pădurile aflate în apropierea Dunării (5—6 klm.) la schelele de încărcare se fac cu greutate, plătindu-se prețuri mai mari decât în primăvară.

Populația nutrește teama că din cauza întârzierii transporturilor de lemne, acestea vor ajunge în mijlocul ernii la 9500—10000 lei/10 tone.

În această perioadă când lemnele de fag sunt în cantități reduse, se vor desface cu succes pe piața Galaților și Brăilii, cu deosebire lemnele de salcie și tel, ceea ce va provoca mărirea veniturilor ocoalelor silvice din Nordul Dobrogei.

ROMANIA URMEAZA CONJUNCTURA PIETII LEMNULUI FARA NICI O PREOCUPARE DE POSIBILITATEA PADURILOR SALE.

Am văzut în cele arătate mai sus că, în timp ce țările exportatoare din Nordul și Centrul Europei au exportat cantități tot mai mici de lemnărie față de anii anteriori, România a exportat cantități tot mai mari, deși situația rezervelor sale de rășinoase și chiar foioase este tot mai slabă.

Exportul European de lemnărie este stabilizat la cantitatea exportată în anul 1935, în timp ce exportul forestier al României urmează conjunctura pieții, adică este departe de a fi bazat pe posibilitatea normală de producție a pădurilor noastre.

Cantitativ, exportul de lemnărie al României s'a desfășurat în primele 6 luni din anii 1933—1937 după cum urmează :

	tone	mii lei	Lei/tona
1933	229.580	396.325	1725
1934	352.992	602.946	1708
1935	344.235	591.255	1711
1936	380.394	579.414	1524
1937	530.545	1.124.341	2119

În raport cu anul precedent, exportul de produse forestiere a sporit cu 150 mii tone, iar valoarea exportului s'a dublat, urcându-se dela 579 milioane lei la 1.124 milioane lei.

Această dezvoltare a exportului forestier nu trebuie decât să ne mărească îngrijorarea că se duce la o și mai grabnică distrugere a avuției noastre forestiere, a cărei stare este mai mult decât deplorabilă.

Se impune a se interveni de urgență pentru stăvilirea exportului de lemnărie de astăzi, care este condus mai mult de interesele capitalurilor străine acuate la noi, și deloc pentru viitorul pădurilor noastre.

Salvarea pădurilor rămase, depinde numai de măsurile ce se vor lua pentru normalizarea exportului nostru forestier.

Galați. 5 Septembrie 1937.

Vasile C. Filip.

R E C E N Z I I

ALIREL M. COMȘIA: *Programul acțiunii de salvarea caprei negre din întreg cuprinsul țării*. București. Imprim. Statului - 1937. pag 23.

Indată ce a fost adus în fruntea treburilor vânătoarești, silviculorul Aurel Comșia, proaspătul inspector general al vânătoarei, despre care. în tot timpul șederii sale în Canada, revista «Carpații» nu a încetat de a arăta deosebitele-i priceperi în problemele de vânătoare. — s'a și avântat la lucru. (Numai dacă vreun plumb — nu rătăcit, ci bine țintit — nu-l va lovi în aripile elanului. Sunt doar așa de buni ochitori vânătorii noștri și uneori așa însetați de sânge!).

Din mulțimea problemelor ce se cer rezolvate la Serviciul unde lucrează, d-l Comșia a ales mai întâiu (zic mai întâiu pentru că din locul unde mă găsesc, nu am puțința să știu mai mult de ceea ce văd în broșura de care mă ocup în cele de urmăre) pe aceea a salvării caprei negre.

În adevăr, se știe că existența acestei nobile sălbăticiuni a creștelor stâncoase din Carpații noștri, este periclitată. În unele părți «efectivul» s'a împușinat îngrijorător de mult, iar în altele — se zice — ar fi dispărut — cazul Pietrosului și Ineului din culmea Rodnei.

Această perspectivă întunecată a făcut ca Ministerul Agriculturii și Domeniilor

să ia, prin Comisia Monumentelor Naturii, măsuri de declarare ca monument al naturii, a caprei negre din munții Bucegi și Rodnei.

Pornind dela considerațiunea că dintre vânatul nostru de munte, capra neagră este cea mai vulnerabilă, pentru motivul că nu poate fi păzită ușor, din care cauză randamentul pazei este mic, și că se poate vâna lesne, datorită vizibilității mari din golul alpin și felului cum reacționează ea față de urmărirea câinelui, până la urmă «închizându-se» în stâncării de unde poate fi ușor ucisă cu «o mână de plumb», — d-l Comșia socotește că prima măsură și singura hotărâtoare, este să se facă o pază eficace. Aceasta însă nu se poate realiza decât dacă paznicul se află cât mai aproape de locurile unde trăește capra neagră, adică în golul alpin.

Numai în al doilea rând, se recomandă măsuri de ordin biologic (rezervațiuni).

Această acțiune nu se poate lăsa în seama arendașilor de vânătoare. Situația dezastroasă de azi ne dovedește «declarația în faliment colectiv a arendașilor». Statul trebuie să ia asupra-și, pentru 5—6 ani, această inițiativă și aproape toată cheltuiala, grevându-se fondul de vânătoare.

Planul de acțiune ar fi următorul:

S'ar înstitui în terenurile cu capre negre niște posturi de jandarmi. Cu toate

că jandarmului îi lipsește «antrenamentul» în materie de gospodărie cinegetică, d-l Comșa crede că «singur efectul psihologic are o valoare incontestabilă». Infractorul «are o mai mare teamă de jandarmul în uniformă decât de paznicul în haine civile».

S'a socotit că este nevoie de cel puțin 13 asemenea posturi. Ele trebui însă să se instaleze în golurile munților, cât mai aproape de locurile locuite de capre, iar jandarmii să stea acolo cel puțin din Mai până în Septembrie când braconajul este mai cu putință.

D-sa își dă seama de dificultățile ce are de întâmpinat punerea în aplicare a unei asemenea organizații. De aceea preconizează, pentru fiecare din județele pe teritoriul cărora există capra neagră, instituirea unor comisii județene care să aibă în sarcină desfășurarea acestei acțiuni. Comitetele județene s'ar compune din persoane luate din tot județul: competente, dinamice, de inițiativă, cu experiență și dispuse chiar la jertfe (de timp și bani). Acestea s'ar adoga șefii ocoalelor silvice în raza cărora se găsesc capre, și comandantul legiunii de jandarmi.

Peste aceste comisii se plasează în Minister, una centrală, având ca membri (din oficiu) delegați ai: Capsului, Regimului silvic și Direcției Pășunilor.

În programul său, d-l Comșa pune mare nădejde în colaborarea Corpului silvic, dela care așteaptă, în afară de măsurile de poliție, și o acțiune de reglementarea pășunatului. Această reglementare ar folosi, în același timp: pădurii, vitelor și vânatului. În legătură cu această reglementare, amintind decizia ministerială din anul acesta privind pășunatul în păduri, crede că rezervarea unui sfert din pădure pentru vânat și interzicerea pă-

șunatului în perimetrele de ameliorare, folosește și caprei negre.

Eu cred că nu-i prea folosește, căci decizia se ocupă de pădure și nu de golul de munte, iar perimetrele de ameliorare, după știința mea, nu urcă până în goluri. Pentru a folosi și caprei negre, decizia trebuie să prevadă rezervarea unei părți din golul de munte, unde vitele să nu umble.

În afară de comisiile județene, jandarmi și forestieri, d-l Comșa chiamă la colaborare și arendașii terenurilor de vânătoare, deși dintr'un început le-a constatat falimentul. Eu, mărturisesc că nu înțeleg de ce se menajează așa de mult arendașii, din momentul ce statul trebuie să facă mai toate sacrificiile. Li se recomandă doar «un plus de efort» rugându-i între altele să reducă numărul de capete de vânat anual.

Eu socotesc însă că nici nu este nevoie să fie rugați pentru așa ceva, din moment ce statul face cheltueli în acest sens. Din contră trebuie să li se interzică complet vânătoarea. Să li se rezilieze chiar contractele.

Se mai cere arendașilor să colaboreze cu comisiile județene, jandarmii și forestierii. Aceasta s'a traduce astfel: Să se lipsească de paznicii locali dubioși, iar dacă au paznici buni, să-i oblige să locuiască o bună parte din an, în gol; să arendeze o parte din golul alpin, care să fie interzis pășunatului.

După ce efectivul de capre s'ar reface, atunci posturile s'ar desființa și arendașii ar reintra în drepturile lor complete: luându-și direct «sarcina și răspunderea». Cine n'ar vrea să ia «sarcina și răspunderea», după ce alții (recte organele de stat) s'au străduit și au cheltuit să refacă efectivul de vânat. Nu d-le Comșa, de așa arendași, cari nu vor decât să «realizeze», statul nu are nevoie. Sta-

tul cheltuește, statul să realizeze... aceasta trebuie să fie deviza.

Printre măsurile de combaterea braconajului, d-l Comșa mai preconizează: permisul de port armă să fie legat de cel de vânatoare; în contractele de arendarea pășunilor să se prevadă clauze că arendașul n'are voie să angajeze paznici cunoscuți drept braconieri, același lucru să se ceară exploatatorilor de păduri; să se prevadă amenzi mari (50.000 lei) și premii substanțiale, plătite imediat paznicilor cari au descoperit pe braconieri.

Biologic. d-l Comșa preconizează: creierea refugiilor permanente pentru capre negre, a căror menire de seamă ar fi «asigurarea unei rezerve și difuzarea populației în zonele vecine». Prin mecanismul lor vor fi cu puțință de a menține masa acestui vânat «la un plafon constant». Aici d-sa preconizează o revizuire a terenurilor de capre negre, eliminând anclavele mărunte. Prin revizul-

re s'ar forma unități compacte biologice de o așa întindere «ca să congrueze cu raza de acțiune anuală a speței și să permită ținerea a cel puțin unui paznic special angajat numai pentru zona de trai a sălbăticiunii». Paznicul trebuie să locuiască în munte.

Însfârșit se preconizează colonizările. Acestea ar trebui făcute în acele «insule ecologice» despre care se știe că au găzduit — înainte de decenii — capra neagră, cum ar fi — se pare — Pietrosul și Ineu din Munții Rodnei.

Pentru încheere, adăogăm că d-l Comșa a și pornit la lucru. În acest sens a provocat o adunare impozantă la Sibiu, unde s'a pus la cale aplicarea tuturor măsurilor menite să ducă la bun sfârșit acest program.

Nu ne îndoim că forestierii nu vor pregeța să dea tot concursul, făcându-și prin aceasta numai datoria.

T. H. Crivăț.

REVISTA REVISTELOR

BILLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 6, Iunie, 1937.

M. Boudru.

La réserve naturelle dans les Hautes-Fagnes de Belgique.

Rezerva naturală în Hautes-Fagnes din Belgia.

În continuare, cu privire la chestiunea turbierelor din Belgia, autorul tratează despre «Pădurea și influențele ei» (Cap. III) în care se ocupă de: pădurea și clima, pădurea și inundațiile, și rezultatele metodei hidrometrice sau directe de investigațiune. Articolul se va continua și în numărul viitor.

Marcel Colpaert.

Le pin de Corse en Campine.

Pinul de Corsica în Campine.

Articolul cuprinde un studiu asupra speciei *Pinus laricio* Poir. var. *Corsicana* Loud., tratând despre: Aria de vegetație, varietăți, rezistența la pășunat, la insecte și ciuperci, cultura în pepiniere și utilizarea lui la împăduririle și reimpăduririle din Campine.

G. Delevoy.

Pinus monticola Douglas.

Pinus monticola Douglas.

Autorul prezintă caracterele distinctive ale acestei specii în comparație cu *Pinus strobus* și *Pinus excelsa*, făcând totodată și o descriere a arboretului dela Virton în care se găsește această specie.

Statutele Soc. centrale forestiere a Belgiei.

Cronica forestieră.

E. V.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 7/1937.

J. P. C.

Influence du gui sur la production du bois de service (8 pag.).

Influența vâscului asupra producției lemnului de construcție.

Vâscul este pentru pădurile de rășinoase din Jura elvețiană unul din cei mai mari dușmani. El provoacă pagube serioase, influența lui simțându-se atât direct (pierdere de cantitate și calitate) cât și indirect (atacuri de bostrichizi).

El a mai format obiectul unei intere-

sante polemici, în anii 1930 și 1931, tot în această revistă.

Deși biologic era cunoscut, totuși din punct de vedere al efectelor lui asupra producției de lemn nu se știa precis mare lucru. Această lipsă a fost completată de cercetările autorului acestui articol, care ne dă deocamdată o serie de rezultate provizorii.

Din acestea autorul ajunge să conchidă că vâscul are o influență deprimantă importantă atât asupra lungimii cât și asupra proporției lemnului de lucru. Cu cât se întârzie cu exploatarea arborilor atacați de vâsc, cu atât lungimea lemnului de lucru tinde să scadă, în profitul celui de foc. Consecința: proporția lemnului de lucru scade în raport cu mărirea diametrelor arborilor. Se cere deci să se facă lucrări culturale care să lichideze, în timpul cel mai scurt, arborii atacați.

Articolul este însoțit de 3 grafice foarte convingătoare.

P. Despond.

Le bois de construction et le chauffage central (5 pag.).

Lemnul de construcție și încălzirea centrală.

Discreditarea lemnului în construcțiile moderne și deci înlocuirea lui cu alte materiale de construcție se datorește în primul rând instabilității, de care dă dovadă, această instabilitate însă este urmarea încălzirii centrale. Pentru a evita «jocul» lemnului se cere condiționarea aerului.

P. Ern. Farron.

A propos de peuplements d'origine artificielle (7 pag.).

În legătură cu arbore-

tele de origine artificială.

Pe teritoriul comunei Porrentruy s'a împădurit o suprafață de 27 ha, folosindu-se: molidul, pinul silvestru, austriac și Weymouth, melezul și bradul. Materialul depășește 300 m³ la ha, prezentând o creștere anuală de 8,3 m³ la ha. Plantația însă suferă de toți inamicii obișnuți: putregaiu roșu, Agaricus, rupturi de zăpadă, geruri, insecte. Din această cauză a trebuit să se scoată o mare cantitate de material, care — dacă se continuă — poate provoca, pe viitor, o rărire prea mare a arboretului.

Sarcina forestierului este să pună acest arboret la adăpost de ruină. În lucrările adoptate se protejează pinul și se introduce, pe calea plantațiilor sub masiv, fagul și alte foioase.

At. Har

REVUE DES FAUX ET FORÊTS.

No. 4, Aprilie 1937.

Aubréville.

Dix ans d'expériences sylvicoles en Côte d'Ivoire.

Zece ani de experiențe silvice pe Coasta de fildeș.

Experiențele și rezultatele date în timp de 10 ani asupra regenerării pădurilor de pe Coasta de fildeș.

P. Perrin.

Impressions forestières d'Allemagne (fin).

Impresii forestiere în Germania (sfârșit).

Noile metode aplicate în silvicultura germană asupra regenerării pinului. Se

insistă mai ales asupra conversiunii în codru neregulat (Dauerwald) metodă văzută la diverse domenii vizitate.

G. Geneau.

Les ventes de coupes de bois en 1935.

Vânzările de lemn exploatare în 1936.

Piața lemnului francez în 1936.

Roger Ducamp.

Au sujet de la régénération naturelle en sylviculture.

Despre regenerarea naturală în silvicultură.

În deosebire de plantele anuale (legume, cereale) care produc mereu hibridzi și astfel se degenerază, în pădure acești chestii nu se pune.

No. 5. Mai 1937.

Aubreville.

Dix ans d'expériences sylvicoles en Côte d'Ivoire (suite).

Zece ani de experiențe silvice pe Coasta de fildeș (urmați).

Urmare și sfârșit asupra încercărilor făcute pentru regenerarea pădurilor de pe Coasta de fildeș.

Pierre Buffault.

Sur la végétation du pin maritime dans les dunes de Gascogne.

Despre pinul maritim din dunele Gasconiei.

Cum vegetează pădurile de pin maritim create în anii 1801—1864 pentru fixarea dunelor de nisip din Gasconia.

H. Dijon.

Comparaisons d'inventaires et sondages.

Comparație între inventariere și sondaje.

Discutarea celor 2 metode pentru determinarea creșterii anuale a arborelor: 2 inventarierii succesive și determinarea diametrelor cu burghiul lui Pressler.

R. Putod.

Action de l'enherbement sur les reboisements en Algérie.

Acțiunea erburilor asupra reimpăduririlor în Algeria.

Cauzele invadării suprafețelor reimpădurite din Algeria de vegetația erbacee și lupta contra ei.

E. Rabouille.

La forêt, le papier et le journal.

Pădurea, hârtia și ziarul.

Situația pădurilor franceze față de lemnul pentru celuloză.

Paul Buffault.

Le déboisement — ses causes — ses conséquences.

Despăduririle — cauzele — consecințele.

Cauzele despăduririlor: extinderea agriculturii, nevoile pentru încălzit, construirea caselor, pășunat, construcții navale, exploatarea miniere, nevoi industriale (topitorii, vărării, etc.) și transport.

Ing. Gr. V.

SILVA. 1937.

No. 1.

V. Dieterich.

Entwicklungslinien der Forstwirtschaft und Forstwissenschaft.

Linii de dezvoltare ale

economiei forestiere și științei silvice.

Cu anul acesta revista *Silva* intră în al 25-lea an al existenței sale. Cu această ocazie, redactorul ei, profesorul V. Dieterich, prinde în câteva pagini caracterul ultimului sfert de veac pentru economia și știința forestieră germană, pune față în față problemele cari preocupau lumea silvică acum 25 ani și cele de azi, și arată noua concepție pe care trebuie să se clădească viitoarea gospodărie și știința silvică. Concepția nouă este mult mai complexă. Ea nu mai privește pădurile ca ceva izolat, ci în raport cu nevoile vitale ale poporului. Ea cere și silvicultorului o pregătire economică mai temeinică și-l încarcă cu răspunderi mai mari. Tuturor ramurilor de știință silvică, dar mai ales amenajamentului și politicii forestiere li se deschid drumuri noi.

Nr. 2.

Dr. Schenck.

Die Strobe in ihrer Heimat.

Pinus Strobus in patria sa.

Patria pinului strob este America de Nord. Mai răspândit este în regiunea lacurilor, ocupând aici stațiuni extrem de aspre. Se găsește însă și în Sudul Statelor Unite în stațiuni relativ calde dar bogate în precipitațiuni atmosferice. Se descriu, pe scurt, condițiile de vegetație din stațiunile naturale: climă, sol, asociații vegetale.

Nr. 3.

Dr. Alfred Dengler.

Zeitwende im Waldbau I

Timperi noi pentru silvicultură?

O seamă de concepții moderne caută să-și facă loc în silvicultura germană, toate urmărind, în fond, același lucru și condamnând tăierile rase. Fiind solicitat de redacția revistei cu ocazia celui de al 25-lea an al său, profesorul Dengler, cunoscător al condițiunilor forestiere din Nordul Germaniei, rezumă aici convingerile sale, bazate pe observații personale și ale altor oameni de știință, cu privire la tratarea pădurilor de pin din Nord-Estul Germaniei. Pe acele soluri nisipoase cel mai bun tratament ar fi tăierile rase. Pentru o îmbunătățire a condițiilor de vegetație ar fi să se introducă foioase în amestec, în pădurile pure de pin, — aceasta cu riscul micșorării rentabilității totuși — și cea mai bună cale crearea de subarboret.

No. 4.

Dr. Karl Eckstein.

Zoologische Beobachtungen. Lophyrus- (Diprion-) Frass an Kiefer und Fichte.

Observațiuni zoologice. Atac de *Lophyrus* pe pin și molid. — (Comunicare prealabilă).

După cunoștințele de până acum, nu mai două specii de *Lophyrus* ar ataca și pinul și molidul: *L. pini* L. și *L. similis* Htg. Cercetându-se larvele dintr-o pădure care suferea un astfel de atac în Nordul Germaniei s'au găsit printre larvele speciilor de mai sus, unele asemănătoare cu cele de *L. polytomus* Htg. Specia nu s'a putut determina încă precis. Se fac cercetări.

Nr. 5 și 6.

Dr. Elisabeth v. Gaisberg.

Über die Adelopus-Nadelschütte in Württembergischen Douglasienbeständen

mit Hinweis auf die bisher hier bekanntgewordene Verbreitung von *Rhabdocline*.

Despre căderea acelor provocată de *Adelopus* în arboretele de douglas din Württemberg, cu indicațiuni asupra răspândirii cunoscută până acum aici, a *Rhabdoclinei*.

De câțiva ani douglasul este serios amenințat de două boale criptogamice. Ciuperca *Rhabdocline Pseudotsugae* atacă varietatea glaucă, iar *Adelopus* și varietatea viridis. *Adelopus* a fost descoperită în Elveția și descrisă prima dată de Gäumann, în 1930. În Württemberg s'a observat în 1934, și se răspândește mereu.

Se dă întâi o caracteristică a regiunii, ocoalele în cari a apărut atacul de *Adelopus*, apoi descrierea arboretelor atacate din fiecare ocol. Observații asupra evoluției boalei. Ultimul capitol se ocupă cu *Rhabdocline* și răspândirea ei în Württemberg. O notă introductivă vezi în «Silva» 1936, Nr. 51/52, pag. 236.

Nr. 7.

Dr. Eichhorn.

Zur Vereinheitlichung der Forsteinrichtung in Deutschland.

Pentru uniformizarea amenajamentului în Germania.

Se arată cum se procedează la lucrările de amenajare în Baden. Cum se calculează posibilitatea pe volum. Procedul se aplică încă din 1859.

Nr. 8.

Dr. Rebel.

Schnitt im Jungholz.

Tăieri în arboretele în stare de nuieliș.

E vorba de îngrijirea elementelor de viitor prin tăieri de ramuri și prin formarea coroanei. Se urmărește producerea de material valoros. Procedu. Avantaje.

A. Müller.

Erhaltung der Kriechtiere- und Lurche fauna im Walde.

Păstrarea reptilelor și amfibiilor din pădure.

Aceste animale (speciile din Germania) prezintă importanță economică și contribuie la frumusețea peisajului. Se arată care este mediul lor prielnic și cum li se poate crea.

Nr. 9/10.

Dr. Th. Rohde.

Erscheinungsformen und Erkennung der Schweizer Douglasienschütte.

Forme de apariție și recunoașterea boalei elvețiene de căderea acelor la douglas.

Un studiu al boalei de *Adelopus*. Observații asupra căderii acelor, asupra schimbării colorii la ace. Apariția organelor de reproducere. Cercetări microscopice.

Vezi în No. 11/12, 1936, pag. 236, într'un articol preliminar, descrierea ciupercii.

Nr. 11.

H. Hausrath.

Gayer's «Gemischter Wald» und die heutige Forstwirtschaft.

«Pădurea amestecată» a lui Gayer și economia forestieră de azi.

Până pe la 1850 silvicultura urmărea crearea de arborete pure. După aceea, C. Heyer a sprijinit ideea arboretelor amestecate. Metoda lui însă (amestec intim) nu a dat rezultate bune. Mai târziu a propagat Gayer ideea amestecului pe buchete. Astăzi se găsesc susținători și ai amestecului intim și ai amestecului pe buchete. Se fac aprecieri asupra metodelor și rezultatelor.

Dr. phil. Edgar Krausen.

Geschichte einer Holzberechtigung. Die Holzbezüge des Kollegiatstifts Altötting.

Istoricul unui drept la lemne. Dreptul mănăstirii Altötting.

Privește epoca dela 1228 (înființarea mănăstirii) până la secularizare (1803).

Nr. 12/13.

H. Hesmer.

Die Bewaldung Deutschlands Dargestellt an Hand von Karten der einzelnen Holz- und Betriebsarten.

Pădurile Germaniei.

Prezentate pe baza hărților speciilor și tratamentelor.

În continuarea seriei, autorul se ocupă aici cu crângul compus, crângul simplu, cu mesteacănul și foioasele moi tratate în codru.

Crângul compus ocupa în 1927 încă 441.253 ha, majoritatea proprități particulare. Suprafața e în continuă scădere. Crângul simplu ocupă 315.233 ha.

Nr. 14, 15.

Wilhelm Mantel.

Beiträge zur Entwicklung des Holzsortenanfalles und der Holzpreise in den bayerischen Staatswaldungen.

Contribuții la evoluția volumului sortimentelor și prețurilor lemnului în pădurile de stat din Bavaria.

Se cercetează în ce măsură volumul pe sortimente și prețul lemnului pentru fiecare sortiment contribuie la venitul brut al pădurilor de stat din Bavaria. Se face o comparație între vremea dinainte de război (1913) și de după război (1934).

Se observă o variație atât în ceea ce privește repartiția volumului recoltat anual pe esențe cât și pe sortimente.

N. R.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORST
WIRTSCHAFT.

Band IV, Heft 8 (Mai 1937).

Eduard Krca, Prof., Dr., Ing.

Biotechnic des Waldes.

Biotehnica pădurii.

Urmând unei tendințe mai generale a timpului, științele forestiere vor trebui să se îndrepte către adoptarea unei atitudini mai sintetice în studul diverselor probleme. Viața este unitate și punct de plecare, pe când părțile sunt numai consecințe, dependențe ale întregului.

În legătură cu aceste observațiuni, autorul stăruie asupra unei noi noțiuni, de mare interes pentru știința și practica forestieră: *biotehnica* și pe care o definește astfel: «B. este rezultanta acțiunilor vitale ale organismelor, ea este expresia

vizibilă a voinței de creație a vieții; așa dar, forma vizibilă a forțelor creatoare interne ale ființelor». Biotehnica pădurii urmărește să facă legătura între diversele influențe și acțiuni, căci nici o ființă și nici o substanță, după cum nici un organism, nu acționează numai pentru sine însăși. Se insistă apoi, asupra locului pe care ar fi să-l ocupe noua disciplină a biotehnicii pădurii în sistemul științelor forestiere.

Gustav Fellmeth, Oberforstmeister.

Der Bayerische Wald.

Pădurea bavareză.

Este vorba de un ținut lung de cca. 95 km. și lat de peste 40 km. în mijlociu, care se întinde dealungul graniței dintre Bavaria deoparte și Austria și Cehoslovacia dealta, pe versantul vestic al munților Boemiei și în strânsă comunicare cu așa zisa Bömerwald de pe versantul cehoslovac. Din suprafața sa de cca. 414 mii ha., pădurea ocupă încă 44,2%, constituind unul dintre cele mai întinse și interesante complexe păduroase din Europa.

Autorul descrie etapele prin care a trecut evoluția exploatării acestei păduri.

Holzforschungsbericht des Instituts für ausländische und koloniale Forstwirtschaft an der Forstlicher Hochschule Tharandt.

Se continuă cu expunerea caracterelor tehnologice ale unor lemne exotice din pădurile virgine ale Kamerun-ului (fostă colonie germană).

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Raport internațional asupra economiei forestiere și a lemnului.

Multe date interesante. Atragem atenția cititorilor în mod deosebit, asupra unei liste cronologice de fapte, care au condus la concepția actuală despre protecția naturii și a monumentelor sale.

Recenzie de cărți: Wappes: Wald und Holz; Heske: Die Vorratswirtschaft; Frenzel: Velhagen & Klasings Grosser Volks-Atlas; Gayer-Fabrizius: Die Forstbenutzung.

Ilie C. Dem.

I N F O R M A Ț I U N I

In numărul din Noembrie al revistei noastre, la rubrica „Problemele zilei” se va trata problema „Protecției Pădurilor”.

Sunt rugați să colaboreze: toți cei ce au observațiuni în materie, făcute în pădure, în pepiniere, în depozitele de materiale; cei care vor să lămurească chestiuni neclare încă pentru practica de toate zilele, fie că este vorba de vătămrile aduse de animale, insecte sau plante, fie de factorii anorganici (furtuni, geruri, etc.).

— Prin deciziile ministeriale Nr. 161.320 și 161.322/937, s'a aprobat d-lor Eugeniu Vintilă și G. T. Toma, ingineri silvici, în cadrul Institutului de Cercetări silvice, câte un concediu de 2 ani, pentru studii de perfecționare în străinătate.

D-l E. Vintilă va merge în Germania unde se va specializa în domeniul tehnologiei lemnului: microstructura și mișcarea lichidelor în lemn, cu aplicații la impregnarea, uscarea naturală și artificială a lemnelor.

D-l G. T. Toma, va pleca tot în Germania, unde va aprofunda cunoștințele din domeniul Dendrometriei și Studiului creșterilor.

— Prin decizia Nr. 169.351/937 d-nii Const. Mutică și N. Suceavă, sunt primiți în corpul tehnic silvic, cu gradul de ingineri silvici stagiați; primul pe data de 15. XI. 935, iar al 2-lea pe data de 17. IV. 1935.

— Prin decizia Minist. Nr. 167.752 din 1937 s'a aprobat punerea în retragere a d-lui ing. șef silvic Gr. Caminschi din serviciul Direcției silvice din Chiși-

nău, pentru a-și aranja drepturile la pensie, din motive de sănătate.

— Prin decizia Nr. 48.374/937 s'a aprobat demisia din serviciul Statului a d-lui Ing. I. Coșei, pe ziua de 1. XI. 937.

— Prin decizia minist. Nr. 5428/937, d-l Ing. T. Cucer șeful ocolului silvic de regim Miercurea Ciucului a fost delegat, în mod provizoriu, cu conducerea inspectoratului de vânătoare al județului Ciuc, în locul d-lui Ing. C. Popescu, demisionat.

— Un grup de circa 30 forestieri bulgari aparținând «Asociației forestierilor bulgari cu cultură academică» de sub președinția d-lui Zaharia Batscharoff, și «Asociația forestierilor bulgari» de sub președinția d-lui T. Kumanoff fost șef al serviciului silvic, pescuit și vânătoare din Min. Agric. din Sofia, urmează să facă în cursul celei de a 2-a jumătăți a lunii Septembrie a. c. o excursie de studii, de 10 zile, prin România.

Se va vizita: pădurea Snagov, pădurile de pe valea Prahovei, fabrica de împregnat traverse dela Ploiești, pădurile și

exploatările din regiunea Covasnei, pădurile și exploatările de pe valea Sadului (Sibiu), Valea Oltului, exploatările statului dela Argeș, Valea Doamnei și Răul Târgului, Ocolul Mihăești, pădurile de pe nisipurile dela Ciuperceni.

— S'a primit la Societatea «Progresul Silvic», din partea Direcției Cadastrului, Comasărilor și Ameliorărilor agricole, 2 tablouri cuprinzând:

1) specialiștii autorizați să facă lucrări de geodezie de ordinul IV, cadastru și reformă agrară.

2) ajutorii de delegați tehnici cadastrali autorizați pentru campania de lucru a anului 1937/38.

— Erată: Cei citorii sunt rugați a îndrepta următoarele erori de tipărire strecurate în revista noastră:

In No. 6/937, la pag. 669 rând 19, în loc de «uzufructul din Codul silvic», se va citi «uzufructul din Codul Civil».

— In No. 7—8/937, la pag. 483, rând 8 de jos, dreapta, în loc de «proect» — «procent».

pag. 844, rând 3 de jos, stânga, fără «nostru».

pag. 846, titlul german dela Nr. 49, 50 — în loc de «einpegatterten», — «ein-gegatterten».

In cartea „Despre vânătoare“ de C. A. V. Popescu, se găsesc sfaturi practice, cu referire la întreg domeniul vânătoarei.

Lucrarea este ilustrată și cuprinde 320 pag. text. Este legată cu scoarțe tari. Prețul: 200 lei, plus 15 lei spese de transport. (Contra ramburs, încă 16 lei).

Se poate comanda direct la autor: C. A. V. Popescu. Făget, jud. Severin, Str. Horia Nr. 7.

NECROLOG

† NICOLAE STINGHE

inginer șef silvic.

În plină tinerețe, la începutul carierii în care-și luase sborul și trebuia să atingă culmile cele mai înalte, s'a stins din viață, la 29 Iulie a. c. Ing. Șef N. Stinghe, Șeful Ocolului silvic Craiova.

Născut la Sinaia în 27 VII. 1904, unde a făcut și școala primară, N. Stinghe și-a petrecut primii ani ai existenței sale în cea mai pitorească regiune a țării, alintându-și copilăria cu frezantul pădurii și susurul isvoarelor, din protecția cărora și-a creiat mai târziu idealul vieții lui.

Liceul la început la București în 1915, continuându-l în Moldova până la sfârșitul războiului, când a trecut la Brașov, unde l'a absolvit în 1923.

Dela 1923, intră în Școala Politehnică secția silvică și în 1928 își ia diploma de Inginer silvic.

În acelaș an intră în serviciul Statului și activează la Direcția Amenajerilor până în 1930 când este numit Șef al Ocolului Perișor. În 1933 a fost transferat ca Șef al Ocolului Craiova.

Cu o pregătire desăvârșită și un tact deosebit, pe lângă activitatea sa în toate domeniile cari sunt în legătură cu serviciul silvic, unde a lăsat urme exemplificatoare pentru succesorii lui la conducerea Ocoalelor, N. Stinghe a reprezentat în Societate, cum nu se putea mai bine Corpul inginerilor silvici.

Cu toate greutățile serviciului, a găsit timp și pentru activitatea extra-silvică, înființând un cămin cultural în comuna Perișor-Dolj, al cărui președinte a fost până la sfârșitul vieții, ținând conferințe la căminele culturale din alte sate, etc.

Modest în raporturile cu Societatea și colegii, curoscându-și însă toate calitățile și posibilitățile intelectuale, cu firea sa delicată și totdeauna veselă, Nicolae Stinghe a fost în viață un răsfațat al colegilor și familiei, care l'au apreciat așa cum a meritat.

În raporturile cu cei din jur a păstrat totdeauna o notă veselă, deși poate câteodată nu era adevărata expresie a fondului său sufletesc. Caracterul său, însă, de o rară noblețe, îi impunea ca celor din apropierea sa să le împărtășească numai bucurii.

În serviciu, N. Stinghe a luptat din toate puterile pentru îndreptarea moravurilor, creindu-și adesea antipatii în lumea oamenilor politici, care căutau să-l abată dela hotărârile sale.

Cu un curaj care contrasta cu firca sa delicată, a ținut totdeauna și a știut în toate ocaziile să-și impună convingerile, atât în relațiile de serviciu, cât și cu particularii.

Obsedat de îndreptarea moravurilor, a urmărit cu fanatism și a combătut cu toate mijloacele necinstea, reușind ca la Oconiele care le-a condus să lase o mai bună organizare și personal mai select.

Conferințele Direcțiunii Craiova, conferințele ocazionale, petrecerile organizate de secția ACIR Craiova și serbările sădării arborilor organizate de N. Stinghe, au oferit celor cari-l cunoșteau mai puțin, ocazia să-l aprecieze calitățile excepționale cu care-l înzestrase natura, complectate de o frumoasă cultură generală și profesională.

În special conferințele Direcțiunii, unde Stinghe găsea prilejul să-și manifeste opiniile documentate științific și cu experiențe verificate, expuse într-o formă frumoasă, presărate cu spirite și glume bine plasate, constituiau deliciul colegilor.

Acesta este cadrul general în care s'a manifestat în viață colegul N. Stinghe, urmând fără nici o abatere linia dreaptă a convingerilor sale până în anul curent, fatal pentru el.

Obosit de munca și grijile serviciului din timpul anului, anemiât și puțin suferind, la sfârșitul lunii Iulie a. c. și-a luat o lună de concediu de odihnă, pe care trebuia s'o petreacă la Brașov, alături de părinții bătrâni și surorile iubitoare, care vedeau în singurul lor frate toate nădejtile familiei.

Chiar în ziua sosirii lui la Brașov, s'a stins din viață năprasnic.

Și stejarii ce mai falnici cad câteodată loviți de trăsnetul pornit din imensitatea cerurilor, ca o fatalitate.

N. Stinghe, a căzut la fel de neașteptat, lăsând un gol ce nu se poate înlocui, atât în mijlocul familiei îndurerată, cât și al colegilor care l-au cunoscut, iubit și stimat.

Fie-i fărăna ușoară!

Craiova. 30 August 1937.

ILIE CONSTANTINESCU

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată
în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii *Cărbunarii*, Jud. Someș, proprietatea comunei Vița, în suprafață de 125 ha. 3500 m. p. Regim crâng. Revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii *Coasta Pleșii*, Jud. Târnava Mică, proprietatea comunei Ieruf, în suprafață de 46 ha. 0300 m. p. Regim crâng. Revoluția normală 30 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii *Coruțel*, Jud. Dâmbovița, proprietatea Nicolae N. Gbiță, în suprafață de 16 ha. 2000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 32 ani.

No. 133.226/937.

a) Regulamentul pădurii *Zăvoilul Perisani*, județul Dâmbovița, proprietatea Anton Ionescu, în suprafață de 106 ha. 9665 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii *Măngeții*, Jud. Odorhei, proprietatea Francisc Donesch și alți 2, în suprafață de 60 ha. 2900 m. p. O serie de crâng cu revoluția normală 30 ani și o serie de codru cu tăieri succesive și revoluția normală 80 ani.

No. 134.791/937.

a) Amenajamentul pădurii *Albina*, Seria II-a, Jud. Caliacra, proprietatea Statului, în suprafață de 1105 ha. 93000 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii *Opușca*. Seria XI a, jud. Calliacra, proprietatea Statului, în suprafață de 922 ha. 3000 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii *Molhor*. Seria XIV a, jud. Calliacra, proprietatea Statului, în suprafață de 682 ha. 4900 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii *Nebuna*. Seria IX a, jud. Calliacra, proprietatea Statului, în suprafață de 878 ha. 8600 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii *Titu Maiiorescu*, seria VII a, jud. Calliacra, proprietatea Statului, în suprafață de 620 ha. 4800 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii *Alexandria*, seria IV a, jud. Calliacra, proprietatea Statului, în suprafață de 818 ha. 7400 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 35 ani.

g) Amenajamentul pădurii *Balaban*, seria VI a, jud. Constanța, proprietatea Statului, în suprafață de 623 ha. 1300 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii *Doljești*, jud. Roman, proprietatea Statului, în suprafață de 82 ha. 8000 m. p., tratată în două serii de crâng cu revoluția 30 și 9 ani.

i) Amenajamentul pădurii *Zăvoiu Gherdești*, seria VII a, jud. Roman, proprietatea Statului, în suprafață de 41 ha. 0300 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

j) Revizuirea amenajamentului pădurii *Zăvoiu Pătrășia Vale și Răchilăria*, jud. Dâmbovița, proprietatea Statului în suprafață de 2 ha. Regimul crâng. Revoluția normală 1 an. Revizuirea după 1 an.

No. 146.980/937.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii *Stavnic Lungani*, jud. Iași, proprietatea Epitropiei Sf. Spiridon Iași, în suprafață de 510 ha. 2885 m. p. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 30 ani.

No. 146.981/937.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii *Dobromir*, jud. Brașov, proprietatea comunei Vama Buzăului, în suprafață de 199 ha. 7000 m. p. Regim și tratament codru cu tineri rase. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea în anul 1935.

b) Amenajamentul pădurii *Măuz Paleologu*, județul Buzău, proprietatea Coralia Popovici, în suprafață de 96 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 4 ani. Revizuirea după 4 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii *Bunoaia și Biștenet*, jud. Muscel, proprietatea N. Nicolescu, în suprafață de 4 ha. 7840 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii *Valeș lui Nan*, jud. Muscel, proprietatea Florea Gh. D. Barbu ș. a. 2, în suprafață de 4 ha. 2800 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii *Lăpușanca*, jud. Muscel, proprietatea Mihail N. T. Marinea, în suprafață de 3 ha. 3198 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii *Valea lui Băj*, Taraful No. 4, jud. Muscel, proprietatea Maria și Joița N. Popescu, în suprafață de 1 ha. 8800 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii *Dealul Cărcinovului*.

Jud. Muscel, proprietatea Ion St. Olteanu, în suprafață de 1 ha. 3440 m. p. Regim crâng. Revoluția normală 25 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Mleşcu, jud. Muscel, proprietatea Vasile Pr. Ștefănescu, în suprafață de 1 ha. 4432 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Dosul Plăciului Bîldii, Jud. Muscel, proprietatea D-tru I. Mihalcea, în suprafață de 0 ha. 2935 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Rosul Iluluboi, Moțănușcașcu, Jud. Muscel, proprietatea D-tru I. Voiculescu, în suprafață de 0 ha. 2080 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

No. 153.845/237.

a) Amenajamentul pădurii Deleni, Județul Botoșani, proprietatea Soc. Anon. Froim Fischer et Co., în suprafață de 3655 ha. 5000 m. p. tratată în 2 serii de codru cu țări succesive și revoluția normală 83 ani și una serie de crâng cu revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Archis, Județul Bihor, proprietatea com. Archis, în suprafață de 265 ha. 6400 m. p. Regim și tratament codru cu țări succesive. Revoluția normală 84 ani.

c) Amenajamentul pădurii Făget Cornițel, Jud. Sălaj, proprietatea Văd. Gheorghe Pop, în suprafață de 28 ha. 6400 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

No. 162.674/247.

a) Revizuirea regulamentului de exploatare al pădurii Brătulești, Jud. Bacău, proprietatea Succesunea N. D. Ghinea Comănești, în suprafață totală de 5953 ha. 7020 m. p., tratată în patru serii de codru cu țări rase și revoluția normală 100 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii „Zăvoiașul Răsfu”, Județul Dolj, proprietatea C. Busarab Brăncoveanu, în suprafață de 347 ha. 9300 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Bogata (Tigheciu), Jud. Cahul, proprietatea Gavril Boștescu ș. a., în suprafață de 70 ha. 87000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Neguleasa, Jud. Argeș, proprietatea Alex. M. Anea, în suprafață de 51 ha. 8649 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Lucavăț Mădăraș, Jud. Storoizești, proprietatea Constantină Gherușia, în suprafață de 49 ha. 5100 m. p. Regim și tratament codru cu țări succesive. Revoluția normală 80 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Văcăreștii de Răslăucești, Jud. Dâmbovița, proprietatea Ionu Bogdan, în suprafață totală de 44 ha. 6400 m. p., tratată în două serii de crâng cu revoluția normală 6 și 12 ani. Revizuirea după 6 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Vidrăscionia, Jud. Râmnicul Sărat, proprietatea Elena D. Antonescu și Eugenia Pleșescu, în suprafață de 44 ha. 2500 m. p. Regim crâng. Revoluția normală 10 ani.

No. 162.675/237.

a) Amenajamentul pădurii Capul Seurt și Balinț Demeter, Jud. Ciuc, proprietatea Composesoratului Mercurea Ciuc, în suprafață de 1029 ha. 6000 m. p. Regim și tratament codru cu țări succesive. Revoluția normală 100 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Hilișeu-Gufocen, lot. A, județul Dorohoiu, proprietatea Alex. Greceanu, în suprafață de 88 ha. 9500 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

No. 166.380/937.

a) Amenajamentul pădurii Kadiano-Corbu, județul Bacău, proprietatea Academiei Române, în suprafață de 169 ha. 2707 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 25 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Lacul Regii, Jud. Brăila, proprietatea Pannit Panas, în suprafață de 128 ha. 6400 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Plaviana, Jud. Prahova, proprietatea Elina Moscoviici, în suprafață de 94 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 18 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Ploșca, Jud. Rădăuți, proprietatea moșten. Schayer Iankel Wolf, în suprafață de 25 ha. 2000 m. p. Regim și tratament codru cu țări succesive. Revoluția normală 80 ani.

e) Amenajamentul pădurii Stojarime și Chișocăra, Jud. Târnava Mare, proprietatea bisericii ev. lut. din Ațel, în suprafață de 20 ha. 6000 m. p. Două serii de crâng cu revoluția normală 30 și 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Submarginii, județul Târnava Mică, proprietatea comunei Bord, în suprafață de 16 ha. 6200 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Crăpuclu, Jud. Museel, proprietatea Const. Gh. Mateescu, în suprafață de 12 ha. 3900 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

No. 166.383/937.

a) Revizuirea regulamentului de exploatare al pădurii Valea Seacă, Jud. Câmpulung, proprietatea Ioan V. Stărcu, în suprafață de 758 ha. 7900 m. p. Regim și tratament codru cu țări succesive. Revoluția normală 90 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăvoiu Zimnicele, Jud. Teleorman, proprietatea Const. C. Bocherescu, în suprafață de 32 ha. 5977 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Tâncava, Jud. Prahova, proprietatea Gr. Gh. Cărbunescu, în suprafață de 30 ha. 8400 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii Rotunda, Jud. Someș, proprietatea com. Vale, în suprafață de 28 ha. m. p. Regim crâng. Revoluția normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Coasta Preșii, județul Târnava Mică, proprietatea comunei Cucerdea, în suprafață de 26 ha. 1900 m. p. Regim crâng. Revoluția normală 30 ani.

No. 166.384/937.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Răchitiș, județul Ciuc, proprietatea orașului Mercurea-Ciuc, proprietatea orașului Mercurea-Ciuc, în suprafață de 1208 ha. 4700 m. p. Regim și tratament codru cu țări rase. Revoluția normală 100 ani.

No. 166.385/937.

a) Amenajamentul pădurii Valea Rea - Filipea, seria V-a, Jud. Bacău, proprietatea Statului, în suprafață de 977 ha. 4000 m. p. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 96 ani. Revizuirea după 8 ani.

b) Amenajamentul pădurii Valea Seacă, seria VII-a, Jud. Bacău, proprietatea Statului, în suprafață de 781 ha. 9000 m. p. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 96 ani. Revizuirea după 8 ani.

c) Amenajamentul pădurii Tisa Silvestri, seria III-a, Jud. Bacău, proprietatea Statului, în suprafață de 458 ha. 5000 m. p. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 96 ani. Revizuirea după 8 ani.

d) Amenajamentul pădurii Pădina, seria XV-a, Jud. Tulcea, proprietatea Statului, în suprafață de 146 ha. 3000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani.

No. 166.387/937.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Pădina - Vlășoara, Jud. Brăila, proprietatea Voluntă Gh. Plesuila, în suprafață de 52 ha. 9350 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Stejar, Județul Arad, proprietatea Composesoratului din comuna Stejar, în suprafață de 52 ha. 7100 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii Păulișul-Nou, Județul Arad, proprietatea comunei Păulișul-Nou, în suprafață de 46 ha. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani, revoluția tranzitorie 30 ani în vederea conversiunii în crâng.

d) Amenajamentul pădurii Bătuța, Județul Arad, proprietatea Composesoratului Bătuța, în suprafață de 43 ha. 1100 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Uinca, Județul Vlașca, proprietatea Traian C. Rădulescu, în suprafață de 11 ha. 0900 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 16 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Ulaşca, Județul Vlașca, proprietatea Elisabeta P. Smărăndescu, în suprafață de 10 ha. 5700 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 16 ani.

No. 174.582/937.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Declarații.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) T. Moșotu

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Memברי:

Drăcea M.
Ioan P.

Rădulescu M.
Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1937:

Președinte: Drăcea M.

Vice-Președinți: { Alimănișteanu C.
Stinghe N. V.

Casier: M. Rădulescu

Secretar general: Tr. Ionescu-Heroiu

Secretari: { Ilie C. Demetrescu
D. A. Sburlan

Memברי:

Bunescu M. C.

Ionescu A.

Butoi Al.

Lazăr H.

Caragea N. N.

Lufescu Gh.

Emanoil C.

Minescu Gh.

Florescu M. P.

Năstăsescu Gh.

Georgescu P. C.

Nedelcovici Ath.

Grozescu D.

Priboianu V.

Vâlceanu Eug.

Cenzori: Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.

Cenzori supleanți: Teodorescu Șt., Constantinescu Gh. și
Georgescu Șt.

Prețul abonamentului:

Pe un an pentru instituții	500	Lei
„ „ „ particulari	300	„
„ „ „ pentru membrii Societății	200	„
„ „ „ pentru conducători și brigadieri	75	„
Numărul	25	„

Manuscrisele nepublicate se inapozază.

OCTOMBRIE 1937

ANUL XLIX

Nr. 10

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII
"PROGRESUL SILVIC"

REDACTIA ȘI ADMINISTRATIJA:

SUMARUL :

Studii :

Nota de țare. Observațiuni practice și teoretice *M. Prodanciu*

Referate — Comentarii :

Problemele lemnului la congresul internațional de încercări de materiale dela Londra *D. A. Sburan*
 O mașină pentru prelucrarea lemnului de foc în frize de parchete *C. C. Teodorescu*
 Importantă jurisprudență în aplicarea art. VIII din legea modificatoare a codului silvic *I. Florescu*
 Urmăririle mijloacele de realizare ale altora *At. Haralamb*

Problemele zăcii :

Delictele silvice.
 Concepția proprietății forestiere și apărarea ei *Ion Florescu*
 Delictul silvic : *G. G. Pavalachi*
 Poziția activă a inginerului silvic față de delict *Tr. Heroiu*
 Delictele silvice. *I. Moldovanu-Junior*
 Interzicerea pășunatului caprelor în păduri *Ioan Pető*
 Nenorocirea pădurilor românești *C. Criveanu*
 Ciopârțirea brazilor *M. Ene*
 Ceva despre delictele silvice *N. Câmpcan*

Cronica :

Actualități *Horin Manole*
 Freamăte de îngrijorare *At. Haralamb*
 Prietenii Codrilor *A. C. Fălcu*
 Presa cotidiană și problemele forestiere în cursul lunilor Mai și Iunie 1937 *Cezar Cristea*

Mercuriale :

Piața internațională și națională a lemnului *V. C. Filip*
 Cib și Etec (comunicat pentru presă) * * *

Recenzii — *Revista Revistelor* — Informațiuni — Societatea «Progresul Silvic» — Publicații.

S O M M A I R E :

Etudes :

La note de débitage. Observations pratiques et théoriques *M. Prodanciu*

Rapports et commentaires :

Les problèmes du bois au congrès international de recherches des matériaux, à Londres *C. C. Teodorescu*
 Une machine pour le débitage du bois en frises de parquet *D. A. Sburan*
 Importante jurisprudence concernant l'article VIII de la loi de 1920 *I. Florescu*
 Poursuivant les moyens de réalisation des autres pays *At. Haralamb*

Problèmes à l'ordre du jour :

Les délits forestiers.

Chronique — Mercuriales — Les livres — Revue des Revues — Informations — Société «Progresul Silvic» — Publications.

I N H A L T :

Abhandlungen :

Sägespannung. Praktisch- und theoretische Bemerkungen *M. Prodanciu*

Mitteilungen :

Wolzprobleme bei dem Londoner internationalen Kongress für Materialienprüfung *C. C. Teodorescu*
 Eine Maschine für die Parkettleisten *D. A. Sburan*
 Wichtige Jurisprudenz betreffs das Gesetz von 1920 *I. Florescu*
 Wie sich die Verwickelungsmitteln in anderen Ländern entwickeln *At. Haralamb*

Tagesfragen :

Forstfrevel.

Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Verein «Progresul Silvic».

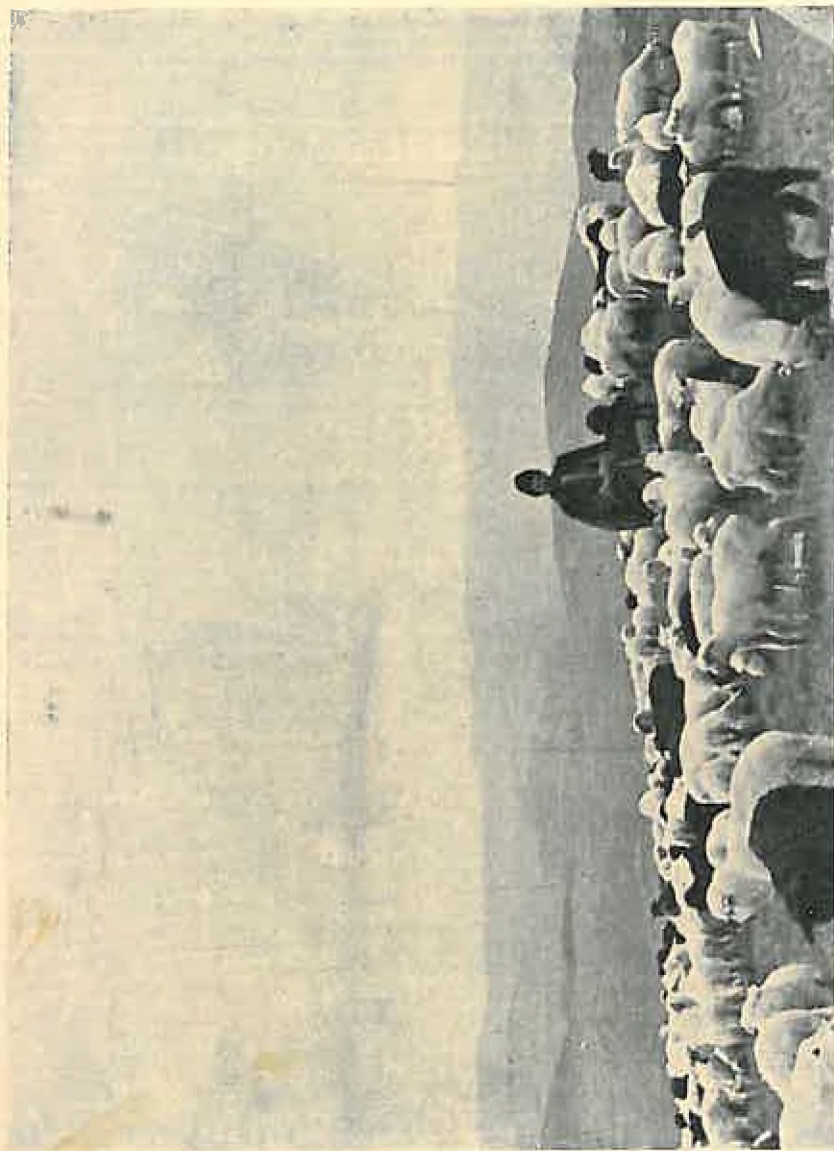
U.S. Forest Service

Forest Service, U.S. Department of Agriculture
This is a reproduction of a photograph of the tree shown in the photograph above. It is a reproduction of a photograph of the tree shown in the photograph above. It is a reproduction of a photograph of the tree shown in the photograph above.

Cișu (Ci. Panikacu)

Munji Bucegi. Larice la limita superică a pădurii.
Les derniers mélèzes à la limite supérieure de la forêt dans le massif de Bucegi. (Carpathes méridionales).
Bucegi Gëbirge. Lärche an der oberen Waldgrenze.

Clisru G. Ponaticescu

Viață pastorală în gurile alpine din Bucegi.
La vie pastorale dans les alpages du massif de Bucegi (Carpathies méridionales).
Alpwirtschaft in Südkarpathen (Bucegi-Gebirge).

S T U D I I

NOTA DE TĂERE

OBSERVAȚIUNI PRACTICE ȘI TEORETICE

de Ing. M. PRODANCIUC

1° Calculul notei de tăere.

1. Pentru o utilizare cât mai completă a unui buștean în gater sunt necesare calcule sau tabele complete și expeditiv, cari să poată fi mânuite cu ușurință atât pentru determinarea tuturor elementelor cât și pentru verificarea rezultatelor. Se vor evita întotdeauna notele de tăere „cârpite” bazate pe simț sau pe alte note de tăere anterioare.

Calculul notei de tăere precum și al elementelor necesare unei bune utilizări a bușteanului în gater se reduce în practică la:

- a) aflarea bazei prisme de o lățime dată
- b) determinarea lățimii unei scânduri oarecari din modelul de tăere, în funcție de grosimea totală a pieselor la acea scândură.

Voiu da toate procedeele exacte și practice pe cari le-am văzut întrebuințate :

1° Metoda exactă: Fiind date :

diametrul bușteanului

lățimea prisme (sau distanța între cele 2 scânduri simetrice a căror lățime voim să aflăm.

baza prisme (lățimea scândurii) se determină prin formula :

$$b = \sqrt{d^2 - l^2} \quad (1)$$

Întrebuințarea acestei formule e incomodă pentru calcul, necesitând timp și neputându-se folosi de oamenii fără instrucție academică.

În practică se întrebuințează formule aproximative sau tabele care dau deadreptul mărimile căutate:

II. Formulele practice

Formulele cunoscute în practică sunt :

$$b = d + \frac{1}{3} d - l + z \quad (2)$$

$$b = 1.4 d - l \quad (3)$$

$$b = d - \frac{1}{2} l \quad (4)$$

Formula (4) nu e exactă decât într'un interval foarte restrâns; din această cauză nu se întrebuințează.

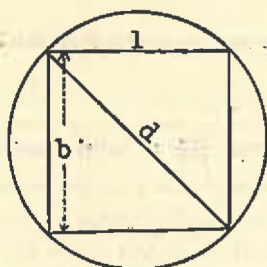

Fig. 1.

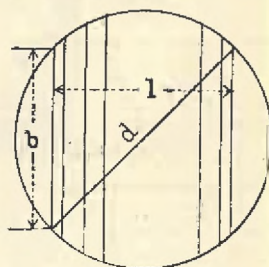

Fig. 2.

Valorii găsite după această formulă trebuie să-i adăugăm un coeficient de siguranță datorit neregularității secțiunii bușteanului.

La lemnul de rășinoase acest coeficient e suficient a-l lua de

$$c = - 1.5 \text{ cm} \quad (5)$$

astfel fiind, formulele (1) și (3) devin

$$b = \sqrt{d^2 - l^2} - 1.5 \quad (1')$$

$$b = 1.4 d - l - 1.5 \quad (3')$$

Formula (2) e foarte des întrebuințată și e dată și în „Kaufmännische Holzverwertung, Holzhandel und Sägebetrieb“ de Hufnagl și Flatscher.

Coeficientul z e astfel calculat în funcție de diametrul bușteanului încât se ține seamă și de neregularitățile secțiunii, formula rămânând pentru calculul practic în forma (2).

Acești autori dau pentru z următoarele valori:
 pentru bușteni sub 20 cm. $z = 0$
 pentru bușteni între 21—30 cm. $z = + 0,5$ cm.
 pentru bușteni între 31—40 cm. $z = + 1,0$ cm.
 pentru bușteni între 41—50 cm. $z = + 1,5$ cm.
 pentru bușteni dela 51 cm. în sus. $z = + 2,0$ cm.

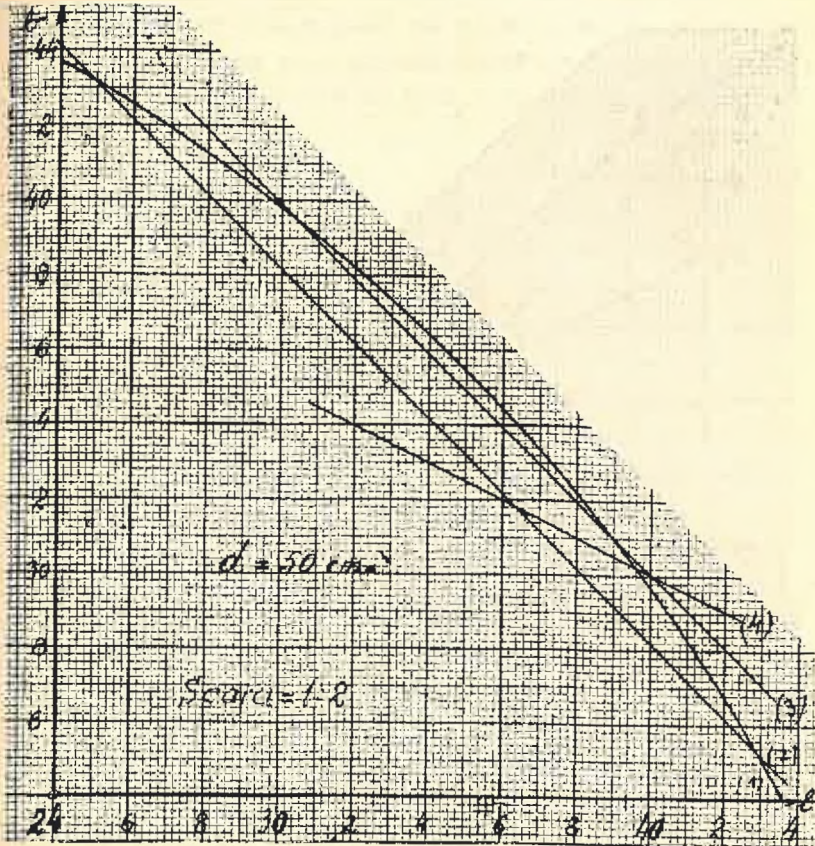

Fig. 3.

Reprezentând grafic curbele lui b după cele 4 formule ajungem la următoarele rezultate (dau curbele pentru diametrul de 50 cm și de 38 cm).

Dreapta $b = d + \frac{1}{3} d - 1 + z$ și curba $b = \sqrt{d^2 - 1^2}$ în 2 puncte: între aceste puncte formula 2 e deci aplicabilă, dând valori

cari diferă de valorile exacte cam cu 1.5 cm. până la 2 cm, ceea ce face tocmai coeficientul de siguranță.

Formula (2) e aplicabilă între limitele :

$$\frac{1}{2} d - \frac{1}{6} d$$

Formula (3) e aplicabilă între $\frac{3}{4} d$ și $\frac{4}{6} d$ dând în acest interval valori foarte apropiate de valorile date de curba $b = \sqrt{d^2 - l^2}$.

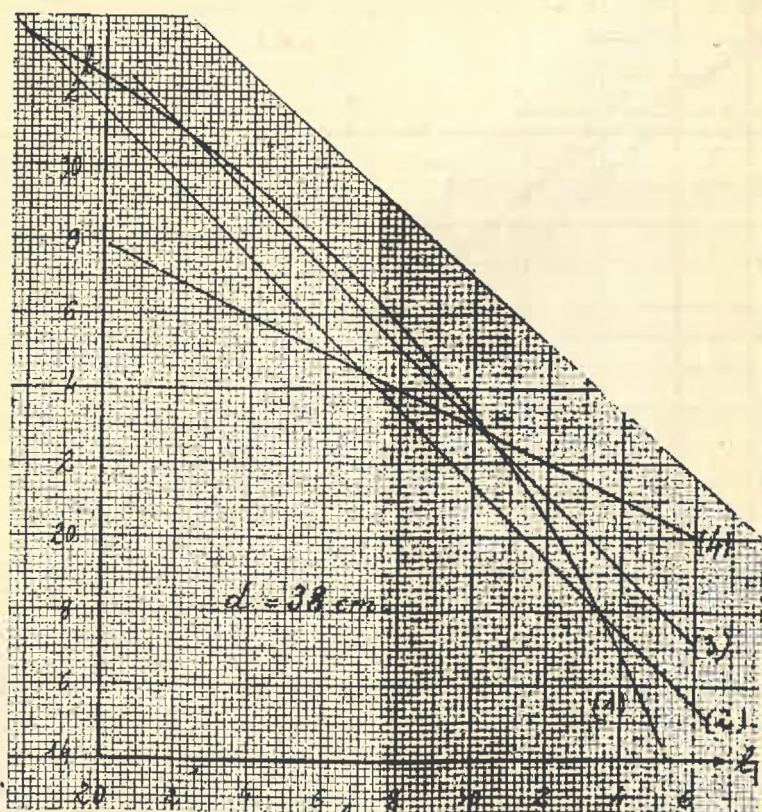

Fig. 4.

Astfel fiind, va trebui să dăm formulei (3) expresia (3') și în această formă se preferă a fi întrebuințată în practică, fiind mai comodă pentru calcul.

Formula (4) nu e aplicabilă și nu o dau decât pentru a o aminti.

III. Tabele

Intrucât formulele nu sunt aplicabile decât într'un anumit interval, iar pentru practică avem nevoie de un interval mai mare, mai ales pentru comenzi speciale, s'au alcătuit tabele cari dau valorile exacte.

Astfel, *Abel* în cartea sa „Handbuch der Technik des Weichholzhandels” dă un tablou, în care baza căutată se află scăzând din diametrul bușteanului un număr de cm, care variază după cum lățimea prisme (sau grosimea totală a scândurilor) e cuprinsă între $d - \frac{3}{4} d$; $\frac{3}{4} d - \frac{1}{2} d$; $\frac{1}{2} d - \frac{1}{3} d$.

Acest tablou dă însă tot numai rezultate aproximative.

O tabelă completă este cea publicată de *W. Gardos-Grünwald* „Die praktische Holz ausnuetzung (Kalkulationstabelle) publicată înainte de războiu.

Această tabelă dă mărimile căutate pentru buștenii de toate grosimile, cu diametre variind din 2 cm. în 2 cm. și pentru lățimi din cm. în cm.

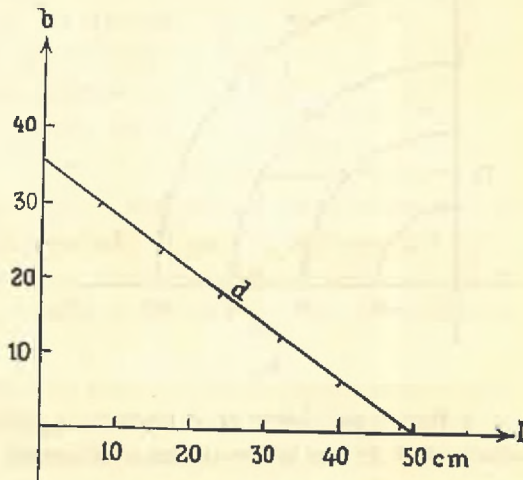

Fig. 5.

IV. Grafice.

În lipsa acestor tabele a căror întrebuințare ne scutește de calcule, putem imagina grafice a căror întrebuințare e tot așa de comodă. Astfel de grafice (abace), pe cari le-am introdus la fabrica Fondului Bisericesc din Brodina, dau valorile căutate cu aceeași exactitate ca și tabelele.

Aceste grafice sunt foarte simple :

a) *Graficul în triunghi dreptunghiu.* Se construiesc 2 linii gradate perpendiculare între ele.

Pe una luăm lățimea dată. Pe o linie oblică luăm ca ipotenuză

diametrul bușteanului. Catena a 2-a din triunghiul astfel format ne dă mărimea căutată.

Această construcție se face pe carton mare. Pentru așezarea diametrelor se pune o linie de carton gradată cu un ac.

În acest fel mănuierea graficului e mult mai ușoară.

b) *Graficul cercurilor.* Un grafic mult mai comod de întrebuințat, ca și tablele directe, e *graficul cercurilor concentrice*. Curba $b = \sqrt{d^2 - l^2}$ (1) este un cerc.

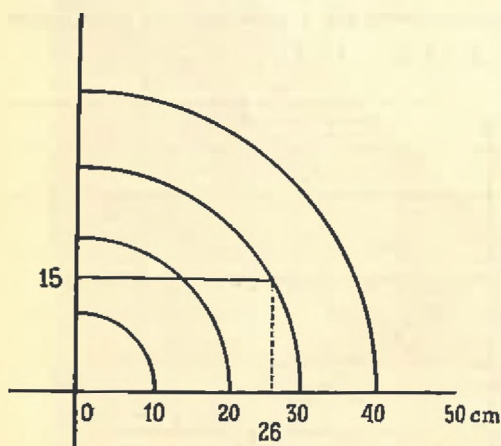

Fig. 6.

Construind pe hârtie milimetrică o serie de arce de cerc concentrice cu d ca rază, putem determina direct valoarea lui b în funcție de l , astfel cum se vede în figura 6. Pentru claritate construim în practică la scară mare (1:1 sau 1:2) sfer-turi de cerc alăturate, fiecare cadran cuprinzând alte mărimi ale lui d .

În loc să-l luăm pe d ca rază îl putem lua pe d ca diametru, atunci însă trebuie să construim semicercuri.

2°. *Norme pentru facerea unei note de tăere :*

a) *La tăerea în prismă.*

Tăerea în prismă se preferă celei în plin, din următoarele motive :

1°. Dimensionarea scândurilor se face mai exact.

2°. Evităm o parte din pierderile ce s'ar datora relei refectării din partea circularistului.

3°. Satisfacem mai ușor o anumită comandă.

4°. Favorizăm mai ales lățimile cerute în comerț.

5°. Dela o anumită grosime, lățimile rezultate din tăerea în plin ar fi prea mari.

6°. Defectele părții din exterior ale trunchiului sunt eliminate și nu mai depreciază scândurile rezultate prin prismare.

Din matematică știm că dintre toate dreptunghiurile înscrise într'un cerc, pătratul are cea mai mare suprafață.

Astfel fiind, se caută ca lățimea prisme să fie pe cât posibil egală cu baza.

În practică însă, se caută ca baza prisme să fie ceva mai mare decât lățimea aleasă a prisme, din următoarele motive :

1°. La buștenii mari, lățimea de refecare ar trebui să fie prea mare, ca să se respecte principiul de mai sus.

2°. Prin faptul că lățimea prisme e mai mică, se poate câștiga din margini lățimi diferite în afară de lățimea principală, astfel ca să putem satisface comerțul (d. ex. 20% 19--30 cm. lat și 80% 28,5 cm. lat).

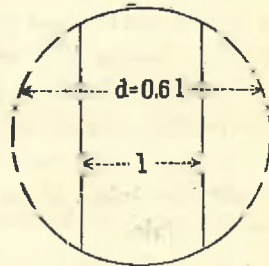

Fig. 7.

3°. Repartizăm, mai ales la buștenii cei groși, consumul de forțe în cele 2 intrări ale bușteanului în gater în mod sensibil egal : din aceasta rezultă o economie, care compensează cheltuiala ce se face în plus la tăerea în prisme prin trecerea de 2 ori a bușteanului în gater.

4°. În orice caz lățimea de refecare (adică lățimea prisme) nu va fi aproape egală cu diametrul, căci atunci avantajele tăerii în prisme se pierd față de cheltuielile rezultate prin cele 2 treceri ale bușteanului în gater.

Într'adevăr, se vede că dintr'o astfel de prismă nu obținem decât puține scânduri de aceeași lățime, iar la prima tăere gaterul merge aproape în gol.

5°. Prin calcule și observații am ajuns la concluzia, că chiar dacă lățimea prisme e mai mică decât latura patratului înscris în cerc, totuși pierderea prin deșeurii nu e mai mare, datorită faptului că putem face o notă de tăere favorabilă pentru utilizarea părților dela margine.

Deci : lățimea prisme va varia dela latura patratului înscris în jos în mod practic se va lua ca punct de plecare

$$l = 0.7 d$$

și va putea fi cuprinsă între $0.7 d$ — $0.6 d$.

b) *Tăerea în plin.* Se face la comenzi speciale (boules), sau la bușteni cari nu se pot prisma. Atât la tăerea în plin cât și la tăerea prisme se va proceda astfel :

1°. Se vor evita scânduri groase pe margini (la prisma se va calcula *baza sigură* și numai în acest interval vom pune scânduri de orice grosime).

2°. Pentru utilizarea mărginilor vom pune câteva pânze în plus pentru partea mai groasă a bușteanului. Nota de tăere se face ținându-se seama de grosimea la capătul subțire. Peste această grosime adăugăm 5—8 cm. pentru îngroșarea bușteanului și punem pânze pentru grosimi mici (12—17 mm.).

3°. Inima o vom scoate sau la sortimente cari admit inima (scânduri cu inimă la molid : Kernbretter), sau prin dulapi de comenzi speciale.

4°. Scândurile cele mai bune sunt cele cuprinse între $\frac{1}{4}$ d dela centru și $\frac{1}{5}$ d dela margine (adică $\frac{1}{4}$ d — $\frac{4}{5}$ d de o parte și de alta a centrului).

Cu aceste principii de calcul și de exploatare, celelalte chestiuni de practică se pot înțelege și aprofunda ușor.

Sägespannung. Praktische und theoretische Bemerkungen.

La note de débitage. Observations pratiques et théoriques.

L'auteur soumet à un examen les procédés utilisés aujourd'hui dans les scieries modernes, pour obtenir le plus avantageux débitage, soit : la méthode mathématique, diverses formules pratiques, les méthodes par tableaux et par graphiques. L'auteur en recommande surtout la dernière, car elle serait plus adéquate aux nécessités et plus facile à manipuler.

REFERATE - COMENTARII

PROBLEMELE LEMNULUI LA CONGRESUL INTERNAȚIONAL DE INCERCĂRI DE MATERIALE DELA LONDRA

de C. C. TEODORESCU
Rectorul Șc. Polit. Timișoara

În Aprilie anul curent s'a ținut la Londra congresul Asociației internaționale pentru încercarea materialelor. Printre preocupările asociației studiul lemnului ocupă un loc important. În grupa C, materiale organice, o sub grupă a fost rezervată lemnului.

Pentru motive de organizare, cu această ocazie, problema pusă a fost aceea a preservării lemnului și în acest cadru s'au făcut comunicații interesante.

Prof. Dr. Ing. *Å. Nowak* (Mödling lângă Viena) a examinat apărarea lemnului contra focului, apei, insectelor și ciupercilor. Pentru foc care ia o importanță din ce în ce mai mare, față de apărarea contra atacurilor aeriene, se constată că produsele active de piață sunt prea scumpe, iar acele care sunt ieftine au o durată scurtă. Pentru apă se recomandă impregnarea cu ceară, parafină, care le face mai puțin sensibile. Pentru ciuperci sunt cunoscute gudroanele. Dar cum în țările sărace aceste gudroane își găsesc altă întrebuințare în distilării, se caută alte produse ca săruri de cupru, arsen, zinc, mercur, flor. Se caută acum un mijloc universal, care să apere lemnul în mai multe direcții, pentru a evita o tratare costisitoare pentru fiecare caz în parte.

Prof. Dr. *F. Liese* (Școala superioară silvică din Eberswalde, Germania), expune noi mijloace în domeniul conservării lemnului. Procedeu aplicat la traversele de fag prin injectare de gudron cu presiune, nu pătrunde în miezul lemnului, așa că s'a constatat că larvele de *Lentinus squamosus* continuă să-l distrugă. S'a modificat

procedeul căutând a realiza o manta impregnantă care să nu mai fie atinsă, în acest scop traversele trebuiesc prelucrate și găurite anterior.

Pentru tratamentul cu săruri de fluor se amestecă compuși de bicromat care face ca soluția să se spele mai greu. S'a găsit că tratamentul prin osmoză la lemnele noi permite ca sarea să intre foarte adânc.

S'au creat metode pentru apărarea lemnului deja puse în operă. Este metoda bandajelor, aplicând amestecul de sare pe un bandaj care se leagă pe lemn. Pentru capetele stâlpilor de telegraf se fac bandaje speciale. La calea ferată germană penele care se pun pentru repararea căii, se impregnează cu o soluție supra concentrată, astfel că prin spălare aceasta trece cu timpul în traversele vechi.

Pentru apărarea contra insectelor preparatul Xylamon (naftalină chlorată) s'a dovedit ca foarte bun, căci pătrunde în lemn, chiar fiind uns pe deasupra.

Dr. J. Bryan (Laboratorul pentru studiul produselor forestiere, Princes Risborough, Anglia), expune studiul prezervării lemnului în țara sa. Creosotul este cel mai important, dar urcarea prețului a făcut întrebuintarea lui să se restrângă. Procedeul estin al unui bazin liber, cald, sau rece, este întrebuintat de fermieri direct în pădure pentru materialul de împrejmuire.

Dintre săruri, bicromatul de potasiu împreună cu un toxic ca sulfat de cupru, sau fluorat de sodiu, este bun pentru că nu se spală ulterior.

Multe produse preservative sunt puse în comerț, pentru vopsit lemnele; cele mai multe au la bază gudronul.

Pentru păstrarea lemnăriei în mină laboratorul a făcut studii comparative cu diverse produse. După cinci ani de zile stâlpii netratați erau distruși, pe când cei tratați erau încă în stare bună. Economia tratamentului lemnului în mine, unde avem căldură și umiditate apare evidentă.

Prof. Dr. E. Azzarello (Institutul experimental regal al comunicațiilor, Roma) expune metodele de încercare a lemnului tratat pentru a rezista la foc. În primul rând este necesară analiza chimică, pentru a se vedea cât a pătruns materialul ignifug, și în ce cantitate.

Pe lângă acestea trei încercări mai importante sunt următoarele:

Inercarea de inflamare, cu surcele de lemn ignifugate și naturale, puse în cuptorul cu muță la 550° . Lemnul simplu arde cu flacără în 8—25 sec. cel tratat nu arată flacără nici după 2 minute.

Inercarea de propagare a flăcării, în care proba se pune pe un bec Bunsen, lemnul natural arde, cel tratat se carbonizează fără flacără pe o lungime de 4—5 cm.

Inercarea de pătrundere a flăcării, în care proba se așează pe o placă de asbest cu o gaură în mijloc de 85 mm. Dedesubt un bec a cărui flacără pătrunde lemnul. Timpul de pătrundere este de două ori mai mare pentru probele tratate.

Dr. A. Breazano (Institutul experimental regal al comunicațiilor, Roma) dă metode noi pentru determinarea puterii prezervativelor contra ciupercilor, față de cele întrebuințate în prezent și admise de conferința dela Berlin. Autorul întrebuințează plăci de lemn, de 0.6—0.7 mm. grosime, scoase din baea de prezervativ, pe care însămânțează o porțiune de micelium. Păstrând 7—8 zile proba într'un tub Roux, la umezeală și $18-20^{\circ}$ temperatură, ciuperca se desvoltă și dacă lemnul nu este apărat pătrunde prin el de partea cealaltă. După câteva încercări se găsește concentrarea necesară, care apără lemnul.

Pe lângă aceste rapoarte, au fost și câteva asupra proprietăților generale ale lemnelor.

Prof. Ing. K. Ryska (Directorul Institutului de încercări la Politehnica cehă din Brno) dă încercările asupra bradului roșu (*Picea excelsa*) plantat în Cehoslovacia. Incercările de macro- și microstructură, densitatea, umflarea lemnului, duritatea, rezistența la compresiune, încovoere, întindere, tăere, lovituri, cotele de calitate și tenacitate au fost determinate, și date în același timp și variațiile rezultatelor obținute.

Dr. Ing. L. Cizek (Laboratorul de încercări la Politehnica cehă din Praga) a dat încercările făcute asupra rezistenței lemnelor la compresiune perpendicular pe direcția fibrelor, dând rezultatele obținute.

Prof. E. Suenson (Politehnica Copenhaga) determină procentul de umiditate în lemn, prin scoaterea cu un burghiu special a unei probe care se usucă și se cântărește. În timpul tăerii se pierde o parte din umiditate pentru care se aplică anume factori de corecție.

P. Landsem (Anglia) studiază proprietățile grinzilor îmbinate cu pene.

Într-una din zile s'a făcut o vizită la laboratorul de cercetări pentru produse forestiere, care se află în vecinătatea Londrei la Princes Risborough.

Laboratorul urmărește toate problemele lemnului începând de la structura anatomică, identificarea, proprietățile lemnului, uscarca și pregătirea lemnului, rezistența, prezervarea lemnului, mycologia, entomologia și chimia în legătură cu lemnul până la probleme în legătură cu utilizarea lemnului.

O serie de 28 pavilioane mai mari și mai mici adăpostesc diferitele secțiuni, iar terenul împrejur este frumos gazonat.

Profitând de această vizită s'a ținut o conferință între cei prezenți, pentru a schimba câteva puncte de vedere cu privire la încercările lemnelor. Au luat parte: Prof. C. Ryska (Brno), L. Cisek (Praga), Prof. O. Graf (Stuttgart), Dr. Trendelenburg (München), Prof. L. Bienfait (Amsterdam), R. Schlyter (Stockholm), L. Markwardt (Madison), C. Teodorescu (Timișoara), iar din partea laboratorului W. Robertson, S. Stillwell și C. Chaplin.

Se expune încercările făcute în laborator care sunt: încercare la încovoere statică cu o singură ramură, pentru determinarea calităților elastice cu două sarcini, încercare la șoc, compresiune laterală, tensiunea perpendicular pe fibre, tăerea, spintecarea.

Se propune, ceea ce întrunește azeziunea celor prezenți, ca să se pună toată lumea de acord asupra secțiunii minime de 25 mm. lungimea preseii fiind în raportul 3 : 1, până la 5 : 1.

Pentru încovoere se alege două sarcini iar secția patrată de 25 mm.

**Holzprobleme bei dem Londoner internationalen Kongress
für Materialienprüfung.**

**Les problèmes du bois au congrès international de recherches des
matériaux.**

L'auteur expose les problèmes concernant le bois, présentés et discutés au congrès international de recherches des matériaux, qui a eu lieu cette année à Londres.

O MAȘINĂ PENTRU PRELUCRAREA LEMNULUI DE FOC IN FRIZE DE PARCHETE.

de D. A. SBURLAN

Consumul de lemne de foc este la noi încă foarte activ, celelalte combustibile precum petrolul, cărbunele etc. fiind utilizate pe o scară destul de redusă, mai mult în orașele mari.

Piața comercială internă cere în special lemn de foc din specii tari : stejar, fag, salcâm, mai puțin carpin, ulm. Se acordă preferință specială stejarului, nu pentru că ar avea o putere calorică mai mare, ci pentru că arde mai domol și dă jăratec mai mult decât fagul (ține soba caldă mai mult timp !).

Comerțul bucureștean apreciază mult ca lemn de foc „cerul”, care se găsește în pădurile de câmpie din preajma Capitalei ; ceea ce nu împiedică să se vândă adesea consumatorilor drept „ce” orice neam de stejar.

Cererea de lemn de foc fiind mare, majoritatea pădurilor de fag și stejar din ținuturile apropiate de marile orașe de la noi se exploatează în vederea producerii acestui material. Concurența între exploatare și dorința de a aduce pe piață lemn „cu față frumoasă” pe de o parte, simplitatea exploatării și fasonării și diferența prea mică până acum între prețul lemnului de lucru și de foc, pe de altă parte, determină adesea pe producători să clasifice și să fasoneze ca lemn de foc, mult lemn, căruia la o exploatare îngrijită ar trebui să i se dea altă destinație.

De acest păcat suferă, dealtfel, deopotrivă și exploatările de păduri particulare și cele de Stat și nu rareori ne-a fost dat să auzim organele de control ale Caps-ului făcând încriminări șefilor de ocoale, că „pentru a-și face viață comodă” bagă tot lemnul de stejar, din câte un parchet, la lemn de foc.

Oricare ar fi cauzele care provoacă această stare de lucruri, trebuie să constatăm, că foarte dese ori în stivele de lemn de foc întâlnim piese, pe care ar fi greșit să nu căutăm a le valorifica altfel. De multe ori dogarii, căruțașii, rotarii și alți mici industriași în lemn cer să li se îngăduie a scoate din stive materialul lemnos, de care ei au nevoie și e regretabil că această „alegere” nu se practică pe o scară mai mare. Chiar dacă nu s'ar realiza prin această operație un câștig însemnat, simplă conștiința că s'a dat unui material, care din zi în zi devine mai mare, o utilizare mai bună, ar trebui să constituie un îndemn pentru cei ce manipulează lemnul de foc.

Am auzit adeseori, că și la noi, în depozitele de lemne din marile orașe există mici industriași, care aleg bucățile de lemn de foc mai frumoase, spre a le fasona în frize de traverse. Pentru aceasta se folosesc de ex. în București fierăstraie cu panglică, utilizate în atelierele de tâmplărie sau fierăstraie circulare obișnuite. Cât de greu se pot fasona frizele cu aceste mașini și mai ales, întrucât piesele produse sunt și exact dimensionate, se înțelege dela sine.

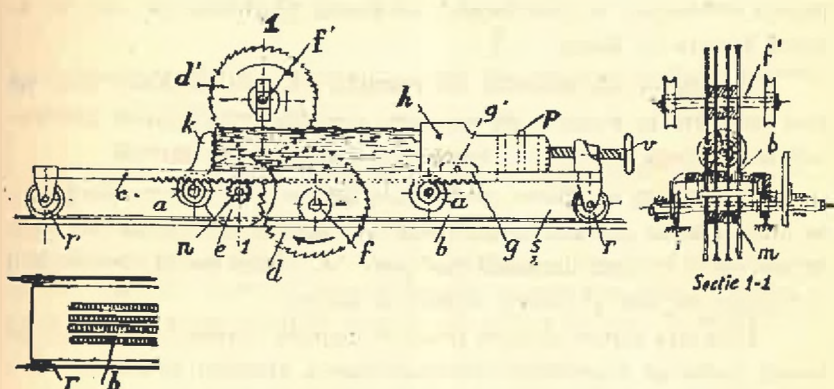
Cu ocazia congresului internațional de Silvicultură dela Budapesta, din Sept. 1936, d-l Dr. R. B o k o r a prezintat descrierea unei mașini foarte simple cu ajutorul căreia fasonarea frizelor din lemne de foc este considerabil ușurată.

Se știe, că fasonarea buștenilor scurți cu ajutorul gaterelor cu mișcare alternativă este foarte dificilă și puțin rentabilă, din cauză că manipularea acestor piese se face cu multă greutate și răpește mult timp. Trebuia deci să se caute o mașină mai simplă, care să permită tăierea mai avantajoasă în lung a acestora, ca și a altor piese scurte de lemn, cum sunt bucățile de lemn de foc, etc.

Această mașină este fierăstrăul c i r c u l a r, care prin faptul că are o mișcare continuă, într'o singură direcție, permite prelucrarea lemnului într'un timp mult mai scurt decât gaterul. Utilizarea f. circular la tăierea în lung a lemnelor nu e nouă: de mult timp se folosesc f. circulare duble sau suprapuse pentru fasonarea buștenilor scurți ori subțiri în grinzi sau f. circulare multiple pentru producerea lanteților din dulapi sau margini, etc.

La crearea unei mașini, speciale pentru fasonarea lemnelor de foc în frize, problema tehnică de rezolvat era aceea a dispozitivului

de fixare a acestor piese de lemn scurte și cu o secțiune transversală așa de variată, care sunt lemnele de foc și găsierea unui mecanism de înaintare cât mai simplu. Acestor două condiții le corespunde perfect noua mașină patentată în Ungaria de Ing. *A c z é l*, care permite prelucrarea bucăților de lemn de foc, de 1 m. lungime, oricare ar fi grosimea lor sau a pieselor de cherestea de produs și a cărei descriere o dăm mai jos (după d-l *B o k o r*).

Mașina are două fusuri suprapuse, dar deplasate lateral (*f* și *f'* în figură), pe care se găsesc mai multe discuri de fierăstraie circulare (*d* și *d'*) plasate două câte două în acelaș plan vertical, astfel încât cele de desubt întregesc tăietura făcută de cele de deasupra.

Discurile au acelaș sens de rotație; prin acesta mecanismul de înaintare a piesei de lemn este descărcat iar piesa poate fi împinsă înainte cu foarte puțină întrebuințare de forță motrice.

Bucata de lemn de fasonat se așează pe un cărucior, care poate fi mișcat înainte și înapoi, cu ajutorul unor roțițe (*r*), care aleargă pe șine (*ș*). Căruciorul are platforma lăcută din mai multe grinzioare (*b*), pentru ca discurile fierăstraielelor să poată găsi între ele spațiul necesar pentru a se roti. Fiecare grinzioară este terminată în partea dinainte cu un cap (*k*), prevăzut în interior cu grife, care servesc la fixarea bucății de lemn.

La celălalt capăt al bucății de lemn se află un butuc masiv de fier (*h*), care poate fi împins înainte pe circa 10 cm. cu ajutorul volantului de mână (*v*) cu șurub ca să strângă piesa, iar drumul

către pânze îl parcurge alunecând cu dinții (p) în două șanțuri longitudinale.

Butucul de fier este tăiat în fața frontală de mai multe șanțuri de sus în jos, astfel că discurile pot executa tăierea până la capăt a bucății de lemn.

De ambele părți ale butucului de fixare se află montate șanțurile de ghidare (g), în care pătrund ghizii sudați (g') pe grinzișoare. În acest mod grinzișoarele de distanță (b) sunt fixate în partea anterioară a căruciorului, alcătuind platforma pe care se așează bucata de lemn.

Platforma căruciorului se reazimă pe două rulouri (a), pe care sunt fixate registre de spațiere, cari țin grinzișoarele platformei la distanța dorită, împiedicând deplasarea lor laterală.

Căruciorul are fixate pe una din laturile sale o cremalieră (c), în dinții căreia pătrund dinții roțiței n; aceasta din urmă primește rotația de la o roată de mână mai mare (e), dând astfel căruciorului o mișcare de dus și întors, lipsită de șocuri.

Distanța dintre discuri poate fi reglată, punând între ele, pe fusuri, șaibe de o grosime corespunzătoare grosimii frizelor de obținut.

Atât mișcarea înainte a căruciorului, cât și strângerea șurubului de fixare a bucății de lemn, pot fi mecanizate. Față de prețul redus al mâinii de lucru dela noi, această perfecționare nu ni se pare necesară.

Frizele și scândurelele obținute cu ajutorul acestei mașini sunt retezate, refecate și prelucrate apoi mai departe, în modul cunoscut.

Randamentul bucăților de lemn de foc alese, în frize brute, se ridică până la 30—35% din volumul brut, adică aproape tot atât cât dau și gaterile, la fasonarea buștenilor de foioase, ceea ce se explică prin faptul că piesele de lemn de foc sunt scurte și relativ drepte.

Marginile și deșeurile ce cad din această prelucrare pot fi tăiate scurt și se vând iarăș ca lemn de foc, adesea pe preț mai mare decât sortimentele obișnuite (pentru bucătării, sau pentru aprins focul).

Printr'o lungire a căruciorului mașina s'ar putea adapta pentru prelucrarea buștenilor scurți de fag, stejar, plop, etc. în ulucă de gard, leațuri pentru acoperiș, scânduri pentru construcții rurale.

Nu avem informațiuni, unde se fabrică această mașină în Ungaria și nici ce rezultate a dat până în prezent în practică. Față de simplitatea dispozitivelor și mecanismelor sale, credem însă că va corespunde tuturor cerințelor și va da puțința unei folosiri mai raționale a produselor forestiere. Ar fi, în orice caz de dorit, ca ad-ția pădurilor Statului să-și ia asupra sa sarcina de a o experimenta, și dacă va da satisfacție, de a o introduce cât mai mult.

Eine Maschine für die Bearbeitung des Brennholzes in Parkettleisten.

Une machine pour le débitage du bois en frises de parquet.

A l'occasion du Congrès international de sylviculture qui a eu lieu, en 1936, à Budapest, Mr. le Dr. R. Bokor a présenté la description d'une machine imaginée par Mr. Aczél, à l'aide de laquelle les pièces de bois — droites et saines — destinées au chauffage, peuvent être débitées en frises de parquet.

JURISPRUDENȚA IMPORTANTĂ ÎN APLICAREA ART. VIII, DIN LEGEA MODIFICATOARE A CODULUI SILVIC.

de IOAN FLORESCU

În art. 36 din Codul Silvic, se pune principiul că: „împărțirea pădurilor proprietate a moșnenilor nu se poate face decât în natură” iar în caz de se cere împărțea prin Justiție, ea nu se poate face decât dacă judecata va constata că imobilul se poate comod împărți în natură.

Intrucât se constatare că prin împărțelile făcute în pădurile moșnenilor se ajunge la fărâmițeala lor, iar un amenajament nu se mai putea întocmi după exploatarea pădurii divizate, s'a venit cu corectivul din art. VIII al Legii modificatoare a Codului Silvic, care prevede:

«chiar în urma împărțelii făcute în baza art. 36 Cod. Silvic, în ce privește exploatarea pădurii, starea de indiviziune continuă mai departe, iar folosința moșnenilor din exploatare va fi regulată potrivit regulilor stabilite de dispozițiunile art. 37-54 din Codul Silvic».

Din textele citate mai sus, se vede că Legea a înțeles să pună chestiunea reconstituirii obștei în cazul când moșnenii s'au divizat pe baza art. 36 Cod. Silvic și au devenit proprietari individuali, obștea dispărând.

S'a pus însă întrebarea, care este norma după care legalmente ar trebui să se procedeze atunci când unul din moșneni, posedând un mare număr de drepturi, obține eșirea din indiviziune față de obște, își separă pe teren proprietatea sa, iar obștea rămâne a funcționa mai departe ca proprietară a pădurilor ce i-au rămas.

Organele silvice chemate să avizeze, au înțeles că art. VIII, are o aplicare generală și au procedat constant ori de câte ori s'a

pus această chestiune. Curtea de Apel Buc. S. I. cu Decizia No. 355/1935. a dat soluția contrară.

Fiind prima hotărâre judecătorească în acest sens, Ministerul de Agricultură și Domenii a atacat-o cu recurs și astfel Inalta Curte de Casație a fost chemată să se pronunțe în aplicarea art. VIII din Legea modificatoare a Codului Silvic, chestiune care este de o importanță capitală în economia Țării putând conduce la pulverizarea pădurilor moșnenești.

Speța

Munții Găinațu-Mare și Găinațu-Mic din județul Muscel, acoperiți în cea mai mare parte cu păduri seculare de molid și fag se stăpâneau în devălmășie de către moșnenii Obștei Nămăești Jud. Muscel, între acești moșneni figurând și N. Cornățeanu.

În 1913, prin sentința cu No. 273/1913 a Tribunalului Muscel, determinându-se în conformitate cu art. 29 Codul Silvic, drepturile fiecăruia dintre moșneni, — s'a recunoscut lui N. Pr. Cornățeanu drepturi indivize pentru 1317 și $\frac{1}{4}$ dramuri din totalul de 2012 dramuri.

În baza acestei sentințe și potrivit art. 36 din Codul Silvic, care arată că se poate cere eșirea din indiviziune, dar numai în natură și, dacă se poate împărți comod în natură, N. Pr. Cornățeanu la 15 Noembrie 1923 a pornit proces la Trib. Muscel.

La 27 Martie 1924, prin actul transcris la No. 1004/1924 al Trib. Muscel, N. Pr. Cornățeanu vinde drepturile sale Domnilor: Alexandrina D. Popeia, G. A. Popeia, Constanța Calangiu și Paraschiva Calangiu, care fac intervenție în proces.

Prin sentința No. 296 din 15 Iunie 1928, se admite în parte acțiunea precum și cererea de intervenție a intimaților; constatând că masa de împărțit se compune din cei 2 munți în care reclamantul și intervenienții au următoarele drepturi: 368 $\frac{1}{2}$ dramuri de pășune și 409 $\frac{1}{2}$ dramuri de pădure în muntele Găinațu-Mare și 386 $\frac{1}{2}$ dramuri de pășune și 122 $\frac{1}{2}$ dramuri de pădure în muntele Găinațu-Mic.

Restul dramurilor în amândoi munții aceștia aparține Obștei moșnenilor Nămăești.

Ordonă partajarea și separarea pe teren a drepturilor recla-

mașurilor de aceea ale obștii, partaj care se face prin atribuțiune conform cererii părților, alegându-se drepturile obștei Nămăești în muntele Găinașul-Mic, iar de nu se va ajunge se va complecta cu teren din muntele Găinașul-Mare.

Această sentință a rămas definitivă prin respingerea apelurilor făcute de un moșnean după cum se constată prin Decizia cu No. 230 din 21 Iulie 1931 a Curții de Apel S. I-a din București.

La rândul lor, succesorii lui N. Pr. Cornățeanu, adică Alexandrina și Gh. Popeia și Constanța și Paraschiva Calangiu, împart între ei în 1929, muntele Găinașul-Mare pe calea unui act de partaj voluntar, aut. de Trib. Muscel sub No. 2510/1929, luând Alex. și Gh. Popeia partea nordică a muntelui Găinașul-Mare în suprafață de 371 ha. pădure și 157.50 ha. gol de munte, iar Constanța și Paraschiva Calangiu, partea de Sud a muntelui în aceeași suprafață.

În cursul procesului de eșire din indiviziune, Alexandrina și Gh. Popeia au cerut Ministerului de Domenii, aprobarea unui regulament de exploatare al lotului No. 1 din pădurea de pe muntele Găinașul-Mare.

Ministerul a cerut avizul Consiliului Technic al pădurilor care cu No. 955 din 14 Noembrie 1931, respinge regulamentul de exploatare pe motivul că pădurea fiind moșnenească, cu toate că au intervenit hotărâri care au admis eșirea din indiviziune, exploatarea totalității pădurilor de pe ambii munți, urmează a se face pe baza unui singur amenajament comun, întrucât așa cere art. VIII din Codul Silvic și pentru că amenajamentul în economia sa, trebuie să respecte principiile de continuitate în exploatare, conservare, regenerare și ameliorarea pădurii.

Ministerul aprobă acest aviz iar proprietarii lotului I, pornesc acțiune în Contencios, la Curtea de Apel Buc. Sec. I-a, împotriva refuzului de a li se aproba regulamentul de exploatare.

Curtea de Apel, admite acțiunea reclamanților prin decizia No. 355/1933 a cărei parte finală o dăm în extenso mai jos, pe considerațiunea că, deși există text de lege expres, care cere ca amenajamentul să se facă în comun, totuși aceasta s'ar putea aplica numai în cazurile când moșnenii stăpânesc parcele așa de mici încât exploatarea ar fi imposibilă altfel.

... având în vedere că prin art. VIII a legii modificatoare a C. Silvic din 1910 publicată în Monitorul Oficial No. 131 din 18 Septembrie 1920, se

prevede că: chiar în urma împărțirii făcute în baza art. 36 din C. S., în ce privește exploatarea pădurii, starea de indiviziune continuă mai departe iar folosința moșnenilor de venitul din exploatare va fi regulat, potrivit regulilor stabilite de dispozițiile dela art. 37—54 din C. S.

Că prin art. 20 din regulamentul pentru aplicarea Legii modificatoare a Codului Silvic nu se va putea face decât după ce moșnenii deveniți proprietari individuali, se vor constitui din nou în obște de exploatare potrivit legii silvice.

Având în vedere că, din contextul acestor dispozițiuni, rezultă că în ade-văr moșnenii unei obștii după ce s'au divizat în natură și și-au determinat pe teren partea fiecăruia, nu pot exploata fiecare în mod separat, partea sa. ci urmează ca să se constituie din nou în obște, numai în ce privește exploatarea.

Că această dispozițiune, legiuitorul a prevăzut-o, având în vedere, situațiunile obișnuite în care se găsesc moșnenii diferitor obștii, atunci când drepturile moșnenilor sunt foarte puțin diferențiate dela moșnean la moșnean, adică când pădurea ar fi împărțită în parcele prea mici a căror exploatare să nu facă imposibilă aplicarea condițiunilor prielnice pentru întreținerea masivelor forestiere și îmbunătățirea esenței lemnului și pentru a pune capăt stării de anarhie a modului de exploatare a acestor păduri obștești cum și pentru a le proteja în interesul general economic.

Considerând că în speță prin esirea din indiviziune a unui singur moșnean N. Pr. Cornățeanu, reprezentat prin reclamantul de azi și coproprietarii lor, surorile Calangiu, cărora li s'au atribuit muntele Gâlnașul-Mare care are o suprafață de 611 Ha. și 80 arii acoperită cu pădure și care este cu totul separat de muntele Gâlnașul-Mic ce a mai rămas Obștii Nămăești tot în stare de indiviziune, nu se poate susține că s'a împărțit pădurea în parcele atât de mici încât exploatarea exclusivă a acestei singure parcele care formează un masiv păduros destul de întins și distinct de cel ce aparține obștii care se găsește tot în stare de indiviziune, ar face imposibilă aplicarea condițiunilor prielnice pentru întreținerea masivelor forestiere cum și aplicațiunea dispozițiunilor cuprinse în Codul Silvic, în scopul continuității exploatărilor.

Că chiar exploatarea porțiunii de 305 Ha. cuvenită reclamantilor în baza partajului, făcută cu coproprietarii lor, surorile Constanța și Paraschiva Calangiu, încă nu i se poate opune obiecțiunile cuprinse în avizul Consiliului Tehnic al Pădurilor, de oarece urmează a fi considerată ca o proprietate particulară, indiferent dacă înaintea esirei din indiviziune a făcut parte dintr'o obște.

Considerând, că a pretinde reclamantilor, a forma din nou o obște în ce privește exploatarea pădurii ce odinioară a făcut parte dintr'o obște care încă se găsește în stare de indiviziune în ce privește ceilalți moșneni, înseamnă în mod indirect a nu le recunoaște dreptul de exclusivă proprietari, pentru că în modul acesta sunt puși în imposibilitate de a-și exercita acest drept, căci mai întâi ar trebui să ceară esirea din indiviziune a celorlalți 53 moșneni ce formează obștea, aceasta în cazul favorabil când obștea ar consimți să iasă din indiviziune și în urmă să constituie obștea și să ceară amenajarea, lucrare ce ar necesita foarte mult timp și însemnate sume de bani, ori nu la aceste stări excepționale s'a gândit legiuitorul când a prevăzut dispozițiunile din art VIII din Legea modificatoare a Codului Silvic și din art. 20 din Regulamentul acestei

legi modificatoare și la aceea ce se întâmplă mai ales adică la eșirea din indiviziune a tuturor moștenitorilor ce făceau parte din obște și atunci când obștea s'a desființat prin împărțirea în natură a întregului patrimoniu.

Că la interpretarea textelor din Legea silvică trebuie a se avea în vedere în prim loc ceea ce a urmărit legiuitorul și anume de a crea proprietarilor de păduri, condițiuni cât mai bune, pentru a-și pune în cât mai mare valoare proprietățile lor păduroase.

Că prin interpretarea dată de Consiliul Tehnic al Pădurilor în speța de față, nu numai că nu satisface dorința legiuitorului, ci din contră creează reclamațiilor situațiunea de a nu-și mai vedea realizat niciodată vre'un venit provenit din exercitarea dreptului lor de proprietari, prin exploatarea fondului lor păduros, ceea ce echivalează cu nerecunoașterea dreptului de proprietar.

Că deci avizul Consiliului Tehnic al Pădurilor este dat cu vătămarea drepturilor reclamațiilor, ca atare el urmează a fi anulat și ca consecință anulată și aprobarea acestui aviz de către Domnul Ministru de Domenii, prin rezoluția pusă pe acest aviz și concretizată prin adresa No. 125.516/1932, invitându-se Ministerul Agriculturii și Domeniilor să aprobe reclamațiilor amenajament pentru a exploata singuri pădurea de pe lotul No. 1, a proprietății lor exclusive.

Că în ceea ce privește aprobarea regulamentului de exploatare, Consiliul Tehnic câtă a examina în speță numai dacă regulamentul prezentat, întrunește sau nu condițiunile cerute de Codul Silvic.

Pentru aceste motive: În numele Legii: Decide :

Admite în parte acțiunea în Contencios administrativ, intentată de Alexandrina Gh. Popeia și Gh. Al. Popeia, cu petițiunea înreg. la No. 10037/1933, împotriva Ministerului Agriculturii și Domeniilor prin reprezentantul său legal.

Anulează rezoluția Ministerială pusă în avizul Consiliului Tehnic cu No. 955 din 14 Noembrie 1931, concretizată în adresa Ministerului No. 125515/1932, prin care se aprobă acest aviz.

Invită Ministerul Agriculturii și Domeniilor prin reprezentantul său legal să aprobe reclamațiilor amenajamentul pentru a exploata singuri pădurea după lotul No. 1, a proprietății lor exclusive, anume după muntele Găinașul-Mare din Județul Muscel ce formează acest lot.

Critica Deciziunii Curții de Apel.

A) Curtea de Apel, ca să ajungă la admiterea acțiunii în Contencios, analizează textele și codul silvic, invocate de Consiliul tehnic al pădurilor și conchide că art. 36 din S. C. S., arată că împărțea se face numai în natură, iar în caz de se cere împărțea prin Justiție, ea nu se poate face decât dacă judecata va constata că imobilul se poate comod împărți în natură.

Mai departe, Curtea constată că această împărțire a proprietății s'a ordonat de Justiție și s'a efectuat în fapt, atribuindu-se re-

clamanților și surorilor Calangiu — reprezentând pe N. Pr. Cornățeanu — lotul No. 1 format din Găinașul-Mare, iar Obștei moșnenilor Nămăești, compusă din 53 moșneni, drepturile codevălmașe în lotul No. 2 format din Găinașul-Mic.

Și motivează Curtea, după ce arată dispozițiunile art. 8 din lege și 20 din regulament, că rațiunea textelor este în cazul parcelelor mici, ce fac imposibilă exploatarea situației obișnuite în Obștiile de moșneni, când părțile sunt puțin diferențiate între ele și exploatarea ar face imposibilă aplicarea condițiunilor prielnice pentru întreținerea masivelor păduroase și îmbunătățirea esenței lemnelor și mai ales pentru a pune capăt stărei de anarhie a modului de exploatare a acestor păduri obștești, precum și a le proteja în interesul general economic.

Că în cazul de față eșirea din indiviziune este a unui singur obștean, care deținea aproape $\frac{2}{3}$ din suprafața totală și N. Pr. Cornățeanu, iar petiționarii reclamanți, jumătate din această suprafață partajată, că această suprafață este suficientă a forma o exploatare și nu i se poate opune obiecțiile Consiliului Technic, ea fiind o proprietate particulară, indiferent că înainte a făcut parte din Obște. Iar a pretinde reclamanților a forma din nou o Obște, înseamnă a-i împiedica în dreptul lor de proprietari, deoarece obștea, ceilalți 53 obșteni sunt în indiviziune, ar urma ca toți să se dividă și apoi să formeze o obște în vederea exploatării, aceste operațiuni împiedicând pe reclamanți în exercițiul dreptului lor.

La prima vedere această argumentare a Curții, dată la speța de față, seduce, întrucât nu este vorba de o ieșire din indiviziune generală a membrilor Obștii și pe urmă o regrupare a lor în vederea exploatării, ci aci a eșit din indiviziune un membru — N. Pr. Cornățeanu, reprezentat prin reclamanți și surorile Calangiu — cu o porțiune cu mult mai mare decât a celor 53 membri coindivizi ai Obștei. Astfel că Obștea, ca entitate și administrație, se menține, iar suprafețele sunt destul de întinse spre a se exploata și că din acest punct de vedere al speții, al situației speciale de fapt, dar această argumentare a Curței ar fi cel mult echitabilă dar nu și juridică.

B) Chestiunea aplicării art. VIII a Legii modificatoare a Codului Silvic din 1920, e mult mai gravă și de o importantă capitală căci admiterea acestei soluțiuni ar fi însemnat nu numai a se eluda

principiul art. VIII, dar chiar să nu mai aibă aplicare de oarece pe calea eşirilor din indiviziune parţiale şi succesive, oricare dintre moşneni la rândul lui ar putea solicita permisiunea de a exploata individual, pe cont propriu, porţiunea din bunul comun, asupra căruia a obţinut eşirea din indiviziune. **IATA DECI LEGALIZAREA PULVERIZARII PĂDURILOR.**

Instanţa de fond reproducând în considerente faptele arătate mai sus, recunoaşte că art. VIII din Legea modificatoare a Codului Silvic prevede că chiar în urma împărţelii făcută în baza art. 36 a Codului Silvic, în ce priveşte exploatarea pădurii starea de indiviziune continuă mai departe şi că într'adevăr moşnenii unei obşti, după ce s'au divizat în natură şi au determinat pe teren partea fiecăruia, nu pot exploata în mod separat partea sa, ci urmează conform art. 20 din regulament să se constituie din nou în obşte, dar numai în ce priveşte exploatarea.

Totuşi, zice mai departe instanţa de fond, — *această dispoziţie a prevăzut-o legiuitorul în situaţii când drepturile moşnenilor sunt foarte puţin diferenţiate dela moşnean la moşnean, adică când pădurea ar fi împărţită în parcele prea mici.*

De unde a scos Curtea de Apel acest „distinguo” — nu putem şti şi citind din nou textul art. VIII, ne întrebăm de ce instanţa de fond a adăugat cele de mai sus.

Când textul de lege este clar şi categoric, fără a mai avea nevoie de o altă interpretare decât aceea care rezultă din sensul literal al cuvintelor şi totuşi se dă o interpretare, restrângându-se aplicaţiunea lui numai la anumite cazuri, fără ca legea să facă asemenea distincţie, aceasta constituie **o adăogire la lege, o violare a legii şi un vădit exces de putere**, care intră sub cenzura Inaltei Curţi de Casaţie.

Curtea de Apel, în susţinerea tezei sale, ca să ajungă la acest „distinguo” argumentează :

- a) că în speţă prin eşirea din indiviziune s'ar fi separat cei doi munţi;
- b) că aplicarea condiţiunilor prielnice pentru întreţinerea masivelor forestiere ar deveni imposibilă;
- c) că prin eşirea din indiviziune urmează ca drepturile întimaşilor să fie considerate ca proprietate particulară şi în fine;

d) că în felul acesta n'ar mai fi asigurat nici dreptul de proprietate și nici scopul leguitorului de a crea o valoare cât mai mare a proprietății păduroase.

Toate aceste argumentări sunt complet eronate în drept și în fapt, după cum arătăm la fiecare aliniat:

a) Este inexact că prin eşirea din indiviziune s'au separat cei 2 munți, deoarece hotărârile arată că nu s'au putut realiza în natură o perfectă împărțire a celor 2 munți. Dar chiar dacă ar fi fost posibilă această întâmplare, aceasta nu modifică situația de drept a proprietății moșnenilor care persistă la infinit și care obligă prin art. VIII de a se face exploatarea în comun.

b) Nu Curtea de Apel ar putea să se pronunțe într'o chestiune tehnică de specialitate pentru a înlătura un text formal de lege :

c) Este complet eronat în drept de se susține că prin eşirea din indiviziune, proprietatea a devenit particulară pentru că potrivit art. 36 al 5 C. S., *instrăinările făcute de un moșnean nu pot avea alt efect decât a substitui pe cumpărător în aceleași drepturi ca și vânzătorul, supunându-se la toate restricțiunile Codului Silvic, chiar dacă intrevine o vânzare silită, încă cumpărătorul nu dobândește mai multe drepturi prin eşirea din indiviziune și proprietatea se împarte în natură dacă este posibil, dar prin aceasta nu-și schimbă caracterul de proprietate moșnenească supusă restricțiunilor din Codul Silvic, pentru că dacă s'ar admite teoria proprietarilor lot 1, art. VIII, nu-și va mai avea niciodată aplicație.*

d) În fine la ultima argumentare, Curtea face confuzie de a lua dreptul de proprietar particular același cu drepturile de proprietate, rezultând din drepturile moșnenești care sunt reglementate de Codul Silvic cu restricțiunile impuse acolo, în scopul arătat de expunerile de motive și anume de a apăra interesele acestei proprietăți cu obârșie în Dreptul Vechiu Românesc din timpurile cele mai îndepărtate de poftele hrăpărețe ale diferiților străini cu scopul de a distruge această avuție națională care primează interesul particular al acelor care au cumpărat drepturile moșnenești și pe care doresc a le transforma în proprietate particulară.

C.) Constrâns, Ministerul, a trebuit să aducă în discuția Curții de Casație, această chestiune principială—cu elemente de fapt apreciate de cei ce susținuseră interesele statului ca desavantajoase și

defavorabile, — mai ales că Obștea Nămăești rămasă în indiviziune, se consideră prejudiciată în interesele sale de felul cum înțelege Ministerul să aplice art. VIII, arătând prin petiția înregistrată la No. 33120 din 1935, că nu vor să aibă nici raporturi juridice și nici economice cu cei eșiți definitiv din obște; mai mult încă cerând amenajament separat.

Și ast-fel Ministerul a făcut recurs contra deciziei C. de Apel pe un singur motiv; violarea și greșita interpretare a art. 29 și urm. 34, 54 C. Silvic și art. VIII al Legii modificatoare din 1920 cu exces de putere.

R e c u r s u l

Cu recursul introdus de Domnul avocat *Costin Georgescu*, după ample desbateri și strălucite pledoarii ale Domnului avocat al Statului, *Paul Rătescu*, Inalta Curte de Casație și Justiție S. III-a în complet de divergență a stabilit jurisprudența (Decizia No. 1218 din 24 Iunie 1936) :

Complectându-se Curtea, conform art. 15 din Legea sa organică,

S'a luat în cercetare recursul făcut de Ministerul Agriculturii și Domeniilor contra Deciziei Curții de Apel. București S. III-a No. 355/1933, în proces cu *Alexandrina* și *Gh. Popeia*,

S'a prezentat Ministerul prin Domnul avocat *Paul Rătescu* și intimații prin Domnul avocat *St. Marinescu-Bolintin*,

Fotoliul Ministerului Public a fost ocupat de Domnul Procuror I. Solomon. S'a citit raportul I făcut de Domnul Consilier B. Brezeanu și Jurnalul acestei Secțiunii din 2 Martie 1936.

D-I Rătescu a dezvoltat motivele de casare iar D-I Marinescu le-a combătut, cerând și cheltueli de judecată.

Domnul Procuror a pus concluziuni pentru respingerea recursului.

Curtea, deliberând

Asupra recursului făcut de Ministerul Agriculturii contra Deciziei Curții de Apel din București S. I-a cu No. 355/1933, dată în proces cu *Alexandrina* și *Gheorghe Popeia*.

Având în vedere că în această Deciziune se constată că prin sentința No. 273/1913 Tribunalul Muscel a determinat drepturile moștenitorilor din Obștea Nămăești asupra munților Găinașul-Mare și Găinașul-Mic, recunoscând Preotului N. Cornăteanu dreptul la 1317 dramuri, iar restul de 695 dramuri pentru ceilalți 53 de moșneni codevălmași ai Obștii; că pe baza acestei sentințe, preotul Cornă-

țeanu cerând eșirea din indiviziune, Tribunalul Muscel prin sentința No. 298/1928 a admis în parte acțiunea de eșire din indiviziune cum și cererea de intervenție făcută de Alexandrina Gh. Popeia, Gheorghe Popeia, Constanța N. Calangiu și Paraschiva N. Calangiu. în calitate de cumpărători ai drepturilor indivize ale preotului Cornățeanu și a dispune atribuirea muntelui Găinațul-Mare, reclamanților, iar celălalt munte, Obștel: că această sentință rămânând definitivă, s'a cerut executarea ei, iar prin sentința No. 245/1932, a aceluiași tribunal s'a atribuit reclamanților, în plină proprietate muntele Găinațul-Mare, pe care l-au împărțit voluntar soții Popeia luând jumătate din munte, în suprafață de 371 hectare pădure și 157 hectare gol de munte, iar surorile Calangiu au luat cealaltă jumătate; că în urmă soții Popeia au întocmit printr'un inginer silvic, un regulament de exploatare al porțiunilor de pădure, trimițându-l Ministerului Agriculturii și Domeniilor spre aprobare; că Ministerul cerând în cauză avizul Consiliului Tehnic, acesta prin avizul No. 955/1931, respinge regulamentul depus, cu mențiunea de a se întocmi amenajamentul unitar al Munților Găinațului-Mare și Găinațului-Mic, că acest aviz fiind aprobat și de Minister, soții Popeia se plâng cu acțiune în Contencios la Curtea de Apel din București S. III-a, care prin Decizia atacată azi cu recurs, admite în parte acțiunea, anulează rezoluția Ministerială pusă pe avizul Consiliului Tehnic No. 956/1931 și invită Ministerul Agriculturii și Domeniilor să aprobe amenajamentul pentru exploatarea pădurii reclamanților.

Că pentru a da această soluțiune, Curtea de Apel examinând dispozițiunile art. VIII din legea dela 16 Septembrie 1920 și art. 20 din regulamentul acestei legi, stabilește că aceste dispozițiuni se aplică numai atunci când drepturile moșnenilor sunt foarte puțin diferențiate dela moșnean la moșnean, adică atunci când pădurea ar fi împărțită în parcele prea mici, iar nu și în cazurile, ca în speță, când este vorba de o porțiune de pădure destul de întinsă, ce poate fi exploatată singură, în condițiunile prevăzute de Lege: că dacă s'ar admite că reclamanții nu-și pot exploata pădurea decât formându-se din nou obștea, ar însemna — spune Curtea — să nu se mai recunoască reclamanților dreptul lor exclusiv de proprietari și în afară de aceasta s'ar contraveni scopului urmărit de legiuitor, care a fost acela de a se crea proprietarilor de păduri condițiuni cât mai bune pentru a-și putea valorifica pădurile lor.

Având în vedere că în contra soluțiunei Curții de Apel, Ministerul Agriculturii și Domeniilor a formulat următoarele motive de casare:

«Violarea și greșita interpretare a art. 29, 36 și urm. 34, 54 Codul Silvic și art. VIII al Legii modificatoare din 1920 a Codului Silvic. Exces de putere».

«Curtea de Apel violează și interpretează greșit art. VIII din legea modificatoare a Codului Silvic, 29, 36, 54, 34 Cod silvic prin aceia că creiază o excepție pe care literatura, spiritul art. VIII din legea modificatoare a Codului Silvic precum și economia întregului capitol nu numai că o prevede, ci dimpotrivă, o exclude categoric».

«Într'adevăr art. VIII din legea modificatoare a Codului Silvic, statuiază în modul cel mai categoric, că chiar în urma împărțelii făcută contra art. 36 Codul Silvic, starea de indiviziune continuă în ce privește exploatarea pădurii moșnenilor».

«Iar folosința moșnenilor din veniturile rezultate din exploatare este regulată conform regulilor stabilite în art. 34 și 54 din Codul Silvic».

«Prin urmare deși drepturile moșnenilor determinate în cantitatea lor, conform art. 29 Cod. Silvic, au fost materializate în părți distincte de pădure, prin hotărârea de eșire din indiviziune conform art. 26 Codul Silvic, totuși moșnenii nu-și pot exploata individual și separat părțile lor, astfel determinate, ci conform art. VIII din legea modificatoare a Codului silvic, ei sunt considerați neîmpărțiți în ce privește exploatarea urmând a se conforma, rânduelilor art. 34 și 54 Codul Silvic pentru exploatarea în comun».

«Această gravă știrbire adusă principiului și dreptului de proprietate, rezultând categoric atât din textele precise cât și din expunerea de motive și debaterile parlamentare, în realitate constituie o protecție a moșnenilor lezați de pădurea lor și ocrotiți împotriva lăcomiei exploataților străini sau moșnenilor hrăpăreți».

«Această idee călăuzitoare a legiuitorului exprimată de nenumărate ori în expunerile și debaterile parlamentare rezultă și din dispozițiunile art. 35 Cod. Silvic, unde împărțirea este admisă numai în natură și când pădurea este comod partajabilă în natură, unde cumpărătorii drepturilor moșnenești sunt substituiți chiar când cumpără la licitație publică și toate obligațiile prevăzute de lege pentru moșneni».

«Toate dispozițiunile acestui articol, relevă intenția legiuitorului de a lepa pe moșnenii de pădurea lor și a descuraja pe străini de obște, de a se infiltra în obște și a o desăgrea, acaparând drepturile moșnenilor iar în urmă fiind din această comunitate, ca proprietarii liberați de obligația pusă de legea silvică, moșnenilor».

«Aparenta leziune și știrbirea dreptului de proprietate care pentru moșnenii, proprietari de mici întinderi de pădure sau fânețe de munte, este o protecție, devine reală numai pentru cei străini de obște și tocmai prin această atingere a drepturilor lor legiuitorul a urmărit să-i descurajeze substituindu-i în toate obligațiile moșnenilor».

«Curtea de Apel deși enunță toate dispozițiunile art. VIII din legea modificatoare a Codului Silvic, art. 36, 34—54 Cod Silvic, socotește totuși că se poate face o excepție dela dispozițiile categorice ale articolelor menționate, atunci când un moșnean sau un străin care determină partea sa printr-o hotărâre de eșire din indiviziune».

«Pentru a ajunge la această concluzie, instanța de fond pleacă dela următoarele premise :

«1. Dispoziția legiuitorului din art. VIII din legea modificatoare a Codului Silvic, prevede numai cazul obișnuit că în drepturile moșnenilor ar fi puțin diferențiată dela moșnean la moșnean, adică pădurea ar fi împărțită în parcele mici, iar nu și în cazul când un moșnean sau un străin ar avea o parcelă mare cu totul separată de a celorlalți moșneni».

«Argumentul este fals fiindcă: a) art. VIII legea modificatoare a Codului Silvic nu prevede nici o distincție, nici în ce privește mărimea parcelei, nici în ce privește situația ei. Ori unde legiuitorul nu prevede o distincție, ea nu poate fi creiată de interpretatori».

«b' Fiindcă ipoteza loturilor cu totul separate se poate foarte des realiza.

ținându-se seama că multe din pădurile dela munte sunt separate, fie prin ape, fie prin goluri sau fânețe».

«Deci dacă concluzia instanței de fond ar fi admisă, scopul și ideea urmărită de legiuitor, de a ocroti și a păstra acestor comunități, ar fi sabotată».

«2. Că porțiunea reclamațiilor recunoscută prin hotărîrea de eșire din indiviziune, trebuie a fi considerată ca proprietate particulară, indiferent dacă înainte de eșirea din indiviziune a făcut parte din obște».

Acest argument, sau mai degrabă enunțare, fiindcă Curtea de Apel nu motivează de ce trebuie să fie considerată, proprietatea particulară, deși înainte de partaj însăși Curtea recunoaște că a făcut parte din Obște, este în contradicție cu dispozițiunile art. 36 Cod. Silvic, care arată categoric că dacă partea reclamanților a fost moșnenească ea este supusă obligațiilor moșnenești, prevăzută de Codul Silvic ori în câte mâini și ori în ce mod ar trece mai departe».

«3. Că a obligat pe reclamanți să se conformeze dispozițiilor art. 34-54 Cod. Silvic pentru exploatarea pădurilor, ar însemna să nu li se recunoască dreptul de exclusivi proprietari, fiindcă ar fi obligați să ceară eșirea din indiviziune și a celorlalți 53 moșneni din obștea Nămăești și în urmă să reconstitue obștea pentru exploatare».

«Argumentul este deasemenea fals».

«Intr'adevăr proprietarii exclusivi sunt reclamanți, în urma hotărîrii care le-a determinat porțiunea lor de teren».

«Dar dreptul lor de proprietate suferă din cauza originii și a caracterului său moșnenesc o diminuare prin aceea că pentru a uza de el, pe calea exploatarei să se supue dispozițiilor art. 34-54 Cod. Silvic».

«Faptul că ceilalți 53 moșneni n'au cerut împărțirea lor, departe de a constitui o dificultate pentru reclamanți, prezintă dimpotrivă o facilitate fiindcă obștea existând, reclamanții pot ușor cere constituirea și a obștei de exploatare în care vor apărea pe deoparte reclamanții pentru partea lor distinctă, separată, iar de alta obștea, cuprinzând totalul celor 53 moșneni nedivizați pentru partea lor deasemeni distinctă separată».

«Atât pentru constituirea obștei de exploatare cât și pentru împărțirea veniturilor rezultate din exploatare, este deci mai ușor pentru reclamanți decât chiar toți ceilalți moșneni ar fi divizați».

«4. Că în interpretarea textelor din legea silvică trebuie a avea în vedere în prim loc ceea ce a urmărit legiuitorul și anume a crea proprietarilor condiții cât mai bune pentru a-și pune cât mai în valoare proprietățile lor păduroase».

«Argumentul este greșit fiindcă în speța noastră purtând asupra unei păduri moșnenești, ceea ce interesează pe interpretatori nu este ideea călăuzitoare a legiuitorului cu privire la păduri în genere, ci acea referitoare la pădurile moșnenești».

«Ori, ceea ce l-a preocupat în această materie a fost că pădurile moșnenești să nu dispară, prin infiltrarea strășinilor de Obște sau prin acapararea de către moșnenii hrăpăreți, care în urmă să iasă prin partaj din obște».

«Această idee este prea categoric cristalizată în dispozițiile art. 36 Cod. Silvic, care bagă atât pe moșnenii de origine cât și pe cei substituți în dreptu-

rile lor și îi supune tuturor dispozițiilor speciale și derogatorii dela dispozițiile generale ale Codului Silvic și dela conceptul obișnuit al dreptului de proprietate».

«De altfel este eronat a se susține că amenajamentul și exploatarea comună ar fi condiție desavantajoasă de punere în valoare a pădurei, fiindcă amenajamentul astfel întocmit ar da dreptul de tăere de anume parchete, fie în pădurea obștei nedivizate, fie a reclamanților, iar exploatarea s'ar face fără nici o greutate și neajuns, afară doar de aceea, că ar trebui să se ție seamă de dispozițiunile art. 34—54 Cod. Silvic, dar dela care nu se pot sustrage pădurea reclamanților, fiind de origine moșnenească».

«De aceea și concluzia finală a instanțelor de fond, cu obligația reclamanților de a face amenajament comun cu obștea nedivizată, echivalează cu nerecunoașterea dreptului de proprietate, de oarece reclamanții ar fi puși în situația de a nu se putea realiza niciodată un venit al pădurii lor, este profund eronat».

«Probabil că ceiace a condus instanța de fond la concluzia admiterii acțiunii în Contecios a fost ideea de echitate, care de altfel transpiră prin toate argumentele expuse și de interes general văzut prin prizma expozițiilor generale ale Codului Silvic precum și de interes particular al reclamanților și poate chiar obștii nedivizate, ambele părți fiind silite a face o exploatare comună, deși poate ar fi lesnicios ca exploatarea să se facă separat».

«Clăuzită de aceste idei, instanța de fond a denaturat însă spiritul și a violat textul express al articolelor menționate în cuprinsul acestui recurs, primind «astfel o excepție neîngăduită de legiuitor, care constituie o primejdioasă spăr-tură în sistemul creat de el.

«Intr'adevăr lăsând la o parte că aceea ce pare inechitabil în aparență, «poate fi perfect echitabil în realitate, de oarece în cele mai multe cazuri aceste «loturi mari în obștii au fost realizate prin cotropirea părților moșnenilor săraci «nevoiași, de către cei înstăriți și hrăpăreți, dar această excepție creată în juris-«prudență ar putea avea de consecință, tocmai ceea ce legiuitorul a voit să evite».

«Hotărârea instanței de fond, atacând de fapt principiile în articolele citate, «tare importanța unei hotărâri jurisprudențiale, iar nu de speță.

«Ea dă loc nu numai la arbitraruri pe care le-ar putea crea hotărârile «judecătorești, ceeace ar fi mai puțin primejdios, neexistând nici un criteriu după «care o porțiune dintr'o pădure moșnenească împărțită în natură, ar trebui să «fie considerată ca suficient de mare sau de separată pentru a fi socotită ca pro-«prietate particulară eșită din Obște; cât mai ales a abuzului administrativ fiind «odată admisă aceasta excepție, orice moșnean sau străin titular al unui număr «mai întins de drepturi moșnenești ar putea cere să iasă din indiviziune și odată «determinată porțiunea să se purgheze caracterul și obligațiile puse de lege moș-«nenilor și deci să iasă definitiv din obște chiar și în ce privește exploatarea, «împotriva art. VIII din Legea modificatoare a Codului Silvic și art. 36 Cod. «Silvic.

«Socotim că speța dedusă în judecată, privind o pădure moșnenească, nu «poate fi examinată decât prin dispozițiile speciale și derogatorii ale art. citate».

Având în vedere că chestiunea care se pune în discuțiune prin aceste mo-

tive și care urmează a fi soluționată de complectul de divergență al acestei secțiuni a Inaltei Curți, este aceea de a se ști dacă exploatarea pădurei de pe muntele Găinațul Mare se poate face separat sau nu se poate face decât în comun cu pădurea moșnenească Găinațul Mic, cu care a fost în indiviziune de proprietate până în anul 1913, când s'a făcut partajul.

Considerând că legiuitorul Codului Silvic din 1910, preocupat fiind de o parte de grija ca moșnenii sau răzeșii, proprietari de păduri, să nu mai fie spoliați, prin vânzarea sau exploatarea acestor păduri fără respectarea proprietății de drepturi ce fiecare moșnean sau răzeș avea asupra pădurii, iar pe de altă parte, spre a împiedica distrugerea pușinelor păduri care au mai rămas în stăpânirea lor, a prevăzut prin art. 36 posibilitatea împărțirii acestor păduri între moșneni, delimitându-se astfel partea fiecărui moșnean sau răzeș; iar prin art. 37 și urm. legiuitorul ocupându-se de modalitatea exploatării unor păduri a prevăzut o serie de formalități și anume: a prevăzut că judecătorul de ocol respectiv va convoca pe moșneni sau răzeși spre a-și constitui așezământul lor în vederea exploatării pădurii; după aceasta moșnenii își vor alege administratorii așezământului, cărora legea le dă anumite drepturi și îndatoriri, printre cari și acelea de a se îngriji de întocmirea amenajamentului de exploatare a întregii păduri, cerut de lege și de a distribui veniturile cuvenite moșnenilor sau răzeșilor în proporție cu drepturile stabilite în baza art. 36.

Considerând că legea din 16 Septembrie 1920, având de scop asigurarea regenerării pădurilor în genere și exploatarea lor mai rațională, aduce oarecare modificări Codului Silvic din 1910; că însă în ce privește modalitatea exploatării pădurilor moșnenești prevede prin art. VIII că chiar în urma împărțirii făcută în baza art. 36 din Codul Silvic, dela 1910, starea de indiviziune asupra acestor păduri continuă mai departe, iar folosința moșnenilor de venitul din exploatare va fi regulat după normele stabilite de dispozițiunile art. 37—54 din Codul Silvic dela 1910, starea de indiviziune asupra acestor păduri continuă mai departe, iar folosința moșnenilor de venitul de exploatare va fi regulată după normele stabilite de dispozițiunile art. 37—54 din Codul silvic.

Că dar, art. 8 din susnumita Lege este categoric în sensul că chiar atunci când o pădure moșnenească a fost împărțită între moșneni pe baza art. 36 din Codul Silvic, ea nu poate fi exploatată de cât dacă moșnenii s'au constituit din nou în obște, și au ales administrator, care să se îngrijească de întocmirea unui amenajament unitar al întregii păduri moșnenești și care să împartă venitul din exploatare, proporțional cu dreptul fiecărui moșnean:

Considerând că din scopul sus arătat urmărit de legiuitor prin elaborarea legii din 16 Septembrie 1920, cum și din însăși conținutul art. VIII rezultă că dispozițiunile acestui text au un caracter general și deci sunt aplicabile tuturor cazurilor de exploatare de păduri moșnenești și anume chiar și atunci când, ca în speță, în urma împărțelii făcută pe baza art. 36 s'ar cuveni unuia din moșneni o porțiune destul de mare de pădure, pretabilă la un amenajament separat de

exploatare, iar nu numai atunci când pădurea ar fi împărțită în porțiuni prea mici cum greșit argumentează Curtea de Apel:

Că dacă legiuitorul din 1920 n'ar fi înțeles să dea art. VIII o aplicațiune generală, ar fi prevăzut express acest lucru și ar fi enumerat toate cazurile în care acest text n'ar fi fost aplicabil.

Că nefăcând aceasta, urmează a se decide ca art. VIII este aplicabil tuturor cazurilor de exploatare de păduri moșnenești și că pentru toate se cere a se reconstitui obștea din nou și a se face un amenajament de exploatare pentru întreaga pădure moșnenască, indiferent dacă în urma împărțirii făcută în baza art. 36 s'a atribuit unuia din moșneni o porțiune destul de mare, care s'ar putea exploata în mod rațional pe bază de amenajament separat, cum este cazul în speță.

Că așa fiind și întrucât Curtea de Apel a decis contrariul, prin aceasta a comis un exces de putere și a violat textele citate mai sus.

Că dar motivele de casare sunt fondate, iar recursul urmează a fi admis, a se casa Decizia Curții de Apel, București Secția I-a cu No. 355/1933 și în fond, pentru aceleași considerațiuni, a se respinge acțiunea în contencios introdusă de Alexandrina și Gheorghe Popela prin petiția înregistrată sub No. 10037/1933, împotriva Ministerului Agriculturii și Domeniilor:

Pentru aceste motive, Curtea, în numele legii

Admite recursul făcut de Ministerul Agriculturii și Domeniilor,

Casează Decizia Curții de Apel din București Secția I-a No. 355/1933, iar în fond;

Respinge ca nefondată acțiunea în contencios introdusă de Alexandrina și Gheorghe Popela contra refuzului Ministerului Agriculturii și Domeniilor de a aproba regulamentul de exploatare a pădurii din muntele Gâinațul Mare, Județul Muscel.

Dată și citită în ședința publică azi 24 Iulie 1936.

I n c h e e r e

Această luminoasă soluțiune, trăgându-și seva din adâncul doctrinei și economiei naționale forestiere, temeinic motivată de Înalta Curte de Casație și Justiție S. III, având ca Prim Președinte pe D-l Dem. Volanschi și ca membrii prezenți pe d-nii: Gh. Lupu Președinte, și Consilierii: C. Crăciunescu, Gh. Nedici, Al. Peretz, C. Romano, L. Ștefănescu, A. Căpățână, Al. Teodorescu, B. Brezeanu, I. Liciu; o considerăm ca o minunată contribuție la propășii-

rea dreptului forestier, drept care se înalță luptând din greu peste curentele demagogice, către aer și lumină spre mai binele economic al acestei Țări Românești.

Wichtige Jurisprudenz betreffs das Gesetz von 1920.

**Importante jurisprudence concernant l'article 8 de la loi de 1920
qui modifie le code forestier de 1910.**

Conformément aux dispositions du code forestier de 1910, les forêts indivises des petits propriétaires — connus sous le nom de «moșneni» ou «crăzești» — peuvent être divisées, d'après une procédure judiciaire très compliquée.

Toutefois, suivant les dispositions de la loi modificatrice de 1920, elles ne peuvent pas être exploitées qu'en commun. C'est ce que la haute cour de cassation vient de statuer.

URMĂRIND MIJLOACELE DE REALIZARE ALE ALTORA

de Ing. AT. M. HARALAMB

La congresul agricol, care a avut loc anul acesta la București, cât și în Adunarea Generală a Societății „Progresul Silvic”, s'a stăruit asupra necesității mării patrimoniului păduros al Statului, prin cumpărări masive de păduri, sau de terenuri degradate sortite a fi împădurite.

Căile indicate pentru a se putea ajunge acolo, diferă. Unii preconizează achiziționări libere (nu prin expropriere) făcându-se cât mai mult uz de dreptul de preemțiune al Statului, cum se întâmplă în cazul vânzărilor de drepturi moșnenești¹⁾; alții, mai excesivi, cer votarea unei legi prin care să se interzică orice fel de vânzări de păduri către alte persoane decât Statului, iar taxele de succesiune la păduri să se plătească în natură²⁾.

Problema nu este nouă. Ea s'a pus mult mai de mult. De pildă, în legea Casei Pădurilor din 1910 se află obligația acestei Instituții de a căuta să mărească patrimoniul păduros al Statului prin cumpărări de păduri, mai ales dela Casa Rurală. În acest scop, până la intrarea noastră în războiul cel mare, Casa Pădurilor a cumpărat un număr de 32 păduri, însumând o suprafață de 48.156 ha, din care

1) a) I. C. Demetrescu : Necesitatea și mijloacele de consolidare ale proprietății forestiere. Raport general prezentat în Adunarea Generală a Soc. Progresul Silvic, din 1937.

b) Șt. Bărbulescu : Generalități asupra consolidării proprietății forestiere. Comunicare prezentată în Adunarea Generală a Soc. Progresul Silvic, din 1937.

2) M. P. Florescu : Generalități asupra necesității consolidării proprietății forestiere. Comunicare prezentată în Adunarea Generală a Soc. Progresul Silvic, în 1937.

25.604 ha. dela Casa Rurală și 22.552 ha. dela particulari, plătind 17.967.470 lei ¹⁾).

I se impută însă că a cumpărat mult prea puțin, față de prevederile bugetare. Având anual în buget câte 5 milioane lei destinați pentru achiziționări de păduri, Casa Pădurilor ar fi putut cumpăra, în 20 ani, din 100 milioane lei, 250.000 ha ²⁾).

Obligația de a mări domeniul păduros al statului s'a pus și C. A. P. S.-ului prin legea sa de organizare din 1930. Astfel, în expunerea de motive, care însoțește proiectul de lege prezentat corporilor legiuitoare, se poate citi următorul pasaj: „Scopul C. A. P. S., fiind să-și administreze gospodărește toate bunurile ce i se dau pe seamă, legea prevede, pe deoparte, posibilitatea pentru C. A. P. S. ca să cumpere păduri și terenuri neproductive în vederea împădurii, destinând pentru aceasta 50% din venitul net...³⁾”). Ideia este concretizată în art. 5 al. f: „să sporească domeniul forestier al statului prin cumpărări de păduri și de terenuri neproductive în vederea împăduririi”.

Dela înființarea C. A. P. S.-ului și până azi, i s'a oferit spre cumpărare mai bine de 100.000 ha., constituite uneori din masive atingând suprafețe până la 10.000 ha.

Deși, în principiu, Consiliul de administrație al acestei instituții a decis cumpărarea a celei mai mari părți din această suprafață, deși, poate, Capsul a avut fonduri bugetare prevăzute, totuși, hotărârea lui s'a lovit de neaprobarea Ministerului. Se pare că motive de economii bugetare au făcut să nu se aprobe asemenea cumpărări. Din această pricină nu s'au putut achiziționa până azi decât circa 4.700 ha.

Acestor motive de economii bugetare vine și se adaugă chiar împotrivirea celor chemați să dea deslegare cumpărărilor. Următorul pasaj îndreptățește, în parte, această constatare:

„Instrăinarea drepturilor moșnenești este îngreuiată față de diverși particulari și s'a acordat dreptul de preemțiune Statului, dar Statul — chiar prin glasul autorizat al unor miniștri de departamente economice — găsește că se comite cea mai mare greșeală, ca

1) A se vedea expunerea de motive la proiectul de lege pentru administrația pădurilor, din 1930.

2) Op. cit.

3) Op. cit.

să se cumpere păduri de către Stat, tocmai acum când sunt prețurile cele mai convenabile și când fonduri speciale de peste 150 milioane lei trebuiau cheltuite numai în scopul pentru cari fost create" ¹⁾).

Prin urmare, deși unul din scopurile pentru care s'au creat atât Casa Pădurilor, cât și C. A. P. S.-ul este mărirea patrimoniului forestier al Statului, vedem că nu s'a putut face mare lucru. Chestiunea însă rămâne actuală și se cere rezolvată. Pentru aceasta trebuiesc bani. Aceștia se pot afla fie prevăzându-se sumelor necesare în buget, sau, cum se obișnuiește, pe calea creierii fondurilor speciale.

Dar nu numai pentru achiziționări de păduri este nevoie de găsirea și asigurarea fondurilor necesare, ci și pentru alte lucrări din domeniul nostru de activitate cum sunt acelea privitoare la ameliorarea terenurilor degradate și la ameliorarea pășunilor.

Problema continuă deci a fi deschisă. În vederea soluționării ei, socotim că nu este inutil să știm și mijloacele de realizare folosite în alte țări, în împrejurări similare.

În cele de mai jos vom arăta modalitatea folosită în Franța pentru ca, pe lângă fondurile bugetare destinate mai ales pentru lucrările ce cad în sarcina Statului, să se asigure și alte fonduri necesare pentru stimularea, cu ajutorul subvențiilor, a județelor, comunelor și asociațiilor, la lucrări de interes general: corecțiuni de torenți, ameliorațiuni pastorale, cinegetice și piscicole. În acest scop, s'a recurs la destinarea unei cote din sumele realizate de Stat prin impunerea jocurilor de noroc, despre care am avut prilejul să amintesc în diferite prilejuri ²⁾).

Dispozițiunile privind alocarea fondului.

Reglementarea jocurilor de noroc în cluburile și cazinourile din stațiunile balneare, termale și climaterice din Franța, s'a făcut printr'o lege votată la 15 Iunie 1907. Prin art. 4 al acestei legi, se stabilește ca, „independent de condițiunile impuse în profitul comunei prin caietul de sarcini”, să se dea o cotă de 15% din venitul brut, „pentru lucrări de prevedere, igienă sau utilitate publică” ³⁾).

1) P. Ioan: Politica silvică națională, 1936, pag. 12.

2) a) At. Haralamb: Le reboisement dans les Alpes françaises. Grenoble 1931, pag. 40—41 și 129—142.

b) Idem: Societăți școlare forestiere. Rev. Păd. Nr. 8—9/1934.

c) Idem: Societăți de economie alpină. Rev. Păd. No. 1, 1936.

3) Bull. des lois. 12 S., B. 2884. n. 49846. 499951.

În aceeași lege se mai găsește un pasaj în care se arată că distribuirea acestei sume se face de o comisiune specială instituită pe lângă Ministerul de Interne.

Legea bugetară din 1920, prin art. 46, vine și aduce precizări asupra modului de distribuție a fondului¹⁾. După ce dislocă din acest fond o sumă de 4 milioane franci destinată unor scopuri bine precizate în legea bugetară (pentru diferite organisme și stabilimente publice), atribuie $\frac{2}{3}$ din rest pentru operele de asistență, de prevenire, de igienă și de utilitate publică, iar restul de $\frac{1}{3}$ este distribuit în felul următor: $\frac{2}{5}$ pentru aducțiuni de apă potabilă, $\frac{3}{5}$ pentru subvențiuni de lucrări de reîmpădurire, ameliorațiuni pastorale, piscicultură și vânătoare, acestea putându-se acorda: Statului, județelor, comunelor, asociațiunilor forestiere și pastorale.

Legea bugetară din 1923 aduce legii jocurilor de noroc oarecari modificări²⁾: Astfel, prin dispozițiile art. 48, cluburile și cazinourile sunt supuse la un impozit reprezentând diferența dintre: pe deoparte, totalul obținut aplicând produsului brut al jocurilor de noroc tariful următor:

20% până la 1.000.000 franci.

30% dela 1.000.001 fr. până la 2.000.000 fr.

40% dela 2.000.001 fr. până la 3.000.000 fr.

50% dela 3.000.001 fr. până la 4.000.000 fr.

60% pentru sume mai mari de 4.000.000 franci, și pe de altă parte, suma procentelor achitate de cluburi în anul precedent, atât în profitul statului cât și în acela al comunei. Produsul net astfel obținut se atribuie precum urmează:

40% Statului;

20% operelor de asistență de care se ocupă legea din 15 Iunie 1907;

40% dispensarelor de igienă socială și de prevențiune anti-tuberculoasă, despre care se ocupă o lege din 16 Aprilie 1916.

Cifra de 20% este repartizată, potrivit dispozițiunilor legii din 15 Iunie 1907, de către Comisia stabilită de aceeași lege³⁾.

1) Journal officiel. Aout, 1920.

2) Journal officiel du 1-er Juillet 1923 și Journal of. du 24 Juillet 1923 (decret).

3) Nu suntem în măsură să știm dacă dela 1923 și până azi dispozițiunile de distribuirea acestui fond se vor mai fi modificat sau nu.

Cât reprezintă cota de 20% din produsul jocurilor de noroc nu știm. De sigur că nu poate fi vorba decât de sume mari. Numărul mare al stațiunilor de tot felul din Franța, faima lor și afluența vizitatorilor străini, ne îndeamnă să nu ne îndoim de aceasta. Cifra amintită mai sus, poate servi de indiciu. Prin legea din 1920 vedem că numai pentru anumite opere se afectează dintr'o dată 5 milioane de franci, adică circa 26 milioane lei. Restul, desigur, reprezintă multe alte zeci sau chiar sute de milioane.

*

Mănuirea cotei atribuită pentru lucrările de reîmpădurire, ameliorațiuni pastorale, piscicultură și vânătoare, o face Administrația forestieră, după ce are avizul comisiunii instituită în vederea repar-tizării și administrării întregului fond, printr'un decret care datează dela 21 Iunie 1921.

Cui și pentru ce fel de lucrări se dau subvenții.

Având în vedere că pentru lucrările menționate și mai ales pentru cele de reîmpădurire, mai există și alte fonduri — cele bugetare — Administrația forestieră a stabilit următoarele condițiuni de distribuție a sumei provenită din produsul jocurilor de noroc :

I. *Reîmpăduriri.* Pentru dezvoltarea sau constituirea pădurilor domeniiale, județene și comunale, se acordă subvențiuni :

a) județelor, comunelor, asociațiilor și societăților cooperative forestiere, pentru lucrări întreprinse de ele în vederea punerii în valoare, prin împădurire, a terenurilor neproductive :

b) județelor și comunelor cari vor întreține sau vor crea pepinere județene sau comunale, destinate să producă puieți comunelor și particularilor, cari vor întreprinde lucrări de reîmpăduriri pe terenuri neproductive ;

c) societăților școlare forestiere pentru creștere sau întreținere de pepiniere locale și lucrări de punere în valoare prin împădurirea terenurilor neproductive (retribuirea institutorilor, plata auxiliarilor, etc.);

d) Statului, pentru achiziționări de păduri sărăcite sau amenintate de a fi exploatate abuziv, a căror refacere sau conservare în bună stare prezintă un caracter de interes general :

e) Statului pentru achiziționări de terenuri neproductive destinate reîmpăduririi ;

f) Statului pentru refacerea pădurilor sale distruse de incendii sau exploatate ras în timpul războiului, pentru nevoile armatei :

g) județelor și comunelor pentru achiziționări de păduri sărăcite, din regiunea de munte, cari urmează a fi supuse regimului silvic :

h) comunelor cari vor introduce rășinoasele în pădurile lor tratate până atunci în crâng ;

i) asociațiilor forestiere pentru propaganda tinzând la dezvoltarea și constituirea pădurilor.

II. *Ameliorațiuni pastorale.* Pentru dezvoltarea sau constituirea pășunilor domeniiale, județene sau comunale, se acordă subvenții :

a) Statului pentru achiziții de terenuri în regiunea de munte, în vederea amenajării lor ca pășuni ;

b) Statului pentru arendări de pășuni în vederea restaurării lor ;

c) Statului pentru ameliorarea stării pășunilor proprii deja existente ;

d) comunelor care vor fi acceptat să amenajeze pășunile lor comunale sau ale satelor, sau cel puțin vor fi acceptat ameliorarea pășunii conform cu indicațiunile prevăzute în instrucțiunile administrației forestiere din 3 Aprilie 1920 ;

e) asociațiilor, societăților cooperative și societăților școlare pastorale pentru lucrări de ameliorarea pășunilor județene și comunale ;

f) asociațiilor pentru propaganda în scopul dezvoltării sau constituirii pășunilor județene sau comunale la munte.

III. *Piscicultură.* Pentru încurajarea acțiunii de conservare și reproducerea peștelui, se acordă subvențiuni :

a) comunelor, societăților de pescuit sau asociațiilor de proprietari cari se vor ocupa cu repopularea cursurilor de apă și cu represiunea delictelor de pescuit ;

b) asociațiilor private de proprietari de lacuri, care urmăresc ameliorarea exploatării apelor închise și selecționarea raselor de pești ;

c) comunelor, asociațiilor sau societăților de pescuit, cari au de scop întreținerea și creierea stabilimentelor de piscicultură.

IV. *Vânătoare.* Pentru încurajarea reproducerii și ocrotirii vânatului, se acordă subvenții comunelor și asociațiilor :

a) pentru organizarea rațională a vânătoarei (comunalizarea sau sindicalizarea ei) sau constituirea rezervelor de vânat ;

b) pentru reglementarea restrictivă a vânătoarei (limitarea zilelor permise când să se facă vânători), ocrotirea unui anumit fel de vânat și ocrotirea absolută a femelelor unor anumite specii ;

c) pentru acțiuni de reprimare specială a braconajului (instituire de premii și recompense, organizare de brigăzi mobile, etc.) ;

d) pentru instituire de premii în vederea distrugerii animalelor stricătoare vânatului ;

e) pentru repopularea terenurilor de vânătoare și pentru aclimatizarea speciilor noul de vânat.

*

Din cele de mai sus se poate vedea că din fondul jocurilor de noroc se poate face parte și Statului, dar numai pentru cazurile unde apare evident caracterul de interes general.

Cea mai mare parte din subvenții se acordă însă comunelor, județelor și asociațiilor.

De remarcat faptul că din acest fond nu se poate acorda, direct, nimic persoanelor particulare. Acest fond este rezervat persoanelor morale a căror enumerare limitativă, făcută prin lege pentru fiecare caz în parte, diferă după cum este vorba de reimpăduriri, ameliorațiuni pastorale, piscicultură sau vânătoare.

Particularii însă pot să se folosească indirect de acest fond, prin intermediul societăților de propagandă, cari pentru atingerea țelului urmărit acordă premii celor ce se conformă programului stabilit de aceste societăți. În plus, particularii beneficiază de subvențiile de natură bugetară, prevăzute prin art. 5 al legii din 1882 referitoare la restaurarea și conservarea terenurilor la munte.

Prezentarea și cercetarea cererilor.

Cererile județelor, comunelor și asociațiilor se trimet Administrației forestiere prin Prefecturile de județ. Documentele privind achizițiile și lucrările de executat în favoarea Statului se trimit prin Conservațiunile forestiere.

Cererile de subvențiuni trebuiesc însoțite de avizul organelor silvice locale. Acestea, după o cercetare la fața locului, trebuie să întocmească proiectele lucrărilor ce urmează a se executa, indicând prețul întregii lucrări cât și subvenția ce ar trebui aprobată, în raport cu suma totală de cheltuit.

Quantumul.

Impăduriri. Se cere ca propunerile să se limiteze la strictul necesar. În general ele nu depășesc 50% din valoarea lucrării de executat. În cazuri speciale se acordă și mai mult, însă se caută să nu depășească 75%. Cu toate acestea au existat și cazuri când subvenția a acoperit întreaga cheltuială a lucrării. De pildă : pentru întreținerea pepinierelor înființate în vederea acordării de pueți grațiuți sau cu preț redus în cazul executării refacerii pădurilor, plantațiilor sau semănăturilor distruse de incendii.

Și în cazul ameliorațiilor pastorale, subvențiile pot urca până la 75% din valoarea lucrărilor de executat. Aceasta cotă s'a acordat mai ales la început când se căuta să se provoace lumea la executa-

rea lucrărilor necesare. Mai târziu când cererile s'au înmulțit și fondurile alocate s'au redus, quantumul subvențiilor a fost scăzut până la 40%--35%.

Subvențiile acordate societăților de propagandă sunt proporționale cu rolul și activitatea fiecăreia. Cererile din partea acestor asociații se însoțesc întotdeauna de o dare de seamă asupra activității lor, precum și de eventualele publicații ce scot sau susțin. De asemenea trebuie să anexeze bilanțul anului precedent, indicând și quantumul subvenției pe care a primit-o până atunci. Societățile care cer subvenții în vederea acordărilor premiilor la concursurile ce organizează în legătură cu economia pastorală, sau pentru împăduriri, trebuie să mai depună și o dare de seamă asupra ultimului concurs ținut. Societățile cari au filiale trebuie să arate suma totală primită și să facă specificări pe filiale. Filialele pot cere și direct, însă trebuie să aibă viza societății centrale, pentru a se evita o dublă subvenționare.

Incepând cu anul 1931, cota parte din fondul jocurilor de noroc acordată pentru lucrările de împădurire micșorându-se, iar numărul cererilor de subvenții mărindu-se, Administrația forestieră s'a văzut obligată să recurgă la o revizuire a quantumului maxim de acordat. In acest scop s'a întocmit următorul barem²⁾:

Beneficiari	Pentru pepiniere în foale regiunile	Pentru reimpădurire cu esențe forestiere			
		La câmp și pentru punerea în valoare a terenurilor improductive		La munte și în toate regiunile unde e nevoie de fixarea teren. pe pante	
		Procente maxime	Maximum de subv. anuale	Procente maxime	Maximum de subv. anuale
Particulari 1) . . .	33%	33 %	3000 fr. în total pe proprietar	50 %	4500 fr. în total pe proprietar
Cooperative, asociațiuni forestiere 1)	50%	33%	după importanța lucrărilor, ținând seama de disponibilități	50 %	după importanța lucrărilor, ținând seama de disponibilități
Societăți școlare forestiere 1) . .	după nevoi	după nevoi	idem	după nevoi	idem
Județe, comune și stabilimente publice 1) . . .	75%	50%	idem	75 %	idem

1) A se vedea Circularile Adm. for. Nr. 345, 827, 898, 909, 910, 939.

2) A se vedea Bul. Soc. For. Franche Comté No. 3/31. Tom XIX.

S'a mai precizat că în același an nu se pot face propuneri să se acorde unui proprietar subvenții și din fondurile bugetare și din fondul jocurilor de noroc. Repetăm că proprietarilor particulari nu li se dă decât din fondurile bugetare.

Din examinarea baremului de mai sus se poate vedea încă odată că incurajarea statului se îndreaptă în special spre colectivităților — județe, comune, asociații, stabilimente publice — căci masivele forestiere constituite de ele prezintă, prin faptul supunerii lor regimului silvic, un caracter de durată, ceea ce nu prezintă proprietatea particulară.

Subvenția este funcție și de suprafața de împădurit. Cu cât masivul ce se constituie este mai mare cu atât și quantumul subvenției crește.

În cazul când subvențiile sunt cerute pentru executare de plantațiuni de plop pe terenuri umide cu caracter de neproductive, atunci procentele maxime din tabloul de mai sus se reduc la 20% pentru primele două categorii de beneficiari și de 33% pentru cea de a 4-a categorie.

Lucrările de înrășinarea crângurilor sunt deasemenea subvenționate atunci când sunt în cauză proprietățile comunale.

Executarea lucrărilor și controlul.

Subvențiile se acordă: în bani, în materiale, sau în lucrări.

Toate lucrările cari urmează a se executa cu subvenții dela Stat sunt controlate și supravegiate de agenții forestieri (art. 15 decret din 11. 8. 1882).

Subvențiunile în bani sunt plătite după executarea lucrărilor, pe baza unui proces-verbal stabilit de agentul silvic delegat de conservățiunea silvică în cuprinsul căreia se află terenul respectiv, și cu avizul acesteia din urmă (art. 15 decret din 11 Iulie 1882). În mod excepțional se dau și avansuri, pe măsură ce se execută lucrarea.

Subvențiunile în pueți și în semințe sunt estimate în bani.

Înainte de livrare, estimația este notificată proprietarilor și trebuie acceptată de ei.

Subvențiunile în lucrări sunt executate sub direcțiunea agenților silvici, conform cu regulile stabilite prin art. 118—196 din circulara Nr. 345. Când se acordă o subvenție în lucrări, beneficiarul

ei poate fi obligat să pună la dispoziția organelor silvice o anumită mână de lucru, fie chiar în bani.

Toate terenurile aparținând comunelor sau stabilimentelor publice, pe care se fac lucrări de reimpădurire cu ajutorul subvențiilor dela stat sunt supuse regimului silvic. În cazul când aceste terenuri se sustrag de sub regimul silvic, atunci proprietarii lor sunt obligați să restituie statului subvențiile ce au primit. Restituirea este ordonată de prefect, la cererea Conservațiunii forestiere, care trebuie să fi avut în prealabil autorizarea Administrației Centrale (art. 16 decret din 1882).

Și acum, după expunerea celor de mai sus, o întrebare se desprinde: ce sume s'au alocat și care sunt rezultatele aplicării acestui sistem de a lucra? N'ar fi greu s'o facem. Pentru a economisi spațiu, ne mărginim a cita următorul pasaj din introducerea unei cărți recente, în care se arată cheltuelile și rezultatele realizate în acest domeniu al regenerării pământului francez, lucrare în care, cei ce doresc, pot găsi și sumele și lucrările executate cu subvenții din produsul jocurilor de noroc: „Această dispoziție a permis achiziționarea de către Stat a pădurilor sărăcite sau amenințate de a fi exploatare abuziv, terenuri inculte, pășuni de ameliorat sau de amenajat. Grație acestor resurse excepționale astfel create, a fost cu puțință să se mărească domeniul forestier al Statului, să repopuleze pădurile epuizate, să ajute puternic împădurirea și ameliorarea pășunilor la munte. Insuficiența disponibilităților budgetare nu permitea deloc să se facă o largă aplicație a art. 5 din legile din 4 Aprilie 1882 și 16 August 1913, în ce privește subvențiile către comune și societățile doritoare de a planta sau de a pune în valoare terenuri improductive la munte. Legea din 1920 a făcut aceasta și este bogată în promisiuni 1)“.

Considerațiuni finale.

Se înțelege că condițiunile particulare ale fiecărei țări dictează căile și mijloacele de folosit. Noi nu ne putem gândi la produsul jocurilor de noroc, cari sunt oprite prin lege. Dar și atunci când erau permise, Statul nu avea de pe urma lor venituri prea mari. Cu

1) P. Mougin : *Le restauration des Alpes*. Paris 1931. pag. I.

ocazia votării legii interzicerii jocurilor de noroc am putut afla, din ziare, că în anul 1935, Statul a avut un venit de 55 milioane de lei.

Există însă „loteria de Stat” care a fost creiată tocmai în scopul asigurării veniturilor destinate unor anumite opere de asistență socială. Ce-ar fi fost, dacă din produsul acestei loterii s'ar fi afectat o cotă și pentru lucrări de ameliorarea terenurilor?

În orice caz, cum am spus și mai sus, sunt lucrări cari se cer executate. Pentru aceasta trebuie să căutăm să ne asigurăm neapărat resursele necesare. În anumite domenii s'au și creiat. Astfel în domeniul cinegetic și piscicol (în apele de munte) s'a creiat „fondul de vânătoare”, destul de însemnat, căruia dacă i s'ar da adevărata lui întrebuițare, s'ar putea realiza multe lucrări bune.

Pentru ameliorarea terenurilor degradate, s'a înființat „fondul de ameliorare” care cu noile resurse ce i se asigură prin legea modificatoare a art. 27 din lege pentru ameliorarea terenurilor degradate, se nădăjduiește să se dea un nou și serios impuls lucrărilor din acest domeniu.

Mai rămân capitolele cumpărărilor de păduri pentru mărirea patrimoniului forestier al Statului și acela al ameliorațiunilor pastorale.

În ce privește mărirea patrimoniului Statului, în ultimul timp s'a stăruit tot mai mult asupra ideii — mai de mult lansată — de a se emite o rentă specială de stat pentru plata acestor cumpărări. Deocamdată nu vedem altă soluție, în afară de aceea a prevederilor bugetare.

Trebuie deasemenea să ne gândim serios la găsirea fondurilor necesare lucrărilor pentru ameliorarea pășunilor, în general și al pășunilor de munte, în special. Ameliorând pășunile, salvăm pădurile. În această privință îmi amintesc că încă de acum vreo 5 ani, Caps-ul luase hotărîrea de a creia un fond special pentru asemenea lucrări. Fondul se alimenta, în special, cu o cotă de 25% din arenda ce se cuvenea Statului și cu o supra-taxă de un leu, acceptată benevol de arendași. Într'un an se strânsese o sumă frumoasă. Nu știu însă dacă i s'a dat întrebuițarea pentru care fusese destinată. Deasemenea nu știm dacă dispoziția luată atunci s'a menținut. Se pare că nu. Motivele renunțării la această soluție nu le cunoaștem. Un lucru este însă sigur. Lucrările sunt absolut necesare. Trebuie să ne hotă-

rim să pornim la executarea lor. Pentru aceasta trebuie să găsim fondurile necesare. Dacă soluția adoptată atunci, pe care noi o socotim bună, nu convine, să se găsească alta ; numai să se găsească.

Wie sich die Verwirklichungsmitteln in anderen Ländern entwickeln.

Poursuivant les moyens de réalisation des autres pays.

L'auteur montre les moyens financiers dont l'Administration forestière française dispose pour stimuler le progrès de la forêt et de l'économie pastorale, cynégétique et piscicole.

PROBLEMELE ZILEI

DELICTELE SILVICE

CONCEPȚIA PROPRIETAȚII FORESTIERE ȘI APARAREA EI.

de Ion Florescu

Un mare gânditor în știința dreptului a spus că aceasta, ca și un arbore, își trage seva din mediul în care trăește.

Concepția proprietății forestiere e rezultanta mediului nostru social românesc.

Dar drepturile noastre — obiceiurile pământului, în mare parte — care ne-au menținut ca neam multe secole, au primit îmbelșugate infuziuni exotice străine de sufletul nostru și uneori neînțelese.

Astfel simțului dreptății i-a trebuit o plămădeală îndelungată și sperăm că nu va întârzia să cristalizeze într'o formă cât mai prosperă.

Pentru ca să vorbim de proprietatea forestieră, trebuie să punem în discuție fundamentul dreptului de proprietate ca idee generală.

Dreptul de proprietate se prezintă ca cel mai complex dintre drepturi, referindu-se la o folosință cât mai variată, inspirată de libertatea individuală și de ingeniozitatea spiritului de producție al proprietarului.

Fiind' unul din fenomenele cele mai complexe și punct de intersecție al tuturor conflictelor și fenomenelor sociale, se înfățișează ca un izvor de fericire pentru cine îl are și de suferință continuă pentru cine îl dorește fără să-l poată obține.

Economiștii îl prezintă între factorii de producție alături cu natură și munca. Totuși covârșește ca aspect juridic, în sensul că aspectul social sau economic nu se pot dispensa de a nu-l propune sau de a-l nesocoti.

Pace socială fără el nu poate fi, căci o problemă gravă e de a câștiga ceva când nu ai nimic sau de a explica în frământările moderne ale conștiinței colective, diferența între cei care posedă mijloacele indispensabile producției și nevoilor vieții și acei care neposedându-le simt nevoia de a le obține.

Dreptul pe care îl avem asupra unui bun e un pur concept al minții noastre, căci a stăpâni un lucru înseamnă a întrebuița ideea de drept ca mijloc. Aceasta implică un aspect tutelar pentru acel ce stăpânește și sancționatar pentru cel care e obligat să-l respecte.

Legea este expresia suveranității naționale, ceia ce implică o adeziune a majorității cetățenilor.

Dar marea slăbiciune a ideii de drept este de a nu se putea dispensa de o forță proteguitoare.

Curentele sociale din ultimele decenii au dus la un conflict mai acut în unele țări decât în altele: dela masa celor cari nu posedă și revendică, la minoritatea celor care au și vor să păstreze, problema fiind: fundamentul dreptului de proprietate este de ordin individual sau de ordin social.

Lupta se dă între două curente care sunt clasice și amenință să fie eterne: *curentul individualist și curentul socialist*.

Din punct de vedere individualist, tendințele sunt pentru conservarea proprietății individuale; din punct de vedere socialist sunt pentru suprimare.

Mergem către o formă de proprietate socială față cu revendicările mereu crescânde ale maselor neposedante sau mergem către o afirmare din ce în ce mai pronunțată a proprietății individuale? Iată o problemă profundă și destul de complicată.

Oscilând între aceste două curente dela Codul lui Hamurabi de acum 5000 ani, găsit în săpăturile Caldeii, niciodată dealungul istoriei dreptul nu a adoptat integral vreuna din aceste două teze exagerate.

După aceste generalități asupra fundamentului dreptului de proprietate, să intrăm în miezul dreptului de proprietate forestieră și să-i vedem aspectul în cadrul legilor, jurisprudenței și a doctrinei noastre.

Dreptul de proprietate e un drept absolut așa cum pare a rezulta din definiția art. 480 C. Civ. sau nu?

În concepția actuală și într-o legislație pozitivă nu poate fi

vorba de un drept absolut. În frământările moderne ale conștiinței juridice s'a accentuat concepția funcțiunii sociale a proprietății.

Această concepție care a regentat exproprierea și care constituie negarea caracterului de drept absolut, *justifică azi tot mai mult* rolul tutelar al Statului și întreaga politică forestieră : supunerea la regimul silvic, obligațiunea de împădurire, interzicerea defrișerilor, amenajarea pădurii, legislația moșnenilor cu art. VIII al Legei din 1920 care obligă amenajarea în comun, art. 5 al Legii din 1924 care lovește cu nulitatea vânzările de pădure din anul 1924, Legea pădurilor dela 1930, Legea ameliorării terenurilor degradate, supunerea la regimul silvic dela 1930, Legea pădurilor de protecție, a pădurilor destinate apărării naționale, a monumentelor naturii etc.

Examinând separat cele două proprietăți : agricole și forestiere, constatăm că ele se prezintă sub două aspecte. *Tendința tot mai individuală care este aspectul economic al proprietății agricole* cu corolariile inerente : producție intensivă, creierea de medii agricole favorabile pentru dezvoltarea cooperativelor, credit agricol, organizare de transporturi, de exporturi, dar și limitarea sfărâmării micii proprietăți, cu îndrumarea muncitorilor agricoli fără pământ către dezvoltarea industriei casnice, spre a se evita proletariatul agricol, *face loc unei tendințe tot mai sociale în silvicultură.*

În aceasta din urmă, nu numai doctrina, dar chiar jurisprudența face o marcată deosebire între interesul particular și cel general și, pentru că interesul conservării și ameliorării pădurilor este azi unanim admis ca interes general, *ori de câte ori interese generale au cerut nu s'a putut opune un drept individual.*

Iată deci într'o ultimă analiză fundamentul acestui drept de proprietate.

O serie întregă de întrebări se pune : în actualele frământări sociale ale căror unde ori cât de depărtate ar fi le resimțim, este suficient garantat acest principiu prin legislația noastră forestieră ? Apoi avem noi aparatul necesar pentru aplicarea lui etc. ?

Avem impresiunea că nu e îndeajuns înțeles și n'a fost studiat nici când s'a făcut exproprierea — după unii cel mai mare act de chirurgie socială — după alții (D-l Prof. Istrate Micescu mare apărător al proprietății individuale, curs Drept Civil Anul II București) o mare greșală.

Nefiind suficient studiată exproprierea, foștii mari proprie-

tari sdruncinați economicește și-au vândut domeniile forestiere, fie prin cooperative zise de exploatare, fie direct în loturi mici la săteni. Evitând astfel obligația reîmpăduririi, sătenii cumpărători — poate și în credința că sunt terenuri arabile — le-au defrișat și afectat culturii agricole.

Astfel s'au desființat în total sau în parte importante masive forestiere, mai ales la câmpie.

Măsuri de luat pentru refacerea acestor păduri sunt inoperante chiar azi, fie din cauza legiferării neprecise, fie mai ales din cauza neînțelegerii în masa rurală că deasupra binelui lor imediat stau interesele mari și permanente ale țării, fie ele — pentru cei neconvinși încă — numai de ordin militar cum s'au proclamat în ultimul timp.

Interesul general este astăzi necontestat de a se întocmi amenajamente pe complexe mari. Dar pulverizarea pădurilor se continuă sub alte forme. Și pulverizarea înseamnă refugiul în necontrolabil cu ultima instanță: defrișarea.

A studiat cineva câte din compensațiunile admise pe baza art. 13 Cod Silvic mai sunt azi în picioare?

Apoi făcând abstracție de particulari, chiar persoanele juridice își micșorează patrimoniul păduros prin cotropiri tănuite sau înstrăinări deghizate care sunt și rămân nesancționate!

Un alt sistem sunt asociațiile cu durată limitată pentru cumpărări de păduri. Garantează statutele lor teza silvică?

Se respectă această teză silvică la concluziunile ce se pun cu ocazia fondării unor asemenea persoane juridice în camera de consiliu?

Este admisibil apoi ca interesele generale să poată îngădui evaporarea ansamblului de organizații zise corespondente unor scopuri economice, la termenul lichidării prin terminarea exploatării, pentru a arunca fragmente de păduri în patrimoniul multiplelor persoane fizice, după tabloul de cumpărare numai cu dreptul de a fi lichidate în cel mai scurt timp și poate defrișate așa cum s'a procedat în cele mai multe cazuri. *Ce, legalizăm dispariția pădurilor?*

Putem avea azi pretențiunea că principiul raportului susținut în exploatare de persoane juridice este astăzi respectat, fără a mai vorbi de unele comune din Ardeal unde e pe cale să se piardă și noțiunea continuității tăerilor!

Am dat câteva exemple la întâmplare pentru a se întrevădea cum se poate înfrânge principiul conservării și ameliorării pădurilor prin imperfecțiunea legilor.

Cazuri din acestea sunt numeroase și nu am pretențiunea de a le fi terminat. Ar necesita poate un studiu aprofundat și am ieși din cadrul acestui articol.

Părăsind categoria insuficienței apărării prin legi a patrimoniului forestier, vom aborda capitolul mare al delictelor și contravențiilor silvice.

Vom analiza dintre infracțiunile constatate pe cele deferite judecării în ultimii 5 ani.

Domnul E. C. Decusară Director al Statisticii Judiciare din Ministerul Justiției, ne dă următorul tablou :

CODUL SILVIC

1932			1933			1934			1935			1936		
Numărul afacerilor judecate	Numărul acuzațiilor	Total condamnați	Numărul afacerilor judecate	Numărul acuzațiilor	Total condamnați	Numărul afacerilor judecate	Numărul acuzațiilor	Total condamnați	Numărul afacerilor judecate	Numărul acuzațiilor	Total condamnați	Numărul afacerilor judecate	Numărul acuzațiilor	Total condamnați
181.012	272.893	153.341	208.279	312.849	170.324	225.108	335.670	186.877	202.854	309.865	177.736	204.728	314.628	183.484

Cifrele sunt elocvente. Deși numărul celor acuzați este enorm -- cea ce aruncă o lumină specifică a țării noastre -- se obțin în general condamnări de 60%.

Quantumul condamnărilor nu-l vom analiza deocamdată, urmând a face obiectul unui articol deosebit. Dar ori cum cifra infracțiilor (descoperiți) trebuie să dea de gândit și să constituie o problemă de guvernământ. Nu e suficient numai să constatăm, cum a făcut-o legiuitorul în expunerea de motive a legii dela 1930, că procentul la fructificare al pădurilor de 0,70% e prea mic, fără a lua în considerare și delictele care au largă parte de contribuție. Trebuie să luăm și măsuri de remediere.

În primul rând ce a contribuit la această situație ?

Chestiunea e poliedrică dar predomină latura social economică.

Fără a avea pretenția să epuizez subiectul, voi trata succint numai trei cauze principale : *amnistiiile, grațierile și tranzațiunile*.

A. *Amnistiiile și grațierile*. În teză generală constituțiunea românească promulgată în anul 1923, tratează despre amnistii și grațieri la art. 88 al. 4 și 6 unde precizează :

„Regele are dreptul de amnestie în materie de politică, cum de a și ierta sau micșora pedepsele în materie criminală, afară de ceia ce statornicește și privința miniștrilor.

„Nu poate suspenda cursul urmăririi sau judecării nici a interveni în nici un mod în administrarea justiției”.

Constituțiunile statelor ce ne înconjoară au înscris fără rezerve dreptul de grațiere (iertarea) pentru capul statului și cu rezerve sau pe cale de lege ordinară amnistierea (uitarea). De aci se desprinde nuanța că amnistia a inspirat legiuitorilor mai multă teamă decât grațierea.

D-1 *Const. Disescu* în cursul de drept constituțional (București 1915) explică : „Grațierea e un mijloc de a tempora asprimea legilor pe care Tribunalele sunt constrânse să le aplice Dura-Lex și de a îndrepta erorile judiciare.

D-1 *Dr. Decusară*, în „Codul amnistiei și al grațierii București 1929”, a colectat într'o broșură toate decretetele. Decretetele Legi, Legile de amnistie, precum și decretetele de grațiere promulgate cu începere dela 1914 și le-a complectat în ordine cronologică cu rapoartele expunerii de motive, circulări și instrucțiunile ministeriale ce s'au dat.

Astfel găsim în acel timp 16 Decrete sau Legi.

Dacă la sus citata enumerare de mai sus, adăogim amnistiiile și grațierile dela 1929 până la 1937 precum și grațierile individuale, constatăm, că în ultimul timp amnistia și grațierea au fost larg aplicate și aproape că nu a existat eveniment de seamă, care să nu fi atras după sine Clemența Regală sau exprimarea puterii Legiuitoare.

Aceste procedări au deslănțuit în doctrină o critică vehementă. În adevăr amnistia nu este prevăzută în constituție decât pentru infracțiunile politice : deci pentru infracțiunile la Legile penale. Decretetele și Legile de amnistie sunt considerate din punct de vedere al dreptului mai mult ca o suspendare a aplicației legilor penale pentru faptele petrecute în timpul prevăzut de lege. Ele lovesc în puterea judecătorească, care după constituție, singură are dreptul

de a aplica și ridica o pedeapsă, distrugând irevocabilitatea sentințelor judecătorești.

Amnistia și grațierea pe deasupra pot crea o stare de spirit dăunătoare societății, anulând efectul legilor care o conduc, *exercitându-se prea des uitarea faptelor ce produce și uitarea legilor*. Războaiele care provoacă stări anormale și scot la iveală factorii susceptibili, a mări criminalitatea, sunt destul de depărtate și nu mai pot fi invocați ca scuză.

D. Tanoviceanu etc. în tratat de Drept și Procedură Penală vol 2, pag. 766—803 este catgoric și destul de inclusiv:

«Noi, suntem contra dreptului de grațiere care este un rest al vechiului «drept de viață și de moarte al capului statului, drept atavistic și absurd cum îl cunoaște Lombroso.

«În dreptul modern capul statului nefiind un judecător, nu trebuie să aibă «dreptul de a știrbi irevocabilitatea hotărârilor, are datoria să execute iar nu să desființeze puterea lor.

«Severitatea nu mai caracterizează legislațiile moderne și în spec. al pe cea românească, care e destul de blândă, iar justiția represivă și mai blândă.

«Dreptul de a grația a zis Lombroso, una din multiplele contradicții «a dreptului modern, cu toate că se laudă că a rupt orice legături cu religia. aduce «măte una din consecințele sale. O persoană e declarată culpabilă de lege și vine «s'o grațieze o persoană străină.

«Grația să fie menținută numai până se organizează iar și serioz revizuirea «în penal, ca un corectiv contra erorilor judiciare.

«Să fie desființată în materie de infracțiuni ordinare căci grațierea reprezintă renunțarea societății la dreptul său de pedepsire».

Urmărind avalanșele de amnistii și grațieri survenite după război în străinătate și mai ales la noi, d-l Tanoviceanu etc. a urmărit și statisticile, constatând că au avut o influență dezastruoasă determinând o recrudescență a criminalității.

D-l Dongoroz în Pandectele române, anul 1929, partea II, pag. 257 comentând Legea de amnistie din 6 Iunie 1929, considerată ca cea mai studiată, *socoate că a întins vâlul uitării mult peste limitele unei prudente politici represive. Amnistierea delictelor silvice din 13 Decembrie 1927 a făcut obiectul unei legi speciale ca și cum acestea ar fi fost singurul rău social. Francezii făcuseră la fel și noi de multe ori copiem aberațiunile din Franța. S'au amnistiat nu numai faptele penale, dar și despăgubirile civile datorite Statului pentru delictelor comise până la 1 Noembrie 1927 (cu excepția antreprenorilor).*

Aceasta a fost dictată de interese politice momentale și a adus pagube Statului de sute de milioane.

Principial dacă grațierile în masă și amnistii larg acordate de către Suveran și Corpurile Legiuitoare au fost până la o anumită justificare prin starea anormală a Societății provocată de marele război etc., etc. ele au lovit în interesele pădurilor pentru că provocând suspendarea de nenumărate ori a Codului Silvic în ultimele decenii, au slăbit și mai mult puterea și eficacitatea legiuirilor silvice care și așa erau *destul de blajine și de slab aplicate*.

B. *Tranzacțiile*. Analiza din capitolul amnistiiilor și grațierilor e făcută și pentru a se înțelege atmosfera art. 90 Cod Silvic precum și aplicabilitatea ce trebuie să se dea de către Minister capitolului tranzacțiilor.

La aceiași sabotare a eficacității pedepselor din Codul Silvic se poate ajunge dacă tranzacția în loc de a fi acordată numai pe cale de excepție pentru a repara erori la eventuale rigidități ale legii, s'ar aplica pe o scară mai largă și ar interveni politica sau electoralul.

O analiză aprofundată în drept a tranzacției ne-ar înfiora, fiindcă se poate tranzige și asupra amenzii, inovație strecurată în Codul silvic dela 1910 căci în art. 44 al vechiului Cod nu era permis.

Cum putem să mai vorbim de eficacitatea pedepsii din Codul silvic, când tranzacțiunile se coboară până la 1% ?

De ce ne mai mirăm când organele judecătorești din Bucovina achită contravenții în pădurile sub 5 ha. cu motivări bizare că art. XI al legii pădurilor de protecție din 1935 admite exploatarea fără studii de amenajare ?

Necontestat amnistiiile, grațierile și tranzacțiile au provocat într'o largă măsură înmulțirea delictelor silvice, contribuind la înmulțirea delictelor, implicit la sfârtecarea patrimoniului național păduros.

Bizareria care dovedește că mentalitatea noastră juridică nu e încă cristalizată e că toate aceste trei noțiuni sunt incompatibilități, tolerate sau strecurate în dreptul modern. Toate sunt nedreptăți, favoruri și capricii, care nu pot fi motivate mai ales că sunt executate de o administrație care poate greși și care poate fi influențată.

În goana după legi perfecte e bine să ne uităm cât mai mult în jurul nostru, în hotarele țării noastre și mai ales în trecutul nostru,

unde legiuiri înțelegătoare dar severe ne-au păstrat integritatea. Deși cunoscută legenda morții lui Aristot prefer să o repet :

Celebrul învățat al antichității, își plimba pașii ultimelor zile dealungul mării, frământat de ideia de a desprinde din frământarea valurilor care îi mureau la picioare, taina fluxului și a refluxului. Înaintând mereu în mare se zice că și-a găsit moartea surprins de năvala apei. Dacă și-ar fi ridicat ochii spre bolta cerească ar fi ghicit poate ceia ce alții mai târziu au descoperit, că taina de el cercetată nu era în fundul mării ci sus de tot în atracțiile astrelor.

DELICTUL SILVIC

de George Gh. Pavalachi

Socotesc că nu se exagerează de fel când se afirmă că cea mai grea problemă pentru pădurea românească este astăzi găsirea mijloacelor practice pentru stârpirea sau cel puțin reducerea într'o măsură mai apreciabilă, a delictelor și contravențiunilor silvice.

Statul român a cărui existență — ca Stat liber — este de dată atât de recentă, nu a avut și nici nu are o tradiție forestieră.

Prima lege silvică, care a stabilit oarecari opreliști în folosința pădurilor, nu a fost cunoscută de bunicii noștri.

Aceștia își exploatau pădurile după bunul lor plac; le defrișau chiar, dacă găseau că trebuie să-și mărească teritoriul argicol sau de pășune, fără să fie împiedicați de vreo dispoziție legală.

Ceva mai mult, își luau lemne de foc și pentru modestele lor construcții din pădurile ce le erau la îndemână, nedându-și bine seama dacă prin aceasta fac ceva ce nu e îngăduit.

Cât despre pășunatul în pădure, nici nu era vorba. Nu fiindcă nu era permis, dar fiindcă nu se simțea nevoia.

Frumoasele pajiști, udate de pârae șerpuitoare și argintii, hrăneau puținele vite ale locuitorilor munteni.

La șes, întinse terenuri rămase nelucrate din lipsa unei întrebuințări mai fructuoasă, serveau ca islazuri vitelor de muncă ale câmpenilor.

Abia mai târziu, când vapoarele țărilor maritime din nord-vestul Europei s'au obicinuit să ridice prin gurile Dunării până la Erăila, iar șlepurile austriace să coboare prin Porțile de Fier până în porturile muntene, pentru a încărca grâul românesc, terenurile

agricole și islazurile au început să devină insuficiente și ca urmare a acestui fapt, pădurile din apropierea așezărilor omenești au început să fie mai căutate.

Și în această lume plină de romantism și patriarhal, care s'a prelungit poate prea mult în epoca modernă, a apărut primul cod silvic românesc în anul 1881, fără ca să fi avut ca reazim o tradiție, sau o cât de slabă conștiință forestieră, rămasă din timpul anaforalilor și celorlalte măsuri domnești cu caracter silvic ce s'au dat poporului până la data de mai sus.

Prin acest cod silvic, inspirat din codul forestier francez dela 1827, se împământenesec pentru prima oară în Vechiul Regat noțiunile de *delict și contravențiune silvică*.

Dar ce a putut să cunoască marea mulțime a poporului din opreliștile cuprinse în această lege, când în acel timp un șef de Ocol administra zeci de mii de hectare de pădure și nu era ajutat decât de câțiva paznici, ei însuși aproape necunoscători ai legii.

Au trebuit să treacă decenii pentru ca populația din vecinătatea pădurilor și chiar proprietarii de păduri, să se familiarizeze cu aceste dispozițiuni legale, pe care însă le călcau oridecâteori le venea bine.

Și unii și alții nu erau încă convingși de necesitatea lor.

Astfel că, în timpul celor aproape 30 ani cât pădurile din Vechiul Regat s'au găsit sub imperiul legii dela 1881, rezultatele obținute nu au fost prea îmbucurătoare.

„Pădurea este amenințată să dispară“ spunea impresionat raportorul noului cod silvic dela 1910, cu ocazia votării lui; cod în care se introdusese dispozițiuni complectative și chiar aspre măsuri pentru apărarea pădurilor.

A fost o mare satisfacție pentru personalul silvic, când legea a fost promulgată.

Se spera ca în fine pădurile țării se vor putea desvolta în liniște.

*

Ne găsim astăzi în al 27-lea an, pentru pădurile din Vechiul Regat și în al 14-lea, pentru cele din restul țării, de când se aplică acest cod silvic.

Dacă un specialist necunoscător al împrejurărilor dela noi ar analiza codul silvic român — cu dispozițiunile lui destul de severe

privitoare la delictele și contravențiunile silvice — ar fi îndreptățit să creadă că pădurile din țara noastră trebuie să se găsească din acest punct de vedere într'o foarte bună.

Că nu este așa, ba ceva mai mult, că situația lor este alarmant de gravă, ne este cunoscut tuturor.

Pentru a fi însă și mai edificator, dau mai jos câteva date sub formă de tablou culese din bilanțele Direcțiunii silvice Craiova, cu privire la debitele create în anii 1930—1937 din delictele silvice.

Nr. cor.	Anul	Delicte silvice			Observații
		debitate	incasate	anulate prin insolvabilitate	
		lei	lei	lei	
1	1930	8.309.273	—	—	Se cuprind și debite mai vechi
2	1931	892.275	1.013.382	—	
3	1932/933	2.036.669	1.507.315	4.980	
4	1933/934	3.502.316	348.165	2.854	
5	1934/935	1.698.823	410.621	5.761	
6	1935/936	2.407.169	328.540	31.695	
7	1936/937	1.820.414	770.121	39.879	
Total	1930-937	20.679.939	4.37 ^a .144	85.169	

Din acest tablou se deduce că *soldul debitelor neincasate la 1 Aprilie 1937 este de 17.213.626 lei; ceea ce pe întreaga țară ar veni la peste 100.000.000 lei!*

Asemenea, se mai constată că. *soldul debitelor sporește din an în an*, deoarece sumele încasate și anulate nu acopăr valorile debitelor curente.

Și cum prin tranzacții nu se sting nici 5% din delicte, restul luând calea justiției și apoi a debitărei, înseamnă că *pădurile Statului se macină mereu, câtă vreme desdăunarea sa se face foarte încet și cu totul nesigur.*

Iar dacă la delictele săvârșite în pădurile Statului se mai adaogă acelea făcute în dauna pădurilor administrate de Stat, a diverselor instituții publice și ale particularilor (cari numai în exercițiul 1933/934 au fost în număr de 89.068! — vezi Bul. Inf. al M. A. D. No. 5. An. IV —), ne putem ușor da seama ce pagubă imensă reprezintă pentru pădurile țării această calamitate.

Fără nici o exagerare putem afirma că, *delictele și contravențiunile silvice, prin numărul și valoarea lor, echivalează cu o a doua*

modalitate de exploatare a pădurilor, în afara prevederilor amenajamentelor și foarte periculoasă, fiindcă tinde la distrugerea însăși a domeniului forestier.

*

După ce s'a văzut extensiunea și pericolul contravențiunilor și delictelor silvice pentru pădurile țării, este absolut necesar să se stabilească, cauzele care au prilejuit acest fenomen, pentru ca apoi, să se poată găsi mijloacele de combaterea lor, salvându-se astfel pădurile ce ne-au mai rămas dela distrugerea lor definitivă.

I. Cauze de ordin sufletesc.

Epoca de după război este caracterizată printr'o slăbire a simțului moral și a respectului față de avutul altuia. Față de pădure, efectele acestei stări au fost și mai grave, deoarece în țara noastră nu a existat o tradiție forestieră.

II. Imperfecțiuni ale Codului Silvic.

a) Pentru a înfrâna o abatere la dispozițiunile unei legi, este absolut necesar ca sancțiunea să fie promptă.

Codul silvic nu numai că nu a soluționat favorabil această chestiune, dar procedura sa este atât de greoaie, încât sancțiunea, prin întârzierea aplicării ei, își pierde complect efectul.

Din această cauză, delictele de pășunat și furt de lemne ale populației rurale, s'au înmulțit extrem de mult în unele regiuni.

b) Un alt domeniu în care codul silvic s'a dovedit imperfect, este acel al conservării pădurilor moșnenești. În mod curent, exploatarea acestor păduri nu se face decât prin delict.

III. Legi nefaste pentru păduri.

a) Fără o judecare serioasă a situației economice în general și de politică forestieră în special, s'a venit în anul 1924 cu așa zisa lege pentru „satisfacerea trebuințelor normale în lemn de foc și de construcție a populației rurale din Vechiul Regat, Bucovina și Basarabia”.

Nu cred să existe vreo cauză care să fi produs mai mult rău pădurilor ca această lege. De teama aplicării ei — care prevedea exproprierea pădurilor — cea mai mare parte din proprietarii particulari și chiar unele așezăminte, și-au tăiat pădurile pe repezeală — mai mult fără decât cu amenajament — iar lăstarul l'au defrișat în disprețul dispozițiunilor contrarii ale Codului Silvic.

b) Tot printre legile nefaste, trebuiesc trecute și legile sau

decretele legi — numai 15 la număr — de amnestierea sau grațierea delictelor silvice, cari au încurajat în acțiunea lor pe lângă delincuenții obicinuiți și pe acei proprietari, cari și-au exploatat în contravenție sau defrișat pădurile din cauza legei mai sus citată.

IV. Călcări flagrante ale Codului Silvic.

a) Din motive așa zise economice, pentru salvarea vitelor locuitorilor, anual se calcă — nu se uită să se spună că în mod cu totul excepțional — art. 15 din C. S., permițându-se pășunatul în păduri, tocmai primăvara când răul e mai mare.

Odată învoiți, locuitorii nu mai respectă nici lăstarurile și nici plantațiile, atrași fiind de faptul că acolo iarba e mai mare.

Delictele curg și pădurile se distrug.

b) O altă măsură care falsifică complet spiritul art. 90 C. S., încurajând pășunatul în plantațiile tinere ale pădurilor administrate de Stat, este aprobarea așa ziselor tranzacții cu 1—2‰ (unu până la doi la mie) din amendă!

V. Cauze de ordin administrativ.

a) În general, delictul silvic, prin furt de lemne și pășunat abuziv datorit populației din vecinătatea pădurilor, are ca substrat cauzal lipsa.

De aceea Serviciul silvic, înainte de a proceda la deplasarea materialelor lemnoase spre centrele de consumație, trebuie să se gândească în primul rând la ce va folosi pentru foc și construcție această populație.

E cazul să recunoaștem că nu totdeauna s'a procedat astfel.

În ce privește pășunatul abuziv în păduri, acesta este strâns legat de cultura plantelor de nutreț. Deși nu ar intra în atribuția organelor silvice de a pregăti populația rurală în această direcție, nu le rămâne decât să o facă pentru salvarea pădurilor.

b) Insuficiența personalului de pază și mai ales neînarmarea lui, a slăbit mult dârzenia acestuia față de delincuenți.

c) Și în fine, lipsa unui cadastru forestier a înlesnit în mare măsură dispariția pădurilor.

*

Odată stabilite cauzele care au contribuit la înmulțirea delictelor silvice, rămâne să vedem care sunt mijloacele cele mai practice pentru combaterea lor.

A) Formarea conștiinței forestiere.

Se observă că oridecâteori se discută despre distrugerea pădurilor prin înmulțirea delictelor silvice, nu se omite a se scoate ca prim vinovat Codul Silvic, care se zice că, cuprinzând dispozițiuni prea blânde, nu este în măsură să apere patrimoniul forestier al țării.

Nu voi susține că acest Cod silvic nu are nevoie de modificări și puneri la punct, dar nici într'un caz nu pot împărtăși părerea aceluia care îl consideră ca primă cauză a acestei calamități.

Dacă într'unul din statele occidentale, unde pădurile se găsesc într'o stare înfloritoare, s'ar introduce codul silvic român, ar putea afirma cineva că s'ar ajunge vreodată la situația pădurilor din țara noastră?

Oricât de bună ar fi o lege silvică, aceasta nu va putea face mai mult dacă nu se va reuși să se substituie în locul mentalității de astăzi o cât de slabă conștiință forestieră.

Aceasta este explicația că unele țări au păduri frumoase, iar altele nu.

Ori pentru formarea unei conștiințe forestiere nu e nevoie atâta de lege.

Noi românii avem mistica legilor, credem că totul se rezolvă prin ele. Deaceia s'a și ajuns la situația de azi, când din cauza numărului lor prea mare, nu le mai dă nimeni de rost.

Este nevoie de cu totul altceva și anume de organizarea unei propagande — fără surle și tobe — la care să activeze discret pe lângă întreg corpul silvic de toate gradele și persoane înțeleghătoare din afara acestui corp și mai ales presa.

Se observă deja un început bun și nu rămâne decât ca să se continue propaganda difuzându-se — pe toate căile — cât mai adânc în masele poporului.

B) Populația rurală din vecinătatea pădurilor să formeze un zid de apărarea acestora.

S'ar părea un paradox; întrucât tocmai această populație contribuie în cea mare măsură la înmulțirea delictelor. Totuși, Serviciul silvic trebuie să și-o apropie, acordându-i toate înlesnirile și făcând-o să înțeleagă foloasele materiale și imateriale ale pădurei. Satisfacerea nevoilor ei imediate în lemne de foc și pentru construcții cu prețuri convenabile și interesarea ei la toate lucrările pădurei

— fie sub forma cooperativelor de muncă, fie în alt mod — nu va întârzia să dea roadele dorite, dacă aceste măsuri se iau concomitent cu acelea arătate mai sus.

C) Tranzacțiile.

Odată ce cineva a ajuns delicuent, nu trebuie să-l acoperim cu disprețul nostru. Ci trebuie ca să-i dăm posibilitatea să se reabiliteze cât mai ușor.

Mijlocul cel mai eficace este tranzacția.

Aceasta însă urmează a fi astfel realizată, încât să ispitească. Tranzacția de astăzi cu 50% din amendă și cu o procedură destul de întârziată nu dă și nici nu poate da rezultatele dorite. De aceea numărul delictelor silvice stinse prin tranzacții este atât de restrâns. Delicuenții preferă să fie deferiți justiției, întrucât sancțiunea vine — dacă nu apare vreo amnistie — *după ani de zile*.

Intre sumele plătite de un delicuent prin tranzacție și acelea pe care ar fi să le plătească *sigur* prin debitare în urma judecării, trebuie să existe un raport de strânsă corelație și favorabil *simțitor* tranzacției.

De ce să consimtă un delicuent să-și stingă procesul plătind 50% din amendă prin tranzacție, când justiția e în măsură să-i acorde *scutirea integrală de amendă* și ceva mai mult, să-l *absolve și de valoarea totală a despăgubirilor civile*!

Deosebit de aceasta, pentru ca personalul silvic inferior să facă o propagandă susținută pentru acest mijloc de stingere a delictelor, este absolut necesar ca acestuia să i se dea o primă procentuală din valoarea sumelor încasate prin tranzacție.

D) Modificarea art. 59 din C. S.

Din experiența de până acum, se constată că judecătorul este prea înclinat să aplice circumstanțe ușurătoare delicuenților silvici, mergând până la absolvirea lor completă de despăgubiri civile și amendă.

Prin aplicarea acestor circumstanțe judecătorul pune de acord principiul justiției cu cazurile ivite, de aceea este necesar ca acestea să se mențină.

Nu însă în forma de azi.

În nici un caz reducerile acordate pe baza principiului de mai sus, nu trebuie să ajungă pe acelea admise pentru tranzacții.

Prin această măsură, delicuenții vor da preferință tranzacții-

lor, decongestionând instanțele de judecată; proprietarul dăunat va intra mai repede în posesia despăgubirei; iar Statul va fi scutit de toate cheltueile ce se fac cu judecarea delicuenților și executarea lor.

E) Prime pentru agenții încasatori.

Pentru a se stimula încasarea debitelor din delict silvice, care azi întârzie cu anii, să se acorde prime agenților fiscului însărcinați cu această operație. Aceste prime ar putea chiar să crească proporțional cu vechimea debitelor, pentru a se accelera încasarea debitelor vechi.

F) Revizuirea tarifelor anexe la C. S.

Tarifele pentru valoarea și amenzile arborilor tăiați în delict conform art. 60 C. S. nu mai corespund situației actuale, cu toate că s'au înzecat prin legea extinderii C. S. din 1923.

Este absolut necesar ca acestea să se revizuiască și să se pună în concordanță cu prețul actual al lemnului.

G) Diverse.

Deosebit de măsurile preconizate mai sus, este necesar să se stăruie și pentru:

1) Abrogarea articolelor din Legea pentru satisfacerea cu lemne de foc și construcții a populației rurale, etc., referitoare la exproprierea pădurilor.

2) A se înceta definitiv cu amnestierea delictelor silvice.

3) A nu se mai abuza de art. 90 C. S., acordându-se tranșacții cu 1—2⁰/₁₀₀ din amendă pentru delictele de pășunat din pădurile administrate de Stat.

4) A se respecta cu strictețe art. 15 C. S.

5) A se trece pădurile moșnenești sub administrația Statului.

6) A se mări numărul pădurarilor de pază: îmbunătățirea retribuției și înarmarea lor, pentru a fi puși în situația de a-și face datoria.

7) Reînființarea școalelor de pădurari, pentru a putea avea agenți silvici stabili și conștienți de menirea lor.

8) Să se procedeze cât mai urgent la facerea cadastrului forestier, începându-se, în primul rând, cu pădurile particulare, care sunt cele mai expuse dispariției.

9) Să se facă propagandă pentru constituirea de societăți forestiere, formate din proprietari de păduri și specialiști cu scopul de a se iniția cei dintâi în chestiunile pădurărești.

Desigur că multe vor mai fi de spus pentru rezolvarea acestei atât de dificile probleme.

Am însă credința că, prin colaborarea tuturor, se va ajunge cât mai curând să se creeze un mediu prielnic mult prigonitei păduri românești.

Și atunci se va putea afirma, fără strângerea de inimă de azi, că: codru-i frate cu românul.

POZIȚIA ACTIVĂ A INGINERULUI SILVIC FAȚA DE DELICTE de Tr. Heroiu

Activitatea serviciului nostru silvic, stânjenită de chestiunea delictelor, cu tot cortegiul lor de operațiuni: pază, constatare, urmărire, etc., este o răsfrângere a stării de cultură a poporului. De aceea, întreaga noastră străduință de reprimare trebuie să se claseze în străduința gnerală de ridicare a nivelului cultural.

Cu cât acest nivel va fi mai ridicat cu atât delictele se vor împuțina.

Luăm această chestiune a delictelor ca o realitate, pe care credem inutil a o mai analiza. Ne-am mărginit numai a spune că este reflexul stării de cultură.

Să vedem cum putem combate tendința delictuoasă a populației, căci a ne menține numai la constatarea delictului și introducerea procesului în justiție este una din cele mai unilaterale conduite ce am putea-o avea.

Va trebui, cred, să îndreptăm acțiunea noastră în 3 direcții, după cele 3 aspecte ale problemei delictelor.

a) *Acțiunea economică.* Oricât am încerca noi să înălțăm valoarea culturii, ia care axa principală o formează mulțimea sentimentelor alese, rămâne însă o chestiune mereu deschisă în materie de furt: mizeria.

Fără să putem afirma că omul răpește sau atinge dreptul altuia numai din cauza lipsei, această lipsă, de foarte multe ori, constituie origina delictului.

Și mi-a fost dat să verific aceasta, într'o diagramă foarte sugestivă, care, într'o țară cu înaintată cultură cum este Germania,

(cifra statistică privea numai Bavaria) arăta, cum, în timpul războiului, deci în timpul lipsei, a crescut numărul delictelor silvice.

De altfel această constatare o poate face și la noi acasă, fiecare șef de ocol. Delictele se înmulțesc în timpul iernii, deci atunci când lipsa lemnului e mai mare și delictele se comit mai frecvent în satele cu populație mizeră, deci acolo unde nevoia este mai adâncă și mai acută.

O bună stare materială, este greu de admis, să împingă pe om la furt.

Una din cele mai esențiale griji ale noastre, ca administratori ai unui avut public și național, este ca, în distribuția și valorificarea acestuia, populația nevoiașă să beneficieze cât mai mult. Prin munca, de tot felul, la pădure, această populație să poată câștiga cât mai mult, spre a-și putea procura materialele necesare de foc sau de construcție.

Cu grija de ajutorare a populației nevoiașă am putea să mergem până acolo, ca în afară de materialele, ce în mod obișnuit se vând mai convenabil (crăci, așchii, buturi, etc.) să se acorde un tarif special pentru cei cari dovedesc a trăi în mizerie și pe cari această mizerie îi împinge la furt.

În nici un caz materialele mai convenabile sau materialele lemnoase, în genere, necesare populației locale să nu ia drumul piețelor mai îndepărtate înainte ca nevoia locală să nu fie satisfăcută.

Când la starea sufletească creată de nevoie (necazul, amărăciunea), se mai adaugă și aceea creată de jinduirea după un bun ce pleacă din ochii populației fără ca aceasta să fie satisfăcută (este sentimentul mâniei) trecerea la acțiunea furtului este iminentă.

Stă deci și în mâinile și inima noastră să temperăm această acțiune prin măsuri de ordin economic și gospodăresc.

b) *Acțiunea educativă.* Așa după cum s'a spus în diverse rânduri și împrejurări, inginerul silvic nu este numai un tehnician și economist, singuratic, conducător de gospodărie silvică.

Prin natura pregătirii lui înalte fiind un academician și prin geniul lui tehnic fiind un element de organizare, inginerul silvic este un factor de progres în mediul în care lucrează. El este un răspânditor de lumină, este, prin acțiunea lui pozitivă, un creator de cultură și civilizație.

Aceste considerațiuni ne îndreptățesc a-l socoti ca pe un educator, cu vorba, dar mai ales cu fapta.

Inginerul silvic vine în contact cu populația de toate vârstele. Cu sfatul și cu exemplul el poate imprima însușiri și deprinderi frumoase.

Când se coboară însă în mijlocul mării și anonimei mase, el se înalță la adevărata lui misiune de educator.

Criunde este adunare obștească, afară de adunările și cluburile politice, el cade ca o binecuvântare. Populația este avidă de sfatul bun și sincer, așa după cum este nevinovată de toată mizeria materială și morală în care se scaldă.

Masa este inconștientă de menirea ei, ea trebuie condusă pe linia cea dreaptă către gloria țării și neamului din care face parte.

Dacă inginerul silvic nu este un conducător din vârful piramidei, el este membru marcant în statul major al progresului ca unul din cei mai înalți oameni de cultură în mijlocul populației.

Și nu este nevoie pentru aceasta să avem dispozițiuni scrise și obligațiuni exprese. Cultura, spre deosebire de civilizație, n'a stat și nici nu a înaintat prin forță și constrângere. Cultura este rezultatul străduințelor spontane și continue a tuturor oamenilor de bine. Și numai în acest sens văd pe inginerul silvic ca un educator.

L'ași vedea combătând furtul nu numai prin dresare de procese verbale și rechizitorii la judecătorii sau tribunale, ci prin acțiune de apostol, ajutând opera școlii și bisericii din cuprinsul ocolului său.

Stă deci și în puterea sufletului nostru să contribuim la clădirea unui nou edificiu educativ pentru populația satelor noastre.

c) *Acțiunea juridică.* Cele menționate până aci: acțiunea economică și cea educativă, se împletesc în mod armonios cu cealaltă acțiune, pe care, în mod obișnuit, o practicăm mai mult, adică reprimarea delictelor prin procese.

Afirmăm cu convingere că acțiunea juridică singură, nu ne va conduce niciodată la stăvilirea delictelor, așa după cum tot cu aceeași convingere afirmăm că fără această acțiune, nu se poate.

Urmărirea vinovatului și sancționarea lui o cere societatea, o cere chiar educația. Dar această urmărire și sancționare a delinquentului a cărui origine o găsim tot în societate, și anume într'un viciu de organizare a acesteia, se va face cu mai multă autoritate.

deci cu mai puțină strângere de inimă, când concomitent cu pedeapsa furtului, ducem o acțiune pozitivă de îmbunătățire a stării materiale și de ridicare a nivelului educativ.

Trebue să mai adăogăm, că oridecâte ori organele noastre apar în fața justiției cu procese față de populație, aceste procese trebue să fie bine și cinstit întocmite, înțelegând prin aceasta că delictul să fie bine stabilit: dovezile evidente, actul fără viciu și mai ales... fără ură și părtinire.

Când nici de viața și sufletul populației mizere nu ne ocupăm și când procesele de delict le mai întocmim fără temei și cu ură, atunci pierdem orice prestigiu, atât în fața populației cât și a justiției.

Cu altă împrejurare (adunarea generală a Soc. Progresul Silvic 1935) am susținut un referat despre „Chemarea socială a inginerului silvic de azi”. Problema delictelor și a reprimării lor, trece dincolo de sfera restrânsă a atribuțiilor noastre regulamentare, în aceea a activității extraprofesionale, care, evident, nu se poate impune. Se avântă în astfel de activitate și o susține numai cine vrea. Realitățile spun, că acolo unde un inginer silvic și-a propus să stârpească delictele, a reușit, însă nu numai cu dreptul și forța, pe care i le dă poliția silvică, ci și cu înțelepciunea lui.

Crediența noastră este că acești colegi nu lipsesc și că într'un viitor cât mai apropiat se vor înmulți surprinzător.

INTERZICEREA PAȘUNATULUI CAPRELOR ÎN PADURE.

de Ing. Ioan Pető

Maximilian al II-lea, regele Boemiei și Ungariei, în 1564 a delegat o comisie pentru a constata starea pădurilor tinere în cari s'au făcut, precum și celor ajunse la vârsta exploatabilității, din cari urmau a se face în viitorul cel mai apropiat, exploatarea lemnului necesar minelor statului.

Această comisie a parcurs și controlat toate pădurile respective, dresând despre cele văzute și constatate un proces-verbal. În acesta, între altele, în primul rând se face mențiunea că locuitorii din comunele situate în vecinătatea pădurilor, au făcut mari stricăciuni pădurilor prin pășunatul cu capre. Comisia în urma acestor

constatări a oprit imediat pășunatul caprelor în păduri și a propus, ca în acest sens să fie luate măsuri severe, chiar drastice. Iar Maximilian al II-lea, pe baza celor arătate în procesul-verbal dresat de comise, a dat în 1565 un decret pentru reglementarea folosirii, întreținerii și regenerării pădurilor statului intitulat: „Constitutio Maximiliana seu norma silvas camerales propagandi et colendi”¹⁾.

În acest decret sub punctul 11 s'a luat dispozițiunea următoare: „Deoarece ciobanii și locuitorii cu pășunatul caprelor cauzează în păduri pagube ireparabile, întrucât de o parte doboară în timpul iernei arbori numeroși pentru hrana caprelor, cari apoi rămân în pădure neîntrebuințați și putrezesc, iar de altă parte caprele distrug arborii tineri, ordonăm sever șefilor de regiune și căpitanilor cetăților ca în viitor nici de cum să nu permită ținerea caprelor în pădure. Deci numiții vor lua imediat măsurile necesare, ca acest ordin să fie strict respectat și ca niciun arbore să nu mai fie tăiat pentru hrana caprelor. Iar dacă silvicultorii ar constata că caprele s'au introdus în pădure, sunt obligați de a împiedeca aceasta și a raporta cazurile constatate prefectilor, ca dânsii să amendeze pe baza decretului nostru regal, pe cei vinovați, prin aplicarea pedepsei”.

Dar nu numai decretul silvic al lui Maximilian al II-lea, conține dispozițiuni pentru oprirea pășunatului caprelor în pădure. ci și Francisc I, împăratul Austriei și regele Ungariei, prin decretul său al V-lea adică Legea silvică din 1807, a luat măsuri pentru interzicerea introducerii caprelor în pădure.

Anume în art. 7 al legii amintite s'a dispus, ca: „unde autoritățile vor constata că caprele prin pășunatul lor în pădure sunt păgubitoare, acolo va opri ținerea și creșterea lor, sub sancțiune de confiscare.

Deci înainte cu aproape patru secole pe când întinderea pădurilor întrecea de mai multe ori pe cea de azi, s'a găsit necesară luarea de măsuri pentru escluderea caprelor din pădure. pe când codul nostru în prezent în vigoare nu conține în această privință nici o dispozițiune specială, decât o ușoară urcare a amenzilor în cazul prinderii lor în pădure. față de celelalte vite mici.

1) Targányi: „Erdészeti okmánytár”. (Colecția documentelor silvice).

Nu se poate ridica motivul că timpurile s'au schimbat și capra a devenit vaca omului sărac și că din punctul de vedere social nu se poate lua azi sancțiuni drastice pentru oprirea pășunatului caprelor în păduri.

Dovadă este, că tocmai în țara caprelor, în Jugoslavia, prin noul cod silvic intrat în vigoare la 1 Ianuarie 1930, s'au luat măsuri speciale în privința pășunatului caprelor în păduri, făcându-se excepție numai în regiuni unde împrejurările economice sociale impun. Dar și aci se poate permite introducerea caprelor numai în pădurile în cari și altfel pășunatul este permis. Inșă și de această excepție beneficiază numai acei locuitori cari sunt foarte săraci, adică nu plătesc impozit mai mare decât 50 dinari anual. Chiar și acești locuitori au voie să pășuneze numai un număr de capre strict necesar pentru susținerea familiei lor.

Codul nostru silvic în prezent în vigoare nu conține în privința pășunatului caprelor în păduri nici o restricțiune specială. In noul cod însă va fi necondiționat necesară prevederea unei dispozițiuni prin care pășunatul caprelor în pădure să fie complet oprit, iar abuzul să fie pedepsit cu închisoarea.

O măsură cât mai severă, este justificată pentru că pădurile țării au devenit pradă publică și sunt amenințate de distrugere prin diferite stricăciuni aduse lor de populație, care nu știe să subordoneze interesul său egoist, interesului general.

Inșă putem noi oare spera, că noul cod silvic va cuprinde toate măsurile, chiar și dispozițiuni drastice provocate de împrejurările de azi, pentru apărarea pădurilor și reducerea delictelor silvice ?

DELICTELE SILVICE

de I. Moldoveanu-Junior

Obârșia delictelor silvice trebuie căutată în epoca de reglementare a servituților de tot felul, cari grevau pădurile.

In adevăratul înțeles al cuvântului ele se nasc odată cu firimitura proprietăților forestiere — operație care coincide cu desființarea drepturilor de „pădurit” prin atribuirea unor porțiuni de păduri în deplină proprietate și stăpânire a celor îndreptățiți.

Individul văzându-se coproprietar s'a crezut în drept să-și exercite această calitate și în fapt afectând o parte din produsul

pădurii pentru nevoile sale proprii, fără a respecta forme și îngrădiri destinate a pune stavilă acestor porniri egoiste și distructive.

Pe măsură ce ideile sociale de libertate și egalitate prind teren, în aceeași măsură se întesc și delictele silvice, ajungând la cea mai mare frecvență în vremuri de bejenie și frământări sociale cu caracter revoluționar de felul celor pe cari le-am văzut și trăit în războiul mondial și în anii postbelici, întinzându-și tentaculele lor peste cele aproape două decenii scurse precum și asupra prezentului.

Lupta contra tendințelor de devastarea pădurilor este foarte dificilă, fiindcă se bazează numai pe texte sarbede de legi, oricât ar fi de severe, fără a se bucura însă de sprijinul prețios al unei opinii publice conștiente. Delictele de drept comun, precum : deprecierile bunurilor altuia sau furturile, cu cari delictele silvice au perfectă asemănare, sunt sancționate sever de societate prin dispreț și oprobriu public, prin excomunicarea tacită a delicvenților din sânul oamenilor de bine și adeseori prin desaprobarea unanimă exprimată pe față și fără reticențe : tot atâtea fapte, cari constituiesc o adevărată condamnare morală, cel puțin echivalentă, dacă nu superioară în efectele ei, cu pedepsele ce se aplică ulterior de forurile judecătorești. În cazul delictelor silvice însă, aceste reprobări publice nu se produc, pentrucă la noi și azi pădurea este considerată de „res nullius“, la care fiecare cetățean are drepturi moștenite din strămoși și privilegiul de a se folosi de ea, fără a da nimănui socoteală. Această concepție se poate atribui de altfel lipsei de altruism, ce caracterizează păturile țărănești, cari au mai multe legături cu pădurea și mai multe nevoi momentane și subiective de împlinit. Altruismul este apanajul unei stări de cultură înaintată, cu progrese lente și temeinice în dezvoltarea ei, proprii a infiltra în sufletul individului respectul bunurilor comune și a-i trezi conștiința că aceste valori trebuie transmise posterității în starea de a putea servi aceluiași nevoi.

La noi, acest proces de educație s'a nceput târziu, însă mai rapid. Din cauza acestei iuțeli însă nu a putut fi asimilat în măsură suficientă, așa că la izbucnirea războiului de întregire a suferit o-bruscă întrerupere, care cu moravurile ce nsoțesc războaiele a evoluat spre un regres enorm.

Eforturile depuse pe acest teren în anii de dinainte de război au rămas fără urme, fiindcă războiul cu toate ororile lui a otrăvit sufletele cu noile concepții de distrugere inaugurate în lungul și n

latul globului, a scos în relief și cultivat mai mult însușirile atavice ale omului, redeşeptând nu numai desconsiderarea bunurilor, ci chiar și a vieții omenești.

Natural, că în astfel de condiții nu s'a mai pus nici un preț pe legiurile silvice, sub a căror singură ocrotire rămăseseră pădurile. S'a tăiat cu nemiluita nu numai în timpul războiului propriu zis, ci și în epoca de după război, menținându-se acest spirit distructiv până în prezent, fiind alimentat de noile fenomene ale vieții publice postbelice caracterizate prin deprecierea valorilor intelectuale și risipa bunurilor materiale de interes obștesc.

A fost un dezastru pentru păduri, că politica a pus stăpânire pe toate manifestările vieții publice dela noi, aservindu-le fără nici un discernământ votului obștesc, singurului idol de închinare al tuturor celor ce au putut însemna ceva în ierarchia oamenilor de frunte.

Suveranul dispreț al legii și regulamentelor, aversiunea față de ordinea stabilită, stări de fapt create de această nouă dogmă de viață, au atrofiat simțul de legalitate al cetățeanului atrăgându-l în mreaja acțiunilor comandate numai de bunul plac, cari i-au permis să treacă peste barierele ridicate de diferitele legi și între altele să comită și delictе silvice, cari îi erau mai la îndemână. îi aducea un profit imediat și nu se bucurau de o sancționare rapidă.

Iar când delicvenții s'au simțit încolțiți de judecători, au alergat la cei pe cari prin votul lor i-au ridicat la situații înalte cerându-le ajutor drept răsplată a muncii lor neprecupețite desfășurată pe terenul intereselor comune. Rezultatul acestor intervenții a fost apoi, că a nceput să curgă amnestiile la anumite răstimpuri dând pădurile pradă tuturor oamenilor fără rost din comune și tuturor celor cari erau considerați ca „pleava satelor”.

O încurajare apreciabilă pentru delicvenți a fost și schimbările sistemului de aplicare a codului silvic, care înainte de războiul mondial aparținea în Ardeal în prima instanță de competența preturilor. Acestea deși nu constituiau un for judecătoresc propriu zis, totuși în materie de delictе erau mai expeditivе, nu erau într'atâta legate de formalități greoaе și procedură migăloasă, cari produc întâzieri inevitabile amânând soluționarea proceselor pân' la date când sancțiunile pronunțate aproape că nu-și mai produceau efectul dorit, chiar și dacă între timp nu erau suspendate de amnistii. La întârzierea rezolvării acestor procese și adeseori chiar și la anularea lor de ju-

decătorii contribuie mult și participarea aproape obligatorie a apărătorilor, singuri în stare a se descurca în labirintul de formalități prescrise de regimul de judecare al proceselor la judecătorii, ceace nu era cazul înaintea preturilor.

Din punct de vedere al teoriei juridice, investirea preturilor cu drepturi de judecată nu era poate cel mai ideal sistem ; cu mobilitatea lor în acțiune, cu rapiditatea lor în pronunțarea sentințelor și posibilitatea de a sancționa fără multă amânare delictele, aduceau totuși foloase reale pădurilor, bucurându-se chiar și de preferința împričinaților, pentru că la judecată se prezentau singuri, fără apărători, scăpând cu mai puțină cheltuială ; ba, adeseori, nici nu erau nevoiți a se deplasa la sediul preturei venind pretura la primăria comunei unde aveau domiciliul și unde li se făcea pe loc dreptate.

Principiile de drept erau salvate însă și sub acest regim, căci, delictvenții se puteau adresa în apel judecătorilor competente, cari constituiau al doilea for de judecată.

Marele avantaj era însă altul : puțini dintre împričinați uzau de dreptul lor de apel și se declarau mulțumiți cu sentința preturilor, fără a consimți la noui cheltueli de redactarea apelului și susținerea lui în instanță.

La răspândirea și înmulțirea delictelor contribuie în măsură însemnată și defectuoșitatea organizării serviciului de pază, care în unele locuri nu numai că promovează delictele, ci adeseori le provoacă chiar ; fie prin lipsa de energie și curaj în reprimare, fie prin încurajări tacite și participări venale la câștiguri. Cauza acestei stări de lucruri trebuie căutată în sistemul defectuos de recrutare al personalului silvic inferior, care se găsește sub influența nefastă a diferitelor interese de ordin politic, cari se fac „luntre și punte” pentru a-și impune favoriții și protejații lor de cele mai multe ori nepregătiți și nedemni din punct de vedere moral.

Al doilea motiv principal al lipsurilor constatate în funcționarea acestui serviciu este insuficiența retribuțiilor cu cari este remunerată munca grea, plină de eforturi fizice și nu arare-ori chiar primejdioasă a personalului silvic mic și mare. Salarizarea lor este atât de infimă încât se pare că-i invită la incorectitudini și fapte infamante reprobabile.

Aceste tentații sunt mai accentuate în regiunile unde abundă

făbrițele de cherestea, înființate anume pentru achiziționarea lemnului furat, fără a avea păduri cumpărate din cari și-ar putea alimenta gaterile cu material brut.

Aici înflorește cu adevărat corupția capabilă a înfrânge și bruma de conștiință rămasă pe ici pe colo intactă și a iscodi cele mai fantastice mijloace pentru ca delicvenții să reușească, fără a fi prinși asupra faptului și fără a fi stânjeniți în preocupările lor. În astfel de regiuni ni se înfățișează cel mai deplorabil tablou despre felul cum poate fi brăcuită o pădure, cu înfrunțirea materialului lemnos, lăsând pe loc în pădure mai mult de jumătate din material, într-o desordine de nedescris, pradă ciupercilor și insectelor.

Mijloacele prin cari socotim, că s'ar putea ajunge la stăvilirea delictelor silvice și la remedierea situației actuale, le găsim în cele ce urmează :

1. Continuarea și intensificarea propagandei silvice, care este în curs și care a început a da în ultimul timp roade apreciable prin o vădită transformare a opiniei celor mai mulți intelectuali și conducători ai destinelor populației rurale în favoarea pădurii, recunoscându-i-se multiplele ei foloase de ordin sanitar, hidrologic, meteorologic, agricol etc., de cari beneficiem cu toții fără să ne dăm seama.

Când opera de luminare a opiniei publice va putea pătrunde prin mijlocirea tuturor școalelor populare, în cari cunoștințele silvice ar urma să fie răspândite în cadrul unui obiect aparte, și în masele mari ale poporului, și când aceste cunoștințe teoretice dobândite odată cu probele intuitive oferite de serbările sădirii arborilor, vor fi secundate de instruirile ce ar urma să se facă în acest sens în instituțiile tineretului școlar și adult și anume de strejerie și premilitărie, precum și de milităria propriu zisă, lupta de exterminare a delictelor ar putea fi considerată câștigată.

O conștiință forestieră trezită la realitatea utilității pădurii în toate manifestările vieții dela sate este ea însăși în stare să extermine delictele. Un exemplu clasic despre ceea ce poate face o conștiință forestieră, dublată de un profund respect față de legile în vigoare, ni-l oferă cea mai mare parte din comunele din Țara Bârsei ale căror păduri au un aspect de adevărate grădini, ocrotite cu grijă și bine întreținute. Este o reală desfătare sufletească să vezi cum la Râșnov, Cristian, Codlea, etc. pădurea aproape cade pe co-

mună, fără ca să-i treacă cuiva prin minte s'o ceară pentru pășune, sau de fâneață pentruca s'ajungă coaste improductive înroșite de arșița soarelui și nici s'o ciopârțască în mod inconștient și pe furiș, cu gândul ascuns de a-i schimba înfățișarea, sustrăgând-o dela destinația sa naturală de a servi permanent colectivitatea.

2. Ingrădirea influențelor politice asupra procedurii de urmărire a delicvenților, prin combaterea acordării de amnestii.

Ținând seamă de formidabila putere, ce o au partidele politice la noi în țară, s'ar părea că ne-am angaja într'o luptă inegală și fără perspective de a reuși. Totuși o acțiune rezolută, îndreptată către toți factorii legislativi și constituționali, cărora li s'ar prezenta de una sau mai multe comisii alese din sânul „Progresului silvic” un tablou real despre consecințele funeste ale interminabilelor amnestii, nu s'ar putea să nu fie încununată de succes.

Mai impresionantă ar fi această acțiune, dacă ea ar fi susținută de colectivitatea membrilor „Progresului Silvic” întruniți în adunare generală extraordinară având ca singură chestiune la ordinea zilei aceea de a ridica protest contra amnestierii delictelor silvice.

O atare manifestație, căreia i s'ar putea da prin intermediul ziarelor, cari ne înțeleg, și prin răspândirea de broșuri ocazionale, o publicitate cât mai largă, ar trezi la realitate pe mulți vinovați și i-ar pune pe gânduri cel puțin în ceea ce privește atitudinea lor viitoare ; iar asupra cercurilor diriguitoare de bună credință ar avea o înrăurire hotărît favorabilă cauzei drepte a pădurilor.

Faptul că atât legea administrativă, cât și codul penal sunt legi noi de dată destul de recentă, ne dispensează de obligația de a pune în discuție problema reîncadrării preturilor printre instanțele de judecată, având în vedere că soluționarea ei nu este de actualitate. Nădăduim totuși, că într'un viitor nu prea îndepărtat ea se va impune ca un mijloc de descongestionare a instanțelor judecătorești propriu zise.

3. Organizarea metodică a serviciului de pază a cărui activitate este complect paralizată, pe de o parte de ingerințe streine de interesele pădurii, precum : protecționism, favoritism și nepotism politic, pe de altă parte de insuficiența salarizării.

Prima racilă nu este specifică organizării forestiere. Ea bântue în toată administrația de stat, poate cu mai puțină intensitate și cu urmări mai puțin dezastruoase, ca în domeniul pădurii unde, odată

cuibărită, d. zorganizează întreg serviciul, producând pagube aproape ireparabile, de ale căror efecte, pădurea se resimte mai multe decenii de-arândul.

Lupta contra ei este extrem de dificilă, însă cu atitudinea dârză a personalului ingineresc din exterior, sprijinit de aceeași atitudine a cercurilor conducătoare, cari ar trebui să protejeze pe cei mici contra ori căror vexațiuni venite din afară, se poate combate cu succes, presupunând că toți cei angajați în luptă umblă pe picioare proprii și nu sunt ei înșiși creațiuni ale aceluiași politicianism hidos.

Dacă i se va da cuvenita importanță personalului de pază al pădurii, apreciindu-i-se serviciile la justa lor valoare, se vor găsi fonduri și mijloace pentru ameliorarea situației materiale al unui organ de covârșitoare însemnătate în combaterea delictelor. Și aici nu cugetăm numai decât la majorarea cheltuelilor de pază ale pădurilor : procedeu, care ar mări nemulțumirile proprietarilor producându-le amărăciuni, ce se vor îndrepta tot asupra pădurii, ci mai ales la subvenții de stat, fie în numerar, fie sub formă de numiri de brigadierii și pădurarii retribuiți din bugetul statului, însă cu serviciu la pădurile administrate de stat. Accentuăm, că nu facem aci unul din veșnicile și banalele apeluri la punga inepuizabilă a statului, ci reamintim, că statul are datoria morală de a da sprijin tuturor instituțiilor de ordin public.

În pădurile statului, cari au ajuns să fie tot mai îndepărtate de centrele locuite, delictele nu grevează într'atâta : personalul de pază este însă tot atât de slab retribuit, cu toate că regiile, la cari colaborează și acest personal, produc suficiente venituri din cari i s'ar putea îmbunătăți soarta.

O excelentă măsură pentru înlesnirea pazei și mai ales controlul acesteia o găsim în stabilirea strictă a epoci și zilelor de „pădurit” pe seama proprietarilor, cărora li se dau parchete pentru acoperirea propriilor lor nevoi în lemne de construcție și de foc. Cu cât aceste epoci sunt mai scurte și zilele de pădurit mai puține, cu atât vor fi și delictele mai reduse.

De obicei 4—6 săptămâni primăvara și alte 4—6 săptămâni toamna, cu câte 2—3 zile de pădurit pe săptămână, sunt suficiente pentru transportul materialului lemnos exploatat în parchetele anuale. În restul anului nimeni să nu mai fie învoit a merge cu carul la pădure.

4. Să nu se dea autorizații de construcție pentru fabrici de cherestea, decât numai în baza unui act de cumpărare de păduri și numai pe durata necesară debitării în gatere al materialului lemnos cumpărat : procedeu preconizat de legea regimului apelor la autorizările pentru transport pe apă.

Din punct de vedere juridic nu ar fi deci nici o piedică, ca în viitoarele legiuri industriale să stăruim pentru introducerea acestui principiu atât de folositor pădurii și atât de însemnat în combaterea delictelor silvice.

Cu perseverență hotărîită în susținerea cauzei și cu stăruință neclintită în aplicarea sistematică a diferitelor feluri de combatere, pornirile bolnăvicioase spre delict silvice se vor indigna, iar pădurea va fi ferită de nesfârșitele brăcuiri și ciopărțiri, cari o amenință cu degenerare și chiar cu completă desființare.

NENOROCIREA PADURILOR ROMĂNEȘTI

de Ing. C. Criveanu

Când, în fine, am văzut că delicturile silvice se consideră, prin Revista Pădurilor, drept una din „problemele zilei”, am dedus — ca un reflex — că se mai gîndește cineva, din când în când, la delicturile silvice.

Și într'adevăr răsfoind colecția Revistei Pădurilor, se confirmă constatarea că problema în speță se tratează odată la ani de zile și atunci în mod indirect, așa din fugă.

Ceiace ar însemna că problema în chestie n'ar exista aproape sau — în orice caz — n'ar avea nici-o însemnătate.

Dar vorbind drept, delicturile silvice constituiesc cea mai gravă și mai acută problemă, ce-ar trebui să ne preocupe pe toți — nu numai pe silvici — fiindcă la mai toate ocoalele de câmpie și coline se înregistrează cazuri de mii de tăieri în delict — și d-l Profesor Drăcea a diagnosticat- cu formula „exploatare în delict” — cam în fiecare canton de pădure și în răstimpul a 2 inspecții lunare.

Aceste întâmplări devenite subit din inexistente (imposibile teoretic) până mai ieri, apoi sporadice, tind azi către endemie.

Că se comit multe furturi în pădure, o știm noi toți cei din slujba pădurii, o știe lumea furilor (beneficiară) și o mai știu încă și

guvernanții noștri, când din an în an și uneori și de 2 ori într'un an, amnestiază delictele silvice.

Este adevărat că și azi furtul de lemne din pădure, nu se înțelege — de cei mai mulți — ca un furt de drept comun.

Fiindcă în legislația maghiară — deci în Ardeal până în anul 1923 — furtul de lemn era considerat ca „prevaricație”, adică cum ar fi în Codul penal o infracțiune simplă, de ex. o ceartă, etc., iar nu ca delict silvic, cum se califică în Codul silvic român, delict ce în Codul penal corespunde cu furtul, crima, etc.

Deaceia în Ardeal și Banat, delinquentul silvic — și ca el lumea cealaltă — zice că a „ridicat” sau „a luat” lemne din pădure și dacă personalul silvic îl învinuiește că a furat lemne, el se consideră ofensat și protestează.

Și mai este ceva :

Furturile din pădure în masă — și cam în toată Țara — fără a li se găsi leacul de cineva, justifică credința celor răi dar mulți, că furtul de lemne este o servitute; mai ales că zecile de ani de asistență impasibilă a Administrației silvice și Justiției Țării (în special) la comiterea delictelor, au dus la dobândirea inavubilă a servituiții prin prescripție (uzucapiune).

Cine nu crede adevărul celor de mai sus, să mai afle că debitările valorii materialelor (implicit despăgubirea) câștigate în bruma de procese ce s'au mai câștigat și anume debitările cari n'au putrezit încă prin prescripția celor 5 ani dela creierea debitului și neîncasarea lor, zac, uitate în cartoanele Percepțiilor și Administrațiilor financiare, inerte. Să luăm un singur caz. Din cei 450.000 Lei debite stabilite de Ocolul silvic Armăniș, în anii 1931—1937, nu s'au încasat de percepții decât vre-o 12.000 Lei (repet. în 7 ani).

Și știți la ce sumă se ridică debitele stabilite din delictele silvice? Cam la 850—900 milioane, adică bugetul pe 1 an al Caps-ului.

Și revenim din nou ca să subliniem că debitele neîncasate în 5 ani, s'au prescris, deci numai debitele stabilite din anii începând cu 1932, mai comentează ceva — pe hârtie desigur — și toate debitele din anii 1922—1931 fiind permiate deja, nu mai au nici-o valoare.

Ceea ce ne interesează mai mult decât cele circa 900 milioane lei debite „putrede”, ce se pot considera ca iremediabil pierdute, este consecința neexecutării delinquenților rămași con-

damnați și debitați și care este directă încurajare la comiterea delictelor. Căci amenzile amnestiindu-se în serie cu regularitate matematică, iar valorile și despăgubirile nexecutându-se de către percepători, înseamnă că delinvenții ajung să nu plătească nimic.

Acesta este rezultatul tragic al politicii silvice dusă în chestia delictelor silvice.

Cine spune însă că problema ar fi insolubilă, noi îi opunem modalitățile următoare :

- 1) Amnistie, să dispară ;
- 2) Debitele stabilite să se încaseze până la o centimă, maximum un an, dela creiarea lor. Agenții cari nu încasează debitele, să fie urmăriți ei să le plătească.
- 3) Ocoalele să nu lase populația fără lemne. Cu prețuri mai scăzute, cu extracția uscăturilor și căzăturilor, cu grămezile de crăci din parchete, se pot îndestula cu lemne cei săraci. Este o chestie de prevedere și gospodărie a oricărui șef de ocol harnic.
- 4) Paza pădurii să se facă și să se pretindă până la refuz.

Pentru că se știe doar că în ciuda tuturor circumstanțelor de mai sus, un pădurar vrednic poate domoli și stinge para delictelor ce mistuie pădurile Țării Românești.

CIOPARTIREA BRAZILOR

de M. Ene

S'a scris în nenumărate rânduri, în revistele noastre, precum și în ziarele mai răspândite, despre „devastările” plantațiilor de brad, devastări ce se fac cu ocazia sărbătorilor Crăciunului.

Calitățile ce se cer „pomilor” de Crăciun, pe lângă cantitățile pe care le cere societatea, duc la adevărate devastări în unele regiuni. Acest obicei își are atât de înrădăcinată tradiția și este atât de strâns legat de sufletul omului în complexul Sărbătorilor Sfinte, încât a devenit o necesitate. Satisfacerea ei însă trebuie reglementată, pentru a nu deveni devastare generală.

Pe lângă obiceiul acesta de iarnă, mai există unul de vară, de tradiție mai nouă, lipsit de o adevărată necesitate și chiar cu o nuanță de barbarie. E vorba de „bastroanele de brad”. Cine a văzut

un asemenea baston poate susține că e o adevărată artă în modelele diferit îmbinate, desenele intortochiate, semnele cabalistice. Poate chiar mulți dintre noi, în copilărie, ne-am jucat tăind cu briceagul în coaja tânără, proaspăt mirositoare a rășină, fără să ne dojenească cineva. Distracțiile acestea nu au întâmpinat nici o rezistență și fiind speculate au ajuns o meserie pentru acei „pierde-vară” care colindă, cu obiecte de sezon, localitățile climaterice. „Arta” se dezvoltă în toate aceste localități situate la munte. O fac „profioniștii” care au tot interesul să câștige bani vânzând, un baston confecționat, cu preț de 40—100 lei și alegând, pentru acest produs, exemplarele tinere de molid și brad, frumos crescute, drepte, cu verticile regulate, cu coajă metedă, fără răni, adică tocmai exemplarele de viitor, *din pădurea oricui*. O fac și amatorii vilegiaturişti care, necunoscând ușor exemplarele frumoase, tae, pentru unul, zece și dacă nu-l reușesc, mai tae zece.

Care este viitorul unui asemenea puieț care a crescut 10 ani în pădure? Mulțumire de o clipă pentru purtătorul de băț (bastonului i-se cere rezistență), pentru că după câteva zile se usucă, desenul cade și lemnul lui moale nu-l califică nici băț pentru covoarele celor care-l duc acasă drept model decorativ. Această artă, nu pentru artă, ci pentru distrugerii nereclamate de o justă necesitate, își atinge scopul.

Deaceea îndeletnicirea confecționarilor de bastoane de brad trebuie considerată mai mult decât delict silvic. Poate că se găsește și pentru acești puieți sacrificaj, un articol de lege asemeni celui ce protejează nukul.

Deoarece lucrurile se petrec categoric în localitățile climaterice de munte, unde „veghează” câte un „oficiu de turism”, o intervenție din partea Societății noastre ar trebui *bine primită*, pentru că nu e vorba de pădurea Statului sau a particularului ci de pădurea Țării.

Prin afișe asemeni celor albastre, prin care Comisia Monumentelor Naturii protejează Floarea Reginei, ar trebui să se aducă la cunoștința celor dornici de asemenea bastoane „prețul real” al acestor obiecte. Și alături acestuia, „prețul” inscripțiunilor încrustate cu briceagul în coaja exemplarelor tinere de pe aleile parcurilor naturale, distracții care pot fi numite cu drept cuvânt barbarie.

CEVA DESPRE DELICTELE SILVICE

de Nicu Câmpean

Lipsurile unor articole din codul silvic sunt evidente. Afirmând aceasta, mă simt obligat a arăta câteva cazuri concrete, cu privire la :

- 1) lacunele codului silvic din 1910, modificat în 1920 și 1923 :
- 2) dresarea proceselor de delict pe actualele formulare ;
- 3) nevoia unei pregătiri suficiente a agenților ce dresază aceste acte :

4) judecarea delictelor. trimiterea extractelor după cărțile de judecată, ocoalelor, care urmăresc încasarea valorilor și despăgubirilor civile. prin Administrațiile Financiare.

1. *Lacunele actualului cod silvic*, constă :

a) Nu precizează valoarea despăgubirilor pe categorii de dimensiuni, care sunt lăsate la aprecierea instanțelor judecătorești și care în majoritatea cazurilor sunt ridicate.

b) Lipsa unui articol pentru aplicarea de pedepse locuitorilor, care trec cu carele prin pădure și care prin fâgașele ce se fac cu ocazia acestor treceri, adeseori se produc eroziuni și torenți, mai ales pe pantele repezi. Articolul 65 codul silvic nu e aplicabil în acest caz.

c) Un surplus la art. 70 C. S. și anume : *aliniatul ultim*. Aceasta ar trebui complet anulat ; altfel devine inaplicabil art. 69 C. S.

d) Schimbarea art. 77 din Codul Silvic, în sensul ca agenții silvici etc. să fie obligați a urmări nu numai delictele ce se comit în pădurile date în supravegherea lor --- de care de altfel răspund materialicește — ci și pe acelea cari la prima vedere nu par a fi delict, nefiind comise nici în pădurile Statului și nici în alte păduri. Cazul delicvenților prinși în drum — când transportă materiale, pe care de mult le angajează dinainte — la centrele de desfacere etc. fără bon de vânzare sau transport și fără a avea aplicat ciocanul marcă — rotund. Aceasta în cazul când predarea materialelor lemnoase s'ar face uniform, atât pentru pădurile statului, cât și pentru cele administrate de stat.

Sunt apoi ocoale de stat, care au — dacă nu chiar în centrul — în imediata vecinătate, păduri administrate, unde moșnenii, composorii sau particularii, au trecerea liberă prin chiar pădurile statului. Aceasta-i un bun prilej pentru ei să comită delict în pădurile statului, de unde apoi, uneori fără bon, — de cele mai multe ori însă

cu bonuri eliberate pentru o sumă mică (de un leu) de către posesorul sau comuna, din care și ei fac parte — fură lemne și le transportă pentru vânzare în centrele de desfacere.

e) Art. 80 și 89 C. S. necesită o modificare și anume: la art. 80 să se adauge un alineat în care să se prevadă că, lemnele transportate în delict spre a fi vândute, a căror proveniență nu se poate cunoaște, să fie vândute săracilor — sau în folosul lor — din comuna unde e confiscat și depozitat materialul.

Idem. la art. 89 C. S., pentru astfel de delict, urmărirea valorilor și despăgubirilor să se facă pe seama săracilor.

f) Acordarea prin Legea C. S., personalului care descoperă delictele silvice, 50% din amendă, în vederea reprimării delictelor silvice.

g) Lipsa de precizie a art. 63 C. S., referitor la amenzile de 0,10—1 leu, respective 1—10 lei. Judecătorul adesea, — cu toate că valorile nu se pot reduce — le reduce la 1 leu, apelul încercat rămânând fără efect.

2. *Dresarea proceselor de delict*, pe actualele formulare (P. 1; P. 2; P. 3 și P. 4) ar fi multumitoare, cu mici îmbunătățiri.

3. *Nevoia unei pregătiri suficiente a personalului*. Personalul silvic, chemat, în majoritatea cazurilor, să dresează procesele de delict, e *pădurarul*, așa cum îl avem azi, fără școală profesională; mulți știu atâta carte încât abia dacă își știu scrie numele.

Astfel de elemente se găsesc de altfel chiar și printre brigadierii fără școală profesională, care au depus examenul la Direcțiile silvice în 1925 și 1929.

În ce privește recrutarea pădurarului, nu mai insist, întrucât a fost discutată deja în Revista Pădurilor No. 3/1937; țin însă să precizez că, dacă pădurarul prin recrutarea ce i se va face, nu va fi în măsură să dreseze un proces de delict, toată truda depusă pentru reprimarea delictelor e zadarnică, atrăgând nulitatea procesului, pentru vicii de formă.

4. *Judecarea delictelor*, de către unele judecătoria, se face cu destulă iușeală, cum e judecătoria Mercurea Sibiului, aplicând în majoritatea cazurilor, pedepsele cerute de ocol prin concluziuni. Alte judecătoria, pe lângă că judecă cu întârzieri și târăgăneli, în majoritatea cazurilor, achită pe inculpați. Judecarea delictelor depinde de judecătorul de ocol și de firea delicventului care uneori,

cu sânge rece contestă orice culpabilitate, folosindu-se de mărturii mincinoase.

Extractele după cărțile de judecată se trimit aproape regulat ocoalelor, însă înainte de a fi rămas definitive, astfel că după ce se judecă de prima instanță și deci se primește sentința acesteia, care a condamnat pe inculpat, se primește citația Tribunalului și în urmă sentința acestuia, care-l achită, când deja se făcuse darea în debit.

Astfel art. 88 C. S. ar trebui modificat în sensul ca : judecătoriile etc. să trimită hotărârile lor numai după ce au rămas definitive — cu amenda încasată — iar în cazul când au achitat pe inculpat, să se avizeze ocolul din timp, cu arătarea motivului pentru care a fost achitat, astfel ca ocolul să aibă posibilitatea satisfacerii art. 85 C. S.

Urmărirea și încasarea valorilor și despăgubirilor pe actualele foi de debit a adus o oarecare îmbunătățire, față de tabelele de debit folosite în trecut.

Forstfrevel.

Les délits forestiers.

Les délits présentent pour l'économie forestière roumaine, une grande importance.

Après la grande guerre, ils ont pris un grand développement, étant encouragés par de nombreuses amnisties et transactions accordées.

C'est un système condamnable, qui conduit à la ruine de la forêt.

La perspective de cette ruine a été remarquée par tous ceux qui ont répondu à l'enquête ouverte par notre revue.

Mais ils ne se sont pas contenté de souligner cette tare de notre économie forestière; ils ont préconisé aussi les mesures à prendre pour les éviter.

Tout d'abord, on en propose de diminuer le nombre des amnisties et des transactions à bas prix. Sans cela, toute sanction législative devient illusoire.

D'autre part, on recommande de continuer, d'une manière plus soutenue, l'action — déjà entreprise par le corp forestier roumain — de propagande en faveur de la forêt, pour créer une atmosphère plus favorable à la propriété forestière.

En même temps, les autorités doivent chercher à satisfaire les besoins en bois de la population rurale, à un prix convenable.

Enfin, certaines modifications des dispositions du code forestier, une surveillance plus active, des primes aux agents du fisc, un meilleur traitement des gardes forestiers conduiront à la sauvegarde de la forêt.

C R O N I C A

ACTUALITĂȚI

Cu toate statisticile publicate, în ultimul semestru, cu privire la cantitățile de lemnărie exportată; cu toate semnalele de alarmă, date, privitoare la exploatarea pădurilor negândite, ce se fac în pădurile țării, de un an jumătate încoace.

cu toate fagăduelile forurilor de conducere, privind o așa zisă grije, pentru conservarea (măcar de-aci înainte) a pădurilor,

totuși...

se continuă cu devalizarea munților;

se supralicitează prețul muncilor, pentru a ieși cât mai curând, cu marfa, la vânzare;

se fac — într'un cuvânt — eforturi disperate, de către toți exploatații (ca și cum ar veni sfârșitul lumii), pentru a lichida ultimele resturi de păduri.

Căci nu sunt decât resturi, ceea ce au mai rămas pe ici — pe colo.

Și — cel puțin — dacă economia generală ar profita, la maximum, de reurma pârjolirii Carpaților, poate că ar mai fi o mângâiere. Cât de slabă mângâiere.

Dar, nu. Se exportă cheresteaua cu asemenea prețuri de vânzare, încât este foarte de mirat, că respectivii fabricanți n'au încetat plățile!!

Când un metru cub de lemn rotund de rășinoase costă 500 lei, la fabrică, este de neînțeles cum se poate vinde cheresteaua, cu circa 1350 lei m. c. ab stația de încărcare! ? Să se noteze că e vorba de un preț mediu de vânzare.

În asemenea condițiuni, dacă pe cale de lege nu e posibil a se îngriji exploatarea (deși eu susțin, că se poate) nu rămâne decât «strângerea șurubului», la vizarea facturilor, de către Banca Națională, pentru mărfurile exportate.

Și anume: pentruca economia națională să aibe o compensație, pentru avutul ce i se ridică, din patrimoniul (pădurile), cel puțin să se majoreze prețurile la dublu, față de cele actuale. Cum nu se pot exporta produsele, până ce nu se obține autorizația Băncii Naționale (viza facturilor) este imperios necesar ca U. G. I. R.-ul să stabilească, la secția forestieră, noile prețuri ale cherestelei, la export, prin dublarea prețurilor de azi — în vigoare.

Se va răspunde, firește, că ne concurează alte țări exportatoare de lemnărie, făcând imposibilă orice ieșire din România, a materialelor lemnoase. Cu

atât mai bine : *se vor limita dela sine, exploatările în pădurile românești !*

Se va mai adăoga, desigur, că în acest fel pierdem piețele consumatoare, și la o viitoare criză economică va fi greu să recucerim piețele pierdute.

Se va răspunde : *România numai are lemn pentru export, câteva decenți, așa că nu are ce pierde, luându-se o asemenea măsură. Deci, toată liniștea și din acest punct de vedere.*

Dar, mă tem, cu cât prețurile vor fi mai mari, cu atât exploatările vor fi mai active. S'ar părea o incoerență, dar ne-am deprins cu lipsa de logică, în materie de economie, așa că numai e deloc o surpriză.

În modul mai sus arătat s'ar putea ridica un m. cub de lemn rotund rășinoase, la 8-900 lei, în fabrici, iar cheresteaua ar figura cu peste 2000 lei m. c. la stația de expediere. Și n'ar fi rău deloc. Cu cât vor fi prețurile mai mari, cu atât statul va încasa mai mult și înarmarea țării s'ar putea face mai repede: funcționarilor li s'ar putea urca salariile; muncitorii ar câștiga mai mult, ceace ar atrage o circulație a banului, mult sporită și prosperitatea generală s'ar simți fără întârziere.

Deosebit, proprietarii pădurilor ar fi sînuși să cheltuiască sume cât mai mari, cu îmbunătățirea masivelor, etc.

Așa dar : prin urcarea obligatorie a prețurilor fie că exploatările s'ar reduce — din cauza concurenței altor țări exportatoare — (și aceasta este un mare bine, pentru viitorul forestier al României); fie că ar intra mai mulți bani în țară, ceace — deasemeni — ar fi un fapt îmbucurător. Cât mai repede cu atât mai bine. Sezonul de toamnă a început.

Horia Manole

PREAMATE DE INGRIJORARE

Capitala și aprovizionarea ei cu lemne de foc.

Am trăit în cursul lunii Septembrie o agitație, neobișnuită până acum, privind prețul lemnelor defoc, care din zi în zi se tot urcă.

Am putut astfel citi păreri cari de cari mai contradictorii. Cei mai puțin documentați susțineau că ne găsim în fața unor prețuri de speculă ; alții, documentați, din contră, afirmau că prețurile sunt normale, făcând și dovada.

Și agitația a continuat de așa natură încât am văzut Ministerul de Industrie și Comerț luând în cercetare problema. Primul rezultat al acestei cercetări a fost : nu ne găsim în fața unei acțiuni de speculă. Lumea însă nu s'a lăsat convinsă și a continuat a cere ieftenirea lemnului. Ministerul a cercetat din nou problema. De data aceasta a găsit de cuviință să fixeze prețuri maxime, cu mult sub costul adevărat al lemnului. Ieftenirea voită de minister nu este însă posibilă decât dacă se obține o scădere a tarifului de transport pe C. F. R.

Cu acest prilej lumea a putut lua cunoștință de o informație de adevărat fantastică. Se punea în sarcina Ministerului de Industrie intențiunea de a importa lemn de foc în cazul când nu se putea ajunge la ieftenirea lemnului. A fost desigur o «bombă» de presă și nici de cum ceva emanat dela Minister, căci noi nu ne

putem închipui cum ar fi putut emana o așa idee năstrusnică dela organele de stat, care ar fi trădat o completă necunoaștere a problemei. A stării asupra acestei imposibilități ar fi o copilărie.

Din toată această agitație de presă, lumea — opinia publică — trebuie să vadă însă realitatea: pădurile se împuținează, fapt care în mod fatal ne duce la scumpirea lemnului. Vrea să fie altfel, atunci nu există decât o singură cale: cruțarea pădurilor, îmbunătățirea stării lor, raționalizarea exploatării și folosirii lemnului rezultat. Altă soluție nu-i, atunci când vorbim de lemn.

Alte semnale de alarmă.

Dar până atunci «semnalele» de îngrijorare continuă. Nu voi menționa aci decât 3 articole, toate trei, scrise de d-l Pamfil Șeicaru, directorul ziarului «Curentul».

În primul, apărut la 26 August a. c., ocupându-se de ieșirea peștelui, arată că pe noi nu ne preocupă viitorul. «Uităm mereu că noi nu facem altceva decât să stoarcem bunurilor naturale tot ce ne-ar putea oferi în prezent fără să socotim viitorul, fără se ne gândim că într'o zi s'ar putea prea bine să pustiim unele binecuvântări ale pământului românesc». În continuare d-sa nu scapă din vedere să arate că în anumite direcții, cum este aceea a «pădurilor, «au prins să freamăte îngrijorările românești». «În revistele de specialitate, în presa cotidiană se reînoește mereu strigătul de alarmă spre a opri tăierea pădurilor, cea sinistrală exploatare pe urma căreia se năruie munții, se cascade râpi, se lasă joc liber și devastarea puhoaielor. Poate că în fața acestui mereu reînnoit strigăt să prindă înțelegere și vreun ministru dela agricultură și domeniul...».

Al doilea articol, dela 28 August, a fost provocat de o îndelungată vizită a d-lui Ministru de finanțe în fieful său electoral — județul Bacău. «Ce n'a văzut d-l Cancicov», așa este intitulat cel de al doilea articol al d-lui Șeicaru. După ce în mai bine de jumătate de articol arată interesul pe care l-au purtat anumiți miniștri pentru fiefurile lor electorale, referindu-se la înfăptuirile din Bacău, adaugă: «am așteptat să văd semnele acelei frumoase părtiniri și fiindcă mi-a fost dat să cunosc bine acest județ, căutam să văd dacă ministrul de finanțe a văzut ceea ce te isbește mai mult când îl străbați, fie pe drumul dela Bacău-Tg. Ocna. Slănic, fie dela Onești-M-rea Cașinului-Sboina, fie Onești-Hârja pe valea Cițuzului, fie că urci pe valea Troțușului la Palanca». Și d-l Șeicaru continuă: «Cunosc județul Bacău din anul 1913, deci aproape de un sfert de veac, și anul acesta am trecut prin locuri pe care nu le-am văzut din 1915: ceea ce m'a îngrozit — nu utilizez cuvântul dintr'o exagerare literară, ci ca palidul echivalent de expresie al unui sentiment pe care l-am încercat — ceea ce mi-a sdrelit sufletul a fost schimonosirea locurilor pe unde odinioară mi-am risipit adolescența». Și d-sa arată cum pădurile acestor ținuturi au fost pustiite de războiu. «Aș recomanda d-lui M. Cancicov — continuă d-l Șeicaru — să fotografieze înălțimile ce străjuesc șoseaua dintre Tg.-Ocna și Bacău, spre a vedea cea mai elocventă dovadă a urmărilor acelei demente pustiiri a pădurilor: șuvoaiele au crăpat adânc coastele dealurilor și ai impresia unui butoiu căruia i-au căzut cercurile și doagele se răschiță în toate părțile». D-l Șeicaru își încheie articolul arătând că

«unica citorie la care poate răvni un om din ținutul Bacăului» este refacerea pădurilor. «Nu este vorba de o refacere a pitorescului unui ținut, de a da locurilor frăgezimea de verdeată, toată pierduta poezie a codrilor, ci de a salva un ținut dela acea cumplită, inevitabilă răsbunare a pădurilor: prăpădul apelor scăpate din corsetul vegetal».

Al treilea articol, intitulat «Peste partide» (5. 9. 37), începe prin a mărturisi zădărnicia eforturilor făcute pentru a determina măsurile necesare pentru stăvilirea pustiirii pădurilor. Zadarnice toate zecile și sutele de articole scrise, căci tăerile continuă neturburate. «Am putea spune — scrie d-l Șeicaru — că în ultimii ani au luat o cadență mai accelerată, respiră o grabă de oameni ce se simt zoriți din urmă».

Toată lumea se revoltă, dar de geaba. Nimic nu se clintește din cele rânduite spre pustiirea codrilor. «Tăerile continuă metodic cu o intensitate pe care numai o armată de ocupație ar putea desfășura». Și d-l Șeicaru se întreabă — pe bună dreptate — cum de nu se transformă toată revolta celor ce văd răul în hotăriri și hotăririle în acte. «Să fie oare așa» De puternică armătura financiară a societăților forestiere încât să poată înăbuși chiar cele mai curate accente de revoltă? In continuare se aduce un omagiu meritat corpului silvic care luptă din răsuputeri pentru menținerea patrimoniului forestier, pentru trezirea opiniei publice la realitate. «Nici un corp de funcționari nu prezintă o mai activă conștiință decât corpul silvic. El ne informează, el încearcă să mobilizeze simțul de apărare, el încearcă piezișe opuneri, dar toată împotrivirea lor absolut nepuțincoasă în fața intereselor pe cari le alimentează întreprinderile forestiere».

Tot acest faliment îl face pe d-l Șeicaru să creadă că nu mai este decât o singură scăpare. Toate partidele «să fie constrânse la o politică de prevedere» în materie de păduri. Cel chemat să elaboreze acest plan național nu poate să fie decât Regele, rânduit prin funcția Lui monarhică de a lega prezentul cu viitorul, de a proiecta asupra prezentului obligațiile viitorului, de a fi legătura constantă, activă între prezent și viitor». D-l Șeicaru preconizează un plan național de refacerea patrimoniului forestier și de rânduirea exploatărilor, peste partide, purtând drept garanție semnătura Regelui. Iată unica măsură.

In acest timp, în alte țări.

Se lucrează asiduu să creeze pădure nu numai acolo unde neprevederea a făcut cândva să o distrugă, dar și unde n'a fost vreodată.

Iată, de curând, d-l Romulus Dianu, într'un articol publicat, tot în «Curentul» (29. 8. 37), ne informează asupra acțiunii creatoare a guvernului grecesc. Intre altele, Grecia, țara pietrelor, țara pustiirilor mediteraneene, țara care importă lemne în mare cantitate, face eforturi să-și creeze un domeniu păduros. «Imitând exemplul Italiei, Metaxas a inaugurat o adevărată politică forestieră, pentru reforestizarea Greciei».

Negustorii din Basarabia și seceta.

Problema efectelor dezastruoase produse de secetă și a măsurilor de luat în vederea combaterii ei a trecut de cadrul preocupărilor așa zișilor «specialiști».

Ea a început să fie debătută și de cei pe cari această calamitate îi lovește la pungă: agricultorii și comercianții. Pe «specialiști» extinderea problemei nu poate decât să-i bucure, căci pot, cât de cât, întrevedea și posibilitatea de a se trece la fapte.

Iată așa dar o corespondență din Chișinău, datată din 30 Septembrie, care ne anunță, prin ziare, că în congresul general al Federației Camerelor de comerț din Basarabia, care se va ține în curând în Capitala acestei provincii, se va lua în discuție și această problemă a secetei, ce interesează într'un așa de mare grad acest colț de țară românească.

Corespondența ne mai anunță că s'au pregătit deja câteva referate, toate tinzând spre aceeași țintă: să se intervină pe lângă guvern să se ia măsuri radicale pentru combaterea secetei. Printre acestea se preconizează:

- 1) Toate terenurile neprielnice agriculturii să fie împădurite;
 - 2) Să se înmulțească numărul iazurilor;
 - 3) Să se facă un mare canal de irigație care să unească Nistrul cu Prutul.
- Acesta ar tăia Basarabia pe la mijloc, trecând și prin Chișinău.

Noi nu putem decât să ne bucurăm de progresul pe care-l face ideea combaterii secetei prin împăduriri. Vom putea scrie cât de curând că s'a purces și la fapte?

At. Har.

PRIETENII CODRILOR

Luna Septembrie ne-a adus o nouă publicație forestieră lunară: «Prietenii Codrilor» scoasă de camaradul I. M. Pavelescu șeful ocolului silvic Roșiorii de Vede.

Linia și felurile publicației se desprind, credem, din «Cuvântul înainte» — redarea ultimei strofe din «Ne chiamă pădurea» — și din articolele: «Județul Teleorman și pădurile», «Soluții», și «Aspecte vânătoarești».

Publicația are un caracter regional și îmbrățișează, cu căldura îndemnului din inspirația lui Vasile Militaru, problemele forestiere ce se pun în ținuturile Vlascei și Teleormanului. Prin această caracteristică, — publicația apare într'o regiune unde pădurile au cunoscut un tratament mult prea vitreg. «Prietenii codrilor» umple un gol real. O altă însușire care îi mărește însemnătatea este faptul că «Prietenii Codrilor» se adresează nespecialiștilor cari, totuși, sunt în măsură să creeze sau nu o atmosferă prielnică pădurilor. Îndeplinește, prin această însușire, «Prietenii Codrilor», o funcțiune pe care nu o poate împlini nici una din publicațiile forestiere de până acum care se adresează, cu rare, excepțiuni, numai silvicilor.

Cel vizat de apelul pe care camaradul Pavelescu îl face în «Soluții» își vor pune, poate, așa cum trebuie, problema pădurilor din regiune. Nu vor avea în față, acești oameni, o decizie oficială sau un articol de lege care trebuie înfrânt, ci înfățișarea sinceră a unor realități dureroase și chemarea prietenească la opera de refacere, de conservare și de gospodărie rațională a pădurilor ce

le mai avem. Dintre acei cari, până acum, în numele interesului obșteșc, credeau că e un mare merit să obții noi defrișări de păduri, se va găsi, măcar unul, care să vadă că de un interes general și permanent este tocmai acțiunea contrară: de conservare și de refacere.

Mai acordă apoi, «Prietenii codrilor» o atenție deosebită inițiativelor particulare din regiune pentru realizări în legătură cu pădurea. Ne referim la articolul «Aspecte vânătoarești».

Semnalarea și încurajarea acestor inițiatve nu poate decât să stimuleze pe particulari pentru înfăptuiri noi de interes din ce în ce mai general.

Așa cum ne-o arată primul număr, publicația «Prietenii codrilor» se situează pe linia mare a acțiunii ce are de scop: o *conștiință silvică românească*.

Pentru inițiativa și gândul bun cu care a pornit la drum, camaradul I. Pavelescu merită toată stima și încurajarea, iar publicația «Prietenii Codrilor», viață lungă...

Exemplul șefului de ocol de la Roșiorii de Vede trebuie imitat, mai ales în regiunile unde pădurile au cunoscut adevărate pustiri.

Înainte de aceasta, însă, vrem să vedem cum oficialitatea va ști să sprijine, moral și material, acest frumos început.

A. C. Fălcu

CONTRIBUȚII BIBLIOGRAFICE

Presa cotidiană și chestiunile forestiere.

M a i u 1 9 3 7

- Curentul* din 2 Maiu. Din viața pădurilor României de astăzi (o pagină), colaborează: *Cezar Cristea*, pădurile — plămânii agriculturii; *Gh. Nicolau-Bărlad*: valorificarea produselor noastre lemnoase; *M. P. Florescu*: Pădurile cu prilejul Sf. Paști; *C. Cristea*: 1 Maiu, ziua muncii; informații, note, recenzii; *Al. Ștefanopol*: Pădurea.
- Curentul* din 2 Maiu. — Pagina Vânătoarească: *Theo Maioreșcu*, în lumea Vânătorilor; în pas cu vremea și vânatul; *G. Lehrer*: pentru gloria vânătorului românesc; *D. Hociota*: Expozițiile de vânătoare; în fine s'a convenit asupra formei noilor permise.
- Curentul* din 2 Maiu. — *V. C. Filip*: Piața internațională a lemnului.
- Porunca Vremii* din 2 Maiu. — Realizările Casei Autonome a pădurilor Statului.
- Țara Noastră* din 2 Maiu. — *M. P. Florescu*: Tragedia pădurilor românești (Jud. Baia; pād. Statului Râșca).
- Porunca Vremii* din 7 Maiu. — *G. Crăciunescu*: Cum sunt administrate averile grânicerești.
- Argus* din 8 Maiu. — Exploatarea pădurilor Statului: Producții, vânzări, investiții, cheltuieli și excedente și Exportul de produse forestiere, Conferința dela Viena; *Gh. Tudorică*: Modernizarea sistemelor de prelucrare a nucilor.

- Universul* din 8 Maiu. — *Silvanus*: Refacerea pădurilor țării (I).
- Universul* din 9 Maiu. — *Idem*, Refacerea pădurilor țării (II).
- Curentul* din 9 Maiu. — *Pamfil Șeicaru*: (Articol de fond): *Vânt strein prin livezi* (nucul pentru paturi de pușcă).
- Prezentul* din 9 Maiu. — *S. Pst.*: Exportul de cherestea pierde un prețios debușeu în Anglia (Se cere revizuirea tarifului feroviar pentru cherestea).
- Curentul* din 19 Maiu. — *Theo Măiorescu*: In lumea vânătorilor — între o lege bună și o practică proastă.
- Curentul* din 14 Maiu. — Impădurirea cursului Dunării și refacerea pădurilor de lângă Nistru.
- Argus* din 15 Maiu. — *A. Tălășescu*: Lupta împotriva secetei, perdelele de protecție.
- Curentul* din 15 Maiu. — *V. Beldie*: Mai multă dragoste pentru livezi.
- Curentul* din 15 Maiu. — Tot în chestia lemnului.
- Argus și Epoca* din 17 Maiu: *Ing. Agr. A. Tălășescu*: Lupta contra secetei.
- Prezentul* din 19 Maiu. — Nouile prețuri de export ale produselor forestiere (Grecia, Palestina, Egipt, Anglia, Danemarca, Australia, Danzig). Situația piețelor de import.
- Argus* din 19 Maiu. — Conferințele internaționale a lemnului la Viena (Comitetul C. I . B.).
- Curentul* din 19 Maiu. — *Theo Măiorescu*: In lumea vânătorilor, — o obrăznicie minoritară, cazul dela Cernăuți.
- Prezentul* din 19 Maiu. — *T. T.* Comerțul dintre Franța și România pe I-ul trimestru 1937.
- Porunca Vremii* din 20 Maiu. — *M. P. Florescu*: O nouă orientare în gospodărirea fondului bisericesc Bucovinean.
- Excelsior* din 22 Maiu. — *B.*: Situația pieței internaționale a lemnului (Conferința dela Viena; cotele pe 1938). Cronica lemnului — creșterea prețurilor la export.
- Timpul* din 22 Maiu. — Intrebuințarea devizelor din exportul de cherestea în Egipt.
- Curentul* din 22 Maiu. — (Colțul forestier): *Cezar Cristea*: pădurile și apărarea națională; *Sf. Caraiman*: Cultura arborelui; *C. C.*: Pe linia tradiției silvice.
- Excelsior* din 22 Maiu. — La liquidation de l'exportation du bois en Egypte.
- Argus* din 23 Maiu. — Piața internațională a lemnului; piața românească trece prin o perioadă bună; Anglia cel mai serios cumpărător.
- Marca Neagră* din 23 Maiu. — Fraudele dela Casa Pădurilor.
- Curentul* din 24 Maiu: Hotărârile luate în Congresul brigadierilor silvici.
- Curentul* din 24 Maiu. — Cum să apărăm mările râurilor împotriva curentilor apelor.
- Viitorul* din 25 Maiu. — *A. Savela*: Pavilionul naturii.
- Curentul* din 25 Maiu. — Congresul brigadierilor silvici.
- Porunca Vremii* din 25 Maiu. — *I. Finică*: M-ții Uzului exploatați abuziv de jidanii Artur și Siegfried Rosenberg.

- Viitorul* din 25 Maiu. — In regiunea Moșilor se improprietăresc numeroase comune cu pășune și pădure.
- Curentul* din 26 Maiu. — *Theo Maiorescu*: In lumea Vânătorilor; la umbră de codru des, permisele; cazul dela Cernăuți — Strania atitudine a Direcției Vânătoarei.
Lorin Popescu: Punerea în aplicare a legii pentru înzestrarea mânăstirilor.
- Universul* din 28 Maiu: *Prof. E. Grințescu*: D-l prof. *Ionescu-Sisești* la Academia Română.
- Excelsior* din 29 Maiu. — G. Ionescu-Sisești la Academie; Exportul în orientul apropiat (Prețuri fixate de Asoc. Ind. forestiere); Les nouveaux prix à l'exportation; G. Ionescu-Sisești: Desvoltarea studiilor despre sol în România.
- Curentul* din 29 Maiu. — *Ing. V. C. Filip*; Preponderanța lemnului românesc pe piața orientului (lupta intermediarilor pentru scăderea prețurilor); *Nic. Roșu (Art. fond)*; Belșug și risipă în patrimoniul forestier. (*Colțul forestier*); *Gr. Vasilescu*: patrimoniul nostru forestier; *Efficienter*: Chemași coplii la pădure; *Cezar Cristea*: Veșnicile deziderate ale pădurărimel (în preajma Congresului); bibliografie și informații; *Pamfil Șeicaru (art. de fond)*: Intenții și aplicări.
- Curentul* din 31 Maiu. — Procesul fraudelor dela Ocoalele silvice Tulgheș și Blcaz.

I u n i e 1 9 3 7

- Universul* din 1 Iunie. — *N. Mareș*: Cadastrul și cartea funduară.
- Timpul* din 1 Iunie. — *N. Caragiale*: Silvicultorii cer să se ia măsuri pentru apărarea pădurilor.
- Porunca Vremii* din 1 Iunie. — S-au întrunit din nou prietenii pădurii.
- Curentul, Frontul, Viitorul, Prezentul, Universul, Ordinea și Buna Vestire* din 2 Iunie: Adunarea generală a Soc. «Progresul silvic».
- Prezentul* din 2 Iunie. — Două importante licitații de traverse la C. F. R.: Inginerii silvici cer crearea unui Minister al pădurilor.
- Curentul* din 2 Iunie. — *Ing. V. C. Filip*: Importul forestier al Angliei; practicile orientale slăbesc exportul lemnului românesc.
- Naționalul Nou* din 3 Iunie. — *A. D.*: Problema reimpăduririi ținuturilor degradate (Cuvântul d-lui Tiberiu Moșoiu).
- Timpul* din 3 Iunie. — *N. Caragiale*: Adunarea Inginerilor Silvici; declarațiile d-lui Subsecretar de Stat Moșoiu: consolidarea proprietății forestiere; pășunatul și pădurile.
- Curentul* din 3 Iunie. — Adunarea generală a Soc. «Progresul Silvic».
- Prezentul* din 3 Iunie. — *Merc.*: Declinul exportului de lemn românesc.
- Curentul* din 4 Iunie. — Hotărârile luate de Inginerii Silvici asupra: primejdiei pășunatului în păduri și consolidarea proprietății forestiere. Ministerul Agriculturii a cumpărat terenul păduros al Contelui Banffy din Ardeal.

- Universul* din 4 Iunie. — Moțiunea Adunării Generale a Soc. «Progresul silvic».
- Prezentul* din 5 Iunie. — Lichidarea exportului de lemn în Turcia.
- Excelsior* din 5 Iunie. — Comerțul de produse forestiere (Anglia, Grecia, piața internă).
- Frontul* din 6 Iunie. — Țara cea mai prost gospodărită; bietele păduri. — defrișeri lângă sate; Politicianismul și demagogia au distrus: agricultura. pășuni, bălți, vii și păduri; Clima s'a schimbat, secetă endemică din cauza distrugerii masivelor forestiere. <
- Buna Vestire* din 6 Iunie. — *Mircea Streinu*: Jidovii și averile bisericesti.
- Universul* din 6 Iunie. — *Pr. C. Dron*: Inzestrarea Mănăstirilor.
- Porunca Vremii* din 8 Iunie. — *G. Crăciuneanu*: O nouă formidabilă încercare de jaf în averile grănicerești (afacere de circa 15 milioane lei).
- Dreptatea* din 8 Iunie. — Primejdia despăduririlor — Constatări grave la congresul Silvicilor. Rolul «naționaliștilor» în politică.
- Curentul* din 9 Iunie. — *Theo Maiorescu*: In lumea Vânătorilor; pe ce mâini stă vânătoarea românească.
- Universul* din 10 Iunie. — Importanța muntelui în economia națională. (Confer. D-lui G. K. Constantinescu); *D. Caselli*: Grădinile de odinioară ale Bucureștilor.
- Timpul* din 10 Iunie. — *Ar. B.* Cartea zilei: Oameni, locuri, lucruri; Țara noastră de *Ion Simionescu*.
- Universul* din 12 Iunie. — *N. Grecu*: Cu prilejul inzestrării unei mănăstiri (la Argeș).
- Timpul* din 12 Iunie. — *Cezar Petrescu*: Pentru Moți, Maramureș și Făgăraș.
- Curentul* din 15 Iunie. — *Theo Maiorescu*: In lumea Vânătorilor — Să înceapă imediat purificarea; un plan cincinal pentru salvarea caprei negre.
- Curentul* din 17 Iunie. — *Dragoș Vrânceanu*: Improprietărirea mănăstirilor (M-rea Surupatele - Vâlcea).
- Argus* din 17 Iunie. — *M. Economu*: Regiile comerciale ale Statului lucrează aproape fără de rentabilitate. La 14 milioane investiții, câștigul e de 1,4% (CAPS patrimoniu 11.245; excedente 117 milioane lei).
- Dreptatea* din 17 Iunie. — Improprietărirea cu păduri dela Bistrița-Năsăud (răspunsul D-lui Laurențiu Oanea).
- Argus* din 18 Iunie. — *A. Corteanu*: Seceta.
- Curentul* din 19 Iunie: Cadastrarea țării (Conferința d-lui Ing. D. E. Ciurileanu).
- Timpul* din 19 Iunie: *Cezar Petrescu*: Seceta — un îndoit avertisment!
- Dreptatea* din 19 Iunie: Demascarea Senatorului *Laurențiu Oanea*; cum se obțin păduri spre exploatare în Năsăud, cadouri și onorarii.
- Țara Noastră* din 20 Iunie. — *Cezar Cristea, Ing.*: Pădurea în igiena socială.
- Adevărul* din 20 Iunie. — Inaugurarea localului Institutului de cercetări agro-nomice.
- Ordinea* din 20 Iunie. — *Agr. (Scutaru)*: Seceta și despăduririle; O ofertă italiană pentru exploatarea papurei din Delta Dunării.
- Universul* din 21 Iunie. — Intreprinderile comerciale (Parid, Caps, Rima. Reaz, Ama. Of. Colonizării).

- Curentul și Viitorul* din 21 Iunie. — M. S. Regele a inaugurat Institutul de cercetări agronomice.
- Curentul* din 23 Iunie. — *Theo Maiorescu*: In lumea vânătorilor; alte racile ale vânătoarei românești; eliberarea noilor permise; izbândă românească la Praga — Conferința trofeelor.
- Prezentul* din 23 Iunie. — Industria și comerțul de cherestea în primul semestru 1937. (Diminuarea suprafețelor împădurite; Credit forestier; Comerțul exterior; scumpirea lemnului). Aplicarea legii pentru organizarea și încurajarea agriculturii. (Ce scutiri și reduceri de impozite se acordă).
- Prezentul* din 24 Iunie. -- I. V.: Situația lucrărilor forestiere executate în regiunea trans-carpatină (Rap. Min. Agr. către C. E. D. la Semmering); Păduri supuse regimului silvic.
- Porunca Vremii* din 24 Iunie. — *Dova*: Apărarea și încurajarea culturii nucului.
- Tara Noastră* din 24 Iunie. — *Ing. Cezar Cristea*: Rolul constructiv al Inginerilor (Elogiul Duceului).
- Curentul* din 24 Iunie. — *Al. G. Tutov.*: Lucrările Comisiei regimului apelor Dunării; Regenerarea pădurilor din regiunea trans-carpatină; *Ing. V. C. Filip*: Piața internațională a lemnului (staționare în Baltica și ferme în basinalul Mediteranean).
- Naționalul Nou* din 25 Iunie: Regenerarea pădurilor în basinalul Dunării (C. I. D.) la Semmering).
- Excelsior* din 26 Iunie: Intensa activitate a industriei noastre forestiere.
- Naționalul Nou* din 26 Iunie: Legea agricolă și avantajile fiscale.
- Curentul* din 26 Iunie: Prime la exportul lemnului în Anglia.
- Viitorul* din 27 Iunie: Pădurile și cercurile preoțești (Ing. Silv. N. Mateescu, la Vălsănești).
- Prezentul* din 28 Iunie: Noul regim al nucului — dispozițiile Decretului-lege special.
- Curentul* din 29 Iunie: *Ing. V. C. Filip*: Conjunctura lemnului nostru (cereri mari — prețuri ferme cu tendințe spre majorare în basinalul Mediteranei).
- Ordinea* din 30 Iunie: *Ing. Ion Scutaru*: «Parid. Onac. Caps-Vax!».
- Curentul* din 30 Iunie: *Theo Maiorescu*: In lumea vânătorilor; o periculoasă manevră minoritară; cum se irosesc bunurile comunale; acțiunea de salvarea caprei negre.

Cezar Gr. Cristea.

PIAȚA INTERNAȚIONALĂ A LEMNULUI

Activități anormale din compartimentul lemnului european, începută încă din toamna anului 1935, i-a urmat perioada de racordare la o situație normalizată a pieții, caracterizată printr'un calm oarecum generalizat.

Luna Septembrie este caracterizată, ca și luna August, prin tranzacții slabe în comerțul lemnului.

Timber Trades Journal, ce apare săptămânal la Londra, în numărul 3188 din 2 Octombrie 1937, consideră perioada speculațiilor din Ianuarie-Iulie ca fiind sfârșită, și invită pe importatori să înceteze orice speculație nouă, întrucât se pare că s'ar fi împins prea mult diversele speculațiuni în legătură cu contractele de cumpărare.

Sezonul de toamnă este caracterizat printr'o rezistență mutuală a tuturor exportatorilor forestieri din Nordul Europei, cari au de suportat cheltuieli de exploatare mai mari decât în anii precedenți, în timp ce lemnul rotund s'a scumpit cu 30-40% față de prețurile cotate în anul 1936.

Salariile, materialele de întreținere, materia primă, impozitele, etc. sunt mai mari și scumpesc costul de producție al lemnului industrializat cu 20-30%.

Nu se poate anticipa asupra pieții viitoare, care în mod indiscutabil va încerca prețuri mai mari. Chiar brokerii englezi, cari au ochii așintți atât asupra vânzărilor cât și la cumpărători, nu pot face nici o precizare asupra tranzacțiilor pentru campania viitoare.

Piața engleză se arată excelentă, și pare să rămână bună în anul 1938. Exportul general se mărește, comenzile guvernului britanic vor necesita cantități apreciabile de lemnărie.

Din cauza stocurilor mari de lemnărie, ca rezultat a importului record din anul 1936, nu se prevede un import așa mare și în anul 1938.

Se presupune că prețurile vor depinde mai mult de afacerile ce se vor face pe continent decât de Marea Britanie.

Poziția continentului este determinată de politica ce se duce de guvernele respective, cari sunt nevoite să continue programele înarmării generale.

Dintre țările importatoare, Olanda și Belgia continuă să facă un comerț normal de lemnărie, necesitând în special materiale pentru ambalaje.

Franța este o piață cu totul anemică pentru importul lemnului, cu toate avantajele oferite de exportatorii suedezi.

CONFERINȚA DELA STOKHOLM A ETEC-ULUI

La 27 Septembrie a. c. delegații țărilor exportatoare de lemnărie din Europa, cari au aderat la acordul ETEC-ului (Austria, Cehoslovacia, Finlanda, Letonia, Polonia, România, Suedia, U. R. S. S. și Yougoslavia) sau întrunit la Stockholm, pentru a fixa cotele de lemnărie de rășinoase ce urmează să exporte fiecare țară în anul 1938.

Conferința ETEC-ului a fost condusă de dl Carol Kempe, șeful delegației finlandeze.

În urma unui examen amănunțit a posibilităților de import ale Europei — importatoare de lemnărie —, s'a decis în unanimitate că, quantumul exportului de rășinoase pentru 1938 să fie fixat la 3.600.000 sds. deci cu 10% mai mic față de cota din 1937.

Reducerea cotei pentru toate țările este de 400.000 Sds, pentru perioada 1 Octombrie 1937—31 Decembrie 1938, și a fost repartizată fiecărei țări în proporția repartișunii din 1937.

Cotele definitive ce revin țărilor exportatoare pentru 1938, raportate la cotele ce-au fost în 1937 și 1936, sunt următoarele:

	1938 Sds.	1937 Sds.	1936 Sds.
Suedia	738.000	820.000	820.000
Finlanda	904.600	1.005.000	1.005.000
U. R. S. S.	855.000	950.000	950.000
Polonia	281.700	313.000	313.000
Letonia	114.300	127.000	—
Cehoslovacia	86.400	96.000	96.000
Austria	247.500	275.000	275.000
Yougoslavia	151.200	168.000	168.000
România	221.400	246.000	223.000
	3.600.000	4.000.000	3.850.000

Înainte de conferința ETEC-ului, 2 reuniuni precedente au avut tot la Stockholm: una a reprezentanților țărilor importatoare și alta a delegațiilor ETEC-ului. Majoritatea importatorilor nu au cerut o creștere a cotelor cherestele de rășinoase, dar au sugerat că trebuiesc fixate cotele ETEC-ului numai pentru 6 luni.

Importatorii și-au arătat teama pentru mărirea prețurilor, și au susținut că fluctuațiile prețurilor întârzie consumul, arătând necesitatea stabilizării prețurilor.

Prin reducerea cotelor de cherestea de rășinoase pentru 1938, se garantează într-o oarecare măsură stabilizarea prețurilor atinse în anul curent.

REDUCEREA EXPORTULUI NOSTRU DE RĂȘINOASE

În urma hotărârii luate de ETEC, care a fixat pentru 1938 cote mai mici decât în anul 1937 și 1936, România trebuie să procedeze la reducerea exportului său de rășinoase, și să-l limiteze la cantitatea maximă de 1.037.000 m³.

Asociația Industriilor Forestiere din România, care desfășoară o activitate pentru organizarea exportului nostru forestier, în măsura în care interesele societăților internaționale, acuate la noi, nu sunt lezate, trebuie să găsească soluția pentru limitarea exportului nostru de rășinoase la cota de cca 1.000.000 m³.

Încercările făcute de această asociație în anul 1936 și 1937 pentru a se respecta cotele fixate de ETEC, n'au putut fi decât puțin satisfăcătoare. Pentru a se garanta limitarea exportului de rășinoase la o cotă fixată *«de alții»*, trebuie adoptate fără întârziere *certIFICATE de export*.

Și totuși, cota de 1.000.000 m³ lemnărie de rășinoase, ce urmează să o exporte România în 1938, este aproape de două ori mai mare decât disponibilul normal de export, evaluat de noi la cca 26.000 vagoane (cca. 572.000 m³).

Pădurile de rășinoase din România, brăcuite, devastate, înlocuite în multe locuri cu mestecenii și bolovănișuri, nu mai pot produce cantitățile de lemnărie, pentru susținerea unui export la nivelul din anii anteriori, când s'au depășit disponibilitățile normale de export de două, trei și chiar patru ori.

În interesul economiei generale, cât și al apărării naționale, se pune hotărât problema rezervelor de rășinoase, pe care trebuie să ni le creem cu oricâte sacrificii.

Limitarea exportului de rășinoase, nu poate să mai fie amânată, deoarece fiecare amânare se traduce cu pierderi grele pentru economia țării, având repercursiuni distrugătoare.

Limitarea exportului nostru de rășinoase la disponibilul normal nu se putea realiza decât în momentul când Casa Pădurilor Statului, Casa Centrală a Cooperației cu cooperativele forestiere componente și Fondul Bisericesc vor constitui blocul românesc al industriei și comerțului de lemnărie, care va deține și rolul de îndrumător și organizator al exportului nostru de lemnărie.

Interesele pădurilor cer constituirea acestui bloc, care însă, din motive ce nu le găsim justificate, întârzie să se producă.

Evnimentele ce se precipită, îl vor impune însă peste măsurile de gardă luate de Societățile străine și acoliții lor... români.

Situația pieții lemnului românesc.

Datorită diferitelor debușee ce reclamă lemnul nostru, situația industriei forestiere este mulțumitoare.

Anglia prezintă interes pentru lemnul românesc, însă dificultățile provenite din cauza convenției de clearing în compensație, la cari se adaugă costul ridicat

al transportului, îngreunează mult exportul nostru de lemnărie pentru această piață.

Vânzările în Anglia se fac azi mai greu din cauză că sunt comenzi mari făcute în primăvară neepuizate. Totuși, au început să apară încheeri făcute la prețurile zilei.

Se scontează numeroase comenzi engleze de cherestea, provocate de evenimentele din China.

Germania are nevoie de material lemnos românesc; nu se poate exporta mai mult, din cauza oficialităților germane, care fac dificultăți la eliberarea permiselor de export.

Ungaria continuă să importe cu intensitate lemnărie din România. Prețurile ce se obțin sunt cu 2—4 Pengoe mai mari decât cele stabilite în lista de prețuri din 15 Februarie a. c. Prețurile pentru această piață sunt ferme, mai ales că Austriacii, cari au utilizat întreg contingentul și au acum un contingent suplimentar, vor să majoreze prețurile în Ungaria.

Italia redevine încet debușul din anii trecuți, când se exportau cantități mari de lemnărie din România. În lunile August și Septembrie s'au livrat în Italia cca 3.000 m³ cherestea de brad și fag, precum și cca 6.000 m. steri lemn de celuloză.

Se recomandă exportatorilor să utilizeze contingentul ce avem în Italia, la prețurile paritare cu Africa de Nord.

Grecia, angrenată într'o politică de dezvoltare a exportului produselor ei naționale, a favorizat importul lemnului austriac și jugoslav. Noi am plasat în Grecia în șapte luni cu cca 14.000 tone mai puțin decât în anul trecut. În schimb Austriacii, au plasat în Grecia mai mult cu 25.000 tone decât în anul trecut, însă au rămas cu conturi blocate și Grecii au nevoie de drahme negociabile pentru a putea face export de măslina și alte produse, al căror sezon începe acum.

Se prevede o campanie mai activă pentru toamnă și iarnă.

Drahma grecească a ajuns dela 0,94 lei (cursul oficial) la 1,20 lei. Cioplitura de rășinoase, întrucât nu mai era cerută de piața grecească din cauza prețului mare, a fost eftenită cu 3 sh/m³ fob.

Prețul minimal de 48 sh., ținând seama de calitate, este mai mic decât cel pentru Siria și Palestina.

Exportul de cherestea în Egipt se face prin compensație: 90% bumbac și 10% orez. Cursul lirei engleze în compensație a fost la începutul anului 720 lei față de cursul BNR fixat la 690 lei. Acest curs s'a mărit în fiecare săptămână, ajungând la 2 Octombrie 905 lei.

Shilingul englez, calculat la 33,50 lei, ajunsese la începutul lunii Octombrie la 45 lei, datorită speculației agenților importatorilor egipteni stabiliți la noi, în detrimentul economiei naționale și a consumatorilor români.

În ultimele zile, cursul compensației egiptene a scăzut în jurul cursului de 800 lei.

În ședința din 9 Septembrie a. c. a comitetului de Direcție a Asociației Industriei forestiere, s'au preconizat două soluții pentru stăvilirea situației de mai sus, și anume: 1° regimul de compensații să fie acordat numai firmelor indus-

triale, cari fac export direct; 2° să se facă un oficiu de compensare dirijat de L. G. I. R., astfel încât toate devizele să fie depuse la un anumit cont, și lichidarea să se facă la un curs stabilit de comun acord cu importatorii de bumbac pe baza unei chei stabilită de aceștia.

Siria și Palestina sunt piețele cele mai active.

Preturile cherestelei de rășinoase sunt staționare; în schimb prețurile la foioase sunt superioare celor stabilite în lista din 17 Februarie a. c.

Urmează să se revizuiască aceste prețuri și să se redacteze noi liste de prețuri minimale.

Naționalizarea manipulației lemnului în Galați.

Prin portul Galați, se scurg anual cca 30.000 vagoane cu lemnărie dela fabricile din Moldova, Bucovina și Transilvania de Est, spre țările din Bazinul Mediteranean.

Mărfurile cari aparțin societăților internaționale sunt manipulate în Galați prin depozitele proprii ale numitelor societăți (Ofa, Lomaș, Foresta, Baugra și Bucovina).

Mărfurile ce provin dela celelalte societăți, mici producători și cooperative, sunt trimise spre manipulare la depozite speciale de manipulație (Schapira, Pinkas Horowitz, Harman Wolf, Scheuker, Internaționala Maritimă — Poliacof, Siegler și Eisicovici — și Halmovici).

Mărfurile provenite dela fabricile CAPS-ului sunt manipulate în depozitul Serviciul Maritim Român.

Toate depozitele descrise mai sus, formează Bazinul Nou de lemnărie, situat la 7 km în aval de orașul Galați.

Din cele 30.000 vagoane lemnărie ce sunt dirijate în fiecare an la Galați, cca 4.000—6.000 vagoane provin dela fabricile CAPS-ului, cooperativei Albina-Tarcău, cooperativei Regna, Fondului Bisericesc Bucovinean și ale altor întreprinderi cu adevărat românești.

Aceste cca 4.000—6.000 vagoane lemnărie sunt manipulate în depozitele speciale de manipulație numite mai sus, când ar putea să fie manipulate la un loc, într'un depozit comun al blocului românesc forestier din România.

Este o necesitate națională de a se înființa un asemenea depozit la Galați, unde toate mărfurile sunt manipulate de elemente străine, cari nu numai că speculează pe importatori și fabricanții de cherestea, dar contribuie într'o mare măsură la contrabalansarea politicii românești ce se încearcă a se duce.

În cazul când s'ar face un depozit comun, care să manipuleze materialul lemnos provenit dela fabricile cooperativei forestiere, Fondul Bisericesc din Bucovina și Casei Pădurilor Statului, s'ar realiza avantajii materiale și imateriale destul de mari pentru fiecare din instituțiile componente cât și pentru programul național de mâine.

Avantajile manipulării lemnului într'un depozit comun, sunt următoarele:

1° Se eftenește manipulația propriu zisă cu 10—25%.

În cazul când s'ar manipula prin acest depozit minimum 1000 vagoane (21 m³ vagonul), cheltuelile reclamate ar fi următoarele:

a) chiria terenului și amenajarea lui	8.85 lei/m ³
b) descărcatul mărfurilor din vagoane, stivuirea la teanc sau quadril, acoperirea stivelor, schele, remanipulări, resortarea, etc. .	1491 "
c) Încărcarea în vapoare, sotto palanco pentru materiale aflate la o depărtare mai mare de 60 m., făcutul și desfăcutul sche- lelor, etc.	31.52 "
d) Vama și taxe vamale (taxa ½ %, cifra de afaceri, taxa comunală ad valorem, camera de comerț, taxa docurilor, garaje și manipulația, făcutul formelor vamale.	34.52 "
e) regia generală a depozitului (personal de conducere, ad-ție, manipulație și pază, chiria biroului, telefon, deplasări, iluminat, în- călzit, imprimate, etc.	20.05 "
Total	109.00 "

Aceste cheltueli sunt mai mici decât taxele pe cari le percep diferitele depozite de manipulație, și anume:

chereștea de brad	130—150 lei/m ³
chereștea de fag	200—240 "
chereștea de stejar	360—400 "

Deosebit de aceste taxe, se mai adaogă taxele de garaj și manevră de 160 lei/vagon, cari scumpesc manipulația cu 7—8 lei/m³ chereștea de brad.

În cazul când se manipulează 1500, 2000, 2500 sau 3000 vagoane de lemnărie, costul manipulației totale se reduce proporțional, întrucât, cheltuelile dela punctele a și c din analiza de mai sus se reduc la jumătate, o treime, etc.

2. Se manipulează în mod îngrijit mărfurile, ce sunt căpăcite la timp, pentru a nu fi supuse deteriorărilor, mai ales că sunt cazuri când partizile nu pot fi încărcate imediat în vapoare.

3. Se exclud obligațiile lipsuri, pe cari firmele manipulante le găsesec la sosirea vagoanelor.

4. Personalul acestui depozit, interesat direct de buna lui funcționare, va căuta să lucreze în așa mod, încât clienții din străinătate să fie pe deplin mulțumiți.

5. Fabricile vor fi informate asupra calității și tuturor defectelor și greșelilor semnalate la sosirea mărfurilor în Galați, fiind avizate la toate măsurile ce trebuiesc luate din timp, pentru a fi în concordanță cu comenzile în curs de lichidare sau cu perspectivele conjuncturale ale piețelor.

6. Se va duce mai departe opera de naționalizare a industriei forestiere, care în stadiul actual se află numai în dezideratele specialiștilor și ale opiniei publice.

Date fiind avantajele ce decurg pentru CAPS. cooperative și Fondul Bisericesc Bucovinean, și aportul mare ce se aduce politicii de deparazitare și naționalizare a industriei și comerțului forestier din România, instituțiile de mai sus urmează să convină la înființarea depozitului național pentru manipulația lemnului în Galați.

Orice întârziere va ocaziona orice critică.

Depozitul național pentru manipulația lemnului în Galați va constitui un preambul al oficiului pentru desfacerea lemnului nostru în străinătate și creierea sindicatului forestier.

Avem toate motivele să credem că depozitul de manipulație proiectat în colaborare de Ing. Gr. Florescu — secretarul comisiei lemnului din Galați —, va deveni realitate la 1 Ianuarie 1938.

Vasile C. Filip

Galați, 10 Octombrie 1937.

C I B

Viena, 16 Septembrie 1937.

COMUNICAT PENTRU PRESĂ.

Din «Buletinul lunar de statistică» și «Informațiile economice» publicate de Cib:

Cu tot calmul obișnuit al târgului de lemne din timpul vacanței, țările importatoare au marcat mai mult interes pentru lemn decât în lunile precedente. Târgul este foarte ferm cu toată relativa liniște, ceea ce ne arată că țările scandinave se bazează pe prețuri f. a. b. cari nu s'au schimbat din luna Aprilie. Se așteaptă că nici n'are să se schimbe, ci poate chiar să marcheze o tendință de urcare la sfârșitul sezonului. Nu se prevăd măriti ale activității târgului de lemne înainte de a se fi cunoscut rezultatele conferinței E. T. E. C.-ului care va avea loc la Stockholm la sfârșitul lunii.

Bazându-se pe statistică, «Informațiile economice» dau o vedere de ansamblu detaliată asupra dezvoltării târgului în toate țările producătoare și consumatoare importante.

Exportul diferitelor țări este următorul:

Iulie 1937

Țara de origină	Exportul total în m ³	Din care, cherestea de rășinoase brută și rindeluită în m ³
Norvegia	36.292	21.202
Suedia	627.419	562.968
Finlanda	1.682.771	883.542
U. R. S. S.	1.284.201	629.268
Estonia	54.857	36.400
Letonia	336.134	97.126
Lituania	33.829	18.071
Polonia	246.662	135.502
Cehoslovacia	193.133	53.999
Austria	397.758	154.522
Jugoslavia	172.166	82.900
România	202.461	139.833
Total	5.267.683	2.815.333

E T E C

Viena, 1 Octombrie 1937.

COMUNICAT PENTRU PRESA

Reuniunea reprezentanților țărilor europene importatoare și exportatoare de lemn a avut loc la Stockholm în ziua de 27 Sept. 1937.

După această reuniune, Etec-ul — asociația țărilor exportatoare — a ținut adunarea sa generală anuală în ziua de 29 Sept. 1937. Ea a fost prezidată de d-l C. Kempe din Stockholm. Au participat toate țărilor aparținând acestei asociații: Austria, Finlanda, Letonia, Polonia, România, Suedia, Cehoslovacia, U. R. S. S. și Jugoslavia.

S'a obținut unanimitatea asupra celei mai de seamă chestiuni puse în discuție: stabilirea contingentelor pentru 1938. S'a decis ca cifra totală a exportului pe 1938 să se reducă la 3.600.000 standarzi, ceea ce înseamnă că se face o reducere de 10% din contigentul anului 1937.

Fiecare țară este autorizată să facă această reducere, parțial sau total, încă din acest an. Reducerea contingentelor reprezintă astfel pentru toate țările o diminuare de export de 400.000 standarzi pe perioada cuprinsă între 1 Oct. 1937 și 31 Dec. 1938; această reducere va fi suportată de diferitele țări proporțional cu contigentul lor. Ca de obicei, această decizie trebuie să facă obiectul unei ratificări formale a țărilor participante.

D-l Kempe a fost reales, cu unanimitate, președintele convenției.

Viitoarea ședință a Comitetului executiv va avea loc la Varșovia.

R E C E N Z I I

O. J. Lakari and W. R. Toijala.

Main features of Finnish forestry.

Aspecte principale ale economiei forestiere finlandeze.

Helsinki: edit. Finnish State board of forestry. 1935. 35 pag., 6 fig și 1 tablou în anexă.

«Țara celor o mie de lacuri», cum mai este denumită Finlanda, ocupă locul întâi între statele europene, în cea ce privește procentul de împădurire. Cele 25 milioane de ha de păduri ale sale reprezintă un procent de 74 din totalul suprafeței solide (adică, cu excluderea celor cca. 4,5 milioane ha de lacuri). Raportate la numărul locuitorilor, ar reveni 7,4 ha de cap de locuitor, cea ce reprezintă deasemenea o cifră record pentru condițiunile europene.

Din aceste puține date se poate deduce locul primordial pe care îl ocupă economia forestieră în cadrul economii naționale finlandeze. Și aceasta, cu atât mai mult, cu cât pădurile finlandeze sunt constituite aproape exclusiv din rășinoase. Între speciile componente, piul ocupă 55% din suprafața păduroasă, iar molidul 25%. Restul de 20% revin foioaselor: mesteacănul 20%, aninul, plopul tremurător, etc. 3%.

Condițiunile naturale de creștere ale pădurii sunt favorabile. Regenerarea na-

turală se obține cu ușurință și în general cultura este simplă și uniformă, dealfel ca în toate ținuturile nordice.

Creșterea lemnoasă anuală este relativ redusă. Pe baza unor minuțioase studii de taxațiune, se admite că aceasta ar atinge 44.400.000 m³ anual, adică ceva sub 2 m³ pe an și pe hectar, față de o rezervă lemnoasă de 1.720 milioane m³.

Un corectiv al redusei creșteri cantitative rezidă în calitatea superioară a lemnului finlandez.

Tot în acelaș sens lucrează și condițiunile favorabile de transport ale lemnului, determinate de abundența lacurilor legate prin canale și de forma plană a terenului.

Industria chereștei și mai cu seamă aceea a pastei de lemn (chimică și mecanică) pentru fabricarea hârtiei, ocupă locul de căpetenie în viața economică finlandeză.

Sub raportul valorii, spre a nu mai vorbi de cantitate, mărfurile lemnoase dețin 66% din totalul exportului la începutul secolului curent, aflându-se încă continuă creștere în ultimii 35 de ani. În prezent, procentul de mai sus atinge cifre de cca 85. În acelaș spațiu de timp paste de lemn (chimică și mecanică) crește de la 11% la 40% din valoarea totală a exportului.

Sub raportul proprietății, avem: Statul cu 40% din totalul pădurilor: comunele și congregațiile 2%: societățile

pentru industrializarea lemnului 6%; iar persoanele private 52%.

După o bună orientare asupra caracteristicilor economiei forestiere în chestiune, se tratează următoarele capitole:

Administrația silvică;

Gospodăria forestieră a Statului;

Raportul dintre consumul și creșterea de lemn;

Educația silvică și activitatea de cercetare;

Promovarea și supravegherea gospodăriei silvice particulare;

Legislație forestieră;

Acțiunea pentru amenajarea pădurilor particulare.

Autorii broșurii de față sunt personalități indeobște cunoscute în literatura forestieră. Nu este deci de mirare că ne-au putut da o lucrare de simplitate și claritate impresionantă și totdeauna foarte completă. Un desăvârșit echilibru este păstrat în expunerea celor mai de seamă caracteristici ale economiei și politicii forestiere finlandeze.

După citirea acestei broșuri nu se poate să nu rămâi deplin clarificat în toate privințele. Pentru acest motiv, nu putem să o recomandăm îndeajuns și silvicului român. Acesta va putea astfel, prețel mai just seriozitatea omului nordic și cunoaște mai de aproape unul dintre principalii factori în comerțul de lemn european.

Ilie C. Demetrescu.

C. A. V. Popescu:

Despre vânătoare.

1937, Lugoș. 336 pagini.

Cel ce pornește să facă lectura cărții d-lui C. A. V. Popescu, intitulată «Despre vânătoare», poate în adevăr să constate ceea ce autorul însuși spune în rân-

durile de introducere: «mi-am rezervat doar postura de povețitor care stă de vorbă cu camarazii, undeva — lângă un foc din pădure». Așa a vrut să scrie, ca și cum ar sfătui cu un camarad undeva într'un popas de vânătoare. Fără pretenții de stil. N'a scris cartea pentru «savanți» și nici nu are pretenții să «dascălească» pe alții în ale vânătoarei. Deaceia, poate, cititorul străbate cartea cu multă voie bună.

Fară a fi «dascălitoare», ceea ce ar fi trebuit să imprime lucrării un anumit cadru și ținută, cititorul atent poate face singur și cu ușurință o clasificare a materiei, pe care autorul, probabil, din motive arătate mai sus, a evitat-o.

O primă parte, însumând 38 pagini, ne vorbește despre atitudinea vânătorului față de creațiunile lui Dumnezeu. «Ție, vânătorule, îți este incredințată cea mai frumoasă podoabă a patriei. Tu ești răspunzător de ea. Tu o poți distruge prin nechibzuială, tu o poți menține. Tu trebuie să o menții. Aruncă din sufletul tău noțiunile de animale «utile» și «inutile». Totalitatea naturii — din care faci parte și tu — este rezultatul unei Creațiuni, pe care tu nu o poți concepe. Tu nu ești în măsură să judeci. Prin puterea ce ți s'a dat, poți modifica proporția dintre unele specii de animale, după bunul tău plac, ca să-ți servești eventualele interese, dar să nu distrugi nimica în mod definitiv, căci nu ai puterea să refaci». Iar ceva mai departe cititorul poate descoperi și deviza adevăratului vânător de azi: «Cine nu a semănat, nici nu va secera. Cine voeste să aibă vânat în număr mulțumitor, pe terenul său, trebuie să îngrijească de el».

Partea II-a a lucrării cuprinde, pe 84 pagini, monografia speciilor de vânat. Aici autorul a adoptat o clasificare nouă. D-sa clasează în categoria «vânatului

mare» toate acele specii cari se împuşcă sau ar trebui să se împuşte cu glonţ, şi «vânat mic» tot ce se împuşcă, de regulă, cu alice. Lectura acestui capitol, pe cât este de plăcută, pe atât este de instructivă. Mai ales pentru începători. Dar chiar şi cel mai desăvârşit vânător poate găsi — cred — ceva care să-l intereseze.

Dacă n'ar fi pentru acesta din urmă decât verificarea celor scrise de autor cu cele cunoscute din ştiinţa şi experienţa proprie şi tot este ceva.

Un număr mare de pagini — 90 — este consacrat «echipamentului» necesar vânătorului, în care, se înţelege, puşca şi muniţiile sunt pe primul plan. Nu lipsesc nici ceva noţiuni de balistică. Toate acestea ar constitui partea III-a a cărţii.

Tovarăşilor de vânătoare — câinilor, — autorul le rezervă 60 pagini. Aici ne vorbeşte de diferitele rase de câini, de felul cum trebuiesc creşcuţi şi dresaţi. Este partea IV-a a lucrării.

În sfârşit, ultima, compusă din 50 pagini, este consacrată «sistemelor de vânătoare» şi părţilor lor adiacente.

Întreaga lucrare a d-lui C. A. V. Popescu însumează 336 pagini. Ea reprezintă o muncă, cuprinzând multe învăţăminte pentru cei ce mai au încă de învăţat.

Adoptând maniera de povestitor autorul nu poate să nu arate cetitorului şi părţile cu adevărat «poetice» ale vânătoarei. «Îmi văd zilnic trofeelee şi desigur le privesc de multe ori fără un anumit gând. Dar adesea plimbându-mi ochii dealungul şirurilor, mă opresc la câte unul şi retrăesc în vis toate peripeziile întâmplării, cu ocazia căreia l-am dobândit. Sus de tot, aproape de tavan, am o pereche de coarne de căprior de şase inegal. Coarne lunguţe, cam subţirele, ne-reprezentând nimica deosebit. Dar pe tăbliţa pe care sunt montate, scrie: 2 August 1912. Aveam 19 ani atunci când am împuşcat acel şap. primul meu şap. Pare că mă văd cum mă duceam în pădure cu pădurarul, care mă conducea. Văd poeniţa lângă care ne oprirăm după un pâlce de buhaj, aud glasul şipătoarei, pe urmă îmi bate din nou inima mai repede, când îmi aduc aminte cum se auzeau ghijăind paşii căpriorului...»

Pentru încheiere ţin să menţionez că autorul acordă câteva cuvinte măgulitoare şi păzitorilor codrilor. «Putem deci să fim mândri de pădurile noastre şi dacă le şi iubiţi pe deasupra, nu uitaţi un pic de simpatie şi pentru îngrijitorii lor».

T. H. Crivăţ.

REVISTA REVISTELOR

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

No. 8/1937.

Aug. Barbey.

Où la chèneie est en régression.

Unde este pădurea de stejar în regres (3 pag.).

Autorul a făcut în anul 1934 o excursie de studii în regiunea pădurilor de stejar din Jugoslavia (valea Savei), despre care a scris în această revistă.

Revenind în 1936, autorul își continuă publicarea impresiunilor asupra acestor păduri, cari trec acum printr'o criză serioasă. Aceasta s'ar datori cauzelor de natură pedologică și orografică (compacitatea solului, pășunat, inundații, insecte).

G. Leuenberger.

De l'emploi du bois dans la construction.

Despre folosirea lemnului în construcții. (10 pag.).

Autorul dă rezumatul unei conferințe ținută în legătură cu ignifugarea lemnului.

Voyage d'études dans l'Ouest de la France.

Călătorie de studii în Vestul Franței. (5 pag.).

Impresii dintr'o călătorie făcută în 1937 de un grup de ingineri silvici elvețieni în regiunea păduroasă din Vestul Franței. Articolul este în continuare.

At. Hac.

REVUE DES EAUX ET RORETS.

No. 6 Iunie 1937.

Pierre Bauffaut și H. Bacon de Liverny.

Le parc de Geneste.

Parcul Geneste.

Descrierea vegetației din parcul Geneste, unul din cele mai importante mase de exotice din Franța.

R. Rol.

La flore de la forêt de Bercé. Caractères et évolution.

Flora pădurii Bercé. Caractere și evoluție.

Câteva observațiuni asupra unui studiu de geografie fizică consacrat pădurii Bercé, făcut de D-l R. Potel.

R. Blais.

Une esthétique forestière officielle.

O estetică forestieră oficială.

Câteva texte ce arată sentimentele ce le avea pentru pădure D-na de Seigné, Filip cel Frumos (1302), Carol Quintul (1516), Ludovic XIV și Ludovic XV (1664 și 1750) etc.

Paul Buffault.

Le déboisement. Ses causes — ses conséquences.

Despădurirea. Cauzele și consecințele.

Continuare asupra cauzelor despăduririi (incendii, invazii, războaie, exploatare intensive sau defectuoasă) și consecințele sale asupra climatului, solului, apelor, etc.).

No. 7 Iulie 1937.

J. Bochet.

Mise en valeur des forêts des Hauts plateaux tunisiens.

Punerea în valoare a pădurilor de pe înaltele platouri tunisiene.

Pădurile situate pe înaltele platouri tunisiene, care azi nu pot fi exploatate, pot fi puse în valoare pentru producere de gazogen.

J. Venet.

Le robinier en Roumanie.

Salcâmul în România.

Note de voiaj asupra salcâmului din Oltenia.

Et. Hubault.

Chronique entomologique.

Cronica entomologică.

Atacuri de Himenoptere în arborate pure.

A. Durand.

Note sur la constitution de domaines boisés par les caisses d'Épargne du Tarn.

Note asupra constituției domeniilor păduroase prin casele de economie din Tarn.

Ca urmare a propagandei pentru împăduriri făcută în regiunea muntoasă din Tarn, casele de economie au cumpărat terenuri pe care le-a împădurit pe cont propriu.

Gr. V.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. IV, Heft 9 (Iunie 1937).

Dr. Norbert Domes.

Die klimatisch bedingte Abnahme des Ertrages von Wald und Weide im Gebirge.

Descreșterea condiționată de climă a producției pădurii și pășunii la munte.

Articolul de față este, de fapt, un extras dintr-o lucrare mai dezvoltată, publicată sub formă de carte, cu același titlu (edit. Carl Gerold's Sohn, Wien, 258 pag.).

Se știe că la munte, productivitatea diverselor culturi scade în general cu înălțimea. Autorul s'a ocupat — după cum o indică și titlul — cu pădurea și pășunea. Pe baze de studii și observațiuni foarte îngrijite făcute în Alpi, se ajunge la interesante concluziuni, asupra cărora nu putem stăruia aici cum se cuvine, din lipsă de spațiu.

Distribuția bonităților staționale, din punctul de vedere al vegetației, depinde

in primul rând de radiațiunea solară (căldură). Ea stă în strânsă legătură cu influențele de masă ale muntelui. In clasele superioare, ca valoare, influența celorlalți factori staționali și in special a precipitațiilor se face mai simțită. In raport cu factorii meteorologici, condițiunile de subsol (geologie) joacă un rol secundar. Factorii edafici respectivi exercită o anumită influență locală. O hotărîtoare influență se datorește condițiilor morfologice.

In afara acestor staționări de ordin general, autorul stabilește o serie de puncte speciale, privind variația gradului de bonitate stațională, în funcție de varia-

ția factorilor principali staționali la munte, întâi pentru vegetația forestieră și apoi pentru cea pastorală.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Referat asupra economiei forestiere a lemnului din toată lumea.

Conține o mulțime de știri și comunicări cu caracter internațional și național asupra economiei forestiere și a lemnului, din lume și diverse țări.

Ilie C. Dem.

In cartea «Despre vânătoare» de d-l C. A. V. Popescu, se găsesc sfaturi practice cu referire la întreg domeniul vânătoarei.

Lucrarea este ilustrată și cuprinde 320 pagini de text. Este legată cu scoarțe tari. Prețul: 200 lei, plus 15 lei spese de transport. (Contra ramburs, încă 16 lei).

Se poate comanda direct la autor: C. A. V. Popescu, Făget, Str. Horia Nr. 7, jud. Severin.

I N F O R M A Ț I U N I

Pentru numărul din Decembrie a. c. al revistei noastre, la rubrica „Problemele zilei”, se pune în discuție „Raportul susținut”. Ritmul în care se taie pădurile noastre, devine din zi în zi mai îngrijorător. Deaceia generalizarea acestei idei a raportului susținut ar putea fi unul din mijloacele menite să ne conducă la salvarea pădurilor. Pe baza lui ar trebui să se reglementeze exploatarea, capacitatea de lucru a industriei forestiere și exportul.

Cetățenii noștri sunt rugați să vie cu o cât mai largă contribuție la discutarea acestei probleme de o așa de mare importanță.

— D-l Anastase Nedelcovici, directorul regionalei silvice București, a fost numit subadministrator al Casei Pădurilor Statului — post nou creat. D-sa va continua să gireze și Direcția silvică București.

— D-l Prof. M. Drăcea, directorul institutului de cercetări și experimentație forestieră, va reprezenta țara noastră la lucrările comisiei instituite de Uniunea internațională a stațiilor de cercetări silvice, privind analiza și controlul semintelor forestiere. Lucrările au loc la Berlin în cursul celei de a 2-a jumătăți a lunii Octombrie a. c.

— Ministerul de Agricultură și Dome-

nii a aprobat o importantă mișcare în personalul ingineresc al Casei Pădurilor Statului, care se va face pe data de 1 Noembrie a. c.

— D-l Cezar Cristea inginer subinspector silvic din Ministerul de Agricultură și Domenii a obținut un concediu de 6 luni pentru studii speciale — în țară și străinătate.

— D-l V. Lințea, ing. insp. g-l silvic din serviciul central al Capsului a fost pus în retragere din oficiu pentru a-și aranja drepturile la pensie, pentru limită de vârstă, pe ziua de 1 Ianuarie 1933.

A APĂRUT,

CURS DE AMENAJAMENT

predat la Școala Politehnică din București
de d-l Prof. V. N. STINGHE

465 pagini scrise la mașină și litografiate.
Costul este de 120 lei exemplarul cartonat.

D-nii ingineri din provincie și-l pot procura contra ramburs dela
Librăria „Politehnicum” Str. Polizu, București II, trimițând
un acout de 40 lei prin mandat poștal.

Societatea «Progresul Silvic»

TABLOU DE CĂRȚILE INTRATE ÎN BIBLIOTECA

În lunile Iulie, August și Septembrie 1937.

În ceea ce privește periodicele, sunt notate în Revista Pădurilor No. 2 din Februarie 1936 la pag. 242.

- 1) *Societatea Inginerilor Agronomi din România*: Indrumarea tehnică și valorificarea producției agricole.
- 2) *Traian Isbășescu*: Noțiuni elementare de creșterea păstrăvului și a crapului.
- 3) *Ludwig Franck*: Die Seele des Waldes.
- 4) *C. A. V. Popescu*: Despre vânătoare.
- 5) — : Statistique forestière de la Lettonie 1-IV-1935—31-III-1936.
- 6) *Walter H. Meyer*: Yield of even-aged stands of sitka spruce and western hemlock.
- 7) *Ministerul Agriculturii și Domeniilor*: Musca Hessilor — Acidomia grâului (Mayetiola Destructor).
- 8) *Boback W.*: Wald und Landesverteidigung.
- 9) *Marin Popescu Spinent*: Procesul mănăstirilor închinat.
- 10) *Aurel V. Sava*: Documente putnene. Vol. II.
- 11) *Valeriu Bulgaru*: Noțiunea și problema comasării în România.
- 12) *N. Ghiulea*: Comasarea.
- 13) *Iorgu D. Ivan*: Bunurile bisericesti în primele 6 secole.
- 14) *Emm. de Martonne*: Europe Centrale. Première partie.
- 15) : Idem, Deuxième partie.

Bibliotecar.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată
în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii *Huși-Crețești*, județul Fălciu, proprietatea Statului, în suprafață de 3121 ha. 9300 m. p., tratată în două serii de codru cu tăieri succesive și revoluția normală 96 și 108 ani și una serie crâng, cu revoluția normală de 35 ani.

b) Amenajamentul pădurii *Coșula*, județul Botoșani, proprietatea Statului, în suprafață de 2437 ha. 9800 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 105 ani.

c) Amenajamentul pădurii *Turnița*, județul Tecuci, proprietatea Statului, în suprafață de 616 ha. 5000 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 96 ani.

d) Amenajamentul pădurii *Adăm*, seria *Nissa Banciu*, județul Tutova, proprietatea Statului, în suprafață de 565 ha. 1500 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 35 ani.

e) Amenajamentul pădurii *Bratila-Păltinată-Cășin-Crișana*, seria VI, județul Bacău, proprietatea Statului, în suprafață de 512 ha. 2900 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 98 ani. Revizuirea după 8 ani.

f) Amenajamentul pădurii *Tigănești*, județul Orhei, proprietatea Statului dată în folosința Sf. Mitropolii a Basarabiei, în suprafață de 499 ha. 9000 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 35 ani.

g) Amenajamentul pădurii *Hărtoapei Hărmanești*, seria Va, județul Bala, proprietatea Statului, în suprafață de 432 ha. 6950 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 120 ani.

h) Amenajamentul pădurii *Grajdenui*, județul Tutova, proprietatea Statului, în suprafață de 405 ha. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

i) Amenajamentul pădurii **Barcea**, Județul Tecuci, proprietatea Statului, în suprafață de 344 ha. 2200 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

No. 174.583/937.

a) Amenajamentul pădurii **Chiresu și Tîltașu**, Județul Someș, proprietatea Andrei și Albert Wass, în suprafață de 152 ha. 4200 m. p. Regim crâng. Revoluția normală 30 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Gurbăneasa**, Județul Teleorman, proprietatea M. și C. Protopopescu, în suprafață de 14 ha. 8270 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

No. 174.584/934.

a) Amenajamentul pădurii **Lomag Crestătura**, Județul Mureș, proprietatea Soc. Anon. Forestieră, în suprafață totală de 1035 ha. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 30 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Doltegul Mic**, Județul Trei-Scaune, proprietatea Bartha Samoil, în suprafață de 82 ha. 1190 m. p. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 60 ani.

No. 292580 din 1 Septembrie 1937.

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Sotango-Golăneș**, Județul Dâmbovița, proprietatea Laurențiu Zara, în suprafață totală de 425 ha. 5000 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 14 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Strâmba**, Județul Gorj, proprietatea Al. Băicolanu, în suprafață totală de 71 ha. 6670 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 25 ani.

Nr. 192581 din Septembrie 1937.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii și Dimensiilor ad-interim, (ss) Seseleoreanu.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Memברי:

Drăcea M.
Ioan P.

Rădulescu M.
Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1937:

Președinte: Drăcea M.

Vice-Președinți: { Alimănișteanu C.
Stinghe N. V.

Casier: M. Rădulescu

Secretar general: Tr. Ionescu-Heroiu

Secretari: { Ilie C. Demetrescu
D. A. Sburlan

Memברי:

Bunescu M. C.

Ionescu A.

Butoi Al.

Lazăr H.

Caragea N. N.

Lufescu Gh.

Emanoil C.

Mlinescu Gh.

Florescu M. P.

Năstăsescu Gh.

Georgescu P. C.

Nedelecovici Ath.

Grozescu D.

Priboianu V.

Vâlceanu Eug.

Cenzori: Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.

Cenzori supleanți: Teodorescu Șt., Constantinescu Gh. și
Georgescu St.

Prețul abonamentului:

Pe un an pentru instituții	500 Lei
„ „ „ particulari	300 „
„ „ „ pentru membrii Societății	200 „
„ „ „ pentru conducători și brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se inapozază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T .

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE :

D. A. SBURLAN

**ARBORII ȘI PĂDURILE
NOASTRE**

78 pagini, 20 lei

**D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru
ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai
largi.**

II. SERIA B. — INDRUMĂRI :

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

**T E H N I C A
ÎMPĂDURIRILOR**

(SEMINTE, PEPINIERE, ÎMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

**Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră,
semănături directe și plantații.**

NOEMBRIE 1937

ANUL XLIX

Nr. 11

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII
"PROGRESUL SILVIC"

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

SUMARUL :

<i>Studii :</i>	
Prelucrarea manuală și mecanică a traverselor în pădure . . .	D. A. Sburlan
<i>Referate — Comentarii :</i>	
Lemnul la expoziția internațională de artă și tehnică din Paris	D. S. Drămbă
Despre sensul art. 13 al. g din Codul nostru silvic în vigoare.	Ilie C. Demetrescu
Personalul tehnic și administrativ la fabricile de cherestea ale Caps-ului	I. Lungu
<i>Problemele zilei :</i>	
Protecția Pădurilor.	
Asupra organizării protecției pădurilor	Gr. Eliescu
Despre adevărata protecție a pădurilor	C. C. Georgescu
Protecția pădurilor pe proprietatea uzinelor și domeniilor Reșița	F. Păll
Raporturile dintre protecția pădurilor și politica forestieră .	Ilie C. Demetrescu
Pentru protecția pădurilor	M. Enc
* <i>Cronica :</i>	
Ni se duc pădurile	A. Har.
Contribuții bibliografice	Cezar Cristea
<i>Mercuriale :</i>	
Cronica lemnului	V. C. Filip
C. I. B.	* * *

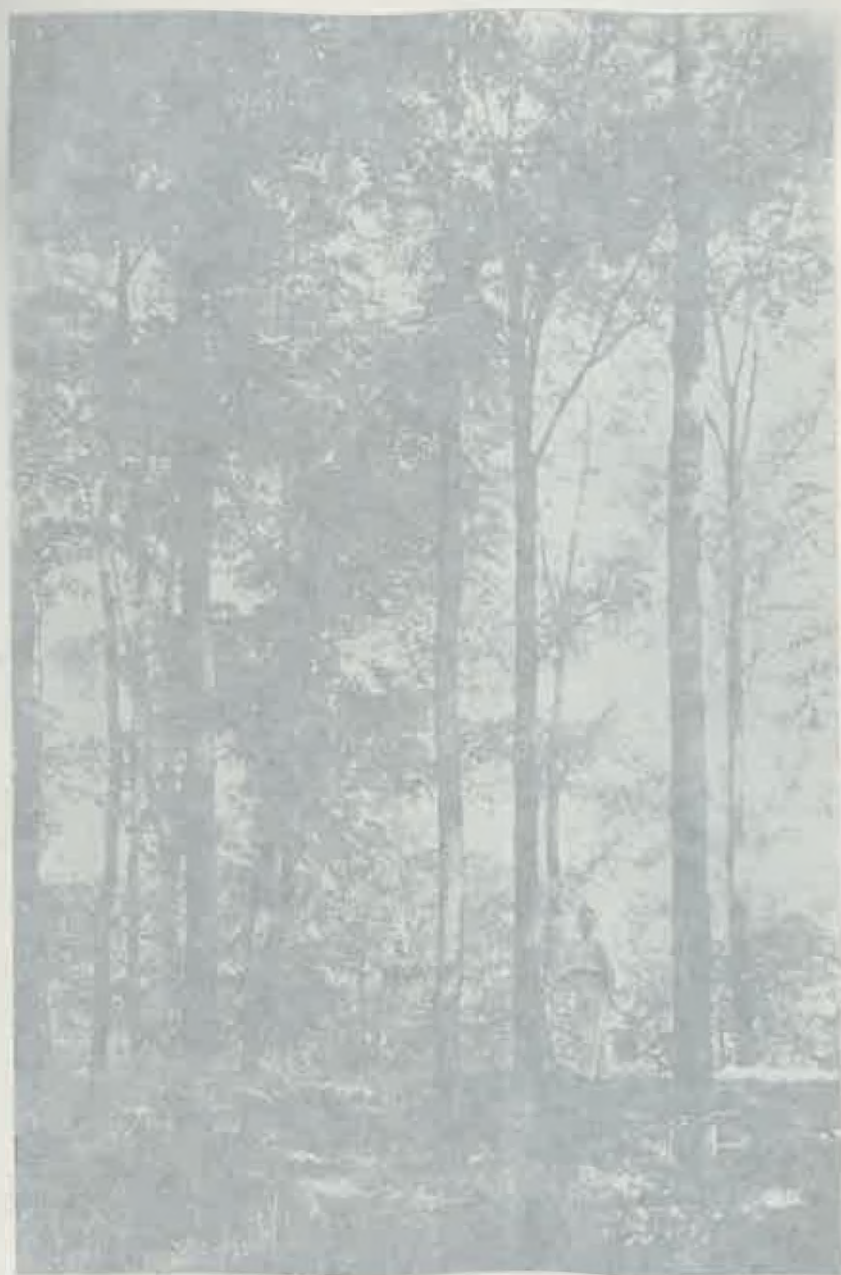
Recenzii — Revista Revistelor — Informațiuni

SOMMAIRE :

<i>Etudes :</i>	
Le travail manuel et mécanique des traverses de chemin de fer dans la forêt	D. A. Sburlan
<i>Rapports et commentaires :</i>	
Le bois à l'Exposition internationale des Arts et Techniques de Paris, 1937	D. S. Drămbă
Sur l'esprit de l'art. 13 du Code forestier roumain	I. C. Demetrescu
Le personnel technique et administratif des scieries propriété de l'Etat	I. Lungu
<i>Problèmes à l'ordre du jour :</i>	
La protection de la forêt.	
<i>Chronique — Mercuriales — Les livres — Revue des Revues — Informations</i>	

INHALT :

<i>Abhandlungen :</i>	
Die hand- und maschinelle Bearbeitung der Eisenbahnschwellen im Walde	D. A. Sburlan
<i>Mitteilungen :</i>	
Das Holz bei Weltausstellung in Paris, 1937	D. S. Drămbă
Betrachtungen über den Sinn des § 13, g vom unseren Forstkodex	I. C. Demetrescu
Das Personal der Staatssägewerke	I. Lungu
<i>Tagesfragen :</i>	
Forstschutz.	
<i>Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftensschau — Nachrichten</i>	

Querc. C. 1900

Arbres de nos bois en (*Quercus nigra* L.) et s'élevé de 25 ans — de *Liquidambar*,
ou *Alnus incana*.

Peuplement de coupe d'automne (*Quercus nigra* L.) âgé de 23 ans à *Liquidambar*,
ou des *Alnus sublaevis*.

En 25 - régime *Silviculturalbestand* mit natürlichem *Flora*.

SUMARUL:

Societate

Orbitorarea anuală a cercanților de învățăminte în pădure
deferent — *Geometria* D. A. Ștefan

Leantul la expoziția internațională de artă și tehnica din
 Paris D. S. Dănilă

Despre sensul art. 11 al 2 din Codul nostru alistic în vigoare
 Personalul tehnic și administrativ la fabrica de ciment
 din Capușu I. Lungu

Problemele zilei

Procesul pădurilor
 Aspecte comparative procesele pădurilor
 Despre activitatea protejete a pădurilor
 Plantele pădurilor pe proiectele urmelor și dezvoltării
 Regia F. Păuș
 Haporturile dintre procesul pădurilor și procesul tehnologic
 Pentru protecția pădurilor I. C. Dănilă
 M. Bău

Cronica

Pe la din pădurile
 Cunoașterea bibliografică Z. H. H. H.

Miscelaneu

Cronica literară
 C. I. R. V. C. Filip

Revista — Revista Română — Informații

SOMMAIRE

INHALT

Etudes

Le travail annuel et mé-
 thodique des gouvernes de
 ciment de fer dans la
 forêt D. A. Ștefan

Rapports et commentaires

Le bois à l'Exposition in-
 ternationale des Arts et
 Techniques de Paris
 1967 D. S. Dănilă

Les aspects de l'art. 11 de
 Code forestier roumain
 Le personnel technique et
 administratif de la fab-
 rication de ciment I. Lungu

Actualités à l'ordre du jour

Les aspects techniques des
 Ciment — Aluminium — Les Noms —
 Revue des Revues — Informations

Abhandlungen

Die Arbeit und methodisch
 arbeitsteilig der Eisen-
 schmelzwerke im Wald D. A. Ștefan

Berichtswesen

Das Holz bei Weltausstel-
 lung in Paris, 1967 D. S. Dănilă

Überlegungen über den
 Sinn des Art. 11 des
 rumänischen Forstgeset-
 zes I. Lungu

Tagungsfragen

Die Arbeitsteilung in
 Ciment — Aluminium — Die Namen —
 Revue des Revues — Informations

Clăuș C. Chirțu

Arboret de nuc american [*Juglans nigra* L.] în vârstă de 25 ani — la Lighet-Banat,
pe aluviune nisipoasă.

Peuplement de noyer d'Amérique [*Juglans nigra* L.] âgé de 25 ans. à Lighet-Banat,
sur des alluvions sabloneuses.

Ein 25-jähriger Schwarznussbestand auf sandigem Flussablagerung.

Cliseu C. Chirleşu

*Nucii americani [Juglans nigra L.] din pepiniera Țigănești, pe sol brun roșcat lehmos.
Noyers d'Amérique [Juglans nigra L.] dans la pépinière forestière de Țigănești,
sur un sol brun-rougeâtre, limoneux.
Schwarznussbaume in der Baumschule Țigănești [lehmiger braunrötlicher Waldboden].*

S T U D I I

Din lucrările Institutului de Cercetări
și Experimentație Forestieră.

PRELUCRAREA MANUALĂ ȘI MECANICĂ A TRAVERSELOR ÎN PĂDURE.

de D. A. SBURLAN

1. Introducere.

a) *Consumul intern de traverse.* Deși țara noastră posedă actualmente o rețea de căi ferate publice încă restrânsă ca întindere (circa 10.500 km. c. f. normale și 700 km. c. f. înguste¹), problema prelucrării traverselor necesare pentru întreținerea acestei rețele și pentru noile construcțiuni preocupă într'o însemnată măsură cercurile proprietarilor și exploataților de păduri.

Spre a vedea în ce constă problema producerii traverselor, vom da mai jos câteva cifre statistice :

În 1928 se aflau pe liniile normale din țara noastră 17,2 mil. traverse, din care aproximativ 12.800.000 de stejar (74% din nr-ul total) și 3.600.000 traverse de fag creuzotat (21%); restul de (5%) fiind din alte specii și revenind în mijlociu 1650 bucăți pe kilometrul de lungime. Pe liniile înguste, exploatare de C. F. R. se aflau în acel an 1 milion traverse de stejar și 21.000 traverse de fag, revenind în mediu la 1 km. de cale, 1387 bucăți.

Durata medie a unei traverse de stejar, neimpregnate, în condițiile climaterice de la noi este de 12—15 ani (în medie 14 ani); aceea a unei traverse de fag, impregnate cu creuzot, este de 25—30 ani. Nu avem încă cifre oficiale, certe, în această privință. Rezultă

1) În afară de acestea, mai există în țară încă aprox. 4300 km. c. f. industriale, în majoritate cu ecartament de 0,76 m.

de mai sus, că necesitățile anuale de traverse ale ad-ției căilor ferate dela noi pentru întreținerea actualii rețele. se pot evalua aproximativ, după cum urmează :

- Traverse de stejar pentru c. f. normale, circa 900.000 bucăți.
- Traverse de stejar pentru c. f. înguste circa 70.000 bucăți.
- Traverse de fag pentru c. f. normale circa 144.000 bucăți.
- Traverse de fag pentru c. f. înguste circa 1.000 bucăți.

Ținând seama și de cantitățile necesare pentru liniile noi în construcție (Reșița-Caransebeș, Ilva Mică-Vatra Dornei. Eabadag-Tulcea, Bumbești-Livezeni, etc.). de unele dublări de linii (Războeni-Cluj), precum și de alte construcții proiectate, putem evalua numărul de traverse ce trebuiesc confecționate anual din pădurile țării, astfel :

Traverse de stejar, normale și înguste,	circa	1.200.000	bucăți
„ „ „ „ „ „	„	300.000	„
adică în total	„	1.500.000	„

Socotind costul unei traverse la 125 lei, în mediu, rezultă că ad-ția C. F. R. cheltuiește anual aprox. 250—300 milioane lei, numai pentru achiziționarea traverselor de care are nevoie.

După unele informațiuni, în cursul anului 1936/37, Direcția generală CFR. a ținut licitații pentru procurarea a 1.200.000 traverse de stejar și 800.000 traverse de fag. În ce măsură s'au livrat aceste cantități, nu suntem în situația de a ști. Credem totuși, că pe când furnizarea traverselor de fag s'a putut face fără dificultăți, având în vedere marile disponibilități de lemn de fag, ce posedă țara noastră, procurarea celor de stejar a putut întâmpina unele greutăți. de oarece pădurile de stejar, apte a da lemn pentru traverse, sunt din ce în ce mai rare.

În privința modului cum se face procurarea traverselor de către C. F. R., remarcăm în treacăt, că epoca ținerii licitațiilor la această instituție (toamna este în general rău aleasă, Formalitățile durează mult timp, astfel că contractele de livrare se încheie tocmai în Februarie. Ori, stejarul și mai ales fagul de fasonat în traverse, trebuie marcat și ales deja din August, deoarece lemnul odată doborât toamna, nu poate fi lăsat în parchet, fiindcă se încinde.

Traversele trebuiesc lucrate repede, spre a putea fi transportate și predate cât mai curând. În special fagul, dacă nu e fasonat în traverse iarna și prelat până în Aprilie. Incepe a putrezi și astfel riscă să fie refuzat la recepții.

b) *Exportul.* România nu produce decât cantități restrânse de traverse pentru export, deși acest sortiment ar putea găsi un bun plasament în țările din Apusul Europei unde rețelele de căi ferate sunt atât de dezvoltate.

În vreme ce Jugoslavia și Polonia trimit anual în Anglia, Belgia și Franța cantități importante de traverse de stejar, țara noastră abia în ultimii ani a putut exporta ceva mai mult și anume: 12000 tone traverse de fag în 1929 și 7000 tone traverse de stejar în 1931, etc., ceea ce nu înseamnă totuși mai mult de 120—150 mii traverse anual.

1936, CAPS a încheiat un contract pentru livrarea în Cehoslovacia a 100.000 traverse de stejar, pe care a luat dispozițiuni să le fasoneze la pădurile din Transilvania. Pentru anul în curs se vorbește iarăși de un contract similar.

Bun plasament ar putea găsi, deasemenea, traversele impregnate de fag, în țările din basinul estic al Mediteranei, unde ele au o durată mai mare decât la noi, datorită climei uscate de acolo. Bine organizat, exportul acestor traverse ar aduce o contribuție însemnată la rezolvarea problemei, atât de dificilă pentru noi, a valorificării masivelor de fag, care azi nu produc decât lemn de foc.

2. Condițiuni tehnice și dimensiuni.

a) *Între traversa metalică și cea de lemn.* Aproape toate căile ferate din lume folosesc, pentru susținerea și fixarea șinelor, traverse de lemn. În Germania, Anglia, Elveția, Belgia, etc., s'a dat, în ultimele decenii, o întrebuintare destul de largă și traverselor metalice, nu atât pentru că ar oferi avantaje remarcabile, în comparație cu acelea de lemn, ci mai mult pentru a reduce importul și a încuraja industria metalurgică indigenă.

[Susținătorii traversei metalice îi atribuie următoarele avantaje: așezarea mai precisă a șinelor și păstrarea mai bună a ecartamentului; mai mare rezistență la deplasările longitudinale și transversale ale căii; simplificarea lucrărilor de montaj și întreținere; durată mai mare ca a celor de lemn; nu sunt sensibile la ger și intemperii, iar după uzarea completă, puțința de a le folosi ca fier vechiu și a le retopi. Aceste traverse prezintă însă și inconveniente: necesită balast de bună calitate (din roci foarte tari); reclamă piese de legătură

mai numeroase și mai scumpe; costă mai mult decât cele de lemn: se deformează repede, când linia nu e bine întreținută; produc șgomot și praf la trecerea trenurilor}. Menționăm deasemenea, că traversele de beton armat n'au dat satisfacție până în prezent.

b) *Condițiile tehnice*, pe care trebuie să le îndeplinească o bună traversă de lemn, sunt:

- 1) Să aibă suficientă rezistență la compresiune, ceea ce se obține utilizând, pentru confecționarea traverselor, specii tari și dând pieselor dimensiuni corespunzătoare solicitărilor la care sunt supuse;
- 2) să ofere siguranță contra smulgerii pieselor care servesc la fixarea șinelor, să nu crape, să nu se roadă și să nu se desfibreze;
- 3) să nu putrezească repede, de unde necesitatea de a alege lemne trainice sau de a impregna traversele cu substanțe fungicide.

Traversele de cale ferată se confecționează, în diferite părți ale lumii, mai ales din lemne de specii tari (la noi din stejar și fag), iar acolo unde acestea lipsesc, din rășinoase (molid, brad, pin, larice).

După cum am arătat mai sus, pe liniile CFR se utilizează traverse de stejar, de ordină neimpregnate și traverse de fag injectate cu creuzot.

Dintre speciile de stejar dela noi, traverse bune dau numai stejarul pedunculat (tufanul), gorunul și gârnița; lemnul de cer putrezind repede este cu totul exclus dela această utilizare.

Deasemenea ulmul și frasinul, deși specii tari și elastice, nu dau traverse bune, fiindcă putrezesc în scurt timp.

Fagul este propriu pentru fasonarea traverselor ce se impregnează, numai dacă nu are un procent prea mare de inimă roșie.

Salcâmul fiind foarte trainic și tare, ar putea da traverse bune, dar crapă puternic și e strâmb.

În țara noastră nu se folosesc traverse din specii rășinoase.

c) *Dimensiunile* traverselor variază după specia lemnului folosit, ca și după importanța liniei, pe care ele se așează (după tipul șinelor și frecvența circulației). Toate administrațiile de căi ferate posedă „caete de sarcini“, care clasifică traversele după dimensiuni și calități și reglementează recepția acestora.

Lungimea traverselor este de obicei egală cu 1,7 e--1,8 e, e fiind ecartamentul căii. La căile ferate normale lungimea traverse-

lor variază între 2,20 și 2,70 m. după categorii, iar la c. f. ecart. 0,76 m, între 1,10 și 1,80 m.

Secțiunea traverselor de c. f. normală este de ordinar dreptunghiulară sau trapezoidală, cu muchi întregi sau teșite. Pe liniile secundare și la c. f. înguste se folosesc și secțiuni în semicerc, rezultate din desplicarea în două a trunchilor.

d) *Traversele de stejar*, utilizate pe liniile normale CFR se clasifică, după întrebuințare, în următoarele categorii :

1. Traverse normale principale, categoria I: au 2,70 m lungime, 0,26—0,30 m lățime și 15—17 cm înălțime; ele sunt utilizate pe liniile principale.

2. Traverse normale principale categoria II, de 2,60 m lungime și 26×15 cm secțiune, folosite în proporție de 25% din numărul celor de categoria I, tot pe liniile principale.

3. Traverse normale principale categoria III, de 2,50 m lungime și 24×26 cm lățime $\times 15$ cm înălțime, utilizate în stații.

4. Traverse normale secundare, de 2,20—2,40 m lungime, 20-24 cm lățime de bază și 13 cm deasupra, cu 13 cm înălțime, folosite pe liniile secundare.

5. Traverse speciale, utilizate la schimbătorile de cale și la liniile de poduri.

Dimensiunile acestora variază după utilizarea ce li se dă și după poziție; ele au de obicei secțiunea dreptunghiulară, cu muchi întregi. Se cere să fie fasonate cu îngrijire și să nu aibă noduri, strâmbături sau crăpături prea mari.

e) *Traversele de fag* sunt destinate a fi impregnate înainte de a fi așezate în cale. Ele se împart în două clase de calitate, în determinarea cărora se ține seamă în primul rând de proporția inimei roșii.

1. Traversele categoria I au 2,70 m lungime, iar în secțiune 25 cm la bază, 16 cm la fața superioară și înălțimea de 15—16 cm. În această categorie se primesc traversele, la care inima roșie este depărtată cu cel puțin 5 cm dela fața superioară, măsurată la ambele capete.

2. Traversele categoria II au 2,60 m lungime, $24/15$ cm. bază și 14—15 cm înălțime. În ce privește inima roșie, aceasta nu trebuie să apară pe fața superioară.

f) Prețul traverselor a variat în 1936 între 130—140 lei pentru cele normal.-principale de stejar și 65—80 lei pentru cele de fag.

g) Impregnarea traverselor are de scop, după cum se știe, de a prelungi durabilitatea lemnului, prin îmbibarea lui cu substanțe fungicide.

Pentru impregnarea traverselor, Direcția generală CFR posedă patru uzine: la Ploești, Ițcani, Aiud și Tileagd, cu o capacitate de prelucrare de 1.500.000 traverse anual. Materialul prezervant folosit este creozotul, provenit din distilarea huilei și se importă din Germania; el este amestecat, la uzinele noastre, cu 50% petrol lampant greu, rezultat din țițeiuri benzinoase.

Procedeul de impregnare folosit este de ordinar acela al lui *Rüpping*, cu dublă presiune și vacuum, care are avantajul, că absoarbe din traversă și deci economicește creozotul în exces.

În țările din Apus se folosesc și alte procedee: kyanizarea, adică impregnarea cu sublimat corosiv; burnettizarea (injectarea cu clorură de zinc); impregnarea cu sulfat de cupru, etc. Unele uzine germane folosesc un amestec cald de creozot și clorură de zinc, care e mai ieftin decât creozotul pur.

În mediu, pentru impregnarea unui m³ stejar e nevoie de 45 kg. prezervant; pentru 1 m³ fag 145 kg. (în cazul dublei injectări cu vacuum). După cum se vede, fagul necesită de 3 ori mai mult material decât stejarul. O traversă de fag absoarbe, în mediu 12—16 kg. creozot (după *Bloss*).

Creozotarea unei traverse normale de fag costa în 1936 la Uzina Ploești între 90—110 lei de bucată adică 1½ cât prețul lemnului din care e fasonată.

Se înțelege deci motivul, pentru care CFR preferă traversele neimpregnate de stejar, cu toată greutatea lor mai mică decât a celor impregnate de fag, care în plus necesită și o manipulare mai grea (recepție imediată, transport la uzine).

Totuși, cum în curând rezervele de păduri bătrâne de stejar vor fi epuizate, e de prevăzut, că în viitor folosirea traverselor de fag va câștiga mult în importanță.

3. Prelucrarea manuală a traverselor.

Actualmente aproape întreaga cantitate de traverse, ce se produce în țară este fasonată manual, prin cioplire cu toporul și prin despicare cu fierăstrăul. Numai în cazuri excepționale, unele fabrici de cherestea produc, din buștenii scurți, traverse speciale de stejar și anume, când calitatea lemnului brut adus la fabrică nu permite să se dea acestuia o întrebuințare mai bună.

1. *Lucrătorii necesari pentru prelucrarea manuală a traverselor se recrutează destul de greu. Muncitori specializați în decursul timpului, în această direcție, se găsesc mai ales în Transilvania. În județele Severin, Arad, Odorhei, Satu-Mare, etc. După relațiile căpătate dela unele Ocoale silvice din Direcția București, acești lucrători sunt în genere pretențioși, cer plată mare și aprovizionare costisitoare, sunt nesupuși și porniți pe gâlceavă; lucrează încet și nu admit întârzieri de plată.*

În ultimii ani au început a deprinde această manoperă și locuitorii din satele aflate în regiunea pădurilor de stejar. La ocolul silvic Ploești se folosesc traversari aduși dela Fălțiceni, care lucrează repede și bine.

În orice caz, problema găsirii lucrătorilor este încă dificilă și cauzează multe neajunsuri proprietarilor și exploataților de păduri, cari doresc să producă traverse.

2. *Fasonarea manuală a traverselor comportă de ordinar două operațiuni: cioplitul cu toporul și barda și despicarea cu fierăstrăul.*

a) *Prin cioplire se formează prisma, adică se îndepărtează lemnul dela periferia bușteanului. Această operațiune se poate face prin cioplirea grosolană, cu un topor obișnuit și netezirea ulterioară cu barda a fețelor brute, sau prin cioplirea directă cu un topor lat. Primul mod de lucru e cel mai des utilizat și e practicat de lucrătorii din Odorhei și de cei din Vechiul Regat.*

Toporul are 2—2,5 kg. greutate; barda e mai ușoară și are lama de 32—35 cm lungime.

Prelucrarea traversei cu ajutorul acestor instrumente se face în modul următor: Se măsoară mai întâi trunchiul cu ajutorul unei prăjini, având lungimea unei traverse; apoi se aplică pe capătul subțire șablonul cu secțiunile traverselor, ce pot ieși din el și se cojește periferia bușteanului în lung, pe părțile unde vor veni muchile traverselor. În fine, cu ajutorul unei sfori înmuiată în vopsea colorată (anilină) sau în var, se înseamnă drumul pe unde trebuie să se cioplească cu toporul.

Se crestează și se cioplesc brut toate fețele exterioare ale traverselor cu toporul, apoi ele se netezesc cu barda.

Echipa de cioplit este compusă de ordină din doi oameni.

Cioplirea directă cu toporul lat e mai dificilă, iar lucrătorii ce o execută provin din județele Brașov, Arad, Maramureș, etc.

Toporul folosit de ei este de forma unei bare late asimetrice, cu o greutate de 3,5—4 kg. și cu o lamă de 35—40 cm lungime. Grație greutății și lungimii sale, cioplitura făcută e netedă și lucrul merge repede. Echipa e formată tot din doi lucrători.

b) *Despicarea cu fierăstrăul* are de scop de a despărți (a individualiza) traversele ce ies dintr'un buștean și de a obține dintr'odată fețe netede. Operațiunea se face cu multă greutate, de lucrători specializați, cari folosesc în acest scop, fie un fierăstrău cu cadru și cu o pânză fixată la mijloc, fie un joagăr obișnuit, cu mânăre. Ambele instrumente se manipulează greu și duc adesea la fasonarea greșită a lemnului.

În mod obișnuit, despicarea traverselor cu fierăstrăul se face în următoarele două moduri:

1. Prismele *subțiri*, gata cioplite cu toporul, din care ies numai 2—4 traverse, sunt urcate cu unul din capete pe o capră cu trei picioare (vezi fig. 1),

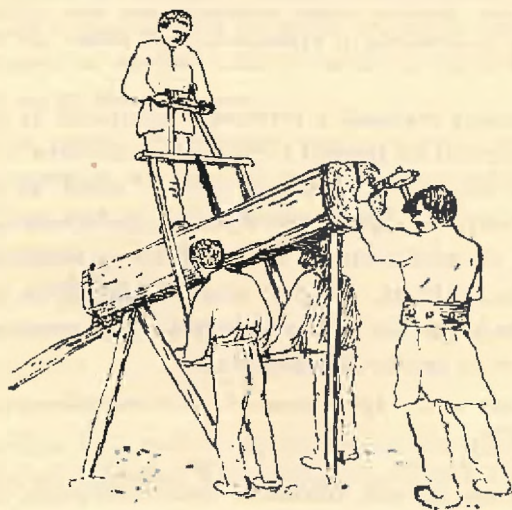

Fig. 1. Despicarea traverselor cu fierăstrăul.

iar cu celălalt sunt proptite pe un stâlp. Capra are 1.50—1.80 m. înălțime. Se înseamnă mai întâi cu sfoara drumul pe care trebuie să-l parcurgă lama fierăstrăului, apoi se leagă trunchiul cu lanțuri, ca să nu se miște în timpul lucrului; în fine se pun sub el pene pentru ca direcția de tăiere a lamei să fie verticală.

Pentru despărțirea traverselor dintr-o prismă se folosește. în acest caz, fierăstrăul cu cadru de lemn, care are o deschidere între montanții ramei de 75—80 cm. Operația reclamă 4 lucrători: unul stă sus pe prismă și are grija să tragă cadrul în sus și să conducă lama pe direcția însemnată cu sfoara; alții doi stau sub capră și trag în jos de cele două mânere ale cadrului; în fine al patrulea lucrător bate o pană în despicătura făcută de pânză, spre a evita înțepenirea ei între pereții tăeturii.

Pânza fierăstrăului are dinții cu tăișul în jos, astfel că tăerea lemnului se produce la cursa descendentă a cadrului (ca la gater).

2. Prismele groase fiind grele, nu pot fi urcate pe capră. Pe de altă parte, pânza de fierăstrău trebuind să fie mai lungă, ar necesita un cadru greu. Din această cauză se face uz de joagăre obișnuite, cu mânere și cu pânza liberă.

Despicarea traverselor are loc, în acest caz, în modul următor: se sapă un șanț de 1,00—1,30 m. adâncime, 1,20—1,50 m. lățime și 3,00—3,50 m. lungime. Pe malurile longitudinale ale șanțului se pune câte un trunchiu cioplit, iar deasupra lor se așează mai multe bucăți de lemn sau traverse în curmeziș, formându-se astfel o platformă înaltă, pe care se reazimă prisma de despicat.

Tăerea în lung a prismei se face apoi în modul arătat mai sus, doi lucrători stând în fundul șanțului, iar altul pe prismă. De capătul de jos al pânzei joagărului este montată o traversă cu 2 mânere, cu scopul ca ea să poată fi trasă cu mai multă putere, de doi lucrători. Celălalt capăt are mânerul demontabil, astfel că atunci când s'a ajuns cu tăerea în dreptul unui curmeziș, se scoate lama din lemn, se mută curmezișul înainte, apoi se introduce iarăși lama în tăetură și se continuă tăerea.

Pânzele de fierăstrău prinse în cadru au lungimea obișnuită de 1,60—1,80 m., grosimea de 2—3 mm. și lățimea de 15—25 cm. Ele necesită un ceapraz larg de 4—5 cm. Pânzele joagărelor libere au aceeași lungime, dar pentru a fi destul de rigide, sunt mai groase (3—4 mm.) și mai late (20—30 cm.), din care cauză fac o tăetură de 4—6 mm. grosime.

Deseori se folosesc pentru fasonarea traverselor și pânze obișnuite de gater, la care se atașează mânere simple sau duble.

Cioplitul traverselor se poate face ori unde se găsește puțin loc liber: de obicei se practică chiar lângă locul unde a căzut arborele doborât. Despicarea cu fierăstrăul trebuie însă făcută într'un anumit loc de adunare a prismelor, unde operația poate fi supravegheată mai bine. În acest mod, caprele sau șanțurile construite pentru debitarea lor se folosesc timp mai îndelungat, însă scoaterea cu brațele a prismelor până la aceste locuri de adunare este cu atât mai dificilă și mai costisitoare, cu cât distanța e mai mare și cu cât trunchiul destinați pentru fasonarea traverselor sunt mai groși și mai împrăstiați pe suprafața parcelei.

Timpul necesar pentru fasonarea unei traverse depinde de deștoinicia lucrătorilor, de grosimea buștenilor (respectiv de numărul traverselor ce ies dintr-o prismă), de tipul și calitatea uneltelor ce se folosesc, de configurația terenului, etc. În genere, pentru retezatul bușteanului și cioplitul unei prismă, din care iese numai o traversă, este nevoie de o oră sau $1\frac{1}{2}$ ore; cam același timp îl

reclamă și prisma de 2 traverse. Pentru prismele mai mari, timpul necesar pentru cioplit scade proporțional cu numărul traverselor ce rezultă din ele, ajungând la 5—8 ore pentru prismele de 10—12 bucăți; la aceasta se adaugă însă timpul necesar pentru despicarea cu fierăstrăul a prismelor.

Intr'o zi de 12 ore, un lucrător cioplește prisme pentru 13—16 traverse. În ce privește despicarea cu fierăstrăul, nu posedăm date cu privire la timpul necesar pentru efectuarea lucrului. El depinde de grosimea prismei, de calitatea lemnului, de gradul lui de uscăciune, etc.

La stabilirea prețurilor se are în vedere ca prețul ce se plătește pentru o traversă cioplită și apoi despicată cu fierăstrăul, să nu fie mai mare ca acela fixat pentru traversa cioplită numai cu toporul.

Randamentul în traverse gata fasonate, raportat la volumul materialului lemnos utilizat brut, variază între limite foarte largi, după grosimea și calitatea arborilor și după dibăcia și conștiinciozitatea lucrătorilor.

*Hufnagl*¹⁾ apreciază pierderile în așchii, la exploatarea mai mari, la 50—58% din volumul materialului brut, așa că randamentul în traverse ar fi de numai 40—42%. Dintr'un metru cub lemn brut, ies, după autorul citat, 5—6 traverse normale categ. I sau 7—8 de categ. II.

După unele date din țară, randamentul ar fi mult mai ridicat. Din 2805 m³ trunchi de stejar fasonați în traverse la ocolul silvic Cislău²⁾, în 1931, au rezultat 17.462 traverse normale principale, cu un volum de 1956 m³, 300 traverse secundare și 115 traverse speciale. Socotind numai volumul traverselor principale, care au fost recepționate de organele C. F. R., randamentul calculat a fost de 69,57%, iar pierderile de 30,43% (sau 849 m³). Din acest din urmă procent, reprezentat prin scânduri, lăturoaie, așchii, surcele și rumeguș, s'au mai putut comercializa 64 m³ scânduri și lăturoaie, precum și 150 m³ surcele, care s'au vândut cu carul, astfel că pierderea propriu zisă în așchii și rumeguș a fost de numai 22,65%.

La o altă exploatare³⁾, făcută în 1930 la ocolul Mihăești (Muscel), din 367 m³ lemn brut de stejar, au rezultat 1509 traverse de categoriile I, II, III și secundare, cu un volum total de 294 m³. Pierderile s'au ridicat deci la 63 m³, reprezentând 38,45% din volumul materialului lemnos brut.

Din aceste două exemple reese, că la noi randamentul în traverse este mult mai ridicat decât cel relatat pentru alte țări. Acest lucru nu poate fi explicat, decât prin aceea că noi utilizăm pentru fasonarea traverselor material brut prea bun, care în mod normal ar trebui să meargă la fabricile de cherestea.

Rentabilitatea fasonării manuale a traverselor depinde în primul rând de prețul materialului brut la pădure și în măsură mai mică, de costul fasonării traverselor, de transport, de cheltuielile de recepție, etc.

1) *Hufnagl L. Dr.*: Handbuch der kaufm. Holzverwertung, Berlin, 1928.

2) *Enescu Șt.*: Contribuțiuni la punerea în valoare a stejarului prin confecționarea traverselor. (lucr. exam. subinsp. 1935).

3) *Fedorovici Const.*: Observațiuni și note în legătură cu fasonarea traverselor. «Rev. Pădurilor», VI, 1931.

La prețurile lemnului din 1931 (în mediu 400 lei m³ stejar la tulpină), s-a realizat la Clisău un beneficiu de 33%, iar la Mihăești de 15% din capitalul investit.

Astăzi, când prețul lemnului brut a crescut considerabil, ajungând pe locuri la peste 1000 lei m³ (bușteni de gater) și când administrația căilor ferate n-a sporit în aceeași măsură prețul traverselor, este de cercetat, dacă fasonarea manuală a traverselor mai poate fi rentabilă.

In concluzie, din cele spuse mai sus rezultă, că fasonarea manuală a traverselor este un gen de industrializare a lemnului, primitiv, obositor și de o rentabilitate nesigură. Prin faptul că la noi s'a practicat până acum aproape exclusiv în pădurile de stejar, care devin din ce în ce mai rare, această indeltnicire este sortită să decadă, îndată ce lemnul de stejar va începe să fie mai bine plătit, pentru alte utilizări.

În fine, recrutarea sau pregătirea dificilă a lucrătorilor specializați în fasonarea traverselor, pe de o parte și munca obositoare și puțin remuneratorie, pe care aceștia sunt nevoiți să o execute, pe de altă parte, vor crea în viitor însemnate greutăți în calea unei producții adecvate necesităților.

Cum totuși procurarea traverselor necesare rețelei noastre de căi ferate este o problemă de permanent interes, rezultă, că trebuiesc găsite mijloacele, grație cărora producția lor să fie totuși cu puțință, asigurându-se întreprinderilor ce o practică, o rentabilitate satisfăcătoare.

4. Prelucrarea mecanică a traverselor.

a) *Considerațiuni asupra procesului fasonării traverselor.*

Fasonarea unei traverse de cale ferată este întru totul comparabilă cu prelucrarea unei grinzi dintr'un buștean. E vorba deci, ca după ce bușteanul a fost retezat la lungimea unei traverse, să se scoată din el, pe lângă traverse, cât mai multe piese comerciable, scânduri, frize, grinzișoare, leături, etc.

Am văzut, că la prelucrarea manuală se caută mai întâiu să se îndepărteze, prin cioplire, tot alburnul și lemnul ce cade în afara perimetrului traverselor, după care, prin spintecare cu fierăstrăul, să se despartă traversele una de alta. Având în vedere greutatea cu care se fac, în mod manual, aceste tăeturi, se renunță, de cele mai multe ori, să se scoată și alte sortimente de lemn fasonat, în afară de traverse. Din această cauză, pierderile în deșeuri sunt destul de însemnate (fig. 2), mai ales la buștenii cari au grosimi necorespunzătoare secțiunii traverselor. Din acest punct de vedere, prelucrarea mecanică are avantajul că în timp mult mai scurt, se pot face ori câte tăeturi în lung, spintecând bușteanul în atâtea

piese, câte pot ieși din el. Grație acestui fapt, toate sortimentele ce se pot scoate dintr'un buștean, pot fi fasonate complet și ireproșabil, în ce privește exactitatea tăeturii.

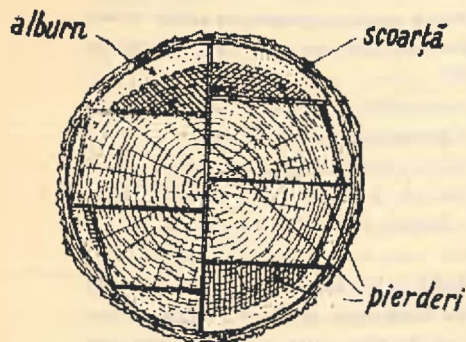

Fig. 2.

Instalațiile mecanice de prelucrarea traverselor, care se vor descrie mai jos, pot fi instalate chiar la pădure, în interiorul sau în apropierea parchetului de exploatat, astfel că se transportă pe piețele de desfacere numai materialul fasonat, pe când deșeurile rămân pe loc.

b) *Mașini pentru prelucrarea traverselor.*

Mașinile potrivite acestui scop, trebuie să îndeplinească următoarele condițiuni :

Să fie de o construcție simplă și robustă, spre a putea fi deservite, întreținute și reparate de lucrătorii ce se găsesc la noi : să fie ușoare, spre a putea fi transportate cu înlesnire dintr'un loc într'altul, chiar pe drumurile naturale cu care sunt dotate pădurile noastre; să aibă o capacitate cât mai mare de producție; să nu consume multă forță, fiindcă altfel ar necesita motoare mari și greu de transportat ; să fie ieftine.

Vom descrie mai jos, pe scurt, tipurile principale de mașini produse până azi de diferitele fabrici, în vederea prelucrării mecanice a lemnului la pădure. Ele se pot clasifica în: mașini cu mișcare alternativă (gater) și mașini cu mișcare continuă (fierăstrie circulare și fierăstria cu panglică).

1. Mașini cu mișcare alternativă.

Fabricile de mașini pentru prelucrarea lemnului la pădure au produs până azi următoarele tipuri de fierăstriaie cu mișcare alternativă :

a) *Gaterul transportabil (fig. 3)* a fost creat la început mai ales în vederea prelucrării lemnurilor exotice, la fața locului, în pădurile tropicale.

Mașina este construită la fel cu gaterile fixe, ce le vedem

în fabricile de cherestea, cu deosebirea că e mai ușoară, necesită mai puțină putere mecanică și este montată, pentru transport pe un camion puternic cu 4 roți. Acest gater are suficientă stabilitate, grație faptului că scheletul său este lățit în partea inferioară, astfel că mersul său e liniștit și lipsit de șocuri. El poate fi pus în funcțiune chiar stând pe camionul său, care bine înțeles trebuie fixat solid de pământ; în acest caz, nu se poate da volanților decât două treimi din numărul normal de turații.

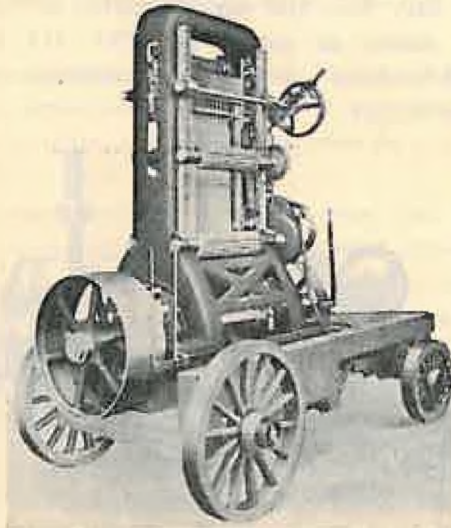

Fig. 3. Gater transportabil (Gebr. Lincke).

Dacă se urmărește un randament ridicat, se recomandă să se scoată gaterul de pe camion și să se monteze, la pădure, pe un fundament de cărămiți sau beton, ori cel puțin pe un grătar de grinzi groase.

Gaterul poate primi mișcarea, fie direct de la o locomobilă, cum se vede în fig. 4, fie de la o transmisie prevăzută cu roată fixă și una mobilă.

Mașina are o ramă de oțel cu 8 ghinzi plani și prismatici. Mecanismul pentru înaintarea bușteanului este de obicei cu fricțiune; bușteanul se mișcă înainte cu 1—20 mm. în timpul unei curse, ceea ce face maximum 4,5 m/minut. Gaterul e prevăzut cu frâne și dispozitive pentru mers înapoi.

Vagonetele pentru bușteni pot fi executate în două forme: pentru prinderea după verticală sau pentru strângerea laterală a acestora. Odată cu gaterul se livrează: 2 vagonete pentru bușteni, 48 m. șine și șuruburi pentru bușteni de tăiat de 10 m., 2 registre, chei, bigle de pânze. etc.

Gateretele transportabile obișnuite se confecționează în 3 mărimi (deschideri), de 22, de 25½ și de 30 țoli englezești sau 500, 650 resp. 760 mm. Înălțimea tăeturii este de 450, 600 resp. 700 mm.; cursa cadrului 340, 400, 400 mm. Numărul de turații pe minut este, la cele 3 mărimi de gaterete, de: 290—315, 250—275 resp. 240—260 (când fundația e de beton sau cărămidă; pe camion acest număr se reduce la ⅓).

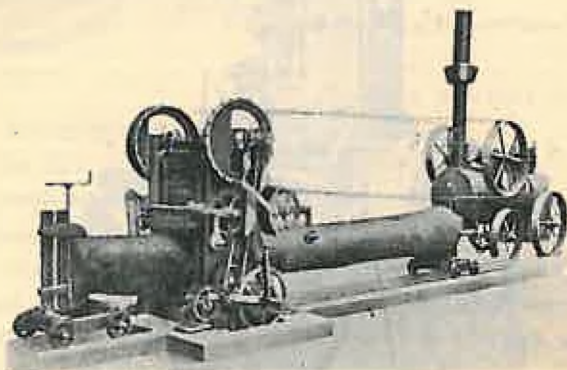

Fig. 4. Gater transportabil cu transmisie superioară (Hofmann-Breslau).

Forța motrice necesară, în cazul când se folosește o mașină cu aburi, este 12—16, 15—20 resp. 18—22 HP. Greutatea gaterului singur este de 5.300, 6.000 resp. 6.300 kg., iar aceea a camionului de 750, 800 resp. 850 kg.

Prețul actual al unei astfel de mașini, de proveniență germană (Hofmann-Breslau) este de circa 400.000 lei Loco stația de frontieră.

Un alt model de gater, de o construcție mai ușoară, cu transmisie superioară și cu înaintare prin clicheți a bușteanului, este cel din fig. 4, care de asemenea poate fi așezat, pentru tăere, pe un eșafodaj de grinzi. El nu se află așezat pe camion, dar fiind ușor, poate fi demontat și încărcat în căruțe.

Acest model este mai puțin practic decât precedentul: este ceva mai ieftin și poate fi mișcat cu ajutorul unei locomobile de 15—20 H. P.

Folosirea gaterului transportabil cu pânze multiple oferă avantajul unei fasonări precise a buștenilor, distanța între pânze (deci grosimea pieselor) rămânând invariabilă în timpul tăerii. Cu ajutorul acestuia, se pot produce la pădure aproape aceleași sortimente de cherestea ca și la fabrică. Capacitatea de prelucrare a acestei mașini este mare, ridicându-se la 20—30 m³ lemn brut în 8 ore de lucru.

Această capacitate depășește de ordinar cantitatea de lemn propriu pentru producerea traverselor, ce se poate scoate din exploatarea unui parchet, de unde necesitatea de a muta des mașina dela un parchet la altul.

Gaterul transportabil e o mașină grea, deci dificil de transportat până în interiorul parchetelor. Pe lângă aceasta, pentru producerea traverselor, e necesar să se schimbe des modelul de tăere ca să se poată executa decuparea tuturor fețelor acestora. Această mașină și-ar putea găsi utilizare mai bună pentru echiparea micilor fabrici de cherestea, destinate a prelucra o cantitate restrânsă de lemne, provenită dintr'o exploatare accidentală (de ex. defrișarea unui islaz).

b) *Fierăstrăul cu pânza la o parte „Simplex”* (fig. 5) este o mașină introdusă în practică în ultimii ani și se bazează pe principiul de construcție, deja cunoscut, al fierăstraelor stabile cu pânza într'o parte, denumite și fierăstrae pariziene.

Se construiește azi în mai multe țări, pe baza unui brevet elvețian.

Șasiul mașinii este înlocuit printr'un stâlp vertical, bine înțepenit, sau printr'un trunchiu de arbore. Pe acesta se montează roțile de transmisiune și volantul cu manivela, în partea superioară, apoi șinele de conducere și cadrul cu pânzele.

Cadrul lucrează obișnuit cu 2 pânze, eventual cu 3, printr'un dispozitiv special de prindere a capătului lor.

Înaintarea bușteanului se face automat, grație unor roți dințate și unei cremaliere, care acționează asupra vagonetului pe care se fixează bușteanul. Poate tăia bușteni până la 90 cm diametru; într'o oră taie 25—50 metri liniari de bușteni. Necesită 7—10 HP,

furnizați de o mașină cu aburi, de un tractor sau de un motor cu explozie oarecare.

Mașina cântărește, împreună cu vagonetele și accesoriile sale, numai 1300 kg. piesa cea mai grea fiind de 160 kg.

Se poate monta complet la locul de întrebuințare în 48 ore.

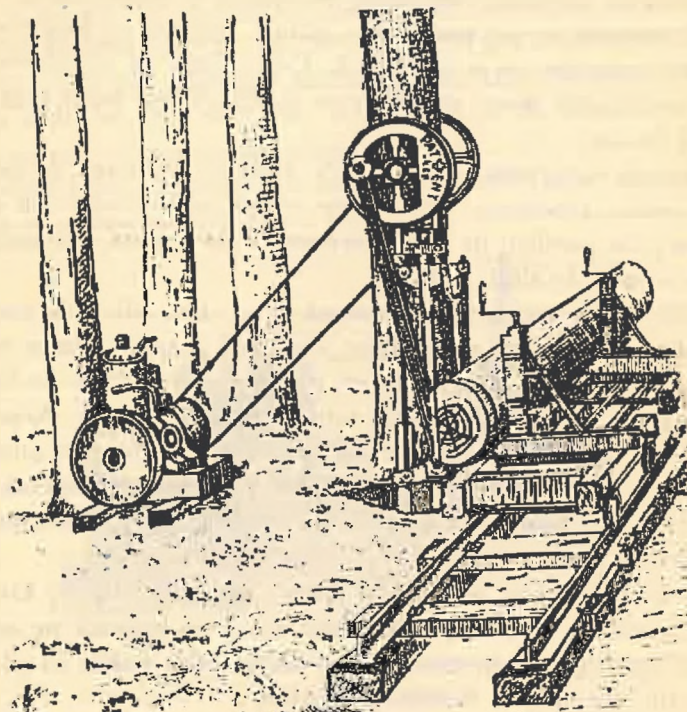

Fig. 5. Fierăstrăul «Simplex» montat pe un trunchiu de arbore.

Costul actual al unei mașini fabricate în Ungaria, este de 3500 Pengő (circa 125000 lei) franco Budapesta. Câteva uzine dela noi au obținut și ele dreptul de a o fabrica, însă produsele lor n'au dat satisfacție.

În 1936 se găseau în funcțiune la noi 3 fierăstraie de acest tip, toate în Ardeal.

Grație simplității construcției, ușurinței cu care se montează, consumului redus de putere mecanică și mai ales ieftinității sale, socotim că acest fierăstrău este unul din cele mai potrivite pentru prelucrarea mecanică a traverselor în pădure. Ar trebui numai să

se ceară fabricilor ce-l produc, să-l dimensioneze corespunzător diametrelor mari de bușteni, ce se găsesc în pădurile noastre și să-l facă apt a debita lemne tari cum e cel de stejar.

2. Mașini cu mișcarea continuă.

a) *Fierăstrăele circulare pentru tăerea în lung.* Fabricile de mașini din Germania, Austria etc. produc în mod curent fierăstrăe circulare cu mai multe discuri, așezate pe un singur ax (fig. 6) sau pe 2 axe, cu ajutorul cărora se face fasonarea buștenilor subțiri de rășinoase în grinzi, căpriori, leături, etc.

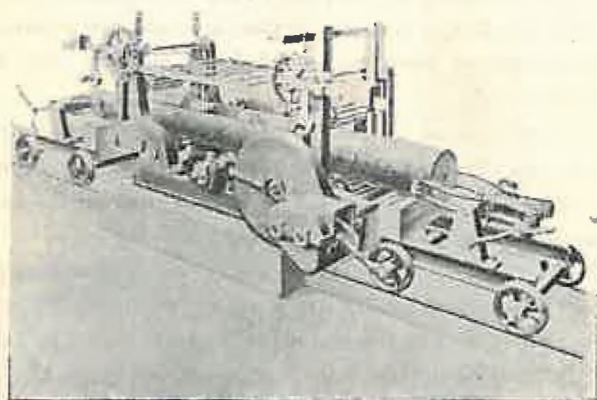

Fig. 6. Fierăstrău circular pentru tăiat în lung (Hofmann-Breslau).

Bușteanul este fixat pe un vagonet, ca la gatere sau ca la fierăstrăele cu panglică și poate fi mișcat către discuri cu mâna sau automat (cu cremalieră sau cu cilindri).

Puterea motrice necesară este de 6—20 HP.

Pentru buștenii groși, ce n'ar putea fi fasonați cu un singur disc, din cauza înălțimii de tăere redusă a acestuia, se poate folosi o mașină combinată, având două serii de discuri, situate 2 câte 2 în acelaș plan vertical, însă cu axele la nivele diferite și deplasate dela verticală cu circa 30°. Discurile de pe axul de jos fac jumătate din tăetura în lemn, iar celelalte o întregesc ¹⁾.

1) v. *Sburian*: Fabrici de cherestea, pag. 90 și *Flatscher*: Sägebetrieb, Berlin, 1929.

O mașină similară pentru producerea frizelor de parchete din bucăți de lemne de foc, a fost descrisă în „Rev. Pădurilor”, Octombrie 1937. La comandă, fabrica respectivă credem că ar putea construi o mașină specială pentru fasonarea traverselor, din bușteni de 2.50—2.80 m lungime.

Desavantajul cel mai de seamă al mașinilor, care folosesc pentru debitarea longitudinală a lemnului fierăstraiele circulare, este pierderea mare ce o produc acestea, din cauza grosimii pronunțate a discurilor și ceaprazurilor lor. În adevăr, discurile pentru tăiat în lung fac o tăetură largă de 5—6 mm, ceea ce la fasonarea unui număr mai mare de piese din bușteni, poate da o pierdere în rumeguș de peste 25%. Pe lângă aceasta, fierăstrăul circular produce tăeturi aspre, puțin exacte și consumă multă forță motrice, mai ales când debitează lemne tari.

Pentru prelucrarea în pădure a traverselor, fierăstrăul circular nu este deci cea mai indicată mașină; în această privință, rămân încă să se vadă, ce rezultat va da utilizarea mașinii de făcut frize, despre care am amintit mai sus.

b) *Fierăstraiele cu panglică* pentru debitarea buștenilor în scânduri, sunt în genere mașini grele, de cel puțin 8000 kg, de aceea până acum ele n'au fost întrebuințate pentru lucrul în pădure. În ultimii ani, câteva fabrici de mașini au creat un fierăstrău mai ușor, care poate fi transportat și montat repede chiar în pădure și care poate debita bușteni de peste 1 m diametru.

Fasonarea buștenilor cu fierăstrăul cu panglică oferă următoarele avantaje:

Tăetura făcută de panglică este $\frac{1}{2}$ sau $\frac{1}{3}$ din aceea făcută de pânza unui gater și $\frac{1}{4}$ din aceea de circular; puterea mecanică necesară este deci și ea mai mică: nu e necesară o sortare prealabilă a buștenilor, după dimensiuni și calități, deoarece piesele de cherestea se pot dimensiona după dorință, mai groase sau mai subțiri: tăerea este lipsită de șocuri, de unde posibilitatea de a monta mașini chiar pe o platformă de lemn, etc.

Cel mai mult introdus în exploatarea forestiere europene este astăzi fierăstrăul transportabil (fig. 7) produs de fabrica *Guilliet, fils et Co.* din Auxerre-Yonne (Franța). Modelul standard¹⁾ este

1) După comunicarea făcută ICEF-ului de reprezentantul din Austria al acestei întreprinderi, d-l ing. Julius Heller.

construit pentru tăerea de bușteni până la 1.30 m diametru. El constă dintr'un șasiu de $4,50 \times 2,40$ m, montat pe o talpă de fier; din fierăstrăul propriu zis; din șinele pentru vagonete, montate pe o fermă metalică, în lungime de 5 m; din 2 vagonete speciale, cu dispozitive de reglare a grosimii scândurilor și din atelierul de ascuțit, lipit și ceaprazuit panglicele.

Separat se livrează un fierăstrău circular de refecat și unul de retezat scândurile. Mașina poate fi montată la pădure pe o platformă orizontală de grinzi sau de pietriș bătătorit, într'un timp destul de scurt (3-4 zile).

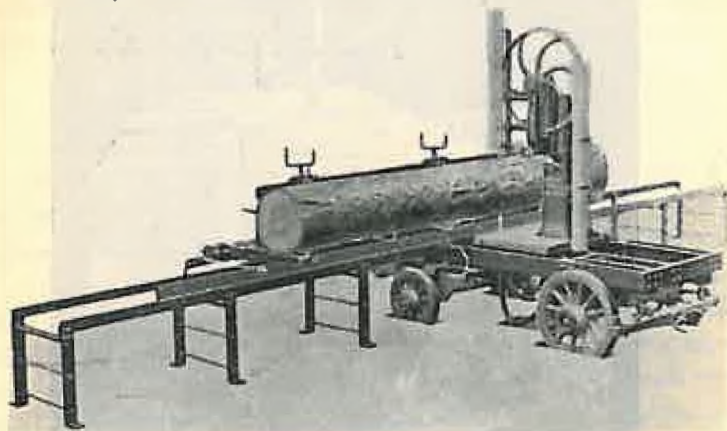

Fig. 7. Fierăstrău cu panglică transportabil (Guillet et fils).

Poate fi pusă în funcțiune de o locomobilă sau de un tractor de circa 45 HP; transmisia se face prin curea sau prin cablu electric.

Fierăstrăul descris mai sus trebuie deservit de circa 14 oameni și anume: 1 gaterist șef, un ascuțitor, 1 șofer la locomobilă sau la tractor, 2 lucrători la fierăstrău, 2 la așezarea buștenilor pe vagonete, 2 la scânduri, 2 la rumeguș și margini și 2 la stivuit sau încărcat scândurile.

Cu acest personal, această mașină taie 3-4 m³ bușteni pe oră.

Ceea ce este interesant și nou în utilizarea acestui fierăstrău, este că la instalațiile făcute în ultima vreme, în Vestul Europei și în America, funcționarea lui este asigurată printr'un tractor american-omidă «Cletrac», tip FD ¹⁾ (v. fig. 8). Modelul construit pentru exploatarea forestiere are motor Diesel cu 6 cilindri

1) Produs la Cleveland Tractor Company, U. S. A.

și cu o putere de 103 HP la roata curelei. El este prevăzut cu pornire electrică, cu instalație de iluminat, răcitor, încălzitor de apă pentru iarnă, termostat, pompe de ulei, etc. Acest tractor poate trage în viteză întâia 9400 kg; în a doua 5650 kg, și în a treia 3240 kg, cu o viteză variind între 3 și 7 km/oră.

Are greutatea în serviciu de 11.700 kg, și consumă 9-14 kg. motorină pe oră.

Puterea mecanică livrată de motorul Diesel este transformată cu ajutorul unui generator sincron de joasă frecvență, montat chiar pe tractor, care furnizează curentul necesar pentru întreaga instalație de fasonat lemnul. Cu ajutorul unor motoare electrice montate pe mașinile de prelucrare, se pun în funcțiune

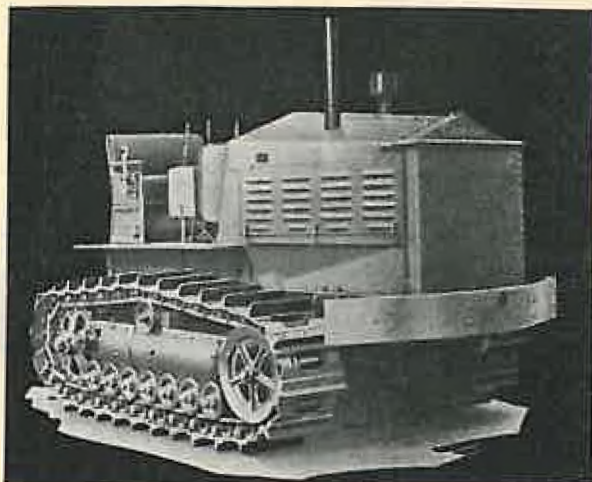

Fig. 8. Tractor «Cletrac» tip FD de 108 HP.

fierăstrăul cu panglică și cele 2 circulare, apoi atelierul de ascuțit pânze, cel de reparațiuni, etc.

Prin adoptarea transmisiunii electrice se evită toate complicațiile, ce se ivesc de obicei la instalarea fusurilor, fundamentelor de lagăre, etc.

Se înțelege, pentru mișcarea fierăstrăului se poate folosi orice tip de tractor, de o putere convenabilă. Tractorul agricol «Ianz», importat la noi în ultima vreme în mare număr, costă numai 150.000 lei (cu unele scutiri de taxe vamale).

Costul unui fierăstrău cu panglică „Guilliet” și a unui tractor „Cletrac”, împreună cu aparatura necesară pentru producerea curentului electric, pentru iluminat, etc., cu un skidder sistem „Heller” pentru scoaterea buștenilor din pădure și cu o mașină pentru construirea drumurilor (bulldog) este de circa 26.000 dolari, cifră Constanța.

La cursul de azi al dolarului, costul acestor mașini revine deci la aprox. $2\frac{1}{2}$ milioane lei. Dacă se renunță la skidder și bulldog (care în condițiile de la noi nu-și au folosire) instalația de prelucrat lemnul la pădure s'ar putea avea corespunzător mai ieftin, mai ales că și motorul tractorului ar putea fi mai mic.

Prețul acestei instalații este, după cum se vede, mult mai mare decât al celor descrise anterior. Însă grație ei producția se poate organiza mai bine. Cu ajutorul ei se poate prelucra, într'un singur loc, lemnul de pe 50—100 ha pădure, ceea ce înseamnă, după consistența și calitatea arboretului ce se exploatează, cel puțin 10000 m³ bușteni.

5. Concluziuni.

Din descrierea făcută mai sus asupra mașinilor, ce pot fi utilizate pentru prelucrarea mecanică a lemnului la pădure, cu scopul principal de a produce traverse de cale ferată, rezultă următoarele:

1. Mașina cea mai ieftină, cu ajutorul cărei se poate înlocui munca manuală la prelucrarea traverselor, este fierăstrăul cu cadru vertical „Simplex”, cu 2—3 pânze, acționat de o locomobilă. Această mașină este ușoară, deci lesne de transportat, se montează repede la locul de întrebuințare, consumă puțină forță, întrebuințează drept combustibil deșeurile și are o producție ce egalează munca a 10—12 lucrători cu fierăstrae de mână. Ea este deci indicată a fi introdusă la fasonarea lemnului din parchetele de suprafață redusă sau din acelea, din care rezultă puțin material propriu a fi prelucrat în traverse.

2. Pentru organizarea unei producții de traverse pe scară mare, în tăeri rase pe suprafețe întinse, cum este cazul adesea în pădurile de fag, mașina cea mai potrivită este fierăstrăul cu panglică, pus în mișcare de un tractor. Această instalație are o capacitate de prelucrare mult superioară celei de mai sus. Necesită însă un capital de investiție însemnat și ocupă un număr mai mare de lucrători. În condițiile de la noi, ar fi cazul să se folosească la defrișările pentru islazuri și la alte exploatari mari, din care rezultă o producție însemnată de material lemnos.

3. Ori cum ar evolua prețurile lemnului de stejar în viitor, socotim că ar fi o greșală economică să se mai industrializeze acest

lemn valoros într'un mod atât de rudimentar ca astăzi. După cum, tot atât de inadmisibil este, ca într'o epocă în care tehnica ne pune la îndemână mijloace raționale și rapide de a prelucra materiile brute, să continuăm a folosi munca manuală atât de extenuantă și slab plătită, numai pentru a evita investițiile importante în mașini.

Marile administrații forestiere dela noi sunt datoare să încerce toate inovațiile, care urmăresc valorificarea mai bună a produselor pădurii. O experiență care azi ne pare încă prematură, poate da excelente rezultate mai târziu, prin perfecționări succesive și prin adaptare la condițiile de producție locale.

**Die hand- und maschinelle
Bearbeitung der Eisenbahnschwellen im Walde**

**Le travail manuel et mécanique des traverses de chemin
de fer dans la forêt.**

Quoique la Roumanie n'exporte pas des quantités importantes de cette sorte de matériel, pourtant elle produit chaque année environ 2 millions de traverses de chemin de fer normal, nécessaires à couvrir les besoins courants de son réseau ferré. De cette quantité, $\frac{1}{4}$ proviennent de bois de chêne et seulement $\frac{1}{4}$ de hêtre.

Après une succincte description des conditions techniques, que doivent accomplir les traverses utilisées en Roumanie, l'auteur s'occupe de leur production.

Presque toute la quantité produite est façonnée à la main par des ouvriers spécialisés dans ce genre d'industrialisation. Mais leur travail est pénible, réclamant de grands efforts physiques et en même temps il est d'un rendement assez réduit. A part cela, les pertes en bois occasionnées par le travail à la hache ou à la scie sont très élevées, allant jusqu'à 35—40%.

Pour épargner la main d'oeuvre et surtout le bois de chêne, qui devient de plus en plus rare dans le pays, l'auteur soumet à un examen critique les machines existantes, grâce auxquelles on pourrait produire par voie mécanique des traverses dans la forêt. Il décrit, à ce but, les divers types de scies alternatives verticales, scies circulaires et à ruban, qui peuvent être transportées et montées facilement dans les bois. A la suite de ces études, l'auteur arrive à la conclusion, que pour les conditions de la Roumanie, les plus indiquées sont :

a) pour une production restreinte, la scie «Simplex» (fig. 5) qui peut être montée sur un tronc d'arbre et qui peut être actionnée par une locomobile de 7—10 HP.

b) pour une production plus importante, la scie à ruban Guilliet & fils, mise en oeuvre par un tracteur-chenille américain «Cetrac».

À la fin, l'auteur insiste sur la nécessité de procéder à une rationalisation de la production des traverses de chemin de fer, sans laquelle ce genre d'industrialisation, vue l'augmentation des prix du bois brut, ne présentera plus dans l'avenir une rémunération suffisante.

REFERATE - COMENTARII

LEMNUL LA EXPOZIȚIA INTERNAȚIONALĂ DE ARTA ȘI TEHNICĂ DIN PARIS¹⁾.

de Dr. D. S. DRAMBA
Inginer Consilier silvic

În fața cerințelor economice și în fața progreselor continui, pe care știința le-a pus la îndemâna constructorilor pentru utilizarea materialelor, anumite bresle, ca să nu dispară, trebuie să se adapteze în mod rațional condițiilor noi ale tehnicei, în ce privește întrebuințarea diferitelor materiale. În situația aceasta, se găsesc, în special, industriile care întrebuințează lemnul de lucru și construcție, amenințate de betonul armat și de oțelurile speciale pentru a nu cita decât pe cele mai principale care, de altfel, sunt relativ și cele mai recente.

La Expoziția internațională de Artă și Tehnică din 1937, din Paris, constructorii în lemn au încercat să demonstreze, cu succes, că cel mai vechiu dintre materiale în arta construcțiilor este încă în măsură să găsească, în mod practic și avantajos, întrebuințări multiple în construcțiunile moderne, grație unor anumite calități care se asociază admirabil cu soliditatea: ușurință, mare rezistență la șoc, inalterabilitate în ce privește coroziunea (ce amenință metalele), insonoritate, omogenitate structurală și chiar o anumită siguranță în ce privește modul de a se comporta față de incendii.

Această Expoziție a prezentat lumii realizări minunate în *tehnica și arta lemnului*, opere care au fost obiectul unei reabilitări

1) Studiu întocmit după rapoartele prezentate la Congresul Tehnicet lemnului din Paris din 1937 și completat cu cercetări personale făcute la fața locului în Expoziție.

strălucite a acestui material, vechiu ca și omenirea, căzut însă în discredit din cauza nepăsării și ignoranței, asociate amândouă, după regula : „cât mai puțină muncă”.

Ideia de călăuză, care a fost urmărită punct cu punct, în edificarea diferitelor construcții rezervate lemnului, a fost utilizarea metodelor *tehnice noi*, pentru a se realiza, cu acest bogat material care este lemnul, opere solide și durabile, inspirate de *arta franceză*.

Sarcina era grea ca să faci ca mulțimea cosmopolită, care de obicei se perindă într'o asemenea Expoziție, să înțeleagă rolul economic și moral al pădurei, știut fiind că viața de oraș și viața de pădure sunt două forme opuse ale civilizației noastre. Ori tocmai acest lucru s'a căutat să se demonstreze, cum aceste extreme se pot împăca și care sunt legăturile uneia cu cealaltă.

Orășanul are nevoie de pădure care este pentru ei asil de liniște și de frumusețe ; pădurea dă de lucru la sute de mii de brațe, în mai multe specialități, și asigură într'o largă măsură resursele bugetare ale Statului și ale comunelor.

Ideea de a se ridica în Expoziție construcțiuni în întregime de lemn se datorește d-lui André Liautey, Subsecretar de Stat la Ministerul Agriculturii, a cărui preocupare constantă a fost revalorizarea pădurei și a materiei lemnoase și sub impulsivitatea căruia politica forestieră a Guvernului francez a luat un nou avânt.

Construcțiunile, care au demonstrat bogăția și varietatea realizărilor tehnice la care materia lemnoasă se poate preta, au fost :

Poarta Monumentală dela podul dela Alma. *Palatul Lemnului*, *Hanul Tinerimei* și *Căminul Comunal*.

Voi schița în câteva cuvinte pe fiecare din ele, urmând ca teoria principiilor științifice, aplicate în tehnica acestor construcțiuni și metodele de construcțiuni preconizate, să le expun ulterior într'un studiu detaliat.

Poarta Monumentală dela Alma ¹⁾

Poarta Monumentală din piața Alma (cu platformă centrată, arcade multiple, paserele, turnuri impozante ce trec de 50 metri

¹⁾ Podul de la Alma a fost construit peste Sena în urma războiului vic-

înălțime), reține atențiunea prin eleganța formelor și îndrăsneala

Poarta Monumentală de la Alma. Vedere generală. Se observă cei 2 piloni de 51 m. înălțime și paserelele care degajează piața dela Alma, pentru a se lăsa liberă circulațiunea vehiculelor.

torios din Crimeea din 1854, unde au luptat, împotriva Rușilor, Francezii și Englezii.

Unul din cele mai rezistente forturi se afla pe râul Alma.

Piața din fața podului de pe țărmul drept al Senei se numește piața de la Alma.

concepțiunei. Acest uvraj remarcabil demonstrează că „meșterii” moderni, cari n'au abandonat lemnul pot să rivalizeze, chiar în zilele noastre, cu constructorii cari s'au lansat cu totul în domeniile, așa de întinse și variate, pe care chimia minerală și metalurgia li-au deschis așa de larg, de vreo cincizeci de ani încoace.

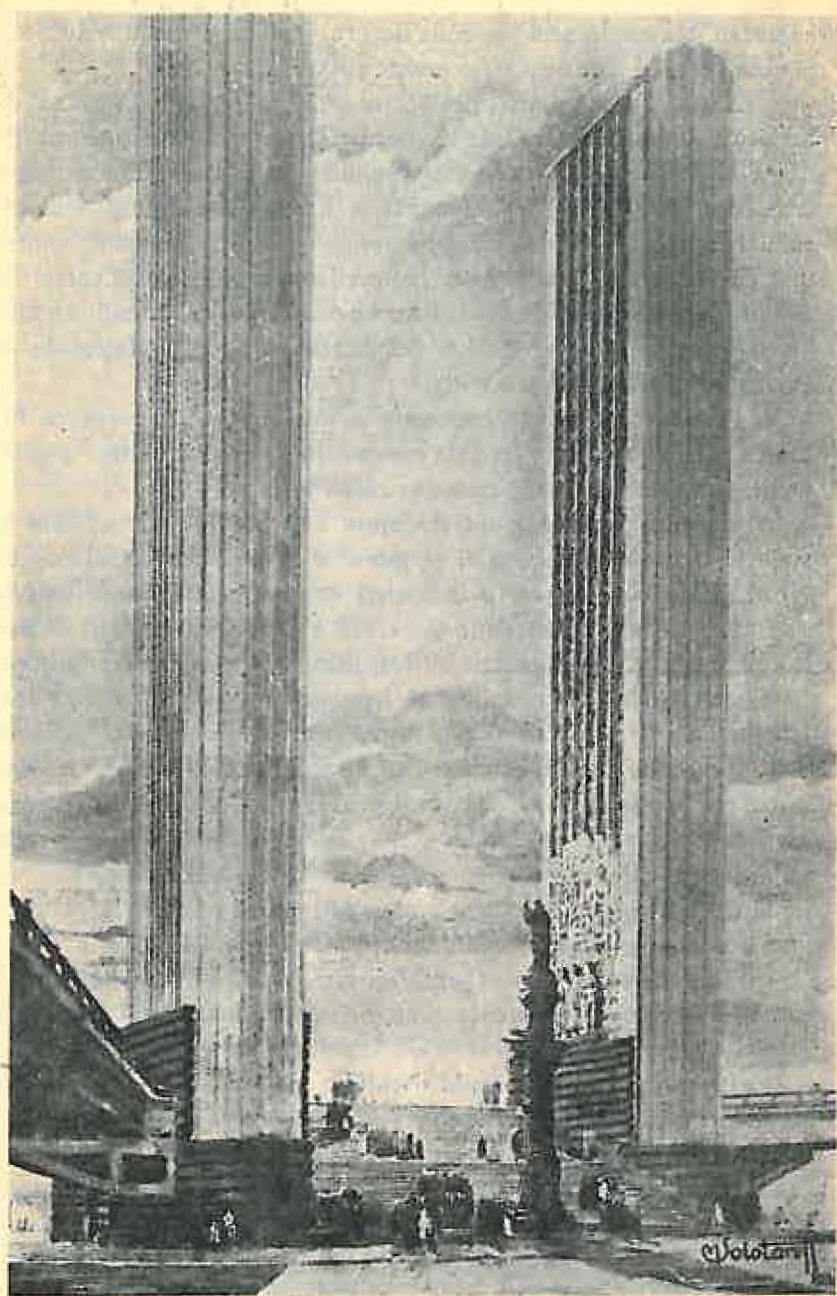
Concepțiunea directrice a arhitecților a fost de a atrage vizitatorii Expoziției spre poarta dela Alma, semnalizând-o de departe prin doi piloni care, cântând imnul *Gloriei Lemnului*, să încadreze intrarea principală a porții și să le permită să pătrundă în Expoziție, în toată siguranța, fără a jena câtuși de puțin circulațiunea rapidă a vehiculelor, în acest nod vital al circulațiunei parisiene.

În acest punct al Parisului, minat de canale și de tuneluri, unde se întâlnesc liniile de Metropolitan, rețelele de canalizări, de conducte de apă, de gaz și de electricitate, nimeni nu s'ar fi putut gândi ca să ridice un uvraj greoi, care imperios ar fi necesitat și o suprafață mare de susținere.

Era indispensabil ca să se utilizeze un material rezistent și în acelaș timp ușor. Această necesitate se impunea cu atât mai mult cu cât era de cea mai mare importanță să se reducă la minimum numărul punctelor de sprijin ale construcției, pentru a jena cât mai puțin posibil circulațiunea pe Piața Alma.

Pe de altă parte, exigențele circulațiunei, foarte întinse în acest punct, obligau să se despartă coloana pietonilor de convoiul vehiculelor; acestea trebuiau canalizate și îndreptate spre Expoziție, printr'o intrare ce era impusă de întâlnirea în acel punct a celor trei mari artere de circulație : Avenue George V, Avenue Président Wilson și Avenue Montaigne.

Însfârșit, comunicația între cele două părți ale Expoziției, situate pe țărmul drept al Senei, la deal și la vale de podul dela Alma, trebuie să fie asigurată, lăsând totuși podul actual în afară de incinta Expoziției; iar legătura cu țărmul stâng al Expoziției trebuia să se poată face printr'o paserelă, care să meargă alături de pod. În rezumat, actualul pod trebuia lăsat liber pentru circulația publică din afara Expoziției, iar paserela să facă legătura între cele două țărmuri ale Senei, fără ca vizitatorul să iasă din incinta Expoziției și fără ca să fie lipsit de posibilitatea de a admira monumentele și perspectivele poetice ale întregii Expoziții, ceiace ce s'ar fi întâmplat dacă ar fi fost condamnat să treacă printr'un pasaj

Porta Monumentală de la Alma. Vederea scării centrale unde se opresc trăsurile cu arătarea celor doi piloni și a decorațiunilor.

subteran, tocmai în acel loc unde decorul general era mai seducător, și ceea ce ar fi fost desigur o eroare psihologică.

Acestea erau datele problemei puse în piața dela Alma de serviciile de arhitectură ale Expoziției și rezolvată magistral de „Oficiul tehnic pentru utilizarea lemnului” din Paris. Concepțiunea este datorită arhitecților Solotareff și Bard; decorațiunea sculptorului Morenon. Calculele tuturor uvrajelor, care o compun, împreună cu fundația, sunt datorite inginerilor din Serviciul Central de Studii Tehnice din Ministerul de Lucrări Publice, de sub conducerea d-lui Inginer șef Grelot, Subdirectorul Școlii Naționale de Poduri și Șosele din Paris.

Problema, pusă de concepția arhitecturală, a condus pe ingineri să studieze 4 sisteme de construcții cu totul diferite: pilonii, arcul, paserela dreaptă și paserela curbă în plan.

Esențele lemnoase întrebuițate au fost bradul, molidul și stejarul din pădurile Franței și într'o mică măsură bradul roș de Nord, cărora li s'a cerut o rezistență variind între 90 km. până la 120 km. pe cm^2 la tracțiune și de 110 kg. până la 140 kg. pe cm^2 la compresiune. Toate piesele au fost injectate cu substanțe ignifuge.

Numai dacă ne gândim că betoanele, întrebuițate în construcțiunile cele mai îngrijite în beton armat, nu suportă, dacă nu sunt încercuite, decât compresiuni de 70 până la 80 kg. pe cm^2 și că armăturile de oțel sunt indispensabile ca să poată rezista la eforturi apreciabile de tracțiune, ne putem da seama de toate posibilitățile pe care le poate avea utilizarea rațională a lemnului, de două ori și jumătate mai ușor ca betonul armat, și care, la greutate egală, poate, în anumite condițiuni, să rivalizeze cu oțelul.

Toate piesele au fost astfel dispuse ca să lucreze fie la tracțiune fie la compresiune, care sunt rezistențele maxime ale lemnului, și nici decum la forfecare la care rezistența lui este mai slabă.

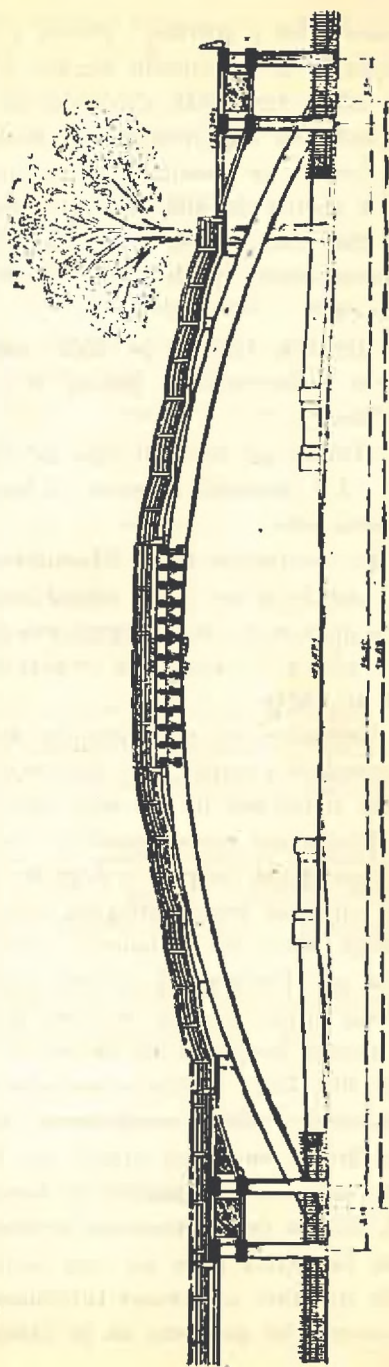
În general, toate părțile uvrajului au fost calculate pentru a suporta suprasarcinile următoare:

- o greutate de pietoni de 500 kg/m^2 ;
- un efort orizontal pe grinda superioară a parapetului de 200 kg. pe metru liniar;
- un efort de presiunea vântului de 200 kg. pe m^2 .

Condițiunile acestea erau foarte severe față de lungimea și lățimea uvrajelor.

Construcția în ansamblu ei este constituită din următoarele părți : un arc paralel cu Sena, aproape de 70 m. deschidere, care leagă, pe deasupra podului dela Alma, cele două părți ale Expoziției. Legătura dintre acest arc și platforma centrală, încadrată de doi piloni înalți de 51 m. lați de 3,80 m. și groși de 10,50 m., este făcută, în prelungirea axei podului dela Alma, printr'o paserelă în arc de 12 m. lărgime și, de fiecare parte a uvrajului, prin două grinzi curbe în plan. Grinzile, de o construcție specială compuse din scânduri subțiri, constituiesc paserelele drepte de 44 metri deschidere, care leagă platforma centrală de limbile de teren, care separă calea George V-lea de o parte, de Calea Președintele Wilson și de cealaltă parte de calea Montaigne. Scări, de două ori învârtite, cu podisci în consolă, permit accesul la paserele.

Tot ansamblul nu are decât cinci centre de sprijin : Unul pentru platforma centrală și piloni, două pentru arc și capetele grinzilor curbe, cu care se îmbină, în fine alte două pentru extremită-

Porțile Monumentale de la Alma. Secțiune prin arcul cel mare de 65 m. deschidere, arătând cele 13 grinzi care permit să se racordeze scara de onoare cu mijlocul arcului. Se observă un arbore ce a fost salvat prin dispozitivul de construcție.

țile paserelelor și scărilor. Pentru a ne da seama de dificultatea întâmpinată în executarea lucrării, e de ajuns să spunem că greutatea totală, transmisă sistemului de sprijin central, este de 3500 tone, jumătate din greutatea Turnului Eiffel, și aceasta pe un teren subminat de canalizări și de tuneluri de Metropolitan. Suprafața de sprijin de 400 m², care suportă pilonii și platforma centrală, este formată din doi radieri distincți în beton armat, astfel că, ținând seamă și de forța vântului, nu se depășește efortul de 1,5 kg./cm².

Arcul se sprijină pe două culee în beton armat legate între ele prin tiranți de oțel, înecați în șoseaua de acces de pe podul dela Alma.

Numai un material, așa de ușor ca lemnul, permitea să se ridice, fără cheltueli excesive, o lucrare așa de grandioasă pe un asemenea teren.

În construcția Porții Monumentale s'a pus în lucru o tehnică nouă, care a permis să se obțină grinzi de o omogenitate remarcabilă cu un material în aparența așa de eterogen cum e lemnul, care s'a dovedit a fi capabil să rivalizeze cu oțelul, chiar și din acest punct de vedere.

Grinzile porții sunt compuse din elemente asemeni, constituite din scânduri groase, fără defecte, omogene, îmbinate prin cue și buloane și lucrând în cele mai bune condițiuni de rezistență.

Partea cea mai originală a construcției o reprezintă paserelele curbe, menite să asigure o degajare foarte pronunțată a părții din șosea, cuprinsă între platforma centrală și intrarea pe podul existent dela Alma, în armonie cu forma părților inferioare ale paserelei în arc. Fiecare din grinzile curbe în plan se compune numai din două grinzi de 2 m. înălțime și de 34 m. deschidere. În plan, desfășurarea lor pe un arc de cerc ar corespunde cu unghiul la centru de 40°. Raza grinzii exterioare este de 45 m., aceia a grinzii interioare de 41,50 m; compunerea lor este analoagă cu aceia a paserelei drepte numai că grinda din stânga, care este grinda exterioară, este mai complicată în construcție, deoarece este și mai lungă. Pentru ca un asemenea sistem să fie stabil, trebuie ca grinzile să fie legate între ele prin diafragme foarte rigide și ca centrul de greutate al tuturor sarcinilor, ce va fi chemat să suporte, plus propria lui greutate, să se găsească în interiorul cadrilaterului

format de cele patru puncte de sprijin, ținându-se seama și de faptul că supra-sarcina (pietonii) nu ocupă o poziție invariabilă față de grinzi, cum ar fi cazul unui tren în mers, ci că aceștia se pot deplasa dela o margine la alta a platformei și o pot acoperi în total sau în parte.

Dacă acest lucru nu este realizat, sistemul va avea o tendință să busculeze către exterior, în afara punctelor de sprijin ale grinzii celei mai lungi. Până acum un asemenea studiu al grinzilor nu se făcuse încă. În urma cercetărilor laborioase întreprinse, s'a asigurat acest echilibru prin adoptarea unei console, cu totul neuzitată încă, de o lungime de 5 m. și o depărtare între grinzi de 3,50 m., și prin ascunderea, dealungul parapetului, a unui lest important, compus din bucăți de fontă, în greutate de 440 kgr. pe metru liniar de grindă.

După afirmațiunile tehnicienilor, un asemenea tip de uvraj nu a fost realizat până acum, din nici un fel de material.

Ceiace a fost fierul pentru Turnul Eiffel, la Expoziția din 1889, a fost lemnul pentru Poarta Monumentală de la Alma, la Expoziția din 1937.

În construcția porții, nu s'au neglijat nici elementele pur decorative. Sculptura cuprinde două motive de dimensiuni impozante, așezate față în față pe cei doi piloni, unul reprezintă *arta lemnului*; ceialaltă *tehnica lemnului*.

În grupul reprezentând *arta*, se vede inginerul, arhitectul, dulgherul, sculptorul, armele de vânat și pescuit, luntrele, plugul de lemn, carul, leagănul, modelaje pentru industriei, construcții, gravură, imprimerie etc.

În grupul reprezentând *Tehnica*, se vede pădurea, doborâtul arborilor, debitarea, elagarea, herăstrae, transport, etc., etc.

Privind lucrarea în ansamblu, avem de semnalat următoarele particularități tehnice:

Faserele drepte: deschidere, 43 m. înălțime 2 m.

Paserele curbe: deschidere, 30 m. curbură de $\frac{1}{8}$ dintr'o circ-conferință de 240 m. lungime.

Arc: deschidere de 65 m; grosime 0,90 m.

Piloni: Înălțime 51 m. lățimea 3,50 m. grosimea 10 m.

Greutatea totală, transmisă în punctul de sprijin central, 3500 tone. jumătate din greutatea Turnului Eiffel.

S'a întrebuințat 1500 tone de lemn. ceea ce corespunde la 2740 m³, repartizați astfel :

Brad de Jura (procurat de 50 de fabrici de cherestea) 1390 m³.

Brad de Nord, 330 m³.

Stejar (procurat de 44 fabrici de cherestea). 385 m³.

Brad și Molid din diferite regiuni pentru eșafodaj 560 m³.

Stejar de Alsacia pentru sculpură, 30 m³.

Mai trebuie adăogat că a trebuit 156 tone de buloane, 58 tone de fier special, 20 tone de pene de fier și 212 tone de fier, fundațiile fiind din beton.

Șarpanta e făcută din mici elemente. Aceste elemente, puse cap la cap, ar avea o lungime de 400 km. Lungimea totală a buloanelor este de 65 km.

Înălțimea pilei de 260.000 de rondoale pentru buloane, așezate una deasupra celeilalte, ar fi de 1040 m.

Numărul găurilor sfredelite se ridică la 2.000.000.

Toate materialele puse în lucru, au o greutate de 550 tone, adică 550 vagoane de câte 10 tone fiecare. Suprafața totală ocupată de construcție este de 3400 m².

Din cauza solului subminat, a fost necesar executarea aproape a 2400 m³ de terasament și întrebuințarea a 1900 m³ de beton și 200 tone de oțel; dacă lucrarea s'ar fi construit pe un teren sănătos, ar fi fost deajuns 750 m³ de terasament și mai puțin de 1000 m³ de beton.

Numai prin întrebuințarea unui material așa de ușor ca lemnul, s'a putut realiza o lucrare de așa importanță fără cheltueli excesive, deasupra acestui subsol parizian.

Cheltuiala totală, în care intră și fundațiile, șarpanta, decoarațiunea, ghișeurile, luminatul, etc., s'a ridicat la suma de 8.000.000 franci francezi.

Opera începută trebuie continuată. Arhitecții, inginerii și an-realiza din lemn, grație progreselor tehnice și că lemnul, departe de a fi un material perimat, poate, în anumite cazuri, să fie foarte bine întrebuințat acolo unde s'a luat obiceiul să se utilizeze metalul și

betonul armat. În domeniul construcției, este loc pentru toate materialele. Constructorul este acela care trebuie să aibă pregătirea necesară spre a ști să aleagă, pentru fiecare caz în parte, materialul sau poate chiar asociația de materiale cea mai bine adoptată pentru soluția problemei ce i se prezintă.

Opera începută trebuie continuată. Arhitecții, Inginerii și Antreprenorii au datoria să se unească pentru ca, prin birouri de studii specializate și organizate științific — așa cum s'a procedat și cu celelalte materiale — să reînnoiască metodele de construcția șarpantei în lemn. Numai astfel, șarpanta în lemn nu va mai fi, după cum s'a zis cu drept cuvânt, „ficia nenorocită părăsită de proprii ei părinți”.

F a l a t u l l e m n u l u i .

Ridicat pe țărmul stâng de arhitectul *Le Môme* pentru gloria pădurii franceze, pune în valoare calitățile artistice ale lemnului. A fost lucrat la picioarele Vosgilor și încheiat pe malul Senei. Montajul s'a făcut fără nici o dificultate. După închiderea Expoziției, va fi transportat în apropiere de faubourg Saint-Antoine și va fi un centru de educare și documentare pentru lucrătorii și artiștii în lemn.

Acest Palat construit în întregime din lemn, admirabil conceput prin eleganța și echilibrul lui armonios, precum și prin stilul și prin materia din care este făcut, întruchipează un monument al geniului tehnic francez.

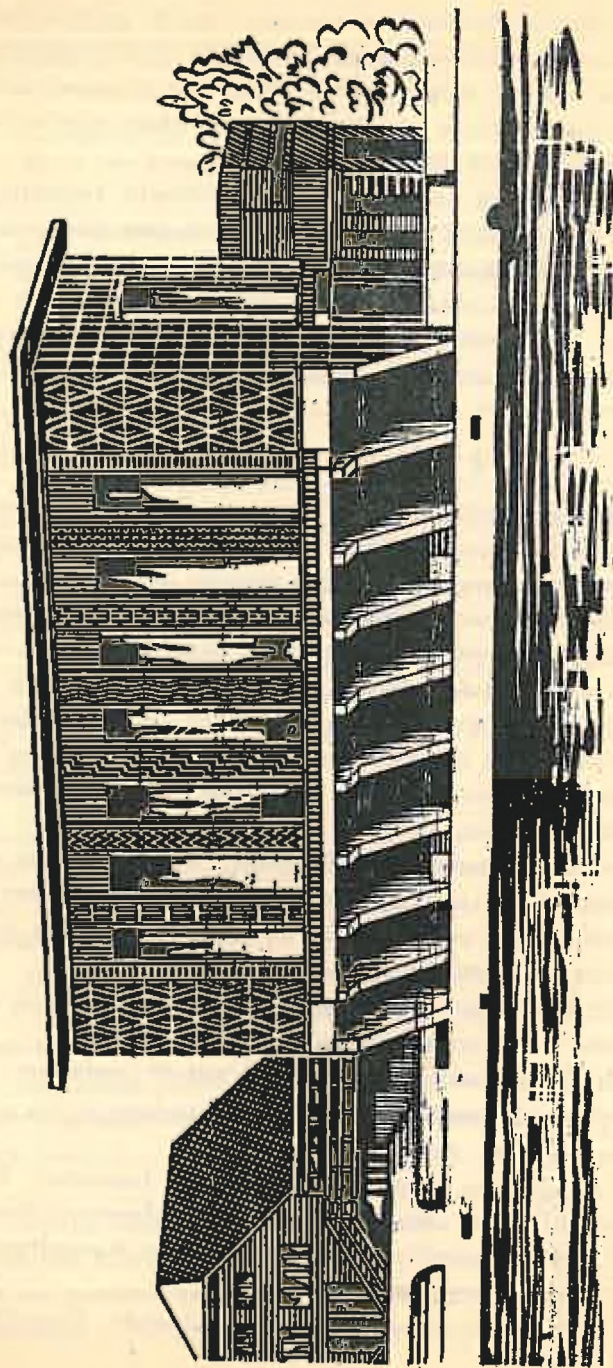
Obiectul fundamental al Palatului Lemnului a fost ca să se arate publicului, de toate categoriile, tot ceea ce se poate aștepta dela pădure și să se repună, în loc de cinste și în valoare, produsele ei; ceea ce s'a și atins într'un chip desăvârșit.

La realizarea lui, au colaborat Ministerul Agriculturii și Comitetul Apelor și Pădurilor din Expoziție.

Palatul este compus dintr'o vastă sală de conferințe, decorată artistic cu picturi forestiere și cu sculpturi în lemn și din mai multe săli anexe destinate pentru expoziții.

La inaugurarea Palatului Lemnului D-l Jeannency, Președintele Senatului, având alături pe d-l Monnet, Ministerul Agriculturii și pe d-l André Liautey, subsecretar de Stat la Agricultură, a tăiat panglica simbolic cu un cușit de vânătoare.

În sălile anexe s'au putut vedea următoarele : Expoziția Școa-

Pavilionul Lemnului pe malul stâng al Sensi, care atrage în fiecare zi mii de vizitatori. În stânga se vede lanul tinerei.

lei de Ape și Păduri din Nancy, cu tabloul complet al maladiilor lemnului, cu înfățișarea vieții unui număr de esențe dela germinație și până la utilizarea finală a lemnului, repartiția esențelor pe diferitele regiuni ale Franței cu scheme și diagrame statistice simple și atrăgătoare; Expoziția Școalei Superioare a Lemnului din Paris: cu mașinile pentru încercarea lemnului; Secțiunea Pescuitului în apele de munte cu scările de pești cu curenți de apă, luminoși; Societățile forestiere regionale, cu tablouri despre activitatea lor culturală și de propagandă silvică. În fine, o dioramă cu diferitele regiuni forestiere ale Franței, din Vosgi până la Esterel, o expoziție a industriilor lemnoase și un grafic al transformărilor produselor de distilație ale lemnului, formau, în aceeași sală, un ansamblu, complet.

H a n u l T î n e r i m e i .

Alături de Palatul Lemnului, se găsește Hanul Tinerimei (auberge de la jeunesse), construcție proiectată și executată în întregime din bărne de lemn, în vederea acestei destinațiuni, și cu scopul de a atrage, prin pitorescul ei, tineretul spre Turismul forestier. Se putea vedea acolo : o vastă sală de reuniuni, dormitoare cu mobilier sumar însă de gust, săli de mese, sală pentru depozitarea sistematică a boburilor, schiurilor și instrumentelor de pescuit, balcoane simpatice pentru recreiere, etc., etc.

La fața Palatului Lemnului, în apa Senei, se află hanul flotant „Saône-Jolie” destinat pentru acei pe care îi atrage navigația fluvială. O mică șalupă cu motor alimentat cu gazogen (gaz de lemn) făcea curse gratuite pe Sena pentru propagandă pentru acest combustibil național, ceea ce atrăgea mii de vizitatori, stimulați de interesul național care este așa de strâns legat de utilizarea rațională a carburanților forestiere.

C ă m i n u l C o m u n a l .

Aflat mai la vale, tot pe malul Senei și în imediata vecinătate cu Palatul Lemnului. Este o sală cochetă, construită în întregime din lemn și în care se expune schițe și desenuri, executate cu naivitate, dar cu multă originalitate, de copii din școli, reprezentând scene, prinse cu mîntea lor, din viața de pădure: arbori majestoși, păsărele, animale de vînat, cursuri de pârae strecurându-se printre stînci și

arbori, doborârea arborilor. obiecte sumare din lemn, șlitajul, peisaje de drumuri în pădure, etc., etc., toate constituind un minunat mijloc de a sădi, în inimile tinerelor generații, dragostea și interesul pentru lemn și pădure. S'ar putea zice, Franța forestieră văzută de tineretul școlar.

Pavilioanele Străine.

Expoziția era însă internațională și nu se poate trece cu vederea peste realizările din pavilioanele străine, care urmăreau de asemenea punerea în valoare a lemnului. Printre acestea se remarcă Pavilionul Finlandei, care prezintă mobile frumoase și panouri de dimensiuni impozante contra-plăcate, și pavilionul extrem de instructiv al minelor și pădurilor Jugoslave, care constituia un centru de documentare, excepțional, asupra pădurei și tehnicii utilizării lemnului.

Acestea au fost la Paris manifestările, incomparabile din atâtea puncte de vedere, în favoarea Pădurei și a Lemnului. Astfel că, cu drept cuvânt, se spune că Expoziția de Artă și Tehnică din 1937, este, într-o mare măsură, *un omagiu adus lemnului*

Das Holz bei Weltaufstellung in Paris 1937

Le bois à l'Exposition Internationale des Arts et Techniques de Paris, 1937.

L'auteur, ayant participé à une série de congrès, tenus à Paris, au mois de Juillet dernier et consacrés à l'examen et à la mise au point de toutes les questions qui intéressent la forêt, fait une étude succincte sur la propagande en faveur du bois, organisée dans le cadre de l'Exposition Internationale des Arts et Techniques.

L'Exposition internationale de Paris montre au monde entier des possibilités presque illimitées dans le domaine de l'utilisation du bois. Le bois y trouve l'occasion d'une réhabilitation merveilleuse, gage d'une révalorisation certaine.

À la gloire du bois on a édifié, sur l'initiative de M. André Liautey, Sous-secrétaire d'État à l'Agriculture, quatre constructions entièrement en bois.

La Porte monumentale de l'entrée principale de la place de l'Alma, le Palais du bois, l'Auberge de la jeunesse et le Foyer communal, ces trois dernières dans l'enceinte même de l'exposition.

L'auteur donne des détails instructifs et signale les particularités de la

technique nouvelle, qui a été mise en oeuvre dans l'exécution de ces trois constructions, faisant ressortir que le plus ancien des matériaux, dans l'art d'édifier, est encore en mesure de trouver pratiquement et avantageusement son emploi à cause précisément de ses multiples qualités.

L'oeuvre grandiose, qui s'élève à la place de l'Alma, est due à la collaboration d'hommes de l'art et d'ingénieurs du Service centrale d'études techniques du Ministère de Travaux Publics de Paris.

L'idée directrice des architectes a été d'attirer les visiteurs de la Capitale vers la porte de l'Alma en la signalant de loin par les deux pylons qui, chantant l'hymne à la gloire du bois, encadrent son entrée principale et de leur permettre de pénétrer dans l'Exposition en toute sécurité, sans gêner cependant le déplacement rapide des véhicules à ce noeud vital de la circulation parisienne. La technique d'édification due au génie et à l'art français, étonne ingénieurs et architectes de tout le monde.

Un pareil type d'ouvrage n'a jamais été réalisé, en quelque matériel que ce soit.

La Palais du Bois, dont la majesté et le charme font l'admiration de tous, renferme d'innombrables témoignages de l'utilisation du bois et de son adaptation aux besoins sans cesse renouvelés de l'humanité.

C'est dans ce Palais que les multiples aspects de la technique du bois ont été étudiés au cours d'une série des congrès intéressant la forêt et la matière bois.

Dans les formes constructives de *l'auberge de la jeunesse* et du *Foyer communal*, le simple s'allie au confortable.

A juste titre, on pourrait dire que l'Exposition actuelle présente *un hommage rendu au bois*.

Din lucrările Institutului de Cercetări
și Experimentație forestieră.

DESPRE SENSUL ART. 13 AL. G DIN CODUL NOSTRU SILVIC IN VIGOARE.

de ILIE C. DEMETRESCU.

Ocolul silvic Galați, prin raportul No. 110/937¹⁾ supune Ministerului de Agricultură și Domenii (respectiv Direcțiunii Regimului silvic) și Institutului de Cercetări și Experimentație forestieră *un interesant caz de interpretare a art. 3 al. a din „legea pentru pădurile necesare apărării naționale” și art. 13 al. g din codul nostru silvic*. Pe baza precedentului respectiv, se cere să se dea o decizie interpretativă de principiu.

Conținutul articolelor de lege menționate, sună astfel:

„Art. 3. — Defrișerile în pădurile necesare apărării naționale sunt oprite.

Fac excepție

a) Defrișerile prevăzute la art. 13 al. e, g din codul silvic”;

„Art. 13. — Defrișarea se poate permite numai în următoarele cazuri” :...

„g) Când întinderea porțiunii defrișate va fi compensată prin împădurirea prealabilă a unei întinderi egale de teren și când tinerile plante, în vârstă de cel puțin 3 ani, reprezintă toate garanțiile de reușită a împăduririi”.

Speța : Proprietarul X posedă pe moșia sa, situată în mijlocul județului Covurlui, o pădure în suprafață de cca. 150 ha. Pădurea respectivă intră în zona de apărare națională, pentru care motiv a și fost scutită de expropriere. Invocând prevederile articolelor amintite mai sus, proprietarul respectiv a cerut aprobare de defrișarea

1) Semnat de d-l Ing. subinspector silvic Eug. Răuță, în calitatea de Inspector de control și de d-l Ing. silvic Ch. Baboc, în calitate de Șef al Ocolului.

pădurii, arătând că a împădurit o suprafață egală cu cea de defrișat, dar nu în perimetrul aceleiași moșii, ci pe o alta, situată la o depărtare de cca. 80 km.

Comisiunea mixtă, statornicită de legea indicată mai sus (art. 9) spre a face constatarea la fața locului, s'ar fi găsit într'o situație dificilă, întrucât, „din judecarea strictă a Codului, reese în mod aparent că proprietarul nu este obligat a împăduri acea suprafață pe acelaș perimetru de moșie”, deși stările de fapt pledau pentru o soluție negativă. Intr'adevăr, bazându-se pe o întreagă serie de argumente ¹⁾, Ocolul s'a „opus categoric” aprobării acelei cereri.

Cazul particular dat și dificultățile pe care le-a ridicat, ne poate pune fără îndoială, o temă de ordin mai general în materie, cam cu următoarea formulare :

In concepția legiuitorului din 1910 simpla împădurire a unei suprafețe de teren „compensează” ²⁾ care defrișarea unei egale suprafețe de pădure ?

Dar mai înainte de aceasta se impune o mică paranteză.

După codul nostru silvic, defrișarea oricărei păduri (supusă sau nesupusă regimului silvic) este *interzisă în mod relativ*. Adică, la interzicerea principială se lasă totuși câteva porțițe deschise, enumerate prin punctele a--g dela art. 13 ³⁾.

„Defrișarea pădurilor... nu se poate face decât în cazurile prevăzute în prezenta lege (art. 12). Totuși, după articolul următor : „Defrișarea se poate permite numai în următoarele cazuri :” Acest „se poate permite” — prea puțin luat în seamă în aplicația zilnică a legii noastre silvice de bază — ne dă măsura sensului porțițelor

1) Astfel :

a) S'ar putea ca terenul împădurit în schimbul pădurii de defrișat, «să nu mai intre în zona de apărare națională»;

b) S'ar putea «să cadă într'o regiune unde lipsa de pădure să nu fie simțitor cerută de factorii locali (climă, rol cultural, social și economic)»;

c) Legea de expreșicre, a scutit «De Jure», această pădure tocmai cu scopul precis ca să rămână pădure».

(Din raportul citat mai sus).

2) Expresia respectivă face parte din formularea art. 13, al. g. din codul silvic.

3) Legile ulterioare au restrâns mult aceste puncte. Astfel, prin decretul-lege din 1919 se desființează punctul a; prin legea modificatoare din 1920 se mai desființează punctul d și se restrânge întinderea punctului c.

deschise de care vorbim. Prin urmare, chiar constatarea împlinirii condițiilor cerute de punctele enumerate la art. 13 din Codul silvic, nu implică numai decât și un drept de defrișare. Autoritatea competente de poliție silvică (Ministrul) „poate permite” defrișarea, atunci când acele condițiuni sunt împlinite, dar o poate tot atât de bine și refuza și anume fără explicațiuni față de suplicant. Altfel ar fi stat lucrurile dacă articolul respectiv avea formularea : „Defrișarea se va permite numai în cazurile prevăzute în prezenta lege”. Codul nostru silvic a lăsat, așadar, la latitudinea autorității superioare de poliție silvică, să judece dela caz la caz și anume numai în cadrul condițiunile enumerate de art. 13 — care sunt socotite drept concesiuni maximale — dacă o defrișare solicitată n'ar putea fi cumva spre paguba economiei naționale. Prin aceasta, relativitatea interzicerii defrișerii este foarte mult retușată, apropiind-o de forma absolută ¹⁾).

Iată câtă putere a încredințat codul nostru silvic autorității de poliție silvică ! În nici un caz nu s'ar putea imputa ceva legii silvice sub raportul acesta al permiterii defrișerilor de păduri. Dacă totuși se poate vorbi de un dezastru al pădurilor românești, din acest punct de vedere, apoi lucrul trebuie a fi imputat pe deoparte autorității, care n'a știut, n'a voit sau n'a putut să izeze de puterile conferite de lege, iar pe de alta, legilor de reformă agrară care au înfrânt în chip revoluționar principiul acesta de bază, al interzicerii defrișerilor, înscris în codul nostru silvic.

Această scurtă explicație accesorie ar fi suficientă, spre a justifica pe deplin atitudinea de opoziție a autorității de poliție silvică față de cele mai multe cereri de defrișare. Discutarea temei formulată mai sus, o facem totuși, pentru partea sa doctrinară și pentru nevoile interioare ale administrației de poliție silvică.

Interzicând defrișarea pădurilor — cum am văzut — aproape în mod absolut, legiuitorul din 1910 a avut în vedere insuficiența pădurilor existente. După însăși cuvântul autorului proiectului de cod

1) Acest punct de vedere a fost păstrat și cu ocazia legii din 16. IX. 1920 pentru modificarea codului silvic, care întrebunțează expresia : ...«defrișarea va putea fi încuviințată în cazurile»... (art. X). Idem regulamentul de aplicare al acestei legi : «Art. 22. — Defrișarea pădurilor va putea fi încuviințată»...

Prin urmare, intenția legiuitorului, în sensul arătat de noi, nu poate fi pusă la îndoială.

silvic, din expunerea de motive : „Regiuni întregi sunt astăzi lipsite de vegetație lemnoasă și pădurile ce au mai rămas vor fi cu totul insuficient pentru satisfacerea trebuințelor noastre viitoare”. Iar mai departe : „Este timpul ca să oprim în mod absolut defrișările și să nu le mai permitem decât pentru porțiuni mici și numai în cazuri de absolută necesitate”.

Eventuala aprobare a unei defrișeri, de mică proporție, și numai în caz de „absolută necesitate”, presupun a priori că interesele obștești nu vor încerca nici o atingere, întrucât „pădurile ce ne-au mai rămas vor fi cu totul insuficiente pentru satisfacerea trebuințelor noastre viitoare”.

Deci, atunci când autoritatea de poliție silvică va fi pusă să examineze întrucât o cerere de defrișare de genul celei de mai sus, vine sau nu în conflict cu interesele obștești, câtă să aibă în vedere diversele funcțiuni nu numai generale, dar cu deosebire cele locale ale pădurii sau porțiunii de pădure respective.

Atunci când este vorba de o pădure de protecție în sens restrâns ¹⁾, aproape nici nu mai poate încăpea o discuțiune asupra imperativului păstrării acelei păduri. Dar chiar pentru sensul larg ¹⁾, cum ar fi cazul unor anumite păduri necesare pentru apărarea națională (camuflarea unor importante lucrări militare, etc.) ca și atunci când ar fi vorba de păduri de agrement, monumente ale naturii, etc., necesitatea păstrării lor poate fi privită ca în afară de orice discuție.

În ceea ce privește producțiunea de bunuri materiale — se înțelege, în principal : de lemn — trebuie să nu se piardă din vedere :

1) ca producțiunea necesară să nu sufere o scădere ca valoare (adică din combinarea cantității și calității) și ca dispoziție în timp ²⁾;

2) ca echilibrul existent al cererii de lucru în cultura și ex-

1) A se vedea R. p. 1936, pag. 417/418.

2) Scăderea respectivă poate să rezulte din cauza esenței sau esențelor noilor arborete, din cauza consistenței lor, din cauza vârstei lor și a dispoziției acestor vârste în spațiu, din cauza solului noii păduri, etc.

Defrișarea unei păduri cu arborete mai în vârstă decât cele nou create, reprezintă totdeauna și o exploatare timpurie deghizată. De aceea, în cazul aprobării unei defrișeri, trebuie ca aceasta să se permită numai asupra parchetelor proaspăt exploatate.

ploatarea acelei păduri să nu sufere transformări prea desavantajozase ¹⁾).

Deci, simpla împădurire a unei suprafețe date, egală cu cea de defrișat, nu reprezintă o condițiune suficientă de „compensare” a defrișerii. Mai trebuie ca noua pădure să prezinte cel puțin aceleași avantagii pentru viața obștească locală ca și pădurea de defrișat și totdeodată să nu se producă deplasări neconvenabile în distribuția bunurilor și a muncii.

Cricum, aceste avantagii trebuie să fie privite în forma lor totalitară, putându-se, adică, sacrifica oarecum unele avantaje parțiale, dacă se obțin în altă direcție avantajul mai importante pentru viața obștească, accentuăm : cu deosebire locală.

În strânsă legătură cu cele discutate mai sus, ni se impune spiritului o altă problemă, cu caracter și mai general : *Valoarea raporturilor dintre pădure și factorii staționali naturali, economici și sociali*. Căci în afară de factorii staționali naturali, mai există două serii de factori staționali : economici ²⁾ și sociali, care condiționează natura unei păduri și care sufăr la rândul lor diverse influențe din partea pădurii. Dar, cu această chestiune ne vom ocupa altă dată, în mod deosebit.

În rezumat :

1. Potrivit literii și spiritului codului nostru silvic, autoritatea de poliție silvică nu este ținută să aprobe neapărat o cerere de defrișare :

2. Totuși, dacă e vorba să acorde o asemenea aprobare, și anume numai în limita cazurilor enumerate de cod și legile următoare, câtă a se avea în vedere ca interesele obștești să nu sufere vătămare, simpla împădurire a unei egale suprafețe neputându-se considera, în orice împrejurare, drept o compensare a suprafeței de defrișat :

1) Se știe că pădurăria și agricultura intrabuinează cantități foarte deosebite de muncă la unitatea de suprafață. Apoi lucrul în pădure și în agricultură diferă ca natură și ca dispoziție în timp.

Procesul de trecere dela teren agricol la teren împădurit și inversul, reprezintă ceva revoluționar pentru regiunea mai mult sau mai puțin imediat învecinată.

2) Pentru aceștia, Prof. V. Dieterich dela Universitatea München, întrebuințează expresia «wirtschaftliche Standortsmkmale» (Silva 1932, pag. 265 urm.).

3. Impădurirea suprafeței corespunzătoare celei de defrișat trebuie, în orice caz, să fie precedată de aprobarea principială a defrișerii și să se efectueze în cadrul condițiilor fixate de autoritatea de poliție silvică :

4. Aceste condițiuni odată împlinite nu mai vedem niciun motiv de a nu se acorda aprobarea de defrișare, care poate fi, altfel, utilă pentru economia națională.

Este bine înțeles că studiul de mai sus se referă la interpretarea *interzicerii relative* a defrișerii. Rămân în afara oricărei discuțiuni, cazurile de *interdicție absolută* (necon condiționată) a defrișerilor de păduri, noțiune perfect cunoscută legislației noastre forestiere post-belice ¹⁾.

Betrachtungen über den Sinn des § 13, g vom unseren Forstkodex.

Sur l'esprit de l'art. 13 du Code forestier roumain.

La législation forestière roumaine connaît une interdiction absolue et une autre relative en ce qui concerne l'autorisation de défricher les forêts.

L'auteur soumet à un examen critique cette dernière notion d'interdiction relative dans l'esprit de la législation respective; cela d'abord en général puis appliqué à un cas particulier.

1) De pildă :

a) Regulamentul din 6 Iulie 1921 pentru aplicarea legii modificatoare a Codului silvic, statuiază prin art. 21, al. 3 și 4 :

«Pădurile proprietate particulară lipite de pădurile Statului, cele despre cari se face mențiune în art. 1, alin. f și g din Codul silvic, precum și pădurile moșnenilor sau răzeșilor în devălmășie sau divizate în natură, chiar dacă suprafața porțiunii fiecărui proprietar în parte este mai mică decât 25 ha, nu se pot defrișa.

Nu pot deasemenea să fie defrișate în vederea constituirii de islazuri, pădurile prevăzute la art. 1, alin. f și g din Codul Silvic, precum și acelea»...

PERSONALUL TECHNIC ȘI ADMINISTRATIV LA FABRICILE DE CHERESTEȘTEA ALE CAPS-ului

de Ing. I. LUNGU

C bună parte din veniturile Casei Fădurilor se realizează astăzi prin desfacerea produselor ei sub formă industrializată. Executarea acestor lucrări a evoluat precum urmează :

La început s'a făcut pe o scară mică, în regie directă, apoi s'a adăugat la aceste regii o serie mare de industrializări și comercializări în regie mixtă, cu participare la beneficii, cu diverși particulari. Mai în urmă CAPS-ul s'a fixat la industrializări în antrepriză și la regia directă.

Lucrările în regie mixtă, s'au dovedit a fi aproape complet în desavantajul CAPS-ului, lucru de care s'au convins toți aceia cari au fost însărcinați să conducă pe teren aceste lucrări și le-au examinat în mod obiectiv. Astăzi trebuiesc considerate numai ca un stadiu de evoluție către regia directă.

Industrializarea în antrepriză, adică darea tuturor lucrărilor de industrializare — dela intrarea butucilor în curtea fabricii, până la eșirea din curtea fabricii a chereștelei — contra unui preț stabilit, s'a dovedit ceva mai bună. Pune însă organele de supraveghere ale CAPS-ului în situația unui polițist cu grea misiune, mai ales când antreprenorul n'a fost prea bine ales și el este și proprietarul fabricii în care se face lucrarea.

Hotărât că forma de lucru a viitorului trebuie să fie considerată numai industrializarea în regie directă, în fabricii proprietatea CAPS-ului, ori în fabricii arendate, acolo unde lucrăm temporar : proprietarul fabricii nu trebuie însă să aibă nici un amestec atât în lucrările de industrializare, cât și de comercializare.

Pentru a lucra însă în regie directă, avem nevoie de personal

tehnic și administrativ bine pregătit, lucru de care administrația nu s'a preocupat și nu se preocupă nici în prezent suficient.

Cdată cu reprimă economică, problema aceasta se pune acut, căci o bună parte din personalul angajat la aceste lucrări, precum și la alte lucrări de regie, a început să ne părăsească, trecând în alte părți unde are o salarizare mai bună ca: la C. F. R., Ministerul de Finanțe, fabrici particulare, etc., iar noi rămânem cu cadrele descompletate.

Pe de altă parte, reactivarea pieței ne impune și nouă o dezvoltare a programului de lucru, care necesită un plus de personal chiar față de cel existent.

În mare, chestiunea trebuie împărțită în 2 părți principale :

1) *Problema personalului tehnic inferior*, ca: acordanți, sortători, gateriști, circulariști, ascuțitori, curelari, lăcătuși, fierari, focari, etc....

2) *Problema personalului tehnic și administrativ mediu* ca : primitor în depozitul de bușteni, măsurător, maistru de tăere, șef în depozitul de cherestea, manipulant în depozitul de cherestea, expeditor, magaziner, mecanic, contabil, casier, secretar, conducător de fabrică.

Recrutarea personalului din prima grupă, astăzi, nu se face după o politică generală bine stabilită. La alegere primează numai considerentele economice și calitative. De aceea urmărind listele de plată ale fabricilor, se va găsi că, majoritatea lucrătorilor cu salarii mai bune, au nume streine. Sporadic se mai găsesc în mică măsură încercări de a forma și personal românesc.

Este în mâna șefilor de fabrică posibilitatea de a realiza, cu un ceas mai de vreme, românizarea acestor posturi din întreprindere.

Personalul, din grupa a doua, s'a angajat la început dela diferite fabrici particulare și din absolvenți de școli comerciale, iar în ultimul timp, sub influența tendinței de a se plasa absolvenții școlilor noastre profesionale silvice, s'a încercat a se numi la fabrici și brigadierii sau conductorii silvici. Aici, la angajare, a primit numai originea etnică, cu mici excepții.

Plasarea absolvenților școlilor silvice a răsuat într'o măsură oarecare, pe de o parte pentru motivul că personalul numit la fabrici nu a fost selecționat față cu necesitățile fabricilor și cu capacitatea funcționarului, iar pe de altă parte, din cauză că acest personal nu a găsit conveniență de a funcționa la fabrică, față cu

avantajele de a lucra la ocol. Din această cauză majoritatea a căutat pe toate căile, să plece dela fabrici.

Pentru selecționarea în viitor atât a personalului tehnic inferior, cât și a celui mediu tehnic și administrativ, trebuie să ne conducem de principiul de bază urmărit astăzi de Stat: *românizarea personalului*.

Înainte de a arăta calea ce trebuie să urmărim pentru a realiza această românizare, este bine să vedem puțin și care este situația personalului din fabricile streinilor, pentru a trage eventuale concluzii utile:

Personalul tehnic inferior este ales din cel aflător în regiunea unde lucrează, sau de preferință adus dela alte exploatari de către personalul mediu, care a mai funcționat și în altă parte. Ca origine a meseriei, sunt de obicei lucrători mai deștepți, sau foarte adesea copii de lucrători specialiști.

Personalul mediu, tehnic și administrativ, în cazul când nu este recrutat din rude sau cunoscuți ai personalului superior — această excepție există și la particulari se obține prin trecerea treptată prin toate operațiunile fabricii a diverși tineri, la început angajați ca practicanți și mai pe urmă în diferite posturi de răspundere, după capacitatea individuală. Pregătirea școlară de bază nu joacă un rol decât în măsura în care a reușit să ridice valoarea personală a individului.

Pentru aceasta se găsesc foarte mulți în posturi de răspundere cu pregătire școlară mică, însă cu o experiență îndelungată și cu priceperea corespunzătoare. Aceștia, în general, ne supără pe noi Românii și-i arătăm cu degetul ca profitori: în multe cazuri însă ei reprezintă oameni harnici și pricepuți pe care trebuie să-i dăm de model angajaților noștri.

Greutatea pătrunderii elementelor de origine etnică românească în aceste posturi se datorește faptului că, în interes capitalist, este bine ca funcționarii să depindă cât mai mult de proprietarul întreprinderii și să se identifice cu interesele lui, lucru mai greu de obținut dela elementele locale și cu variate posibilități de plasare. De asemenea Românii când pătrund în serviciu vor dintr'o dată să ajungă să ocupe posturile cele mai importante.

Concluziunea ce trebuie trasă din cele de mai sus este că la baza selecționării personalului nu trebuie să stea atât de mult pre-

gătirea școlară, ci pe lângă aceasta în mare măsură calitățile personale.

Aici poate ar fi locul să ne aducem aminte de opiniile regretatului nostru profesor Grunau, care la cursul de politică forestieră susținea ca pădurarii să se selecționeze, în primul rând, din lucrătorii mai deștepți: combătea criteriul de a se lua la baza angajerii, gradele ce au avut în armată, etc.

Calitățile personale cerute pentru a îndeplini una din funcțiile de grad mediu dela o fabrică sunt :

Cunoștințe profesionale. Studiile minime ce trebuie să le aibă sunt: comerțul inferior, școala inferioară de arte și meserii, sau gimnaziile. Foarte bine se pot folosi și absolvenții de liceu, cari nu-și pot continua studiile din lipsă de mijloace, sau absolvenții de școli comerciale superioare. Totuși pe aceștia putem conta mai puțin, din cauză că presiunea ce face Statul de a româniiza toate întreprinderile, precum și posibilitățile mai bune de salarizare într'alte părți, vor face ca acest personal să se găsească la noi într'un stadiu de provizorat și de tranziție.

Absolvenții școlilor noastre silvice încă se pot folosi cu succes, însă numai cu condiția ca să nu fie repartizați la întâmplare, ci la alegere și totodată creindu-le condițiuni de trai real oarecum identice cu cele dela ocoale.

Calități personale. Să fie inteligenți, cinștiți, buni calculatori și să aibă inițiativă.

Să fie harnici, energici și disciplinați. Să aibă o oarecare rezistență fizică, iar pentru posturile mai principale să aibă aptitudini de conducere și într'o mare măsură spirit comercial.

Pentru selecționarea personalului, cel mai bun criteriu ar fi ca aceasta să se facă după metode psiho-technice. În actualul stadiu de dezvoltare al organizării muncii, la noi încă nu este posibilă aceasta.

Pentru situația de astăzi, ar fi bine ca Administrația centrală să delege puterea ei organelor regionale, pentruca acestea, împreună cu șeful fabricii, să procedeze la selecționare după situația locală.

Centrul să stabilească numai posturile, iar organele regionale și locale să se forțeze a le încadra după necesitățile serviciului și să reziste presiunilor de a se plasa personalul după sistemul nepotismului. Faptul că angajarea s'ar face de organele de teren are avantajul că acestea, având să răspundă de executarea la timp și'n

bune condițiuni a lucrărilor. sunt mai interesate de a avea personal bun.

Metoda de organizare a pregătirii practice a acestor angajați este următoarea: câteva posturi din fabrică să fie dublate cu personal tânăr — practicanți — plătiți cu un salariu ceva mai bun decât al unui lucrător. După ce aceștia au învățat bine un anumit gen de lucrări conduse de un funcționar, acesta din urmă să fie mutat ca ajutor la o funcție mai grea, unde se va procedea la fel cum s'a procedat cu practicantul în cazul lui. În acest fel, fiecare funcționar va trece treptat prin toate lucrările fabricei. În momentul când unul sau doi din funcționari ne-ar părăsi, am avea imediat înlocuitori.

Această cheltuială în plus n'ar încărca bugetul fiecărei fabrici cu mai mult de 75.000 lei anual, ceea ce nu are importanță față de avantajele ce decurg din acest sistem de organizare.

Odată cu punerea în aplicare a soluției de mai sus. este bine să se pună la punct și chestiunea salarizării corespunzătoare. În comparație cu alte întreprinderi similare. Astăzi este nedrept ca la CAPS un casier de ex. să aibă 2550 lei pe lună, pe când la o cooperativă forestieră vecină are 5500 lei pe lună, în afară de alte avantaje.

De asemenea trebuie soluționată și chestiunea încadrării bugetare și avansării personalului la fabrici, la care să se aibă în vedere în primul rând notațiile șefilor de fabrici respectivi.

Preocuparea de a forma personal, pe lângă avantajul ce-l are pentru CAPS, crează în întreprinderile Statului o pepinieră din care particularii să-și poată recruta personal românesc în scopul atât de mult urmărit astăzi de Stat : *românizarea întreprinderilor.*

Das Personal der Staatssägewerke

Le personnel technique et administratif des scieries propriété de l'Etat.

L'auteur s'occupe du problème de la formation du personnel technique et administratif qui travaille dans les scieries propriété de l'Etat. Il examine la question sous tous les aspects et accentue le point de vue national.

PROBLEMELE ZILEI

PROTECȚIA PĂDURILOR

ASUPRA ORGANIZAREI PROTECȚIEI PĂDURILOR

de Ing. Gr. Elleseu

Constituie protecția pădurilor o preocupare în silvicultura românească de astăzi?

Dacă ne-am grăbi și am răspunde negativ, răspunsul ar da loc la unele discuțiuni, întrucât se vor găsi colegi care, pe bună dreptate, ne vor da cazuri — noi înșine știm unele din ele — în care s'ar vedea, prin măsurile de combatere luate împotriva unor agenți vătămători, o oarecare activitate protecționistă. Dar o activitate nu înseamnă în totdeauna și o preocupare. Ba chiar o încercare de combatere în momentul izbucnirii unei calamități presupune, uneori, tocmai neprevădere și deci lipsa unei preocupări. Deaceia, ca să putem răspunde dacă există sau nu această preocupare trebuie să examinăm mai înainte care sunt idealurile în această protecție a pădurilor.

Fenomenul protecționist, vătămarea, este un fenomen rezultat din raportul a doi factori: a factorului care suferă vătămarea, în cazul nostru totdeauna un arbore sau un arboret și un factor vătămător, mai bine zis un factor ce influențează — numit factor ecologic.

Acest raport trebuie să capete o anumită valoare pentru ca să se producă vătămarea. Trebuie ca starea factorului ecologic, ce reprezintă o forță F , să fie mai mare decât rezistența R a arborelui. Acest moment de vătămare poate fi atins de multe ori, singura condiție fiind ca F să crească și R să descrească. Și aceasta se poate întâmpla căci valorile lui F și R variază, influențate fiind de alți factori. Așa, în cazul unei doborâri de vânt, forța vântului

variază cu diferenții factori ai vremii și ai stațiunii, iar rezistența arborilor cu factorii individuali și staționali.

Un ideal de atins în protecția pădurilor este de a găsi valorile cantitative pentru care raportul de vătămare este posibil.

Idealul acesta este încă departe de a fi atins. Aceasta se datorește însăși naturii fenomenelor protecționiste. Acestea au mai toate un caracter accidental, de scurtă durată, în regulă, generală greu de prevăzut momentul când vătămarile vor avea loc. De aci o mare greutate în măsurarea lor, deci o mare greutate de a întemeia o știință a lor. Mai ales nu se supun decât cu greu la experimentări, întrucât nu pot fi reproduse forțe atât de mari, așa cum de obicei sunt în natură. Așa se explică și cantitatea mică de studii protecționiste în literatură, mai ales pentru vătămări cauzate de factori anorganici.

Ca urmare a acestor greutăți de cercetare, protecția dă mai mult înfățișarea sub care se prezintă fenomenul protecționist și aceasta după efectul pe care aceasta îl lasă în urma producerii lui. Partea din Protecție care arată legătura cauzală dintre factorii mediului și factorul vătămat este indicată, în majoritatea cazurilor, calitativ. Lipsesc date numerice de legătură. Aceasta este cauza că Protecția pădurilor nu are încă înfățișarea unei științe întregi.

Dar dacă acest ideal al Protecției ar fi atins, scopul ei se sfârșește aci? Nu. Dacă este absolut necesar să se cunoască ce valori au factorii ce determină raportul vătămător în momentul vătămării, pentru explicația cauzală, nu e mai puțin adevărat că nu este suficient. Ce folos i se aduce celui ce crește o pădure când i se spune : pentru ca vârful molidului crescut în consistența x să se rupă, trebuie un vânt de y metri pe secundă? El niciodată nu va putea să știe dacă pădurea îi e sau nu amenințată, decât dacă va observa în decurs de mulți ani iuțelile vântului în regiunea ce îi interesează.

De aci rezultă un al doilea țel al Protecției pădurilor : de a deveni o știință cu caracter regional. Și acest țel e mai important ca primul, fiindcă pe practicianul dintr'un anumit loc îl interesează și explicație fenomenului, dar îl interesează, mai ales condițiile de apariție ale fenomenului în regiunea respectivă. Aceasta în vederea aplicării metodelor preventive, metode de bază în Protecție. Aceste condițiuni sunt în primul rând următoarele : frecvența vătămării

în acel loc. durata fenomenului. timpul când de regulă are loc fenomenul vătămător, intensitatea cu care are loc.

Numai când Protecția va isbui să cunoască toate interdependențele dintre factorii ce interesează un fenomen protecționist în toate regiunile țării, ea va putea spune că și-a ajuns țelul. Și acest țel trebuie ajuns. Trebuie ca prin cercetări și experimentări să se poată răspunde de ce vătămări poate suferi specia x (sau arboretul) într'un anumit loc și cari sunt condițiile în care pot naște vătămările în acel loc, pentru a se putea apoi aplica una din tehnicile de apărare ale arboretului sau arboretului. Trebuie să se ajungă astfel treptat la o adevărată doctrină protecționistă. Numai cu această știință, inginerul silvic, ca amenajist, va putea alege acea tehnică silvică și acea tehnică protecționistă ce va duce nu numai la cea mai mare, ci în același timp și la cea mai sigură producțiune.

Dar a afla valorile pe care le iau factorii ecologici pentru producerea unui fenomen și a măsura apoi în diferite regiuni forestiere cum se comportă acești factori, este o metodă grea, cu rezultate relativ târzii, pe care practicianul nu poate să o aplice și ale cărei rezultate nu are rost să le aștepte.

Există în afară de această metodă de cercetare și o alta, mai simplă și care chiar dacă nu dă explicația cauzelor, dă în schimb date mai ușor utilizabile pentru practică. Este metoda statistică, metodă care în unele cazuri este chiar singura care ar putea da rezultate în cercetare. Trebuie adăugat că această metodă se potrivește foarte bine cu activitatea practicianului și a administrației. Ea de altfel nu va putea fi pusă niciodată în aplicare de un institut de cercetări decât tot cu concursul administrației, un institut de cercetări neputând avea atâți membri răspândiți în toate regiunile.

În urma celor expuse mai sus, putem răspunde acum că suntem încă departe de o adevărată preocupare față de problemele Protecției Pădurilor. De aceea credem că trebuie făcut ceva în această direcție. Este timpul ca toate fenomenele vătămătoare ce se petrec sub ochii noștri să nu mai fie pierdute, ci înregistrate, în vederea unei sinteze. Natural că rezultatul va depinde de organizarea ce se va da în această direcție.

Printr'un referat din 29 Ian. 932, înaintat CAPS-ului, spuneam următoarele: „Multe din atacurile insectelor sunt ignorate, sau în cel mai bun caz sunt semnalate, dar fără a se trage nici o concluzie.

În legătură cu aceasta este de regretat lipsa unui registru de însemnări relative la asemenea fenomene (grindină, foc, insecte, etc.) la ocoalele silvice. O statistică a acestor fenomene este o necesitate din punct de vedere practic și teoretic". S-a aprobat atunci întemeierea unui registru de observații pentru atacurile fluturului *Lymantria dispar* L.

În No. 7-8/937 al Revistei Pădurilor, D-1 Dr. A. Rădulescu propune deasemeni întemeierea unei Cronici la ocol, pentru toate fenomenele ce se petrec la pădure.

Soluției acesteia i se poate aduce însă critici. Prima ar fi că observațiunile fiind făcute numai la buna dispoziție a observatorului, ele nu vor avea aceiaș valoare. Vor fi observate la unele ocoale mai cu atenție unele fenomene, la alte ocoale, altele. Valoarea frecvenței ar fi falsificată. A doua critică e că fenomenele strânse în aceste registre la ocoale nu ar putea da rezultate decât prin comparația lor cu cele similare dela celelalte ocoale, deci numai când vor fi culese în aceiaș epocă. Numai astfel vor putea fi interpretabile.

Dar oricare ar fi valoarea acestor critici, o cauză care ne arată că nu aceasta e soluția, este rulajul administrativ de azi. O mare cunoaștere a lui mă face să cred că nu trebuie lăsată această extrem de importantă operație de înregistrare a fenomenelor ecologice (de protecție sau silvice) exclusiv în grija șefului de ocol, atât de împovărat azi cu chestiuni administrative. Multe din fenomene ar scăpa neobservate în momentele de mare activitate administrativă. S'ar întâmpla ceea ce s'a întâmplat cu amintitul registru de observații asupra fluturului *Lymantria dispar* L. care e inexistent, deși prin circulara No. 15.300/932 datele ce trebuiesc trimise împreună cu devizele de combatere la anumite epoci ale anului, trebuiesc luate din acest registru. În actualul rulaj administrativ o înregistrare a fenomenelor ecologice este, credem, o imposibilitate. Cauze vor fi mai multe, dar principala este starea nouă de lucruri care a dat silvicultorului o singură grijă: comercializarea. Este desigur și această preocupare o cucerire a timpurilor nouă, dar unilateralitatea este vătămătoare după cum a fost și în trecut.

A face ca actualei griji de comercializare să i se alăture și o grijă de studiu a pădurii, prin însăși administrația ei, trebuie să fie idealul nostru de viitor.

Aceasta va fi posibil numai dacă se va face o reorganizare a serviciilor în acest sens. Pentru protecție va fi necesar un serviciu de protecția pădurilor. Rolul acestui serviciu va fi de a strânge (nu să studieze cauze sau să experimenteze) datele ce ies din însăși executarea acestei profesii. Astăzi aceste date se împart la diferite servicii, pierzându-li-se astfel însemnătatea lor. Deaceia acest serviciu va tinde la o modificare a rului administrativ în așa fel ca necesitatea înregistrării fenomenelor să reiasă dela sine. Modificarea va trebui să atingă însăși organizația ocolului silvic.

În al doilea rând, serviciul va avea grija să dirijeze strângerea datelor în anumite perioade de timp, când un fenomen oarecare începe a-și face apariția. În felul acesta datele vor putea fi interpretate.

Dar acest serviciu, cu accentuată nuanță statistică, ca să nu rămână ceea ce de regulă sunt serviciile statistice, servicii lăncede căci nu li se dă atenție, va trebui anexat serviciilor de cultura pădurei și de amenajament pentru ca toate trei, împreună, să formeze o singură unitate.

Numai în asemenea condițiuni acest serviciu va izbuti să țină o evidență pentru diferitele regiuni de vătămările cele mai frecvente. În felul acesta va putea să se organizeze în vederea combaterilor, să intervină la timp în problemele de protecție și să fie astfel în adevăr folositor administrației.

DESPRE ADEVARATA PROTECȚIE A PADURILOR

de Prof. C. C. Georgescu

Pentru silvicultorul conștient, protecția pădurilor înseamnă în primul rând aplicarea pe teren a regulilor raționale de cultură. În situația de față a gospodăriei forestiere, deși avem un serviciu silvic organizat cu o vechime de peste 70 ani, suntem încă departe de a cultiva pădurile noastre. ... afară de câteva excepțiuni laudabile — în acele condițiuni, cari să-i asigure permanența în un cadru economic și cultural optim. Sunt factori dăunători existenței pădurei, cari vin din afară ca niște cataclisme și contra cărora silvicultorii, cu toată lupta lor eroică, nu au adesea puteri să-i înfrângă. Alți factori dăunători sunt însă neînțelegerea cu care se crează sau se întreține pădurea : pe aceștia, noi avem datoria să-i înlăturăm.

Să ne ocupăm mai jos, de doi factori ai nepriceperii noastre, cari atunci când se produc constituiesc adevărate atentate la protecția pădurilor.

I. Să nu se mai planteze oricum și orice.

Ca reacțiune în contra amputărilor făcute pădurilor, s'a pornit la noi o acțiune foarte intensă de plantațiuni, în proporții necunoscute în Europa. Imediat după războiu pădurile noastre cuprinzând în perimetrele lor multe goluri, sau fiind adesea constituite din arborete impenite, a trebuit să se ducă o luptă acerbă pentru păstrarea acestora în patrimoniul forestier. În acest scop, s'au împădurit cu salcâm sau molid cele mai variate terenuri, proprii sau improprii pentru asemenea culturi de arborete pure.

Acum, când lucrările de împădurire au intrat în făgașul normal și se execută după programe de lucru aprobate în prealabil, cari se studiază pe îndelete și mai departe când avem personal special destinat numai pentru lucrări de ameliorarea terenurilor degradate, credem că a sosit momentul să se treacă la adevărata cultură forestieră.

Această cultură trebuie să se facă cu speciile cele mai proprii stațiunilor, în care se lucrează. Pentru fiecare stațiune să se afle cât mai variate metode de cultură și de compunerea arboretelor.

Silvicultorul trebuie să creeze în primul rând acea pădure, care să fie o grupă de asociațiuni vegetale dotate cu toate elementele permanenței pentru plantele lemnoase componente. El trebuie să arate că stăpânește o artă cu multe posibilități, care să-l pună în măsură a realiza păduri, asemeni creațiunilor naturale, nu numai în ceea ce privește permanența, dar și în rezistența lor la acțiunea dușmanilor animalii sau vegetali.

Minuni de felul acestora aflăm în pădurile de salcâm din nisipurile sburătoare ale Sudului Olteniei. Tot minunate creațiuni aflăm în pădurea Gârbovăț din Ocolul Tighina, — pe care orice silvicultor luminat din țara noastră trebuie să o cunoască. — Aci în Quercet de stejărică (*Qu. pubescens*) s'au creat în numeroase variațiuni arborete în amestecuri cu esența predominantă stejarul și cu esențe accesorii — diferite acerinee —, înăuntru cărora aflăm o atât de armonioasă conviețuire a elementelor lemnoase, încât totul pare încheșat ca de la sine. În condițiuni similare, pe teren desgolit, d-l C. Garoflid a realizat chiar un adevărat șleau de stejar cu teiu,

care astăzi după circa 30 ani, prin viguriozitatea sa de creștere și modul de constituire a etajelor de vegetație, ne apare ca autohton. În aceste ultime cazuri, pădurea a îmbunătățit stațiunea și face posibilă existența unor tipuri de păduri cu caracter mesofitic în plină antestepă.

După toate acestea putem afirma că este necesar pentru viitorul pădurei românești să înceteze plantarea de arborete pure, ori-cum și ori unde, cari sunt uzine producătoare de lemne și să se treacă la crearea pădurei permanente. Istoria silviculturii germane ne arată experiențe crude, de la care noi avem multe de învățat și pe care noi nu mai trebuie să le repetăm; prea adeseori, modul cum se lucrează la noi în împăduririle artificiale arată metode de lucru, pe care știința și practica din occident le-a condamnat pe drept și le-a părăsit de peste un secol.

2. Pădurile existente să fie supuse unei culturi raționale și intensive.

Astăzi domnește un elan îmbucurător de a împăduri suprafețe descoperite și a le câștiga pentru domeniul forestier. Se mai lucrează cu intensitate la refacerea pădurilor împoemite, mai ales din antestepă prin substituirea speciilor autohtone cu salcâmul. O asemenea operațiune s'a executat de ex. la Ocolul Fogoanele, unde în locul dumbrăvilor degradate de stejar brumăriu (*Quercus pedunculiflora* Koch) s'au creat peste tot arborete cu creșteri viguroase de salcâm, operațiune în ansamblu ei nu tocmai fericită.

În schimb, în pădurile existente cari au scăpat de urgia expropriilor sau cari au fost salvate grație unei sănătoase politici de conservatorism de la exploatarea anticulturală, aflăm o totală ignorare a cultivei raționale a arboretelor existente. Cu excepțiuni, mult prea puține, la Țigănești, Gruiu și Căscioarele, la Ocoalele Administrațiunii Fundului Religioasă sau în alte locuri, în zadar vom căuta aplicarea metodică și pe timp mai îndelungat a unor metode de cultură intensivă. Să nu ne mire deci, că în urma tăerilor practicate de silvicultori, prea adeseori pădurile se degradează și stațiunea se înrăutățește micșorând puterea de producțiune a solului. Ca urmare, a unor metode de regenerări naturale rău înțelese și rău aplicate pe întinsul pădurilor țării, s'au creat acele tipuri de arborete tranzitorii de carpin și teiu, în locul șleaunilor, în care ar fi trebuit să predomine, stejarul, respectiv gorunul.

Nu contestăm că au existat adeseori năzuințe frumoase de a cultiva pădurea. Acestea însă sunt opere individuale și nu ale colectivității, singura în măsură a promova permanent și susținut o lucrare de totdeauna — cultura rațională a pădurilor. Atâta timp, cât această adevărată cultură nu se va introduce la noi și nu va forma obiectul principal al preocupărilor noastre nu avem dreptul să ne numim silvicultori.

În pădurile noastre, care trebuiesc să fie o școală vie a practicei noastre nu avem să învățăm nimic, ca rezultat al activității generațiilor anterioare și ca experiențe cumulate pentru generațiile, ce ne vor urma. Prea adeseori, domnește, în lucrările executate pe teren, liberul arbitru și hazardul și nu voința, care să conducă pădurea la țelul ideal cultural și economic. Mîntea noastră se uluște, când încă astăzi, pentru păduri destul de accesibile din regiunea de dealuri și coline, de fag, de gorun, de șleau de deal se prescriu tăeri rase pe suprafețe întinse cu împăduriri de molid.

În fața unor sistematice ignorări a esenței meseriei noastre, care este înainte închinată culturii pădurilor, putem spune că toată activitatea de trudnică muncă a unei generațiuni este rău canalizată. Toată organizația noastră administrativă și tehnică, atît de perfectă, este menită să se prăbușească odată cu măcinarea capitalului lemnos, care în modul cum este astăzi cultivată pădurea românească, este în parte condus la ruină. Marea majoritate a pădurilor particulare, exploatate cu așa zisele amenajamente, nu vor mai produce, ceea ce s'a ridicat din ele. Nădejdea ne-a mai rămas la pădurile Statului, cari mai pot fi încă cultivate, pentru bunul nostru renume față de cunoscătorii străini, cari ne vizitează și ne judecă, și pentru salvarea onoarei de silvicultor, în fața generațiilor următoare, cari nu ne vor ierta greșelile pe care le vor avea a plăti.

PROTECȚIA PĂDURILOR PE PROPRIETATEA UZINELOR ȘI DOMENIILOR REȘIȚA.

de F. Páll

Compoziția fericită a pădurilor proprietatea Reșiței (88.000 ha), repartizarea aproape normală a claselor de vîrstă și amestecul potrivit al esențelor principale (fag, brad și gorun), apoi tratamentul rațional aplicat timp de peste 80 ani, a făcut ca nici în trecut și nici în prezent să nu sufere atacuri grave din partea elementelor na-

turale : insecte, acborituri de vânt sau zăpadă, etc., cari să fi necesitat măsuri însemnate de protecția pădurilor.

Reșița are să lupte însă numai contra viermelui cel mare și feroce al pădurilor globului : *contra omului și a vitelor lui.*

Cam ciudate pot apărea deci măsurile luate de U. D. R. pentru protecția pădurilor sale ; căci sunt măsuri nedescrise în cărțile noastre de studiu de pe vremuri. Acestea sunt :

1. Șanțurile de hotar cu stâlpi de beton armat,
2. Sârma ghimpată,
3. Barierele,
4. Cantoanele,
5. Mijloacele de transport mecanizate.
 - a) Camioane
 - b) Scocuri și canaluri
 - c) Tramvaie forestiere.

În cele ce urmează, voi încerca să dau o imagine a măsurilor de acest fel, luate de U. D. Reșița, în vederea protejării pădurilor sale, contra omului și animalelor sale.

1) Șanțuri și mobile de hotar cu stâlpi de beton armat.

Fig. 1. — Oc. silv. Bocșa-Română.
Șanț și mobilă de hotar cu stâlp de beton armat tip U. D. R. Stâlpul e de 84 cm. înălțime, din care 30 cm. afară din pământ, e tron-conic — sus de 19 cm., jos de 34 cm. Are 140 kg. În pământ are o cruce de șină ca să nu se poată scoate.

Fig. 2. — Oc. silv. Bocșa-Română.

Movilă de pământ. Are 2 m. diametru și 40 cm. înălțime, din care 15 cm. săpat în pământ în jurul movilei în formă de șanț. Stâlpii sunt numerotați în mod curent, în sensul acelor de ceasornic (la enclave, invers). Numerele sunt tipărite în scliviseală de ciment la $\frac{1}{2}$ cm., fiind vopsite cu minium. Stâlpul e vopsit alb cu culoare de ulei. În interiorul proprietății sunt tipărit literile U. D. R.

Fig. 3. — Oc. silv. Bocșa Montană.

Stâlpii sunt astfel așezați, ca să se vadă unul de la altul.

Fig. 4. — Oc. silv. Bocșa-Română.

O echipă specială lucrează la fixarea hotarelor. Până în prezent, s'au făcut astfel de șanțuri în lungime de aproape 200 km.. În părțile cel mai rău periclitate de încălcări țărănești. Șanțul are 110 cm. la gură, 30 cm. la fund, și 40 cm. adâncime, cu taluze de 1 : 1.

2) Garduri pentru protecția plantațiilor.

Fig. 5. — Oc. silv. Dognecea.

În apropierea comunelor și islazurilor comunale, plantațiunile nu reușesc decât cu ajutorul gardurilor de protecție din sârmă ghimpată, întinsă pe șine uzate de cale ferată forestieră. Până acum, avem astfel de garduri de cca 15 km. lungime. După reușita plantațiilor, gardurile se mută în altă parte.

Fig. 6. — Oc. silv. Dognecea.

Stâlpii de fier din șine uzate stau la 3 m. distanță unul de altul; au 1.30 m. înălțime și în: 6 rânduri orizontale și 2 diagonale de sârmă ghimpată, de 2.5 mm. grosime, legate de șină și între ele cu inele tăiate din sârmă zincată de 2.5 mm. grosime. În pământ au 95 cm., având jos o cruce de șină, ca să nu poată fi scoși. Lângă gardurile de fier se plantează garduri vii de molid sau glădiță.

Fig. 7. — Oc. silv. Anina.

O poiană plantată cu molid și brad pentru pomi de crăciun. Se protejează contra vânătorului (cerbi) cu garduri înalte făcute din prăjini de lemn.

Fig. 8. — Oc. silv. Anina.

În vederea zăpezilor înalte, gardul de lemn contra cerbilor are înălțimea de 1.80 m.

Fig. 9. — Oc. silv. Anina.

Islazul din Anina, e separat de pădurea U. D. R. cu un gard din prăjini de brad, făcut de populație, pentru a împiedeca trecerea vitelor în pădure.

3) Bariere.

Fig. 10. — Oc. silv. Anina.
Contra delictelor silvice, baricada-
ren drumurilor cu bariere este mij-
locul cel mai eficace de protecție.

Fig. 11. — Fădurarii trecuți la
pense controlează circulația la ba-
riere. Nici-o căruță nu poate trece
fără bon în regulă.

Fig. 12. — Oc. silv. Dognecra.
O bariera, în formă de poartă, cu
fațat, închide o vale laterată în
apropierea unui drum public.

4) Cantoane.

Fig. 13. — Cc. silv. Reșița.
Cantoane bine așezate la drumurile ce domină regiunea și înfrâneză pe delincuenți.

Fig. 14. — Oc. silv. Reșița.
Pădurarul, care locuiește omenește într-un canton sănătos și estetic, apară cu mai multă îndărjire averea proprietarului, contra delicuenților.

Fig. 15. — Oc. silv. Reșița.
Satisfacerea gusturilor estetice la construirea unui canton, face ca cantonierul să se identifice cu interesele proprietarului, simțindu-se superior țăranilor delincuenți și refuzând mituirea.

Fig. 16. — Oc. silv. Dognecea.
Colibele de pază, construite pe locuri potrivite, ușurează serviciul greu de pază conștiincioasă, contra delicuenților.

5) Mijloace de transporturi mecanizate.

a) Camioane.

Fig. 17. — Oc. silv. Dognecea.

În anul 1936, cu ajutorul a 11 camioane, 102.361 m³ lemn s'au transportat din parcelele noastre la o distanță medie de 8 km. Prin acest mijloc, am eliminat din pădure 150 cărași cu 300 vite mari — boi și cai — care anul întreg s'ar fi hrănit, în buna parte, din subarboret și ne-ar fi prejudiciat plantațiunile.

Fig. 18. — Oc. silv. Bocșa-Română.

În 1937, circa 2700 m³ de mină și de construcție s'au transportat cu camioanele, din pădure, până la depozit, apoi alte 345 vagoane de nisip și 102 vagoane minereu de fier. Ne-am scăpat astfel și de vecinica dificultate a lipsei cărașilor, populația acestui ținut găsind lucru mai bine plătit în uzinele și atelierele din Reșița sau la minele U. D. R.

Fig. 19. — Oc. silv. Bocșa-Montană.

Fig. 20. — Oc. silv. Bocșa-Montană.

Camioanele pot intra chiar până în parchete, rămânând pentru transportul cu animalele numai apropiatul lemnului până la drumul de camioane. Prin drumuri de vară — nepietruite și deci ieftine — în multe locuri se elimină complet munca cu animalele, făcându-se chiar și apropiatul cu scocuri uscate sau parafinate.

b) Scocuri și canaluri.

Fig. 21. — Oc. silv. Reșița.

Fig. 22. — Oc. silvic
Anina.

La panta de 10% cu ajutorul scocurilor paralinatate, se poate aduce lemnul până la cel mai apropiat mijloc de transport mecanizat, protejând astfel semințișurile contra pășunatului vitelor.

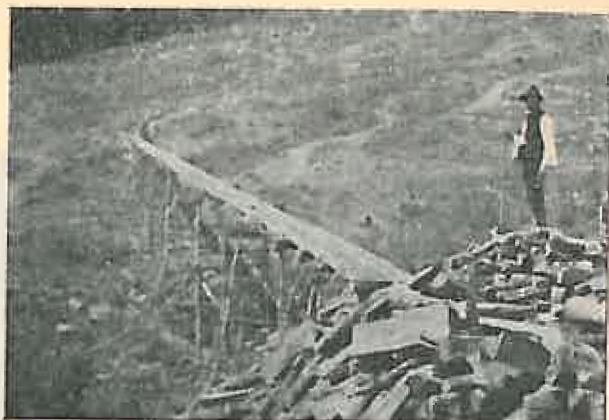

Fig. 23. — Oc. silv.
Moldova-Nouă.

Fig. 24. — Oc. silvic
Moldova-Nouă

Prin canalul făcut în Valea Radimma, de 25 km. lungime, se plutește anual până la malul Dunării circa 40.000 m³ lemn de foc. Prin acest mijloc, s'a eliminat din pădurile, plantațiile și semănăturile noastre 120 vite mari.

c) Tramvai forestier.

Fig. 26. — Oc. silv. Dognecea.

Fig. 25. — Oc. silv. Dognecea.

«Tramvaiul forestier» sau «goangă» primitivă este o sămniță pe șine uzate. El apropie lemnul de pe izvoarele laterale cu viteză ce atinge 15 km. pe oră, până la drumul de camioane, scăpând semințișurile de pofta lacomă a vitelor.

RAPORTURILE DINTRE PROTECȚIA PĂDURILOR ȘI POLITICA FORESTIERĂ

de Ilie C. Demetrescu
Inginer Sub-Inspector silvic.

Din punctul de vedere al sistematicii științifice, ideea aceasta a protecției sau — ca să întrebuițăm un cuvânt românesc — a apărării pădurii, ne reamintește atât de disciplina zisă a „Protecției pădurilor”, cât și de aceea a „Politicii forestiere”.

Astfel, Graner, un subtil scriitor german în domeniul politicii forestiere, din ultima jumătate a secolului trecut, distingea în cadrul legislației de poliție silvică („Fortspolizeigesetzgebung”): pe deoparte: legislația de protecție a pădurii („Waldschulzgesetzgebung”), iar pe de alta, așa zisele măsuri polițienești de siguranță forestieră („forstsicherheitspolizeilichen Vorkehrungen”).

Prima ar cuprinde totalitatea dispozițiilor de apărare a pădurii împotriva proprietarului său însuși, din considerarea intereselor obștești. Măsurile celelalte ar urmări „apărarea pădurii împotriva influențelor naturii inconjurătoare și a ordinii de drept referitor la împrejurările de natura economiei forestiere”.

Pe acest ultim teren ar fi să se producă ciocniri între disciplina protecției pădurii („Forstschutz”) și aceea a poliției forestiere („Forstpolizei”). aceasta din urmă fiind considerată ca o ramură a politicii forestiere. Pentru îngrădirea sferei fiecăreia dintre disciplinele respective se precizează — cel puțin principial — că Protecția pădurilor ar cuprinde măsurile de apărare a pădurii, ce-i stau la îndemână proprietarului însuși fără concursul Statului, pe când „Poliția forestieră” ar reprezenta numai o împlinire, în măsura în care „posibilitățile diverșilor proprietari de păduri ar apărea ca neindestulătoare pentru o combatere eficace a pericolelor”¹⁾.

Punctul de vedere reprezentat de Graner este împărțit în mod perfect și de Richard Beck, coautorul „Protecției pădurilor” din Handbuch der Forstwissenschaften, ultima ediție²⁾ ca și de

1) Forstgesetzgebung und Forstverwaltung, Tübingen. 1892.

2) Richard Beck definește astfel sfera disciplinelor respective:

«Știința protecției pădurilor înlesnește cunoașterea pericolelor ce amenință pădurea și se ocupă cu mijloacele ce stau la îndemâna proprietarului de pădure pentru prevenirea acelor pericole și pentru combaterea și înlăturarea vătămărilor

Heinrich Weber, autorul tratatului de „Politică forestieră” din aceeași ediție a enciclopediei denumite. ¹⁾).

O repunere în discuție a raporturilor dintre disciplina Protecției pădurilor și aceea a Politicii forestiere pe acest teren al apărării pădurii o socotim nu numai utilă, dar chiar necesară, întrucât așa cum sunt privite lucrurile în timpul de față, nu poate satisface pe cel ce este trudit de a face o cât mai precisă demarcație între disciplinele respective. Apoi, în general, preocupările de natura aceasta a sistematizării științelor forestiere, care în literatura românească sunt *rara avis*, trebuiesc stimulate și hrănite cu mult-putinul pe care îl putem da fiecare.

Rezumând dar cele expuse mai sus, am avea :

1) „Protecția pădurilor” și „Politică forestieră” ²⁾ se întâlnesc și deci pot veni și în conflict pe un teren comun : protecția (apărarea) pădurilor.

2) Dar, în timp ce „Protecția pădurilor” privește lucrurile din punctul de vedere al proprietarului de pădure — oricare ar fi el, deci chiar Statul. — „Politică forestieră” se plasează în această materie a apărării pădurilor, din punctul de vedere al interesului obștesc.

pricinuite de acestea. Nu arareri mijloacele de prevenire și combatere ce stau la dispoziția proprietarului de pădure apar ca nefindestulătoare și insuficient de eficace.

În interesul siguranței și binelui obștesc trebuie ca Statul să intervină în asemenea cazuri și să sprijinească pe proprietarul de pădure sau chiar să-l silească la îndeplinirea măsurilor trebuitoare. Tratatul acestor chestiuni ține însă de domeniul Politicii forestiere iar nu al Protecției pădurilor» (Vierthe Auflage, II, Band, pag. 230).

1) Pentru comparație, reproducem și distincția acestui autor:

«Protecția pădurilor în sensul, cum este înțeles în general astăzi, acest cuvânt, este de natură tehnică și privat-economică; ea se ocupă cu măsurile și dispozițiunile pe care proprietarul de pădure le poate lua în cadrul legal, pentru a-și apăra pădurea și produsele sale contra unor amenințătoare și protivnice influențe externe. Politică forestieră este de natura dreptului public, ea ține de puterea publică». (pag. 258).

2) Scriem cu majuscule și punem între ghilimele expresiile respective spre a arăta că este vorba de disciplina protecției pădurilor și aceea a politicii forestiere

Potrivit acestui mod de a privi lucrurile, chestiunea apărării pădurilor în contra răufăcătorilor (delicvenților) ar face parte de domeniul „Protecției pădurilor” și parte de cel al „Politicii forestiere”. Astfel, înlesnirea procurării de produse forestiere pentru populația nevoiașe ar fi unul dintre mijloacele de combatere a furtului de lemne, care stau la dispoziția proprietarului de pădure și care, deci, țin de primul domeniu. Intrucât asemenea mijloace nu sunt suficiente pentru atingerea scopului urmărit, intervine și Statul, și, în calitatea sa de apărător al intereselor publice, statuiază prin legi anumite măsuri care concură cu cele de care s'a vorbit că stau la dispoziția proprietarului de pădure. În acest caz, ne-am afla în domeniul politicii forestiere.

Toate bune, totuși există un viciu de raționament în toată această chestiune. Și anume un viciu în gândirea de bază a lucrului.

Pentru a-l pune în evidență, ne vedem siliți să facem o paranteză.

În economia politică, sau și mai exact, în disciplina exploatațiunilor se stăruiește asupra celor două fețe ale oricărui act de producțiune: tehnică și economică. Prima față s'ar referi la totalitatea mijloacelor sau soluțiilor de ordin tehnic ce ar sta la îndemâna întreprinzătorului pentru efectuarea actului de producție respectiv. Aspectul economic privește costul bănesc al diverselor soluții tehnice. Din cântărirea pe deoparte a eficacității tehnice, iar pedea la costului bănesc al fiecărui mijloc tehnic posibil, întreprinzătorul se străduiește să găsească soluția optimă: cel mai mare câștig.

Deși actul de producțiune conștient presupune această cântărire a lucrurilor ca ceva unitar și organic, totuși cele două fețe amintite sunt de natură absolut deosebită, ce cerul de pământ¹⁾.

În strânsă legătură cu această chestiune, este așa zisul principiu economic, potrivit căruia, omul se străduiește ca să obțină cel mai mare folos de pe urma mijloacelor date și invers, un obiectiv dat să-l atingă cu cât mai reduse mijloace.

Să revenim la subiectul nostru.

Pădurea este expusă la o mulțime de pericole și vătămări din

1) Problema aceasta a mai fost atinsă cu privire la producțiunea forestieră în lucrarea noastră: «Capitalul în economia forestieră» din «A 50-a Adunare generală anuală a Soc. «Progresul Silvic» din anul 1936. (pag. 246).

partea mediului uman, organic și anorganic înconjurător. Pentru fiecare caz de pericol sau vătămare în parte, există mai multe mijloace sau soluțiuni de apărare. Acesta ar fi aspectul de ordin tehnic al chestiunii. Atunci când luăm și judecăm fiecare dintre aceste mijloace sau soluțiuni și sub raportul valorii lor economice sau de convenabilitate, am trecut cu totul în altă lume, a realizării practice.

Vom avea deci două grupe de elemente distincte ca natură, situate pe planuri deosebite :

Deoparte cauzele de amenințare și de vătămare a pădurii din partea mediului înconjurător și mijloacele de prevenire și combaterea lor :

iar de alta, măsura aplicării acelor măsuri în diversele cazuri pe care le prezintă practica.

Elementele din prima grupă sunt mai mult sau mai puțin obiective au, cu alte cuvinte, caracter de generalitate.

Dispuse într'un anumit sistem de clasificare, ei pot deci să constituie obiectul unei discipline distincte și care este disciplina protecției pădurilor. *Richard Beck*, de care am vorbit mai sus, împarte, de pildă, materia disciplinei respective, având ca punct de vedere cauzele de vătămare ale pădurii, astfel :

I. Acțiuni vătămătoare ale omului ;

II. Influența vătămătoare ale restului naturii organice :

A. din partea animalelor ;

B. din partea plantelor ;

III. Vătămări provenite dela natura anorganică (componentelor climei).

Apendice : câteva boli speciale ale pădurii.

Acum, dacă ne referim la cealaltă față a chestiunii : măsura aplicării diverselor soluțiuni pe care în mod obiectiv ni le pune la îndemână „Protecția pădurilor”, se schimbă lucrurile. Acestea nu mai pot avea caracter general, ci subiectiv, fiind schimbătoare după o mulțime de împrejurări : natura proprietarului, mărimea pădurii, valoarea produselor pădurii, costul aplicării diverselor metode de apărare și combatere, etc. De astă dată, am trecut în domeniul protecției pădurilor aplicată sau specială. Pe acest plan se pot întâlni, într'adevăr, Silvicultura, Amenajamentul, Politica forestieră, etc., dar și acestea, tot întrucât sunt privite sub aspectul lor aplicat sau special. În acest al doilea caz, am putea să zicem că avem de a face

cu Protecția pădurilor privită din punctul de vedere al „Silviculturii”, „Amenajamentului”, „Politicii forestiere”, etc.

Pentru a avea o mai bună înțelegere a celor expuse, vom încerca să dăm un exemplu concret, chiar din împrejurările românești.

În primii ani după războiu, pădurile românești de molid au cunoscut calamitatea atacului insectei *Ips typographus*. Asupra acestui caz, „Protecția pădurilor” ne dă indicațiuni mai mult sau mai puțin de valabilitate generală, adică cu caracter mai mult sau mai puțin științific asupra vătămărilor pe care le aduce insecta numită pădurea și asupra metodelor de prevenire și combatere. Măsura în care s'a făcut uz de diversele soluțiuni de combatere preconizate de „Protecția pădurilor” a diferit foarte mult dela proprietar la proprietar. Astfel, din partea micilor proprietari de păduri, în special nu ne puteam aștepta la nici un fel de acțiune în sensul acelei combateri. Statul, ca mare proprietar de păduri, și-a impus sacrificiile pe care le cerea situația. Ceilalți mari proprietari de păduri au ocupat o situație intermediară și, oricum, neuniformă. S'a văzut însă că metoda libertății de a face sau nu combaterea, și cum va crede de cuviință fiecare proprietar în pădurea sa, prezintă multe inconveniente: în primul rând, fiindcă acțiunea sau nepotrivita acțiune a unui sau unor proprietari oarecare, nu se răsfrânge numai asupra lor, ci și asupra pădurilor învecinate. Pădurile neîngrijite pot deveni focare de infecțiune continuă pentru restul pădurilor. Apoi, prin degradarea pădurilor rezultă inconveniente pentru Țară. Pentru asemenea considerațiuni, a fost necesară intervenția Statului, și în acest fel a luat ființă legea din 14 Martie 1920 pentru combaterea insectelor. Dacă ar fi existat o singură proprietate a pădurilor amenințate de atacul insectei și dacă națiunea nu ar fi fost interesată la apărarea pădurilor respective, desigur că intervenția respectivă a Statului n'ar mai fi avut nici un rost. Iată, prin urmare, că măsura aplicării soluțiunilor de combatere e ceva foarte subiectiv, dependent de o mulțime de împrejurări.

Deci, problema protecției pădurilor împotriva insectelor, ca și a altor agenți, poate forma obiectul Politicii forestiere, ca de altfel și al Amenajamentului, Culturii pădurilor, etc., însă numai sub raportul aplicării practice. Sub raportul său teoretic și sistematic, ea rămâne de domeniul exclusiv al „Protecției pădurilor”. Ia serviciile căreia trebuie să apeleze și „Politica forestieră”.

PENTRU PROTECȚIA PADURILOR.

de Ing. M. Ene

De câțva timp se observă o mai mare grijă pentru pădurile noastre. Grijă născută din unele greșeli în exploatarea forțată, care au dus, în unele locuri, până la distrugerea pădurii, grijă provocată de înstrăinarea exploatarei și exportării lemnului, grijă pentru posibilitatea satisfacerii cerințelor crescânde de lemn în consumul intern. Pentru înlăturarea acestora s'a vorbit și scris multe. Nu ne vom ocupa aci de dușmanul pădurii, în multe privințe, omul, ci de ceilalți dușmani mărunți, dar mulți, care vatămă pădurea în tăcere.

Deoarece revista noastră a trecut printre problemele zilei și Protecția pădurilor, fie-mi îngăduit să adaug câteva rânduri la cele ce s'au mai scris, în ceea ce privește combaterea insectelor.

La punerea în aplicare a preceptelor protecției și a unui program amplu, s'au întâmpinat totdeauna obstacole greu de învins : aparate scumpe, personal neformat și mai ales o mentalitate care nu ar putea fi schimbată decât de îpușinarea lemnului. Piedicile se vor îndepărta treptat și pentru a face un pas, este necesară înzestrarea ocoalelor cu un minimum de aparatură și un început de observațiune urmată de acțiune.

Aparate. Intr'unul din numerele trecute ale revistei, colegul V. V. Vasiliu menționează câteva aparate necesare ocoalelor pentru lucrările de pepinieră, arătând totodată în cifre rentabilitatea utilizării lor. La acestea aș mai adăuga câteva aparate și alte piese.

Trebue să ne convingem că înzestrarea unui ocol cu aparate nu este determinată numai de rentabilitatea imediată și pe o porțiune redusă din gospodăria ocolului. Dacă o calamitate nu poate fi înlăturată, trebuie totuș diminuată, chiar dacă lucrările de combatere duc la rezultate deficitare pentru acea porțiune. Prin aceasta se împiedică perpetuarea atacului pentru viitor și pentru regiunile vecine. Ocoalele fiind înzestrate cu o serie de aparate, ușor se pot face împrumuturi reciproce când necesitatea reclamă, într'un punct, o concentrare a lor urgentă sau o acțiune simultană a câtorva ocoale. Pentru marea îngrijire pe care o cer pepinierele, prezența aparatelor este de un real folos. Mai cer o îngrijire specială arborii de pe aleile parcurilor, ocoalelor și în deosebi esențele exotice.

Piese și aparatele unui început de înzestrare sunt următoarele :

Foarfeci pentru tăierea cuiburilor de omizi.

Curse pentru șoarecii și șobolanii din pepiniere și depozitele cu semințe.

Cuiburi artificiale, pentru păsări, cât mai numeroase. Nu trebuie să ne mirăm, ornitologii toți arată prin cifre cât de mult contribuie păsările la distrugerea insectelor.

Injector pentru sol — pal injector — pentru cunoscutele injectări cu sulfură de carbon.

Pulverizator portativ (Vermorel sau Calimax) și

Prăfuitor portativ (Original-Grün) ambele pentru împrăștierea insecticidelor și fungicidelor.

Buna întreținere a acestor aparate este condiția existenței lor (curățirea și ungerea pieselor, a garniturilor de piele imediat după întrebuințare, păstrarea în loc lipsit de umezeală etc.). Aceste aparate nu rezolvă lucrările mari de combatere pentru care este chemat un Serviciu de Combatere al Caps-ului în a cărui creere credem într'un viitor apropiat.

Observațiunea. S'a vorbit deseori de necesitatea unui registru, condică sau cronică la ocol. Există o singură părere, necesitatea. Din această statistică retrospectivă s'ar putea trage, dacă nu concluzii, dar în orice caz elemente îndrumătoare, pe viitor, pentru eventualitatea apariției unei calamități. Realizarea acestei cronici întâmpină unele dificultăți printre care și greoiul birocra-tism de care se plâng deseori colegii. Inserarea unei observațiuni cere calm, răgaz, unitate de măsură și alte lucruri. Poate că o asemenea cronică, pentru început și pentru anumite fenomene, s'ar putea ține la Direcție, la serviciul tehnic, de una și aceeași persoană pentru omogenitatea observațiilor. În felul acesta Direcțiile ar deveni, dintr'un anumit punct de vedere, niște pseudo-sta-țiuni ale Institutului de Cercetări până la creerea celor adevărate. Un optimum pe care însă nu îl îngăduesc greutatea bugetare, ar fi următorul : agent-cronicar la fiecare Direcție, care să colinde oca-lele din raza respectivă însemnând observațiunile după norme anu-mite și care să anunțe, în caz de atacuri, serviciile competente.

Până la realizarea acestor „idealuri”, rugăm colegii care conduc viața pădurii să caute să observe și prin personalul inferior orice

li s'ar părea dubios în creșterea arborilor și să anunțe cât mai urgent posibil, Institutul nostru de cercetări. De multe ori nu se dă atenție aparențelor (creșteri anormale, cancere, umflături, începuturi de lăncezeală etc.) până la izbucnirea lor în adevărat atac.

Forstschutz.

La protection de la forêt.

Répondant à la sollicitation de la revue, cinq distingués collaborateurs nous disent leurs opinions sur la question de la protection des forêts.

Pour que les phénomènes de protection soient vraiment utilisés dans l'intérêt de la forêt — dit Mr. Gr. Eliescu — cette protection doit être organisée, ayant à la base des observations systématiquement faites par le personnel forestier de l'Administration. Autrement, en dehors du fait que ces phénomènes se perdent, tout travail de sylviculture ou d'aménagement s'en ressentit.

Mr. Georgesco, recommande aux forestiers plus d'attention dans les travaux concernant la culture de la forêt.

Le troisième article, dû à Mr. Páll, nous présente l'image en photographies des mesures prises par la Société Reșița afin qu'elle puisse protéger ses forêts contre les abus de l'homme et surtout de ses animaux.

Mr. I. Demetresco envisage le problème de la démarcation entre la discipline de la protection des forêts et celle de la politique forestière concernant la défense des bois. Il affirme qu'il ne s'agit pas d'un conflit entre ces deux disciplines ni même d'une interpénétration des domaines respectifs, car le point de vue dont on regarde chacun d'eux reste complètement différent.

Enfin, Mr. Ene demande que les cantonnements forestiers soient dotés d'un minimum d'outils et d'appareils nécessaires à la pratique des travaux de protection.

C R O N I C A

NI SE DUC PĂDURILE.

Este o poveste veche. De ani și ani de când se tot aude și parcă nu ne mai impresionează. Ne-ar surprinde, dincontră, dacă am auzi că nu se mai distrug.

Totuși avem impresia că lumea se sezizează din ce în ce mai mult de situația dificilă a pădurilor țării. Ziarele sunt pline de știri alarmante. Unul se ocupă de starea nenorocită a ținutului Vrancei (Buna Vestire din 27. 8. 37). altul din contră ne semnaleză cine știe ce panama se pune la cale în Munții Sibiului (Curentul din 6. XI. 937). Nu lipsesc nici articolele care să arate lumii cauzele care conduc la falimentul pădurilor țării (Curentul 27. X, 19 IX. etc.). Treceam în această privință peste seria de articole publicate de colegul Sabău în ziarul Curentul (pentru că este de-al nostru) ca să redăm câteva pasații dintr'un articol de fond (neseminat însă) din Universul dela 4. XI: «Vitreg am procedat noi cu zestrea mândră a codrilor românești, dând-o pradă securii și lăcomiei exploatatorului străin, fără suflet pentru tot ce aparține acestei țări ospitaliere.

«Am doborât întinsele păduri de stejari de le-a dispărut aproape urma în regiunile de șes și de deal. Am doborât masivele păduroase de fagi și de brazi spre a aproviziona fără niciun discernământ toate piețele lumii, bucurându-ne că putem importa în schimb articole de lux și de ostentație și toate nimicurile străinătății.

«Atât de nesăbuit, atât de lipsit de control și de rațiune a fost exportul nostru de material forestier, încât toate țările producătoare s'au înspăimântat atrăgându-ne atenția asupra nătângiei noastre și chemându-ne la un aranjament, în vederea raționării exportului, cel puțin pentru anumite esențe pe care le aruncăm orbește pe piețele lumii.

«Au trebuit deci să intervină interesații altor țări ca să ne cheme la realitate și să ne sugereze o politică de cruțare în exploatarea și valorificarea avuției noastre forestiere».

D-l Iorga la rândul-i a scris câteva articole în legătură cu risipa și prădarea pădurilor. Semnalăm numai două ce ne-au căzut în mână: «Captarea poporului de jăfuitori» (Neamul Românesc din 23 Octombrie a. c.) și «Șmulgerea perdelei» publicat în același ziar cu data de 5. XI. a. c.

Atâtea strigăte de alarmă, dar zadarnice, căci iureșul este în toi. Odată alunecați pe panta distrugerii, este greu să ne oprim. Să ne mai mire deci că în

bilanțul unei guvernări de 4 ani se dă drept o faptă de laudă că s'au mai defalcat din domeniul forestier al țării alte 95.338 ha. pentru a se crea noi izlazuri comunale ?

Și cum să nu ne cuprindă îngrijorarea, atunci când, în loc de restricțiuni, pentru a evita dezastrul, guvernarea se laudă cu măsuri care au permis industriei lemnului să-și crească producția dela 1.506.219 m³ cât era în 1933, la 2.000.000 m³ în 1936 ? (A se vedea Curentul dela 3. XI. 937).

Și cum am spus, ne găsim pe alunecuş. Mai avem desigur de coborît. Alegerile sunt la 2 pași de noi și supralicitarea electorală trebuie să apară în toiu. Ce se poate promite țăranului pentru a-l capta voturile ? Școală, drumuri, spitale, administrație corectă, armată înarmată ? Nu, căci acestea nu-i interesează de aproape. El vrea pământ, cât mai mult pământ. Dar acesta nu se mai poate da decât din păduri.

Această perspectivă a făcut pe colegul nostru d-l consilier M. P. Florescu să încerce a face un apel la politicienii din toate partidele de a se abține de a mai face asemenea promisiuni în propaganda electorală. Comentând acest apel d-l Pamfil Șelcaru, în articolul «A început hora desmățului electoral» (Curentul 6. XI. 37) scrie, următoarele rânduri : «Iși inchipue naivul silvicului că, emoționați de acest apel, șefii destinelor noastre vor potoli zeul agenților electorali, când ei ar fi gata să ofere toate pădurile, noi exproprieri rurale și urbane, exproprierea întreprinderilor industriale, confiscarea parțială a capitalului, parcelarea planetei Marte, rentă la toată lumea și, simultan, scutirea de orice impozite și, în definitiv, orice ar putea produce o îmbelșugată recoltă de voturi».

Iar pentru a încheea, redăm și următoarea informație citită în ziarul Timpul dela 8. XI. c. În Monitorul Oficial dela 7. XI. se publică un decret prin care se reduce la jumătate, pedepșile (amendă și închisoare) cu care au fost condamnați un grup de țărani din Năsăud pentru delict silvice. Și după cât știm, delict silvice sunt una din cauzele care duc la dispariția pădurilor. Absolvirea vinovaților de pedeapsă înseamnă încurajare. Dar ce importanță prezintă aceasta ?

Se apropie doar alegerile !

Alte inundații în Oltenia.

Ziarele din zilele de 11—13 Noembrie a. c. ne-au adus vestea unor ploii cu caracter torențial căzute în regiunea munților Olteniei. Se înțelege că apele, în scurgerea lor grăbită, au adus pagube în gospodăria publică și particulară; altfel nu am fi luat cunoștință de existența acestor ploii excepționale din partea locului. Astfel râul Bistrița din Gorj ar fi păgubit multe gospodării și «distrus» multe păduri de șosea (cel de pe șoseaua Tg.-Jiu- Tr. Severin dela km. 180. cel de pe drumul Șomânești-Brădiceni la km. 5). Pagubele sunt evaluate la suma de 8 milioane lei. Iar o comunicare din Craiova semnaleză că Jiul, din cauza acelorăși ploii și-a ieșit din matcă vărsându-se asupra unei mari întinderi de terenuri cultivate. Cele mai mari pagube s'ar fi produs în comunele : Răcari. Valea lui Pătru, Coțofeni, Coțofenii din Fașă. Buzești și Filiași. S'ar fi înecat peste 700 vite, în afară de 6 victime omenești în comuna Valca lui Pătru. Pagubele se cifrează la mai multe milioane.

Celuloză din stuf.

Din cât îmi amintesc, tema s'a mai pus și acum câțiva ani. De data aceasta a fost ridicată din nou de d-l M. P. Florescu, care în fața perspectivelor sumbre ale pădurii românești, încearcă să atragă luarea aminte a celor ce sunt în măsură să acționeze în direcția utilizării stufului din Delta Dunării pentru fabricarea celulozei de hârtie.

Datorită ziarului «Curentul», problema s'a bucurat de o mai largă discuție. A fost mai întâiu o intervenție a d-lui Pamfil Șeicaru, directorul ziarului care sub titlul «Obligații pentru ziua de mâine» (30. X. 1937) caută, odată mai mult, să biciuiască lipsa de prevedere a guvernanților noștri. Actualitatea pasionantă ne concentrează gândirea asupra-i și nu mai avem timp să privim în viitor. «Rostul nostru — spune d-l Șeicaru — este de a constrânge pe nepăsători să ne lase cucerii de grijile comunității; pe diletanți să-i injectăm cu puțină seriozitate și tuturor să le amintim de acele scadențe ce-și profiează sumbra lor răfuiață în zarea viitorului». Și domnia sa discută aspectul nou al problemei apărării pădurilor, care formează «una din îngrijorările majore ale acestui ziar».

Articolului acesta îi urmează câteva reportajii semnate de d-l Al. G. Tutoveanu, care arată rezultatele unor experiențe chimice întreprinse la noi asupra fabricării celulozei din stuf. În afară de utilizarea acestei celuloze pentru fabricarea hârtiei, apărarea națională ar avea în nitro-celuloza extrasă din stuf un explozibil din cele mai puternice. (Curentul 1. și 5. XI. a. c.).

În timp ce lucrurile se desăvârșesc.

E vorba tot de pădurile mănăstirești. Nu volu lua, din urmă, seria de articole scrise în apărarea mănăstirilor și contra «pădurarilor» de către P. C. Arhimandrit Scriban, cari sunt amintite în Cronica bibliografică publicată odată cu aceste rânduri. Voi releva însă articolul d-lui Prof. N. Iorga, intitulat «Supt patrafir», publicat în ziarul d-sale, «Neamul Românesc». Articolul, ca toate articolele de gazetă ale marelui profesor nu este mare, dar e cuprinzător. De aceea, pentru cunoașterea lui și de către cei ce nu au avut puțința să-l citească la timp, deși a fost publicat și de alte ziare (Buna Vestire lin 26. X. 1937), îl redăm aci:

«Pentru a găsi cineva pe Israel cuceritorul, trebuie să-l caute uneori supt patrafir.

El s'a instalat la tăierea pădurilor — și se știe ce tăiere, lăsându-se rădăcinile singure și evitând orice replantare, fiind siguri că se va găsi cine să li ierte și neînsemnata amendă — din vechile păduri ale mănăstirii Neamțului, care au fost lăsate călugărilor pentru altceva decât îmbogățirea instantanee a tuturor vagabonzilor.

Am cerut părintelui Mitropolit Nicodim să oprească acest jaf, unit cu instalarea unei colonii iudaice, care, după ce a simțit dulceața locului, se va înrădăcina.

Eu n'am primit niciun răspuns, dar, când redactorul evreeștii «Opinia» a bătut la ușa Palatului Metropolitan, i s'a dat toate explicațiile.

Iată-le:

S'au dat pădurile Evreilor fiindcă numai ei au capital și
 Au venit doar șase indivizi la lăcașul sfânt.
 Eu însă răspund patrafrului și când supt dânsul este cine este.
 Iată răspunsul meu :

Când nu e capitalul românesc format, trebuie să te ostenești să-l formezi.
 Că nu muriau de foame călugăril dacă afacerea nu se încheia în câteva săptămâni.

Iar șase Evrei în frunte fac mai mult decât sutele de lucrători puși la muncă de robi.

Ori poate mă înșel. Inalt Preasfințite ?».

Vedem dar cum pe zi ce trece tot mai multe glasuri, din cele mai autorizate, împărtășesc opinia formulată de noi în privința pădurilor datorite mănăstirilor. Avem doar atâta mângâiere : nu mai suntem singuri.

Activitatea Asociației bănățene pentru protecția naturii.

Încă din numărul din Iulie-August al revistei noastre, la rubrica «problemele zilei» s'a putut afla de existența acestei societăți în Banatul nostru. Titulatura asociației indică precis scopul pentru care s'a creiat.

Activitatea ei se desfășoară însă numai în Banat.

În vederea atingerii țelurilor ce-și propune — cunoașterea comorilor naturale din Banat și protejarea lor — Asociația înțelege să întreprindă o acțiune de luminarea opiniei publice prin conferințe, publicații și orice alte mijloace. Pășind la drum, Asociația a obținut ospitalitate în *Buletinul Municipiului Timișoara*, unde sub titulatura «Pitorescul Bănățean» urmează să se scrie orice în legătură cu problemele de protecția naturii. Numerele 14, 16 și 19 din anul curent ale acestui *Buletin* aduc interesante contribuțiuni în materie semnate de d-nii: Al. Borza, D. Lințea, S. Pașcovschi, I. Suhov.

Expoziție agro-silvică.

La Odorhei, în comuna I. G. Duca. Camera de Agricultură județeană a organizat anul acesta — ca și 'n anii precedenți — o expoziție cu caracter agro-silvic. Ocolul silvic local, condus de colegul V. Rusu, a ținut ca participarea pădurilor la această expoziție locală să corespundă importanței și rolului pe care trebuie să-l joace pădurile în regiune.

După închiderea expoziției, materialul forestier a fost folosit la întocmirea unui muzeu local silvic.

Se cade deci să se aducă laude conducătorului ocolului și colaboratorilor lui pentru această acțiune sortită să facă populația locală să pretuiască cât mai mult pădurea.

Un alt islaz cărula i se schimbă destinația.

Astfel de știri, când ne vin din altă parte decât din lagărul nostru, capătă pentru noi o semnificație deosebită. Iată, spre pildă, oierii din comuna Recaș, județul Timiș-Torontal se plâng că Asociația de pășunat din acea comună a

hotărît să are porțiunea cea mai bună din islazul acelei comune. Islaz care «de vracuri» a fost păscut de oi. (Revista «Stăna» Nr. 10/1937).

Ca măine aflăm că locuitorii acelei comune vor depune plângerile la minister să li se dea islaz, căci nu au unde să pășuneze vitele. În țara noastră, ce nu se poate.

At. Har.

CONTRIBUȚII BIBLIOGRAFICE

Presă forestieră pe luna Iulie 1937.

- «Le Moment» din 1 Iulie : *Insp. D. Hociotă* : La chasse en Roumanie (Pavilionul României — Secția Vânătoarei — Expoziția din Paris).
- «Epoca» din 1 Iulie : *Robert Lange* : Metalul și lemnul (în expoziția de la Paris).
- «Curentul» din 3 Iulie : (*Colțul forestier*) *Cezar Cristea* : Rolul pădurilor în economia generală; foloase materiale și directe.
Dr. V. Sabău : Capitalul din industria forestieră, sub aspectul ei național.
C. Cristea : Sylvotherapie — cura în păduri.
- «Buna Vestire» din 3 Iulie : *I. Finica* : Cine profită de bogățiile țării noastre ? Jidani de la Goetz, Foresta și Valea Troțușului predomină munții.
- «Universul» din 4 Iulie : Greva de la fabrica «Forestiera română» Brăila și recenzia C. F. «Plozi de primăvară» a prof. I. Simionescu.
- «Buna Vestire» din 4 Iulie : *I. Finica* (II) Cine profită de bogățiile țării noastre ? Ce se petrece la Goetz-Foresta ? Străinii terorizează.
- «Buna Vestire» din 4 Iulie : *Marian Bonovici* : Codrul Sălajului sub securea pașaportarilor firmei «Lomaș»; Statul păgubit cu 100 milioane; amestecul autorităților.
- «Neamul Românesc» din 6 Iulie : Programul cursurilor de vară și lista conferențiarilor Universității Populare.
- «Neamul Românesc» din 6 Iulie : Jaful din pădurile țării: codrul Sălajului; se despoaie masivele de pe valea Teleajenului și Troțușului.
- «Lupta» din 6 Iulie : Lemne care acuză, identificarea răufăcătorilor — cazul Hauptmann.
- «Argus» din 6 Iulie : *Mar.*: Greutăți în calea exportului de lemne al României.
- «Universul» din 6 Iulie : *Sylvanus* : Îngrijirea culturii nucului în România.
- «Neamul Românesc» din 7 Iulie : Devastarea masivelor păduroase.
- «Ordinea» din 8 Iulie : *I. Scutaru* : Seceta.
- «Argus» din 8 Iulie : *H. Brauner* : Noua situație a vânzării lemnului.
- «Adevărul» din 8 Iulie : Inzestrarea mănăstirilor: Comisia instituită la Ministerul Cultelor și Domeniilor.
- «Neamul Românesc» din 8 Iulie : Jaful cu pădurile.
- «Curentul» din 9 Iulie : *M. P. Florescu* : Mai multă grijă cu pădurile Statului la hotarul de Vest (în atenția Marelui Stat Major).
- «Frontul» din 10 Iulie : *Prof. G. Dragomirescu* : Maramureșul piere; din 62 munți, 60 sunt ai evreilor și ai străinilor; ni se defrișează munții.

- «*Argus*» din 10 Iulie : Noui debușee pentru mărfurile noastre; cereri de lemn românesc în Bulgaria, legături cu Albania, expansiunea în Orient.
- «*Curentul*» din 13 Iulie : (*colțul forestier*) *P. Ioan* : Triste realități, jalea pădurilor țării; *C. Cristea* : Fofoasele imateriale ale pădurilor; inzeestrarea mănăstirilor cu păduri. Munca de folos obștească și lucrările silvice; recenzii. Revista Pădurilor, de *C. Cristea*.
- «*Universul*» din 14 Iulie : *Adrian Maniu* : Grădina Străjerilor pe Valea Colentinei. Activitatea regiunii silvice Năsăud.
- «*Curentul*» din 14 Iulie : *Theo Maiorescu* : În lumea vânătorilor, reforma organizării vânătoarei; prefață la Adunarea dela Sibiu și salvarea caprei negre.
- «*Curentul*» din 15 Iulie : Specula cu lemnele de foc la Galați.
- «*Universul*» din 16 Iulie : Islazurile.
- «*Curentul*» din 18 Iulie : Probleme silvice : *Ing. V. C. Filip* : Ofensiva silvică în România; refacerea domeniului forestier prin oprirea distrugerilor și crearea pădurii în stepă.
- «*Porunca Vremii*» din 18 Iulie : Cum sunt exploatați muncitorii dela fabrica de cherestea «Slătioara»; ilegalitățile jidoviilor Segall et Hollinger.
- «*Porunca Vremii*» din 18 Iulie : *N. Crevedia* : Păziți brazii dela Bușteni!
- «*Universul*» din 19 Iulie : (Articol fond) : Protecția împotriva calamităților naturale : secetă, inundații, despăduriri, etc. Introducerea plantelor furajere pe islazuri.
- «*Universul*» din 20 Iulie : *Econ. D. Furtună* : Opera socială a mănăstirilor și inzeestrarea lor.
- «*Buna Vestire*» din 22 Iulie : *Al. M. Masina* : Cum sunt furate pădurile Maramureșenilor; Statul e frustrat cu milioane lei de firma «Lomaș».
- «*Curentul*» din 24 Iulie : Probleme silvice : *Ing. V. C. Filip* : Ofensiva silvică în stepa Covurluiului; refacerea pădurilor, crearea perdelelor de protecție și împădurirea terenurilor degradate.
- «*Curentul*» din 27 Iulie : *Theo Maiorescu* : În lumea vânătorilor; plaga minoritarilor.
- «*Curentul*» din 28 Iulie : Situația industriei lemnului în valea Ceremușului.
- «*Curentul*» din 28 Iulie : *Theo Maiorescu* : În lumea vânătorilor; ce înseamnă plaga minoritarilor în vânătoarea românească: părjol, desnădejde și rușine.
- «*Curentul*» din 31 Iulie : Căror cauze se datorește scăderea exportului român de cherestea? Decesul Ing. silvic N. Stînghe.

Luna August.

- «*Buna Vestire*» din 1 August : *C. Răsmeriță* : Ce s'a realizat în decursul anului 1936/37 la fondul bisericesc al Bucovinei.
- «*Buna Vestire*» din 2 August : *Ing. M. P. Florescu* : Afaceri, jidani și șperțuri. Pădurile Mănăstirei Neamțului au fost acaparte de jidani : Schărf și Zentler, izgoniți din Bucovina.

- «Curentul» din 3 August: *M. P. Florescu*: Pădurile se taie fără socoteală: despădurirea masivelor de molift dela Borsesc și Bilbor. Recenzie: «Revista pădurilor».
- «Curentul» din 4 August: *Theo Maiorescu*: In lumea vânătorilor; Conducerea terenurilor de propagandă națională; alți minoritari — aceleași sisteme. Ce se petrece la Toplița? — Măsuri de curățire urgente. — Și *M. P. Florescu*: Conservarea pădurilor dela hotare, e necesară din punct de vedere strategic.
- «Curentul» din 5 August: *Colțul forestier*: *C. Cristea*: Probleme ale economiei forestiere românești; *M. P. Florescu*: Cpuizarea pădurilor de stejar din România; *Al. Ștefanopol*: Dimineața de Mai.
- «Neamul Românesc» din 6 August: Cum se despădurează țara în Maramureș.
- «Epoca» din 7 August: *Ing. Cezar Cristea*: Sugestii și probleme silvice românești.
- «Buna Vestire» din 7 August: *Dem. Iliescu*: Munții Buzăului exploatați de o gloată de galiteni; muncitorii creștini au salarii de mizerie: cine conduce exploatarea pădurilor; Șipoș și «Foresta Română».
- «Curentul» din 7 August: *Colțul forestier*: *Ing. Cezar Cristea*: Un program de lucru forestier; *C. Cristea*: Apărarea națională — aviația, armata și pădurile. *M. P. Florescu*: 6 August 1917—6 August 1937, în memoria Generalului Grigorescu Eremia.
- «Curentul» din 8 August: *Ing. V. C. Filip*: Ofensiva silvică, împădurirea terenurilor neproductive. *Pamfil Șeicacu*: (art. de fond): In Brașovia și la noi.
- «Viitorul» din 8 August: *Cezar Cristea*: Sugestii și program de lucrări tehnico-silvice.
- «Universul» din 10 August: Tovarăși cu Statul, isprăvile unor pădurari. Focul dela pădurea St-Laurent-Médoc, continuă groaznic.
- «Buna Vestire» din 11 August: *Sergiu Florescu*: Instrăinarea bogățiilor din Maramureș, faimoasa soț. «Jewish Colonisation», ticăloșia politicianilor «cozi de topor».
- «Curentul» din 12 August: *Theo Maiorescu*: In lumea vânătorilor; Ce trebuie să știe Ministerul de Domenii; unde apare adevăratul Klözel? — agricultor și fals invalid. O problemă gravă: ursul; o mare greșală de îndreptat.
- «Universul» din 12 August: *Ing. N. Mateescu*: Decretul-Lege pentru apărarea și încurajarea culturii nukului.
- «Dimineața» din 12 August: Greva muncitorilor cherestigii din Galați.
- «Buna Vestire» din 14 August: *C. Răsmeniță*: Arzătoarea problemă a pășunilor în Eparhia Bucovinei (regia CAPS -- introdusă la fondul bisericesc Bucovina de P. Ioan, dă rezultate foarte bune).
- «Curentul» din 15 August: *Colțul forestier*: *Dr. At. Haralamb*: Incendierea pădurilor, un obicei barbar.
- «Viitorul» din 15 August: Parcurile și grădinile noastre publice.

- «Argus» din 15 August: Exportul de lemne Jugoslav: lemnul de construcție, principalele debușee. Italia cea mai bună piață. Scumpirea lemnului o gravă problemă economică-socială. în Banat.
- «Prezentul» din 15 August: Păduri supuse regimului silvic. — Produsele forestiere exportate în prima jumătate a anului 1937; unde s'a făcut exportul lemnului de foc și cherestea.
- «Excelsior» din 15 August: Exportul de produse forestiere; raporturile cu Ungaria și Turcia. — Importul de cherestea al Greciei — conjunctura pieței în 1936.
- «Curentul» din 16 August: Colțul forestier: Cezar Cristea: Pădurile și apa. — V. Codru: Atențiune la trecători, pădurile și armata M. St. M. — Conferințe silvice la Univ. populară Văleni: Cezar Cristea: Datoriile noastră față de împlinitul ideal național (11 Aug.) și (13 Aug.). Pădurile, în cuprinsul vechilor și noilor hotare românești.
- «Buna Vestire» din 18 August: Conferințele Ing. C. Cristea la Universitatea populară «N. Iorga» din Văleni.
- «Universul» din 20 August: (Art. de fond): Primejdia despăduririlor. Sanționarea agenților vinovați.
- «Universul» din 20 August: Jack Zaharia: Scumpirea lemnului de foc; răspunsul depozitarilor detaiști, ce trebuie să se facă în folosul lor și mai ales al publicului nevoiaș.
- «Epoca» din 21 August: Arhim. I. Scriban: Pădurile Mănăstirii Neamțului.
- «Buna Vestire» din 21 August: C. Rășmeriță: Povestea cu conjunctura (în Eparhia Bucovinei). Hora interesaiilor a încetat în pădurile și averea Fondului bisericesc religionar. Conducere bună, realizări bune.
- «Curentul» din 21 August: Titus I. Negoescu: Neregulile dela Composesoratele din Ardeal, ating sume fantastice. Rolul nefast al unor Ocoale silvice. Se cer anchete.
- «Timpul» din 22 August: Timpul vânătorilor. N. Săulescu: Vânătoarea; D. Hociotă: Noul an vânătoresc; Minciuni vânătoarești; România, țara vânătoarei; epocile permise.
- «Buna Vestire» din 22 August: Ion Berciu: Maramureșul, colonie evrească. Soc. evreiești: Haufmann, Kahane, Fried, Goldstein, Lomas. — dau iama în păduri; calvarul valahilor.
- «Prezentul» din 22 August: Regulamente și amenajamente de păduri aprobate de Ministerul Agr. și Domeniilor.
- «Ordinea» din 21 August: Neregulile dela Epitropia Sf. Spiridon; ce se pierde la păduri — și de ce nu sunt fonduri pentru întreținerea spitalelor.
- «Neamul Românesc» din 22 August: (Art. Fond): Despăduririle.
- «Porunca Vremii» din 22 August: Vasile Dova: Să se înceapă cu funcționarii minoritari dela Casa Pădurilor. (Ungurii dela CAPS, Ocoale și Centre de exploatarea, trebuie înlocuiți).
- «Argus» din 22 August: Preturi maximale la lemne. Comisiunea studiază prețul lemnului și petrolifere.
- «Epoca» din 22 August: Arhim. I. Scriban: Neastâmpărul dela Neamțu.

- «Curentul» din 23 August : *Colțul forestier* : Cezar Cristea : Din economia forestieră românească : necrolog Ing. N. Stinghe : informații silvice. Ministerul Industriei și prețul lemnului.
- «Epoca» din 22 August : *Arhim. Scriban* : *Visul unui Vlădică*.
- «Curentul» din 24 August : Exploatările forestiere din Bucovina și înlocuirea unor șefi de instituții (silvice).
- «Buna Vestire» din 25 August : *D. Șufu* : Pădurile Moldovei cad sub secură la Israel : Consorțiul celor 2 «Max». Cum sunt exploatați românii ? Situația reală în jud. Baia. Cotropitorii.
- «Argus» din 25 August : Situația industriei românești pe I-ul trimestru al anului 1937. Debușee, vol. total al producției, rentabilitatea la : petrol. lemne, metalurgie, textile, etc.
- «Naționalul Nou» din 25 August : De ce tace *Spiridonia* din Iași ? La pădurile vândute prin bună învoială *Spiridonia* pierde mai multe milioane lei ; se impune intervenția forurilor tutelare.
- «Adevărul» din 25 August : *Mihail Sadoveanu* : Ceasul păstrăvilor.
- «Naționalul Nou» din 25 August : Un departament al Agriculturii.
- «Buna Vestire» din 26 August : *Dem. Șufu* : Pădurile Moldovei cad sub secură la Israel. Munții dela Baia și Neamț rămân pustii : pădurile S-tei *Mănăstiri Neamț* pe mâini jidovești. Operațiile Consorțiului : *Gottlieb. Scharf și Zentler*.
- «Curentul» din 26 August : *Theo Maiorescu* : In lumea vânătorilor : Scandalul cu propaganda națională prin vânătoare (sub *Gettinger*) și dumpingul.
- «Gazeta» din 26 August : Cumpărați lemne D-lor, că se scumpesc !
- «Ordinea» din 26 August : Specula cu lemnele de foc, un comunicat oficial și o provocare.
- «Naționalul Nou» și «Ordinea» din 26 August : In jurul neregulilor dela *Epitropia Sf. Spiridon* : licitațiile publice la exploatările pădurilor.
- «Timpul» din 26 August : Aprovizionăți-vă din vreme cu lemne de foc. Prețuri maxime la lemne. Conferința dela *Minist. Industriei și Comerțului*.
- «Curentul» din 26 August : *M. V. Pienescu* : Scumpirea continuă a lemnului de foc (cauze recente și cauze vechi).
- «Dreptatea» din 26 August : In codrii *Năsăudului* — afaceri scandaloase. *L. Oanea* și «onorariile». — *Th. Ghimpe* : Specula cu lemnele de foc în nordul *Basarabiei* : indolența autorităților.
- «Lupta» din 26 August : *Jack Zaharia* : Scumpirea lemnului de foc. Ce are de spus Guvernul de comunicatele platonice ale D-lui *Subsecretar de Stat M. Berceanu* ?
- «Buna Vestire» din 26 August : *Ion Victor Vojean* : Țara Vrancei — țara lui *Ștefan Vodă*.
- «Curentul» din 27 August : (*Colțul forestier*) : Cezar Cristea : Politica de Stat a lemnului (Urmare la art. din 5 Aug. : Politica forestieră).
- «Buna Vestire» din 27 August : *Dem. Șufu* : Pângăriri, pângăriri. — Ce se poate vedea într-o Sămbătă, *Pădurea Mănăstirii Neamț și Gottlieb*.

- «*Prezentul*» din 27 August: Un incendiu uriaș în Franța — pădurea de pin dela Solferino.
- «*Buna Vestire*» din 27 August: *Dem. Șufu*: Pădurile Moldovei cad sub securea lui Israel. La Neamț; Se profanează tot ce avem mai sfânt.
- «*Timpul*» din 27 August: De ce sunt scumpe lemnele: 3500 lei vagonul la producător, — 10.000 la consumator — taxe și transporturile feroviare.
- «*Curentul*» din 27 August: (art. fond): *P. Șeicaru*: Electricizarea satelor noastre.
- «*Prezentul*» din 27 August: Instalarea de sonde pe supr. din pădurile Statului: o dispoziție vexatorie în jud. Dâmbovița.
- «*Buna Vestire*» din 28 August: *Dem. Șufu*: Sfinte locașuri din Țara lui Ștefan, la Secu, la Bistrița. — jidanii nimcesc pădurile mănăstirești. Căivarul Moldovei.
- «*Naționalul Nou*» din 28 August: Afacerile Spiridoniei din Iași. Alte păduri vândute pe prețuri derizorii; cumpărătorii preferați la Spiridonia: de ce nu intervin forurile superioare?
- «*Buna Vestire*» din 28 August: *C. Răsmeriță*: Crezul noiei conduceri a fondului bisericesc. — O conferință cu însemnătate istorică. — Ce înseamnă o regie mixtă.
- «*Curentul*» din 29 August: *Romulus Dianu*: Experiența dela Atena. — Cabinetul Metaxas după 1 an de muncă; o politică forestieră pentru refertilizarea Greciei (după exemplul Italiei).
- «*Curentul*» din 29 August: *V. C. Filip*: (*cronica lemnului*); Scumpirea lemnelor de foc e o consecință a distrugerii pădurilor — defrișerile și posibilitățile anuale; lichidarea pădurilor expropriate; cauza marilor cheltuieli de exploatare; Concluzii pentru consumatori.
- «*Argus*» din 29 August: Măsuri pentru eftinirea lemnelor; o politică de Stat greșită. — defrișerile și urcarea tarifelor C. F. R. sunt cauzele.
- «*Buna Vestire*» din 29 August: *Dem. Șufu*: Jalea Moldovei: jidanii distrug pădurile. Sfintele locașuri ale lui Ștefan.
- «*Curentul*» din 29 August: *Dragoș Vrânceanu*: O problemă: ocrotirea lucrătorilor de pădure.
- «*Ordinea*» din 30 August: Specula cu lemnele de foc; populația și funcționarii Statului lăsați pradă speculanților, cu concursul organelor oficiale.
- «*Buna Vestire*» din 30 August: Moldova își plânge codrii ajunși pe mâni jidovești.
- «*Buna Vestire*» din 30 August: *C. Răsmeriță*: Crezul noiei conduceri a Fondului bisericesc (interesele naționale pe primul plan).
- «*Curentul*» din 28 August: (art. de fond): *Pamfil Șeicaru*: Ce n'a văzut d. Canticov (pustiirea pădurilor din ținutul Bacău).

Luna Septembrie.

- «*Curentul*» din 1 Septembrie: (*Colțul forestier*). *Dr. At. Haralamb*: O calamitate, pășunatul vitelor în pădure.
- Cezar Cristea*: Probleme silvice sezoniere pe Sept. și Oct.; informații. mișcarea personalului tehnic la Cooperație.

- «*Curentul*» din 1 Septembrie : *Ing. M. P. Florescu* : Cum vede un inginer forestier problema Palestinei. Capitalurile aparțin 78% evreilor în industria noastră forestieră: monopolul susținut de streini exercită o sălbăteacă exploatare.
- «*Curentul*» din 2 Septembrie : Punerea în valoare a patrimoniului forestier al țării — dispozițiunile Ministerului de Agric. și Domenii.
- «*Curentul*» din 2 Septembrie : Un plan grandios pentru combaterea secetei în Basarabia. După creuzotarea lemnăriei (C. F. R. calcă legea contabilității publice).
- «*Curentul*» din 2 Septembrie: (Art. de fond.) *Dragoș Vrânceanu*: Ocrotirea monumentelor naturii, silvicultorii și «*Revista pădurilor*».
- «*Argus*» din 2 Septembrie : *D. B.*: Scumpirea lemnului și revizuirea politicii combustibilului. Oprirea risipei cu lemnele. Folosirea cărbunilor.
- «*Dreptatea*» din 2 Septembrie : Țefuitorul public *Laurențiu Canea* a încercat o nouă lovitură: țaranii Năsăudeni sancționează.
- «*Porunca Vremii*» din 2 Septembrie : Delegația economică a hotărât eftinirea lemnului de foc.
- «*Timpul*» din 2 Septembrie : *Prof. Ion Simionescu* : Cheile Bicazului.
- «*Epoca*» din 3 Septembrie : *Arhim. Iuliu Scriban* : *Păduchia Mănăstirilor*.
- «*Viitorul*» din 3 Septembrie : Hotărârile economice ale Guvernului — problema eftenirii lemnului.
- «*Timpul*» din 3 Septembrie : Timpul vânătorilor, *Al Balteș* : vânătoarea ca sport și factor economic.
- «*Prezentul*» din 3 Septembrie : Creșterea exportului de lemn al Jugoslaviei. Congresul personalului din Serviciul apelor și pădurilor din Germania.
- «*Argus*» din 3 Septembrie : Guvernul urmărește îngrădirea exploatărilor forestiere. Guvernul și exploatarea pădurilor supuse regimului silvic
- «*Prezentul*» din 3 Septembrie : *T. V.* : Modificarea taxelor vamale la importul lemnului în Franța. Situația grea creată lemnului românesc.
- «*Porunca Vremii*» din 4 Septembrie : *Valeriu Cărdu* : *Nu lăsați Arhimandritul !.. și Va fi oprit exportul lemnului de stejar ?*
- «*Ordinea*» din 4 Septembrie : *Ing. Ion Scutaru* : *Distrușterea patrimoniului forestier*.
- «*Porunca Vremii*» din 4 Septembrie : (art. de fond). *Dragoș Protopopescu* : Spre naționalizarea Bucovinei.
- «*Prezentul*» din 4 Septembrie : *Ion Boiu* : Cât s'au scumpit lemnele de foc.
- «*Curentul*» din 5 Septembrie : *Pamfil Șeicaru* (art. de fond) : *Peste partide, pus-tirea pădurilor, pe unde a trecut «Carpatina»*. Conștiința Corpului silvic, continuitate în programele de împăduriri.
- «*Argus*» din 5 Septembrie : Noui măsuri pentru protecția și regenerarea pădurilor supuse regimului silvic. Autorizarea de tăere în pădurile: amenajate, neamenajate și particulare.
- «*Prezentul*» din 5 Septembrie : Dificultăți la exportul de lemnărie în Germania:
 . Controlul prețurilor; lichidarea mărcilor rezultate din export.

- «*Buna Vestire*» din 6 Septembrie: Tragedia Românilor: Secura jidovească în pădurile Basarabiei.
- «*Porunca Vremii*» din 6 Septembrie: *M. P. Florescu*: Pădurile Moșnenilor din Muscel acaparate de jidanul pașaportar Sady Schieber. Soc. «Lomaș și Celuloza» exploatează barbar obștea moșnenilor (cooper. Frăția). Ce vor face sătenii?
- «*Buna Vestire*» din 7 Septembrie: *Dragoș Protopopescu*: Dela Iancu Flondor la Mitropolitul Visarion.
- «*Porunca Vremii*» din 7 Septembrie: Pe urmele Iudei — Valea Troțușului e «valea plângerii» și Ioil Sardonic sosește Marți în Capitală, panică la CAPS.
- «*Viitorul*» din 7 Septembrie: Cum se va face aprovizionarea cu lemne? Prețuri maxime fixate pentru Capitală. Reducerea taxelor de transport C. F. R. Câte vagoane de lemne aduce anual CAPS-ul și pe cine aprovizionează. — pentru înfrânarea speculei.
- «*Epoca*» din 7 Septembrie: *Arhim. I. Scriban*: *Vrednicia pădurilor!!*
- «*Epoca*» din 8 Septembrie: Prețul lemnului.
- «*Curentul*» din 8 Septembrie: *M. P. Florescu*: Se pot eftini lemnele de foc? Statul (CAPS) cumpără în prezent lemne dela speculatori: Cooperative și Soc. strelne, circa 12.000 vagoane.
- «*Buna Vestire*» din 8 Septembrie: *C. Răsmeniță*: De ce prosperează azi Fondul bisericesc din Bucovina? Aportul serviciului comercial cu 4 secțiuni. Controlul riguros.
- «*Argus*» din 8 Septembrie: *H. Brauner*: Exportul de lemne în Orientul apropiat.
- «*Dreptatea*» din 8 Septembrie: *Grig. Grunau*: Aprovizionarea cu lemne de foc a populației Capitalei.
- «*Curentul*» și «*Viitorul*» din 10 Septembrie: Cum vor fi exploatare pădurile în Bucovina. Sistemul regiei mixte între Fond și Cooperative; organizarea muncii românești.
- «*Epoca*» din 10 Septembrie: *Arhim. I. Scriban*: *Alte pustiri. Ce fac slujbașii pădurilor?*
- «*Lupta*» din 10 Septembrie: *Nev.* Ofensiva depozitarilor de lemne; populația e fără apărare. Ce fac Domnii din Comisia Specială? și Au înflorit prunii a doua oară.
- «*Curentul*» din 10 Septembrie: Cronica lemnului. *Ing. V. C. Filip*: Exportul de lemnărie via-Mare; dezvoltarea continuă a portului Constanța în detrimentul porturilor Dunărene.
- «*Neamul Românesc*» din 10 Septembrie: *Se poate și fără d-l Anhau!* Pădurile fondului bisericesc se vor exploata în regie.
- «*Curentul*» din 11 Septembrie: *Ing. V. C. Filip*: Exportul forestier european în lunile Ianuarie-Iunie 1937. România urmează conjunctura pieței, atacându-și «rezervele» forestiere.
- «*Prezentul*» din 11 Septembrie: Noul modificări aduse regulamentului Legii agriculturii. Asigurările agricole; caracterizarea proprietăților: mici, mijlocii și mari. S'a modificat Reg. după avizul Consiliului legislativ.

- «*Prezentul*» din 11 Septembrie : Ședința Comitetului Asociației Industriilor forestiere. S'a cerut prohibirea exportului stejarului rotund. Rezultatele conferinței pentru valorificarea lemnului. (Exportul în Grecia; dificultățile B. N. R.; delegații la Stockholm). Lemn sintetic. Diferențe de curs dăunătoare.
- «*Universul*» din 11 Septembrie : Ședințele Congresului Alianței Internaționale Cooperatiste dela Paris.
- «*Timpul*» din 11 Septembrie : «*Timpul*» vânătorilor. Al. Balteș : Despre câinii de vânătoare — prepelicarii, vânătoarea la marginea unei mari Capitale (Viena); vânătorul corect.
- «*Excelsior*» din 11 Septembrie : Cronica : Exportul de produse forestiere (în Germania și Franța); Revizuirea prețurilor.
- «*Curentul*» din 12 Septembrie : Taxarea exploatărilor de păduri: instrucțiunile Ministerului de Finanțe. Vizita Inginerilor polonezi.
- «*Timpul*» din 12 Septembrie : Prof. I. Simionescu : Un sat preistoric : Pârлаgele (Severin).
- «*Prezentul*» din 12 Septembrie : Importul german de lemnărie din România: Taxarea loturilor de păduri în exploatare. Noile norme pentru încadrarea Inginerilor la Stat (Regulamentul M. L. pb. și Com.)
- «*Argus*» din 12 Septembrie : Taxarea convențiilor pentru exploatarea pădurilor.
- «*Argus*» din 12 Septembrie : Concentrarea învățământului tehnic superior (drepiturile inginerilor), încadrările, studenții; Consiliul legislativ va aviza.
- «*Ordinea*» din 12 Septembrie : Ing. I. Scutaru : Cum sunt gospodărite avuțiile naționale ? Acuzări aduse CAPS-ului : lipsa unui program de refacere, a unei politici silvice.
- «*Buna Vestire*» din 12 Septembrie : C. Răsmecișă : Fondul bisericesc în plină activitate constructivă. Intreținerea caselor silvice și mori pentru popor.
- «*Prezentul*» din 13 Septembrie : Paul Sterian : (Art. fond) : *Degradarea solului* (la coltura economiei românești). Noul defrișeri nu sunt permise, reîmpădurirea terenurilor ce s'au defrișat pentru agricultură și islazuri.
- «*Universul*» din 13 Septembrie : Tăierea și exportul lemnului de nuc; apărarea și încurajarea culturii; vinderea și transportul nucilor tăiați.
- «*Prezentul*» din 13 Septembrie : Introducerea culturii alunului american (fisticul) în Basarabia. Experiințe reușite în regiunile de sud și perspective.
- «*Porunca Vremii*» din 13 Septembrie : Din pașalâcul jidanului Josef Rudich; pe domeniile sale nu se respectă legile, iar lucrătorii sunt terorizați.
- «*Curentul*» din 14 Septembrie : Congresul interbalcanic al matematicienilor. Congresul Asociației Corpului silvic inferior. Scandalul cu pădurea Toplița (Argeș) nu e la sfârșit.
- «*Universul*» din 14 Septembrie : Problema aprovizionării Capitalei cu lemne de foc (întrunirea dela Sindicatul Comercianților); vânătoarea regală din Banat; arborele destinului în Holstein.

- «Curentul» din 15 Septembrie : Motiunea votată în Congresul personalului silvic inferior.
- «Adevărul» din 15 Septembrie : *M. Sadoveanu* : Păstrăvii se duc către izvoarele vieții.
- «Universul» din 15 Septembrie : Păduri de protecție pentru cauză de apărarea națională.
- «Timpul» din 15 Septembrie : *Aristide Bărcănescu* : Lemne, ori foc ! Se apropie iarna: dela 5500 lei pret oficial — la 8000 lei pe piață.
- «Viitorul» din 15 Septembrie : Reduceri pe C. F. R. pentru transportul lemnelor destinate Capitalei (sunt valabile până la 31 Decembrie a. c.).
- «Adevărul» din 15 Septembrie : *B. Brânișteanu* : Matematica și politica.
- «Curentul» din 16 Septembrie : (*colț forestier*) *Dr. Ilie C. Demetrescu* : Oportunitatea campaniilor de ameliorare a terenurilor degradate: *V. C. Filip*: pădurile în diferite concepții, (rolul pădurii și renasterea forestieră); *C. Cristea*: Excursia de studii a Ing. polonezi și informații silvice.
- «Universul» din 16 Septembrie : *Dr. T. Bușniță* : Problema pestelui în România.
- «Buna Vestire» din 16 Septembrie : Vizita Inginerilor polonezi în Capitală: recepția dela Soc. «Progresul Silvic», a AGIR-ului.
- «Epoca» din 16 Septembrie : *C. Cristea*: Vizită Inginerilor Polonezi în România.
- «Porunca Vremii» din 17 Septembrie : *Dinu Dumbravă* : Oltenii și pădurile Bucureștilui au oprit invazia jidovească.
- «Universul» din 17 Septembrie: Fixarea prețului lemnelor de foc: o decizie și un comunicat oficial.
- «Dreptatea» din 17 Septembrie : *Procf. N. Mănescu* : Plantarea terenurilor degradate în jud. Muscel sub guvernarea național-țărănistă.
- «Neamul Românesc» din 17 Septembrie : Pădurile țării devastate, iar Statul frustat de Soc. evreo-maghiară : «Lomaș» și «Moroeni».
- «Prezentul» din 18 Septembrie: Gestiunea pe 1936/37 a CAPS-ului — beneficiu net de peste 100 milioane lei.
- «Buna Vestire» din 18 Septembrie : *Ion Băleanu* : Bercu Leopold flu adoptiv al CAPS-ului.
- «Dreptatea» din 18 Septembrie : *Paul Teodorescu* : Problema estinirei lemnelor de foc: pădurile țării se taie fără nici o noimă ? transportul s'a estinuit, iar prețurile de speculă cresc.
- «Epoca» din 18 Septembrie : *Dr. Al. Manolescu* : Cântarea pădurii (confer. dela Radio a d-lui prof. I. Simionescu).
- «Adevărul» din 18 Septembrie : *M. Sadoveanu* : Năcazuri ale păstrăvilor și păstrăvarilor.
- «Adevărul» din 19 Septembrie : *Cezar Cristea* : Discuții — problemele economiei forestiere românești.
- «Curentul» din 19 Septembrie : *Ing. V. C. Filip* : (*Colț — probleme forestiere*) : Pădurile în diferite concepții: în România, față de concepția naționalistă a altor state.

- «*Buna Vestire*» din 19 Septembrie: Inaugurarea expoziției «Luna Moldovei», la Iași; pavilionul CAPS.
- «*Curentul*» din 19 Septembrie: *Ion Dumitrescu*: M'a amendat guvernul.
- «*Curentul*» din 19 Septembrie: *Problema forestieră (colț)*; *V. C. Filip*: pădurea în concepția naționalistă și cea din România.
- «*Ordinea*» din 21 Septembrie: Ad-ția CAPS: Un răspuns al Casei Pădurilor Statului.
- «*Dreptatea*» din 21 Septembrie: *Grig. Grunau*: Prețul lemnului de foc.
- «*Adevărul*» din 21 Septembrie: Doleanțele exportatorilor români de cherestea și Statul și estenirea lemnului: cum rămâne cu politica de cruțarea pădurilor? de ce au fost uitați cărbunii?
- «*Curentul*» din 21 Septembrie: *M. P. Florescu*: Neomenoasa exploatare a pădurilor din jurul lacului Ghilcoș.
- «*Curentul*» din 21 Septembrie: *Dragoș Vrânceanu*: Propuneri constructive pentru asigurările sociale. Tragica soartă a lucrătorilor de pădure; necesitatea organizării lor în breaslă (regimul societăților particulare).
- «*Timpul*» din 22 Septembrie: *Prof. I. Simionescu*: Focul viu.
- «*Curentul*» din 22 Septembrie: *D. A. Gurbăncescu* (horticultor): Parcurile și grădinile noastre publice.
- «*Curentul*» din 22 Septembrie: (*Colț forestier*) *Cezar Cristea*: Problema vânătorului și pescuitului pe Sept. și Octombrie.
- «*Neamul Românesc*» din 22 Septembrie: O gravă mărturisire asupra jafului forestier, Soc. forestiere streine au călcat contractele, ca să ne devasteze pădurile seculare.
- «*Porunca Vremii*» din 22 Septembrie: *M. P. Florescu*: Pădurea obștei moșnenilor C.-Lung, va fi exploatată de Cooperativa «Frăția».
- «*Neamul Românesc*» din 23 Septembrie: Specula cu lemnele și rolul Casei Pădurilor.
- «*Curentul*» din 23 Septembrie: *Cezar Cristea*: În ajutorul viticultorilor --- măsuri pentru confecționarea în regie din pădurile Statului a doagelor de gorun (dispoziția Min. Agric. și Domenii). Excursia de studii a Inginerilor silvici bulgari.
- «*Curentul*» din 23 Septembrie: Cronica lemnului. *V. C. Filip*: piața internațională: Suedia, Finlanda, U. R. S. S., conjunctura lemnului românesc.
- «*Dreptatea*» din 23 Septembrie: *Paul Teodorescu*: Scandalul cu lemnele de foc, o decizie fără efect. Ce e cu Penescu Kertsch? răspunderile d-lui Valer Pop.
- «*Curentul*» din 23 Septembrie: Revalorizarea lemnului; conferința internațională dela Paris.
După creuzotare, lemnăria, ce e la C. F. R.? Catastrofală alunecare de teren în jud. Buzău.
- «*Epoca*» din 24 Septembrie: Tot chestia lemnului.
- «*Curentul*» din 24 Septembrie: *Dragoș Vrânceanu*: Asigurarea socială. Necesitatea organizării în breaslă a lucrătorilor de pădure; un exemplu de felul cum trebuie apărați. Proletarizarea satelor de munte: lucră-

- torii de pădure în regimul fondului bisericesc bucovinean, — un exemplu.
- «*Curentul*» din 24 Septembrie : Aprovizionarea populației cu lemne de foc (rezultatul măsurilor luate de guvern).
- «*Prezentul*» din 25 Septembrie : Fixarea prețurilor de vânzare la rampă și depozite a lemnului de foc. Decizia Ministerului de Inuds. și Comerț.
- «*Timpul*» din 26 Septembrie : Prețul lemnului de foc se menține ridicat.
- «*Neamul Românesc*» din 23, 26 și 29 Septembrie : *Prof. Nicolae Iorga* : *Somnătorii de ruine și pustiu* (III, VI, VIII) distrugerea pădurilor. Jaful forestier : C. A. P. S.-ul să ia aminte; împăduriri de către Stat, în locul particularilor, antreprenori.
- «*Adevărul*» din 25 Septembrie : *Nemo* : Vânătoarești — Luna cerbilor.
- «*Neamul Românesc*» din 25 Septembrie : Jaful întreprinderilor forestiere. Ce zice Ministerul de Domenii ?
- «*Neamul Românesc*» din 26 Septembrie : O anchetă care se impune la Casa Pădurilor, pentru reimpădurirea golurilor lăsate de întreprinderile streine.
- «*Argus*» din 26 Septembrie : *M. Marian* : Comisia de Control a lemnului din Galați funcționează defectuos.
- «*Curentul*» din 28 Septembrie : *Alex. Olteanu* : Beneficiarii reformei agrare — pădurii vândute pe sume bagatele; Statul frustat cu $\frac{1}{2}$ milion, un regim de exploatare în Bihor.
- «*Neamul Românesc*» din 28 Septembrie : Indrăzneții evreo-maghiare; Soc. «*Lo-maș-Moroeni*» în fruntea contraveniențelor.
- «*Curentul*» din 28 Septembrie : Problemele agricole: conferința d-lui *Consilier C. Sescioreanu*, la Radio.
- «*Ordinea*» din 28 Septembrie : Surparea unui deal împădurit în jud. Buzău.
- «*Curentul*» din 29 Septembrie : *Probleme forestiere (colț)*. *V. C. Filip* : Reducerea exploatărilor pădurilor de rășinoase e o necesitate națională, din grija de a ne menține independența economică.
- «*Curentul*» din 30 Septembrie : *Ing. Cezar Cristea* : răspuns la problema *palestiniană*. Surplusul populației evreești e o realitate îngrijorătoare; cum se poate soluționa la noi; ce e în industriile *petroliferă și forestieră* ?
- «*Prezentul*» din 30 Septembrie : *I. Clopoșel* (art. fond). Pădurea, mijloc de prosperitatea țării și astăzi. Din «*Istoria Munților Apuseni*» — de *Mitropolitul Al. Sterca Șuluțiu*.

Ing. Cezar Cristea

ȘCOALA SUPERIOARĂ DE SILVICULTURĂ DIN THARANDT SECȚIE A POLITEHNICII DIN DRESDA.

Programa analitică a cursurilor.

I. Științe naturale aplicate în silvicultură.

Sachsse : Studiul stațiunii (Soluri); Exerciții.

Grosskopf : Introdúcere în soluri : Introdúcere în studiul solurilor și stațiunilor coloniale.

Bavendamm : Exerciții de determinare a plantelor indicatoare a solurilor (II. Criptogame, în special mușchii), și în cunoașterea speciilor lemnoase iarna. Excursii.

Huber : Constituția și viața arborilor. Practica microscopică. Morfologia și fiziologia celei vegetale. Fito-patologia. Conducere de lucrări științifice (doctorate).

Rubner : Sociologia plantelor.

Prell : Zoologie forestieră : Exerciții și Cologvii. Conducere de lucrări științifice.

Gierisch : Chimie anorganică.

Wienhaus : Tehnologie silvico-chimică. Practică de chimie-vegetală ; chimia lemnului. Progrese în chimia vegetală II ; uleiuri eterice, balsamuri, rășini.

II. Matematica și științele ingineresti aplicate în silvicultură.

Hugershoff : Matematica aplicată tehnic și biologic. II. Topografie; Instrumente; Desemn de planuri: Fotogrametrie II; Exerciții la Fotogrametrie II. Exerciții speciale de Fotogrametrie. Ridicări cartografice cu aplicarea specială a metodelor de fotogrametrie.

III. Științe forestiere.

Rubner : Silvicultura I; Seminar la silvicultură.

Röhrl : Dendrometrie. Știința exploatarei forestiere. Estimație; calculul rentabilității.

Heske : Amenajament : I, II; Exerciții. Politică forestieră. Introducere în silvicultura colonială. Aprovizionarea lumii cu lemn.

Jentsch : Legislația silvică.

Rubner : Istoria silviculturii.

Mantel : Istoria dreptului silvic.

IV. Științele de drept, stat. și economie aplicate în silvicultură.

Mantel : Exerciții la economia politică, pentru silvicultori. Finanțe, pentru silvici. Legislația forestieră. Drept vânătorească.

V. Alte materii predate.

Köhel : Punerea în valoare a vânătoare; Piscicultura.

Vietighoff : Protecția.

Pieper : Introducere în agricultură.

Bavendamm : Viața și constituția bacteriilor.

Schmuntzsch : Educația fizică.

Pentru studenții cari intră în semestrul I se vor ține, în urma noului plan de studiu, următoarele cursuri :

Introducere în silvicultură; Națiune (Volk) și Stat; Drept german; Națiune și economie; Chimia anorganică; Geologie I; Botanică generală; Meteorologie; Matematică.

M E R C U R I A L E

CRONICA LEMNULUI

1. COMERȚUL INTERNAȚIONAL AL LEMNULUI LA O RĂSPATIE ?

Considerațiuni generale. Toată conjunctura economiei mondiale este dominată de evoluțiunea prețurilor materiilor prime, care antrenează ansamblul tuturor prețurilor.

În ultimele săptămâni, piața diferitelor materii prime a fost destul de agitată și cursurile multor materii au înregistrat scăderi brusce. O apreciere a situației generale se rezumă în următoarele cifre indiciale (baza, cursurile la 30. XII. 1936 = 100) :

	1934 31 Dec.	1935 31 Dec.	1936 30 Dec.	1937 27 Mai	1937 21 Oct.
Cupru	58.92	73.14	100	127.58	93.73
Plumb	38.09	56.07	100	84.91	65.02
Zinc	60.41	74.—	100	117.35	88.01
Bumbac	98.26	92.70	100	101.82	65.23
Grâu	74.77	84.26	100	91.50	72.52
Cauciuc	59.93	61.62	100	94.88	59.93
Lână	66.53	86.79	100	103.50	85.79

Ăceste date evidențiază cursul diferitelor materii prime, care a atins maximum în luna Mai a. c., și astăzi continuă să coboare în mod brusc.

Baissa ivită pe piața mărfurilor și a acțiunilor a indispus până la panică și bursa din New-York. (Well Street), care în ultimele săptămâni, a cauzat multe incidente pe piața financiară americană.

Până de curând, se credea că baissa declanșată pe piața mărfurilor și a acțiunilor n'ar fi decât o reacțiune inevitabilă, găsită de unii chiar utilă, fiind un corectiv al prețurilor, grație căruia afacerile s'ar așeza pe baze mai solide.

În toamna anului 1936, când campania de înarmare engleză ridică cererea de materii prime, și când se făceau mari cumpărături pentru creșterea stocurilor de rezervă, prețurile se urcaseră disproporționat de mult.

Depozitele de mărfuri ajunseseră să fie golițe.

Odată cu creșterea ofertei, prețurile au început să scadă, dela limita foarte urcată din Mai 1937, la un nivel corespunzător cu cererea sporită și capabil să stabilească echilibrul producției mărite. În multe domenii însă, prețurile au scăzut dincolo de limita unei nivelări rezonabile, făcând imposibilă acoperirea costului de producție.

Fenomenul de scădere, produs la majoritatea materiilor prime, este considerat de diferiți economiști americani, ca fiind trecător, deoarece țările producătoare de materii prime trec printr'o conjunctură destul de vioaie. În timp ce depozitele de materii prime sunt aproape epuizate și veniturile agriculturii continuă să fie destul de bine asigurate.

La proporțiile pe cari le-a luat astăzi, baissa va fi un fenomen cu influențe simțite. Credința nestrămutată în continuarea avântului economic de astăzi a fost sdruncinată în lumea comercială.

Febra cumpărăturilor, care a caracterizat primul semestru din 1937, a făcut loc în multe domenii, unei atitudini rezervate. Rezerva angajamentelor este agravată de știrile ce stăruie tot mai mult că, multe comenzi ar fi fost chiar anulate.

Industria de războiu, care a contribuit într'o mare măsură la redresarea pieții internaționale economice, este suficient aprovizionată. Supraproducția se afirmă tot mai mult, în timp ce consumul nu pare să fie la înălțime. Dăm pentru exemplificare humbacul, a cărui producție este: în America de 17.573.000 baloturi față de 11.609.000 baloturi în 1936, iar în Egipt de 3.319.000 baloturi contra 1.956.000 în 1936.

Cea ce va fi mâine nu poate să afirme nimeni.

Piața lemnului trăește fenomenul general descris mai sus. Febra înarmărilor Angliei, completată cu programul construcțiilor muncitorești, au provocat în anul 1936 cereri crescânde în compartimentul lemnului, de unde scăderea vertiginoasă a prețurilor.

Concomitent cu cererile masive ale piețelor importatoare, s'au produs cereri susținute de lemnărie în țările exportatoare forestiere, cari au cunoscut aceiași repriză economică ca și celelalte țări.

În intervalul Aprilie 1936—Mai 1937, din cauza cererilor neobișnuite pentru lemnărie, atât pe piețele importatoare cât și pe piețele interne ale țărilor exportatoare, s'a desfășurat criza de subproducție în industria lemnului a țărilor exportatoare din Europa.

Prețurile lemnului au urmat în de-aproape cererile piețelor consumatoare, începând din toamna anului 1935 și până în Mai a. c., când au atins — pare-se — plafonul maxim.

După cum am arătat în cronicile precedente, începând din Iunie a. c., piața internațională a lemnului a fost dominată de un calm inerent, ce desparte sezonul vânzărilor de primăvară de sezonul vânzărilor în completare din fiecare toamnă.

Contrar calculelor obișnuite, calmul din vară persistă și astăzi, așa că sezonul de toamnă se soldează cu... deziluzii pentru fabricanții optimiști.

În lipsa cererilor curente, premergătoare angajamentelor ce se încheie în această epocă, prețurile lemnului nordic sunt pe punctul de a ceda. Din informațiile ce ne-au parvenit, U. R. S. S. ar fi redus chiar prețurile din vară cu 2-3 %/sds, iar Finlanda este gata să facă aceleași concesii.

Rezistența piețelor importatoare este motivată de urcarea neașteptată a navlurilor, cari făceau imposibile prețurile de revenire cif.

Piața navlurilor, angajată — în ultimele zile — într'o baissă, ce poate merge până la 30-40% sub navlurile actuale, va determina în mod indiscutabil o redresare a prețurilor de revenire cif.

Scăderea navlurilor va reanima comerțul internațional al lemnului. Prețurile fob vor fi menținute și siguranța transacțiilor va însănătoși piața lemnului, spre satisfacția atât a exportatorilor cât și a importatorilor.

Dacă luăm în considerație mărirea cheltuelilor de fabricație, costul ridicat al lemnului rotund și lipsa unor stocuri importante de mărfuri la fabricile de cherestea, putem conchide că prețurile atinse de produsele lemnoase până astăzi, vor fi menținute, contrar se va lucra sub prețul de producție ca și în anii 1932-1935.

Scăderea navlurilor cu 30-40% deschide noi perspective pentru piața lemnului.

2. EXPORTUL NOSTRU FORESTIER ÎN LUNILE IANUARIE-SEPTEMBRIE 1937.

Situația exportului de produse forestiere în nouă luni ale anului curent, comparativ cu aceeași perioadă a anului trecut, este mulțumitoare numai din punct de vedere al intereselor industriei forestiere din România, nu și din punct de vedere al intereselor pădurilor noastre.

În acest timp, s'au exportat pe sorturi, următoarele cantități (exprimate în tone):

	1937	1936
rășinoase	550.610	459.134
foioase	118.287	101.413
lemn rotund	55.991	71.936
placaje	2.407	742
lemne de foc	96.961	64.278
total	824.256	697.503

Exportul forestier al României a încercat o majorare de 18% față de cantitățile exportate tot în nouă luni ale anului trecut.

Sau exportat 457.098 tone cherestea de rășinoase în 1937 față de 412.041 tone în 1936 și 66.938 tone cherestea de fag față de 47.316 tone în 1936.

Exportul a sporit în Anglia și în Orientul apropiat, scăzând în Ungaria, Germania, Franța și Grecia.

În ultimele două luni, exportul cherestei de rășinoase a scăzut considerabil. În August 1937 s-au exportat 44.458 tone cherestea de rășinoase față de 58.202 tone în 1936, iar în luna Septembrie a. c., exportul de aceeași marfă a fost de 47.069 tone față de 63.762 tone exportate în Septembrie 1936, ceea ce reprezintă o scădere de 42%.

Această scădere se datorește reducerii din ultimele luni a tranzacțiilor cu Anglia cât și lipsei de vapoare pentru transportul mărfurilor, ce stau de 2—3 luni în depozitele de manipulație din Galați, Brăila și Constanța.

Se scontează un export de lemnărie mai susținut în lunile Noembrie și Decembrie a. c., din cauza scăderii neviurilor. Acum 3 luni nu se găseau vapoare pentru exportul lemnului în Anglia nici la 20£/22 m³, iar astăzi, armatorii vaselor de mai mare tonaj, le oferă la 18 £/22 m³ Galați—Anglia. Navlul pentru cherestea de rășinoase ce se transportă în Egipt ajunsese la 9—9.10 £/2 m³ Galați—Alexandria, și astăzi se poate încheia la 8.10—8 £/22 m³.

Numeroase partizi pentru Grecia, devenite ca și anulate, din cauza navlurilor excesiv de mari, vor putea fi livrate până la închiderea navigației pe Dunăre.

3. EXPLOATAREA PADURILOR DE RĂȘINOASE ÎN NOUA CONJUNCTURĂ.

Perspectivile exportului de rășinoase, pentru anul 1938, nu sunt prea mulțumitoare, mai ales că piața engleză așteaptă să lichideze ultimele comenzi făcute în România.

Ținând seama de conjunctura actuală, și luând în considerație hotărârea ETFC-ului de a reduce exportul cherestei de rășinoase pentru 1938 cu 10% față de cantitățile exportate în anul curent, problema reducerii exploatărilor forestiere trebuie situată în primul plan al preocupărilor organelor noastre de resort.

În această direcție, d-l Ing. I. G. Dumitrescu, directorul Asoc. Industriilor Forestiere, într'un articol «Exportul de cherestea și exploatarea nerațională a pădurilor», apărut în ziarul «Excelsior» din 6 Noembrie a. c. preconizează:

«Atât întreprinderile forestiere cât și autoritățile silvice, să caute să reducă tăerile cu 10—15 la sută, în raport cu cele din anul curent. Această reducere trebuie aplicată de fiecare întreprindere sau colectivitate ce exploatează în regie, chiar dacă ar face rezerve pentru anul viitor. Economiceste este mai bine să scadă cantitatea decât să scadă prețul. Dacă fiecare ar căuta să arunce reducerea asupra vecinului, chiar ar fi justificată această reducere — se va ajunge la scăderi de prețuri, cari ar diminua încasările brute cu mai mult decât dacă ar scădea voluntar cantitatea cu procentul menționat.

Reducerea tăerilor în pădurile de rășinoase poate împiedica căderea prețurilor și primirea fabricanților de cherestea. Menținerea prețurilor curente va asigura îrgirea lucrărilor de refacerea pădurilor în cadrul ofensivei silvice, ce s-a pornit dela un capăt la celălalt al țării.

Reducerea tăerilor în pădurile de rășinoase, rămâne un deziderat apreciat și comentat, ca și proiectul pentru înființarea unui depozit de manipulație al industriei românești, în Galați. Acest proiect, o utopie a momentului, a provocat o mare nervositate în rândurile tuturor manipulanților de lemnărie din Galați, deși unii dintre ei, angrenați în mod solidar în mecanismul economic general, nu au fost vizați de noi.

În cadrul preocupărilor de viitor, pentru cruțarea pădurilor tinere de rășinoase, s'a pus problema fabricării celulozei din stuful ce crește în Delta Dunării.

În această ordine de idei, ziarul «Curentul» înscrie o nouă pagină de aur în activitatea se desfășoară pentru oprirea tăerilor barbare a pădurilor de rășinoase, care sunt reclamate de consumul devastator pe care-l însemnă industria cherestelei și de necesitatea unei mari cantități de celuloză pentru fabricarea hârtiei.

Conform experiențelor inginerului chimist Coțescu, dela Herăstrău, dintr'un kilogram de stuf se pot scoate 400 grame celuloză. Delta Dunării, unde stuful ocupă o suprafață de cca 350.000 Ha, poate furniza anual cca 3—4 miliarde kg. stuf.

«Dacă ministerul de agricultură este interesat să îndepărteze topoarele — spune d-l Pamfil Șecaru în articolul *Obligații pentru ziua de mâine*, apărut în ziarul «Curentul» din 30 Octombrie a. c. — «ce s'au abătut neîndurate asupra «pădurilor de brad, ministerul de industrie poate să impună trustului hârtiei finanțarea unor experiențe cât mai ample spre a se obține cu orice preț celuloza din stuful de baltă.

«Pasivitatea își conturează sinistrelle ei scadente: despădurirea țării, sărăcirea patrimoniului public».

Dinamismul pușinilor dintre noi, cari cerem reglementarea tăerilor în pădurile de rășinoase și scoaterea lemnului de sub tutela importatorilor, misiților și manipulanților, produce disonanță în mijlocul preocupărilor vremelnice ale multor profitori.

Aveam convingerea că naivitatea acelor ce reclamă cruțarea pădurilor de rășinoase, va fi generalizată. Până atunci, însă...

4. PREȚURILE LEMNULUI LA EXPORT.

Cherestea de rășinoase.

Stagnarea exportului de lemnărie în lunile August și Septembrie, a prilejuit intermediarilor, să considere situația lemnului nostru la export ca și compromisă, influențând într'o mică măsură rezistența fabricanților.

Punctul critic este considerat însă ca depășit, astfel încât prețurile cherestelei de rășinoase se mențin la nivelul atins în luna Mai a. c.

Dacă exportul în Grecia și Italia, va fi normalizat, putem sconta o însă-nătoșire a exportului nostru în Mediterana, cu prețuri stabilizate și cereri de mărfuri bune în calitățile IV-a, Alexandria și tombante.

În ultimile săptămâni s'au încărcat numeroase partide pentru Grecia.

Față de slăbirea navlurilor, încărcările de lemnărie pentru Orient vor fi mai active în lunile Noembrie și Decembrie a. c.

Cheresteaua de fag.

Inregistrăm cu satisfacție majorarea exportului de fag, sub formă de cherestea, cu 50% față de cantitatea exportată în anul 1936, în timp ce cheresteaua de rășinoase a încercat o majorare redusă de 10%.

Prețurile cherestelei de fag, au fost majorate cu 5—10% prin lista minimală din 25 Septembrie a. c.

Prețurile medii, fob Galați sau Constanța, sunt următoarele:

Cherestea de fag — calit. tombantă dela 2 m. în sus 2150—2300 lei/m³.

" " " " " 1—1.90 m: 1700—1750 "

" " " III " 2 m în sus 1800—1900 "

S'au exportat cantități mari de fag în Egipt, Siria și Palestina.

Lemnul rotund de tei, plop, mesteacăn și arin.

Desvoltarea industriei placajului și a fabricelor de chibrituri din Grecia, Siria, Palestina și Egipt, au produs o cerere permanentă pentru lemnul rotund de tei, plop, mesteacăn și arin.

În ultimii patru ani, aceste cereri au fost mărite subit, și cantități masive de tei, plop, mesteacăn și arin, sub formă de lemn rotund, au fost exportate în bazinul Mediteranei Orientale.

Prețul acestui material a fost majorat treptat, ajungând astăzi, conform listei minimale din 25. XI. a. c., la 1800 lei/m³ fob, netto cassa.

Treptat cu majorarea prețului fob, s'au redus exigențele dimensionale și calitative ale importatorilor pentru astfel de materiale.

Calitativ, lemnul rotund de tei, plop și arin, trebuie să fie cl. I—II-a, cu puține noduri sănătoase și chiar cu putregai la mijloc, — dacă nu depășește diametrul de 10 cm și să fie concentric.

Față de cererile mari pentru export în bușteni de plop, tei și arin, și având în vedere nevoile în material pentru fabricile de placaj, ce funcționează în România, este nevoie să se reglementeze exportul acestui articol și să fie limitat la grosimile mai mici ca 28—30 cm.

Date fiind debușeurile create în ultimii ani lemnului de tei, plop și arin, care este căutat sub formă de bușteni, cl. I—II și III-a, dela grosimea de 20 cm și dela 1.80 m lungime în sus — socotit din 10 cm în 10 cm —, se pune problema de a conduce pădurile de foloase, în care teiul și plopul cresc în stare diseminată, să producă lemn de lucru în astfel de esențe.

Teiul dobrogean, al cărui debușeu este asigurat, — fie sub formă de lemne pentru foc, pentru piețele Galați, Brăila, Reni și tot Sudul Basarabiei, cari pot consuma până la 1500 vagoane anual, fie sub formă de bușteni pentru fabricile

de placaje sau la export — vine să determine regimul și modalitatea de tratament ce trebuie aplicat pădurilor din Măcin, Cerna și Niculițel.

5. PIAȚA LEMNELOR DE FOC

Cu cât intrăm în iarnă, cu atât criza lemnelor de foc devine tot mai acută. Din toate părțile se ridică proteste contra speculei ce se face cu lemnele de foc.

Prețurile de engros ale lemnelor de foc sunt destul de urcate, deoarece cheltuielile de exploatare și transport s'au mărit considerabil, ajungând în unele locuri duble față de cele avute în anul trecut.

Din cauza epuizării aproape totale a lemnelor de foc, tăiate în anul 1936/37, se vor aduce pe piața consumatoare și lemne tăiate în lunile Septembrie-Octombrie a. c.

Prețurile lemnului de foc, în vigoare pe piața Galați, sunt următoarele :

fag cl. I—II—III	6700	lei/10 tone	cheul Dunării
stejar cl. I—II	6700
fag tăiat despicat	7800—8000	loco depozit
tei de Dobrogea	5000
salcie	4100—4500

Majorarea prețurilor lemnului de tei și salcie a fost posibilă în cursul acestui an, deoarece în baza unui acord între direcțiile silvice din București și Constanța, s'a putut crea un comandament comercial silvic și unitar în regiunea Galaților, în sensul că lemnele CAPS-ului furnizate de ocoalele silvice din Dobrogea de Nord sunt desfăcute exclusiv prin depozitele CAPS-ului din Galați. În cazul când acest comandament ar fi acceptat și de direcțiile silvice Craiova și Lușoș, CAPS-ul ar desface anual în Galați cca 6000 vagoane lemne de foc, și veniturile ar putea fi mărite considerabil.

Galați, 11 Noembrie 1937.

V. C. Filip.

C. I. B.

Comunicat pentru presă.

Viena, Oct. 1937.

Au apărut: *Buletinul lunar de statistică și Informațiile economice* publicate de Comitetul internațional al lemnului. Din acestea aflăm că târgul internațional al lemnului a marcat în luna Septembrie o oarecare tendință de slăbire în special spre sfârșitul lunii. Această scădere a fost în special de natură psihologică și a fost provocată pe deoparte de speculațiunile importatorilor și pe de altă parte de temerile generale în ce privește viitorul târgului de lemn, aceasta în corelație cu tensiunea politică, scăderile bursiere și căderea prețurilor materiilor prime. Publicarea deciziilor Adunării generale a Etec-ului, la Stokholm, care a anunțat

o scădere de 10% a contingentului de export, a avut drept efect să calmeze târgul și în urma acestuia, o fermitate a prețurilor de lemn.

Bazându-se pe statistică, *Informațiile economice* dau o vedere de ansamblu detaliată asupra dezvoltării târgurilor în toate țările producătoare și consumatoare importante.

Exportul diferitelor țării este următorul :

August 1937.

Țara de origină	Exportul total în m ³	Din care, chereștea de lemn moale și rabolat	
		în m ³	în standarzi
Norvegia	32.137	21.902	4.685
Suedia	573.299	509.823	109.123
Finlanda	1.570.787	694.899	148.737
U. R. S. S.	1.555.412	759.910	162.652
Estonia	77.888	59.297	12.692
Letonia	348.981	63.801	13.656
Lituania	64.422	30.312	6.488
Polonia	255.382	146.631	31.385
Cehoslovacia	184.449	47.491	10.165
Austria	215.516	62.128	13.298
Jugoslavia	109.943	51.499	11.023
România	143.568	94.262	20.176
Total	5.131.784	2.541.955	544.083

R E C E N Z I I

J. Pardé. — Les conifères. — 300 p. 3. octav. Editura La Maison Rustique. 26, Rue Jacob, Paris (VI-e) 1937. Prețul 224 lei.

Faptul că grupa coniferelor este mai redusă la număr decât cea a folioaselor, a îndemnat pe mulți autori să se ocupe de ele, dând la lumină tratate și manuale voluminoase. Așa se explică de ce avem un tratat de conifere complet, în limba germană¹⁾, dar nu avem tot în aceeași limbă și în același gen, un manual despre folioase al lui Schweider²⁾ și cel al lui Dippel³⁾ -- în afară că ultimul este vechiu -- sunt scrise mai mult din punct de vedere sistematic, le lipsește nota forestieră. Manualul lui Beissner, este în această privință superior. Cu toate că autorul este horticultor, el a dat multă atenție laturei forestiere a speciilor. A face un manual de folioase în acest fel, ar necesita câteva zeci de volume. Ori o asemenea muncă nu ispitește pe origine.

Manualul actual de conifere al d-lui Pardé s'a născut din dorința conducerii

casei de editură La Maison Rustique din Paris, de a da publicității un manual accesibil la câți mai mulți amatori, bine înzestrat cu fotografii și desene și cât mai portabil. În ce măsură a putut, corespunde acestor condiții, vom vedea mai jos.

Cetitorii noștri cunosc prea bine pe d-l Pardé, d-sa fiind autorul destul de cetitei lucrări: *Traité pratique d'aménagement des forêts*. Sub latura de dendrolog-botanist credem că este mai puțin cunoscut.

Totuși, d-sa începe în 1912 să publice o lucrare de proporții mari asupra coniferelor, intitulată: «*Iconographie des conifères fructifiants en France*». Trebuie să regretăm că din această operă atât de utilă n'a apărut decât 6 fascicule, până la începerea războiului în 1914. Din ce motive n'a fost continuată după războiu nu știm încă.

Cum vedem, d-l Pardé este un vechiu inițiat în conifere și tot odată un competent în aceste chestiuni. D-sa mai are un studiu asupra introducerii esențelor exotice în pădurile Europei occidentale. Aceste lucrări i-au ușurat mult autorului sarcina ce și-a luat, de a da publicității un manual bun despre conifere.

Cum o spune la început, scopul a fost ca lucrarea să fie mai mult practică, de cât științifică. Astfel chelle de determinare nu sunt făcute după organele de reproducere, ci după cele vegetative: muguri, lujeri, frunze, care sunt mai la în-

1) Beissner. *Handbuch der Nadelholzkunde*. Ediția 2-a. 1930, în 2 vol.

2) Schneider C. *Handbuch der Laubholzkunde*, 2 vol. 1911.

3) Dippel. *Handbuch der Laubholzkunde*, în 3 vol. 1889—1893.

demâna noastră, ceea ce ușurează mult determinarea.

Lucrarea este alcătuită din două părți. Prima parte intitulată: Coniferele. În general, cuprinde 47 pagini.

În această parte găsim locul coniferelor în regnul vegetal. Se dă apoi o cheie a familiilor, după care vin apoi pentru fiecare familie, chei aparte pentru determinare. După acest capitol de sistematică, urmează un capitol de câteva pagini asupra distribuției coniferelor. Totul este expus pe scurt și foarte lămurit. În alt capitol se dă în mod lapidar, întrebunțările lemnului de conifere în general, pentru speciile mai importante. Foarte instructivă ne pare citarea coniferelor ce predomină în diversele părți ale continentelor. În China, specia cea mai importantă este *Cunninghomya sinensis*, în Japonia, *Chamaecyparis*... etc.

Capitolului relativ la întrebuințările lemnului de conifere, urmează în 20 de pagini, un capitol asupra culturii coniferelor. După ce autorul se ocupă de condițiile ecologice, care corespund mai bine coniferelor, tratează, chestiunea înmulțirii coniferelor și a tratamentului de aplicat lor în pădure.

Ultimul capitol al părții I-a cuprinde inamicii coniferelor și mijloacele de combatere.

Partea doua a lucrării, care cuprinde cele 240 pagini, este intitulată «genurile și speciile». Aici găsim, după ce descrie fiecare gen, o cheie pentru determinarea speciilor, tot după caracterele organelor vegetative. Acestel chei îi urmează descrierea, de cele mai multe ori foarte pe scurt, a speciilor. Aproape la fiecare specie se dau și caracteristicile forestiere, dacă ele au importanță pentru economia silvică... etc.

Nu lipsește din această descriere nici una din speciile exotice, ba chiar sunt amintite și unele varietăți și forme.

Mai bine de 60 de fotografii de mărimea unei pagini, ne arată mulți arbori în portul lor izolat.

Cele 27 deseme înlesnesc mult cunoașterea diferitelor organe ale speciilor principale.

Lucrarea fiind concepută ca să fie des consultată, este întovărășită, la finele ei de o listă alfabetică a familiilor, triburilor, subtriburilor, genurilor și speciilor. Pentru cititorii ce n'au putința să folosească tratatul de conifere al lui Beissner, fie din cauza limbii, fie din cauză că este hănește mai puțin accesibil, vor găsi în «Coniferele» d-lui Pardé o bună compensare.

Dr. Anton V. Rădulescu

Contele Arigoni degli Oddi:
«*Italian Woodpeckers and Their Protection*».

(Ciocănitoresile italiene și protecția lor).

În «Third Bulletin of the International Committee for Bird Preservation» (Al treilea buletin al Comitetului Internațional pentru Protecția Păsărilor). New York, 1931.

Articolul mai poartă ca subtitlu «Ciocănitoresile și conservarea pădurilor».

Autorul începe prin a arăta că Ministerul Italian al Economiei Naționale a oprit încă din 1927 vânătorearea ori capturarea oricărei specii de ciocănitoresi. Pentru noi este poate într-o măsură ciudată că a fost nevoie de o astfel de interdicție formală; la noi nu se găsește nimeni să vâneze ciocănitoresi. În Italia însă, până la această punere sub protecție, au figurat în lista vânatului; autorul găsește de cuvîntă chiar să discute valoarea lor vânătorească, stabilind că în general este redusă. În schimb ca distrugători ai ina-

micilor pădurii joacă un rol de maximă importanță. Măsura luată a fost necesară mai ales pentru protejarea plantațiilor de plop canadian contra larvelor lui Saperda populnea. Se menționează că distrug și o mulțime de alte insecte. Autorul afirmă că a examinat câteva mii de stomacuri, găsind conținutul lor compus 70-90% din insecte vătămătoare plantelor. Aici poate ar fi fost indicat să dea relații mai amănunțite asupra cercetărilor sale : după cum am avut ocazie să arăt de curând, în alte țări (inclusiv România) s'a constatat că brana cocănită variază foarte mult după specle și anotimp : deci chestiunea cu greu ar putea fi generalizată.

Urmează o trecere în revistă a speciilor din Italia, insistându-se asupra celor mai frecvente : se arată răspândirea

lor în țară, câteva caractere pentru identificare și pe scurt felul de viață. Se accentuează că în general despăduririle și mai ales distrugerea arborilor bătrâni scorburoși aduc o grabnică dispariție a ciocănitărilor. Autorul exprimă dorința de a se proceda la mărirea numărului lor chiar pe cale artificială, cum s'a făcut în Germania și în alte țări, unde lumea și-a dat seama de marile foloase aduse de ele.

Pentru a termina merită relevată mențiunea specială făcută de autor asupra valorii estetice a acestor păsări, pe care le numește : «una din cele mai frumoase podoabe ale pădurilor și parcurilor noastre». O părere la care desigur se va asocia oricine a avut curiozitate să le observe în natură.

Ing. S. Pașcovski

A APĂRUT :

CURS DE AMENAJAMENT

predat la Școala Politehnică din București
de d-l Prof. V. N. STINGHE

465 pagini scrise la mașină și litografiate.
Costul este de 120 lei exemplarul cartonat.

D-nii ingineri din provincie și-l pot procura contra ramburs dela
Librăria „Politehnicum” Str. Polizu, București II, trimițând
un acout de 40 lei prin mandat postal.

REVISTA REVISTELOR

FORSTARCHIV.

Caetul 5, Martie 1937.

F. Schwerdtfeger și G. Stahl.

Untersuchungen über die Bekämpfung des Kiefernspanners mit Kontaktgiften.

Cercetări cu privire la combaterea lui *Bupalus piniarius* L. cu otrăvuri de contact (5 pg.).

Cu prilejul puternicelor atacuri de *Bupalus piniarius* L. în Germania, în anii 1925—29 și în special în ultimii ani, importante suprafețele au fost prăfuite cu otrăvuri de mâncat (Frassgiften). Acțiunea otrăvurilor întrebuițate, în special arsenatul de calciu, n'a fost însă multumitoare. În 1929, combaterea sa făcut cu succes întrebuițându-se otrăvuri de contact. Sfârșitul calamității de *Bupalus* n'a permis o repetare a cercetărilor, care să aducă o confirmare, o consacrare, a acestor otrăvuri. În cercetările de laborator, *Weiss* a putut stabili că omida de *Bupalus* este mai rezistentă la otrăvurile de contact decât *Panolis* (Trachea) *pini-perda*. *Grösswald* a arătat, pe de altă parte, prin cercetări minuțioase, factorii exteriori și elementele care influențează dispoziția fiziologică a acestor dușmani ai pădurilor la acțiunea otrăvurilor de contact. Dar cu toate aceste cercetări, problema importantă pentru practica silvică. — care otrăvă și în ce condiții o

combatere sigură a lui *Bupalus piniarius* cu otrăvuri de contact, e posibilă? — n'a putut fi rezolvată. Mărirea numărului de *B. piniarius* în ultimii ani a făcut absolut necesară o reluarea a problemei. Pentru a evita combateri costisitoare și inutile din partea proprietarilor de păduri și a Statului, Secțiunea de protecția pădurii din Institutul Forestier Prusian a procedat la o examinare comparativă a tuturor otrăvurilor de contact din comerț, în laborator și pe teren.

Scopul cercetărilor a fost să stabilească dacă omida de *Bupalus* poate fi combătută cu otrăvuri de contact și care otrăvă este cea mai eficace. Rezultatele experimentațiilor sunt următoarele:

1. Otrăvurile cu bază de *Derris*, *Pyrethrum*, *Veratrin*, care în combaterea lui *Panolis pini-perda* s'au dovedit eficace, practic vorbind, n'au influențat mare asupra omidelor de *Bupalus piniarius*, nici chiar în primele stadii;

2. O acțiune bună și relativ sigură este de așteptat dela otrăvurile cu bază de *Dinitrokresol*. Omida de *Bupalus* se combate ușor și cu succes în primele 4 stadii și chiar în al V;

3. Otrăvurile cu bază de dinitrokresol pot fi periculoase pentru om. animale și plante; de aceea să se întrebuițeze numai luându-se anumite măsuri de precauțiune. Reprezintă, prin urmare, numai o metodă tranzitorie care face posibilă o

combateră a lui Bupalus piniarius și Noinei (*Liparis monacha*).

Rămâne deci să se găsească o otravă puternică de combatere a acesteia, dar fără neplăcutele ei proprietăți.

H. Gusovius.

Zur Frage der Auswahl und Beurteilung der Frostwärter.

A supra problemei alegerii și examinării aspiranților (candidaților) la funcțiile de brigadier și pădurar (5 pg.).

Un articol din domeniul orientării profesionale, cu specială privire la modul de recrutare a candidaților pentru funcțiile medii și inferioare din administrația silvică. Se arată că utilizarea testelor nu a condus la rezultate mulțumitoare. O metodă practică e sistematizarea și perfecționarea așa numitelor *Eindrucksauslese*. În afară de acestea, centralizarea comisiunilor examinatoare. Ca model pentru organizarea comisiunilor de examinare silvice sunt date cele similare din armată. De asemenea, e indicată o adunare de material informativ cu privire la calitățile principale profesionale, care material să ghideze comisiunile examinatoare.

[La finele articolului se indică literatura utilizată (*Quellennachweis*)].

A. Dengler.

Zur Weck'schen Auseinandersetzung mit meiner Besprechung von Bärenthoren 1934.

A supra controverselor cu Weck relativ la articolul meu din 1934 despre *Bärenthoren* (2 pg.).

Un răspuns-polemică cu Forstmeister Dr. Weck.

«Revista revistelor» făcută pe specialități dovedește încăodată folosul acestei metode de a prezenta noutățile din reviste, cititorilor.

Pentru cărți, următoarele recenzii:

Wirtschaftsbewegungen und Forstbetrieb: Ebner A.

Deutschlands Wald- und Ackerböden: Bülow, K. v.

Waldmoose: Gaisberg, E. v., și Mayer, A.

Wiesenunkräuter: Wehsarg, O.

Der deutsche Wald: Welk, E.

Caetul 6/7, Martie 1937.

S. Graf von der Recke.

Aufforstung einer Grosswaldbrandfläche.

Impădurirea unui mare teren forestier incendiat. (6 pag.).

E vorba de lucrările întreprinse pe proprietatea Contelui Brühl, unde 750 ha, au fost incendiate în 1934 de un nebun. Autorul, care conduce treburile pădurilor Contelui, din Oct. 1935, a stabilit împreună cu ceilalți funcționari silvici un plan de lucru pe doi ani, în care timp își propune să reimpădurească suprafața incendiată.

În articolul de care ne ocupăm, arată punctele principale ale programului: golirea suprafeței incendiate, (de lemnul de foc cât mai e comercial), arborii arși, crăci, etc.), proiectul de împădurire, executarea lucrărilor privitoare la sol, procurarea mânilor de lucru necesare, procurarea de sămânță și puși, executarea lucrărilor culturale. Potrivit acestui plan, în 1936, au reușit să împădurească deja 370 ha.

Cu titlul de curiozitate cităm câteva cifre: sămânături de pin au costat 52 Rm. pe ha (200 lei); plantațiunii 1.3 m./0.5

m.) de pin. 110 RM/ha (4400 lei); plantațiuni cu plopi (butași de 1.50 m. lung.) 50 RM/ha (2000 lei); plantațiuni de molid (1.5 m/1.0 m.), 330 RM/ha (13.200 lei exclusiv valoarea puietilor; (întrubunându-se plantațiunea încheiată (Schrägplanzung) — metoda Prof. Münch —) cheltuelle s'au micșorat cu 90%, adică numai la 34 RM/ha (1360 lei).

J. Krahl-Urban.

Organisation der Beschaffung und Verteilung für den Kulturbetrieb benötigter Pflanzen und Samen.

Organizarea procurării și distribuției puietilor și semințelor necesare serviciului de cultură (a pădurilor) (3 pg.).

Cu formulare și descrieri se arată cum trebuie să se facă din vreme situația de excedente și deficite în materie de puieti și seminte pentru un an de activitate, în cadrul unui ocol și al organizației superioare, astfel ca lucrările să nu sufere.

W. Baak.

Frühjahrs- oder Herbstpflanzungen?

Plantațiuni de primăvară sau de toamnă? (1½ pag.).

Se dă reguli de urmat în diverse epoci și cu diverse esențe.

H. D. Stech.

Herbstpflanzung von einjährigen Kiefern.

Plantațiuni de toamnă cu puieti de pin de un an. (1½ pg.).

În Silezia Superioară, autorul a făcut experimentațiuni încoronate de succes.

plantând toamna puieti de pin de un an. Pentru motive de siguranță și întrebuințarea mâinei de lucru disponibilă, recomandă cu toată convingerea aceste plantațiuni.

K. Graumann.

Unverschulte oder verschulte Fichtenspflanzen?

Puieti de molid nerepicați sau repicați? (2 pag.).

Timp de zece ani a urmărit autorul, în paralel, într-o plață de experiență, creșterea puietilor nerepicați și repicați. Din datele prezentate reiese că puietii nerepicați au o creștere mai viguroasă. Recomandă reluarea cercetărilor și în alte stațiuni spre a se vedea dacă nu e cazul pentru o generalizare a metodei.

E. Herrmann.

Natrium Chlorat als erprobtes mittel gegen das Landrohr Calamagrostis epigeios.

Cloratul de sodiu ca remediu verificat în contra lui Calamagrostis epigeios. (4½ pg.).

Se publică un raport cuprinzând rezultatele cercetărilor sistematice întreprinse în anii 1933—36 în păd. Gross-Leiper (district. Trebnitz) de către firma I. G. Farbenindustrie.

Werner Bujakowsky.

Forstgartendüngung mit Nitrophoska.

Ingrășământul de pepinieră cu Nitrophoska.

Se publică rezultatele încercărilor de ameliorare a solului din pepinierele din Turingia, prin întrebuințarea preparatului numit Nitrophoska (care conține în-

tre altele: 12% azot, 12% fosfor, 21% potasiu, 15—18% carbonat de calciu). Se arată care sunt plantele indicate a fi ajutate (în creștere) cu acest îngrășământ, ce cantitate să se întrebuințeze, practic cum se aplică îngrășământul, ce lucrări anexe mai trebuiesc executate.

H. H. Hüf.

Basaltgrus — der Nachaltdünger armer Sandböden.

Praf de bazalt — îngrășământul durabil al solurilor nisipoase sărace (3 pag.).

În ocolul silvic Finonstal, s'a experimentat, în mare, praful de bazalt, ca îngrășământ, pentru a se vedea eficacitatea și randamentul întrebuințării. Se dau detalii în ce privește lucrările, costul lor, rezultatele obținute. În concluzie se arată că praful de bazalt este un îngrășământ extraordinar de bogat în minerale, care se descompun ușor și totuși destul de încet, făcut parcă anume pentru nisipurile sărace ale Germaniei. El va ajuta în special cultura foioaselor pretentioase, dar și mărirea productivității rășinoaselor. Totalitatea acțiunilor acestui unic îngrășământ durabil nu poate fi îndeajuns de prețuită. Merită însă chiar de azi o întrebuințare experimentală în marile lucrări. Dela el se așteaptă o schimbare a tehnicii culturii (silvice) pe solurile nisipoase sărace în baze și coloide.

E. Stentzel.

Neue Hilfsmittel und Geräte für den Kulturbetrieb.

Nouii instrumente și aparate pentru serviciul culturii (pădurilor), 9 pag.

O trecere în revistă a instrumentelor de cultură apărute pe piață în cursul anului

1936; în plus, expunerea rezultatelor obținute în Institutul pentru știința muncii întrebuințându-se aceste aparate, precum și spicuri din literatura de specialitate. Sunt prezentate și analizate astfel, instrumente pentru prelucrarea solului, pentru lucrări în pepinieră și pădure, protecția plantațiilor în contra vântului.

*

La Recenzii, următoarele:

Saat- und Pflanzschulen Forstabteilung des Badischen Finanz- und Wirtschaftsministerium:

Vierzig Jahre erfolgreiche Kalkanwendung in der Forstwirtschaft: Trümper, K. H.

Caetul 8, 15 Aprilie 1937.

F. Schwerdtfeger.

Die wichtigeren forstpathologischen Arbeiten des Jahres 1936.

Lucrările cele mai importante de patologie forestieră din anul 1936. (9½ pag.)

O cronică a publicațiilor — apărute în 1936 —, care s'au ocupat cu bolile arborilor provocate de animale, insecte, plante sau alte cauze anorganice. Un articol prea special pentru a fi rezumat. În semnalăm colegilor de specialitate, mai ales pentru literatura bogată citată.

A. Wobst.

Forststatistische Jahresberichte der Bayerischen und Braunschweigischen Staatsforstverwaltung für 1934 und der Mecklenburgischen für 1933.

Rapoartele anuale de statistică forestieră ale administrației silvice din Bavaria și Braunsch-

weig pentru 1934 și din Mecklenburg pe 1933 (3 pag.).

Ca în orice raport de statistică se arată și aici producția (m. c.) de lemn la ha. costul de producție, prețul la tulpină, venitul brut și net al pădurilor statului, vânatul recoltat în pădurile statului.

Cu titlul de informație, cităm următoarele cifre: pentru *Bavaria*: supr. päd. 849.199 ha.; prod. 5,2 m. c. lemn plin/ha.; cost de prod. 2,13 RM.; preț la tulpină: lemn de construcție, 12,79 RM./mc.; lemn de foc, 7,55 RM./mc.; pentru *Braunschweig*: supr. päd. 72.000 ha.; prod. la ha. 7,06 m. c., din care 10% crăci; cost de producție, 2,73 RM./mc.; Preț la tulpină: 13,61 RM./pentru lemn de lucru și 6,37 RM./pentru lemn de foc. În *Mecklenburg*: supr. päd. 185.132, din care propriu zis päd. productivă numai 162.184 ha.; prod. la ha. 5,18 m. c. lemn plin și crăci; cost de producție 1,90 RM.; prețul la tulpină 9,19 RM.

Caetu! 9. 1 Mai 1937.

W. v. Wettstein.

Individuelle Unterschiede bei Aspen-sämlingen.

Deosebiri individuale la puietii de plop din sămânță (2½ pg.).

Butașii plopilor din secțiunea Trepidae (*Populus tremula*, *P. tremuloides*, *P. canescens*) nu pot forma un sistem radiceilor destul de potrivit, și deaceia butășirea nu e indicată pentru aceste esențe. Autorul a făcut o seamă de încercări cu semințele lor și publică rezultatele.

H. Armbruster.

Beitrag zur Normung von kiefern-Schnitwerc Holz aus der Praxis (2½ pg.).

Contribuțiunile la reglementarea sortării lemnului de lucru de pin din practică.

Date și descrieri referitoare la o mai bună sortare și valorificare a lemnului de lucru.

*

La Recenzii, următoarele:

Schmid, H. u. Guisberg, E. V.: *Untersuchungen über Standort und Ertragsleistung der Fichte in württembergischen Waldgebieten.*

Werneck, H. L.: *Die naturgesetzlichen Grundlagen der Land- und Forstwirtschaft in Oberösterreich.*

Vogt, E.: *Die chemischen Pflanzenschutzmittel.*

Vietinghoff-Riesch, Frh. v.: *Naturschutz.*

Wegelt, W.: *Handbuch der Holzwirtschaft 1936/37.*

Caetu! 10, 15 Mai 1937.

H. Hering.

Deutschlands Aussenhandel mit Holz im Jahre 1936.

Comerțul exterior cu lemn al Germaniei în anul 1936 (7 pg.).

O privire de ansamblu mai întâi asupra schimbului Germaniei cu străinătatea și una de detaliu în ceea ce privește lemnul.

Expunerea cuprinde categoriile de lemn, cu cantitățile și valorile respective. Tabele explicative și o hartă a Europei — pe care sunt reprezentate grafic cantități și valori — întregesc articolul și ajută la înțelegerea lui. Cu titlul de curiozitate cităm cazul României: a exportat în Germania lemn în valoare de 9.10 mil. RM. (36 mil. lei).

E. Stentzel.

*Ein neues Gerät zur Prüfung von
Waldsägen.*

Un nou aparat pentru probarea ferăstraelor de pădure (2 pg.).

O comunicare din partea Institutului de știința muncii (Arbeitswissenschaft) din Eberswalde. Cu noul aparat descris în cuprinsul articolului, este posibil să se determine cantitatea de lucru necesar acționării unui instrument (de ex.: ferăstrăul) și să se dea indicații pentru construirea unui instrument cât mai corespunzător unui scop propus, precum și pentru o cât mai rațională utilizare a lui.

La Recenzii:

*Annuaire international de Statistique
Forestière 1933/36. Bd. I.*

Awater, J.: *Der Europäische Holzmarkt nach dem Weltkriege.*

Kuelun, H.: *Kiefernharznutzung mit chemischen Reizmitteln.*

Fenarollé, L.: *Il larica nelle Alpi Orientali Italiane.*

Take, B. u. Brüne, F.: *Jahrbuch der Moorkunde.*

H. Moorstatt: *Bibliographie der Pflanzenschutzliteratur.*

Kleinow: *Der Polizeidienst im Grünen.*

T. B.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRAL BLATT.

Caietul 7, 1 Aprilie 1937.

W. Tischendorf.

Probestamm — oder Massentafelverfahren.

Metoda arborelui de probă sau metoda tarifelor de cubaj.

Ocupându-se de îmbunătățirile aduse de Hohenadl metodei cu arbori de probă, autorul face comparație între această metodă și metoda tarifelor de cubaj, arătând avantajele și dezavantajele. Deși în practică se folosete foarte mult metoda tarifelor de cubaj, autorul recunoaște perfecționările propuse de Hohenadl și admite introducerea acestei metode în practică.

Dr. Fritz Ernst.

Wirkungen der einzelnen Hilfspflanzen in den nordostbayerischen Krüppelstünden.

Acțiunea plantelor ajutoare în arboretele pipernicite din nord-estul Bavariei (Articolul continuă).

Chr. Hofmann.

Bibionidenlarven als Verzerrer abgetorbener Laubes.

Larvele de bibionide consumatoare a frunzelor mort.

După răme, larvele de bibionide sunt de cea mai mare importanță pentru activitatea din sol. Ele fac ca solul să fie mai afânat prin excrementele lor, ajută de asemenea la formarea humunului, consumând frunze moarte.

Caietul 8, 15 Aprilie 1937.

Dr. W. Laatsch.

Die gerbsäure Zerstörung nasser Eichenwaldböden.

Modificări cauzate de acidul tanic solurilor ude de stejar.

S'a observat în ultimii ani că în pădu-

rile de stejar expuse a sta iarna și primăvara sub inundație, mult timp, iar vârfurile expuse la uscăciune, solul prezintă o serie de colorațiuni albicioase ce îi dau aspectul marmorei. Autorul arată că aceasta se datorește acidului tanic, care descompune o parte din fierul aflat în sol.

Dr. Kurt Mantel.

Waldverbreitung und Waldeigentum im deutschen Raumplanungsrecht.

Distribuția pădurilor și proprietatea forestieră în politica de reglementare a spațiului (pământului) german. (Articolul continuă).

Caletul 9, 1 Mai 1937.

L. Fabricius.

Der Baumschi.

Ski pentru arbori.

La doborîrea arborilor în arboretele amestecate, unde regenerarea se face pe cale naturală, se întâmplă foarte adesea să rămână arbori agățați. Pentru ca să se dea cu ușurință arborii jos, autorul descrie un gen de ski, care dă rezultate foarte bune. Arborele agățat este așezat cu capătul de jos pe ski, care îndată, de cele mai multe ori, alunecă, trăgând arborele jos.

Dr. Kurt Mantel.

Waldverbreitung und Waldeigentum im deutschen Raumplanungsrecht.

Distribuția pădurilor și proprietatea forestieră în politica de reglementare a spațiului (pământului) german. (Articolul continuă).

Dr. Fritz Ernst.

Wirkungen der einzelnen Hilfspflanzen in den nordostbayerischen Krüppelbeständen.

Acțiunea plantelor ajutătoare în arboretele pipernicite din nord-estul Bavariei.

Cercetând îndeaproape arboretele de pin din nord-estul Bavariei, autorul stabilește că aceste arborete se găsesc în această stare de lăncezeală de multă vreme. Ele ar putea fi aduse într-o stare mai bună, dar numai cu multă cheltuială fără să fie rentabile.

Ant. V. Răd.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 9/10.

H. Badoux.

La pyrale grise du mélèze (Semasia di-niana, Guénée) (3 pag.).

Pirala gris de melez.

Acest coleopter își are atacurile destul de frecvente în regiunea superioară muntoasă a Elveției și în particular în Engadina, unde produce pagube mari. Prin regularitatea aparițiilor sale și întinderea teritoriilor invadate este considerată drept insecta care a provocat cel mai mare rău pădurilor elvețiene.

Autorul, în articolul de față, descrie insecta.

Într'un articol viitor va arăta distribuția ei în Europa, particularitățile apariției sale, natura pagubelor și posibilitățile de combatere.

Hans Hossli.

La processionnaire du pin dans les forêts du Tessin. (Cnetocampa pityocampa Schiff) (4 pag.).

Procesionarea pinului în pădurile din Tessin.

Insecta se întâlnește azi mai pretutindeni unde se găsește, în Elveția, pin silvestru. Este însă mult răspândită în 2 puncte:

1) în apropiere de Molena și Cesciano din districtul Riviera;

2) în apropiere de Anzonico, în Leventine.

Autorul dă observațiunile sale asupra acestei insecte din cele două centre amintite.

Otto Jaag.

Sur une nouvelle maladie du sapin blanc et de l'épicéa (2 pag.).

A supra unei noi maldii a bradului și molidului.

Se dă rezumatul unui articol scris de autorul mai sus indicat în Schweizer. Zeitschrift für Forstwesen Nr. 6. Autorul a urmărit boala care se arată endemică în plantațiile efectuate în Emmental acum 70 ani. Arboretele sunt de proveniență artificială, necunoscută. Cresc la 900-1100 m. alt. având o expoziție vestică. Terenul este greu, marnos.

Ar fi vorba de *Pleurotus mitis*, Pers.

J. L. By.

Voyage d'étude dans l'ouest de la France (Suite et fin), 2 pag.

Autorul își termină observațiunile făcute în pădurile din Vestul Franței, cu ocazia unei călătorii de studii realizată de un grup de silvicultori elvețieni.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band IV. Heft 10 (Juli 1937).

Franz Grünwaldt.

Das Bundesforstamt der Vereinigten Staaten von Nord-America (U. S. Forest Service).

Administrația silvică a Statelor Unite nord-americane.

Avem în față un studiu cuprinzător (56 pag.) deosebit de sistematic și clar expus, urmat de rezumate complete în limba engleză și franceză.

Pădurile ocupă în U. S. A. cca. 268 milioane ha. (inclusiv terenurile cultivate agricol pasager și apol părăsite, în supr. de cca. 22.000.000 ha), adică cca. 1/3 din suprafața totală a Uniunii. Din această întindere, guvernul federal stăpânește 69.800.000 ha. Administrația acestor păduri se face, din cauza funcțiunilor deosebite pe care acestea le au de îndeplinit, de către 3 administrațiuni deosebite:

1. Forest Service (Ministerul de Agricultură)... 64.400.000 ha
2. National Parks Service (Ministerul de Interne)... 1.800.000 ha.
3. Indian Forest Service (Ministerul de Interne)... 3.600.000 ha.

După cum se vede, administrația silvică nordamericană este una dintre cele mai mari din lume.

În articolul de față ni se împărtășes:

1) Evoluția istorică a lui U. S. Forest Service;

2) Organizația actuală (din 1935) a administrației respective;

3) Bugetul său;

4) Indatoririle acestei administrații.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Referat asupra economiei internaționale forestiere și a lemnului.

Ni se împărtășește o mulțime de prețioase cunoștințe și știri din întreaga lume (36 pag. îndesate).

Ilte C. Dem.

I N F O R M A Ț I U N I

O problemă de mare interes pentru proprietatea forestieră în general este aceea a impozitelor forestiere care, prin proporția lor, prin felul cum se calculează și cum se așează, influențează considerabil randamentul în bani al pădurilor noastre.

Bogată în consecințe pentru însăși cultura pădurilor, pentru tehnica exploatărilor, pentru prețul materialului pe piața internă, chestiunea merită a fi discutată, deocamdată cel puțin în lumea silvicultorilor, deși în această privință ar fi de un interes capital și cuvântul proprietății particulare.

Intr-o epocă în care ritmul prefacerilor și inovațiilor a devenit așa de viu și atinge aproape toate așezările noastre, Revista Pădurilor ține să albă, pentru cazul când ar fi necesar, material informativ și comentarii autorizate și în problema impozitelor pe păduri.

Chestiunea se va discuta în numărul din Ianuarie 1938.

În guvernul constituit în ziua de 17 Noembrie a. c., la departamentele cari sunt în legătură cu pădurile, au fost numiți următorii titulari :

D-1 Prof. G. Ionescu-Șisești la Ministerul de Agricultură și Domenii :

D-1 M. Negură la Ministerul Cooperatiei :

D-1 I. Manolescu-Strunga la Ministerul (nou creiat) al industrializării agriculturii

D-1 Tr. Moșiu ca Subsecretar de stat la Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

—D-1 ing. consilier silvic I. Comanici a fost numit președinte al Consiliului tehnic al pădurilor, în loc vacant.

— Din compunerea Consiliului superior al agriculturii înființat prin recenta lege a agriculturii, fac parte și d-nii :

Prof. M. Drăcea, ca director al Institutului de cercetări silvice, I. Comanici, ca președinte al Consiliului tehnic al pădurilor, V. Alimănișteanu și M. Sturza, în calitate de proprietari de păduri.

— În conformitate cu decizia Ministerială No. 264 din 15. XI. 1937, dată pe baza dispozițiilor art. 45 al. 2 și art. 75 al. 1 din legea de organizare a corpului silvic, precum și pe baza deciziei Nr. 46.223 din 1925 publicată în Mon. Of. 229/1925, gradele, clasele și salariile inginerilor din Corpul tehnic silvic se egalează cu gradele, clasele și salariile inginerilor din Corpul tehnic al Min. de Lucrări Publice și Comunicațiilor, după cum urmează :

Ing. consilier silvic cu ing. insp. g-1 I.

Ing. insp. g-1 silvic cu ing. insp. g-1 II.

Ing. insp. silvic cu ing. șef I.
 Ing. subinsp. silvic cu ing. șef II.
 Ing. șef silvic cu ing. ordinar I.
 Ing. silvic cu ing. ordinar II.
 Ing. silvic stațiar cu ing. ordinar III.

— Bursa Moșandrei s'a acordat, în urma concursului dat, elevului Romeo Rășcanu din anul III al Secției silvice a Școlii Politehnice din București.

Potrivit dispozițiilor testamentare, D-sa urmează să-și continue studiile la Școala națională de ape și păduri dela Nancy.

D-l Rășcanu este al doilea care beneficiază de această bursă.

— În Monitorul Oficial cu data de 16. XI. 937 a apărut Regulamentul de aplicare al legii pescuitului în apele de munte.

— De curând Ministerul de Justiție a dat forurilor judecătorești o circulară prin care se arată că magistrații cari prezidează adunările moșnenești și composoratorilor trebuie să încheie pe loc procesul-verbal al desbaterilor.

Circulara mai arată că dacă într'o comună sunt mai multe colectivități, adu-

nările lor să se ție, pe cât posibil, în aceeași zi, pentru a micșora astfel cheltuielile ce ar avea să suporte cu deplasarea judecătorului care le prezidează.

— În vederea protejării caprei negre, Ministerul de Agricultură și domeniilor a luat următoarea hotărâre :

Cel ce descoperă un delicvent care a ucis în mod ilegal o capră neagră, va fi răsplătit cu un premiu de 4000 lei plătit imediat. În același timp, denunțatorul celui ce a vânat neautorizat capra neagră, primește 1000 (una mie) lei.

— Prin decizia ministerială dela Jn. 48542/937 s'a aprobat demisia d-lui Adalbert Kovats din serviciul C. A. P. S.-ului.

— La Școala Politehnică din București secția silvică sunt sub presă la litografiat următoarele cursuri:

- 1) V. N. Stânghe: Dendrometrie.
- 2) C. Georgescu: Botanică generală I. Morfologie.
- 3) D. A. Sburian: Căl ferate forestiere.
- 4) G. Nedici: Ocrotirea vânatului.

Doritorii și le vor putea procura în curând prin Școala Politehnică sau prin librăria Politehnicum.

În cartea «Despre vânătoare» de d-l C. A. V. Popescu, se găsesc sfaturi practice cu referire la întreg domeniul vânătorei.

Lucrarea este ilustrată și cuprinde 320 pagini de text. Este legată cu scoarțe tari. Prețul: 200 lei, plus 15 lei spese de transport. (Contra ramburs, încă 16 lei).

Se poate comanda direct la autor: C. A. V. Popescu, Făget, Str. Horia Nr. 7, jud. Severin.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Membri:

Drăcea M.
Ioan P.

Rădulescu M.
Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1937:

Președinte: Drăcea M.

Vice-Președinți: { Alimănișteanu C.
Stinghe N. V.

Casier: M. Rădulescu

Secretar general: Tr. Ionescu-Heroiu

Secretari: { Ilie C. Demetrescu
D. A. Sburlan

Membri:

Bunescu M. C.

Butoi Al.

Caragea N. N.

Emanoil C.

Florescu M. P.

Georgescu P. C.

Grozescu D.

Ionescu A.

Lazăr H.

Lufescu Gh.

Minescu Gh.

Năstăsescu Gh.

Nedelcovici Ath.

Priboianu V.

Vâlceanu Eug.

Cenzori: Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.

Cenzori supleanți: Teodorescu Șf., Constantinescu Gh. și
Georgescu Șf.

Prețul abonamentului:

Pe un an pentru instituții	500 Lci
„ „ „ particulari	300 „
„ „ „ pentru membrii Societății	200 „
„ „ „ pentru conducători și brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T .

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE :

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — INDRUMĂRI :

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

T E H N I C A ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, ÎMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră,
semănături directe și plantații.

DECEMBRIE 1937

ANUL XLIX

Nr. 12

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII
"PROGRESUL SILVIC"

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

SUMARUL :

<i>Studii :</i>	
Conducte de prestune din lemn	An. Mălăescu
<i>Referate — Comentarii :</i>	
Lemnul și pădurea la expoziția internațională din Paris	C. Ivanovici
Pădurile statului	H. Mano c
Date noi asupra rolului hidrologic al pădurii	At. Haralamb
<i>Problemele zilei :</i>	
R a p o r t u l s u s ț i n u t .	
Raportul susținut	V. N. Stînghe
Raportul susținut ca problemă de amenajament și de politică forestieră	I. C. Demătrescu
Fabricile de cherestea și instalațiile de transport văzute prin prisma raportului susținut	I. Lungu
Raportul susținut	I. Popescu-Zelc'in
Raportul susținut	I. Rătan
O pădure cu raport susținut	F. Păll
<i>Insemnări :</i>	
Arhori rari pe Bărăgan	C. Călinescu
Prăbușirea unei pasereli	D. Drămbă
Pe unde a trecut ursul	At. Har.
<i>Cronica :</i>	
100 ani dela moartea lui Hartig	I. Popescu-Zelc'in
Pădurea și casele de economie	N. N. Tănăsescu
O vizită la Ministerul de agricultură și păduri din Roma	N. Nedelcovici
Fresa cotidiană și problemele forestiere în cursul lunilor Octombrie și Noiembrie	Cezar Cristea
Adresa forestierilor bulgari către Societatea Progresul Silvic.	"
<i>Mercuriale :</i>	
Cronica lemnului	V. C. Filip
C. I. B., E. T. C., E. B. C.	"

Recenzii — Revista Revistelor — Informațiuni

S O M M A I R E :

<i>Etudes :</i>	
Les conduites de pression en bois	An. Mălăescu
<i>Rapports et commentaires :</i>	
Le bois et la forêt à l'Exposition internationale de Paris	C. Ivanovici
Les forêts domaniales	H. Mano c
Données nouvelles sur l' rôle hydrologique de la forêt	At. Haralamb
<i>Problèmes à l'ordre du jour :</i>	
Le rapport sou- tenu.	
Chronique — Mercuriales — Les livres — Revue des Revues — Informations — Né- crologie — Sociétés «Progresul Silvic» — Publications.	

I N H A L T :

<i>Abhandlungen :</i>	
Hochdruckleitungen aus Holz	An. Mălăescu
<i>Mitteilungen :</i>	
Das Holz und der Wald an der Internationalen Ausstellung in Paris	C. Ivanovici
Die Staatswälder	H. Mano c
Neues über die wasserwirtschaftliche Bedeutung des Waldes	At. Haralamb
<i>Tagesfragen :</i>	
Ueber die strenge Nachhaltigkeit.	
Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Verein «Progresul Silvic» — Nachruf.	

Cilgeu At. Heralamb

*Urmă de urs, găsită la 25 Sept. a. c. în pădurea statului Giurca (jud. Buzău).
25 cm. lungime și 14 cm. lățime.*

*La trace de la patte d'un ours, trouvée au 25 Septembre 1937 dans la forêt Giurca
depp. Buzău (Carpates Méridionales). 25 cm. longueur et 14 cm. de largeur.*

*Bärenspur, aufgefunden am 25 September 1937 im Walde Giurca-Buzău
(Südkarpaten). 25 cm Länge und 14 cm Breite.*

Clipeu S. Pașcovschi

Făzâniță pe cuib.
Faisane sur son nid.
Fasanenhahn auf dem nest.

S T U D I I

CONDUCTE DE PRESIUNE DIN LEMN

de ANDREI MALĂESCU

Ing. șef silvic

Ca urmare la interesanta comunicare a D-lui ing. șef silvic Vasile Magdaș din Nr. 3 al Revistei Pădurilor din anul curent, asupra conductei hidraulice din lemn de pe Valea „Bistra Măruhi”, îmi permit să completez această comunicare, cu normele tehnice, după cari se construiesc aceste conducte, după tratatul d-lui Ing. Dr. Armin Schoklitsch: „Der Wasserbau”. 1930, Vol. II.

Rezultatele favorabile obținute în America cu conductele forțate din lemn au încurajat și pe europeni ca să încerce întrebuințarea lor.

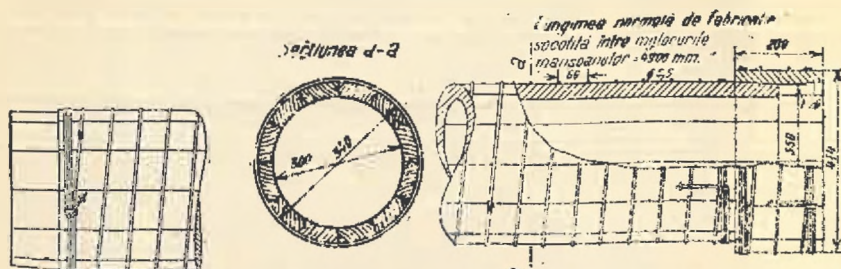
În Europa aceste conducte s'au înmulțit îndeosebi în anii de după războiu, parte din cauza lipsei fierului, parte pentru motivul că primele putându-se construi la fața locului e mult mai ușor să transporti nemontat materialul din cari se construiesc conductele, decât o conductă gata, mai ales atunci când este vorba de conducte cu diametre mari.

Prin urmare conductele forțate din lemn sunt de preferat celor din fier sau din beton armat, acolo unde fierul sau materialele necesare betonului armat sunt greu de achiziționat și unde transportul acestora din urmă, fie că este imposibil, fie că este foarte costisitor.

Conductele forțate din lemn se construiesc asemănător vaselor din doage, cari se strâng în cercuri de fier.

Fână la 600 m/m diametru, aceste conducte din lemn se construiesc în fabrică sau atelier în lungimi de 4—5 m. cu manșoane

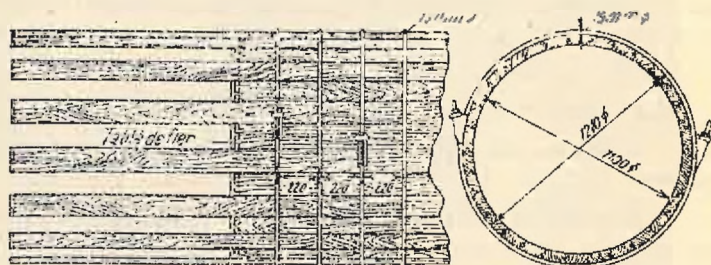
de îmbinare, înfășurarea scândurilor (doagelor) cu fierul rotund sau lat făcându-se mecanic, cu ajutorul unor mașini (vezi fig. 1).

Conductă forțată din lemn cu malele de fier înfășurate cu mașina (după Schoklitsch - Der Wasserbau-I).

Fig. 1

Dela 600 m/m diametru în sus conductele în chestiune se construiesc continue, la fața locului, cu ajutorul unor șabloane interioare și exterioare, prevăzându-le cu inelele necesare pentru preluarea tensiunii datorită presiunii apei. (vezi fig. 2 și 3).

Conductă forțată din lemn continuă (după Schoklitsch - Der Wasserbau-I).

Fig. 2

Se întrebuițează scânduri (doage) de aceeași lățime, uscate (putând avea 10—15% din greutatea lor apă) și lipsite de noduri, iar în cazul unei presiuni a apei, mai mare decât 2 atm., inelele anuale ale scândurilor trebuie să fie paralele cu suprafața interioară a conductei.

Grosimea scândurilor variază dela 25 m/m în sus.

Secțiunea transversală a lor este aceea a unei părți dintr'un inel circular.

La conductele continue rosturile de îmbinare a scândurilor la singuratecele rânduri alternează între ele la o distanță de cel puțin

60 cm. Etanșeitatea acestor rosturi se realizează cu ajutorul unei plăci de fier de 3 m/m grosime, care intră 20 m/m în capul fiecărei scânduri. (vezi fig. 2 și 3).

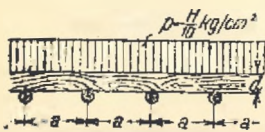
Strângerea doagelor cu cercuri din fier rotund sau lat se face cu ajutorul unor șuruburi speciale (vezi fig. 2)

Dimensionarea scândurilor (doagelor) se face, după F. Schmitt,¹⁾ considerându-se ca grinzi rezimate pe mai mult decât 5 reazime (reazimele fiind formate din cercurile de fier).

Fig. 3. (După Schoklitsch : Der Wasserbau).

Dacă însemnăm cu H metri înălțimea maximă a coloanei de apă, atunci sarcina uniform repartizată va fi de :

Solicitarea pereților unei conducte formate din lemn. (după Schoklitsch -Der Wasserbau-) Fig. 4

$$p = \frac{H}{10} \text{ kg/cm}^2 \text{ (vezi fig. 4).}$$

Momentul maxim încovoietor pentru o lățime de scândură (grindă) de 1 cm va fi (conform fig. 4) :

$$M = 0.106 p \cdot a^2 = S \frac{d^2}{6}$$

în care S este rezistența admisibilă a lemnului²⁾.

Din această ecuație se scoate valoarea în cm pentru grosimea doagelor de :

$$d = 0,636 a \sqrt{\frac{p}{S}} = 0,201 a \sqrt{\frac{H \text{ (metri)}}{S}}$$

Ex. În cazul conductei de pe Valea „Bistra Mărului” presiunea maximă a apei din conductă este de 3,5 atm, deci $H = 35 \text{ m.}$, iar distanța dintre inelele de fier $a = 5 \text{ cm.}$: $S = 60 \text{ kg/cm}^2$.

1) Schoklitsch Armita: Der Wasserbau. vol. II. pag. 819—1930.

2) Vezi Hütte vol. I. din 1931 pag. 630.

Aplicând formula de mai sus ajungem la grosimea doagei de:

$$d = 0,201 \times 5 \sqrt{\frac{35}{60}} = 0,76 \text{ cm}$$

iar pentru $a = 25 \text{ cm}$ avem: $d = 0,201 \times 0,76 = 3,82 \text{ cm}$.

În realitate se adoptă grosimi mai mari, avându-se în vedere posibilitatea deteriorării doagelor cu inelele de fier, precum și posibilitatea atacurilor de ciuperci.

Rostul inelelor de fier este să preia solicitarea inițială, care este necesară pentru a comprima între ele, suprafețele de contact ale doagelor, apoi să preia presiunea interioară a apei și presiunea doagelor care se datorește fâșniturilor de apă prin doage, după complectă îmbinare a lor.

După normele suedeze, pentru împiedicarea acestor fâșnituri de apă prin pereții doagelor se necesită o presiune de $q = 10 \text{ kg/cm}^2$, iar după normele germane $q = 14 \text{ kg/cm}^2$, presiune cu care se tinde a se comprima țesutul doagelor la volumul lor în stare uscată (neîmbibată).

Păstrând notațiunile din fig. 4 și însemnând cu f suprafața secțiunii unui inel de fier, vom avea :

pentru presiunea interioară a apei, expresiunea :

$$\frac{r \cdot H}{2 \cdot 10 \cdot a}$$

Pentru presiunea datorită fâșniturilor prin pereții doagelor
d. a. q.

Iar tensiunea inițială o însemnăm cu c , care nu poate fi exprimată prin cifre, deaceia se neglijează.

În felul acesta obținem :

$$\frac{p}{F} = \sigma, \text{ unde } p = adq + \frac{rD}{20} H + C, \text{ apoi}$$

$$F = \frac{1}{\sigma} \left(adq + \frac{rD}{20} H + C \right),$$

$$\sigma = 800 \text{ kg/cm}^2$$

În cazul conductei de pe Valea „Bistra Mărului” avem pentru

$$a = 25 \text{ cm.}$$

$$d = 5 \text{ cm.}$$

$$q = 14 \text{ kg/cm}^2$$

$$D = 155 \text{ cm.}$$

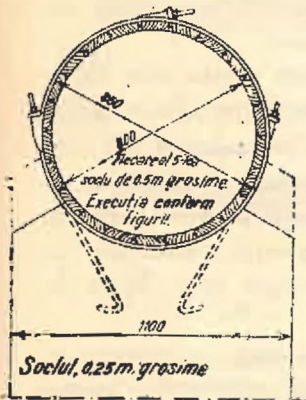
$$H = 35 \text{ m.}$$

$$c = 0$$

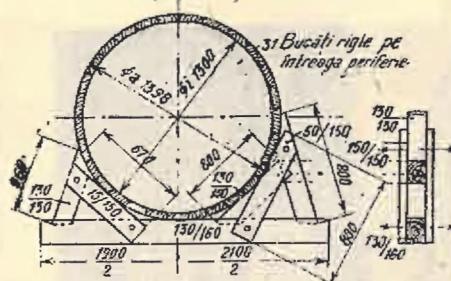
$$F = \frac{1}{\sigma} (a \cdot d \cdot q + \frac{a \cdot D \cdot H}{20} + C) = \frac{1}{800} (10 \cdot 5 \cdot 14 + \frac{10 \cdot 155 \cdot 35}{20}) =$$

$$= \frac{1}{800} (700 + 1356) = 2,57 \text{ cm}^2.$$

Conductele forțate din lemn continue se așează libere la suprafața terenului pentru o mai bună și ușoară supraveghere a etanșității lor, pe socluri de beton sau pe traverse de lemn (vezi fig. 5 și 6).

Așezarea unei conducte forțate din lemn pe un soclu de beton. (după Schoklitsch - Der Wasserbau-I.).
Fig. 5

Așezarea unei conducte forțate din lemn pe capre de lemn. (după Schoklitsch - Der Wasserbau-I.).
Fig. 6

În curbe nu e nevoie de piese speciale pentru realizarea curburii, dacă raza curbei este de minimum 40 m pentru diametre de 0.60 m. și de 400 m pentru diametre de 3.7 m. după A. Ludin.

Pentru raze mai mici se întrebunțează piese curbe de fier care se betonează ca în fig. 7.

Trecerea dela conducta de lemn la cea de fier se face ca în fig. 8 și 9.

După Schoklitsch, conductele forțate din lemn de di-

verse diametre se pot întrebuința până la următoarele presiuni interioare :

Diametrul intern al conductei	Presiunea internă
5,0 și mai mult	40 m Coloană de apă.
3,0	45
2,0	85
1,5	110
1,0	140
0,75	155
0,5	175
mai mic ca 0,5	200

Acolo unde conductele forțate din lemn au o înclinare mare suspendarea lor se face cu ajutorul punctelor fixe construite din beton ca și la conductele de fier (vezi fig. 7).

Fig. 7. Racordarea conductelor forțate din lemn în curbe prin piese speciale de fier betonate. — Punct fix.
(După Schoklitsch: Der Wasserbau).

Durata conductelor forțate din lemn, în ipoteza că s'ar găsi în permanență sub presiune internă și că în nici un punct din interiorul lor nu s'ar întâmpla aglomerări de aer, variază între 20 și 50 ani.

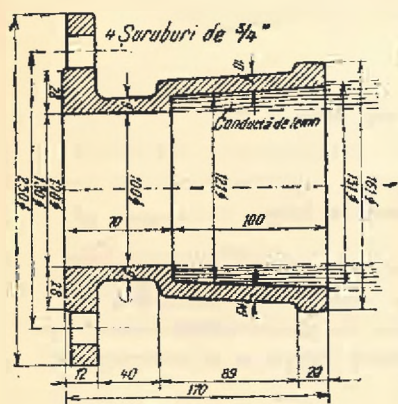
Experiența a dovedit că apa este cel mai bun mijloc de conservare a lor, dacă pereții sunt în permanență complet imbibaji. În acest scop se preferă pereți mai subțiri pentru doage.

Construcția conductelor forțate din lemn este foarte ușoară și nu reclamă de cât cel mult 2 conducători specialiști, cari îndreaptă scândurile și le montează, restul echipei putând fi formată din lucrători de rând.

După Schoklitsch o echipă de 18 oameni, lucrând la

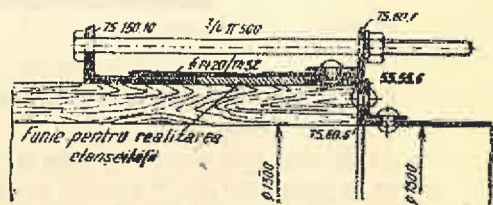
o conductă continuă cu diametrul intern de 770 m/m, a construit 45 m. l. de conductă într'o zi de lucru.

Revenind, acum, la conducta forțată de pe Valea „Bistra Mărului” ținem să observăm, că necunoscând cheltuielile de investiție avute cu această conductă, nu putem face un calcul comparativ, din care să rezulte motivele pentru cari Uzinele Ferdinand cari aveau fierul în imediată apropiere la dispoziție și în condițiuni cât se poate de favorabile, au preferat totuși o conductă din lemn cu caracter provizoriu, atunci când foarte ușor puteau realiza chiar la fața locului o conductă de fier cu caracter permanent.

Trecerea dela o conductă forțată din lemn, la una de fier cu manșon, după Schoklitsch - Der Wasserbau-I.

Fig. 8.

Trecerea dela o conductă forțată din lemn, la una de fier (după Schoklitsch - Der Wasserbau-I.) - Fig. 9

Deasemenea nu cunoaștem motivele cari au determinat Uzinele Ferdinand ca să nu realizeze proiectul inițial întocmit la 1909 de fosta Societate „St. E. G.”, antecesoara Societății „Reșița”, proiect pe care l'am studiat și din care rezultă, că atunci s'a preconizat captarea apei râului Bistra Mărului la confluența pâraelor Șucu și Bistra, la 11,1 km în amonte de locul actual al uzinei, când s'ar fi putut realiza o cădere de 192,40 m. și o putere de 7870 CP.

În loc de conductă forțată, a fost studiat un canal betonat și acoperit, care pe o lungime de 5,73 km (54%) era proiectat în tuneluri.

Captându-se apa numai la 5,3 km în amonte de uzină s'a realizat o cădere de numai 94 m. și o putere de 3000 CP, cu un debit constant de 3 m³/sec.

Singurul motiv plauzibil pentru care nu s'a realizat proiectul inițial susamintit mi se pare teama Uzinelor Ferdinand de a nu putea ajunge la un acord cu particularii, având în vedere, că jumătatea superioară a canalului, respectiv a conductei forțate, ar fi traversat aproape numai terenuri particulare.

Prin nerealizarea proiectului inițial, economia națională suferă o pierdere de 3600 CP efectiv = 2650 kw/ore sau în 300 zile de lucru pe an o pierdere totală de $2650 \times 24 \times 300 = 19.080.000$ kw/ore. Socotind 1 kw/oră numai cu 1 leu înseamnă că se pierde 19.080.000 lei anual.

Hochdruckleitungen aus Holz.

Les conduites de pression en bois.

A la suite d'un article paru dans le N-ro 3/937 de cette publication, concernant la description de la conduite en bois, construite, par les Usines «Ferdinand», dans la vallée Bistra-Mărului, l'auteur du présent article expose les principes et les normes de calcul qui ont conduit à l'exécution de cette conduite d'eau.

REFERATE — COMENTARII

LEMNUL ȘI PĂDUREA LA EXPOZIȚIA INTERNĂȚIONALĂ DIN PARIS

de C. IVANOVICI
Inspector General Silvic.

Expoziția internațională din Paris își propune să realizeze bilanțul civilizației întregii omeniri pe anul 1937.

În domeniul artei și tehnicei, ea caută să întrunească frumosul cu utilul, originalitatea și finețea gustului a diferitelor popoare, făcând totodată o școală de un real progres, atât pentru indivizi cât și pentru națiuni, care, concurând la un loc cu tot ce au mai bun și mai artistic, pot să-și dea seama mai bine de progresele realizate de fiecare — și prin schimbul de idei, să dea naștere la noi progrese, ducând civilizația mai departe, în folosul întregii omeniri.

De asemenea, în domeniul agriculturii și comerțului, ea caută să imbrățișeze toate formele de activitate. Este însă de remarcat, că aproape toate țările care au participat la expoziția internațională dela Paris, au lucrat mai mult din punct de vedere social și politic, căutând totodată a pune în evidență bogățiile naturale în legătură cu arta și frumusețile țării. Din această cauză, chestiunile economice, n'au fost pe primul plan, iar în ce privește interesele agricole și silvice, prea puține țări le-au dat dezvoltarea cuvenită.

Pavilioane pur silvice, au avut numai Jugoslavia, Finlanda și Franța. Celelalte țări, România, Argentina, Canada, Suedia, U. R. S. S., Cehoslovacia, etc. au expus lemnul în legătură cu agricultura și alte industrii.

* * *

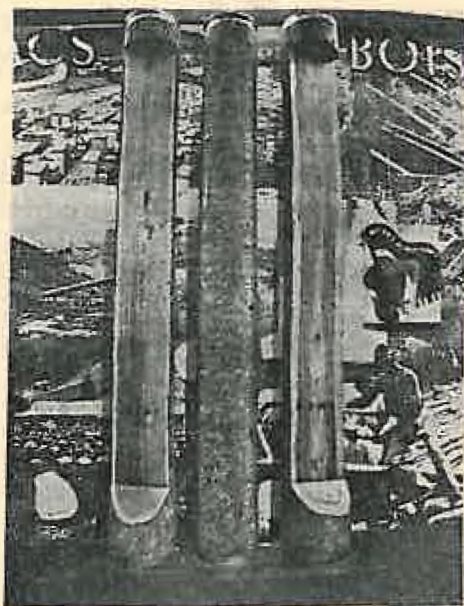
Expoziția este situată în interiorul Parisului în poziția cea mai favorabilă, de o parte și de alta a Senei ca axă principală. O

a doua axă, perpendiculară pe fluviu, înglobează turnul Eiffel. Suprafața totală ocupată este de circa 80 ha.

Secțiunile străine sunt plasate în centru, pe malurile Senei, în jurul podului Iena, la locul de onoare.

Mă voi ocupa mai întâi de pavilioanele străine, începând cu pavilionul românesc, care se află în apropiere de intrarea principală dela Trocadero.

România. Ca exterior, pavilionul României se prezintă foarte plăcut, clasându-se al treilea după Germania și Rusia.

Lemnul în pavilionul României.

Începând cu subsolul, secțiunea vânătoarei este cea mai remarcată din toată expoziția. Sunt expuse, Delta Dunării, dropiile, lupii, ursul, mistrețul urmărit de câini, cocoșul de munte, capra neagră și cerbii. Totuși, culoarea blănurilor este cam ștearsă, fie că sunt cam învechite, fie că animalele nu sunt împușcate în sezonul cel mai favorabil. Nu se vede nici unul din exemplarele splendide de râși ce erau la expoziția din București.

În marea sală dela parter, se află industria și agricultura. Pe partea stângă sunt expuse produsele subsolului: petrolul, cărbunile, aurul, sarea și industrializarea lor. În fund o hartă luminată electric, cu puncte colorate, arată diferitele regiuni industriale, miniere, agricole și forestiere ale țării, fără să reușească suficient a arăta prin puncte colorate zone întregi ocupate de stejar, fag, brad; apoi nici culorile nu sunt cele consacrate speciilor.

Pe partea dreaptă este agricultura din care o mică porțiune de 3×4 metri e rezervată pădurilor. Aici sunt expuși 3 bușteni de stejar, molid, ulm în lungime de 4 metri și diametru de 35 cm.: despicăți până la jumătate. Buștenii se învârtesc în jurul unui ax vertical lăsând să se vadă mult alburn și multe noduri, arătând astfel că sunt de o calitate cu totul inferioară (A se vedea figura).

12 scândurele de 1,1/2 m. lungime și 0,20 m. lățime pare să fi fost puse cu scopul să arate calitatea și forța de producțiune a fabricilor noastre. Pe unele din aceste scândurele se găsește scris: „Hêtre commun și hêtre blanc”, deosebire care la noi nu există, apoi „tremble, faux platane și charpin” în loc de charme. Tot așa pe unul din cei trei bușteni de mai sus era scris la început *sapin* în loc de *épicea*.

Un mic panou de o jumătate m. p. are titlul pretențios de lemn de rezonanță, ceea ce este ridicol față de posibilitățile pe care le avem în munții Bucovinei și ai Bistriței, țara noastră fiind singura din Europa care are lemn de rezonanță¹⁾.

Se mai văd câteva fotografii cu diferite faze din industria lemnului, care lasă de dorit atât ca execuție cât și ca fond.

Nici agriculturii nu i s'a dat vre-o atenție mai deosebită.

Cu mai mult interes și competență s'ar fi putut reda o idee mai clară și reală despre imensele bogății și resurse ale minelor, agriculturii și pădurilor țării noastre.

În afară de aceste scăderi, România s'a prezentat bine în ce privește partea culturală și propagandistică, datorită d-lui Profesor D. Gusti și echipei ce l-a secondat.

1) La muzeul lemnului din Vincennes, în apropiere de Paris, unde este o expoziție de lemn francez și colonial, nu se găsește ca lemn străin decât lemnul de rezonanță din Bucovina expus de un fabricant francez.

Jugoslavia. Pavilionul minelor și pădurilor Jugoslaviei, situat în apropiere de intrarea principală a expoziției, este construit în întregime din lemn, afară de fundație. Dintre țările străine, singură Jugoslavia are un pavilion destinat lemnului și pădurei. Pe ușa de intrare se află înscrisă, încrustată în lemn cu litere de fier, rugăciunea pădurii :

*„Homme ! Je suis la chaleur de ton foyer
Par les froides nuits d'hiver,
L'ombre ami lorsque brule le soleil d'été,
Je suis la charpente de ta maison,
La planche de ta table,
Je suis le lit dans lequel tu dors
Et le bois dont tu fais tes navires,
Je suis la manche de ta houe
Et la porte de ton enclos,
Je suis le bois de ton berceau et de ton cercueil.
Je suis le pain de la bonté.
La fleur de la beauté.
Ecoute ma prière : „Ne me détruis pas” !*

În interior pereții sunt decorați cu rondele de arbori bine selecționate. Scândurile și placajele demonstrează calitatea lemnului. Se remarcă un panou compus din 15 foi placaj, o elice construită din mai multe foi, butoaie mici, parchete, paturi de pușcă, traverse, secțiuni de trunchiuri de diferite grosimi. Se arată diferite moduri de debitare.

O statistică schematică arată exportul jugoslav, de 2.000.000 tone, ce valorează un miliard franci, exprimând procentual diferitele țări importatoare : 8% Ungaria, 12% Germania și Austria, 10% Spania și Franța, 50% Italia, 6% Grecia, restul Maroc, Algeria, Siria, Egipt, etc.

Se remarcă o secțiune dintr'un brad tăiat în 1912, la 1000 m. altitudine, având un perimetru de 5.38 m. Acest arbore a avut o vârstă de 229 ani, un perimetru de 6.66 m. la bază și un volum total de 44.69 m. c. Asemenea exemplare s'ar fi putut găsi și la noi în țară, pentru pavilionul nostru.

Pe o hartă a Jugoslaviei făcută din placaje, sunt figurate regiuni cu densități forestiere diferite. Prima placă arată 15% den-

sitate păduroasă, peste ea vine o a doua placă în regiunile cu 30%, peste aceasta o a treia și a patra placă cu 45% și 60% densitate forestieră.

O dioramă arată, în mod instructiv, substanțele chimice provenite din distilarea uscată a lemnului.

Minele, sunt reprezentate printr'o hartă în relief a Jugoslaviei, tot din lemn, pe care sunt indicate în culori diferitele regiuni miniere.

Statui de lemn, grinzi sculptate completează ornamentația acestui pavilion care se poate considera reușit.

Finlanda. Pavilionul finlandez, construit modest, din lemn, are un interior interesant și bine aranjat.

Fotografiile arată industria lemnului în diferitele faze, privind exploatarea, transportul și plutitul lemnului, prelucrarea în fabrici și depozite. Industria lemnului ocupă 70.000 din cei 160.000 lucrători ai Finlandei.

Numeroase probe din produsele fabricilor, în special placaje cu dimensiuni 2×1.5 m., precum și diferite panouri de fibră presată, apoi hârtie, mătase din lemn, moșoare, jucării, cartonaje, mobile, skiuri, arată bogăția forestieră și gradul superior de dezvoltare la care a ajuns industria lemnului din Finlanda.

Argentina. După grâu și porumb care constituie „Le trésor le plus sûr”, ce erau expuse într'o casă de fier, ca și când ar fi fost niște bijuterii prețioase, vine petrolul — exploatare de Stat — și creșterea vitelir. Urmează apoi pădurea cu specialități de lemne de densități mari. Quebracho, lemnul cel mai dur, și cel mai bogat în tanin, în care topoarele se sfărâmă. Guaican (leguminoasă) cu densitate 1.6.

Canada. Tablouri mari arată imense suprafețe de plutire liberă a lemnului pe Ontario, 8.000.000 picioare cubice de pin Douglas, din Columbia Britanică. Industria hârtiei din Canada reprezintă 39% de pe glob. Canada exportă hârtie de jurnal cât toate celelalte țări la un loc.

Se remarcă foi de placaj de plop, extrem de fine, de 0.254 mm., 0.345 mm., 0.375 mm. până la 4.064 mm. grosime. Sculpturi în lemn.

Germania. La intrare în marea sală a industriei, o frescă în mozaic prezintă patru lucrători, făuritori ai Germaniei industriale de astăzi, printre care este și lucrătorul de pădure.

Prin filme în culori, Germania face cunoscut viața la țară și pădure.

O dioramă pe un panou mare de sticlă, arată rolul materiilor prime în industria chimică a Germaniei, unde lemnul figurează printre cele 18 materii prime.

U. R. S. S. (Pavilionul Sovietelor). Prin documentări statistice, Uniunea Sovietelor caută să demonstreze victoria sistemului socialist în toate ramurile economiei naționale. Cu litere mari pe pereți, Rusia anunță: *D'un pays de petite exploitation paysanne individuelle, elle est devenue un pays de grande agriculture collective et mécanisée.*

În 1936, agricultura s'a mecanizat într'un mod cu totul superior întrebuițându-se, tractoare cu o forță totală de 5.700.000 C. P.

Pentru realizarea acestui scop, fabricile rusești au produs începând dela 1927 — 1000 tractoare, în 1932 — 50.000, în 1934 — 116.000, în 1935 — 185.000 și în 1936 — 210.000 tractoare.

Urmărindu-se industrializarea în toate ramurile de producție, Rusia se prezintă acum ca o țară industrială. De unde în 1913, industria reprezenta 42% față de 58% agricultură, astăzi are 76% industrie față de 24% agricultură.

În ce privește industria lemnului, se dau date prea puține, toată atenția fiind îndreptată asupra chestiunilor sociale și a marilor opere de utilitate publică: aviație, electrificări, canale, etc.

Cehoslovacia. Industria fierului, a sticlei, a porțelanului și propaganda turistică, sunt caracteristicile acestui pavilion, construit din oțel și sticlă. Se mai face propağandă pentru vânătoare. Cehoslovacia, țara cea mai bogată în vânat din Europa. Se dă ca vânat împușcat în 1935: 7.500 cerbi, 57.000 ieprioare, 2.000 mistreți, 1.400.000 epuri și 220.000 epuri de casă; în total 1.691.000 vânat cu păr. Ca vânat cu pene: 380.000 fazani, 2.567.000 prepelițe; în total 3.000.000. Se mai dă ca vânat rar, capre negre, mufloni, lupi și chiar urși.

În privința pădurilor, comerțul lemnului se prezintă pentru

anual 1937 într'o creștere importantă, de 60% asupra celui din 1936, având ca deosebit principal Germania.

Pădurile ocupă 1/3 din suprafața totală a țării : 4.643.000 ha, având o producție anuală de 18.000.000 m. c.

Suedia. Expune opere de artă și case ce pot fi construite avantajos din lemn, după o tehnică simplă, astfel încât pot fi montate și de un profan, care nu are altceva de făcut decât să așeze materialele croite după un plan dat. Suedia, țara acoperită cu mai mult de jumătate cu păduri, are 1/6 din venitul total național provenit din păduri și din industria lemnului. După Canada, Suedia ocupă al doilea loc la exportul hârtiei și al cartonului și primul loc în ce privește exportul de pastă chimică.

Franța. În privința lemnului, Franța a căutat să arate publicului tot ce se poate produce în arta, industria și comerțul lemnului. „*Le Palais du Bois*” este o construcție măreață și artistică, făcută numai din lemn, cu grinzi de 12 m. cu pereții dubli.

Fașada este făcută din lemn de brad incombustibil și vopsit cu diferite culori ; ușile și panourile sunt făcute din stejar indigen.

Partea din dreapta a pavilionului e consacrată științei și tehnicii lemnului. Se începe cu studiul tehnic al arborelui, tratându-se fiecare specie în mod cât se poate de instructiv și complet. Se dă, mai întâi, o fotografie în sezonul de vegetație și alta iarna, fără frunze. Se arată harta regiunii unde crește, apoi descrierea, calitățile și întrebuințarea lemnului în construcții, tâmplărie, stâlpi de mine, de telegraf, lemn de foc, pastă de hârtie, etc. Se dau eșantioane de scoarță la diferite vârste : netedă, lucitoare, când începe să crape și la bătrânețe. Apoi secțiuni radiale și tangențiale, cum și fotografii asupra structurii lemnului la microscop, mărite, pentru identificarea diferitelor esențe. Se completează expunerea prin mici bucăți de trunchiuri cu rondele deasupra lor. Acest studiu tehnic ocupă cinci panouri.

Urmează studiul chimic al arborelui, arătându-se componenții lemnului în procente, celuloză 50—60%, lignină 20—30 la sută, separat pentru hemi-celuloze 10—20% și materii minerale 1—2%.

O dioramă explicită arată descompunerea materii lemnoase sub acțiunea distilației uscate și produsele obținute, în cărbune de

lemn și carburanți, în acid piroclinos și derivatele sale, cum și în gudron și derivate. De altă parte, prin acțiunea agenților chimici, în pastă mecanică, hârtie, celuloză de lemn, pasta chimică și derivatele sale, în glucoză și alcool, etc. Diferite fiole cu produse chimice ale lemnului completează expunerea.

Se remarcă o mașină pentru măsurat puterea calorică a lemnului la incinerator electric.

Un alt panou tratează studiul proprietăților lemnului, necesare la întrebuințarea lui în construcție, în grindărie, case, poduri, bolți, piloni, construcțiuni mecanice, navale și aeronautice.

Se arată diversele tipuri de îmbinări, modele reduse de ferme și grindărie compusă. Se completează panoul cu un elasticimetru pentru măsurarea rapidă a coeficientului de elasticitate și un model de uscătorie.

Se trece apoi la studiul acțiunii agenților exteriori asupra lemnului. Se arată că lemnul, materie organică, conține totdeauna o oarecare proporție de umiditate variabilă după starea higrometrică a mediului, care aduce variații de volum și variații în calitate. Apoi diferite mijloace pentru a face ca lemnul prin uscare să devie un material stabil.

Se prezintă o mașină de laborator pentru regularea electrică a balanței interioare de desicațiune a lemnului.

Se dă apoi o deosebită importanță întrebuințării rumeșului pentru care se găsesc cele mai diverse utilizări. Făina din lemn, plus rezina sintetică, plus pudra colorantă, dau obiecte mulate, cum sunt piesele de telefon, cutii și diferite alte articole.

Lemnul reconstituit. Trunchiuri de arbori fără scoarță, măcinați și defibrați, amestecați cu rășină, dau o pastă care după trecerea prin mașină este făcută în mari plăci ce sunt duse la uscat, sau la o presă uscătoare. Plăcile tăiate în panouri sunt utilizate în construcțiuni și decorațiuni. Aceste panouri pot avea dimensiuni destul de mari dela 1,55—3,55 m. și grosimi până la 4 cm. Se explică avantajele lemnului reconstituit prin aceea că se poate folosi în plăci mari, plane, omogene fără noduri, sau alte defecte, lucrându-se ca lemn sau contra placaj, nemaifiind nevoie să fie lipit și astfel dispar și riscurile deslipirilor. Servește la planșee și despărțituri insonore, corecțiuni acustice, izolări contra vibrațiilor, acoperirea parchetelor, etc.

Se prezintă apoi lemnul material modern, cu întrebuințări în marea industrie, electricitate, mecanică, textile și transport, lemn curbat, elice cu pas variabil, lemn de caroserie, automobile, trăsuri, traverse, articole de sport, rachete, bastoane de hockey, etc.

O altă importanță se dă lemnului impregnat cu rezine sintetice, lemnul bakelizat, întrebuințat în industrie mecanică, în pinioane de lemn, care se angrenează cu fierul, având aceiași durabilitate, apoi discuri de fricțiune, cuzineți din lemn comprimat, eclise la șine de cale ferată. În industria electrică ca izolant, bobine, etc.

Se mai expun panouri cu rețea celulară pentru pereți cu despărțituri, panouri blindate, acoperite cu foi de aluminiu sau oțel, panouri ondulate sub presiune, decorațiuni.

Vin apoi eșantioane de bois madré (pirogravat) prin carbonizare superficială. Panouri din lemn lamelat.

Un alt panou prezintă defectele lemnului arătându-se prin secțiuni ce vătămări se produc în masa lemnului prin lovituri, frecări, răniri, lovituri cu ciocanul (cu marca), cicatricea de elagaj artificial și elagaj natural, creșterea neregulată, din cauza vântului, furca, fire ondulate, noduri mici și mari, gelivuri, pungi de rășină, etc.

În ce privește activitatea silvică în pădure, numeroase fotografii prezintă lucrări de amenajament, cubaj, descripția arboretelor, de pepinieră și plantații cu instrumente mecanice, lucrări de asanare, construcția potecelor, a drumurilor în ciment și beton armat, căi ferate, etc.

Apoi lucrări de ameliorare pe terenuri surpătoare, lucrări de consolidare, baraje mari în ciment, în zid de piatră, metalice.

Alte fotografii arată activitatea școlilor dela Nancy, Ecole Supérieure du Bois, Ecole Nationale de Barres.

O foarte frumoasă manifestare o au Instituțiile și Societățile forestiere, printr'o activitate atât pe teren cât și în scris. Numeroase Societăți își au expuse programul și bilanțul realizărilor de mai bine de o jumătate de secol, printre care se remarcă Le Chêne, Gay Lussac, Les amis des arbres, Société de Franche-Comté, Fédération nationale des groupements de reboisement, Association G-le des producteurs de bois et reboiseurs français, asociațiuni șco-

lare cuprinzând 225 societăți școlare forestiere și numeroase alte comitete și sindicate. Apoi, cărți, reviste, privitoare la păduri, la lemn, la comerțul lemnului, la industrializarea lemnului, la vânătoare, la pescuit, etc.

În marea sală din mijloc sunt expuse sculpturi și obiecte de artă din lemn. Sunt de admirat ca opere de artă bine reușite „le bucheron”, un lucrător cu o sarcină în spate, care a fost expus la Salon în 1935 și „la vieille lavandière” (bătrâna spălătoreasă). În fund se află o sală de conferințe cu fotolii elastice din frasin curbat și rafie împletită.

O mică atenție se cuvine și sălii de vânătoare, care pe lângă numeroase coarne de cerb, are și o bogată colecție de butoni de vânătoare de culori și forme variate; apoi armuri, insigne, cuțite și spade vechi, placarde forestiere, trompete, cornuri, din timpul evului mediu.

Pe partea stângă se completează expoziția dela parter cu mobile de lemn masiv, pentru care s'au oferit premii de Ministerul de Agricultură preocupat de a se asigura lemnului locul ce trebuie să-l aibă în gospodăria modernă.

Subsolul este consacrat mai mult comerțului și industriei lemnului francez. Sunt expuse lucruri de dogărie ca butoaie și vase în construcție, tâmplărie și dulgherie, diferite modele de scări în serpentină, machete de case de lemn, cariote cu roate de cauciuc, fotografii de uși, plafoane, mobile, cerdacuri, scări, acoperișuri, verande, marchize, poduri, case de munte, hangare în boltă, obiecte de menaj, jucării și bijuterii de lemn.

O dioramă arată, în culori și perspectivă, lucrul în pădure, cum se doboară, cum se transportă la fabrică și la depozit, cum se arde mangalul, cum se scoate rășina. Altă dioramă arată recolta plutei în Algeria și fabricația obiectelor din plută.

O foarte reușită dioramă ne arată schlitajul în pădure, un om scoborând cu sania pe zăpadă.

Diferite bucăți de trunchiuri de 35—45 cm. diametru de fag, carpen, arțar, frasin, stejar pedunculat, gorun, nuc, păr, dud, cireș, melez, brad, molid, arată calitățile lemnului din Franța.

O importanță deosebită s'a dat pisciculturii în apele dulci și în special în apele de munte, unde silvicultorul este chemat a avea un rol important ca și pentru vânătoare. Diferite stabilimente

piscicole pe baze științifice studiază hidrobiologia peștilor și condițiunile raționale de repopulare ale apelor.

În special sunt de remarcat, scările de trecere a peștilor peste baraje, apoi diferite instalații de salmonicultură unde se recoltează ouăle și se produc anual până la 750.000 de peștișori.

Tot la subsol se mai află expusă o hartă a coloniilor unde, prin puncte luminate sunt arătate diferite regiuni cu esențe exotice ce apar colorate pe hartă la apăsarea pe un buton electric în dreptul esenței a cărei pozițiune vrem să aflăm.

Cabana Tineretului (l'Auberge de la Jeunesse), un mic pavilion, anexă a palatului lemnului, e compus din două etaje, cel de sus aranjat astfel ca să poată adăposti tineretul sportiv în regiunile depărtate de orașe și sate, prezentând un confort rustic și vesel. Pe pereți se găsesc diferite piese sportive construite din lemn ca: croșe de hockey, aparate de vâslit în casă, aparate pentru practicat respirație artificială, rachete de tenis, boburi, săniuțe, elice pentru avioane ușoare, aviație populară.

O secțiune transversală în lemn de frasin arată debitarea lui în scânduri, pentru skiuri.

Etajul de jos este rezervat turismului și bibliotecii, având deviza: „L'Administration des Eaux et Forêts pense aux touristes”. Se arată construcția unui drum turistic, peisagiul de munți în relief, ghidul turiștilor în pădure, Administrația pădurilor a alcătuit astfel de ghiduri pentru câteva zeci de păduri. Se expune un tip, model de casă de adăpost în pădure pentru uzul turiștilor.

Tot aci se mai găsesc instrumente și arme pentru vânat și pescuit. Se fac studii asupra tirului la vânat, iar în centrul se găsește o masă rustică dintr'o rondelă de 1,30 m. diametru din stejarul Boppé. Acest arbore fusese ales în 1890 în pădurea Jupilles, în mijlocul unui codru de stejar de 250 ani, unic în Franța și chiar în Europa și clasat ca un arbore remarcabil în virtutea portului său majestuos și a dimensiunii excepționale. A fost trăsrit în 18 Decembrie 1934 și exploatat după un an. A avut dimensiunile: 4,70 m circumferința la 1 metru de la sol, 25 m înălțimea sub ramuri, înălțimea totală 38, volumul trunchiului 22 de m. cubi, volumul total 28 m³. Se pot număra pe secțiune 247 creșteri anuale.

Pavilionul Gazogenului. Franța neavând petrol, o deosebită importanță se dă gazogenului, pe care-l consideră car-

burantul viitorului în scopul de a-l introduce în locul petrolului la vehiculele necesare armatei în cazul când un războiu ar suprima aprovizionarea cu petrol.

În acest scop fabricile Renault au adaptat utilizarea gazogenului la automobilele de turism, autobuze și camioane, care pot parcurge până la 110 klm. pe oră, întrebuițând 20—33 kgr. de combustibil de lemn la suta de kilometri.

Se expun compresoare pentru drumuri, tractoare și alte asemenea vehicule întrebuițând drept carburant, gazogenul.

*

* *

Cadrul acestui articol nu permite a prezenta toate datele luate cu ocazia vizitărei expoziției. Multe din cele expuse s'au făcut cu scopul de a se vedea modul detaliat și minuțios, cum s'a organizat expoziția lemnului de către Francezi, care au făcut toate eforturile pentru a ridica prestigiul proprietății forestiere, cum și de a da lemnului, locul cuvenit ca materie primă, inepuizabilă, indispensabilă și de mari posibilități în viitor. Și pentru a se lua la întrecere cu celelalte construcții din fier și beton, pe lângă artistică clădire a palatului lemnului, au construit minunata poartă de intrare „Porte del l'Alma” cu doi piloni de lemn de 51 metri înălțime și două pasarele curbe de 34 m. lungime tot din lemn, prin care au vroit să demonstreze că lemnul, material totdeauna modern, permite cele mai frumoase realizări în artă ca și în tehnică.

Pentru țara noastră, care nu produce decât cherestea și lemn de foc, pierzându-se mai mult de jumătate din materia lemnoasă în pădure și în fabrici, învățământul ce putem trage dela această expoziție este că trebuie să căutăm pentru viitor folosirea cât mai rațională a lemnului, cum și ridicarea valorii lui printr'o industrializare superioară, îmbunătățindu-se prin aceasta și situația populației în regiunile de munte.

Le bois et la forêt à l'Exposition internationale de Paris.

Das Holz und der Wald an der Internationalen Ausstellung in Paris.

PĂDURILE STATULUI.

de HORIA MANOLIU

Intr-o publicație, de curând apărută se arată rezultatul exploatărilor în 1936, în pădurile statului, astfel :

943.766 m. c. rășinoase	
204.500 .. ștejar	
67.117 .. fag	
76.534 .. diferite esențe	
4.825.138 m. steri.	Total m. c. 1.291. 917.

Și : 524.410 grămezi

Apoi : (produse secundare)

260.862 m. c. lemn de lucru

887.593 m. steri.

Și : 258.188 grămezi

Valoarea bănească, realizată, reprezintă :

Lei 531.628.924.

Deci : lemn de lucru 1.291.917 +

260.862

1.552.779 m. c.

Lemn de foc : 4.825.138 +

887.593

5.712.731 steri

Și — în fine — 524.410 grămezi. +

258.188 ..

782.598 ..

Pentru anul 1936, date fiind prețurile respective, valoarea realizată se apropie de ceca ce s'a obținut, în mod normal, pe piața internă, în mijlociu.

Va fi interesant de văzut, însă, rezultatul bănesc ce se va realiza la finele acestui an, 1937, considerând că prețurile medii au marcat o sporire substanțială, față de anul expirat.

Un fapt, însă, apare foarte ciudat: s'au exploatat, în 1936, circa 200 mii de m. c. stejar *numai în pădurile statului!* E fantastic!!

Intr'o țară, în care lipsa ștejarului este atât de acută, să se exploateze asemenea cantități, mă face a crede că e o greșală de cifre, mai curând; că nu este posibil.

Și dacă, totuși, ar fi adevărat... Dacă e adevărat, atunci este prisoselnic a mai face comentarii.

Ce-ar fi dacă statul ar pretinde, pentru lemnul său de stejar, în picioare 2000 lei de m. c.?

Nu s'ar găsi cumpărători, poate.

Cu atât mai bine!

Sau s'ar găsi și ar plăti suma. Administrația statului ar încasa, 200 milioane lei în plus, în acest caz.

Nu văd a treia alternativă, din moment ce suntem de acord, că fapta trebuie sincronizată cu vorba, Altminteri, se lichidează mereu, an de an, un capital cu care nu ne mai întâlnim.

Die Staatswälder.

Les forêts domaniales.

Brèves considérations sur les coupes pratiquées en 1936, dans les forêts appartenant à l'Etat roumain.

DATE NOI ASUPRA ROLULUI HIDROLOGIC AL PĂDURII

de AT. HARALAMB.

În colțul de Sud al Belgiei se găsește o parte din înaltul platou al vechilor munți Ardeni, a căror existență datează cu mult înaintea sistemului Alpin, din care fac parte și Carpații noștri.

Datorită condițiilor geografice, orografice și climatice, în părțile superioare ale acestor ruine de munți se găsesc turbării întinse.

Atribuindu-se acestor turbării — a căror vegetație datează dela sfârșitul erei quaternare — o serie de influențe binefăcătoare de natură climatică, hidrologică, economică și turistică, iar pe de altă parte, punându-se în sarcina pădurilor o seamă de efecte contrarii, cari ar periclita nu numai influența binefăcătoare a turbărilor, dar chiar și existența acestora, — a luat naștere în Belgia o puternică mișcare în favoarea primelor și în defavoarea ultimelor.

Cât de adânc înrădăcinate sunt aceste opinii contrarii pădurii, s'a putut vedea numai atunci când, punându-se la cale constituirea unui parc natural de circa 40.000 ha cuprinzând platoul La Baraque Michel, s'a prevăzut defrișarea pădurii de rășinoase în vederea protejării și extinderii vegetației și faunei quaternare.

EFECTELE BINEFACĂTOARE ATRIBUITE TURBĂRIILOR

1. Rol climateric.

a) Turbările ar întreține asupra întregii regiuni, o temperatură mai coborâtă cu 3° decât aceea pe care ar trebui s'o aibă, date fiind condițiunile locale de latitudine și altitudine. Regiunea s'ar bucura deci de un climat riguros, care ar permite existența și dezvoltarea unei flore și faune boreale.

b) Ploile abundente ce cad deasupra platoului ardenez s'ar datori răcirii aerului rezultată din prezența acestor mlaștini, precum și din cauza puternicii lor evaporațiuni.

2. Rol hidrologic.

b) Turbările, comportându-se întocmai ca un imens burete, ar reține o cantitate enormă de apă din precipitații, pe care apoi ar ceda-o râurilor, încet încet, vara sau pe vreme de secetă. Primind multă apă prin acțiunea lor asupra pluviozității, reținând multă din ea și lăsând-o apoi să se infiltreze încet, turbările ar îmbogăți debitul râurilor cari nasc din acest platou, regulându-l în același timp.

b) În felul acesta n'ar mai fi nevole să se investească sume mari în construcții de baraje, turbările suplinind în mod perfect rolul acestora.

3. Rol economic.

Apele ce iau naștere din această regiune, fiind acide și sărace în săruri minerale, sunt mult apreciate pentru nevoile industriei lănei și a hârtiei. Prezența turbărilor ar asigura deci prosperitatea multor fabrici instalate de-a-lungul văilor periferice leșite din acest platou.

4. Rol turistic.

Orașul Spa își datorește reputația apelor mineralizate cu efect radioactiv, ale căror surse ar fi în strânsă legătură cu existența turbărilor situate în platoul dela Sud de acest oraș.

EFECTELE CONTRARII ATRIBUITE PĂDURILOR

Alături de aceste presupuse binefaceri ale turbărilor, vin și se pun efectele contrarii, chiar nefaste, pe cari le-ar avea pădurile. Să le vedem, grupându-le ca mai sus :

1. Rol climateric.

a) Pădurea, având de efect ridicarea temperaturii, ar pune în pericol existența florei și faunei turbărilor vecine.

b) Deci, dacă pădurile s'ar întinde asupra întregului platou *La Baraque Michel*, pluviozitatea ar scădea. În acest caz, ea n'ar putea atinge decât cel mult suma precipitațiilor ce cad în regiuni cu înălțimi egale, acoperite cu păduri, cum ar fi *Losheimerwald*. Or, se știe că în această din urmă localitate, plouă cu mult mai puțin decât pe platoul *La Baraque Michel*.

2. Rol hidrologic.

a) Dacă aceste turbări s'ar împăduri, s'ar pierde rolul de burete regulator al debitului râurilor; pădurea, consumând o cantitate enormă de apă în perioada de vegetație, ar cauza scăderea debitului râurilor ce iau naștere din partea locului, provocându-le neregularități.

b) În plus, starea de împădurire, aducând după sine disecarea regiunii, flora tipică boreală ar suferi o transformare radicală, substituindu-i-se o asociație vegetală de *Molinia coerulea*, care cu timpul ar desăvârși opera de disecare a pădurii.

c) Dispariția vegetației de turbării ar conduce apoi la dispariția faunei, care până atunci se hrănea cu fructele și semințele vegetației mișcale.

3. Rol economic.

Dispariția turbărilor ar face dificilă aprovizionarea cu apă potabilă și industrială a regiunii. Deci vitalitatea industriei locale de lână și hârtie ar scădea, ar dispărea.

4. Rol turistic.

Disparând turbările, izvoarele mineralizate de la Spa ar fi periclitat și odată cu ele prosperitatea orașului.

1. Examinarea obiectivă și științifică a condițiilor geografice locale.

În fața acestor opinii cu totul defavorabile pădurii, născută dintr-o judecată superficială, un forestier belgian, d-l Boudru și-a luat greaua sarcină de a studia problema metodic, bazându-se numai pe fapte și date strict controlabile.

Deși în studiul pe care-l întreprinde, autorul se limitează numai la suprafața de circa 40.000 ha unde s'a proiectat creierea parcului natural despre care am făcut mențiune mai sus (având în centrul preocupărilor platoul La Baraque Michel), parte din datele și observațiile aduse în discuție, prezentând, după părerea noastră, un interes general, este util să informăm și pe cititorii noștri asupra

acestor noi date, cari vin să se adauge la cele deja cunoscute până acum asupra rolului imaterial al pădurii¹⁾)

A. Topografia regiunii.

Platoul La Baraque Michel se găsește la Nord de ducatul Luxemburg, fiind cuprins între frontiera dintre Belgia și Germania și râurile Amblève și Vesdre afluenți ai râului Ourthe. Acesta din urmă este afluentul Meusei, în care se varsă, lângă Liège.

La Baraque Michel se leagă prin platoul Elsenborn de catena principală: Losheimerwald și Eifel (aceste două din urmă găsindu-se în Germania).

Linia de creastă a platoului B. Michel atinge altitudinea maximă de 691 m. la punctul numit Botrange.

De pe versantul nordic al platoului iau naștere nenumărate râuri din care cităm două: Vesdre și Gileppe, asupra cărora vom mai reveni în cele de mai jos.

De pe versantul Sud-Sudestic isvorăsc alte numeroase râuri din cari semnalăm: Amblève și Warche.

B. Climatul.

Temperatura. În timp ce în văle Rinului și Meusei temperatura medie anuală este de 10°, pe platourile turboase, cuprinse între aceste două râuri, ea nu urcă decât până la 7°, punctele cele mai înalte neatingând decât 508 (Mont Rigi și Schneifelforsthau).

Examinată pe sezoane, versantul nordic al platoului, cuprins între Meusa și Rin, se bucură toamna și iarna de o temperatură anormal de ridicată — cea mai ridicată din toată Germania. Vara și primăvara, din contră, valea Rinului este aceea care se încălzește mai repede, în timp ce platourile (les Hautes Fagnes și Eifel) marchează o temperatură mai scăzută. Sunt efectele Föhnului care se fac simțite și aici.

În esență, temperatura medie anuală a platoului La Baraque Michel este prea scăzută față de altitudinea și latitudinea sa. Cauza trebuie căutată însă nu în prezența turbăriiilor, ci în natura geologică a regiunii. Întreg platoul ardencs se încălzește anormal.

Reacțiunea turbăriiilor asupra temperaturii locale nu poate fi acceptată; acestea sunt consecința climatului și nici decum cauza lui. La fel când este vorba de modificarea temperaturii medii anuale provocată de prezența pădurii. Coborîrea temperaturii cu 1-2° nu ar putea pune în pericol existența faunei și florei: platourilor mlăștinoase.

Vânturi. Climatul general al acestor platouri este determinat de prezența anticiclونilor ce se formează, mai ales iarna, în Nordul și Estul Europei. Ele provoacă vânturile umide dela W și SW cari bat aproape ½ an. Vara,

1) M. Boudru: La réserve naturelle dans les Hautes-Fagnes de Belgique. Bulletin de la Société Centrale de Belgique. Nr. 4-5, pag. 151-200; Nr. 6, pag. 243-262; Nr. 7-8, pag. 291-343; Nr. 9, pag. 402-424.

din contră, intervin anticiclonele ce se formează deasupra oceanului Atlantic. Atunci bat vânturile dela NW. Primăvara vin vânturi dela Est și mai mult dela Nord; ele aduc epoca de frig și uscăciune.

Precipitațiuni. Mijlocia anuală a pluviozității în regiunea marilor platouri ardeneze este de maximum 1300—1350 mm; dacă se calculează pe o perioadă mai lungă de timp, ea nu este decât de 1200 mm. Ploile nu cad uniform. Pe măsură ce înaintează, dela Mare spre Est, precipitațiile scad, chiar la altitudini egale. Deci greșit se pune în sarcina pădurilor de rășinoase din regiunea platoului Eifel scăderea quantumului precipitațiilor. Efectele Föhnului și legile sale naturale sunt suficiente ca să explice aceasta.

C. Geologia și solul.

Subsolul platoului La Baraque Michel este constituit din roci silicioase, compacte (quartzite) sau laminate (philade) ale etajului revinian din sistemul Cambro-silurian; acesta din urmă grupează terenurile cele mai vechi din Belgia.

Actualul platou ardenez nu este decât restul vechilor munți născuți din cutările herciniene, ruinați în perioadele ce au urmat — primară și secundară — aducându-l în starea actuală de péné-plenă, cu creste rotunjite.

Peste acest soclu se găesc însă, cel mai adesea pe crestele și versanții acestor platouri, petece de formațiuni secundare (cretă și marnă din etajul senonian și maestrichtian) și terțiare (agile și nisipuri cu gresii din eocen, sau depozite nisipoase din oligocen). Asemenea depozite sunt destul de răspândite pe întreg platoul, mai ales deasupra cotei de 500—550 m.

Cum se explică aceste depuneri la înălțimi așa de mari?

Vechea péné-plenă prezenta depresuni și văi foarte largi, având pante dulci. Depozitele secundare și terțiare au venit apoi și au umplut aceste depresuni și văi, acoperind și întreg platoul cu o pătură uniformă. Ulterior a intervenit o mișcare de ridicare a acestel vechi péné-plenă, urcând-o la înălțimea de azi. În felul acesta, relieful reîntinerindu-se, eroziunea și-a reluat activitatea provocând formațiuni de noi văi în forma caracteristică de V. Prin ridicare, pantele devenind mari, acțiunea de eroziune s'a intensificat săpând și ducând devale depozitele noul. Din această cauză nu au rămas pe platou decât resturi de sedimente sărace de natură ceva mai rezistente, fie pe motiv de slabă solubilitate (nisipuri, gresii și silex) fie din punct de vedere al volumului și mai ales al situației. Nu s'au conservat în felul acesta decât depunerile din scobituri; în rest a fost o totală ablațiune a păturii de sedimente, scoțându-se la iveală soclul stâncos cambrian¹). Aceste depozite sedimentare se găesc astfel când deasupra, când acoperite cu aluviuni reviene.

Cota 500—550 m. reprezintă nivelul rupturii de pantă. Deasupra ei este vechea péné-plenă, cu pantă dulce, văi largi în formă de U, versanți puțin accentuați, unde scobiturile sunt umplute de sedimente secundare și terțiare, acoperite sau nu de scurgeri de măl. Sub această cotă, relieful este întinerit, cu pante mari și văi care se adâncesc repede, în formă de V ascuțit. Intre-

500 m. și 550 m. este o zonă de tranziție unde relieful întinerit se atenuiază progresiv spre pantele dulci ale péné-plenei.

Solul platourilor, de deasupra cotei de 500 m. este argilos și impermeabil, mlăștinos, unde existența depozitelor mobilizate modifică regimul hidrologic. Sub cota de 500 m. solul este în general argilo-pietros, sănătos și drenat.

În ce privește solul, s'a mai putut observa un fapt de o deosebită importanță. În părțile superioare ale întregului platou ardenez, unde se întâlnesc la un loc turbării, lande uscate și pădurea de foioase, se găsește următoarea situație:

a) Sub landa uscată și mai ales sub pădure există o argilă mălăsoasă galbenă, destul de permeabilă și mobilizată, amestecată cu diferite pietre.

b) În părțile umide, mlăștinoase, turboase, această argilă galbenă este pretutindeni acoperită cu un strat, uneori destul de gros, de argilă albă, compactă, impermeabilă.

Origina acestor două feluri de argile nu trebuie căutată în formațiuni geologice diferite. Ea stă, din contră, în legătură strânsă cu climatul și vegetația regiunii.

Climatul și mai ales umiditatea exercită cea mai mare influență asupra formării solurilor care nu se comportă la fel sub un climat uscat și sub un climat umid. Umiditatea solului, la rândul ei, este funcție de raportul dintre precipitații și evaporație. În cazul platoului ardenez, unde pluviozitatea depășește evaporația, avem de aface cu o decalcificare, cu o spălare (podzolire) a solurilor. Podzolirea a fost ușurată și grăbită aici de natura geologică a regiunii.

Decalcificarea fiind însoțită de o modificare a pH, solurile ating un grad de aciditate care nu permite decât instalarea unui anumit fel de vegetație. Vegetația vine apoi de continuă și adâncește acțiunea climatului prin formațiuni de humus acid, care împinge destul de departe degradarea solului (sterilitate, compactitate, impermeabilitate) toate permițând apoi instalarea formațiunilor de turbă. Temperatura joasă și marea umiditate din regiune sunt favorabile formațiunilor de humus acid.

Landa uscată și mai ales pădurea caută din contră să contrabalanseze efectele acestei spălări a solului, opunându-se deci degradării. De aici lipsa argilei albe din părțile acoperite cu pădure, cu toate dezavantajele ei, și prezența argilei galbene, cu avantajele ei.

D. Izvoare.

Geologia fiind foarte complexă, apele din precipitații pătrund în subsol și circulă, dând naștere la una sau mai multe pânze de apă freatică. Acestea, la rândul lor, prilejuiesc formarea a nenumărate izvoare, care dacă din punct de vedere al debitului considerat individual n'ar fi de luat în seamă, socotite la un loc, dau naștere la o rețea hidrologică foarte importantă.

Din studierea unei asemenea pânze de apă freatică alimentată de apele de ploaie, s'a putut ajunge la concluzia că ea a dat naștere la toate turbările din întreg platoul La Baraque Michel.

Aceste numeroase izvoare cu debit slab impregnează solul învecinat cu o umiditate permanentă favorabilă instalării vegetației de turbărie. Pentru aceasta este suficientă o mică adâncitură de sol capabilă să rețină ceva apă, pentru ca

un nucleu de *Sphagnum* să ia naștere. Pe măsură ce acesta se dezvoltă, cantitatea de apă reținută prin imbibare de masa spongioasă crește considerabil, permițând astfel extinderea centrifugă a *Sphagnum*-ului, indiferent dacă cu timpul nivelul de apă freatică rămâne mai jos.

Odată suprafața acoperită cu vegetația tipică de turbă, la apa din izvoare vine să se adauge cantitatea mai mare de apă din ploii, al cărei volum în aceste regiuni este foarte important.

2. Formațiile vegetale și influențele lor.

Turbăriile sunt deci, în părțile superioare ale platoului ardenez, o consecință a climatului umid și rece, a reliefului și a geologiei. Ele fac parte din categoria turbăriilor înalte, supra-aquatice, constituite din *Sphagnum*.

Ele nu se găsesc chiar pe crestele propriu zise, ci mai curând pe pante. Sunt deci turbării de pante, fiind alimentate de numeroase izvoare cu debit slab, care întrețin un aflux lent, continuu de apă rece, fără săruri, și de apele meteorice abundente ale unui climat specific umid și rece.

Ele ocupă, cum am mai arătat, scobiturile din profilul pantelor. Aceste scobituri se succed în sensul pantei, având lungimi cuprinse între 30—100 m. și lățimi identice. Ele apar ca niște buzunare mai mult sau mai puțin alungite, în care turba se formează și continuă să se acumuleze. În marginea acestor scobituri turba atinge grosimi de 0,50—1 m: în centru însă poate atinge ușor 4.50 m. și chiar 7 m.

În ce privește constituția floristică a vegetației turbăriilor, se întâlnesc următoarele asociațiuni mai importante:

1) *Nardetum*, pe argilă galbenă brună, destul de uscată. Este constituit din *Nardus stricta* cu petece de *Meum athamaniticum*, *Arnica montana*, *Polygonum bistorta*, *Pedicularis sylvatica*, *Carex*, *Vaccinium uliginosum*, *V. myrtillus*, *V. vitis idaea*.

2) *Sphagnetum*, pe turbă puțin groasă. Cuprinde, în afară de *Sphagnum*, *Eriophorum vaginatum* și *E. angustifolium*, *Scirpus caespitosus*, *Oxycoccus quadrifidus*, *Trientalis europea*.

3) *Callunetum*, pe turbă foarte groasă. Este format din *Calluna vulgaris*, *Erica tetralix*, *Vaccinium v. idaea*, *Empetrum nigrum*, *Andromeda polifolia*.

4) *Polytricheto-Salicetum*, pe turbării înecate, unde *Polytrichum* și *Salix cinerea* constituie fondul asociației. Mai târziu se instalează *Betula alba*, *Populus tremula*, *Alnus glutinosa*, *Sorbus aucuparia*, *Rhamnus frangula*, *Polytrichetum*

este invadat de *Agrostis alba* și *A. canina*, *Deschampsia flexuosa*, *Juncus squarrosus*, ceva *Vaccinium vitis idaea* și *V. uliginosum*.

5) *Molinietum*, pe turbării asanate. Cuprinde exclusiv *Molinia coerulea* și *Deschampsia flexuosa*, *Juncus* și mușchi.

În felul acesta, dela o anumită altitudine, formațiunile turbifere și landa uscată, în climatul umid și rece al platourilor ardeneze, apar drept asociații naturale finale. Restul de păduri foioase de pe platourile înalte, aflate în condiții similare, se găsesc într'un echilibru nestabil cu landa și turbăriile vecine. Pădurea aici n'ar fi de cât o supravețuitoare a unei epoci anterioare. Menținerea ei se datorește numai micro-climatului său specific. Ori ce greșeală în tratamentul aplicat pădurii, duce la substituirea ei cu formațiuni turbatoase. Turbăriile dau un atac continuu pădurii din vecinătate, și nu fără succes.

3. Poziția reală a pădurii și a turbăriei.

Odată stabilite cauzele existenței turbăriilor în regiunea platourilor ardeneze, d-l Boudru caută să stabilească adevăratul rol al turbăriei și al pădurei.

Turbăriile virgine. D-sa arată că influențele binefăcătoare atribuite turbăriilor sunt deficitul de controlat și din această cauză destul de discutabile din punct de vedere științific.

Rolul lor de *regulator* al debitului râurilor este nul. Este adevărat că turba poate îmbiba o mare cantitate de apă: 100 kg. turbă ar putea absorbi 1600 litri de apă. Considerată sezonier, iarna conține 90% apă, pe când vara numai 80%. Dacă însă ea absoarbe multă apă, în schimb ea nu o cedează decât cu o extrem de mare încetineală. Sunt numai prelingerii pe substratul argilos. Fac excepții doar părțile cu fisuri. Privită din punct de vedere hidrologic, turbăria poate fi asemănată cu un lac — o acumulare de apă inertă, fără viață. Turbăria nu cedează decât atunci când este complet saturată, fapt care se petrece mai ales iarna, dar survine repede și vara după ploi abundente. Cedarea apei se face atunci repede prin scurgere la suprafața turbei, provocând umflarea rapidă a râurilor.

Pe vreme de secetă, o pojghiță subțire dela suprafața turbei se usucă complet. Dacă seceta se prelungește, pojghița uscată se îngroașe. În orice caz însă, între partea uscată și partea umedă, există o separație tranșantă.

În turbă mișcările ascendente se fac dificil. Acest fenomen explică de ce pe mameleanele înalte de turbă se instalează *Calluna vulgaris*, plantă cunoscută drept xerophilă.

Dacă, după o perioadă de secetă, vin ploi, acestea mai întâiu trebuie să umple „lacul” și numai după aceea, ceea ce vine în plus, se cedează râurilor imediat și brutal.

În concluzie, se poate deci spune că nu numai că turbăriile nu regulează debitul râurilor: ba chiar le accentuează neregularitățile.

Turbăriilor li se poate aduce chiar o acuză în plus, atunci când este vorba de topirea bruscă a zăpezilor. Dacă influența pădurii este manifestă și importantă atunci când este vorba de topirea zăpezii, nu tot așa se poate spune de turbării. Acestea, adesea, odată cu sosirea iernii, sunt îmbibate cu apa ploilor de toamnă. Când vine gerul, se formează pe deasupra o pojghiță de ghiață. Căzând apoi zăpada, aceasta se acumulează deasupra ghieței, care facilitează mult scurgerea apelor. În momentul topirii brusce, provocată de o temperatură ridicată, pojghița de ghiață de sub zăpadă facilitează mult scurgerea apei topită, provocând atunci râurilor viituri subite și chiar inundații. În schimb s'a putut observa că în râurile a căror zonă de alimentație se găsește în pădure, nu se petrece nimic asemănător.

Pe de altă parte, se știe că râul provocat de inundații nu rezultă numai din masa de apă care se scurge, ci și din cantitatea de materiale de transport pe care o conțin aceste ape. Râurile, ce coboară din regiunea marilor platouri din Belgia acoperite cu turbării, sunt pline de mari cantități de pietrișuri cari, îngrămădindu-se în albi, împiedică scurgerea normală a apelor.

Influența favorabilă a turbăriilor asupra *precipitațiilor* n'a fost nici ea niciodată controlată. Ea nu-i atât de tipică și în orice caz nu-i superioară aceleia a pădurii în situații similare. Dar oricât de mare ar fi această influență favorabilă a pădurii — spune d-l Boudru — altitudinea și mai ales orientarea versanților au mai multă influență asupra regimului ploilor, decât natura vegetației.

Deși platoul ardenez este de altitudine mică, totuși fiind primul obstacol în calea norilor umizi aduși de vânturile dela W, precipitațiunile căzute sunt abundente. Aici stă explicația intensității ploilor.

În ce privește *evaporația*, oricât ar fi de mare în regiunea turbăriilor, ea nu exercită decât o influență redusă asupra precipitațiilor locale. În orice caz — spune autorul — ea nu este superioară aceleia pe care o au pădurile învecinate.

Turbăriile asanate. Situația se prezintă altfel, atunci când este vorba de turbării unde s'au făcut drenaje în vederea asanării lor. În acest caz, s'a putut observa că vegetația se schimbă radical, substituindu-i-se o formație de *Molinea*. Această apariție — spune d-l Boudru — nu explică atât disecarea lacului, cât circulația apei și nu măsoară, în mod absolut, cantitatea mai mare sau mai mică de apă. În turbăriile asanate apa circulă. În cazul acesta apa se colectează și se evacuează repede. Acest fapt poate deveni periculos, în cazul când s'ar face lucrări pe întinderi mari, în cazul ploilor intensive și al topirii rapide a zăpezii, fără luarea măsurilor necesare de siguranță.

Faptul acesta apare ca foarte util în timp de vară în epocile de secetă, pentru a putea alimenta bazinele râurilor.

Serviciul forestier deschizând șanțuri de drenare în anumite arborete și suprafețe cu turbă, facilitează deci alimentarea barajelor în perioadele critice, servind astfel interesul general.

Pădurea și influențele sale. Trecând apoi la influențele pădurii, autorul recurge la rezultatele cercetărilor și observațiilor metodice și de lungă durată întreprinse în alte țări. D-sa face în primul rând un larg apel la lucrarea americanului R. Zon privind pădurile și apele¹⁾. Nu scapă însă din vedere și lucrările altor autori și cercetători. D-sa rezumă apoi rezultatele obținute în cercetările din Franța, Elveția și America.

Semnalându-le, d-l Boudru conchide că cei ce au căutat, fie din rea voință, fie din necunoaștere, să falsifice sau să diminueze influențele binefăcătoare ale pădurilor în favoarea turbăriilor, s'au înșelat.

4. Contribuții belgiene.

D-l Boudru ne face însă cunoscute și o seamă de date de origină belgiană, rezultate din observațiuni științifice și metodice, pri-

1) R. Zon: *Forests and Water in the Light of Scientific Investigation* 1927.

vind influența pădurii de rășinoase asupra coeficientului de scurgere și inundațiile.

A) Influența pădurii asupra coeficientului de scurgere.

Studiile și observațiile acestea privesc basinal râului Gileppe, care ia naștere pe versantul nordic al platoului La Baraque Michel.

Basinal are o suprafață de 3325 ha. găsindu-se în plină regiune forestieră. Această suprafață este repartizată astfel :

1275 ha foioase	38%
1600 ha rășinoase	30%
525 ha turbării	16%
125 ha ter. asanate	4%
400 ha câmp, lac, fânețe	12%

Altitudinal, zona de alimentație variază între 90 m. la baraj și 672 m. la punctul culminant al platoului La Baraque Michel.

Fluviozitatea, care pe versantul nordic al platoului este foarte mare, se înregistrează de 4 posturi meteorologice de observație, așezate la 250 m. 544 m, 510 m. și 672 m. Acestea însă s'au dovedit insuficiente, anumite ploi localizate fiind recepționate imperfect. În plus, observațiunile n'au fost făcute întotdeauna regulat; astfel, datele dinainte de 1910 au, pentru anumite stațiuni, erori. De aceea, autorul a trebuit să renunțe la datele furnizate de aceste posturi, utilizând numai observațiunile meteorologice ale Serviciului de Ape și coeficientul brut de scurgere din basinal râului Gileppe.

Intrările, la rândul lor, au fost notate cu conștiințozitate, zi de zi.

Dându-și seama de dificultățile ce se pot întâlni în studii coeficienților de scurgere, d-l Boudru a fost circumspect „desbrăcându-se de orice idee preconcepută”. Știind că interpretarea mediilor și totalurilor calculate pe perioade scurte nu explică întotdeauna fenomenele studiate, autorul a fost obligat să recurgă mai întâiu la un studiu analitic al componenților. Apoi, printr'o prudentă sinteză, a tras următoarele concluzii generale pe care le redăm întocmai¹⁾.

1) Impădurirea parțială n'a putut schimba radical regimul, fără îndoială neregulat al unui basinal hidrografic muntos, unde scurgerea apei pe coaste este un factor important. Ploile copioase sau prelungite se traduc totdeauna prin urcări în diagrama intrărilor. Totuși, se constată că pădurea acționează asupra maximelor și mi-

¹⁾ Op. cit., pag. 317—318.

nimelor, contribuind la indulcirea variațiilor brutale ale regimului natural și regularizează debitul râurilor.

2) Lunile de vară ale anilor deosebit de secetoși sunt întotdeauna perioade foarte critice mai ales când se succed doi ani deficitari. Turbăriile n-au nicio influență favorabilă în ocaziuni asemănătoare, pe când pădurea menține aporturile timp îndelungat.

Coeficienții bruți ai lunilor deficitare de vară au fost totdeauna foarte coboriți; azi aceste luni deficitare nu se întâlnesc decât în anii foarte secetoși, pe când altă dată (înainte de executarea lucrărilor de împădurire) ei erau foarte frecvenți.

3) În timpul perioadei de vegetație (Iunie-Iulie-August și Septembrie) coeficienții bruți au fost favorizați de plantațiile de molid (+5%).

4) Ținând seamă de corecțiunile aduse randamentului brut de iarnă, influența asanărilor executate nu ar fi așa de brutală cum apare a priori; totuși ea nu este mai puțin însemnată în primii ani.

5) Date fiind consecințele randamentelor de iarnă și primăvară și influența proprie a asanărilor, coeficienții sezonieri și anuali nu ar fi suferit decât fluctuații puțin importante.

6) Totuși, trebuie constatat, cu toate aceste condițiuni, o schimbare favorabilă la coeficientul de vară și o modificare mai accentuată la coeficientul de iarnă. Acțiunea moderatoare a pădurii se face simțită reducând coeficientul de iarnă și ameliorând pe cel de vară.

7) Drenajele făcute în vederea asanării terenurilor acoperite cu turbă, atunci când sunt bine făcute și întreținute, permit să colecteze și să evacueze repede spre lac, pentru a le înmagazina, apele meteorice căzute în timpul perioadelor critice de uscăciune. În timpul regimului secetos, precipitațiile sunt încă suficiente pentru a întreține alimentarea lacului, cu condiție ca ele să fie imediat evacuate și neînghițite de sol sau de turbării și evaporate de soare sau de vânt.

7) În condițiile proprii basinului Gileppe, coeficienții sezonieri sunt cam următorii: iarna 90%, primăvara 45%, vara 30% și toamna 70%. Coeficientul anual brut de scurgere ar fi în mediu 50%.

B) Inundații.

Din examinarea datelor privind basinul râului Gileppe, autorul poate trage concluzii și asupra acestui fenomen.

Râul Gileppe, ca mai toate râurile de munte, are un regim neregulat al apelor, care face ca în cazul precipitațiilor abundente să se traducă prin viituri puternice.

Inundații nu se produc însă decât atunci când ploile se prelungesc peste măsură sau când sunt anormal de continui, venind după perioade de ploi cari au saturat complet solul forestier și turba.

Pericolul de inundații se prezintă și în cazul topirii brusce a zăpezii. În această privință, este suficient ca o temperatură puțin ridicată să însoțească vântul dela Sud-Vest pentru ca să survină o topire bruscă a zăpezii. Când această topire este însoțită și de ploi abundente — ceea ce nu se întâmplă rar — atunci pericolul se mărește și mai mult.

Pe de altă parte, dacă se întâmplă ca solul să fi fost înghețat mai înainte de a fi căzut zăpadă, atunci, în cazul topirii rapide a zăpezii însoțită de ploi intense, poate veni o catastrofă.

Totuși, autorul studiului constată o influență moderatoare reală și importantă a pădurii întârziind topirea zăpezii, absorbind o parte din apă și întârziind scurgerea apelor. Această constatare este rezultatul analizării intrărilor în lacul Gileppe în epoca inundațiilor din 1906, 1909 și 1935 și al comparațiilor cu cele ce se petrec într-un basîn alăturat — Vesdre.

Rolul moderator al pădurii se simte și în cazul ploilor excepționale. Pentru aceasta se dau două exemple concludente petrecute în același basîn în Octombrie 1935 și Iulie 1936. În timp ce în regiunile cu turbă apele s'au umflat numai decât, în cele păduroase apele nici nu s'au clintit. Vedem deci că pădurea a apărut aici ca binefăcătoare, în timp ce turbăria a trădat cauza.

Neues über die wasserwirtschaftliche Bedeutung des Waldes.

Données nouvelles sur le rôle hydrologique de la forêt.

On présente un compte rendu sur l'étude de M. Boudru publiée dans le Bulletin de la Société Centrale Forestière de Belgique, concernant le vrai rôle de la forêt et de la fagne dans Les Hautes Fagnes de Belgique.

PROBLEMELE ZILEI

RAPORTUL SUSȚINUT

RAPORTUL SUSȚINUT

de V. N. Stinghe

Termenul de raport susținut, a fost creat de amenajamentul de dată relativ recentă; ideea în sine însă, există de foarte mult: ea a creat amenajamentul. Ori care ar fi definiția care i-ar da-o teoreticienii amenajamentului, ea corespunde unui gând simplu, elementar, adânc omenesc, ca și ideea pe care o servește: bunurile epuizabile să se consume cu prudență, iar acelea care se refac într-o măsură orecare, să nu se consume decât în măsura în care se refac. Și când e vorba de păduri, — fiindcă ceace se pune la loc an de an se încadrează în limite aproape constante — cantitatea de materie lemnoasă să se consume în așa fel, încât raportul între cantitățile anuale să fie susținut, adică mereu același.

Ideea servește principiului conservării, — se înțelege, deocamdată — a bunului, care este pădurea; dar apoi, prin extindere, ființei omenești însăși, întrucât normala ei dezvoltare este influențată de posibilitatea de folosire a materialului indispensabil și nelocuibil, care este lemnul.

De aceea noțiunea de raport susținut, care contează ca o creație a amenajamentului, a trecut de mult hotarele acestuia și a îmbrăcat haina unei idei cardinale în politica forestieră. Dacă sub primul aspect, interesează, poate, numai pe specialiști, sub al doilea aspect, în tot cazul, trebuie să intereseze păturile largi conducătoare.

Atât de fertilă este în consecințe ideea raportului susținut, încât mărindu-și continuu sfera, ea se întâlnește în timpul din urmă ca o noțiune de politică economică națională. Astăzi ideea utilizării în cantități constante și bine socotite ca mărime, apărută

intâia oară în domeniul forestier, o vedem rodind și pe alte țărâmurii: se menționează această idee, de ex., în legătură cu exploatarea miniere, de cărbuni, de petrol.

Imperativele de ordin național, ale vremurilor prin care trecem, fac să se accentueze tot mai mult aspectul de comandament de politică economică generală pe care îl înfățișează ideea forestieră a raportului susținut. Teoriile care spuneau că fiecare țară să exploateze și să răspândească în lume bogățiile pe care le are, pentru ca în schimbul lor să se aducă bani și să îngrămădească averi, sunt astăzi perimate. Trăim timpuri de autarhie, când fiecare țară vrea să fie cât mai independentă de toate celelalte, când fiecare țară caută a-și satisface multiplele trebuințe numai din avuția pământului său și cere industriei naționale să-i acopere pe cât se poate toate nevoile. Lemnul este materia primă care alimentează o sumedenie de industrii, lemnul este materia primă care acoperă cele mai elementare nevoi ale locuitorilor, lemnul, în fine, e materia care ridică potențialul de apărare al unei țări și al unei națiuni. Nu sunt aceste indicații că politica economică a țării trebuie să vegheze de aci încolo ca materialul lemnos al pădurii românești să se consume cu gândul mereu atent ca, oricare vor fi vremurile, și oricât de grave ar fi cerințele de acoperit, națiunea să-și găsească îndestulare în ceea ce a rodit prin veacuri pământul țării?

Știm că exportul de lemnărie aduce în țară aur, aduce valută și ne dă astăzi mijlocul de a mulțumi trebuințe urgente. De aceea e de dorit să continue și să propășească. Dar, se înțelege, să continue în măsura în care materia lemnoasă care crește an de an, excede consumul intern ale anului respectiv. Să propășească, să-și mărească puterea de a aduce aurul — mai ales dacă acesta ar ajunge de fapt în țară și ar veni să alimenteze bogăția națiunii efectiv românești. — dar nu pe socoteala cantității, ci pe aceea a calității.

În felul acesta ajungem însă la un interesant capitol de politică industrială. Fiindcă, în definitiv, dacă industria a tăiat lemnul și l-a prelucrat în fabrică, ea nu-l mai poate reține în depozitele sale; în pădure nu se strică într'un an, doi, în depozite da. Ceea ce trebuie să se facă însă, e să se potrivească puterea de exploatare și de debitare a industriei pe puterea de pro-

ducție a pădurilor. E un imperativ al vremii și satisfăcându-l nu avem meritul a fi inițiatorii. Popoarele prietene care ne inconjoară, pornind dela aceleași constatări, au luat deja măsuri în această privință: au legiferat Polonia, Cehoslovacia și Jugoslavia. Dar la noi, în țara în care farmaciile nu se deschid decât în raport cu numărul populației — măcar că ele au misiunea să contribuie la bunăstarea sanitară a țării și nu consumă nici un bun național —, fabricile de cherestea, care macină un prețios ajutor al rezistenței naționale, se pot înființa oricând și oriunde.

În această problemă de mare interes național e natural ca inițiativa luminării opiniei publice să pornească din lumea forestierilor și să continue cu tenacitate, până când o legiferare va veni să încoroneze strădania. Fiindcă nimenea mai bine decât silvicultorii nu poate vedea cum se topesc, într'un ritm rău prevestitor, rezervele noastre forestiere.

Schimbând acum planul pe care continuăm să urmărim ideea raportului susținut, ne încadrăm în considerațiuni mai de detaliu.

Lemnul este un material care suportă greu transportul la distanță. Fiecare ținut se alimentează din pădurile care îi aparțin, dacă este vorba de alimentarea la timp și convenabilă. Cât adevăr conține această aserțiune, se poate vedea, în deosebi, în vremi de restriște, în vremi de război. Fiecare ținut, deci, trebuie să aibă pădurile sale și în nici un caz nu este justificată concepția că, deocamdată exploatarea se pot concentra în pădurile care sunt accesibile, utilizându-le peste măsură. Această imprudentă procedură este adesea justificată prin faptul că în alte ținuturi stau păduri în așteptarea exploatărilor organizate, când prin șosele sau căi ferate, regiunea se va face accesibilă transportului. În numele acestei teorii se pustiesc pădurile șesurilor, rămânând acelea ale munților sau se desvelesc cu grăbire anumite văi din munți, în timp ce altele sunt mult prea puțin utilizate.

Trebuie raport susținut nu numai în ansamblu, dar și în detaliu: nu numai pe țară, ci și pe ținuturi, nu numai pe ținuturi, dar și pe păduri. Procedând altminteri, se văd imediat gravele prejudicii: s'a epuizat stejarul, ca să rămână 40% din suprafața țării acoperită de fag, s'a epuizat bradul și, mai ales, moliftul, de pe văi întregi, ocolindu-se cu sistemă acelea populate cu fag.

Și unei industrii forestiere, cu adevărat românești, i se poate cere, cel puțin de aici încolo, să dea o mână de ajutor pentru normalizarea situației pădurilor. Ei i se poate cere ca de acum încolo să-și dea osteneala să găsească debușeuri pentru toate felurile de material, pe care le produce pădurea românească. Ar fi și aceasta o formă de raport susținut, plasarea de un comerț dibace, a diverselor materiale lemnoase în proporția în care pădurile noastre le conțin și le produc.

Așa cum am văzut până acum, ideea raportului susținut poate constitui un punct cardinal în problema în mare a punerii în valoare a întregii suprafețe păduroase a țării.

Nu pierde deloc din interes însă, nici atunci când o considerăm în raport cu tehnica amenajării limitată la fiecare pădure în parte.

Serviciile publice sunt asaltate cu cereri din partea proprietarilor de păduri, care voesc să exploateze în ritm rapid un bun la a cărui întemeiere, în 99% din cazuri, n'au contribuit cu nimic, la a cărui îngrijire nu au nici un merit și la a cărui distrugere nu poate avea nici un drept. A nu exploata cu raport susținut, înseamnă a lichida pur și simplu un capital-lemn, agonisit de obicei de generații care au dispărut. Pădurea însă, chiar proprietate particulară fiind, este în primul rând un bun național, care nu poate fi lichidat în beneficiul individului, oricât de urgente, la un moment dat, ar fi nevoile acestuia. O pădure se clădește într'o revoluție întreagă, în 80—100 ani, nu într'un an, ca o casă oarecare ; pe aceasta o dărâmi astăzi, dacă găsești cu cale, la anul o refaci, dacă îți trebuie, și peste un alt an poți s'o pui din nou la pământ, ca în continuare apoi să începi din nou reclădirea. Acest lucru nu se poate face însă cu pădurea.

Teoria după care lemnul este o marfă ca ori și care alta, care se negociază, și că în negoțul acesta, ca în oricare altul, singura lege care urmează să conducă e aceea a conjuncturii — nu poate fi primită decât cu mari rezerve. Teoria conjuncturii în materie de lemn, poate arunca în aventură o țară întreagă, care să vină apoi să plângă pe ruinele pădurii desființate, cum se întâmplă astăzi în Anglia și America. Amândouă au practicat un liberalism imprudent în materie de lemn ; ultima a împins, într'o epocă nu prea in-

depărtată, ideea utilizării conjuncturii până în limite inacceptabile și astăzi luptă amândouă să refacă cu cheltuială un bun al națiunii, a cărui dispariție sau împuținare este adânc resimțită.

Trebue să înceteze dar, la noi, acele exploatări de mai multe posibilități deodată", trebue să înceteze exploatările „într-un an a posibilităților pe 5 ani, ori 10 ani", lucru care a devenit un fel de modă astăzi, mai ales în pădurile posesorale și comunale. Pentru nevoi a căror urgență comportă un semn de întrebare, se inundă piața locală și chiar cea mai îndepărtată, cu cantități de lemn peste cerere, se produce o scădere a prețurilor și apoi, tocmai din această ultimă cauză, nu se ajunge nici măcar să se îplinească sumele pe care s-a contat la început. Se susțin de obicei aceste cereri cu argumente impresionante: sat sau comună are nevoie să construiască o biserică ori o școală, ori să cumpere o pășune. O logică sănătoasă comercială ar învăța-o însă să găsească credit pentru aceste nevoi, dacă sunt urgente, și apoi să plătească din parchetul anual bine valorificat, anuitatea respectivă. Prețul materialului nu s'ar comprima artificial și socotelile ar ieși mai bine. Este, de altfel, o școală rea care se face proprietarilor de păduri, când se admit aceste cereri. O înțeleaptă educare a poporului ar cere să-l învățăm un spirit de economie, să-l învățăm să se îndestuleze, când are trebuințe excepționale, numai din ceea ce și în măsura în care a economisit din timp. Decât să-l lăsăm să taie deodată 5 sau 10 posibilități, mai bine am introduce ideea rezervei mobile în amenajamentul pădurilor comunale și posesorale, așa cum este legiferat în Franța pentru pădurile comunelor: se taie cu raport susținut o perioadă întreagă, prelevând totuși ceva la fiecare tăiere pentru ca la sfârșitul perioadei să găsească o rezervă de care să beneficieze pe bun merit.

Infrângerea raportului susținut în materie de exploatări, poate avea neplăcute consecințe sociale: se taie într'un an 5 sau 10 parchete cu lucrători aduși din altă parte — pentru că localnicii nu se găsesc în număr suficient — iar în anul următor și ani de-a-rândul oamenii din sat nu mai au de lucru în pădurea lor și merg să-l caute aiurea. Pădurea dacă nu oferă lucru constant populației locale, ea contribuie la depopularea ținutului. Sentimentele oamenilor față de pădurea locală sunt pașnice numai atât timp, cât ea le asigură

an de an — într-un fel de raport susținut — ocazie de muncă și de câștig.

Exploataările precipitate de mari suprafețe în scurt timp, reclamă instalații de transport de mare capacitate, dar costisitoare tocmai pentru acest motiv : consecința este apoi obligația să se amortizeze în timp scurt. De ele însă nu profită deloc cultura pădurilor. Aceasta trage folos numai dela instalațiile cu caracter de permanentă, cu amortizare redusă și în termen lung : raportul susținut în tăieri este dar, și pe această indirectă cale, un promotor al culturii pădurii, al îngrijirii arboretelor și deci al sporirii productivității pădurilor țării.

Raportul susținut, în fine, — și acest punct intenționat l-am păstrat pentru încheiere — este condiția *sine qua non* pentru normalizarea pădurilor țării. Câtă vreme raportul susținut nu va deveni legea implacabilă a amenajamentului și a întregii politici forestiere a pădurilor noastre, ele nu vor ieși din haos, nu se vor sistematiza, nu se vor normaliza. În aceste condițiuni nu va fi posibilă niciodată o bună statistică forestieră, nu vom cunoaște niciodată exact puterea de producție a pământului forestier și randamentul pădurilor noastre. Câtă vreme, în fine, raportul susținut nu va fi generalizat, nici cultură sistematică nu se poate face, căci presupune un ritm constant, în toate intervențiile din pădure.

S'ar părea poate exagerat ce vrem să afirmăm acum. E totuși un adevăr : răul e alimentat astăzi și de codul silvic, care prin concepția lui asupra „regulamentului de exploatare“ legalizează și astăzi lichidarea capitalului-lemn din pădurile țării. Va fi fost cazul la 1910 să se facă așa și s'a putut face, fiindcă mai avea atunci țara rezerve forestiere. Astăzi, după 27 ani de aplicare, codul silvic a îmbătrânit. E nevoie să se găsească de acum articolul de lege care să generalizeze ideea raportului susținut, cel puțin în amenajament. Ea își va face atunci drum mai ușor și în celelalte domenii ale manifestărilor forestiere.

RAPORTUL SUSȚINUT CA PROBLEMA DE «AMENAJAMENT»
ȘI DE «POLITICA FORESTIERĂ»¹⁾de Ilie C. Demetrescu
Ing. Sub-inspector silvic

Într-un articol din numărul precedent al Revistei ne-am ocupat despre „Raporturile dintre Protecția pădurilor și Politica forestieră”. Am căutat să demonstrăm că, deși apărarea pădurii face obiectul ambelor discipline, totuși, în fond nu poate fi vorba, în nici un caz, despre un conflict pe această chestie. Obiectul este comun, după cum omul poate fi obiectul comun de preocupări al atâtor discipline radical deosebite ca natură, cum sunt: zoologia, psihologia, medicina, geografia, economia politică, dreptul, etc. Esențial nu este, deci, comunitatea unui obiect de preocupare spre a se putea vorbi de un conflict între diverse discipline, ci punctul de vedere din care se privește acel obiect comun. Iar dacă uneori asistăm, într-adevăr, la asemenea conflicte sau la interpenetrațiuni ale diverselor discipline, apoi acest lucru rezultă, pedeparte, din greutatea de a se defini cu precizie punctul de privire specific fiecărei discipline și pedea de a se păstra consecvența acelei priviri în tot decursul dezvoltării domeniilor respective.

Cele spuse cu acel prilej, au valabilitate principială și în cazul problemei de față. Într-adevăr, sunt o mulțime de chestiuni specifice de domeniul „Amenajamentului” și care sunt întâlnite totuși, și în „Politica forestieră”. Dintre acestea, una, foarte obișnuită, o constituie „raportul susținut”. Și totuși, nu poate fi vorba de o încălcare de domenii, pentru că punctul de vedere din care privesc aceste două discipline, problema respectivă este radical deosebit.

Pentru „Amenajament”, raportul susținut este unul dintre mijloacele — el însuși cu mai multe variante — ce servesc la organizarea în timp și spațiu a producției forestiere. Problema raportului susținut, în acest caz, este o problemă de ordin tehnic.

Pentru „Politica forestieră”, raportul susținut este unul dintre mijloacele care stau la îndemână Statului pentru apărarea intereselor obștești referitor la cultura pădurilor și la acoperirea nevoilor

1) Pentru a arăta că este vorba de disciplina amenajamentului și a politicii forestiere, vom scrie în cele ce urmează, aceste expresii, convenționale: «Amenajament», «Politică forestieră».

în lemn ale societății. Problema raportului susținut este, în acest caz, o problemă de ordin politic, după cum pentru proprietarul de pădure este o problemă de ordin gospodăresc.

Deci, atât națiunea — reprezentată prin Stat — cât și proprietarul de pădure, fac apel la serviciile „Amenajamentului”, ca disciplină obiectivă, spre a putea judeca dacă raportul susținut corespunde scopurilor lor, urmărite prin producțiunea forestieră, și întrucât se poate aplica în situația lor subiectivă dată. Sub acest ultim raport, mai curând poate fi vorba de un conflict între „Politica forestieră” și disciplina „Exploatațiunilor forestiere” (în sensul de „forstliche Betriebswirtschaftslehre”) pe această chestiune a raportului susținut, decât între „Amenajament” și „Politică forestieră”. Într’adevăr, se poate spune că, națiunea prin ingerințele pe care le face Statul asupra liberei dispozițiuni a proprietarului de pădure, devine copărtășe la proprietatea pădurii. Prin urmare, ar fi vorba, în acest caz, de doi proprietari cu drepturi etajate : Națiunea (reprezentată prin Stat) ca proprietar de ordinul I și proprietarul obișnuit sau de ordinul al II-lea. Primul proprietar, fiindcă este și cel mai puternic, își fixează în primul rând drepturile prin emiterea de legi de poliție forestieră. Acestea determină cadrul în care poate să se miște proprietarul obișnuit sau de ordinul al II-lea, în urmărirea scopurilor sale. „Politica forestieră” s’ar ocupa cu raportul susținut din punctul de vedere al proprietarului de ordinul I-iu (Națiunea), iar „Exploatațiunile forestiere” de raportul susținut din punctul de vedere al proprietarului propriu zis sau de ordinul al II-lea.

FABRICILE DE CHERESTEA ȘI INSTALAȚIILE DE TRANSPORT VAZUTE PRIN PRISMA RAPORTULUI SUSȚINUT

de Ing. I. Lungu

Aproape toate fabricile de cherestea și instalațiile de transport din masivele îndepărtate de căile publice, existente azi în țara noastră, au fost la timpul lor construite în ce privește capacitatea lor de lucru și transport în așa fel, încât să răspundă rentabilității capitalului investit și valorizării unor rezerve — fără să se țină seama de posibilitatea normală a pădurilor respective și nici de ceea ce urmează a se face după ce, în mod fatal, se vor termina aceste rezerve.

Totdeauna s'a privit drept obiect principal instalațiile de exploatare, transport și industrializare și numai în al doilea rând rezervorul de materie brută, care este pădurea.

Pentru a ilustra această mentalitate, care se mai menține și astăzi, este suficient să arăt că — într'un contract de vânzare făcut de CAPS în anul 1934 cu o Cooperativă, pentru vânzarea posibilității pădurilor pe 10 ani, din unul din cele mai mari bazine păduroase din țară, „Tarcăul” — se găsește clauza că dacă anual nu se va putea extrage din acel masiv 50.000 m. c. lemn rotund, restul se va livra de CAPS din Ocoalele de pe Valea Bistriței, în sus de Tarcău.

O altă latură care n'a fost luată în considerare când au început să se facă aceste instalații — 2 decenii înainte și după 1900 — a fost cea națională. Industriei cherestelei i se spunea că este o industrie națională, pe când în realitate ea era o industrie complet înstrăinată.

Ca un corectiv al acestei înstrăinări, s'a venit cu soluția Cooperativelor și mai târziu cu regia publică. Avantajele și dezavantajele acestor două soluții au fost pe larg desbătute în coloanele revistei. Totuși, în cele de mai jos, voi căuta să le privesc și pe acestea prin prisma raportului susținut.

Pentru că ne găsim în domeniul realităților, întrebarea care se pune este : Ce trebuie să facem de aici înainte ?

Mai întâiu să vedem ce vor putea da în viitor pădurile țării industriei și comerțului de lemne și în ce direcție vor evolua acestea.

1) Pădurile vor putea da o cantitate mult mai mică de lemn de lucru.

Trebuie să ne obișnuim cu ideea că 30--40.000 m. c. lemn de lucru de rășinoase, cari converg anual la o singură fabrică, reprezintă o cantitate foarte mare de lemn de lucru, 20.000--30.000 m.c. reprezintă o cantitate mare, 10.000--20.000 m. c. o cantitate normală de material brut, 5.000--10.000 m. c. reprezintă o cantitate care singură poate face încă obiectul industrializării într'o fabrică, iar cantitățile până la 5.000 m. c. lemn de lucru anual sunt ultimele rezerve de lemn de lucru cari aproape nu vor putea satisface consumul local.

2) Pădurile vor putea da de aici înainte un lemn de lucru calitativ mai inferior decât cel exploatat până în prezent, deoarece aproape toate masivele cu lemnul bun s'au exploatat.

3) Lemnul rotund bun pentru fabrică se va clasa în 2 grupe de grosimi. Astfel, din arboretele bătrâne vom avea bușteni foarte groși, iar din arboretele obținute de regenerările artificiale, diametrele lemnului de fabrică nu vor depăși 40 cm.

4) Centrul de greutate al industriei forestiere se va deplasa către fag. Industria contraplacajelor și a lemnului curbat, va deveni din ce în ce mai importantă.

5) Stejarul ca lemn de fabrică va deveni foarte rar și extrem de scump. Salcâmul și tagul vor trebui să-l înlocuiască în multe din întrebuințările sale.

6) Fădurile cu lemn de foc din apropierea centrelor de consumație fiind în majoritate expropriate pentru islazuri, lemnul de foc va trebui adus din masivele îndepărtate. Rentabilitatea fagului în exploatarea de lemn de foc se va ridica.

7) Odată cu progresul chimiei, nu este exclus ca în țara noastră, chiar considerată ca un rezevor fără margini de materii prime, fagul să ajungă cu timpul totuși un izvor principal de materie primă pentru diferite produse obținute pe cale chimică.

Toate împrejurările arătate mai sus impun ca Statul prin organele sale să intervină mai direct în organizarea exploatarea transportului și industriei lemnului. Adică *politica raportului susținut să nu se raporteze numai la amenajarea pădurilor, ci și la organizarea industriei lemnului și instalațiilor de transport*. Se va lucra în acest fel direct asupra cauzei care duce la toate abaterile dela raportul susținut.

Hotărît lucru că adaptarea industriei și instalațiilor de transport existente astăzi, la nevoile reale ale pădurilor, se va putea face, cel puțin la început, cu mare greutate, din cauza sacrificiilor ce vor trebui făcute.

Multe fabrici de cherestea vor trebui complet desființate, căci va fi greu de adoptat o fabrică la debitarea numai a 18.000--20.000 m. c. lemn brut, când a fost construită pentru a prelucra anual 80--100.000 m. c. lemn rotund. La această transformare nu se vor putea folosi decât parte din gaterile, circularele și celelalte mașini multe.

Problema aceasta a fabricilor mari, se referă în special la pădurile de rășinoase din regiunea munților înalți.

Pentru fabricile situate mai jos, de exemplu cele situate în lungul râului Bistrița, ar trebui să se reglementeze capacitatea lor de lucru în funcție de posibilitatea totală de lemn de lucru care converge din pădurile acestui bazin și a bazinelor afluențe pe această cale de transport. În această situație, reglementarea se poate face mai ușor, fără să atingă prea mult interesele proprietarilor de pădure, căci concurența le va da posibilitatea să obțină prețuri favorabile pentru materialele brute.

O categorie deosebită este și aceea a exploatării materialelor din masive nedeschise, cum ar fi de exemplu în Direcția Bacău pădurile din Ccoalele silvice Gârcina și Tazlău. Aci posibilitatea normală a lemnului de lucru rășinoase este de 10—25.000 m. c., iar a lemnului de foc 15—30.000 m. steri anual. Cu soluții cari se preconizează astăzi și adesea se impun, din motive diferite decât interesele pădurii, se hotărăște cu deocamdată să ne ocupăm de comercializarea lemnului de lucru brad, iar fagul să se secuiască, sau pe alocuri să se scoată cu căruțele în măsura rentabilității.

Această soluție constituie un paleativ. Statul ar trebui să intervie direct cu investițiile necesare pentru a face rentabilă exploatarea întregii posibilități a pădurii.

Ar trebui convins Ministerul de Finanțe ca să renunțe la $\frac{1}{2}$ din renta care o plătește CAPS-ul pe timp de 10 ani și aceasta să se folosească la investiții de căi ferate forestiere și fabrici de cherestea. Aceasta cu atât mai mult cu cât în ce privește lemnul de foc statul, în interesul populației, tinde la o dirijare a prețurilor. Regia comercială a CAPS-ului este singurul mijloc la îndemâna guvernanților pentru a combate specula cu lemnele de foc.

Aceste investiții ar scoate și pădurile din puterea de influență a Societăților particulare mari, cari singure au la dispoziție capital pentru a face investiții în afară de Stat. Chiar dacă Statul n'ar lucra în regie, va putea găsi ușor cumpărători pentru posibilitatea pădurilor respective, dacă acestea sunt prevăzute cu instalațiile necesare.

Pentru înființarea fabricilor de cherestea în regiunea dealurilor joase și la câmpie, intervenționismul Statului nu ar fi necesar să se manifeste așa de mult, din cauză că oferta materialului brut ce se găsește disponibilă, reglementează destul de mult existența

lor. Totuși din motive de uniformitate, pentru a se evita sustrageri dela control — înființarea acestora ar trebui supusă unor restricțiuni.

Cu controlul fabricilor existente și acordarea autorizațiilor respective ar trebui încredințată Casa Pădurilor care este cel mai mare proprietar de păduri și totodată are pe tot cuprinsul țării personal specialist în măsură de a soluționa în modul cel mai bun această problemă. În nici un caz problema nu admite soluția comisiilor mixte constituite din reprezentanți a diferite Mînistere, cari ar constitui o complicație inutilă.

Transformarea industriei forestiere mari într'o industrie mijlocie și mică va avea însă un desavantaj calitativ, așa cum reforma agrară a avut în domeniul agricol.

Astăzi, industrializarea în aceste fabrici mici se face calitativ mult mai slab decât în fabricile mari.

Deasemenea au pătruns în această industrie numai elemente de origine etnică străină și introducerea muncii naționale trebuie să fie principalul obiect al politicii de reorganizarea industriei forestiere.

În acest scop fabricile Statului și ale Cooperativelor, trebuie să se transforme în adevărate pepiniere de buni specialiști care să fie difuzați în industria forestieră.

Să analizăm acum problema cum trebuie să se facă aceste industrializări față cu posibilitățile actuale. Adică prin industrie particulară, industrie cooperativă sau regie de Stat. Aceasta în referire mai mult la pădurile Statului.

Trebuesc făcute două grupe mari și anume: prima privind pădurile cari dau anual o cantitate de lemn de lucru brut până la 10.000 m. c. și a doua grupă dela 10.000 m. c. în sus.

În prima grupă nu văd posibilitatea existenței decât a industriei particulare sau a regiei de Stat, ca o anexă a activității Ocolului. Aceasta pentru motivul că ambele soluții nu au cheltueli generale de administrație mari și pot pune la dispoziție și capacitatea tehnică necesară pentru executarea lucrărilor în cele mai bune condițiuni. Pentru aceste lucrări trebuie creat un tip de industriaș sau personal al Statului, cu pregătirea pe care astăzi o are într'o fabrică mare, funcționarul numit conducător de fabrică („Sägeleiter“).

Regia cooperatistă în acest domeniu n-o văd aplicată, pentru motivul că sunt prea mulți cari vor să câștige, fără o contribuție efectivă de lucru — ci numai cu sfaturi scump plătite — chiar la una din marile cooperative. dată ca model, am constatat că cheltuielile de administrație generală se ridicau la 63 lei/m. c. brut pe când lemnul brut îl cumpără de la Stat cu 78 lei/m. c.

Mai menționăm că în afara cheltuielilor acestora de administrație, Statul plătește încă un inginer permanent la fabrică, detașat de la Oficiul național al Cooperăției, pentru controlul operațiunilor ei, în afara organelor de îndrumarea Cooperăției din centru.

De asemenea fabricația la Cooperative lasă mult de dorit față de întreprinderile similare, datorită împrejurării că la noi nu este infiltrată conștiința datoriei și o constrângere în sistemul cooperatist este foarte grea, căci directorul fabricii nu poate neglija votul personalului său și influența lui asupra altor cooperatori.

Pentru masivele cari dau o posibilitate de lemn de lucru de peste 10.000 m. c. anual, văd în primul rând regia de Stat și în al doilea rând regia cooperativă, aceasta din urmă bine înțeles nu însă ca o unealtă a societăților mari cum sunt destule cazuri.

În concluzie, — nu se poate ajunge la o bună aplicare a raportului susținut, până nu se reglementează funcționarea fabricilor de cherestea și instalațiilor de transport existente, precum și înființarea fabricilor și instalațiilor nou.

RAPORTUL SUSȚINUT

„Echilibru între posibilitate și creșterea anuală a capitalului lemn”.

de **Dr. I. Popescu-Zeletin**

Motto: *«Minima non curat praefor».*

Discutarea raportului susținut se poate face pe două planuri, diferite ca înălțime: primul — pur teoretic —, în care în mod speculativ se urmărește aprofundarea acestei concepții, fără a se porni de la realități locale sau generale, deci în cadrul ideal, al doilea — un plan la înălțimea realităților și în cadrul precis al unor imperiative bine cunoscute, în care se analizează aspectele concepțiunii sub raportul sugestiilor pe care teoria le poate da practicei.

Am făcut această distincțiune dela început, pentru a defini cadrul în care înțelegem să discutăm raportul susținut, pentru că vom căuta ca prin coborîrea din planul superior spre cel inferior să desprindem aspectele sub care se prezintă raportul susținut în economia forestieră românească.

Dela început trebuie să menționăm că nu convenim cu termenul românesc „raport susținut”. Aceste termen, ca și mulți alții, păcătuiește prin a fi reprodus dintr'o altă limbă (franceză) și prin a nu exprima fidel ceea ce vrea să reprezinte.

Am conveni cu unul, care să se apropie de esența subtitlului acestui articol.

Din capul locului trebuie să remarcăm că această noțiune cunoaște două accepțiuni: prima — cea uzuală — „producțiune de lemn anuală — egală și continuă” (Hartig și Hundeshagen¹⁾), de altfel concepția clasică și a doua — cea strict teoretică —, care a evoluat și nici astăzi nu s'a cristalizat într'o formulă unanim recunoscută — „realizarea unei constanțe absolute în mărimea posibilității, adică a unei riguroase egalități dela an la an” (V. N. Stînghe²⁾).

Teoria raportului susținut se încadrează în disciplina amenajamentului. Putem afirma fără riscul de a greși prea mult, că fiecare teoretician din această disciplină are altă definiție, definiții care în fond nu se deosebesc decât prin nuanțe datorite — în cele mai multe cazuri — influențelor exercitate de curentele economice. De aceea — credem — că o analiză sumară a acestor nuanțe este indicată în cadrul acestor însemnări, mai ales că punerea lor în lumină va înlesni mult înțelegerea unor constatări și propuneri din partea a doua a prezentului articol.

Aspecte din evoluția raportului susținut. Ca orice creațiune în materie de amenajament concepția de raport susținut a trecut prin purgatoriul evoluției împrumutând dela epoci culoarea doctrinelor economice predominante. Evident, scheletul concepțiunei a rămas același, pentru că ea se îndetifică până la un punct cu principiul conservării, care alături de principiul rentabilității au fost și sunt axa motrice a întregului mecanism al economiei forestiere.

1) Ch. Wagner: op. cit.

2) Curs de Amenajament, 1937.

Dacă clasicii — G. L. Hartig și Hundeshagen ³⁾ — erau de acord în ceia ce privește esența acestei concepțiuni, deși realizarea raportului susținut o vedeau prin metode diferite, nu tot astfel s'a întâmplat 40 ani mai târziu.

De sigur, metodele de amenajare servesc în primul rând raportul susținut, pentru că ele nu caută decât să organizeze astfel gospodăria forestieră, încât posibilitățile anuale să fie „cât mai egale” și continue. Când metoda își propune acest lucru — și aceasta este esența ei — și în timp se verifică că țelul propus nu poate fi atins, atunci — fără îndoială — metoda cade, cum s'a întâmplat de altfel cu aceia a lui Hartig. Dar consecințele acestea nu vizează numai metoda care le-a prilejuit, ci afectează și esența concepțiunii, raportul susținut.

Primul desident dela accepțiunea clasică a fost Carl Heyer și ceva mai târziu Judeich. Heyer face o concesiune: admite exploatarea anuală (jährlicher Betrieb) și exploatarea intermitente (aussetzender Betrieb). Această concesiune este de natură să slăbească rigiditatea vechii concepțiuni, constituind elementul de tranziție spre formula lui Judeich, care consideră că raportul susținut este atunci realizat, când *permanența producțiunii de lemn și puterea de productivitate (fertilitate) a solului sunt asigurate*. Deci, în cadrul acestei accepțiuni nu se mai cer posibilități anuale egale, ci se impune ca pădurea să fie în *permanetă* stare de productivitate iar solului să nu-i scadă fertilitatea.

Această accepțiune a lui Judeich a făcut epocă și a influențat considerabil concepția de gospodărire a pădurilor în ultimile trei decenii ale secolului trecut.

Cam în acelaș timp cu Judeich, un alt silvicultor german, Wagener încearcă — la început timid — o nouă formulare a raportului susținut. Până la el prin posibilitate anuală egală și continuă se înțelegea *posibilitatea-volum*. El pornește dela alt raționament: pe proprietarul forestier nu-l interesează *posibilitatea-volum*, ci *posibilitatea-bani*. El (proprietarul) înțelege să-și organizeze astfel gospodăria forestieră, încât să aibă *anual* și *permanent* acelaș venit. Prețul lemnului variază, dacă nu dela an la an, apoi sigur periodic. Resursele lui financiare nu trebuiesc să fie condiționate

3) Ch. Wagner : op. cit.

de piața lemnului, pentru că el ar risca să-și desechilibreze bugetul și ca atare afacerile lui ar suferi. Lui îi trebuie o *rentă* fixă, independentă de fluctuațiunile prețului lemnului.

Pe linia acestui raționament adepții lui Wagener — în special prof. Ostwald⁴⁾ din Riga și prof. Krieger⁵⁾ — au reușit să închege o întreagă teorie *Waldrententheorie*, pe care au turnat-o și în cazul unei metode de amenajare.

Vasăzică posibilități în bani egale și continui! Dar adepții acestei teorii merg atât de departe, încât admit tăieri peste posibilități-volum, atunci când piața lemnului este favorabilă, surplusul peste *rentă* urmând a fi depus cu dobândă la bancă în vederea acoperirii necesitate de ulterioarele depresiuni ale prețurilor.

Evident, aceste două accepțiuni n'au rezistat și timpul le-a trecut în parte în domeniul istoriei.

Teoreticienii din ultimii 40 ani s'au apropiat iarăși de formula clasică a raportului susținut, îndepărtându-se de aceasta întru atât, încât sunt mai puțin pretențioși în ceia ce privește egalitatea posibilităților anuale și înclinați a admite posibilități periodice egale.

Și această nuanță apare mai evidentă la Biolley⁶⁾. La „*Metoda controlului*” — după cum indică și numele — stabilirea *quantumului* posibilității se face prin controlarea periodică a capitalului lemn și a structurii lui. Studiul structurii capitalului lemn vizează: identificarea acelei structuri care asigură o producțiune optimală, pentru că numai din momentul identificării acestui stadiu din evoluția dirijată a pădurii posibilitatea poate și trebuie să fie egală cu creșterea curentă. Urmărirea acestui „stadiu” este impusă de următoarele imperative :

„A produire le plus possible,
a produire par les moyens le plus possible réduits,
a produire le mieux possible”.

imperative, care constituiesc fundamentul dogmatic al metodei.

4) E. Oswald: *Fortbildungsvorträge über Fragen der Forstertragsregelung*, 1915.

5) Prof. A. Krieger: *Die Messung der wirtschaftlichen Leistungsfähigkeit des Waldes*, 1929.

6) H. Biolley: *L'Aménagement des Forêts*, 1920.

Raportul susținut în acest caz este garantat prin controlul periodic și după atingerea stadiului optimal se poate vorbi de o egalitate a posibilităților periodice.

Am examinat sumar diversele accepțiuni ale raportului susținut. Le-am enunțat pentru a lămuri mai bine aspectele acestei concepțiuni. N'am luat poziție față de nici una din „teorii”, pentru că ni s'a părut că concepția este mult prea complexă pentruca să poată fi cristalizată într'o formulă cu valabilitate necontestată. Totuși, dacă ar fi să optăm pentru o formulă, apoi în acest caz ne-am opri la definiția dată de R. Weber ⁷⁾ exploatării susținute, ca fiind aceea... „care pretinde un echilibru între posibilitate și creșterea anuală a capitalului lemn”.

Raportul susținut — trebuie să convenim — este o ficțiune teoretică, prin care se caută ilustrarea unei stări ideale, destul de greu — dacă nu imposibil — de realizat, de altfel ca și pădurea normală. Totuși, pentru uzul curent concepția cunoaște două aspecte, despre care am mai amintit tangențial la începutul acestor însemnări, și anume :

a. raport susținut absolut (strict), acela pe care îl urmăresc metodele de amenajare : G. L. Hartig, Masson și Crdonanța dela 1883 ⁸⁾).

b. raport susținut relativ, acela care — în anumite limite și cazuri admite variațiuni ale posibilităților anuale sau periodice ⁹⁾).

Poziția raportului susținut. Trei sunt principiile de bază care guvernează economia forestieră — în înțelesul ei actual :

1. principiul conservării.
2. .. rentabilității.
3. .. satisfacerii folosinței obștești.

Concepția „raport susținut” emană — după cum s'a menționat și mai înainte — din principiul conservării, principiu la care distingem două aspecte : continuitate și permanență. Facem această

7) R. Weber : Lehrbuch der Forsteinrichtung, 1891.

8) L. Pardé : Traite pratique d'aménagement des forêts, 1930.

9) Vezi P. Antonescu : Cours de amenajament.

distincțiune între continuitate și permanență, deși aparent s'ar părea că ele reprezintă unul și același lucru, pentru că ele sunt de naturi diferite. Continuitatea se referă la procesul de recoltare an de an (sau periodic) a posibilităților, în timp ce prin permanență înțelegem o stare anumită a patrimoniului forestier, ca întindere și capacitate de producțiune. Evident, o definiție precisă a acestor două noțiuni nu e tocmai ușoară, pentru că sferile lor se suprapun parțial (asupra acestei distincțiuni vom reveni mai pe larg cu altă ocazie). Realizarea raportului susținut este condiționată de existența acestor două componente ale principiului conservării.

Când vorbim de raport susținut, în mod obicinuut, ne gândim la acea producțiune anuală — egală și continuă a unei singure „unități economice” (seria). Totuși, se poate imagina pe lângă un raport susținut local (pe serie) și un raport susținut regional (provincial) sau general (național).

Această trecere spre „planuri superioare” are sens, atunci când ne gândim la organizarea producțiunii forestiere nu în cadrul strâmt al unei unități economice, ci în cadrul larg al echilibrării producțiunii regionale sau generale. De aceea r. s. deși prin esență este o creațiune a „organizării în timp”, îmbracă totuși și aspecte din „organizarea în spațiu”.

Raportul susținut în economia forestieră românească. Am afirmat mai înainte că optăm pentru formula: raport susținut = „echilibru între posibilitate și creșterea anuală a capitalului lemn”, sau mai pe scurt, echilibru între posibilitate și creștere. Cu alte cuvinte pentru a se putea aprecia măsura în care raportul susținut este sau nu realizat, trebuie pe de o parte să se cunoască *precis structura și creșterea capitalului lemn*, pe de altă parte *raportul în care stau posibilitățile față de aceste două elemente.*

Cunoaștem noi structura (inclusiv mărimea) și creșterea capitalului lemn din pădurile românești sau cel puțin în pădurile statului? Iată întrebarea fundamentală de a cărei răspuns atârână toate considerațiunile care se pot face privitor la raportul susținut dela noi.

Dacă am avea toate pădurile amenajate (bine înțeles amenajamente cu posibilitate pe volum) evident, am cunoaște structura și creșterea capitalului lemn. Din nenorocire ele sunt marile necu-

noscute ale economiei noastre forestiere, pentru că cu toată sârguința (?) noastră n'am reușit să realizăm un inventar precis al capitalului lemn.

În revistele noastre de specialitate se găsesc diverse referate în care autorii lor fac calcule privitor la capacitatea de producție a pădurilor țării, admitând când o creștere de 4 m³ pe an și Ha., când una de 3 m³. A calcula capacitatea de producție (posibilitatea) pădurilor românești înmulțind suprafața și ea nesigură cu o cifră luată arbitrar și reprezentând creșterea pe an și Ha., fără a se ține seamă de reala structură a acestor păduri, este desigur o mare eroare, care nu poate duce decât la rezultate fanteziste. Acest calcul ar fi valabil — și atunci cu aproximație mare — când structura capitalului lemn ar fi normală sau aproape normală. Dar când avem un excedent apreciabil al claselor de vârste inferioare¹⁰⁾ și mai ales al „clasei de regenerare” (suprafețe neregenerate și în curs de regenerare) este departe de realitate orice concluzie s'ar trage pornind dela aceste elemente.

Nu este pentru nici unul dintre noi — silvicultorii — o surpriză afirmația că „gospodărirea” pădurilor noastre a intrat de mult în faza de „lichidare”. Suntem convingși de acest lucru și eforturile noastre cu scopul de a redresa gospodăria forestieră, de a verifica principiile de bază ale politicii noastre forestiere sunt mult prea timide, prea destrămate. Starea de fapt a pădurilor noastre, ca și imperativele timpului impun o verificare a sistemelor, metodelor și procedeele de până acum. Incercări laudabile s'au făcut — la un moment dat cu șanse de a revoluționa tradiționalismul vechi — dar prin căderea lor în disgrație, cel puțin pentru câțva timp, suntem avizați tot la sistemele vechi.

În cele ce urmează vom lămuri aceste afirmațiuni.

Gospodăria forestieră românească se prezintă sub două stadii:
a. unul mai înaintat — gospodărie relativ intensivă — în pădurile dela câmpie și o bună parte din pădurile dela coline.

b. altul destul de înapoiat cu o gospodărie tipic extensivă, în

10) Dr. V. Sabău: Die Grundlagen der rumänischen Forstwirtschaft,.... 1934 (pag. 50 și urm.).

pădurile de munte și parte din pădurile dela coline, stadiu în care este admirabil definit de cuvântul german „Raubwirtschaft“.

Dacă la pădurile din primul stadiu se poate vorbi de existența unui raport susținut, la cele din a doua categorie el este ca și inexistent.

Este just că vitregia condițiunilor de valorificare justifică într-o măsură situația actuală, dar tot așa de drept este că dacă în regiunile de munte silvicultura n'a înregistrat progrese, aceasta se datorește unei insuficiente cunoașteri a condițiunilor politice, economice și sociale dela noi, condițiuni care au fost și sunt factori determinanți la încheierea unei politici forestiere de stat.

Organizarea economiei forestiere românești s'a făcut după concepții împrumutate din Apus. Am îmbrăcat o baie prea lungă la mănici și prea strâmtă la corp. Abia în ultimul timp — în 1930 — s'a început o ajustare, care — din nenorocire — nu s'a terminat.

Și pentru că discutăm în cadrul raportului susținut, să facem o analiză ascendentă a procesului de „punere în valoare“. Sistemul actual de formare al „unităților economice“ la pădurile de munte — bineînțeles în cadrul realităților specific românești — se pare a fi una din cauzele importante ale epuizării pădurilor de rășinoase (substituirea speciilor și degradarea parțială sau completă a solului forestier), pentru că această „unitate“ a fost și este *prea mică*. Pădurile în general și cele dela munte în special sunt grevate de o serie de „servituți“ materiale și imateriale a căror satisfacere nu se poate face în cadrul încorsetat al clasicelor „unități economice“. Fiecare proprietar forestier mai mare sau mai mic pentru a satisface aceste „servituți“ și a avea un câștig infim a trebuit să-și exploateze pădurea cu sacrificii de exploatabilitate, bine înțeles amenajamentul servindu-i artificii. Și era normal să se întâmple așa, pentru că cheltuelile de scoatere și transport — cea mai importantă „servitute“ — sunt atât de mari, încât o exploatare rațională nu era rentabilă.

În sistemul de valorificare al pădurilor de munte, nu „seria“ trebuie să fie unitatea economică, pentru că „punerea ei în valoare“ nu poate satisface complexul de „servituți“, care o grevează. Ea este și trebuie să rămână — în cadrul realităților dela noi — mai mult o unitate tehnică și mai puțin economic. Este nevoie de o altă unitate — mult mai mare — care să nu fie definită numai de...

tratament și... „calculul unei singure posibilități”, ci de *posibilitățile de valorificare*; ne gândim la bazin — ca *unitate de valorificare*, în care să intre toate pădurile de pe aceeași vale indiferent de felul proprietății. Această constituire în „unități de valorificare” vine să completeze insuficiența demonstrată a seriilor. Prin ele se asigură valorificarea optimală a posibilităților pădurilor de pe aceeași vale, deci inclusiv o rațională exploatare și cultură. Printr-o armonică participare a tuturor proprietarilor la cheltuelile de investiție de instalațiuni de transport și fabrici se garantează o gospodărie rațională, *se asigură raportul susținut*.

În cadrul acesta de organizare, concepem pe lângă amenajamentele propriu zise, un *plan de valorificare pentru fiecare bazin*, în care să se stabilească: durata tovrășiei, modalitatea de satisfacere a proprietarilor (rentă în bani sau în materie), quantumul instalațiunilor și mijloacele de finanțare, extensiunea valorificării, etc. (toate acestea printr'un statut).

În această situație rolul amenajamentului s'ar mărgini numai la „organizarea tehnică” a gospodăriei, constituirea în serii de exploatare — poate mai bine succesiuni de tăieri — și calculul posibilității fiind inspirată de planul de valorificare.

Idea valorificărilor pe bazine nu este nouă. Legea din 1930 (Art. 4. ...Casa Autonomă a pădurilor statului se poate asocia în orice altă formă cu proprietarii de pe acelaș bazin în vederea exploatării în comun. (al. 3.)....

Asocierea se face fără limitarea suprafeței, pe baza unui statut special, întocmit dela caz la caz și aprobat de Consiliul de Miniștri cu avizul prealabil al Consiliului tehnic al pădurilor (al. 5)), preconizează această soluție, iar în revistele noastre ea a fost deseori desbătută de D-nii Petre Ioan, Gh. Agapie (aceasta sub titlul: „Amenajări colective”) și cu ocazia congresului din 1930¹¹⁾. În special D-l Petre Ioan a dat consistență acestei idei, atât prin scris cât și prin încercări practice.

Centrele de exploatare Caps nu sunt altceva decât traducerea în fapt a acestui sistem, dar numai pentru un singur proprietar

11) Vezi referatul: P. Antonescu, *Tehnica și organizarea amenajării pădurilor statului și particulare și norme de funcționare a oficiului de amenajări*. (Rev. Păd. 1920 pag. 501).

cu mai multe unități administrative, ocoale silvice. Caps-ul a încercat verificarea integrală a acestui sistem în două bazine din Munții Apuseni: Valea Drăganului și Valea Iadului, dar dificultăți de ordin juridic au amânat înjghebarea asociațiilor respective.

Problema valorificării pădurilor dela munte pe bazine este amplă și actualitatea ei ar merita un studiu special în care să i se analizeze toate aspectele. Noi am abordat-o, pentru că are tangență cu raportul susținut și credem că această formă de valorificare constituie o soluție impusă de realități, dacă vrem cu adevărat să realizăm acel „echilibru” în gospodăria forestieră.

Dar, asigură oare „valorificarea pe bazine” raportul susținut? Nu se va întâmpla oare aceeași poveste și cu această nouă formă de punere în valoare. în sensul că și ea va avea suficiente părți slabe ca să nu poată rezista? Evident. „rezistența” acestei forme va depinde inteligența adaptării ei „dela caz la caz”.

Teoretic putem afirma că ea asigură raportul susținut pentru că :

1. „inaccesibilitatea” pădurilor de munte face ca gospodărirea lor rațională să depindă de quantumul investițiilor cu caracter permanent, care asigură — neîndoelnic — o gospodărie susținută.

2. proprietarii de păduri dela munte nu pot suporta singuri imensele cheltueli de investiție, deci numai prin asocierea tuturor celor de pe o vale se poate obține o valorificare optimală.

3. pădurile în acest sistem de „punere în valoare” pășesc spre „intensiv”, adică se trece spre o ameliorare structurală a arboretelor, ceea ce influențează considerabil productivitatea calitativă și cantitativă.

4. proprietarii realizând venituri permanente, atât din renta pădurii cât și din beneficiile de regiie, dacă se ajunge până aci cu valorificarea, vor fi cei mai aprigi susținători a raportului susținut pe bazine.

5. valorificarea pe bazine va elimina artificiile tinzând la sacrificii de exploatabilitate, deci consolidează o stare de echilibru în producție.

În orice caz „unitatea de valorificare” oferă mai multe garanții în ceea ce privește continuitatea producției forestiere decât „seria”, unitate mult prea mică pentru condițiunile vitrege de valorificare din regiunea muntoasă a țării.

Și în această ordine de idei trebuie să amintim ceva și despre condițiunile de asociere. Nu vrem să alunecăm pe latura juridică a chestiunii, căci nu se încadrează în subiect. Vom enunța sumar — atât cât putem vedea în acest domeniu încă întunecos — posibilitățile de racordare a intereselor proprietarilor asociați.

Fiecare proprietar asociat are dreptul la rentă pe care e capabilă pădurea lui să i-o servească. Această rentă poate fi achitată în *volum* sau în *bani*. Dacă asociația își impune dela început valorificarea integrală a posibilităților bazinului, atunci proprietarul nu are dreptul la o supra-rentă, beneficiul de regie. S'ar putea totuși ca asociația să nu meargă atât de departe și să se mărginească numai la caracterul unei *asociații de transporturi* și proprietarii să prefere *exploatări intermitente*, ceea ce înseamnă că-și valorifică singuri produsele în intervalul de timp îngăduit de „planul de valorificare” — recte de planul de exploatare al „seriei” în care-i caie pădurea — care poate fi mult mai mic decât o revoluție, urmând apoi pentru el o „perioadă de așteptare” în care n'ar mai înregistra ca venit, decât sumele provenite din valorificarea produselor intermediare. Pentru folosirea instalațiunilor de transport cu caracter permanent va plăti o taxă fixată de asociație în raport cu cheltuielile de întreținere + amortisment.

Evident, nu această a doua formă va trebui să constituie un ideal, ci prima, adică aceia care urmărește valorificarea integrală. În care proprietarului i se asigură o rentă permanentă. Dificultățile care se vor ivi la calcularea acestei rente, calculul în care intră o serie întreagă de coeficienți cu valori relative, se vor putea elimina cu timpul și în raport cu experiența câștigată.

Un lucru trebuie să reținem însă: această formă de asociere are mai multe șanse de a fi acceptată de proprietarii forestieri, pentru că ea include siguranța unei supra-rente, beneficiul de regie.

Ambele forme garantează raportul susținut. De iscusința întocmirii planului de valorificare, care va trebui înainte de aplicare să poarte girul unui for responsabil — Consiliul Tehnic de ex., — depinde succesul sistemului de valorificare.

Mărturisim că nu avem pretenția de a fi jalonat perfect sistemul. Nu aceasta ne-a fost tema. L'am schițat numai în măsura

în care el constituie o soluție la problema raportului susținut din economia forestieră românească.

Pledoaria este grea, pentru că substanța „procesului” aparține mai mult abstractului.

*

* *

Am plasat centrul de greutate al analizei noastre tocmai pe gospodăria forestieră dela munte, pentru că am pornit dela ipoteza că — de bine de rău — în pădurile dela câmpie și coline se poate vorbi de o gospodărie relativ intensivă, deci și de existența unui raport susținut. N'am luat în considerare „fenomenul” caracteristic epocii de după război, continua diminuare a patrimoniului forestier, pentru că l'am calificat drept un „accident” neîntâlnit încă în istoria silviculturii românești.

Dacă acum privim în ansamblu economia noastră forestieră, două sunt constatările care se desprind în legătură cu subiectul nostru :

1. politică forestieră națională neîncheată, dibuitoare, fără orizont,
2. activitate forestieră desorientată, datorită lipsei acestei politici forestiere.

Ne existând un țel fixat de politica forestieră, nu se poate pretinde o politică de amenajare conștientă, deci nu se poate cere raport susținut.

Realitățile economice, sociale și... politice de astăzi cer un nou cadru de politică forestieră, altul decât cel de până acum. De această nouă orientare a politicii forestiere atârnă posibilitățile de progres ale gospodăriei forestiere naționale.

Sistemele, metodele și procedeele de lucru vechi trebuiesc revăzute și în măsura posibilului adaptate la noile cerințe ale vremii.

Și pentru ca să se poată porni dela baze solide este nevoie de o inventariere serioasă a patrimoniului forestier național sub raportul întinderii și al structurii. Din studiul metodic al acestui inventar se vor desprinde problemele mari, a căror rezolvare trebuie încadrată într-o activitate programată decenal. Numai prin cunoașterea structurii capitalului lemn și inaugurarea unor sisteme metode și procedee de lucru concordante cu realitățile naționale se poate ajunge la producțiune susținută, la „echilibrarea producțiunii”.

Strălucirile locale nu trebuie să orbească, pentrucă ele nu sunt decât pietre izolate într'un edificiu în ruină.

În economia forestieră ca nici într'un alt domeniu nu este permis să alergi după probleme mărunte, căci „minima non curat praetor“.

RAPORTUL SUSȚINUT

de Ing. I. Rătan

Definițiile cele mai bune ale raportului susținut vor fi date de cei mai inițiați în literatura amenajamentului; nu însă prin această prismă vreau să văd „raportul susținut“, ci printr'una cu totul reală și trăindă, el fiind baza largă a economiei noastre forestiere.

Noțiunea raportului susținut a eșit de mult din cadrul strâns al amenajamentului, trecând în cadrul vast al economiei forestiere : nu mai formează o idee de școală, ci trebuie înțeles ca o bază reală de gospodărie silvică națională, ca o latură din viața economică a națiunii.

Până în prezent însăși ideea politicii forestiere naționale, a fost cu totală bază teoretică, cu forme de filosofie abstractă, rezumată în legi restrictive și de valoare cu totul pasivă, deaceia cea mai substanțială noțiune din silvicultura practică, raportul susținut, a avut aceeași teoretică valoare.

Rezultatul acestui fel de a vedea — teoretic și pasiv — a fost același, apărut însă sub două diferite :

- a) Pulverizarea pădurilor.
- b) Dispariția capitalului lemnos normal.

Alarmanta situație în care azi se găsesc pădurile țării noastre, au forțat câteva legi cu caracter dur și cu totul protecționist pentru masivele păduroase, totuși fără a atinge decât tangențial ideea raportului susținut. În locul ei s'a formulat ideea „continuității de tăeri“ fără a se preciza dacă prin aceasta se poate realiza numai aspectul continuității tăerilor unui masiv, sau continuitate cu bază raportul susținut.

Ne străduim să formăm o conștiință forestieră, însă metodele uzitate sunt mai mult teoretice, ceiace nu rezolvă deplin problema exploatărilor forestiere, cu atât de variate și importante aspecte, în însăși economia națională, ajunsă și ea la grea încercare.

Ne trebuie o politică forestieră practică, bazată pe realitățile economice, la care trebuie înhămată întreaga colectivitate. Și numai o mână tare, o conștiință hotărîtă și pricepută, care să schimbe forma noastră de gospodărie forestieră, va putea readuce normalul, ritmul, cadența și rentabilitatea în exploatările forestiere ale țării, adică să aplice larg în toată această operație de recoltarea produselor pădurii, raportul susținut.

Nu separația pădurilor pe categorii de diverși și foarte mulți proprietari dă posibilitatea aplicării raportului susținut, ci din potrivă asociația de păduri, pe complexe capabile de rentabile exploatări continue și susținute, va putea avea la bază raportul susținut.

Ne-am plâns continuu de pulverizarea pădurilor. (stadiul de predistrugere) în timp ce prin legiuirile noastre din ultimul timp ne-am abătut dela principiul elementar al asociației și unificării metodei de administrarea pădurilor.

Prin aceasta s'au deschis larg porțile invaziei dușmanilor raportului susținut.

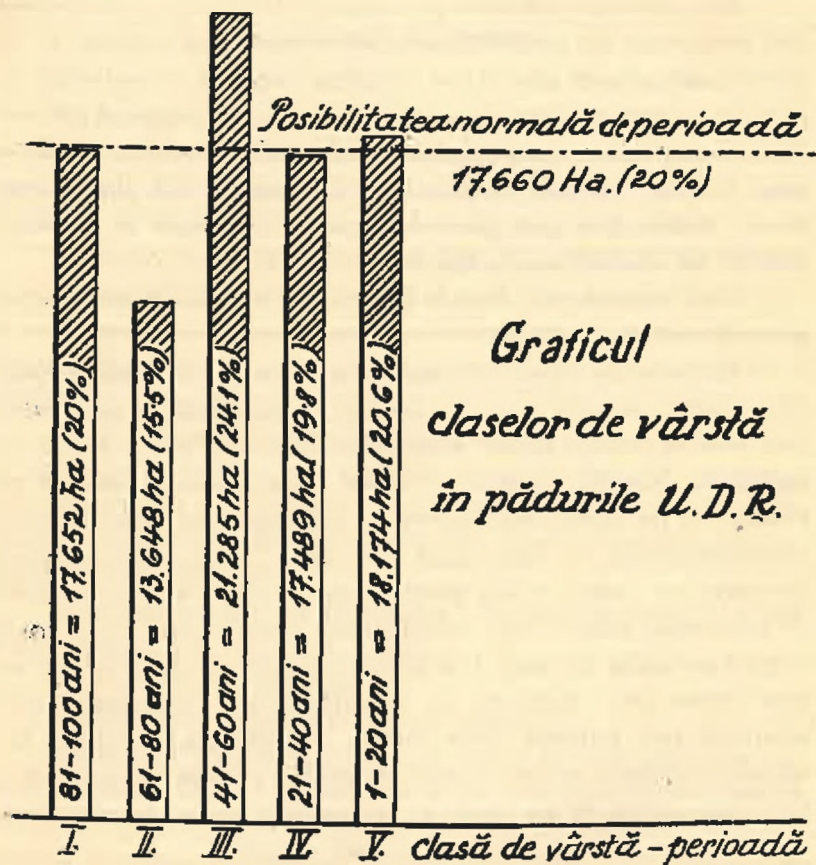
Încercăm să facem pe laici să ne ajute în menținerea pădurilor noastre, în timp ce noi ne divizăm ca administrație până la refuz, ceea ce numai raport susținut nu vom mai putea obține, de oarece azi raportul susținut nu trebuie văzut numai pe serii de exploatare și pe păduri după categorii de proprietari unde aplicarea amenajamentului s'a făcut după voia altora, ci pe mari complexe forestiere. *în cadrul cărora administrația să devie unică, indiferent de proprietar, pădure, etc., rentabilitatea exploatărilor asigurată pe o mare perioadă de timp, (cel puțin revoluție, nu deceniu); în cadrul căreia orice instalație de valorificare este amortizată, orice infiltrație este înfrântă, orice sortare (valorificare) posibilă, deci raportul susținut, ritmul tăerilor restabilit, ordinea în gospodăria forestieră repusă în drepturile ei, și : naționalizarea economiei forestiere devine realitate, salvând raportul susținut.*

Așadară raportul susținut pleacă dela mic la mare, iese din sfera amenajamentului, trece în cadrul larg al economiei forestiere, unde îl putea găsi și stabili azi numai cu ajutorul voinței și priceperii celor chemați să repună în viitor apropiat ordine și ritm în gospodăria silvică a țării. *Deci raportul susținut este o formă apriorică a ideii de reală și normală administrare a pădurilor.*

O PADURE CU RAPORT SUSTINUT

de Ing. F. Pău

Pădurile Societății An. Uzinele de Fier și Domeniile din Reșița (U. D. R.), 88.248 ha. pădure curată, prezintă un exemplu rar în ceea ce privește repartizarea claselor de vârstă. Dacă privim graficul alăturat, ne bate în ochi că coloanele care reprezintă

suprafețele diferitelor clase de vârstă, stau foarte aproape de linia ce arată posibilitatea normală de perioadă, 20 ani. Chiar și cele care diferă mai mult — pădurile de 41—60 și 61—80 ani — se compensează între ele.

Starea aceasta aproape normală a pădurilor U. D. R. se datorește faptului, că ele stau de mult timp sub regim forestier rațional.

Înainte de a fi fost cumpărate în 1855 de Societatea Anonimă austro-franco-belgiană, Staatseisenbahngesellschaft (Steg), antecesoară actualei Soc. An. U. D. R., aceste păduri aparțineau erarului austriac având destinația de a aproviziona uzinele și minele de aci cu lemn de mină și de construcție, cu lemn de foc și cu mangal. Statul austriac după alungarea Turcilor din Bănat, îndată după pacea dela Pasaroviț (1718) a organizat din nou această regiune decăzută sub stăpânirea îndelungată a Turcilor. Intinsele păduri de fag uniforme din regiunile montane, de exemplu Reșița-Văliug, Sasca-Moldova, de 120—160 ani, foarte frumoase, dovedesc că încă pe atunci au stat sub un regim forestier oarecare și erau destul de rațional tratate. (În ocolul silvic Reșița de Sus, Valea Liscovului, am găsit chiar și urmele unei împăduriri — complectări — artificiale cu brad, de 120 ani, rămânând bradul cu diametru mijlociu de 10—12 cm. și înălțimea de 6—8 m., în formă de subetaj sub coronamentul dominant al fagului învingător. Iar în ocolul Anina la Poiana Almăjanului, avem o plantație de pin silvestru și molid, de 105 ani).

În urma tratamentului din trecut, repartizarea claselor de vârstă fiind așa de apropiată de starea normală, realizarea prin amenajamente a raportului susținut în pădurile U. D. R. nu a fost grea. Numai în perioada a 2-a am fost nevoiți să prevedem spre tăiere, masive încă nemature de 70—80 ani, trecând păduri din clasa de vârstă III-a în a II-a, pentru acoperirea golului de aici. Azi toate pădurile U. D. R. sunt amenajate și raportul susținut pe veci asigurat.

Graficul susarătat ne indică o perioadă destul de însemnată — o revoluție — din istoria pădurilor acestei regiuni și ne servește — dacă medităm puțin asupra lui — cu niște concluziuni și învățături interesante.

Ne semnaleză, că înainte cu 80 ani, adecă cam pe la cumpărarea acestor domenii (1885) și după aceea încă timp de 20 ani, posibilitatea pădurilor nu s'a tăiat, Societatea cumpărătoare fiind probabil ocupată cu înzestrarea Domeniilor cu diferite investițiuni necesare. Urmarea: lipsă de păduri de 61—80 ani. După epoca aceasta de stagnare însă, urmează un avânt accentuat în exploatarea silvice, uzinele și minele puse de curând în funcție necesitând probabil cantități mari de lemn. Urmarea a fost, că în această pe-

rioadă s'a depășit posibilitatea cu circa 20% ceea ce era posibil, fiindcă Codul Silvic ungar, promulgat în 1879, credincios *principiilor liberale* din această epocă, prin Art. 17 a privilegiat întreprinderile mari industriale și miniere scutindu-le de obligațiunea întocmirii amenajamentelor și lăsându-le complectă libertate de a decide unde și cât vor tăia, dacă în termen de un an au dovedit, că încă înainte de intrarea în vigoare a acestei legi au fost în posesiunea pădurii respective.

Că starea aceasta anormală nu s'a continuat — spre norocul proprietarului și al amenajistului de azi — peste durata acestei perioade, se datorește, probabil, intervenției organelor de control ale statului.

În Arhiva Societății am găsit întreg dosarul cu corespondența purtată în această chestie. Din aceste scripte vechi reiese, că — deși Stegul în baza cererii sale Nr. 934 din 29 Mai 1880 a obținut, sub Nr. 4769 din 3 Februarie 1883, dela Ministerul Agr., Ind. și Com. privilegiul de „liberă tăiere”, — totuși Inspectoratul Regimului Silvic din Timișoara, probabil văzând urmările acestei libertăți și îndemnat fiind de conștiința sa silvică, sub Nr. 304 din 3 Iulie 1886, s'a adresat către Comisia Administrativă, Subcomisia Silvică a Județului Caraș-Severin, solicitând ca: 1) să se fixeze durata revoluției transitorie pentru care s'a dat privilegiul susamintit; 2) Stegul să fie obligat ca să întocmească o „Descriere parcellară” asupra pădurilor sale, indicându-se aci și parcelele exploatare dela intrarea în vigoare a Legii, și ca să înainteze, în viitor, proiecte anuale de tăiere, „deoarece privilegiul s'a dat numai pentru pădurea actuală, stând în picioare la momentul promulgării Legii, pentru regenerările naturale și artificiale însă nu, deci acestea vor fi supuse regimului silvic și se vor trata conform unui amenajament întocmit după principiile doctrinei silvice”.

Comisia județeană Caraș-Severin, văzând divergența părerilor, a înaintat chestia Ministerului spre decizie. Ministerul, Legea fiind categorică, a respins, sub Nr. 17395 din 31 Martie 1888, cererea Inspectoratului Silvic întărind scutirea Stegului de întocmirea amenajamentelor și obligând-o numai la indicarea anuală, până la 15 Ianuarie, a suprafețelor împădurite.

Adică lupta s'a decis în favoarea Stegului. Totuși intervenția Inspectoratului Regimului Silvic din Timișoara n'a rămas fără

efect. Dovada : în graficul nostru, coloanele pădurilor din perioadele următoare, de 21—40 ani și de 1—20 ani, se găsesc situate foarte aproape de linia stării normale. Aceste coloane ne arată că, probabil, proprietara învingătoare, marea societate anonimă Steg, s'a lăsat *convinsă* de argumentele inimosului inspector silvic de pe atunci, *asupra necesității asigurării unui raport susținut, în propriul interes, așa că în urmă a ordonat ridicarea în plan și amenajarea pădurilor sale*, cu toate că nu era constrânsă să facă aceasta. (Până la 1918, s'au și amenajat 5 ocoale). Numai așa a fost posibil ca în pădurile actualei proprietare, ale Societății U. D. Reșița, raportul susținut s'a putut realiza fără mari sacrificii.

Über die strenge Nachhaltigkeit.

Le rapport soutenu.

La législation forestière roumaine permet l'exploitation sans rapport soutenu de certaines forêts particulières. La revue a mis à l'ordre du jour le problème pour fixer l'opinion des forestiers sur les désavantages qui découlent de la conception légale.

Aussi Mr. V. Stinghe fait ressortir l'importance de la notion du rapport soutenu qui a dépassé le cadre étroit de l'aménagement et est devenue une conception de politique générale économique. Ensuite il s'étend sur la relation qui doit exister entre l'activité des scieries et la possibilité des forêts de chaque région et du pays entier. Enfin dans la partie finale de son article, il s'occupe du profit que peut tirer la forêt même de l'application de ce rapport soutenu.

Mr. Demetrescu constate que le « rapport soutenu » constitue un problème différent suivant qu'il s'agit de l'aménagement ou de la politique forestière, car les points de vue dont on le regarde diffèrent aussi.

Mr. Lungu montre que nos scieries et nos moyens de transport d'aujourd'hui ont été construits seulement en vue de rémunérer le capital investi, sans tenir compte des possibilités et de l'avenir des forêts exploitées. Dorénavant, l'idée du rapport soutenu doit se rapporter non seulement à l'aménagement, mais aussi à l'organisation de l'industrie forestière et à la construction des voies de transport.

Mr. Zeletin, après une introduction où il expose l'évolution de la notion du rapport soutenu, remarque qu'en Roumanie il y a deux catégories d'économies forestières : une, intensive — dans les forêts de la plaine et des basses collines ; l'autre, extensive — dans celles des hautes collines et de la montagne. Pour les dernières, l'auteur cherche à mettre en évidence l'avantage de la formule qui considère tous les forêts d'un bassin quelconque — en vue de leur exploitation — comme formant une seule unité.

Mr. Rătan est aussi le partisan de l'aménagement des forêts par bassins, sans tenir compte de la nature de la propriété.

Enfin, M. Păll donne comme exemple de forêts qui s'exploitent avec rapport soutenu, strictement observé, celles de la Société Reșița.

ARBORI RARI PE BĂRĂGAN

de CONST. D. CALINESCU

1. G. Vâlsan menționează în „Câmpia Română”: „Aproape tot ce rămâne din Câmpia Română orientală, e o stepă bine caracterizată. În toată Câmpia nu există decât un mănunchi de stejari la Cornățele...”.

Cu mult înaintea lui însă, la 1874, Al. I. Odobescu, în al său „Pseudo - kyneticos” scrie: „Trebuie să fii la Paicu¹⁾, în gura Bărăganului, sau la Cornățele, în miezul lui, ca să găsești câte-o mică dumbravă de vechi tufani, sub cari se adăpostesc turme de oi la poale, iar mii și mii de cuiburi de ciori printre crăcile copacilor. În orice alt loc al Bărăganului, vânătorul nu află alt adăpost, spre a îmbuca sau dormi ziua, decât umbra căruței sale”.

Pădurea Cornățele există și azi. Statul deține azi 42 ha cari au fost exploatate în timpul războiului 1916/1918; din cea aflată pe proprietate particulară, a mai rămas un buchet în suprafață de 1000—1500 metri pătrați.

(Cliseu C. Calinescu)
Stejarul secular dela Cornățele, lângă
Drumul Oilor.

¹⁾ Sat la circa 3 km. Sudvest de satul Lehliu, în apropiere de pădurea Păiceanca, în jud. Ilfov.

Ultimile vestigii ale stejarilor falnici de odinioară sunt însă reprezentate prin trei exemplare.

Prezentăm aci fotografia celui mai mare dintre ele și desigur

Olișeu C. Călinescu

Stejarul secular dela Cornătele, lângă Drumul Oilor.

cel mai bătrân din această regiune a Bărăganului, exceptându-se stațiunea forestieră din lunca râului Ialomița.

Olișeu C. Călinescu

Stejarul pedunculat dela Sărindăreanca.

Acest stejar se află lângă Drumul Oilor *) sau Drumul Bălței,

2) Harta regiunilor pastorale. — I. Simionescu. Țara Noastră 1937 — pag. 238.

pe moșia și în apropierea conacului d-nei Victoria Mihăileanu, din comuna Gimbașani Județul Ialomița.

Are următoarele dimensiuni: diametrul terier 84 cm., înălțimea 15.5 m., diametrul coronamentului 16 m.

Se află în bună stare de vegetație, fiind complet sănătos, într'o mică depresiune. Alitudinea locului este de 32 m., apa freatică găsindu-se la o adâncime de 16 metri.

Cliseu C. Călinescu

Stejarul pedunculat dela Sărindăreanca.

2. Dacă trecem acum în stațiunea forestieră din lunca râului Ialomița, cel mai mare arbore din cuprinsul Ocolului silvic Slobozia, este tot un stejar pedunculat. Se află situat în pădurea statului Sărindăreanca.

Această pădure, cu o suprafață de 91 Ha. — azi toată exploatăată și având numai arborete tinere — este așezată pe malul drept al râului și aparține de teritoiul comunei Cgrada Județul Ialomița.

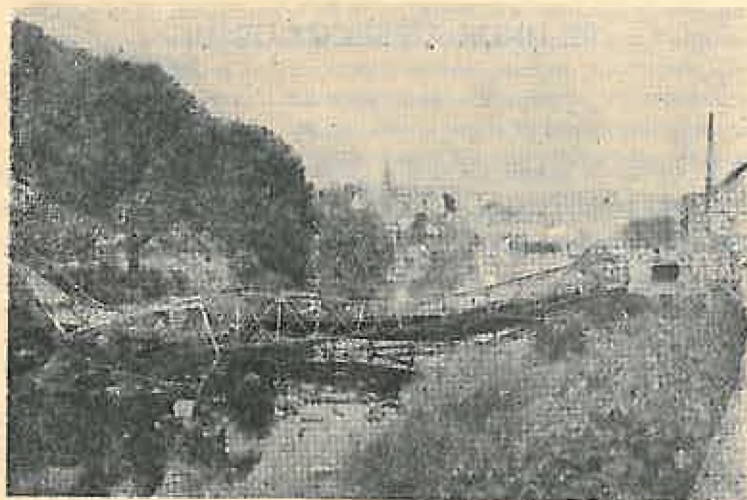
Stejarul, a cărui fotografie deasemenea o dăm aci, are următoarele dimensiuni: diametrul terier 129 cm.; înălțimea 23 metri; diametrul coronamentului 32 metri. Este complet sănătos.

PRĂBUȘIREA UNEI PASERELE

de Ing. Consilier silvic D. DRAMBA

La Congresul Comisiunii internaționale pentru utilizarea lemnului, care s'a ținut la Paris în cadrul Expoziției internaționale de Artă și Tehnică, în cursul lunii Iulie trecut, și la care am avut onoarea să particip, s'a discutat toate problemele în legătură cu noile utilizări și cu propaganda în favoarea lemnului.

În moțiunea votată de Adunarea Generală, s'a exprimat dezi-deratul ca, în toate țările, să se intensifice această propagandă,

prin trimiterea programelor de lucru și schimbul internațional de publicațiuni respective.

Următor acestei moțiuni, Șeful Comisiunii internaționale pentru utilizarea lemnului, cu sediul la Viena, a trimis zilele acestea în fiecare țară, între altele, și fotografia de față cu următoarele referințe :

Această paserelă, construită din grinzi de fier articulate în noduri, după principiile tehnice ale podurilor metalice, s'a prăbușit de curând, în Germania, în timpul unor focuri de artificii organizate

pe paserelă. Din fericire râul era aproape sec, astfel că o catastrofă a putut fi evitată.

Scopul publicării fotografiei este de a se arăta că nici construcțiile metalice nu sunt scutite de orice pericol, cu toate că coeficienții de siguranță ceruți au fost desigur bine calculați.

Fotografia mai arată, pe de altă parte, că acea paserelă de fier era de o estetică foarte discutabilă, *în timp ce un pod de lemn, construit după principiile tehnicei moderne, s'ar fi potrivit mai bine cu peisajul, asigurând în acelaș timp și o rezistență suficientă și fiind și mai ieftin.*

PE UNDE A TRECUT URSUL.

de AT. HAR.

E vorba de urma de urs a cărei fotografie se dă în planșa cretată din capul revistei. În țara noastră în ai cărei munți mai trăesc încă mulți urși și unde ei se întâlnesc și în captivitate, desigur că fotografia noastră nu poate apare ca ceva extraordinar. Totuși ea are meritul de a nu fi fost luată nici de la vreun urs împușcat, nici de la vreun altul aflat în stare de captivitate. Am găsit-o imprimată pe pământ înmuiat și netezit prin târîrea unui buștean, în pădurea statului Giurca din munții Buzăului, în ziua de 25 Septembrie a. c. Are 25 cm. lungime și 14 cm. lățime și reprezintă urma piciorului de dinapoi.

C R O N I C A

Dr. PHIL. H. C. GEORG LUDWIG HARTIG (1764-1837)

100 DE ANI DELA MOARTEA LUI.

Anul acesta s'au împlinit 100 de ani dela moartea lui G. L. Hartig. Revistele de specialitate — mai cu seamă cele germane și austriace — comemorează cu lux de pagini pe celebrul silvicultor din Vestul Germaniei.

Insemnăm și noi pe răbojul revistei noastre, acest mare eveniment, nu din spirit de imitație, ci din simplu motiv că opera lui a depășit de mult granițele patriei sale și parte din ea este și astăzi în patrimoniul nostru. Creațiunile spiritului devin universale în momentul în care adevărurile creațiunii se verifică și în afara granițelor țării de obârșie.

Nouă — Românilor — Hartig ne este cunoscut sub două aspecte: ca autor al metodei de amenajare ce-i poartă numele și ca inventator al tratamentului «codru cu tăieri succesive».

Dacă opera lui s'ar reduce numai la aceste două «aspecte» și încă am avea motive suficiente să-l comemorăm. În realitate opera lui este mult mai vastă și o justă apreciere a ei nu poate avea loc decât atunci când se cunosc perfect: timpul și condițiunile în care această operă s'a încheiat.

Trei sunt planurile pe care opera lui Hartig se desfășoară: *organizator, științific și literar.*

Ca *organizator* Hartig reușește să închege un sistem de organizare a serviciilor forestiere provinciale (direcția silvică) întronând ordinea acolo unde exista haos.

Experiența acumulată timp de 25 ani (1786-1811) era o cheazăsie suficientă atunci când i s'a încredințat conducerea serv. silvic prusian.

Pe *planul științific*. Hartig activând în Vestul Germaniei (provincia Hessen) a căutat să găsească o soluție în ceea ce privește regenerarea pe cale naturală a arboretelor de fag, specie predominantă acolo atunci. Soluția se cristalizează în «tăierile succesive», pe care el le-a propovăduit și aplicat peste tot pe unde a trecut.

În plus, preocupându-se de o mai rațională «punere în valoare» a pădurilor, Hartig creează o metodă de amenajare, metodă care stabilește posibilitatea pe volum și care s'a aplicat în Prusia. Nota nouă pe care o aduce această me-

toată, este: posibilitatea pe volum, raportul susținut rigid, noțiune de afectare și stabilirea mărimii perioadelor de regenerare în raport cu ușurința de regenerare a fiecărei specii.

Pe planul literar, Hartig ne apare ca un profund gânditor și prodigios scriitor. Inițiind o școală pentru «Forstere», pe care a purtat-o cu el până în timpul războaielor napoleoniene, — a simțit nevoia de a pune la îndemâna discipolilor săi, manuale după care aceștia să poată învăța. Mai târziu — când a ajuns în fruntea administrației silvice prusiene, a trebuit să dea o serie de norme de ordin tehnic și administrativ. Toate acestea formează un capital literar de mare valoare în raport cu timpul în care au apărut. Dăm titlul câtorva mai importante din cele peste treizeci cărți publicate:

- 1) Anweisung zur Holzzucht für Forster (1791).
- 2) Anweisung zur Taxation und Beschreibung der Forsten» (1795).
- 3) Grundsätze der Forstdirektion (1803).
- 4) Lehrbuch für Förster (1818).
- 5) Forstliches und naturwissenschaftliches Conversations-Lexicon (1834).

Din inițiativa unui silvicultor cu renume, Dr. Oh. von Klipstein, fost elev al lui Hartig, în 1844 s-a ridicat un monument (în formă de obelisc) într-un parc nu departe de Darmstadt în amintirea acestui ilustru pioner al silviculturii germane.

G. L. Hartig aparține unei familii de silvicultori cu renume. Cităm: Friedrich Christian Hartig (tatăl lui G. L. H.), Ernst Friedrich Hartig (frate 1773—1843), Friedrich Karl Hartig (frate 1768—1835), Theodor Hartig (fiu 1805—1880) și Robert Hartig.

Această familie se mai menține și astăzi, dar numai prin catena feminină. — fostul profesor Tubeuff dela München fiind ultim reprezentant.

Dr. I. P. Zeletin

PADUREA ȘI CASELE DE ECONOMIE

Frumoasa comparație dintre păduri și casele de economie, după felul cum pădurile acumulează materia lemnoasă și venitul sigur, pe care-l dau și despre care ne vorbim cu atâtă însuflețire la cursul de Silvicultură răposatului profesor N. G. Fopovici, se pare că a fost înțeleasă bine de francezii și pusă în aplicare într'un mod, ce ar fi bine să fie cât mai mult aplicat.

Încă din 1807, Emile Cerdot în cartea sa «Manuel de l'Arbre», sugera ideea că, pentru valorificarea terenurilor neproductive, fie prin împădurire, fie prin ameliorarea lor în vederea pășunatului, să se facă apel la concursul financiar al Caselor de Economie: «alimentate în mare parte de economiile țărănești, a căror fonduri scoase din pământ ar trebui să revină iarăși lui, pentru a-l fecunda și a-l mări venitul». Și în continuare arăta cum pădurile pot constitui adevărate case de economii.

Astfel raportul dintre păduri și casele de economii era, încă de acum treizeci de ani, arătat așa de bine sub dublul său aspect într-o carte de popularizarea cunoștințelor, adresată în primul rând tineretului.

Iată acum care sunt roadele acestei campanii de popularizarea cunoștințelor, așa cum le publică «La Revue du Turing Club de France» în numărul din Noiembrie a. t. sub titlul de mai sus:

Conform legii de funcționare, Casele de Economii pot dispune de averea lor personală: în limita sumei de 70% în plasamente de interes social și în limita sumei de 10% pentru cumpărarea de păduri și terenuri neproductive în vederea creerii de păduri.

Averea lor personală este constituită din diferența dintre dobânda primită de ele dela Casa de Depuneri și Consemnații a Statului, pentru sumele depuse acolo și dobânda, pe care ele o plătesc deponenților lor, pentru sumele depuse de aceștia la Casele de Economie. Terenurile, cumpărate în felul acesta pentru împădurit, sunt imediat supuse regimului silvic.

În regiunea râului Tarn, în anul 1932 s'au achiziționat următoarele terenuri:

Casa de Economie din Castres a cumpărat pe teritoriul comunei d'Anglès o proprietate de 74 ha, care aici și colo avea păcuri de stejar și fag tratate în crâng simplu. Imediat după cumpărare, s'a stabilit un program detaliat pentru împădurirea întregii suprafețe cu diferite esențe rășinoase proprii regiunii și care este în curs de executare.

Casa de Economie din Mazamet devenia în același an proprietara unei suprafețe de 124 ha., iar Casa de Economie din Graulhet își atribuia 49 ha. Aceste două terenuri se găsesc tot pe terenul comunei d'Anglès, având programul de împădurirea lor același ca și pentru terenul Casei de Economie din Castres, iar lucrările de împădurire au același ritm.

Acum încă alte trei case de economie sunt pe punctul de a cumpăra terenuri în suprafețe aproximativ egale cu cele despre care am scris mai sus.

În regiunea Loarei în 1934. Casa de Economie din Roanne a achiziționat domeniul Grands Murcins aflător în cuprinsul comunelor d'Arcon și Renaison. Acest domeniu (a cărui suprafață nu este dată), se întinde pe doi versanți la o altitudine cuprinsă între 600 și 873 m., având deja plantate, la cumpărare, 42 ha. cu esențe forestiere.

Astăzi pentru împădurirea întregului domeniu, s'a creiat în cuprinsul lui o pepinieră silvică cu esențe rășinoase și dintre foioase, fag și castan și un arboretum, care va fi tot odată și un câmp de experiență pentru cei interesați.

În fine, s'a proiectat a se da întregului domeniu o formă de parc pentru a fi astfel accesibil și amatorilor de turism în pădure.

După cum vedem, rolul social și economic al pădurilor a fost așa de bine înțeles în Franța, încât acțiunea de refacere a pădurilor în vederea satisfacerii nu numai a utilului, ci chiar și a frumosului, a pornit din inițiativă particulară independent de organele silvice. Iar ca o consecință firească, vedem cum munca silvicultorului este nu numai ușurată, dar secundată, chiar în acțiunea constructivă, de inițiativa particulară.

Pe noi silvicultorii români, aceste acțiuni așa de importante pentru economia unei țări, nu pot decât să ne bucure, chiar dacă nu se produc la noi, căci ne dovedește că, printr-o propagandă bine susținută în favoarea pădurei vom putea cândva să avem și noi satisfacția unor asemenea realizări.

Ing. N. N. Tănăsescu

O VIZITA LA MINISTERUL DE AGRICULTURĂ ȘI PADURI DIN ROMA ȘI LA PĂDUREA STATULUI «CONSIGLIO»

La Ministerul de Agricultură am fost primit de d-l Comm. Dr. Giulio Sacchi, Vice-Director al Administrației Pădurilor Statului. D-sa mi-a dat cu multă amabilitate și căldură lămuriri asupra organizațiunii și funcționării serviciului silvic în Italia și mi-a înlesnit vizitarea pădurei Statului Consiglio, la Nord de Vittorio-Veneto.

Pădurile Statului, în suprafață de 266.630 ha., se administrează în regie, iar pentru pădurile comunale s'a alcătuit un proiect de lege, care prevede ca întreaga lor administrație să fie făcută de serviciul silvic, iar comunelor să nu li se dea decât venitul net anual.

În vederea experimentării acestui sistem, s'au luat deja 10.000 ha. păduri comunale, cărora li se face toată administrația de către Serviciul silvic al Statului.

Am examinat bugetul exercițiului financiar 1937—1938 și am constatat cele ce urmează.

Anul bugetar pentru pădurile Statului începe la 1 Iulie și se sfârșește la 30 Iunie al anului următor. El cuprinde următoarele capitole:

Venituri ordinare.

Veniturile ordinare ale Administrației Pădurilor Statului. Dobânda banilor depuși la Casa de Depuneri și împrumuturi. Veniturile pădurilor. Eventuale donațiuni și legate. Contribuțiunile Statului pentru administrația și funcționarea Parcurilor Naționale: Gran Paradiso, d'Abruzzo, Stelvio, Circeo. Veniturile terenurilor și permiselor de vânătoare și pescuit ale acestor parcuri.

Venituri extraordinare.

Veniturile realizate din diferența în plus a prețului de vânzarea materialului lemnos peste prețurile cu cari au fost estimate la alcătuirea bugetului. Sume luate din disponibilul pentru investițiuni patrimoniale. Incasarea de la comune a cheltuelilor pe care le face Administrația de Stat cu patrimoniul lor silvo-pastoral.

Cheltueli ordinare.

Administrația, cultivarea, îngrijirea pădurilor și terenurilor Statului. Estimarea și utilizarea produselor pădurilor Statului și Coloniale.

Împozite, contribuțiuni, dobânzi, întreținerea Parcurilor Naționale. Contribuția către Facultatea de Agricultură și Păduri din Florența. Cheltueli de mu-

tare. Premii de sârquiniță și randament, pentru personalul Administrației Pădurilor Statului. Ajutoare funcționarilor nevoiași — jetoane de prezență, diurne, cheltueli de transport pentru consilii, comisiuni și comitete; deplasări de serviciu, inspecțiuni și misiuni. Chirii, cheltueli pentru poștă, telegraf, telefon, cumpărări și reparări de mobilier, încălzit, iluminat, obiecte de cancelarie, ajutor de boală, îngrijirea localurilor. Cheltueli de reprezentare. Procese. Restituirea sumelor rău incasate. Venitul ce trebuie dat Statului. Cheltueli pentru acțiunea necesară ameliorării și dezvoltării economiei forestiere. Restituirea avansului de gestiune.

Cheltueli extraordinare.

Constucțiuni și reparațiuni de drumuri, fabrici, instalări de linii telefonice, telegrafice, linii aeriene pentru transportul produselor pădurii; instalări de ateliere. Impăduriri, consolidări de terenuri și păduri ale Administrației, pepinere. Investiții patrimoniale. Fond de rezervă pentru cheltueli neprevăzute. Restituirea avansurilor și împrumuturilor obținute de la institutele de credit — cheltueli pentru gestiunea silvo-pastorală a comunelor și a altor administrațiuni. Sumele ce se vor plăti comunelor și altor administrațiuni ca venit net al gestiunii patrimoniului lor silvo-pastoral.

Totalul cheltuelilor este de 21.115.000 lire.

Italia este împărțită în *legiuni*. Fiecare legiune administrează mai multe județe.

O legiune are ca șef un *consul*. După legiune vine *Corte*, care are ca teritoriu administrativ un județ; șeful este un *primo seniore* sau un *seniore*. După *Corte* vine *Centurio*, care are ca șef un *centurione* sau un *capo-manipole*.

Personalul silvic este acum plătit în întregime de Stat.

Până acum câțeva vreme, personalul inferior era plătit de provincii.

Pădurile Statului se exploatează în regle, furnizând materialul exploatat, —contra plății efective în monedă —, Ministerului de Război. Căilor Ferate. Autorităților, iar numai ce rămâne se vinde la particulari.

Pădurile Statului Consiglio — Vittorio — Veneto.

Am rugat pe d-l Dr. Guldo Sacchi de a-mi permite să văd o pădure, iar D-sa cu multă amabilitate mi-a aranjat un tur pe la pădurea Consiglio, unde d-l Senior Dr. Fiorini Medardo, Administratorul pădurei Consiglio, m'a primit foarte cordial, m'a condus în pădure și mi-a dat toate indicațiunile ce le-am cerut.

D-sa m'a primit la gară și m'a condus cu automobilul proprietatea administrației, care îi plătește toate cheltuelile de întreținere și reparațiuni.

Ne-am oprit câteva momente la reședința de iarnă din Vittorio-Veneto, clădire cu parter și etaj, cu grădina frumoasă, legată cu telefon, cu reședință de vară, care se găsește într-o poiană mare ce servește ca pășune, cum și cu toate casele brigadierilor și pădurarilor.

În Vittorio-Veneto, Administrația posedă un depozit pentru cheresteaua de rășinoase și fag, de unde apoi materialul este încărcat în vagoanele căilor ferate și expedit.

Părăsind drumul public, am intrat pe o șosea forestieră, care leagă drumul public cu pădurea — și care este construit și întreținut de serviciul silvic, deși el deservește și interesele comunale.

Intr-o comună, către pădure, se află o fabrică de cherestea care debitează molid, brad și fag.

Posibilitatea pădurei în material de lucru, lemn rotund, este de 15.000 m³ rășinoase și fag. Ea este tăiată în trei fabrici de cherestea. Transportul lemnului exploatat se face cu autocamionul pe drumuri forestiere.

Pădurea *Consiglio* are o întindere de 5589 ha, cu o altitudine de la 781—1694 m. Ea este formată din 60% fag și 40% molid și brad.

Din materialul lemnos exploatat anual, rășinoasele dau 80% lemn de lucru, iar fagul 40%.

În pădure sunt 60 km. drumuri principale, cu partea împietruită de 6 m lățime; 50 km. drumuri secundare, cu partea împietruită de 3 metri lățime; 114 km. drumuri de scoatere. Pădurea are 7 goluri, cu o întindere de 807 ha.; ele sunt îngrijite de serviciul silvic și folosite ca pășune pentru vaci, cari au înlocuit oile și caprele. În cuprinsul pădurei sunt 4 sate cu 151 locuitori.

Pădurea este tratată în codru cu tăieri succesive, cu o revoluție de 80—120 ani pentru fag și 120—160 ani pentru rășinoase.

Perioada de regenerare variază de la 20 la 30 ani. Materialul lemnos exploatat este tras la drumurile de scoatere, nu este tăvălugit, s'au dat pe coastă, așa că regenerările naturale nu sufăr.

Am vizitat frumoase arborete de molid obținute pe cale naturală. Mi s'a afirmat că vântul nu produce doborâturi în tăierile succesive la molid.

În vederea completării regenerărilor sau a introducerii prin plantațiuni a molidului în locul fagulului, s'au creiat două pepiniere. Am vizitat una, care este foarte reușită. Toate tablele sunt în terase și conțin semănături și replica.

Primăvara, straturile se acoperă cu umbrare; apoi între rânduri se pun frunze de brad; iar iarna se pune mușchi.

În diferite arborete se fac rărituri și curățiri.

Unde molidii și brazilii sunt amenințați în dezvoltarea lor de fag, se fac degajări. În acest fel, viitoarele arborete vor avea un procent mai mare de rășinoase.

Am vizitat un parc de vânătoare în care se găseau 15 căprioare.

Orientarea în pădure se face ușor: numerile parcelor sunt scrise pe stâlpi de piatră sau pe subsolul calcaros, care apare dealungul drumurilor.

Administrația pădurii se face cu un personal compus dintr'un șef, trei funcționari la birou și 12 la pădure.

Funcționarii dela pădure locuiesc cu familiile lor în șase cazărmi. Clădirile sunt de zid, curate, confortabile, cu telefon și cu un mic teren pentru cultură.

Aceste scurte note nu au de scop decât să atragă atenția că Italia are o gospodărie forestieră frumoasă, în care se văd și se pot studia multe lucruri ce ne interesează. Colegii italieni ne primesc cu dragoste, iar strângerea legăturilor dintre noi și ei nu poate fi decât folositoare.

N. Nedelcovici

Dela grupul de ingineri silvici bulgari cari ne-au vizitat in toamna anului acesta. Societatea «Progresul Silvic» a primit următoarele :

Domnici-Sale.

Domnului PREȘEDINTE AL SOC. «PROGRESUL SILVIC»

D-l Profesor Inginer M. D. Drăcea

București

Bulevardul Take Ionescu No. 31

Comitetul de conducere al Societății Forestierilor Bulgari, în ședința sa din 3 I. c., protocolul No. 7, după ce a luat cunoștință de raportul subpreședintelui său, D-l Slavi Lazaroff — conducătorul grupului de excursioniști Forestieri, — pentru primirea cordială și colegială, care a întrecut toate așteptările noastre precum și pentru prețiosul concurs și admirabila organizare a excursiei în Țara Dvs. și pentru neobosita conlucrare a colegilor Dvs., (D-lor Profesori și tuturor colegilor Forestieri), m a însărcinat să vă exprim Dv., D-lor Profesori și Directori și tuturor colegilor Forestieri, cari au făcut tot posibilul ca să arate excursioniștilor, marele rezultate ale activității Dv., în domeniul cultural-silvic și economic-silvic, cele mai cordiale mulțumiri.

Achitându-mă de această plăcută însărcinare, profit de ocazie. Stimate Coleg. să atașez inexprimabilele mele sentimente de recunoștință D-Voastră și tuturor colegilor Români, pentru cordiala primire făcută amicilor mei, membri ai Societății Forestierilor Bulgari.

Concomitent cu aceasta, țin să vă declar atât din partea mea personală, cât și din partea Societății noastre, că vom fi foarte satisfăcuți să vă vedem în fruntea unui grup de excursioniști colegi, în cel mai scurt timp în mijlocul nostru în splendidele regiuni ale masivelor Rila și Rodopi.

Primiți dar, salutările cele mai cordiale și colegiale.

p. Soc. Forestierilor Bulgari :

Președinte : (ss) Th. Kumanoff.

CONTRIBUȚIUNI LA BIBLIOGRAFIA FORESTIERA

Spicuiri din presă pe lunile Octombrie și Noembrie 1937

- Argus*, 1 Octombrie: *M. Marian*: Creșterea exportului nostru de lemne; noi tranzacții pentru piața engleză, cereri din Palestina; pierderea de bușeuului grecesc.
- Curentul*, 1 Octombrie: *Cezar Cristea*: Surplusul de populație evreiască este atârzi o realitate îngrijorătoare. Cum se poate soluționa problema. (răspuns la *Anchetă*).
- Curentul*, 2 Octombrie: Scumpetea lemnelor continuă; recenzie «*Viața Forestieră*» de *Cezar Cristea*.

- Prezentul*, 2 Octombrie: *T. A.*: Formalitățile greoaie sufocă exportul de cherestea (Vama și B. N. R. — Comisia de prețuri. — Constanța sau Galați?).
- Ordinea*, 2 Octombrie: Noul preț al lemnelor de foc: ședința delegației economice a guvernului.
- Timpu*, 2 Octombrie: *Timpu* vânătorilor: *Nemrod*: De unde importăm armele de vânătoare și vânătoria în Tirol.
- Curentul*, 3 Octombrie: Importante hotărâri ale delegației economice. — prețuri maxime la lemne. Concentrarea tinerilor premilitari 20 Septembrie — 20 Noembrie.
- Buna Vestire*, 3 Octombrie: *Radu Gy*: Cneazul Gröede și Vlădica Fenyveș.
- Buna Vestire*, 4 Octombrie: *I. Donescu-Fulger*: Vrancea sub securea jidovească (jaful societății evreiești).
- Curentul*, 4 Octombrie: (*pagina economică*): *Dr. V. Sabin (I.)*: Marea anomalie din producția forestieră națională.
- Frontul*, 6 Octombrie: Distrugerea pădurilor de pe frontiera de Vest (exploatarea sunt evrei și unguri).
- Curentul*, 6 Octombrie: După fixarea prețului lemnelor!
- Porunca Vremii*, 6 Octombrie: *M. P. Florescu*: O vastă panama cu pădurea de stejari «Dumbrava» din Comuna Vad (Făgăraș). Manoperile societății jidovești «Lomaș» — Iosif Willinger.
- Porunca Vremii*, 7 Octombrie: *Dr. Ilie Rădulescu*: Plâng codrii strămoșești doborâți de securea Satanei israelite. Exemplul Bucovinei (Veșnicii Gotliebi: — luați exemplu dela I. P. S. Visarion. Cooperarea să intervină pretutindeni).
- Prezentul*, 7 Octombrie: *T. A.*: Cheresteaua pentru Orient transitată prin Gdinya și Hamburg. Lipsa de vapoare și navlul ridicat, contribuie să fie ocolite porturile românești.
- Universul*, 7 Octombrie: Vânătoria regală de urși din pădurea comunei Pietriș și Dumitrița (Gurghiu-Năsăud).
- Curentul*, 8 Octombrie: (*pagina economică*): (II) *Dr. V. Sabin*: România dispune de cea mai puternică și modernă industrie de cherestea din Europa.
- Curentul*, 8 Octombrie: Vânătoria regală dela Lăpușna (Mureș) și Bistrița. Marele Voevod Mihai a împușcat cel mai mare cerb al sezonului.
- Neamul Românesc*, 8 Octombrie: *Prof. N. Iorga*: Statul orb în fața invaziei (Leibovici taie ras toate pădurile. — lângă Brașov, idem — dar Statul?).
- Argus*, 8 Octombrie: *H. Brauner*: Exportul de lemne.
- Buna Vestire*, 8 Octombrie: *C. Rășmeriță*: (În eparhia Bucovinei). Încă un rechizițiu de pradă din gură. David Scharf dela Moldovița a capitulat.
- Prezentul*, 9 Octombrie: Majorarea tarifelor de transport ale cherestelei pentru export. (Spor 66% dela 1 Decembrie) și Disponibilitatea de import trimestrul IV.
- Curentul*, 9 Octombrie: O carte de piscicultură (recenzie): *Tr. Isbănescu*: Creșterea păstrăvului și crapului.

- Timpul*, 9 Octombrie: «*Timpul Vânătorilor*». *Al. Baltes*: Comercializarea vânătorului: noui dispoziții privitoare la vânătoare: expoziția de câini.
- Excelsior*, 9 Octombrie: a) *Dr. V. Dinu*: Congresul științei și economiei forestiere germane (de la Freiburg).
 b) *M. Economu*: Restrângerea producției forestiere: Vinovăția Statului, cum s'a ajuns la despădurirea masivelor, respectarea acordurilor internaționale.
 c) Majorarea tarifelor de transport ale cherestei pentru export.
 d) Reducerea cotelor de import, Institutul de Cercetări forestiere, traseele pentru c. f. r. piața americană.
- Universul*, 10 Octombrie: *Adrian Maniu*: Zidul pădurilor.
- Curentul*, 12 Octombrie: *M. P. Florescu*: Tot în legătură cu despăduririle ce s'au făcut și se fac în jurul lacului Ghilcoș (Bicaz).
- Curentul*, 13 Octombrie: (*Colțul forestier*): *Petre Ioan*: Aspecte din «*Politica silvică românească*» — defensivă continuă, dar soldând cu pierderi de poziție.
Ath. Haralamb: Tot despre pășunatul vitelor în pădure.
- Curentul*, 13 Octombrie: *Theo Maiorescu*: În lumea vânătorilor. Mai multă grijă pentru mîca vânătoare: O carte despre vânătoare de C. A. V. Popescu.
- Curentul*, 13 Octombrie: Se creiază o nouă regie mixtă comercială — CAPS — C. F. R.?
- Prezentul*, 13 Octombrie: *G. D. I.*: Exportul de produse forestiere în primele 8 luni din 1937; situația pe țări, prețurile își mențin fermitatea. Prețurile principalelor noastre produse de export (petrolifere, cereale, lemne) pe piața franceză la 30 Septembrie 1937.
- Universul*, 14 Octombrie: (recenzi): «Dintr'un vârf de tufan», de *Ing. Al. Ștefanopol*.
- Epoca*, 14 Octombrie: *Arhiman. Scriban* și *D-l Roșeanu*: Dreptatea Mănăstirii Neamțului?
- Curentul*, 16 Octombrie și *Opiniă-Iași*, 13 Octombrie: Problema exploatării pădurilor M-rei Neamț — *Secr*: Raportul Comitetului Mănăstirii și Procesul Verbal încheiat de Eforie. Nevoia de a concesiona exploatarea; funcționarii și lucrătorii sunt creștini. Cum procedează celelalte instituții publice: CAPS-ul, Fondul Bis. Bucovina, Primăriile C. Lung și Moldovița? Tot prin Societăți cu capital evreiesc.
- Universul*, 16 Octombrie: *Adrian Maniu*: Bogății irosite (și pădurile batjocorite).
- Excelsior*, 16 Octombrie: *Ing. Cezar Cristea*: Probleme forestiere românești: Prețurile produselor forestiere s'au urcat; Conferința de la Stockholm; convenție pentru exportul de lemne esență tare: piața internă și cele importatoare.
Chronique du Bois: Hausse sur les prix des produits forestiers.
- Curentul*, 17 Octombrie: Problema lemnelor de foc — tot mai acută la Cernăuți. Cauzele care alungă exportul de cherestea (Vama Galați).

- Universul*, 17 Octombrie: (recenzii): *Prof. I. Simionescu*: «Didactica științelor naturale» și *C. S. Teodorescu*: Evoluția întreprinderilor economice.
- Curentul*, 17 Octombrie: *Ing. M. P. Florescu*: Asigurările Sociale privite sub o altă latură. (Contribuția muncitorilor de păduri pentru titanozaurii dela Asistența Socială).
- Timpu*, 17 Octombrie: «*Timpu vânătorilor*». *Al. Baltes*: Semne bune: bibliografie: «Carpășii», Știri.
- Curentul*, 18 Octombrie: A început specula cu lemnele de foc; autoritățile au datoria să intervină pentru respectarea prețurilor maxime fixe.
- Timpu*, 19 Octombrie: *E. F.*: Pe rampele gărilor și în depozite se practică un jaf scandalos cu lemnele de foc. Prețurile maxime nu se respectă... și încă n'a început iarna.
- Curentul*, 20 Octombrie: (pagina economică): *Ing. V. C. Filip*: «Probleme forestiere». Reducerea exportului de rășinoase — o hotărâre internațională obligatorie, binevenită (a E.T.E.C.): reducerea cu 10% a cotei pe 1938.
- Viitorul*, 20 Octombrie: (Anchete): Institutul de Cercetări agronomice. Cum e organizat acest așezământ de știință aplicată și activitatea sa.
- Buna Vestire*, 20 Octombrie: *I. Finică*: Boagățiile de pe valea Trotușului sunt în mâinile străinilor și ale «cozilor de topor»; muncitorii români batjocorîți.
- Curentul*, 20 Octombrie: Deschiderea cursurilor Școlii Politehnice din Capitală (Cuvântul d-lui Rector *N. Vasilescu-Karpen*).
- Prezentul*, 20 Octombrie: *N. I. C.*: Noua experiență de economie agrară dirijată în Anglia; rezultatul primelor reforme — progrese vădite. Situația exportului românesc de lemnărie. Criză de hârtie în Germania; se va fabrica din paie, celuloza.
- Epoca*, 20 Octombrie: *Arhm. I. Scriban*: Vești fericite din eparhia Cernăuți.
- Universul*, 21 Octombrie: Temelile permanente ale unei economii naționale. (conferința D-lui *G. K. Constantinescu*).
- Timpu*, 21 Octombrie: *E. F.*: Să înceteze jaful cu lemnele de foc. (90 lei sută de kg!). Decizia prețurilor maxime trebuie completată și supravegheat comerțul.
- Curentul*, 21 Octombrie: *Dr. N. Roșu*: Populația Politehnice: și *M. P. Florescu*: Problema lemnului de foc; De ce s'au ajuns la prețurile actuale? Depozitarea, tariful c. f. r. linii de garaj.
- Buna Vestire*, 21 Octombrie: Inclinarea *Ing. Insp. G-ral silvic Basil N. Pretorian*.
- Ordinea*, 21 Octombrie: Consiliul superior al agriculturii la fință zilele acestea. Cine va face parte din noul Comitet?
- Nesmul Românesc*, 21 Octombrie: *N. Iorga*: Captarea poporului de jăfători.
- Argus*, 22 Octombrie: O lege pentru încurajarea Pisciculturii. Ce cuprinde anteproiectul întocmit de *P. A. R. I. D.*? și *A. Corceanu*: (art. de fond): Pământ din fundul mării — (Golful Zuidersee: Olanda).

- Buna Vestire*, 22 Octombrie: *Nic. Bogdan*: Jaf în pădurile Făgăraşului. (După Moji, Maramureş, Vrancea, Bucovina.... Făgăraşul la rând! des-pădurirea — dezastru naţional).
- Epoca*, 22 Octombrie: *Arhim. Scriban*: *Pădurea vorbeşte!* (Faptele dela Neamţ, Argeş... sau: a cui e dreptatea în chestia «Pădurilor mănăstireşti»).
- Timpul*, 23 Octombrie: «*Timpul vânătorilor*»: *Al. Baltes*: Sălbăticia vânătorului: Exerciţii cu arme de vânătoare; primul concurs la câmp pentru prepelicari. Şedinţa Consiliului Societăţii Inginerilor Cadastrali. Protestul comercianţilor de lemne de foc la Ministerul Industriei.
- Excelsior*, 23 Octombrie: Carburanţii forestieri, problema adaptării gazogenului la transportul de vehicule. (benzina sintetică şi cărbunelui de lemn: importanţa pentru industrie şi mai ales în războiu):
- 2) Cronica lemnului: Urcarea tarifelor de transport la produsele forestiere: piaţa externă, scăderea consumului de parchete.
 - 3) Conjunctura de războiu, inflaţiile şi preludiile crizei economice.
 - 4) La Hausse des tarifs de transport sur les produits forestiers: un mémoire des Industriels forestiers.
- Argus*, 24 Octombrie: *H. Branner*: Exportul de lemne. Situaţia actuală a exportului în Anglia: Lista II-a de preţuri a Rusiei: Preţurile noastre de azi pentru Anglia.
- Buna Vestire*, 24 Octombrie: *Sergiu Florescu*: Jidanii jefuiesc averile bisericesti din Basarabia. Cărdăşia dintre Preotul Ştiuca şi jidanii: Berenştin I. & Şmil Weinberg. Ce caută rabinul Wider la M-rea Gârbovăţ? Mănăstirile, local de petreceri jidăneşti.
- Neamul Românesc*, 24 Octombrie: *N. Iorga*: *Supt Patrafir* (pădurile M-rei Neamţului exploatare de Evrei). Continuă jaful în păduri pe «ţara Oltului» (Făgăraş). Evreii maghiari taie «Dumbrava» dela Vad. Tot în cazul Leibovicilor cu «Quartul românesc» şi pădurile dela Văleni.
- Curentul*, 25 Octombrie: (*pagina economică*): *Prof. D. A. Sburlan*: *Probleme edilitare* — pavajele de lemn.
- Universul*, 25 Octombrie: *A. Corteanu*: Proprietatea mijlocie (ţăranul, plantaţiile, cultura intensivă, în Olanda şi în noi!).
- Universul* şi *Curentul*, 26 Octombrie: Al IV-lea congres al Inginerilor absolvenţi ai Şcoalei Politehnice din Timişoara.
- Curentul*, 27 Octombrie: (*pagina economică*): Acţiunea pentru ameliorarea terenurilor degradate: rostul fondului creiat de *legea T. Moşoiu*. — *Ing. Dr. V. Sabău*: (III-a din serie). De ce ni se distrug pădurile? Avem cea mai puternică industrie de cherestea din lume, dar suntem cea mai săracă ţară în păduri de brad).
- Ordinea*, 27 Octombrie: *Gh. Ralli*: Calamitatea aprovizionării cu lemne de foc continuă: cine e de vină? Comisia speculei, c. f. r. şi CAPS, depozitarii şi publicul.

- Porunca Vremii*, 28 Octombrie: *M. P. Florescu*: Până și pădurile Statului din județul Neamț sunt exploatare de o jidoaică: Matilda Tapu; Gottlieb Scharf și Zentler. Nuhâm Weissmann la Letea, dar în Ocolul Văratec ?
C. Tomescu: (recenzie): *M. Popescu-Spîneni*: procesul mănăstirilor închinare.
- Curentul*, 28 Octombrie: (*pagina economică*): *M. P. Florescu*: Necesitatea ocrotirii pădurilor de rășinoase: bogății de miliarde din Delta Dunării neexploatare.
 Numai inginerii și tehnicienii cadastrali pot executa lucrări de acest gen.
- Neamul Românesc*, 29 Octombrie: *Cerar Cristea*: Drama pădurilor noastre: streinii și complicității lor.
 Deschiderea cursurilor Academiei de Inalte Studii Agronomice.
- Curentul*, 30 Octombrie: *Pamfil Șeicaru*: (*articol de fond*): Obligații pentru ziua de mâine. (Ocrotirea pădurilor și celuloza din papura Deltei noastre).
 Deschiderea cursurilor Academiei Agricole. — Cuvântul D-lor Consilier Sescloceanu și rector Musceleanu.
 Situația zootehnică a țării este dezastruoasă — D-l V. Sassu și lipsa dela datorie a Statului.
 Intrunirea Consiliului superior al Cooperăției; Delegația economică a guvernului (transportul lemnului).
- Universul*, 30 Octombrie: *Adrian Maniu*: «Cărți de drum» — turism, pitorescul țării. scriitorii descriptivi.
- Timpu*, 30 Octombrie: «*Timpu vânătorilor*»: *Al. Baltez*: Accidentele de vânătoare: a II-a expoziție canină la Timișoara:
Nemrod: (recenzie): *C. A. V. Popescu*. «Despre vânătoare».
- Prezentul*, 30 Octombrie: Rep. (anchete): Situația critică de pe piața lemnului de foc. Depozitele București sunt goale, pierderi de 45 milioane pentru Stat. Lipsa de vagoane și de lemn tăiat în pădure. Un act greșit de guvernământ, unde duce! Ce e de făcut pentru remedierea situației ?
- Prezentul*, 30 Octombrie: Prețurile principalelor produse de export ale României pe piața franceză (cereale, lemn) și Demersul comercianților de lemne de foc la C. F. R. și Ministerul Industriei și Comerțului.
- Oridnea*, 30 Octombrie: Vânătoarea regală din Ardeal, în cinstea Inalților oaspeți: Principele de Hohenzollern, Paul al Jugoslaviei și Carol al Belgiei.
 CAPS-ul a fost scutit de plata timbrului.
- Viitorul*, 30 Octombrie: Constituirea Consiliului superior al Agriculturii (Dintre silvicultorii fac parte D-nii: *M. Drăcea* (p. ICEF) și *I. Comanciu* (președ. Cons. Tehnic al pădurilor), iar D-nii *V. Alimănișteanu* și *M. Sturza*, ca proprietari de păduri.

- Curierul Silvic* pe Octombrie: *Cezar Cristea, Calamitățile naturale, despăduririle* — ca efect: secete, inundații, surpărli de teren.
- Neamul Românesc*, 30 Octombrie: *N. Iorga: Măicuțele lui Iuda, la Agapia și Văratec. D-l Iamandi le-a dat și lor păduri.*
Gh. Ionescu: Specula cu lemnele.
- Excelsior*, 30 Octombrie: Exportul de cherestea în Anglia; licitații traverse CFR, piața internă.
Prețurile principalelor produse de export ale României pe piața franceză (lemnele, petrol, cereale, etc.); Constituirea Consiliului Superior al Agriculturii.
N. N. Mateescu: Pregătirea tehnică a specialiștilor.
- Curentul*, 31 Octombrie: *Dr. N. Roșu: (articol de fond): Răspântie — pe marginea moțiunii și a congresului Inginerilor din Timișoara. Constituirea Consiliului Superior al Agriculturii: Știri agricole și silvice. Deblocarea Corpului Tehnic — problemă ridicată de A. G. I. R.*
- Prezentul*, 31 Octombrie: *C. U.: Mișcarea prețurilor lemnului de foc în ultimii 10 ani (în sprijinul negustorilor și al pieței).*
- Porunca Vremii*, 31 Octombrie: *N. Crevedia: Pe urmele Judei: Jidanii au acaparat pădurile din comuna Sarmaș-Mureș, în timp ce băștinașii sunt lipsiți de lemnele necesare construirii locuințelor.*
- Ordinea*, 31 Octombrie: Vânătoarea regală în cinstea Inalților Oaspeți a avut un mare succes și Expoziția internațională de vânătoare dela Berlin.
- Neamul Românesc*, 31 Octombrie: *N. Iorga: Dela Gaster la Filderman (briganzii de păduri și acaparatorii furniturilor Armatei).*
C. Răsmeniță: Anchetele noastre la Fondul religiosar al Bucovinei, după 6 luni de luptă românească.
- Curentul*, 30 Octombrie: *(Colțul forestier): Ing. Gr. Vasilescu: Cauzele micșorării patrimoniului forestier.*
Ing. V. C. Filip (Ofensiva silvică). Centura verde a Galațului, operă durabilă — prin conlucrarea autorităților civile și militare.
- Buletinul A. G. I. R.: No. 9 pe Septembrie 1937: D-l Ing. Dr. Valeriu Dinu: «Politica forestieră a României după războiu».*

Noembrie 1937.

- Curentul* 1 Noembrie: *Al. G. Tutoveanu: Fabricarea celulozei prin utilizarea papurei-stuf din Delta Dunării: experiența chimice; necesitatea ocrotirii pădurilor de rășinoase. Vânătoarea regală din Ardeal.*
- Porunca Vremii*, 2 Noembrie: Acapararea pădurilor din Comuna Vad, jud. Făgăraș de către Societatea «Lomaș».
- Dreptatea*, 2 Noembrie: Jaful în pădurile țării.
- Universul*, 2 Noembrie: «Revoluția mută din Ungaria» Kovacs, procesul său: latifundii și sclavi.
Congresul extraordinar al «Liga Culturală».

- Popularul*, 3 Noembrie: *M. N.*: Lemnele, lemnele! Incuria dela Ministerul Industriei și Comerțului și la Domeni.
- Buna Vestire*, 3 Noembrie: *C. Kășmeriță*: O alarmă caraghioasă, in eparhia Bucovinei: realizări după 5 luni de gospodărie: prosperitate pretutindeni.
- Lupta*, 3 Noembrie: *d. M.*: Capitala fără lemne: unde a dus carența autorității și necomenia speculanților: se impun măsuri drastice și salutare.
- Curentul*, 3 Noembrie: Deschiderea cursurilor la Academia de Inalte Studii Comerciale: Convenția între Ministerul de Finanțe și Creditul Agricol: Compunerea Consiliului Superior al Agriculturii.
- Dreptatea*, 3 Noembrie: (număr festiv): Realizările Oficiului Național de Turism. Informațiuni silvice.
- Prezentul*, 3 Noembrie: *T. Cristureanu*: (articol de fond): Epuizarea României, — inclusiv averea forestieră.
Deschiderea cursurilor Școlii de Subingineri.
- Curentul*, 4 Noembrie: Alte măsuri pentru ieftinirea lemnului (reducerile de transport nu se vor mai da depozitarilor, ci consumatorilor).
- Universul*, 4 Noembrie: (Articol de fond): Bogății amenințate: distrugerea pădurilor de stejar de șes și dela deal. O politică de cruțare în exploatarea și valorificarea averii forestiere.
- Dreptatea*, 4 Noembrie: 4 ani de guvernare, un bilanț: operă constructivă: «panamale» în exploatarea pădurilor. «valorificarea» cerealelor, perimetrele!
- Buna Vestire*, 4 Noembrie: *M. Manoilescu*: Pe linia interesului național.
- Ordinea*, 5 Noembrie: Se scumpesc mereu lemnele de foc.
- Curentul*, 5 Noembrie: (pagina economică-financiară): *Al. G. Tutoveanu*: Apărarea națională și extragerea celulozei din stuți: trustul hârtiei? în atenția Ministerului Apărării Naționale.
- Curentul*, 5 Noembrie: *Inq. M. P. Florescu*: Un apel dureros: pădurile obiect de jaf în nouile propagande electorale; și
Doleanțele inginerilor și tehnicienilor cadastrali.
- Epoca*, 5 Noembrie: *Arhim. I. Scriban*: Deschideri spre suflet, Congresul inginerilor: — Politehnica și Sociologia.
Aida Vermont: Problema lemnului de foc.
- Prezentul*, 5 Noembrie: *C. N.*: Prețul lemnului de foc în creștere: între speculă și risipa bugetară.
Inlocuirea lemnului de foc prin brichete de cărbuni sau gaz de sonde.
Înlesniri pentru aprovizionarea cu lemne de foc (delegatia sindicatului comercianților de lemne la Ministerul de Comerț).
- Argus*, 5 Noembrie: *M. P. Florescu*: Pădurile — obiect de jertfă în propaganda electorală.
Reorganizarea Institutului Electrotehnic.
- Universul*, 5 Noembrie: *Prof. Agricolă Cardaș*: Impresii din Bulgaria agricolă și o carte de valoare, de A. Pană: «Agricultura în Statele Unite».

- Universul*, 5 Noembrie: *Adrian Maniu*: Nepângărirea monumentelor.
- Universul*, 6 Noembrie: *A. Corteanu*: Consiliul Superior al Agriculturii. Vânatoarea regală de la Zidlochvice (în Cehoslovacia). Probleme ne-rezolvate, măsuri halandala.
- Argus*, 6 Noembrie: Inginer agron. *A. Tălăşescu*: Plantaţiunile de toamnă.
- Timpul*, 6 Noembrie: Timpul vânătorilor: *Al. Balceş*: Unde sunt jaşdarmii de vânătoare? Revista vânătorilor: Ce se poate vâna în Noembrie? lebedele; Suveranul în Cehoslovacia.
- Curentul*, 6 Noembrie: *Panfil Şeicacu*: (articol de fond): *A început hora desmăţului electoral: pădurile la meza!*
Ion Biţola: Cultivăm bumbac. Devastarea pădurilor continuă: masivul Sibiului ameninţat.
Aprovizionare cu lemne, o soluţie târzie şi cu riscuri.
- Dreptatea*, 6 Noembrie: Ing. agr. *St. Angelescu*: Cultura alunului, rentabilitatea.
- Adevărul*, 6 Noembrie: *M. Sevastos*: *Pădurile, jertfă politică*
- Excelsior*, 6 Noembrie: (în româneşte şi în franţuzeşte): Cronica lemnului. — Exportul produselor forestiere în 1937, situaţia pe sorturi şi ţări; demersul Asociaţiei Industriilor forestiere.
Ing. silvic *Ion G. Dumitrescu*: (Dir. A. I. F.): Exportul de cherestea şi exploatarea neraţională a pădurilor.
- Buna Vestire*, 7 Noembrie: *C. Răsmeniţă*: În jurul instigaţiilor prefectului de Suceava, contra fondului bisericesc: care e substratul? dovezi categorice.
C. Tisa: Jaful în pădurile din Nordul ţării, Basarabia: Intrebări pentru Ministrul de Domenii şi C. A. P. S.
- Văitorul*, 7 Noembrie: (festiv): O nouă viaţă rurală. Agricultura în plin progres; expozeul Ministrului Subsecretar de Stat *Tiberciu Moşoiu*. Refacerea mişcării corporative, de Ministrul *M. Negură*.
- Curentul*, 7 Noembrie: Şedinţa Consiliului Superior al Agriculturii.
- Curentul*, 8 Noembrie: Ing. *M. P. Florescu*: Distrugerea pădurilor. După Ghilcoş acum şi Tuşnad.
Devastarea parcului de răşinoase de la Băile Tuşnad (jud. Ciuc).
- Universul*, 8 Noembrie: Ing. *N. Caranfil*: Cum renunţăm anual la miliarde (I).
Adrian Maniu: Cimitir, grădina satului.
Intrunirea depozitanilor de lemne la Camera de Comerţ.
- Universul*, 9 Noembrie: Distrugerea pădurilor din jurul oraşului Piatra Neamţ (Cărlomanu).
- Curentul*, 10 Noembrie: Inginer *Gr. Vasilescu*: Problema pădurilor; cauzele micşorării patrimoniului nostru forestier.
- Credinţa*, 10 Noembrie: (articol de fond): *Al. C. Constantinescu*: Lipsesc lemnele.
- Timpul*, 10 Noembrie: *Cezar Petrescu*: În Austria munţilor, pădurilor şi vânatului.
- Universul*, 10 Noembrie: Ing. *N. Caranfil*: Cum renunţăm anual la miliarde (II).
Aurel Gociman: Groparii ţărănimii maghiare din Ungaria.

- Curentul**, 11 Noembrie: *Mercator*: Perspectivele conjuncturii Internaționale în 1929 și azi.
Succesul pavilionului României la expoziția de vânătoare din Berlin.
Pamfil Șeicaru (articol de fond): O vinovată uitare, pentru d. Ministru al Agriculturii: V. P. Sassu.
- Frontul**, 11 Noembrie: Au venit cu jalea și cu foamea maramureșenii. Reforma agrară și noul cod silvic au cauzat numai nenorociri.
- Tempo**, 11 Noembrie: *Victor Eftimiu*: Lemnele... romanță de sezon.
- Prezentul**, 11 Noembrie: *I. Sn.*: Conjunctura industriei forestiere și comerțului de lemne jugoslav. (concurența austriacă).
— Ședința Consiliului Camerei de Comerț Constanța — problema aprovizionării cu lemne.
— Inițieri de noi islazuri comunale (din pădurile Statului).
— Succesul pavilionului românesc de vânătoare la expoziția din Berlin.
— Păduri supuse regimului silvic.
— Sporirea suprafețelor însămânțate: lipsa furajelor.
- Ordinea**, 11 Noembrie: *Ing. Ion Scutaru*: În țara «Consiliilor superioare» și a «Oficiilor naționale».
- Dreptatea**, 11 Noembrie: Groedel încearcă aranjarea unei afaceri de mari proporții în Maramureș. Rolul deputatului *Urdea*.
- Universul**, 12 Noembrie: *Ing. N. Caranfil*: Cum renunțăm anual la miliarde (III).
— Constituirea Asociației funcționarilor administrativi din Ministerul Agriculturii și Domeniilor.
— Consiliul Asociației Inginerilor Cadastrali AFIC.
— Pădurile Statului (după statistica recentă a CAPS).
— *C. Berbescu*: Toamna e cel mai bun timp de plantat pomii.
— Ședința Consiliului Superior al Agriculturii.
- Naționalul Nou**, 12 Noembrie: Lipsa inginerilor agronomi împiedică promovarea Agriculturii.
- Frontul**, 12 Noembrie: După expropriere — aceiași improprietăți, dar cu plată? La Composesoratele maramureșene, răpite prin Legea Agrară domnesc fabricile evreiești. (Ce e cu Borșa?) Autonomia Composesoratelor.
- Curentul și Viitorul**, 11 Noembrie: Repartiția fondului pentru înzestrarea Agriculturii. Hotărârile Consiliului Superior.
— Aprovizionarea cu lemne a Capitalei, măsuri luate de CFR și autorități.
— Intrunirea Comitetului de direcție al Creditului Agricol.
- Dreptatea**, 12 Noembrie: *Lu*: Una din realizările liberale: Scumpetea; 900 lei mia de kgr. lemne.
— Farsa încurajării Agriculturii: 53 milioane lei la 14 milioane plugari și D-l Sassu.

- Lupta*, 12 Noembrie: Lipsa de lemne — ca pe timpul războiului — protecție pentru a cumpăra lemne: CAPS și CFR. Salariul inginerilor agronomi din Corpul tehnic. Cazul Ing. N. Dăscălescu, câștigat în 'Contencios administrativ. Exportul de bușteni, stejar și teiu — prohibit. Povești vânătoarești și politica.
- Timpul*, 13 Noembrie: «Timpul vânătorilor»: *Al. Baltaș*: examene pentru vânători. Atenție la încărcarea cartușelor; agitația vânătorilor din Câmpina și Poiana.
- Lupta*, 13 Noembrie: *B.*: Agitația din rândurile inginerilor agronomi ce sunt puși în inferioritate ca salarii față de inginerii silvici și medicii veterinari.
- Curentul*, 14 Noembrie: *Ing. M. P. Florescu*: Sacrificarea pădurilor pe altarul electoral: La Arad 4000 de jugăre cadastrale pradă pentru islazuri. *Theo Maioreșcu*: Deschiderea expoziției internaționale de vânătoare din Berlin. România câștigă premii, dar îl va pierde pe cel internațional; unde apar bunii noștri vecini: maghiarii!
- Frontul*, 14 Noembrie: *D. R. Ioanișescu*: Branconierii meserilor (le travail noir). Al 14-lea congres la Paris.
-- Deposedaji de păduri, țărani maramureșeni fură lemne de pe proprietățile lor; brigadierii aplică legile (Codul Silvic) și-i bagă pe capete în închisoare.
- Prezentul*, 14 Noembrie: *Gh. D. I.*: Majorarea tarifelor CFR pentru transportul produselor petrolifere și forestiere. Tarifele pentru cherestea și lemnație lucrată; propunerile Asociației forestiere.
Constituirea de noui islazuri comunale: circa 3000 jugăre cadastrale în jud. Arad, din pădurile Statului, expropriate, vândute ori în schimb.
- Neamul Românesc*, 14 Noembrie: Strigăte din Maramureșul cutropit de Evrei; cum stăm cu regimul Codului silvic și exproprierile nefaste?
— Problema lemnului de foc la Cernăuți.
- Dreptatea*, 14 Noembrie: Șomajul agricol, consecință a pulverizării micii proprietăți; scăderea natalității și exodul lucrătorilor agricoli.
- Lupta*, 14 Noembrie: Un nou regim de taxare a lemnului de foc pentru București (reducere pentru 2500 vagoane).
— Supraproducție de vulpi argintii.
— Consumatorii își strigă desnădejdea: scumpetea lemnului și principalelor articole.
- Ordinea*, 14 Noembrie: *Ing. I. Scutaru*: Despre realizările inexistente ale regimului: Credit Agricol, tractoare, abatoare, valorificare!
— Modificarea legii Institutului Național de Credit Agricol.
- Sânzana*, 15 Noembrie: Problema silviculturii noastre (amestecul politicii în administrația forestieră și relele consecințe).
- Curentul*, 16 Noembrie: *Theo Maioreșcu*: Victoria vânătoarească dela Berlin; primii clasificați: România, dar premiul internațional?
-- Acțiunea pentru ajutorarea efectivă a moșilor.
-- Reorganizarea Institutului electrotehnic.
-- M. V. P.: Creșterea porcilor și consumul de carne.

- Lupta*, 16 Noembrie: Populația disperată de lipsa lemnului. Care e rostul CAPS?
- Viitorul*, 16 Noembrie: Primele împrumuturi ale noului Institut Național de Credit Agricol: 80 milioane pentru micii agricultori. 2 secții ale Institutului: a) de exploatare și producție și b) de investiții.
— Câte mașini și unelte agricole posedă țara.
- Curentul*, 17 Noembrie: *Al. Tutoveanu*: Pădurile în economia națională (conferința D-lui prof. *I. Popescu-Spineni*).
— Construcția orașelor și drumurilor în Germania (I-a conferință a D-lui prof. *Hermann Ehlgötz*).
- Argus*, 17 Noembrie: *H. Brauner*: Exportul de lemne în Elveția: construcțiile; piața lemnului rotund, urcarea prețurilor.
- Frontul*, 17 Noembrie: Pădurile Buzăului cad sub securea lui Iuda: inconștiența politicianilor.
Codrii din ținutul Maramureș se distrug: stăpânirea să ne facă dreptate.
- Curentul*, 18 Noembrie: Construcția drumurilor și orașelor în Germania, (a II-a conferință a D-lui prof. *Hermann Ehlgötz*).
— Materiile prime: o problemă politico-economică.
— Sărbătorirea a 1 an de activitate a Societății inginerilor civili din Franța.
Dragoș Vrânceanu: Agronomie de iarnă.
- Viitorul*, 18 Noembrie: *V. G. B.*: Conversiunea în țările agricole.
— Un arbore istoric: gorunul lui Horia.
- Lupta*, 18 Noembrie: *Jack Zaharia*: Nu se dau vagoane pentru aprovizionarea cu lemne (vrem precizări dela CFR).
— Cărțile funduare (*Direcția Cadastrului la Domenii pentru agronomi și silvicultori*).
— De ce nu se poate aplica legea?
- Argus*, 18 Noembrie: *A. Corteanu*: Politica grâului.
— Capitala nu are lemne de foc, depozitele stau goale căci nu au vagoane.
— Prețurile produselor noastre pe piața franceză (lemnurile).
— Vânzarea și transportul semințelor de plante furajere.
- Porunca Vremii*, 18 Noembrie: *Mihai Vlad*: Codrii Maramureșului pe cale de distrugere — jaful posesoriatului N. Dragomirești.
- Buna Vestire*, 18 Noembrie: *N. V. Iliesiu*: Maramureșenii cer să li se facă și lor dreptate: izgonirea românilor din Borșa: averi de sute de milioane în exploatarea evreilor.
- Prezentul*, 18 Noembrie: *L. C. (Anchete)*: Foloascele moșilor din cooperativele forestiere: cum exploata CAPS-ul, față de cooperativele de azi.
Din 10 fabrici de cherestea în Borșa — una singură e românească.
— Concurența mare între importatorii de lemne din Budapesta.
— Prețul principalelor produse de lemn pe piața franceză.
— Ce am exportat în Franța și ce importăm? (lemnurile și vânatul via).

- Curentul*, 19 Noembrie: Desființarea prețurilor maxime la lemnele de foc (reducerea se menține).
— Dezorganizarea serviciilor tehnice ale primăriei (AGIR-ul intervine).
— Un mare specialist strein: prof. *Herman Ehlyöcz* despre: «Urbanistica Bucureștiului» și «drumurile din România».
- Universul*, 19 Noembrie: *T. Mândru*: Fonduri pentru agricultură.
— Lipsa de lemne în Capitală (în cartierul Abator 925 lei mia de kg. lemne salcie!)
- Prezentul*, 19 Noembrie: *T. Cristureanu*: Două bugete vecine:
— Alte comenzi de mașini la Ministerul agriculturii.
— Desființarea prețurilor maxime la lemnele de foc (Insuficiența aprovizionării; concursul industriilor forestiere: Lomaș Foresta, Ardeleana, ș. a.).
- Adevărul*, 19 Noembrie: *I. K. Potea*: *The right man in the right place*. *Inginerii I. Bujoiu și Gh. Ionescu-Sisești* în noul guvern.
- Ordinea*, 19 Noembrie: *Ing. I. Scutaru*: Programul noului guvern: ce e la departamentele tehnico-economice?
— Noua măsură a Ministerului Industriei pentru lemnele de foc.
— 1000 lei mia kg. lemne de foc la Craiova!
- Lupta*, 19 Noembrie: *Jack Zaharia*: Specula și suspendarea au biruit! Ce e cu prețul lemnului?
— Scumpirea traiului se va generaliza.
- Epoca*, 19 Noembrie: *Arhim. I. Scriban*: Inseninări în Bucovina. Sărbătorirea Mitropolitului Visarion de către ingineri. Și fapta vrednică a inginerilor: Petru Ioan și Constantinescu.
- Buna Vestire*, 19 Noembrie: *N. V. I.*: Afacerea composesoratelor din Maramureș. Necazurile românilor din Borsa: delcte silvice de 7 milioane lei, o fiscalitate excesivă.
- Curentul*, 20 Noembrie: *Ing. M. P. Florescu*: Cum s'ar putea iefteni lemnele de foc necesare populației sărace a Capitalei: adevărul și soluții.
— Creditul de 5 milioane pentru lucrările Ministerului Agriculturii și Domeniilor.
— Ședința Consiliului Inginerilor cadastrali.
- Prezentul*, 20 Noembrie: *C. I. Untaru*: Reformele dela Academia Comercială
L. Paul: Sunt Motii contra cooperativei «Motul»? Un cerc de studii de economie rurală.
- Frontul*, 20 Noembrie: Un om numit ministru la locul lui: Gh. Ionescu-Sisești.
— *Gh. Pericleanu*: Lemne, lemne! Iarna bate la ușă, cine sunt traficanții.
— Comisia de înaintări a inginerilor silvici.
- Argus*, 20 Noembrie: *M. Marian*: Scade prețul cherestelei: împușinarea tăciilor: se cere fag și stejar românesc.
— Rusia marele nostru concurent.

- Timpul*, 20 Noembrie: «Timpul vânătorilor». *Al. Baltes*: Succesul pavilionului românesc la Berlin; o vânătoare de mistreți și urși; arme de vânătoare ridicate dela delinvenți.
- Universul*, 20 Noembrie: Preocupari bugetare.
Tancred Constantinescu: O nouă criză economică amenință lumea?
- Viitorul*, 20 Noembrie: *S. Lazăr*: Instalarea D-lui prof. G. Ionescu-Sisești la Ministerul Agriculturii și Domenii.
— Cuvântarea D lui V. P. Sassu, răspunsul noului ministru.
- Ordinea*, 20 Noembrie: *Ing. I. Scutaru*: Eră nouă pentru agricultura țării?
D. I. Atanasiu: Scandalul! cu lemnele de foc ia o formă tot mai gravă.
— Depozitarii refuză să servească populația. Dar CAPS-ul ce face?
- Buna Vestire*, 20 Noembrie: *Virgil Popescu*: Nu sunt lemne?
Gh. Pantelic: Jaful cu lemnele. Mai rău ca în timpul războiului.
- Lupta*, 20 Noembrie: *B. Barbu*: Lipsa lemnelor; dar CAPS-ul ce face? Lămuriri obținute dela conducătorii acestei instituții.
Jack Zaharia: Controlul prețurilor — măsuri în Franța și Italia. În schimb la noi se renunță la maximalizarea prețurilor, până și la lemne!
- Dreptatea*, 20 Noembrie: *Ing. Gh. Vodă*: Mecanizarea Agriculturii.
— Adevărul cu expoziția de vânătoare dela Berlin.
— Specula cu lemnele a fost legalizată.
- Epoca*, 20 Noembrie: *Arhim. I. Scriban*: Fericirea preoților Bucovinei.
— (articol de fond): Pădurea românească (pe marginea conferinței d-lui Popescu-Spineni).
- Țara Noastră*, 20 Noembrie: Noui mijloace Judeice de uciderea populației creștine: Trustul jidovesc al lemnelor în Capitală.
- Excelsior*, 20 Noembrie: *Prof. Gh. Ionescu-Sisești, Ministru*: Țară bogată, fără săracă!
— Chronique du bois: Les marchés d'importation du bois roumain.
— Societatea forestieră «Union» va exploata 240 ha. din pădurile Statului «Furul mic»-Buzău, parchete 2—6 în 5 ani, cu 6,2 milioane lei.
— *Gh. Tudorică*: Plantarea islazurilor comunale cu nuci.
— Situația pieșelor de import a lemnului românesc; problema tarifului CFR și activitatea întreprinderilor forestiere.
— Pădurile din jud. Săla) declarate de «protecție pentru apărarea națională».
- Curentul*, 21 Noembrie: *Pamfil Șcicar*: (articol de fond): Inutile ministere noi (la departamentul Agriculturii și Domeniilor).
— S'a desființat prețul maximal și se vor intensifica transporturile de lemne.
— Instalarea D-lui Ministru Sisești la Agricultură.
— Delegația economică a guvernului.

- *Dragoș Vrânceanu*: Bătălia italiană a textilelor, învățăminte dela expoziția din Roma.
- Epoca*, 21 Noembrie: Povestea cu lemnele de foc.
- Adevărul*, 21 Noembrie: *I. K. Fetca*: (articol de fond): Lemnele (cum colaborează CAPS și CFR?)
- Buna Vestire*, 21 Noembrie: *Ion Finica*: Obrăznicia Țidovilor dela Societatea «Forestiera Valea Troțușului».
- *M. Constantinescu*: «Pădurile României» — conferința D-lui prof. Popescu-Spîneni.
- Curentul*, 22 Noembrie: *Inginer Cezar Cristea*: «*E. silvis ad gloriam*».
- Mircea V. Pînescu*: Politica agrară pe un drum nou.
- Creșterea activității industriale — Constatările Asociației române pentru stadiul conjuncturei.
- Măsuri pentru promovarea viticulturii și pomiculturii: se vor planta masiv nucii și pomi fructiferi. Cheresteaua nouă pentru Absinia.
- Porunca Vremii*, 22 Noembrie: 400.000 pomi fructiferi oferți pentru promovarea viticulturii.
- *Ing. Radu Iliescu*: S'a retras delegația de subdirector la Școala Politehnică lui *Abasohn*.
- *P. I.*: Reducerea curbei de 10 și 12,5 la sută pe salariile funcționarilor. — Ei vor primi de sărbători lefurile din 1932.
- Universul*, 22 Noembrie: Atribuțiunile D-lui Ministru al Cooperăției, *M. Negură* (arendări și vânzări de bunuri la administrațiile comerciale: REAZ. CAPS, P. A. R. I. D.
- Curentul*, 23 Noembrie: (pagina economică): *Ing. V. C. Filip*: Exportul de rășinoase și exploatarea nerațională a pădurilor. (In pragul unei răspântii economice, reducerea tăierii pădurilor de rășinoase e o necesitate națională, Piața — conjunctura, Cuvântul Asociației industriilor forestiere), «*Revista Vânătorilor*» și «*Carpații*» (recenzii).
- Timpul*, 23 Noembrie: *Prof. Gh. Ionescu-Sisești* — Indrumătorul. Funcționarii publici cer armonizarea salariilor.
- Ordinea*, 23 Noembrie: Modificarea tarifului de transport pe CFR.
- 1239 vagoane de lemne au intrat în 2 zile în Capitală.
- Specula domnește pretutindeni, nestingherită: problema acută: lemnele.
- Tara Noastră*, 23 Noembrie: *Ing. M. P. Florescu*: Munții Oanțu-Neamț, acaparați de Societatea «*Union*».
- Pădurile: «*Furul mare și Furul mic*» din Buzău deasemenea, pe mâinile Țidovești.
- Curentul*, 24 Noembrie: (articol de fond): *Pamfil Șeicaru*: *Farse programatice: tehnicizare și industrializare în agricultura țării*.
- Activitatea Direcției pășunilor (Interne).
- Atribuțiunile conducătorilor Ministerului Agriculturii și Domeniilor: D-nii: Gh. Ionescu-Sisești, Tiberiu Moșolu, C. Sescioreanu și Ciceru Gorciu.

- Argus*, 24 Noembrie: *A. Corteanu*: Un program agricol.
H. Brauner: primul congres internațional al exportatorilor de cherestea de fag, la Viena.
- Frontul*, 24 Noembrie: Ministerul Industrializării agriculturii; inaugurarea nouilor metode.
- Buna Vestire*, 24 Noembrie: *N. Dorian*: Se duc pădurile (în comuna Secătura, țara lui Avram Iancu).
 — În piașa Olt, cu autorizația reg. agricole Jiblea evreul Stern devastează toți nucii.
- Ordinea*, 24 Noembrie: *Ing. I. Scutaru*: O greșită concepție economică de guvernare.
- Viitorul*, 24 Noembrie: Lemnele speranța opoziției, temă de agitații.
- Universul*, 25 Noembrie: *Adrian Maniu*: Cartea Câmpului. Ingineri agronomi reușiți la concurs.
- Curentul*, 25 Noembrie: *Cezar Cristea*: Profesorul I. Popescu-Voitești; omul și opera.
 — Funcționari numiți la Ministerul de Domenii.
- Argus*, 25 Noembrie: *H. Brauner*: Cronica lemnului: exportul din România; construcțiile în Italia.
 — Importanța traverselor în economia forestieră internațională.
- Ordinea*, 25 Noembrie *G. R.*: Prosperitatea agriculturii și datorii actualilor conducători ai destinelor ei.
- Curentul*, *Neamul Românesc*, *Buna Vestire*, *Porunca Vremii*, *Dimineața*, *Universul*, *Ordinea*, și altele din 26 Noembrie și 27 Noembrie: scriu articole semnate de D-nii: *Dr. Ilie Rădulescu*, *Ing. N. Aloman*, *N. I. L.* despre: *Moartea Inginerului Prof. Gh. Em. Filipescu*, directorul G-ral al Soc. Tramwaie București (STB).
- Dimineața*, 26 Noembrie: *Th. Iorga*: Transformarea satelor în organizații gospodărești.
 — Centrele agronomice, asociații agricole, expoziții, bugetul.
- Frontul*, 25 Noembrie: *G. Drumur*: Mitropolitul Visarion în ofensiva pentru salvarea Bucovinei.
 — Administrarea și exploatarea fondului bisericesc salvate de streini și politicieni.
- Curentul*, 27 Noembrie: Agricultură și condițiile ei de dezvoltare.
Al. G. T.: Mătasea ca element al înarmării germane.
 Inspectiile D-lui Ministru Ionescu-Sisești.
 — Vânătoria regală din Banat.
- Adevărul*, 27 Noembrie: Lemnele se vând cu preț exorbitant.
- Viitorul*, 27 Noembrie: Ogorul, izvor de viață și venituri pentru plugăria română.
 — Exportul brazilor de Crăciun în Ungaria.
- Timpul*, 27 Noembrie: «Timpul vânătorilor»: Premiul internațional la expoziția din Berlin dat Poloniei.

- *Al. Balteș*: vânătoarea în România: masa vânătoarească (prepararea sitarilor); întâmplarea vânătoarească; legislație în Austria: bibliografie — dressajul câinelui.
- Excelsior*, 27 Noembrie: *Chronique du bois: L'organisation de l'exportation du bois de hêtre.*
- Inițierea unei burse a lemnului de foc.
 - *Dr. N. Arcadian*: Epuizarea avuției petrolifere și forestiere (în «*Revista Industriei și Comerțului*»).
 - Organizarea exploatării lemnului de fag. Conferința dela Viena, industrializarea fagului.
 - Situația pietelor de import a produselor forestiere și traversele.
 - Impunerea Societăților cinegetice.
- Curentul*, 28 Noembrie: (pagina economică): *Al. Vișinescu: Declarațiile D-lui Subsecretar la Stat Mihail Berceanu: Cauzele scumpirii lemnului.*
- Măsuri pentru aprovizionarea Capitalei: o bursă a lemnului.
 - S'a oprit exportul de lemne în Ungaria.
- Universul*, din 28 Noembrie: *Inzeștrarea mănăstirilor cu păduri și terenuri arabile.* (constătuirea dela Ministerul Agriculturii între D-nii Miniștru Ionescu-Sișești și Pr. Partente și I. Roșeanu din partea Min. Culte).
- Cauzele scumpirii lemnului de foc în Capitală (prețurile maxime o greșală).
- Frontul*, 28 Noembrie: Specula cu lemnele la Iași: 5000 de vagoane lemne de foc pentru aprovizionarea Capitalei cumpărate de CAPS dela sindicatul exportatorilor; prețul nu va trece de 8000 lei vagonul.
- Buna Vestire*, 28 Noembrie: *Vasile Nițu*: Jalea românilor din Vicovul de Sus (21 crășme în satul D-lui Ministru Ioan Nistor, tot jidanii exploatează și profită de pe urma Fondului Bisericesc).
- Nicolae V. Ilicu*: Cele 7 vagoane de lemne ale D-lui *Mihail Sadoveanu*: cutezanțe care revoltă. (În 24 ore se ridică urgent 3 jum. vagoane dela depozitele CAPS, când funcționarii rabdă cu bonuri de luni întregi, iar populația rabdă frigul și specula).
- Curentul*, 29 Noembrie: (*Colțul forestier*): *Dr. Ilie C. Demetrescu*: (I) Oamenii politici și pădurile (senatorul *Dr. Fülöpp*).
- Detașări dela CAPS la Președinția Consiliului.
- Universul*, 29 Noembrie: S'au ieftenit lemnele, însă nu pentru toată lumea! (cazul D-lui *Mihail Sadoveanu*).
- Lumca Românească*, 29 Noembrie: Vânătoarea regală din Banat: lipsa lemnului provoacă o stare disperată la *Constanța*: depozitarii de lemne carțelați jefuesc la *Brăila*.
- Curentul*, 30 Noembrie: *G. Cr.*: Mezatul pădurilor și dezmațul electoral continuă.
- Industria forestieră din Bucovina la grea răspântie.
 - Procesul fraudelor de la pădurile Statului la Târgu-Mureș.

Universul, 30 Noembrie: *Ing. M. P. Florescu*: Cum știu alții a-și face propagandă pentru conservarea pădurilor și cum o facem noi românii.

— Chestiunea lemnului de foc în Capitală: în pragul iernii, Constanța lipsită de lemne.

— (articol fond): Adevărata Cooperajie.

Buna Vestire, 30 Noembrie: *COR.*: Cum sunt exploatați hușanii din regiunea muntoasă a jud. Rădăuți.

— Jaf în averea Statului (C. A. P. S.). În atenția Ministerului de Domenii, se cere anchetă.

Cezar Cristea

M E R C U R I A L E

CRONICA LEMNULUI

SITUAȚIA INTERNAȚIONALĂ A LEMNULUI ESTE INCERTĂ.

Internațional Timber Trade Reports din 10 Noembrie a. c., ne informează că piața internațională a lemnului nu și-a venit încă în fire din fluctuațiile întâmplătoare către sfârșitul lunii August a. c. și reliefate de noi în cronicile anterioare.

Cu toată rezoluția conferinței ETEC-ului, în ce privește reducerea cotelor de export cu 10%, tendința de declin dela sfârșitul lunii Septembrie n'a putut fi împiedicată cu totul. Prețurile n'au fost definitiv stabilizate, în schimb au suferit reduceri de 1--2 Lstg/stds.

Scăderea prețurilor trebuie atribuită în parte speculațiilor importatorilor, care nu și-au acoperit cererile de toamnă, dar mai ales sentimentului general că prețul lemnului trebuie să scadă, așa cum s'a întâmplat cu celelalte materii prime.

Se constată că, din cauza încărcărilor reduse de lemnărie în sezonul de toamnă, care a fost foarte scurt, exportatorii din Finlanda, U. R. S. S. și Suedia au fost înclinați pentru concesiuni mari la preț, ca să se poată debarșa de stocuri înainte de închiderea navigației, care durează din Decembrie până în mijlocul lui Mai (în Golful Botnic mai ales).

Pe piața importatoare — cea mai mare — a Mării Britanii, s'a desfășurat concurența canadiană, fapt ce a avut un efect defavorabil pentru nivelul general al prețurilor.

Desvoltarea defavorabilă a pieței lemnului este localizată numai în Europa de Vest; în acest timp, Europa de Sud (bazinul Mediteranean) continuă să aibă o tendință fermă și cereri ce se mențin la același nivel.

Exportul european de lemnărie, în intervalul Ianuarie—Septembrie a. c., a fost de 27.994.000 m³ iar în anul trecut 27.809.000 m³.

În acest interval, U. R. S. S. a exportat 6.862.996 m³ față de 8.734.626 m³ în anul trecut. Reducerea exportului de lemn sovietic trebuie examinată cu toată seriozitatea, pentru a putea ocoli eventuale consecințe, mai ales astăzi când U. R. S. S. are nevoie de devize pentru acțiunea din Extremul Orient.

Exportul lemnului românesc în intervalul Ianuarie—Octombrie 1937

Pentru a putea aprecia evoluția exportului nostru de lemnărie în intervalul Ianuarie—Octombrie 1937, dăm mai jos cantitățile de lemnărie exportate — pe sortimente — în intervalul de mai sus, în anii 1935, 1936 și 1937. Cifrele sunt extrase din statisticile Asociației Industriei Forestiere, și exprimate în tone.

Felul sortimentului	Toata			Conifere			Foioase		
	1937	1936	1935	1937	1936	1935	1937	1936	1935
lemn foc . . .	118.66	85.245	98.911	—	—	—	118.616	85.246	98.911
„ rotund . . .	38.121	50.284	39.972	10.924	25.444	27.072	27.197	24.810	12.900
„ mină . . .	18.154	15.495	—	18.154	15.495	—	—	—	—
„ pl. hârtie	4.035	17.214	—	4.035	17.214	—	—	—	—
Stâlpi telegr. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Traverse . . .	22.940	29.354	1.460	—	—	—	22.940	29.354	1.460
Cioplitură . . .	67.738	53.175	—	59.874	48.147	—	7.864	5.028	—
Doage	3.681	3.145	2.237	—	—	—	3.681	3.145	2.237
Cherestea . . .	597.722	538.798	553.919	436.361	467.028	494.035	101.361	71.770	59.884
Scânduri geluite	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pârți de lăzi . .	22.582	3.907	102	22.582	3.907	102	—	—	—
Total . . .	893.589	796.618	696.601	611.930	577.235	521.209	281.659	219.383	175.392
100% față de 1936=100	129	114	100	117	110	100	160	130	100

Exportul forestier al României s'a mărit în fiecare an, fiind cu 12% mai mare în anul curent decât în anul trecut, și cu 29% mai mare decât în 1935.

Din compararea cifrelor cuprinse în tabloul de mai sus, desprindem următoarele caracteristici:

1. Exportul de cherestea de rășinoase s'a menținut la un nivel constant de cca. 49.000 vagoane în fiecare an:

2. Exportul foioaselor, sub formă de cherestea, s'a mărit din an în an, ajungând în acest an să fie aproape dublu decât în 1936.

Aceste două caracteristici hotărâsc măsurile ce trebuiesc luate pentru normalizarea exportului nostru de lemnărie: reducerea exportului de rășinoase prin limitarea tăerilor anuale și intensificarea exploatărilor și exportului de foioase, cu excluderea categorică a stejarului.

Să analizăm sumar câteva sorturi de materiale exportate:

Stejarul, sub formă de bușteni, în total 546 vagoane față de 331 vagoane în 1936, a fost expedit în majoritate pentru Anglia, U. S. A. și Brazilia.

Bustenii de fag, 730 vagoane față de 536 în 1936, au fost exportate în majoritate pentru Ungaria.

Anglia, Italia și Egiptul au importat 786 vagoane cioplitură de fag, față de 503 vagoane livrate în anul trecut.

Cioplitura de brad — un articol țărănesc — a încercat o majorare dela 48.147 tone în 1936, la 59.874 tone în anul curent, din care s'au exportat 10.138 tone în Grecia față de 11.115 tone în 1936 și 43.137 tone în Ungaria față de 35.718 tone exportate în anul trecut. Cioplitura de brad în grosimile de 3/8, 8/10, 10/10 și 10/12 cm. și 4, 5 și 6 m. lungime este importată în Egipt pentru prima oară, și se speră a se plasa pe această piață până la 10.000 m³ în cursul anului viitor.

Cheresteaua de fag în cantitate de 7278 vagoane față de 5204 vagoane exportate în 1936, a fost livrată în majoritate pentru Ungaria, Egipt, Siria, Italia (354 vag.) și Anglia (1243 vag.).

Exportul cherestei de rășinoase s'a majorat cu 10%, dela 467.028 tone în 1936 la 496.361 tone în anul curent. S'a exportat în Anglia 118.626 tone față de 60.210 tone în 1936, în Belgia 9843 tone (3862 tone) în U. S. A. 34.109 tone în America de Sud 6896, în Argentina 2894 tone etc. A scăzut exportul de cherestea de rășinoase în Grecia, Ungaria și Germania.

Debușurile lemnului românesc.

Anglia. piața cea mai formidabilă din lume, a adus în anul trecut revărsimentul neașteptat al redresării prețurilor lemnului din România. Apatia ce domnește actualmente pe piața engleză are repercusiuni și asupra pieței lemnului nostru. Pentru menținerea contactului cu piața engleză, se preconizează necesitatea de se aproba de BNR ca exportul de lemn românesc prin intermediul firmelor din Danzig, să nu mai fie trecute prin clearingul româno-englez.

Grecia. saturată cu lemnăria primită din Austria și Jugoslavia, nu prea are interese decât pentru mărfuri mai bune, însă la prețuri reduse, inferioare prețurilor minimale, ce nu mai pot fi obținute decât cu mare greutate, din cauza cursului majorat al drachmei.

Italia. promite să devină în anul viitor o piață de mare interes. În anul curent se exportă în această țară, în special pentru Italia de Sud și Sicilia, până la 20.000 m³ cherestea de fag și rășinoase. În Abisinia au mers prin portul Constanța cca. 200 vagoane lemnărie de rășinoase.

În prezent se duc tratative pentru încheierea unui tratat de comerț cu această țară. În sensul de a ni se acorda un contingent mai mare de lemnărie, în care scop este necesar să se scoată petrolul din schimbul normal de mărfuri, acesta din urmă urmând a se plăti în devize aur.

Deosebit de lemnăria pentru construcții, s'au încheiat numeroase vânzări pentru lemn de celuloză, din care s'au exportat prin portul Galați cca 500 vagoane pentru fabricale de celuloză din Nordul Italiei.

Germania, naționalistă, are interese să mărească importul lemnului nostru. În care scop s'a convenit prin recentele tratative să ne fixeze un contingent de 20 milioane RM pentru lemnărie.

În cadrul tratativelor ce se duc, pentru a se evita o stagnare a exportului de lemnărie pe bază de diferende asupra prețurilor, precum și din orice

alte cauze, s'a luat măsura înființării unei comisii mixte româno-germană, în care să fie reprezentanți din ambele părți, atât proprietarii de păduri, muncitorii cât și exportatorii, respectiv importatorii interesați, care comisie să se ocupe când la Berlin, când la București, de toate chestiunile în legătură cu lemnăria.

Siria, Palestina și Egiptul. continuă să importe lemnul românesc în cantitățile și la prețurile anterioare.

Cyprus. a devenit o piață apreciată, putând plasa anual până la 1500 vagoane lemne de brad. Cererile pentru această insulă se măresc în primăvară prin faptul că Anglia pregătește să facă acolo o mare bază navală. Suntem concurați pe această piață de firmele Jugoslave, care oferă cheresteaua de brad cu 4—5 sh/m³ sub prețurile noastre minimale.

În general, capacitatea de absorbție a piețelor importatoare este destul de mare, depășind posibilitatea noastră normală la export.

Reducerea exploatărilor de rășinoase în cursul acestei ierni, cu 10—30%, va aduce aceeași fermitate prețurilor actuale ale lemnului de rășinoase, ceea ce nu se poate garanta astăzi când nu avem nici o normă justificată după care se conduc tăcirile în pădurile noastre.

Convenția dela Viena, pentru exportul fagului.

În ziua de 13 Noembrie a. c. Jugoslavia, România, Polonia și Cehoslovacia, au semnat la Viena o convenție pentru exportul cherestelei de fag, — similară ETEC-ului — cu scopul de a se obține un plafon cât mai rentabil de prețuri pentru cheresteaua de fag, limitându-se pentru acest an la cantitățile exportabile.

Se pare că prin acțiunea comună a țărilor de mai sus, ca fiind singurele țări exportatoare de cherestea de fag din Europa, se vor asigura prețuri mai bune, care să facă rentabile atâtea păduri inaccesibile de fag.

Desvoltarea exploatărilor pădurilor de fag, răspunde unei necesități naționale, fiindcă se reduc simultan exploătările în pădurile de rășinoase.

Majorarea tarifului de export pe C. F. R.

Direcțiunea generală C. F. R. a hotărât majorarea cu 42—45% a tarifelor actuale pentru transportul lemnului destinat pentru export. Această majorare se va aplica cu începere dela 1 Ianuarie 1938.

Curcările interesate sunt nemulțumite de această hotărâre, pe care, vor să o modifice, ceea ce ni se pare chiar imposibil, întrucât a fost publicată și în Monitorul Oficial din 1 Decembrie a. c., adică cu 30 zile înainte de a intra în vigoare.

Piața lemnelor de foc.

Cu toate protestele zilnice ale presei cât și ale consumatorului nevoiaș, prețul lemnelor de foc continuă să se mărească în mod sistematic, cu câte 100-200 lei/vagonul la 1—2 săptămâni.

În multe locuri, stocurile lemnului exploatate în iarna anului 1936/37 au fost lichidate și s'au început transporturile de lemne verzi, rezultate din exploatarea curentă.

Situația nu este simplă. În anul trecut, lemnurile verzi au fost aduse pe piață deabia după 1 Martie a. c. pe când în anul curent s'a anticipat cu patru luni.

Dacă nu se vor tăia suficiente cantități de lemne de foc în campania curentă — 1937/1938 — situația va fi și mai grea la sfârșitul anului 1938.

Prețurile lemnului de foc, esență fag și stejar, astăzi în vigoare sunt următoarele — socotite tăiate și despicate loco depozite:

București	9.500 — 11.000 Lei/10 tone
Craiova	7.500 — 8.000 „
T. Severin	6.000 — 6.500 „
Sibiu	6.500 — 6.800 „
Galați	8.500 — 8.800 „
Brăila	8.100 — 8.500 „
Constanța	10.000 — 11.000 „

Din cauza lipsei lemnului de esență tare, populația din regiunea Brăila-Galați consumă tot mai multe lemne de salcie și tei.

Pentru anul viitor, se estimează consumul lemnului de tei pentru foc, în regiunea Brăila-Galați-Reni-Ismail-Bolgrad și Chilia-Vâlcov, la cca. 1500—1800 vagoane, astfel încât intensificarea exploatarea în pădurile de tei din Nordul Dobrogei, apare ca fiind necesară.

În anul 1938 se va simți o lipsă și mai mare de lemne de foc, ceea ce va asigura lemnului de tei și salcie prețuri destul de bune. (cca. 2400—2800 Lei/10 tone ab schela de încărcare). Comercializarea acestor lemne numai prin depozitele CAPS-ului din Brăila, Galați și Ismail, va asigura realizarea celor mai mari valori pentru visteria CAPS-ului.

Galați, 5 Decembrie 1937.

Vasile C. Filip

C. I. B.

Viena, 19. XI. 1937.

COMUNICAT PENTRU PRESA

Au apărut de curând: *Buletinul lunar de statistică și Informațiunile economice*, publicate de Comitetul internațional al lemnului. Din acestea aflăm că publicarea deciziilor Etec-ului, asupra reducerii de 10% din contingentele de export a avut o influență liniștitoare asupra târgului internațional; stabilizarea

tărgurilor west-europene n'ar fi încă terminată. În adevăr, importatorii continuă să rămână în expectativă și pe de altă parte, anumiți exportatori au vrut să lichideze lemnul lor înainte de sfârșitul imbarcărilor; pentru aceasta ei au acordat oarecari reduceri de prețuri. Tărgurile continentale și sud-europene n'au fost influențate de evoluția defavorabilă a tărgurilor vest-europene și au continuat să arate o tendință foarte fermă. Se așteaptă totuși la o stabilizare viitoare a tărgurilor vest-europene, căci consumația *contingentelor de export* este normală stocurile scad și posibilitatea de scădere a contingentelor de export succedând deciziilor Etec-ului va aduce de altfel în viitor un echilibru între ofertă și cerere.

Exportul diferitelor țări este următorul:

Septembrie 1937.

Țara de origină	Exportul total în m ³	Din care export de cherestea de lemn moale și rabota	
		în m	în standarzi
Norvegia	28.451	19.221	4.114
Suedia	589.351	504.534	107.991
Finlanda	1.284.678	677.276	144.965
U. R. S. S.	1.238.070	734.962	157.312
Estonia	62.917	48.696	10.23
Letonia	327.680	57.559	12.320
Lituania	41.672	18.570	3.964
Polonia	244.619	144.697	30.971
Cehoslovacia	178.811	35.390	7.575
Austria	214.968	83.545	17.882
Jugoslavia	168.484	77.985	16.692
România	186.267	99.910	21.385
Total	4.567.968	2.502.295	535.594

C. I. B.

Viena 20. XI. 937

Comunicat pentru presă.

Cifre definitive ale Comerțului mondial de lemn în 1936.

A apărut ediția 1937 a *Anuarului comerțului mondial de lemn*, datorită Comitetului internațional al lemnului dela Viena. El conține cifre statistice definitive pentru anul 1936. Din el aflăm că în 1936 lemnul a avut locul al 5-lea în exportul mondial de materii prime și alimentare; în 1935 el nu ocupa decât locul 4. Valoarea producției este încă și mai superioară, pentru că lemnul ocupă din acest punct de vedere locul 2, după lapte, atingând o valoare aproximativă de 25 miliarde franci aur.

În 1936, valoarea exportului a crescut cu 6,6%, în timp ce volumul scădea cu 0,8% față de 1935. Exportul de cherestea de rășinoase în 1936 a atins 52%

În volum și 66,5% în valoare din exportul mondial de lemn. Categoriile cele mai importante în volum sunt: lemnul pentru hârtie (17,5%), butuci pentru fierăstrău (10,5%), lemnul de mine (10%). Participarea Europei la volumul total al exportului mondial de lemn atinge 73%, restul revenind Statelor-Unite ale Americii. Europa participă cu 77,5% din importul mondial, America de Nord cu 13% și restul se repartizează între Asia (2,5%), Africa (3,5%), Australia (2%), și America de Sud (1,5%).

Ediția din 1937 a *Anuarului* este compusă în același fel ca și cea din 1936, având 132 pagini. Este împărțită în 4 părți.

Prima parte cuprinde comerțul de lemn pe categorii (cherestea, lemn de hârtie, lemn de mine, lemn rotund pentru gater, traverse, etc.); cifrele tuturor categoriilor, atât în valoare cât și în volum, sunt reunite pentru fiecare țară exportatoare și importatoare. Tot aici aflăm *Balanțele comerțului mondial de lemn*, care sunt expuse în tablouri, pe categorii de lemn, exportatori și importatori. Aceste balanțe arată clar participarea fiecărei țări exportatoare și importatoare mondiale din toate categoriile.

A doua parte aduce cifre exacte asupra comerțului exterior de cherestea de lemn moale, pentru fiecare țară în parte. Aceste tablouri au fost stabilite cu 28 țări exportatoare și 18 țări importatoare.

A treia parte tratează despre comerțul de lemn de hârtie al principalelor țări importatoare și exportatoare, clasându-le pe țări de origine și destinație.

A patra parte examinează, în detaliu, exportul și importul de lemn contraplacat, tot pe țări de origine și destinație.

Acest volum este completat cu un important comentariu și concluzii de un mare interes.

Dăm mai jos cifrele cele mai de seamă :

1936

*Exportul mondial de lemn de lucru*¹⁾

	Cantități	Valoarea în franci aur
Din care :	51.322.111 m ³	1.210.537.746
Cherestea lemn moale	5.685.795 std.	805.611.135
lemn de hârtie	11.808.894 steri	96.022.461
lemn de mine	5.191.999 m ³	40.257.038

*Importul mondial de lemn*²⁾

Din care :	50.118.448 m ³	1.575.355.431
Cherestea lemn moale	5.391.846 std.	938.847.791
lemn de hârtie	12.568.904 steri	118.942.365
lemn de mine	4.162.205 m ³	70.074.801
Export de contraplacat	660.114 m ³	101.128.543
Import „ „	623.449 m ³	103.270.038

1) Europa și America de Nord (18 țări), căci celelalte continente n'au nici o importanță din punct de vedere al exportului.

2) Toate continentele (28 țări).

E. T. E. C.

25. XI. 1937

Comunicat pentru presă.

Sindicatul ETEC-ului (Convention Européenne des Exportateurs de Bois-Sciés) a întreprins o anchetă pentru a vedea în ce măsură contingentele fixate pentru anul 1937 pentru țările care fac parte din Asociație, au fost epuizate. S'a putut astfel afla că Suedia, Finlanda, Rusia și Polonia vor reduce exportul lor cu circa 200.000 standarzi din contingentele ce le-au fost atribuite.

Reducerea ce și-au propus fiecare din aceste țări să o facă la export este deci foarte apreciabilă.

C. I. B.

Viena 9. XII. 1937

Comunicat pentru presă.

Convenția europeană a lemnului de fag (E. B. C.), semnată la Viena la 13. XI. 1937, a fost ratificată de toate organizațiile semnatare intrând astfel în vigoare.

Viitoarea ședință a Comitetului executiv a fost fixată la 17 Decembrie 1937, la Viena.

R E C E N Z I I

Al. Borza :

«CAMPIA ARDEALULUI».

Studiu geobotanic.

Conferința de recepție ca membru în Comitetul Ateneului Român, ținută la 24 Februarie 1935, cu răspunsul D-lui A. Popovici-Băznoșeanu. București: Biblioteca Ateneului Român, N. 4, 1936. 40 pagini. 1 hartă în text și una anexă.

O împrejurare întâmplătoare a făcut să ne cadă sub ochi lucrarea de față, care, deși prezentată ca o conferință, ne-a surprins prin deosebita seriozitate a documentației ei, sistema și obiectivitatea expunerii și noutatea concluziunilor la care ajunge autorul: într'un cuvânt, prin spiritul său științific.

În primele 14 pagini se definește problema și ni se dă o sintetică orientare asupra factorilor staționali principali în determinarea formelor de vegetație din Câmpia Ardealului (exploratorii Câmpiei, limitele, relieful, hidrografia, clima, solul). În rest, autorul se ocupă cu vegetația ținutului și anume cu pădurile. Tocmai în această constă noutatea contribuției D-lui Profesor Borza. Împotriva opiniilor diversilor autori mai vechi și mai noi, D-sa combate «legenda despre irenșia stepă transilvăneană», că și «eroarea» de a considera acest ținut cel puțin o antestepă, dovedind că avem de-aface, în fond, cu un «ținut despădurit». Spri-

jinindu-se pe o solidă argumentație de natură, în primul rând, botanică, D-sa caracterizează câmpia, în totalitatea ei, drept «un domeniu de stejeriște stăpânitoare, în climaxul, în domeniul ordinului *Quercetalia* și în parte chiar *Fagetalia*, cu mai multe asociațiuni». Nu neagă, însă, nici existența unor «ochiuri de stepă», care, însă, nu sunt caracteristice și nici hotărâtoare pentru aspectul general al vegetației din Câmpie. Ele sunt în fond elemente azonale diluviale, relice microclimatice locale, datorite factorului topografic (expoziție sudică). Caracterul xerofil al ținutului este accentuat puternic prin acțiunea de despădurire a omului. La fel, puținele insule de soluri de pădure, sunt — după autor — numai «rămășiță dintr'o pânză mult mai întinsă de asemenea sol, spălat în restul ținutului, în timpurile istorice, pe urma tăierii pădurilor»...

În sprijinul teoriei D-sale, autorul citează și experiențele de împădurire, cu rezultate strălucitoare, făcute în diferite părți ale Câmpiei. Sub acest raport, ni se atrage atențiunea, în mod special, asupra stațiunii de experimentație dela Săbed, organizată de stăpânirea ungară în 1893 pe o suprafață de peste 60 ha, «a cărei roade și învățăminte suntem chemați noi să le culegem, dacă vom ști să ne ocupăm cu seriozitatea și pregătirea științifică cuvenită de acest gran-

dios experiment științific, care durează de 40 de ani!».

Ocazional, ni se dă și o hartă a vegetației României (pag. 19), care prezintă modificări importante față de aceia a D-lui Enculescu, în deobște cunoscută în cercurile noastre forestiere.

Despre aspectul antropogeografic al Câmpiei, autorul nu se poate ocupa aici, mulțumindu-se să «accentueze modificările mari pe care le-a adus la înfățișarea Câmpiei românul păstor-agricultor, dușmanul cel mai neîmpăcat al pădurilor, în opoziție vădită cu populația săsească din Nordul și Sudul bazinului ardelean, care a conservat incomparabil mai bine pădurile și prin aceasta și-a ferit moșia mult

mai bine de tragicele urmări ale defrișărilor într'un ținut atât de accidentat».

Ne indeplinim o plăcută datorie, semnalând aici, această prețioasă lucrare, nu numai pentru valoarea sa intrinsecă, cât mai cu seamă din dorința de a atrage atențiunea colegilor de profesiune asupra întregii și bogatei activități științifice a autorului, atât de bun înțelegător al pădurii și așa de mare iubitor al său.

Lucrarea de față reprezintă, de fapt, numai rezultatele principale ale unor îndelungate cercetări pe teren, a căror publicare completă, noi silvicultorii nu putem să o așteptăm decât cu un viu interes.

Ilie C. Demetrescu

In cartea «Despre vânătoare» de d-l C. A. V. Popescu, se găsesc sfaturi practice cu referire la întreg domeniul vânătorei.

Lucrarea este ilustrată și cuprinde 320 pagini de text. Este legată cu scoarțe tari. Prețul: 200 lei, plus 15 lei spese de transport. (Contra ramburs, încă 16 lei).

Se poate comanda direct la autor : C. A. V. Popescu, Făget, Str. Horia Nr. 7, jud. Severin.

REVISTA REVISTELOR

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 7.—8/1937.

M. Boudru.

La réserve naturelle dans les Hautes-Fagnes de Belgique (53 pag.).

Rezerva naturală în Hautes-Fagnes în Belgia.

Sfârșitul unui studiu al cărui început și continuare le aflăm în numerile 4—6 din 1937 al acestui Buletin și asupra cărula stăruim în același număr al revistei noastre.

R. Comilia.

Les principaux insectes nuisibles aux forêts (19 pag.).

Insectele mai de seamă, vătămătoare pădurilor.

Trece în revistă câteva insecte din cele mai de luat în considerare din punct de vedere al pericolului care-l prezintă pentru păduri, dându-se ceva date privind anatomia și obiceiurile lor, precum și mijloacele de luptă de cari ne putem folosi pentru combaterea lor.

Leon Schaeffer.

Le jardinage appliqué aux essences feuillues (10 pag.).

O comunicare pe care autorul a pre-

zentat-o la congresul Uniunii Institutelor de cercetări forestiere care a avut loc la Sopron (Ungaria) în 1936.

Nr. 9/1937.

V. Guillitte.

Protection des forêts contre les incendies et les dégâts du gibier.

Protecția pădurilor contra incendiilor și pagubelor provocate de vânat (15 pag.).

Prezintă un studiu succint asupra pagubelor provocate de incendii și vânat în pădurile belgiene, în perioada de timp 1921.—1928. Pentru Belgia epoca cea mai periculoasă din punct de vedere al incendiilor este primăvara, când un vânt de la Est face să usuce mult vegetația erbacee. Ele se datoresc în general imprudenței plimbăreșilor. Arată apoi dispozițiile legale pentru a se putea reduce la minimum acest flagel și procedeele folosite pentru stingerea lor.

În partea 2-a se arată pagubele provocate de vânat și măsurile luate pentru a limita aceste pagube. În această privință, pădurile belgiene au foarte mult de suferit de pe urma iepurelui de casă.

M. Boudru.

La réserve naturelle dans les Hautes-Fagnes de Belgique (22 pag.).

Se dă bibliografia folosită la întocmirea studiului cu titlul de mai sus, publicat în numerile anterioare ale Buletinului, precum și o serie de tablouri anexe.

F. Le Monnier.

Le perfectionnement des gazogènes. (4 pag.).

Perfecționarea gazogelor.

Af. Har.

FORSTARCHIV.

Caetul 11. 1 Iunie 1937.

R. Müller.

Einige neuere Arbeiten aus dem Gebiete der Forsteinrichtung.

Câteva lucrări noi din domeniul amenajamentului (12 pag.).

O dare de seamă asupra lucrărilor de Blume, Abetz, Krutzsch, Gutmann, Orth și Mantel prezentate, parte, ca referate la Congresul din 1936 dela Stettin, parte, publicate recent în revistele de specialitate.

H. Weck.

Nachtrag zu «Bärenthoren 1934».

Supliment la (articolul despre) «Bärenthoren» (publicat în) 1934. (3 pg.).

Autorul dă lămuriri asupra procedeu-ului utilizat pentru construcția unor diagrame din articolul menționat.

Recenzii:

Doane, R. W., Van Dyke, E. C., Chamberlin, W. J., Burke, H. E.: Forest insects.

— *Holzwirtschaft in Bayer.*

— *Neue Lehrtafeln für Holz.*

Reddersen, E.: Die Veränderung des Landschaftsbildes im hannoverschen Solling und seinem Vorlande seit dem frühen 18. Jahrhundert.

Caetul 12. 15 Iunie 1937.

B. Plazer.

II. Der Eberswalder Ästungsversuch.

Experimentările în materie de elagaj dela Eberswalde II. (10 pag.).

Un referat — dela Institutul de știința muncii forestiere din Eberswalde — în care se face istoricul cercetărilor în materie de elagaj în ocolul silvic Eberswalde. Se arată care au fost problemele urmărite, se descrie starea actualului arboret de pe suprafața de experimentație, urmele exterioare (pe arbore) și interioare (în masa trunchiului) ale crăcilor; se dau rezultatele analizelor de trunchiuri de arbori, se subliniază deosebirea dintre cicatricile exterioare în cazul elagajului artificial și celui natural, — și în sfârșit, raporturile dintre elagajul pinului și posibilitățile de îmbolnăvire.

Concluziile pentru practică sunt acestea: suprafața experimentală pentru elagaj dela Eberswalde este un exemplu minunat pentru ceea ce înseamnă un elagaj oportun și corect aplicat. Se dovedește cu aceasta, că prin respectarea regulilor elagajului se pot obține rezultate frumoase, lucru cu atât mai recomandabil în zilele noastre cu cât se cere dela pădure material cât mai mult și mai de bună calitate. Toate argumentele în contra elagajului — în special, cele care arată că această operație conduce la îmbolnăvire — s'au dovedit a nu fi temeinice. Tocmai elagajul s'a caracterizat ca un mijloc de protecție, iar trunchiurile elagate sunt cele mai frumoase și de viitor.

R e c e n z i i :

Meyer-Wegelin, H. : Das Aufästen der Waldbäume.

Zehnder : Verwendung und Unterhalt der Säge im Forstbetrieb.

Blais, R. : La conversion, une grande querelle forestière.

Kramer, R. : Die Beteiligung der Bundesländer an der Holzausfuhr Österreichs in den Jahren 1934 und 1935.

Hueck, K. : Pflanzengeographie Deutschlands.

Klose-Schwenkel-Weber : Der Schutz der Landschaft nach dem Reichsnaturschutzgesetz.

Caetul 13. 1 Iulie 1937.

E. Wiedemann.

Bärenthoren 1934 (19 pag.).

O polemică în continuare cu Forstmelsterul Weck, privitoare la Bärenthoren.

În acest articol, prof. Wiedemann discută cum și-a schimbat preopinientul său criteriile de judecată dela 1934 la 1937, metodele de lucru ale acestuia și afirmările aduse în contra tezei sale.

Caetul 14. 15 Iulie 1937.

H. Hering.

Gegenwartsaufgabe forstlicher Rohstoffbewirtschaftung.

Teme actuale pentru (administrarea) exploatarea materiilor prime forestiere (9½ pag.).

În planul de patru ani adoptat, — potrivit căruia Germania urmărește să dobândească o independență economică — se integrează toate forțele productive ale țării. Evident, aceasta poate conduce în

multe cazuri la scumpete, pentrucă dependența de până acum de piețele externe (mondiale) de materii prime înseamnă că în străinătate erau condiții mai favorabile cel puțin pentru anumite produse. Scumpetea — mai departe — poate conduce la o coborire a standardului de viață, ca un preț pe care națiunea îl plătește pentru libertate și independența național-economică : o jertfă pe care însă o depun alături de eforturile pentru îmbunătățirea posibilităților de producție.

În acest cadru general de idei, economia forestieră și a lemnului trebuie să se integreze deopotrivă, căutându-se să se obțină maximum de producție din pădure și maximum de folosire a lemnului și a celorlalte produse secundare ale pădurii. În acest sens, autorul arată : 1) care sunt măsurile luate în domeniul tehnic silvic propriu zis (o sortare justă, foarte atentă, a materialului lemnos chiar în cele mai mici proprietăți particulare, o evitare a risipei cu prilejul recoltării și nu mai puțin o îmbunătățire a mijloacelor de scoatere din pădure); 2) valorificarea mecanică a lemnului. 3) valorificarea chimică. 4) producerea zahărului din lemn, 5) procurarea lânii din lemn.

R e c e n z i i :

Bauch, H. : Die Grundgedanken des Reichsjagdrechts und ihre Durchführung im Reichsjagdgesetz und seiner Ausführungsverordnung.

— Denkmalpflege, Heintschutz, Naturschutz.

Günther, O. : Der Holzschutz und seine Bedeutung für die deutsche Volkswirtschaft.

Mühlhan, W. : Das Landschaftsbild des südlichen Lüneburger Heide.

Caetul 15. 1 August 1937.

W. Wittich.

Die Wirtschaftsführung im Revier Eberswalde und die Auswertung ihrer Ergebnisse.

Conducerea gospodăriei în ocolul Eberswalde și valorificarea rezultatelor ei (pg. 7).

În polemica dintre Weck pe de o parte și Dengler și Wiedemann pe de alta, cu privire la Bärenthoren, Weck a pomenit ceva despre anumite insuccese... silviculturale (în legătură cu pădurile de pin) în ocolul Eberswalde. Profesorul Wittich de astădată, fost și el șef al ocolului Eberswalde, vine și spune: greșește Weck când afirmă ce afirmă cu privire la Eberswalde, pentru că... și începe a vorbi despre condițiile staționale avute în vedere la întocmirea planului economic, despre dispariția pădurii de amestec, semănătura de fag în prăjiniș de pin, producerea lemnului de lucru, completarea ulterioară a golurilor, etc. În concluzie: cine cunoaște povestea pădurilor dela Eberswalde, știe că spre sfârșitul secolului al 18-lea starea lor era pur și simplu disperată. Ceea ce au făcut pentru aceste păduri generațiile care s'au succedat (între care trebuie pomenit numele lui Pfeil) este prea mult pentru a fi atins de critica lui Weck, etc.

Recenzii:

Domes, N.: Die klimatisch bedingte Abnahme des Ertrages von Wald und Weide im Gebirge.

Lange, M.: Unsere deutschen Eichen.

Franck, L.: Die Seele des Waldes.

Behm-Böttcher: Deutsche Naturschutzgebiete.

Zeyher, M.: Beiträge zur Fällungstechnik im Hauungsbetrieb.

Heft 16/17. 25 August 1937.

K. Abetz.

Vorratswirtschaft und räumliche Ordnung unter besonderer Berücksichtigung südwestdeutscher Verhältnisse.

«Vorratswirtschaft»¹⁾ și ordinea în spațiu cu specială privire a condițiilor din S W Germaniei (2 pag.).

În articolul de față se caută să se stabilească relațiile dintre Vorratswirtschaft și ordinea în spațiu și în ce măsură chiar Vorratswirtschaft-ul are nevoie de o ordine în spațiu. În acest cadru de idei se discută situația din Württemberg și Baden, pentru că oferă o variație destul de mare (sol, configurația terenului, clima, etc.) și pentru că materialul documentar era mai la îndemână.

Concluzia articolului: ordinea în spațiu și Vorratswirtschaft nu se exclud, ci o ordine chibzuită în spațiu este pentru

1) În lipsa unui termen propriu românesc, întrebuițez expresia germană, dându-i următoarea explicație găsită în Heske-Rubner: «Vorratswirtschaft» este în fond orice gospodărie a pădurii care are ca scop hotărâtor păstrarea unei bine definite mărimi și structuri a capitalului lemnos». «Eine Vorratswirtschaft ist schliesslich jede Waldbewirtschaftung die in die Erhaltung einer bestimmten Grösse und Struktur des Holz-Vorrates ein entscheidendes Wirtschaftsziel sieht».

Heske-Rubner: Die Vorratswirtschaft I — 1936 — Neumann-Neudamm.

situația din SW Germaniei — ca și în altă parte — tocmai condiția prealabilă pentru împlinirea țelurilor totale ale Vorratswirtschaft-ului.

Recenzii:

Kollmann, F.: Technologie des Holzes.

Kümenz, F.: Buchenwirtschaft in der wärmeyen Zone des oberhessischen Buchengebietes.

Maiwald, G.: Der Wald in Ost-Europa.

Lotze, K.: Das Ansprechen des Hirsches.

Caetul 18, 15 Sept. 1937.

E. G. Strehlke.

Erziehung und Nutzung hochwertiger Fichtenbestände in Westerhof.

Creșterea și exploatarea arboretelor prețioase de molid din Westerhof. (6 pg.).

Ocolul silvic Westerhof (Prusia) e cunoscut prin pădurile sale frumoase de molid (Servesc ca termen de comparație în aprecierea arboretelor asemănătoare). Arborete bine încheiate până la vârste înaintate (~ 200 ani), producție mare (trunchiuri de 45 m. înălțime, diam. ter. 110—120 cm., cu un vol. ~ 20 m. c.) lemn de calitate excelentă (greutate specifică mare, rezistența la compresiune, tracțiune, etc., ridicată, lipsit sau cu foarte puține noduri negre, etc.), toate aceste însușiri caracterizează pădurile în chestiune. Calitățile solului și condițiile climatice favorabile explică starea acestor păduri minunate.

Autorul descrie conducerea arboretelor cum s'a făcut în trecut și cum se face acum, starea actuală a pădurilor, catego-

riile de material care se recoltează, veniturile înregistrate, etc., etc.

K. Koenen.

Zur Frage der Benutzung von Rechenmaschine bei den Massenberechnung der Holzvorratsaufnahmen.

Asupra problemei folosirii mașinii de calculat la calcularea volumului materialului lemnos inventariat (2 pg.).

W. Tischendorf.

Stellungnahme zu den vortehenden Ausführungen.

Răspuns la explicațiile de mai sus (1 pg.).

La calcularea volumului lemnos, amenajștii se pot folosi de tabelele de cubaj ca și de mașinile de calculat. Primul autor (Koener) crede, potrivit experienței pe care are, că utilizând mașina de calculat și tablele de cubaj ale lui Laer se lucrează mai repede decât cu tablele Grudner-Schwappach. Tischendorf crede însă că pentru anumite lucrări tocmai aceste tabele sunt preferabile; în acest sens promite să dea explicații detaliate cu exemple numerice, într'o lucrare specială. (Redacția revistei menționează că între timp, lucrarea în această chestiune a și apărut).

Recenzii:

Neubauer, W.: Zur Theorie und Praxis der Waldwertrechnung.

Bannasch, H.: Die Umstellung der Deutschen Forst- und Holzwirtschaft auf den Binnenland.

Stremme, H.: Die Böden des Deutschen Reiches und der freien Stadt Danzig.

Paavo Aro: Die psychotechnischen Prüfungen bei der Wahl der Forstfachmännern.

Caerul 19, 1 Octombrie 1937.

H. Gläser.

Die Buchenschwellenhauerei.

Confecționarea traverse-
selor de fag (7 pg.).

În anii de criză trecuți s'a pus problema unei valorificări a lemnului de fag, după alte metode decât cele folosite până acum. După exemple din alte ocoale, s'a început în 1933 și în ocolul silvic Rhoden confecționarea de traverse de fag în regle proprie, pentru aprovizionarea directă (fără intermediari) a căilor ferate germane. Rezultatele a trei ani de activitate sunt arătate în acest articol, cuprinzând date importante pentru conducătorii de ocoale, în a căror păduri fagul ocupă un loc însemnat. Și anume: în ce privește modalitatea valorificării lemnului rotund de fag, prețurile ce se pot obține pentru acest material și cum trebuie să se facă analiza acestor prețuri.

Organizarea șantierului (deci a muncii); instrumentele, mașinile necesare și întrebuințate, alegerea materialului bun pentru traverse, prelucrarea materialului, descrierea instrumentelor (topoare, ferăstrăe, etc.), modul de a se lucra, salariile muncitorilor — (cu bucată; li s'a plătit 0.69 R. M. — 28 lei) de traversă; în opt ore de lucru un lucrător poate confecționa 7—8 traverse; într-o zi un lucrător poate câștiga circa 300 lei — încărcarea și expediția traverse-
lor, rezultatelor financiare, sunt capitolele principale tratate.

Concluzia studiului, din cifrele prezentate, e aceasta: Confecționarea traverse-
lor în regle proprie a adus proprie-

tarilor de păduri venituri foarte însemnate. În anii 1934—36, lemnul de fag pentru traverse a fost vândut în pădure cu 13 RM/mc (520 lei/mc.). Prelucrarea în regle proprie — care în primul an a majorat venitul la m. c. numai cu 2 RM cu toate greșelile inerente începutului și lipsei de experiență — după ce munca a fost bine organizată pe baza învășămintelor de la început, a adus un venit de 5—7.5 RM/m.c. (200—300 lei) mai mult pentru lemnul rotund de fag în pădure, de cât dacă ar fi fost vândut numai ca simplu lemn rotund. Dar în afară de avantajele de ordin financiar, regimul propriu mai are pentru administrația ocolului încă o serie de foloase: lucrătorii cotați (vrednici) sunt păstrați pentru serviciu (nu părăsesc regiunea), lemnul rotund poate fi mai bine valorificat întrucât anumite noduri și strămbături sunt tolerate, lemnul cu inimă roșie e mai cu îngrijire tratat prin anumite procedee noi și deci folosit (în lipsa tot mai crescândă a lemnului fără inimă roșie), în sfârșit: o întrebuințare mai bună a materiei prime, fără cheltueli prea însemnate din partea administrației.

C. A. Schenk.

Neue Veröffentlichungen über den Waldbrand in Amerika.

Nouă publicațiuni asupra incendiilor de păduri în America. 2 pag.).

În America, 50% din activitatea silvicultorilor e desfășurată în lupta în contra incendiilor din păduri. Tot ce tehnica și experiența pot pune la îndemână în combaterea acestui flagel, se utilizează pe scară mare. Sunt însă anumite greutăți cu care e greu a se lupta: psihologia țărânului (care vede în pădure un dușman) și neglijența turistului (care aruncă țigări, chibrituri nestinse, etc.).

În legătură cu toate aceste chestiuni pe care le ridică problema incendiilor, s'a publicat în America o seamă de lucrări, fie în broșuri ori ca articole în diverse periodice. — menționate în parte în recenziile din Rev. Pădurilor — Journal of Forestry) — pe care le analizează autorul, arătând munca uriașă, în acest domeniu, depusă de organizațiile tinerețului american inițiate de președintele Roosevelt.

Recenzii:

Künanz, H. v. Paul, H.: Die Waldungen der Provinz Oberhessen.

Ulbrich, A.: Preussisches Forstbeamten-Jahrbuch.

Rozens, A.: Einfluss des Schärens und Spaltens auf das Trocknen und Verderben des Birkenbrennholzes durch Fäulnis.

Caetul 20. 15 Oct. 1937.

H. Metz.

Die Aufarbeitung von Papier — und Grubenholz in schwachen Fichtenbeständen.

Prelucrarea lemnului de celuloză și de mină în arborețele slabe de molift. (8 pg.).

Prelucrarea lemnului de mină și de celuloză este muncă de specialist; de unde importanța bunei organizări a muncii pentru a se obține rezultate cât mai satisfăcătoare. Cu lux de amănunte, descrieri, fotografii, autorul ne vorbește despre: echipele formate din un lucrător în arborețele cu diam. mai mic de 12 cm., echipele formate din 2 lucrători în arborețele cu diam. mai mare de 12 cm., despre întrebuințarea uneltelor ușoare și potrivite, întrebuințarea mijloacelor care

ușurează munca, organizarea rațională a muncii și succesiunea diferitelor operațiuni în această organizare, etc.

A. Wobst.

Die Wirtschaftsergebnisse der Preussischen, Bayerischen und Braunschweigischen Forstverwaltung in Jahre 1935.

Rezultatele economice în Administrația silvică prusiană, bavareză și din Braunschweig. în anul 1935. (4 pg.).

Un articol, care în fond e o recezie detaliată a publicațiilor oficiale statistice, cuprinzând date asupra suprafețelor păduroase ale Statului (în Prusia, Bavaria, Braunschweig) producția totală și la ha. venitul brut și net, posibilitatea anuală conform amenajamentului și plusul recoltat (din capital) potrivit necesităților planului economic de patru ani, etc.

Recenzii:

Department of scientific and industrial Research: The properties of home-grown oak.

Klapp, E.: Taschenbuch der Gräser.

Hellrigh, K.: Lehrkurs der Sprengtechnik.

Caetul 21, 1 Nov. 1937.

B. Platzer.

Ergebnisse alter Kiefernastungen. III. Der Finowtaler Astungsversuch.

Rezultatele elagajelor din trecut. III. Experimentările de elagaj de la ocolul silvic Finowtal. (4½ pg.).

Lucrarea de față, continuare a studiului întreprins de Institutul pentru știința

muncii din Eberswalde, este o complectare a cercetărilor asupra experiențelor în materie de elagaj din Schöneiche și Eberswalde. Ca de obicei, se face un istoric al chestiunii [arătându-se când au început lucrările (1887) și în ce arborate], se descrie metodele întrebunțate, rezultatele obținute (analize de arbori) și lămurirea problemei: este o legătură între elagajul pinului și posibilitatea de îmbolnăvire a lui?

În rezumat, concluziile la care ajunge autorul, cercetând arborii elagați pe suprafața de experimentație din ocolul Finowtal, sunt acestea:

- 1) Elagajul executat a fost oportun;
- 2) Rezultatul elagajului este multumitor, întrucât vârsta arboretului a fost bine aleasă, (când s'a făcut lucrarea);
- 3) Elagajul, chiar până la înălțimea la care se poate ajunge să nu se mai facă cu securea, întrucât se întâmplă și se greșește și prin asta, se depreciază lemnul;
- 4) Elagajul cu ferăstrăul dă o rană care se închide mai repede;
- 5) Nu s'a putut stabili un atac mai pronunțat al buretelui pe arborii elagați în raport cu cel neelagați; din contră, elagajul pare a micșora pericolul boalei;
- 6) Învățămintele pentru practică deduse din studiile făcute la Eberswalde, sunt confirmate prin prezentele cercetări.

K. Abetz

Die Deutsche Zentralstelle für forstliche Bibliographie.

Centrala germană pentru bibliografia forestieră (3½ pg.).

Se descrie cum e organizat serviciul de bibliografie forestieră în Germania, principiile conducătoare în adunarea și clasificarea materialului, sistemele de notare, legătura cu străinătatea), etc.

Recenzii:

Hesmer, H.: Die heutige Bewaldung Deutschlands.

Bruce, D. u. Schumacher, F. X.: Forest Mensuration.

Overbeck, F. u. H.: Mittelgebirgsflora.

Schönhaber, W.: Waldbrände.

Kunike, G.: Insekten als Holzschädlinge.

T. B.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 11/1937.

H. By.

Considérations sur le martelage.

Considerațiuni asupra operațiunii marcării arborilor. (3 pg.).

Marele interes al operațiunii marcării arborilor (în regimul codrului), constă în a converti exploatarea în cultură.

H. Badoux

La pyrale grise du mélèze (Semasia diniana, Guenée). (suite) (6 pg.).

În numărul 9/10 al aceleiași reviste autorul a făcut descrierea diferitelor stadii ale dezvoltării *piralei*. În numărul de care ne ocupăm acum, autorul examinează cum procedează omida ca să distrugă acele de larice.

Articolul va urma.

R. G. D.

«La Linnaea» jardin alpin.

Linnaea, grădină alpină. (3 pag.).

Această grădină alpină înființată în 1889 se află pe drumul Marelui St. Bernard, la ieșirea din Bourg-St. Pierre. Ea se găsește azi în proprietatea Soc. aca-

demice din Geneva și incredințată sub direcția Institutului de botanică dela universitatea geneveză.

In această grădină se găsesc plante alpine din lumea întreagă, judicios îngrijite, etichetate și catalogate: flora Alpilor însă predomină.

Autorul face o serie de considerațiuni asupra «echilibrului social».

At. Har.

REVUE DES EAUX ET FORETS.

No. 8 (August) 1937.

Francois Krzysik.

Les dégâts causés par la gelée dans les peuplements de hêtre et de sapins en Pologne sud-orientale.

Distrugerile cauzate de ger în arboretele de fag și brad în Polonia sud-orientală.

Studiu asupra pagubelor pricinuite de ger prin căderea coajei, producere de gelivuri, inimă de ger, etc., în arboretele de fag și brad.

S. Tregubov.

Les croix en relief sur le tronc des conifères.

Cruci în relief pe trunchiuri de rășinoase.

În Alpii Dinarici s'a observat pe unii arbori (molid și pin silvestru) niște ridicături în formă de cruce. E vorba de o anomalie a formațiilor straturilor anuale, datorită vânturilor puternice.

Congrès international du tourisme, du thermalisme et du climatisme.

Congresul internațional de turism, termalism și climatism.

Chestiunile discutate în congres de secția turismului forestier.

J. Demorlaine.

Du respect des forêts par le public.

Despre respectarea pădurilor de către public.

Necesitatea educării publicului, ca acesta să respecte pădurea, iar în excursii să nu o distrugă, să nu lase focuri nestinse, resturile meselor, etc.

Monnet.

A propos du tourisme forestier.

Despre turismul forestier.

Descrierea câtorva arbori renumiți prin dimensiunile lor.

La forêt de Sent-Guillem au début du XIV-e siècle.

Pădurea Sent-Guillem la începutul secolului XIV-lea.

Descrierea pădurii Sent-Guillem în sec. XIV-a după niște acte vechi.

Gr. V.

SILVA.

Nr. 16.

V. Dieterich.

Verpflichtungen der Forstwirtschaft gegenüber dem Vierjahresplan, insbesondere Wildstand und Vierjahresplan.

Indatoririle economiei forestiere față de planul de patru ani, în special vânatul și planul de patru ani.

Planul de 4 ani german obligă toate ramurile economice la maximum de producție. Din pământul german trebuie să se scoată tot ceea ce se poate pentru asigurarea hranei poporului și a materiilor prime absolut necesare. Se dă o luptă pentru mărirea producției înc. care silvicultura este chemată să ia parte. Și se înțelege că printre primele măsuri ce trebuie luate în acest scop este îndepărtarea a tot ce împiedică producția. O asemenea piedecă o constituie, pentru păduri, vânatul prea numeros.

Autorul atrage atenția asupra acestei stări de fapt. Crede necesară reducerea vânatului. Își justifică punctul de vedere și fixează raporturile dintre pădure și vânat, vânător și vânat, economie forestieră și vânătoare.

Nr. 17.

Modert Paul.

Luxemburger «büsch-messer und büsch-carten» des 17., 18. und 19. Jahrhunderts.

Măsurătorii de pădure și hărțile forestiere din I. luxemburg din secolul 17, 18 și 19.

Se arată activitatea topografilor pe teren și redactarea hărților. În aceasta se poate vedea începutul unei gospodării forestiere regulate în Luxemburg.

Nr. 18.

Dr. von Tubeuf.

Seidenraupenzucht und Kultur des Maulbeerbaumes in Deutschland.

Creșterea viermilor de mătase și cultura dudului în Germania.

Se încearcă în Germania o încurajare a creșterii viermilor de mătase și deci și cultivarea pe scară mai întinsă a dudului.

După experiențele de până acum s'a dovedit că nu se pot obține rezultate bune în Germania decât în regiunile unde crește castanul (*Castanea Vesca*). Autorul atrage atenția asupra acestui lucru pentru a preveni urmări neplăcute. (Vezi răspuns în Nr. 25).

Nr. 19.

Dr. H. Lemmel.

Rentabilitätsfragen der Forstwirtschaft.

Chestiuni de rentabilitate în economia forestieră.

Rentabilitatea nu poate forma scopul economiei forestiere. Ea își găsește aplicarea numai în cadru restrâns, după ce scopurile acestei economii sunt fixate în funcțiune de necesitățile economiei naționale.

Se fac aprecieri asupra diferitelor procedee de a se calcula rentabilitatea și asupra valorii de viitor în acest calcul.

Nr. 20.

Zimmerle H.

Eine Fichten-Blendersaumschlag-Versuchsfläche.

O piață de experiență pentru tăierea grădinarită în margine de masiv la mold.

Piața e înființată în 1933. Scop: pe lângă cercetări asupra creșterii propriu zise a moldului, urmărirea influenței pe care tratamentul acesta o are asupra arboretului, solului și florei. Se descriu operațiile preliminare: Așezarea, inventarierea, influența punerii în lumină a arborilor asupra creșterii în timpul 1933—1936, cercetările asupra regenerării, și cercetările floristice.

Nr. 21.

V. Dieterich.

Die Forstbetriebe in der 1933-er Betriebszählung, insbesondere ihre Arbeitsverfassung.

Intrepinderile forestiere în numărătoarea din 1933 a întreprinderilor, în special starea lor cu privire la muncă.

E vorba de arătarea întreprinderilor curate forestiere din Germania pe categorii de suprafețe, și caracterizarea lor în funcție de munca folosită în pădure. Se fac aprecieri asupra importanței datelor pentru statistica forestieră și se dau sugestii pentru o completare.

Nr. 22.

Karl Crug.

Wehrhaftes deutsches Weidwerk.

Vânat german care se poate apăra.

Vânatul răpitor din Germania sa împunat simțitor. Ursul, lupul și râsul au dispărut de mult din păduri.

Se arată cum s'au prezentat și cum au fost tratate aceste 3 animale în Bavaria dela începutul secolului al XVII până la dispariția lor. Articolul se încheie cu o comparație între pregătirea ce se cerea vânătorului în trecut, în timpurile mai nouă și în epoca național socialistă. Vânătoarea și-a recâștigat demnitatea de odinioară.

Nr. 23.

H. Hesmer.

Die Bewaldung Deutschlands.

Pădurile Germaniei.

XI. Evoluța proporției de rășinoase dela 1883

până la 1927 (cu două hărți).

Dela 65,5% cât era în 1883, rășinoasele au ajuns la 71,2% în 1927.

Nr. 24.

Dr. E. Schairer.

Ein Beitrag zur Stickstofffrage.

Contribuție la problema azotului.

Se dă o metodă de determinarea amoniului din sol. Rezultatele a 20 de cercetări indică o mai mare participare a amoniacului în orizontul A. În straturile mai adânci s'au constatat valori neînsemnate. Conținutul în nitrați este mai mic decât al amoniului și scade și acesta cu adâncimea. Nu s'a putut constata o dependență între conținutul de amoniu și nitrați, și pH.

Nr. 25.

Dr. Hans Steiner.

Über den Erreger der Adelopus-Schütterkrankung der Douglasanne.

Despre ciperca care provoacă căderea de Adelopus a acelor de douglas.

Autorul constată că din genul Adelopus numai o specie a fost indicată că apare pe ace de rășinoase, și anume A. balsamicola pe Abies balsamea, în America de Nord. Făcând cercetări comparative constată că la douglas nu este vorba de o nouă specie de Adelopus ci numai de o varietate a speciei balsamicola și anume de A. balsamicola (Pech) Theles, f. Douglasii.

Articolul încearcă să combată părerile contrarii ale lui Dr. Rhode.

Dr. Theo Rhode.

Adelopus Gäumanni oder *Ad. balsamica* f. *Douglasii*?

Este un răspuns la articolul de mai sus. Socotește că Steiner s'a cam grăbit; a tras concluzii dintr'o publicație care a avut numai un caracter preliminar. Rezultatele unor îndelungate cercetări sunt în curs de publicare. Rhode atribuie căderea acelor de douglas unei noul specii de *Adelopus*, A. *Gäumanni*.

Friedel, Dipl. Landwirt.

Deutscher Seidenbau.

Sericicultura germană.

E un răspuns venit din partea sericulturilor germani, la articolul publicat de von Tubeuf în No. 18 al acestei reviste. Socotește că viermit de mătase se pot crește pe o scară mult mai întinsă.

No. 26.

Prof. Bernhard.

Überführung des Urwaldes in Wirtschaftswald — die schwierigste Aufgabe des Forstmannes.

Trecerea unei păduri virgine în stare de pădure gospodărită — cea mai grea problemă a silvicultorului.

Luarea în exploatare a unei păduri virgine presupune investiții costisitoare. Considerentele de ordin economic imprimă apoi exploatarea un caracter care de multeori pune în pericol însăși ființa pădurii. Să împace cerințele de ordin economic cu cele biologice, să asigure regenerarea pădurii este o problemă pe care silvicultorul cu greu o poate rezolva.

Nr. 27.

Wildstand und Vierjahresplan.

Vănatul și planul de patru ani.

Sub acest titlu se publică două răspunsuri la articolul lui Dieterich din Nr. 16 al acestei reviste. Primul răspuns se datorește lui Dauster și e intitulat: *Stellungnahme zu dem Aufsatz des Universitätsprofessors Dr. V. Dieterich «Verpflichtungen der Forstwirtschaft gegenüber dem Vierjahresplan.* Al doilea, datorit lui Leitschuh, poartă titlul *Bestandespflege und Jagdbetrieb.* Urmează observațiile lui Dieterich.

Nr. 28.

Die neue Deutsche Reichsumlegungsordnung.

Noul regulament german de comasare.

Regulamentul se referă și la păduri — până la o anumită limită. Se redau, după o scurtă prezentare, articolele din regulament în legătură cu pădurile.

Der deutsche Holzverkehr 1935.

Die Auswertung der Holzverkehrsnachweise.

Traficul german de lemn în 1935.

Interpretarea datelor asupra circulației lemnului.

Se redau în tablouri cantitățile de lemn transportat pe calea ferată și cu vapoarele pe mare și râuri și se fac aprecieri asupra pieței și consumului de lemn. În comparație cu anul de criză, cifrele indică o înviorare a economiei lemnului. Cifrele nu pot fi considerate ca absolute din cauza lipsei datelor asupra transportului

lemnului cu autocamioanele și a unelor scăderi ale statistice. Se arată mișcarea în consumul lemnului pe sortimente.

N. R.

ZEITSCHRIFT FUER FORST- UND JAGDWESSEN.

Caietul I, Ianuarie 1937.

Prof. Dr. Alfred Dengler.

Über das Kronenwachstum märkischer Altkiefern.

Despre creșterea coronamentelor pinilor bătrâni din Mark.

Asupra dezvoltării creșterii coronamentelor la pini s'au făcut în general foarte puține cercetări. Din tabele de producție știm ceva numai despre dezvoltarea în înălțime, din media masivelor. Măsurători exacte lipsesc complet în literatură.

Această problemă care are o mare importanță oecologică, capătă o importanță practică și mai mare în noua metodă așa zisă, de gospodărie a «arborelui individual» (Einzelstammwirtschaft).

La această metodă se urmărește prin degajări și rărituri tari să dea coroanei o îngrijire deosebită, ferind-o de îngheșuri laterale cu credința ca prin mai marea cantitate de lumină primită de coronament să se obțină o creștere mare a fiecărui trunchiu, lucru pe care încercările de punere în lumină a coronamentelor au învederat-o.

Întrebarea pe care autorul și-o pune este «în ce măsură va fi în stare coronamentul să umple spațiul lateral căpătat, și să acopere și apere solul».

După cercetări făcute, Dengler ajunge la concluzia că în masivele de pin bătrâne (140—150 ani) chiar fără rărituri

tari ci numai prin excluderea naturală a indivizilor în lupta pentru existență, se ajunge la o consistență a masivelor care îndeplinește condițiile de lumină optimă ale pinului, consistență care însă numai acoperă și apără solul. Deaceia trebuie procedat la o complectare a masivului de jos în sus și anume propune introducerea douglasului, așa ca la sfârșitul revoluției pinului (140—150 ani), douglasul să aibă 50—60 ani putând să dea la această vârstă lemn de construcție de dimensiuni mijlocii.

Dr. E. Buchholz.

Der ehemalige grosse Wildzaun von der Havel bis an die Oder.

Gardul contra vânătorului dela Havel până la Oder.

Pe bază de date istorice stabilește existența acestui gard din anul 1580.

H. Pröls.

Versuche mit Hylarsol zur Bekämpfung des grossen braunen Rüsselkäfers.

Versuche mit Hylarsol
Încercări de combatere cu hylarsol a lui Hyllobius abietis. (cuprins în caietul 1 și 2).

În toamna lui 1935 institutul de zoologie forestieră din Hann. - Münden i s'a incredințat experimentarea hylarsolului ca mijloc de combatere contra lui Hyl. abietis ale cărui atacuri cresc. Combaterea cu coajă cursă n'a dat rezultate bune.

Se cerea să se vadă dacă hylarsolul poate fi folosit și recomandat pentru combatere în domeniile statului.

Rezultatele obținute sunt satisfăcătoare. Otrava este eficace timp de 2 luni, deaceia dacă primăvara atacul se prelungește trebuie ca stropirea cu hylarsol să se repete.

Caietul 2, Februarie.

Hans Kanzow.

Die. Douglassie.

Aufstellung einer Ertragstafel auf Grund der Ergebnisse der Preussischen und Auswertung von Provenienzversuchen.

Intocmirea unei table de producție pe baza rezultatelor locurilor de încercare din Prusia și valorificarea cercetărilor asupra provenienței.

(Teză de doctorat; publicarea continuă).

Comunicări.

Die Banksiefer ein Zaunersatz?

Pinus Banksiana ca înlocuitor al gardului contra vântului?

Este vorba de pinus Banksiana care prin preferința pe care o are vântul pentru el, poate înlocui gardul contra vântului, acolo unde acest pin se poate amesteca cu celelalte esențe forestiere.

Caietul 3, Martie.

R. Spielberg.

Die Eiche im Forstamt Pölsfeld.

Stejarul în ocolul silvic Pölsfeld.

Acest complex forestier se găsește în regiunea munților Harz, la o altitudine de 200—400 m. cu o umiditate de 570 m. m. cu o perioadă de secetă Mai-Iunie.

Stejarul găsește condițiuni bune; totuși este înghesuit de faș.

Dr. W. Thalenhorst.

Ueber die Brauchbarkeit von Paradichlorbenzol zur Engerlingsbekämpfung.

Despre întrebuințarea paradichlorurei de benzol la combaterea larvei de cărăbuș.

Într-o serie de publicații rusești sunt date paradichlorura de benzol și alte policloride ca mijloace foarte eficace pentru combaterea larvelor de: Melolontha, Polyphylla și Amphimalus. Cantitățile de otravă întrebuințată sunt date într'un tablou. Verificarea făcută de autorul german a dat rezultate foarte bune. Cheltuielile sunt însă prea mari din care cauză aceste substanțe chimice nu vor putea fi folosite în practică.

Comunicări.

Dr. Mantel.

Wert- und Schadensersatz im Forst-rügeverfahren.

Despăgubiri privitoare la valoarea materialului și stricăciunii în sistemul urmăririlor silvice.

În noul regulament al codului penal german din 15. IX. 1936, ispășirea unui delict silvic se consideră ca făcut față de colectivitate și nu numai față de o persoană care are dreptul la despăgubiri.

Caietul 4, Aprilie.

Prof. Dr. K. Müller.

Ueber die Geschlechtsverteilung und den Eintritt der Geschlechtsreife bei der Waldkiefer (Pinus silvestris).

Asupra distribuției sexelor și începerii

maturităţii la pin (*Pinus silvestris*).

S'a cercetat distribuirea sexelor (florilor femele și mascule), vârsta la care ajung la maturitate precum și factorii care influențează aceste procese. Din observări s'a putut stabili că de cele mai multe ori, întâi apar florile femele și după câțiva ani cele mascule. Vârsta la care pinul ajunge la maturitate variază foarte tare după rasă.

Pe un sol bun au preponderență florile femele; solul sărac și umbra sunt caracterizate prin florile mascule.

Beninde.

Zur Vererblichkeit der Kronenform beim Rothirsch.

Relativ la transmiterea formei coarnelor la cerb.

O rigidă transmitere a formei coarnelor, în modul cum s'a considerat până acum, nu se mai poate menține. Cauze interne și din afară pot determina la individ în parte, transformări care până acum erau considerate ca semne distinctive ale speciei.

I. Schubert.

Wasserversorgung einiger Vegetationsgebiete in Baden und Preussen.

Aprovizionarea cu apă a câtorva regiuni în Baden și Prusia.

Se învederează corelația dintre precipitații și nivelul apei freatice. Din măsurătorile precipitațiilor ultimilor 50 de ani, autorul trage cu oarecari aproximații, concluzii asupra întregii aprovizionări cu apă a acestor regiuni.

Folosind aprovizionarea ca mijloc de comparație cu creșterile arborilor, caută să clarifice legătura dintre aprovizionarea cu apă și creștere.

Th. I. Răd.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band. 4, Heft II (1937, August).

Richard Cieslar, Ing.:

Forstliches aus der Türkei.

Despre chestiuni forestiere în Turcia.

Autorul, specialist de cultură germană și cu o îndelungată practică în diferite ținuturi din Europa Centrală, răsăriteană și sud-estică (Bucovina și România chjar) iar în ultimii 7 ani în Asia-Mică, posedând așa dar, o vastă perspectivă și deosebite posibilități de comparare și judecare critică a lucrurilor, își propune să trateze două grupe de chestiuni privitoare la economia forestieră din Turcia: a) silviculturale, inclusiv condițiunile staționale climaterice și umane; b) de tehnică forestieră: strânsul lemnului, instalații de strâns și expediție, fabrici de cherestea.

În caietul de față, ni se expune numai prima grupă de chestiuni, cu specială privire a unui ținut de circa 56.000 ha de pe coasta sudică a Mării Negre, în care activează în prezent autorul.

Multe dintre observațiunile și concluziunile la care ajunge autorul ne-ar interesa și pe noi, întrucât vom găsi multă analogie între stările de acolo și dela noi, în cece privește raporturile dintre om și pădure, dintre agricultură și silvicultură. Nu mai puțin ne-ar interesa concluziile de ordin silvicultural.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Raport asupra economiei forestiere și a lemnului internaționale.

Ca de obicei, găsim și de astă dată un foarte bogat material informativ asupra stărilor și evenimentelor cu caracter forestier din diferite țări și ținuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

I N F O R M A Ț I U N I

În numărul pe Februarie 1938 al revistei noastre, la rubrica „Problemele zilei“, se pune în discuție Problema muncitorească în întreprinderile forestiere.

Această chestiune este în adevăr la ordinea zilei, în toate domeniile activității productive.

Exploatările forestiere constituie desigur una din aceste activități, care utilizează un număr considerabil de brațe. Cei ce le folosesc au să rezolve zilnic o mulțime de probleme în legătură cu procurarea de muncitori, conducerea lor, aprovizionarea, adăpostirea, salarizarea, asigurarea și în fine cu contractele de muncă.

În legătură cu această chestiune a lucrătorilor, s'ar putea pune și aceea a selecționării uneltelor de lucru pentru ca randamentul muncii să fie cât mai mare.

Mulți s'au lovit, fără îndoială, mai de mult de dificultățile problemei și le-au rezolvat. Experiența lor poate fi de mare folos celor ce de acum în colo sunt obligați să dea soluțiuni în unele cazuri.

Revista deschide coloanele sale și roagă pe colaboratori să-și facă observațiile și să-și expună rezultatul experienței lor.

Societatea forestieră ungară ne solicită, cu titlul gratuit sau pe un preț convenabil, următoarele volume din „Revista pădurilor“, spre a-și completa colecția din biblioteca sa:

1892—1897, 1899, 1901, 1904,
1905, 1911—1925, 1927 și 1931.

Domnii membrii care au eventual disponibil dintre aceste volume spre vânzare, sunt rugați să comunice oferta la biblioteca Societății noastre, care va face oficiul de intermediar.

— Cercul de Studii Forestiere al Societății «Progresul Silvic» și-a reluat activitatea.

Deși libertatea subiectului de tratat nu este îngrădită, Societatea a fixat pentru anul acesta ciclul: «Spre ameliorarea tehnicii forestiere».

Cine dorește să conferențieze este rugat să anunțe din timp subiectul și data când ar voi să vorbească. Conferințele au loc în fiecare Miercuri după amiază și sîn până la 13 Aprilie 1938.

— D-l Ing. C. Georgescu profesor de botanică la Școala Politehnică din București a fost numit membru corespondent al Academiei de Științe din România.

— Prin decizia ministerială No. 18072/1937, dată pe baza avizului Consiliului

superior al pisciculturii, Ministerul Agriculturii și Domeniilor a interzis cu desăvârșire pescuitul *lostritei* în apele din întreg cuprinsul țării. În mod cu totul special, Ministerul poate totuși acorda autorizații individuale și limitate: pe timp de cel mult 15 zile și numai pentru un singur exemplar.

— Prin decizia ministerială Nr. 11237 din 1937 s'au fixat limitele apelor de munte în sensul dispozițiilor legii pentru pescuitul în apele de munte. Decizia a apărut în Bul. Min. de Agric. și Dom. No. 10'937.

— La examenul de subinspector ținut în cursul lunii acesteia, din 49 candidați prezentați, au reușit 42.

— A apărut: «Evoluția metodelor de amenajament și aspectul lor actual la noi» de d-l prof. V. N. Stinghe. (22 pagini).

— În vederea avansărilor în corpul tehnic silvic cari urmează să se facă pe ziua de 1 Decembrie a. c., Ministerul de Agric. și Dom. a instituit următoarea comisie care urmează să-și dea avizul:

M. Drăcea, H. Lazăr, D. Grozescu, I. Simionescu, I. Comanici, G. Minescu, C. Bunescu, G. Năstăsescu, N. G. Teodorescu, M. Rădulescu, G. Chercea și I. D. Nițescu.

Lucrările Comisiei vor fi prezidate de d-l prof. Tiberiu Moșoiu. Subsecretar de Stat la Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

— D-l Consilier silvic Horia Lazăr a fost numit membru în Comisia Monumentelor Naturii în locul rămas vacant prin decedarea lui G. Vălsan; iar mandatul D-nilor A. Popovici-Băznoșeanu, Alex. Borza, Emil Racoviță și Fr. Kep a fost prelungit pe o nouă perioadă de 6 ani.

— În Monitorul Oficial cu data de 4 Decembrie a. c. s'a publicat tabloul pădurarilor provizorii reușiți la examenul de definitivare din Administrația pădurilor statului.

— *Erafă*: Cititorii sunt rugați a îndrepta următoarele erori de tipărire strecurate în Nr. 10/1937 al revistei noastre:

la pag. 1079 rândul 19 în loc de «Internationala Maritimă», se va citi «Intercontinentala Maritimă S. A. R.».

la pag. 1079, rândul 33, în loc de «unde toate mărfurile sunt manipulate de», să se citească «unde multe mărfuri sunt exportate de».

la pag. 1081, rândul 2, în loc de «deparazitarea și» să se citească «depolarizare și».

A APĂRUT.

CURS DE DENDROMETRIE

predat la Școala Politehnică din București
de d-l Prof. V. N. STINGHE

320 pagini scrise la mașină și litografiate.

Costul este de 90 lei exemplarul cartonat.

D-nii ingineri din provincie și-l pot procura contra ramburs dela
Librăria „Politehnicum” Str. Polizu, București II, trimițând
un acout de 40 lei prin mandat poștal.

Societatea «Progresul Silvic»

A V I Z

Vreți ca serviciul de bibliotecă să funcționeze normal, restituiți imediat și din proprie inițiativă cărțile și revistele împrumutate.

Cine ține o carte sau o revistă peste termenul acordat, comite un abuz.

Dispensați-ne de corespondența costisitoare și îngreuitoare a administrației.

BIBLIOTECARUL

TABLOU DE CARTILE INTRATE IN BIBLIOTECA IN LUNILE OCTOMBRIE, NOEMBRIE ȘI DECEMBRIE 1937

In ceia ce privește periodicele, sunt notate in Revista Pădurilor No. 2 din Februarie 1936 la pag. 242.

Z. Przemetski și Gr. Vasilescu : Tehnica împăduririlor.

R. W. Drane et Ec. Van Dyke : Forest insects.

Armand Juliu : Precis du cours de statistique générale et appliquée.

François Lesengi : Histoire et situation actuelle de la sylviculture Hongroise.

— : Milizia forestale Dal V al. XV E. F. 1926—1936.

H. Salev : Zeltstudien über die Aufarbeitung unserer Nadelwälder.

L. Pardé : Les Conifères.

Dr. Gustav Mitzschke : Forst-Jagd-fischereirecht Naturschutz und Tierschutz.

— : Encyclopédiques Larousse Tome II.

- Ing. Dr. Ilic C. Demetrescu*: Bibliografia forestieră internațională.
 — : Considerațiuni asupra economiei forestiere germane sub cel de al III-lea imperiu.
 — : Legea din 20 Aprilie 1935 pentru pădurile de protecție.
 — : Nouile păduri și legile noastre silvice.
 — : Capitalul în economia forestieră.
 — : Critica, drept mijloc pentru promovarea științei forestiere Românești.
- Soc. «Prog. Silvic»: Raport general. Consolidarea proprietății agricole.

PROCES-VERBAL No. 21

Sedința de Luni 14 Iunie 1937, orele 21.

Membrii prezenți D-nii: C. M. Bunescu, N. N. Caragea, M. P. Florescu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, Andrei I. Ionescu, H. Lazăr, Ath. Nedelcovici, V. N. Priboianu și V. N. Stinghe.

Sedința se deschide la orele 21,30'. Prezidează Domnul Prof. V. N. Stinghe, vice președinte, având următoarea

Ordine de zi:

1. Discuțiuni în jurul aplicării Statutelor Societății.
2. Comunicări.
3. Diverse — Administrative.

Se citesc procesele verbale ale sedințelor precedente și se aprobă fără modificări.

I. Punerea în aplicare a Statutelor.

D-l Secretar General Traian Heroiu citește art. 93 din legea persoanelor juridice, din care reiese că «orice modificare a statutelor și în genere a organizării sau scopului persoanei juridice... vor trebui să fie imediat declarate grefei spre înscrierea în registru și spre publicare».

Consiliul împuternicește comitetul să facă formalitățile de publicare.

D-l N. N. Caragea propune ca statutele să se aplice imediat după publicare.

D-l D. Grozescu se rialiază la părerea D-lui N. N. Caragea.

D-nii Andrei Ionescu, V. N. Stinghe, C. M. Bunescu și Tr. Heroiu răspund că trebuie respectată hotărârea adunării generale ca statutele să intre în vigoare la 30 zile după publicare. Și la legile și regulamentele de drept public se obicinuește ca uneori acestea să intre în vigoare după un oarecare termen dela publicarea în Monitorul Oficial așa cum hotărăște vreunul din articolele lor.

Luându-se apoi în discuție necesitatea regulamentului statutelor care să clarifice și să detalieze unele din dispozițiuni, Consiliul delegă pe D-nii C. M. Bunescu, N. N. Caragea și Tr. Heroiu să întocmească proiectul de regulament.

II. Comunicări.

1. *D-nul Traian Heroiu* prezintă un mic drapel format 30/42 cm. tricolor având pe o parte insigna Societății încadrată sus cu denumirea «Societatea Progresul Silvic» jos cu 2 frunze de stejar, executat după sugestia D-lui Inginer At. Haralamb spre a însoți membrii Societății în manifestările lor în afară, cum ar fi excursiile.

Consiliul hotărăște ca pe una din fețe să fie culoarea verde, iar în vârful bastonului să se așeze o ghindă sau un con de rășinoase sculptat în lemn și bronzat în galben.

Consiliul hotărăște să se execute în numărul ce-l va permite restul sumei dela colecta simbolică a Stindardului S. P. S., confecționat de un grup din membrii Societății.

D-l V. N. Priboianu propune să se execute mai multe spre a se da și cercurilor regionale câte unul.

2. *D-l Andrei Ionescu*, în calitate de Secretar General al A. G. I. R.-ului, spune că D-l Președinte M. Manoilescu a rămas impresionat de modul cum a decurs ședința de deschidere a Adunării Generale a Societății Progresul Silvic din 30 Mai a. c. și a adus aceasta la cunoștința Consiliului de Administrație AGIR în ședința dela 2 Iunie a. c.

D-sa citește textual din procesul verbal No. 24 al ședinței respective:

«În altă ordine de idei, D-l Președinte M. Manoilescu aduce laude organizatorilor adunării generale a colegilor silvici, cari impun prin ținuta și solidaritatea lor care trebuie luată ca exemplu de întreaga inginerime românească.

«D-l Andrei Ionescu mulțumește D-lui Președinte în numele Societății Progresul Silvic și profită de această ocazie pentru a reliefa strălucita reprezentare a AGIR-ului la acest congres prin persoana D-lui Președinte M. Manoilescu».

Consiliul hotărăște ca în cronică Revistei Pădurilor asupra adunării generale să se scoată în relief această comunicare a D-lui M. Manoilescu în Consiliul de Ad-ție al AGIR-ului.

3. *D-l D. Grozescu* interpretând succesul ce l-a avut ședința de deschidere la care a contribuit și realizările estetice ale D-lor V. Militaru și Mihăilescu-Toscani, crede că avem tot interesul să atragem spre noi aceste 2 personalități și să stimulăm la noi creația de artă.

Propune ca, independent de retribuția ce se va fixa, să-i invităm a ne fi oaspeți în vila noastră dela Govora.

D-l Andrei Ionescu e de aceeași părere, dar să se găsească o modalitate pentru contabilizarea sumelor ce le oprim dela încasare. Nu trebuie create precedente pentru gratuități.

D-l A. G. Nedelcovici și *M. P. Florescu* sunt de părere să se dea fără vreo discuție.

D-l Traian Heroiu arată intenția D-lor V. Militaru și Mihăilescu-Toscani de a crea un libret de operă a cărui temă să se desfășoare în pădure sau cel puțin o scenă din acest libret să fie rezervată acestui minunat bun al naturii: *pădurea*.

Apoi arată că D-l Mihăilescu-Toscani fiind din ce în ce mai încântat de creația marșului său «Ne chiamă pădurea» pe care-l găsește foarte majestos, are

intenția să-l aranjeze pentru fanfară și să-l predea D-lui Massini spre a-l inaugura cu ocazia schimbării gărzii la Palat. Propune ca să se dea câte o lună la fiecare începând dela 15 Iulie a. c., iar D-lui Mihăilescu-Toscani care a lucrat efectiv la repetițiile corului să se prelungească pentru D-sa până la 1 Septembrie.

D-l N. N. Caragea arată că deși reprezintă și va reprezenta totdeauna în acest Consiliu un cerber al cheltuelilor, în această chestiune trebuie să fim cât mai largi, deoarece atât poezia D-lui Vasile Militaru, cât și muzica D-lui Toscani vor fi pentru pădure cea mai puternică și înălțătoare propagandă.

Consiliul hotărăște în unanimitate să se pună la dispoziție câte o cameră la vila Govora D-lor: V. Militaru dela 15 Iulie—15 August și Mihăilescu-Toscani dela 15 Iulie — 1 Septembrie a. c.

Ședința se închide la orele 23.

Președinte. (ss) *M. D. Drăcea*.

Secretar General, (ss) *Tr. I. Heroiu*.

PROCES-VERBAL No. 22

Ședința de Miercuri 30 Iunie 1937, orele 21.

Membrii prezenți D-nii : *M. D. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. C. Emanoil, C. P. Georgescu și Tr. I. Heroiu*.

Neîntrunindu-se numărul statutar de membrii, nu s'a putut ține ședință.

Președinte. (ss) *M. D. Drăcea*.

Secretar General, (ss) *Tr. I. Heroiu*.

PROCES-VERBAL No. 23

Ședința de Luni 13 Septembrie 1937, orele 21.

Membrii prezenți D-nii : *M. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. C. Emanoil, C. P. Georgescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, G. Minescu, Ath. Nedelcovici, V. N. Pribotianu și V. N. Stinghe*.

Ședința se deschide la orele 21.30' sub președinția Domnului Prof. *M. D. Drăcea*, președinte, având următoarea

Ordine de zi :

- 1) Înființarea Comitetului permanent de silvicultură.
- 2) Excursia forestierilor bulgari.
- 3) Diverse — Administrative.
- 4) Comunicări.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, D-l *M. D. Drăcea* salută membrii prezenți, la reluarea activității Consiliului după vacanță.

Ordinea de zi.

1. — *D-l M. D. Drăcea* referă asupra pregătirilor făcute în vederea excursiei în țara noastră a unui grup de 30 forestieri bulgari, aparținând la două Asociațiuni distincte de sub președinția D-lor: *Z. Batschwarov* și *Th. Kumanoff*. Este vorba de o excursie de studii de circa 10 zile, având drept obiectiv cunoașterea aspectelor mai caracteristice ale economiei noastre forestiere. Cu organizarea primirii s'a ocupat Conducerea Societății «Progresul Silvic» și Direcțiunea I. C. E. F. S'a intrat în corespondență cu asociațiunile respective, s'a întocmit programul excursiunii și s'a constituit Comitetul de primire format din capii autorităților noastre silvice, pe baza referatului D-lui Prof. M. Drăcea, aprobat de D-l Ministru ad-interim al Agriculturii. Intrucât D-l Prof. Drăcea este silit să plece în străinătate, conducerea excursiei o are D-l Prof. V. N. *Stinghe*. Singurul lucru în suspensie este data începerii excursiei, a cărei stabilire și comunicare o așteptăm din partea excursioniștilor. Consiliul ia act ca satisfacție de această acțiune și aprobă un fond de 12.000 lei pentru preîntâmpinarea cheltuelilor de organizare. De asemenea, aduce mulțumiri Casei Centrale a Cooperației, care — după referințele D-lui Minescu — a aprobat ca toate cheltuelile de transport, masă, etc. necesitate de vizitarea Cooperativei «Negovanul»-Sibiu, să fie suportate parte de Casa Centrală (15.000 lei) iar parte de Cooperativa respectivă.

Pentru acoperirea altor cheltueli avem asigurat concursul diverselor autorități silvice, ca și în cazul excursiei din anul trecut a studenților și profesorilor jugoslavi.

2. — *D-l M. Drăcea* face o cuprinzătoare dare de seamă asupra problemei înființării «Comitetului Internațional de Silvicultură». Mai întâiu, D-sa expune cum au luat ființă și care este sfera de acțiune a diverselor organisme forestiere cu caracter internațional.

Primul punct din moțiunea celui de al II-lea Congres Internațional de silvicultură dela Budapesta din 136, a fost privitor la creierea unei «Comitet permanent internațional de silvicultură» («C. I. S.»). Rezoluțiunea respectivă a apărut ca o necesitate firească pentru organizarea regulată a congreselor internaționale și pentru urmarea de dat rezoluțiunilor emise de aceste congrese. Ar fi să funcționeze în cadrul Institutului Internațional de Agricultură dela Roma (I. I. A. R.) cu o cât mai largă autonomie, având caracter oficial, delegații care îl compun urmând a fi numiți de diversele guverne. În Mai 1937 s'a și ținut la Budapesta o primă ședință de constituire care a studiat proiectul de statut întocmit de comun acord de Institutul Internațional de Agricultură Roma și de Comitetul principal de organizare al celui de al II-lea Congres internațional de silvicultură, votându-se după ample discuțiuni. România a fost reprezentată la această ședință prin D-l Prof. M. D. Drăcea. Domnia-Sa a susținut punctul de vedere :

a) că această acțiune trebuie să conducă la încetarea minoratului economiei forestiere în cele mai multe țări;

b) ca acest program nou, deși în cadrul I. I. A. R. urmează a avea o cât mai mare autonomie, cu o precisă delimitare de atribuțiuni;

c) celelalte organisme internaționale cu caracter forestier urmează a-și păstra independența;

d) ca Berlinul să fie hotărît ca sediu al aceluiași Comitet, sub rezerva aprobării guvernului.

O comisiune de șase este însărcinată cu elaborarea unui regulament interier al C. I. S.-ului.

Impotriva acestei manifestațiuni de emancipare a silviculturii se ridică și acum ca și întotdeauna rezistența dărză a I. I. A. R. care a și intervenit în acest sens pe lângă diversele guverne.

Urmează acum ca guvernul să aleagă între punctul de vedere al Congresului Internațional de Silvicultură sau cel al I. I. A. R.

Consiliul ia act cu satisfacție de străduințele depuse de D-l Prof. M. Drăcea în sensul acțiunii respective și își însușește punctele acestea de vedere al înființării unui Comitet permanent de silvicultură, potrivit statutelor elaborate.

3. — Diverse.

a) Se aprobă un ajutor de 1.000 lei elevului inginer silvic Stăncescu George.

b) Se aprobă ca ajutor pentru studii în străinătate câte 5000 lei. D-lor ingineri Eugen Vintilă și Gavril Toma.

c) Se aprobă un ajutor pentru a suporta cheltuielile de tipărire a cărții: «Codul Silvic» D-lui Inginer Insp. G-ral silvic C. Inanovici.

d) Se aprobă ca D-l Inginer Arcadie Pridie să plătească în rate lunare de câte 300 lei, restanțele ce are de plătit ca abonament și cotizații statutare, în sumă de lei 3.860.

e) Se aprobă ca D-nii Ingineri A. Nahlik și N. Tănăsescu să plătească numai câte 40 lei pe zi la Căminul Societății noastre iar nu 80 lei cum impune regulamentul de funcționarea Căminului.

f) Se aprobă cererea ziarului «Buna Vestire» de a abona Societatea noastră la acest ziar cu un abonament de lei 1.000.

Epuizându-se ordinea de zi, ședința se ridică la orele 24.

Președinte. (ss) M. D. Drăcea.

Secretar General, (ss) Tr. I. Heroiu.

PROCES VERBAL No. 24.

Ședința de Luni 11 Octombrie 1937.

Membrii prezenți Domnii: Al. Butoi, N. N. Caragea, I. C. Demetrescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, Tr. I. Heroiu, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, At. Nedelcovici, V. N. Priboianu, M. Rădulescu și V. N. Stînghe.

Ședința se deschide la orele 21.30' sub președinția D-lui Prof. V. N. Stînghe, vice președinte.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, Domnul Prof. V. N. Stînghe referă consiliului despre felul mulțumitor în care a decurs excursia silvicultorilor bulgari în țara noastră, în intervalul 20—29 Septembrie a. c.

Ordinea de zi :

I. După discuțiunile la care i-au parte D-nii V. Stînghe, D. Grozescu, A. Ionescu, etc., se fixează următoarele trei comisii permanente, pentru ușurarea și accelerarea activității Consiliului :

I. Comisiunea social-culturală. D-nii : C. Alimănișteanu, M. D. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Tr. Ionescu-Heroiu, A. Ionescu, Horia Lazăr, Gh. Luțescu, At. Nedelcovici, Gh. Năstăsescu, M. M. Rădulescu, D. Sburlan, V. N. Stînghe.

II. Comisiunea profesională. D-nii : C. Bunescu, Al. Butoi, M. D. Drăcea, C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, Tr. Ionescu-Heroiu, A. Ionescu, V. N. Pribolanu :

III. Comisiunea administrativă-economică. D-nii : C. Alimănișteanu, Al. Butoi, N. Caragea, C. P. Georgescu, Gh. Mînescu, V. N. Pribolanu, M. Rădulescu, Eug. Vâlceanu.

Asupra sferei de activitate a comisiunilor se va ghida după indicațiunile noului statut al societății (Cap. I, art. 4), astfel :

Comisiunea I, alineatele : a, b, c, d, e, f, g, q, r și s.

Comisiunea II, alineatele : h, i, j, k, l, m, n și o.

Comisiunea III, alineatele : p și t.

2) În vederea constituirii cercurilor regionale ale societății se vor trimite adrese Directoratelor și Inspectoratelor, asupra prevederilor respective din noul statut, cerându-li-se avizul :

3) Asupra premierii lucrărilor de pe teren, referind D-nii Grozescu, Stînghe și A. Ionescu, consiliul hotărăște a se interveni pe lângă Domnii Directori Regionali și șefii Inspectoratelor respective cu rugămintea de a ne comunica despre starea actuală a lucrărilor propuse spre premiere, așa încât chestiunea să poată fie rezolvată în termen de una lună.

Pentru anul acesta se vor face noul publicațiuni, urmărindu-se procedul din trecut.

4) D-l D. Grozescu referă asupra conflictului dintre legea pentru organizarea Ministerului de Agricultură și Domenii și legea de organizare a Corpului silvic, privitor la pensionări. În actuala situație se creiază anomalii, întâi prin faptul că inginerii silvici din alte instituții decât Ministerul de Agricultură rămân sub imperiul legii corpului și al doilea prin aceea că suntem degradați față de colegii din corpul tehnic. După discuțiunile ample la care iau parte toți membrii consiliului, se delegă D-l D. Grozescu să schițeze un memoriu, în sensul de a se apăra situația veche.

5) *Diverse:* Se aprobă a se reduce cu 40% suma ce datorează azi D-l Ing. C. Ceaușu către cămin (23.000 lei) cu condiția ca suma astfel redusă (13.800 lei) să o achite până la 31 Dec. 1937.

b) Se aprobă 1500 lei D-lui Ing. Aurelian Ionescu, cheltueli făcute cu inventarierea bibliotecii N. Gh. Popovici, cu condițiunea să predea Societății inventarul întocmit.

c) Se aprobă după propunerea D-lui Ing. Sava-Goiu, să se cumpere 40 exemplare a 50 lei exemplarul, din lucrarea D-lui D. Drămbă: «*Au service de l'idée forestière française*».

Ședința se ridică la orele 24.

Vice-Președinte, (ss) V. N. Stinghe.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu

PROCES VERBAL No. 25.

Ședința de Luni 25 Octombrie 1937.

Prezenți Domnii: Al. Butoi, M. P. Florescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu și V. N. Stinghe.

Membrii nefiind în număr ședința se amână.

Vice-Președinte, (ss) V. N. Stinghe.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu

PROCES VERBAL No. 26.

Ședința din 3 Noembrie 1937, orele 21.

Membrii prezenți Domnii: N. N. Caragea, I. C. Demetrescu, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, Ath. Nedelcovici, V. N. Prîboianu, Marin Rădulescu, D. A. Sburlan și V. N. Stinghe.

Ședința se deschide la orele 21,30' sub președinția D-lui Prof. V. N. Stinghe, vice-președinte, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Lemnul românesc la expoziția internațională din Paris.
2. Cereri de înscriere.
3. Cereri de ajutoare.
4. Diverse — Administrative.
5. Comunicări.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, D-l D. Grozescu anunță Consiliul că la AGIR se discută chestiunea deblocării gradelor superioare și cere să se

fixeze și atitudinea Societății *Progresul Silvic*, solicitată de altfel și de AGIR. Este necesar ca hotărîrea ce se va lua să urmeze aceeași direcție ca și a AGIR-ului pentru stabilirea unității de acțiune, ca în toate revendicările comune.

În legătură cu aceasta, să se pună în discuție și chestiunea: Corpul tehnic silvic și problema cadrelor.

D-l N. N. Caragea: sesizează Consiliul, în numele d-lui Consilier Bunescu, care nu poate fi prezent, că inginerii agronomi au obținut de la d-l Ministru Sassu o decizie prin care gradele și clasele din corpul agronomic au fost egalate cu cele din Corpul Tehnic.

D-sa crede că e momentul să ne mișcăm și noi pentru a reînoui și a întări decizia din 1924, completând-o în sensul că nu numai gradele și clasele, ci și salariile Corpului Silvic să fie egale cu ale Corpului Tehnic.

Se intră în ordinea de zi.

D-l Andrei Ionescu: referă asupra chestiunii: «Lemnul românesc la expoziția internațională din Paris». D-sa, cu prilejul vizitării expoziției din Paris, a constatat că lemnul nostru este foarte slab reprezentat la pavilionul românesc din expoziție. Cere ca pe viitor astfel de standuri să fie organizate de specialiști calificați, nu de oameni nepregătiți.

D-l M. P. Florescu: La expoziția internațională din Paris, care s'a organizat în 1900, secția forestieră românească a fost foarte bine reprezentată, fiindcă sa ocupat personal *I. Kalindru*, fostul presedinte al Societății noastre.

D-l Prof. V. N. Stînghe: arată: lucrările preliminarilor pentru Pavilionul României sau început la Ministerul Industriei și Comerțului. D-l Cezar Popescu, directorul general al Industriei a convocat în acest scop vreo 26 specialiști, reprezentând toate ramurile industriei noastre, printre cari și pe mine cu d-l Costinescu, pentru lemn și păduri. Noi am dat sugestii ample și conforme cu interesul lemnului. Dar D-l Dimitrie Gusti comisarul general al Pavilionului a arătat că spațiul fiind foarte restrâns nu se poate face o amplă expoziție economică. S'a rezervat, la început, pentru secția economică, în general, un etaj, de unde a mai rupt apoi și turismul. În cele din urmă, D-l Gusti, s'a hotărît pentru felul cum au înțeles și au dat sugestii D-ii Pierre Grant și Victor Ion Popa, să se expună și să se decoreze pavilionul românesc.

C. I. B. dela Viena aranjase cu Direcția Generală de Ape și Păduri a Franței să facă un pavilion: pavillon du bois. Industriasii noștri n'au vrut să participe, nici CAPS.

Rămâne să facem un protest împreună cu economia agricolă și cea petroliferă.

II. — Cereri de înscriere.

Consiliul aprobă înscrierea pe ziua de 1 Ianuarie 1937 a D-lor ingineri silvici: *Ion I. Dodon, Ionel Ninea, Vasile Maritia și Th. V. Ciobotariu*, iar pe ziua de 1 Ianuarie 1938 a D-lui inginer *Willifred Kerschunigg*.

III. — Cereri de ajutoare.

1. Cererea D-lui Ovidiu Tăzănescu se respinge.

2. Se aprobă:

a) D-lui Inginer Gh. Dumitrescu, ajutor de boală, 3.000 lei.

- b) D-lui Inginer Fană I. Gheorghe, ajutor de studii în străinătate 2.000 lei.
 c) Domnilor ingineri silvici din Direcția Bacău, subvenție pentru Muzeul Silvic de pe lângă Direcția III Bacău, 5.000 lei.

IV. — *Diverse.*

a) Se ia act de răspunsul M. S. Regelui la telegrama de urări cu prilejul aniversării zilei de naștere a M. Sale.

b) Se fixează la 1.200 franci francezi, bursa ce se va servi lunar din Fondul Moșandrei, bursierului Romeo Rășcanu la Ecole Nationale des Eaux et Forêts din Nancy.

c) Se ratifică delegația dată D-lui D. Grozescu de a face parte din Comisia de examinare a candidaților la bursa Moșandrei, în lipsa D-lui Președinte M. Drăcea, care se găsește în străinătate.

d) Se aprobă D-lui Inginer Constantin Marinescu, sala pentru celebrarea căsătoriei fiicei D-sale în ziua de Duminică 14 Noembrie 1937, plătind costul cheltuielilor de luminat și curățenie.

Ședința se ridică la orele 23,30'.

Vice-Președinte, (ss) V. N. Stinghe.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu

PROCES VERBAL No. 27.

Ședința de Luni 29 Noembrie 1937.

Membrii prezenți Domnii: C. M. Bunescu, Al. Butoi, N. N. Caragea, I. C. Demetrescu, M. D. Drăcea, C. C. Emanoil, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, H. Lazăr, G. Mînescu, Al. Nedeleovici, V. N. Priboianu, M. Rădulescu, D. A. Sburian și V. N. Stinghe.

Ședința se deschide la orele 21,30' sub președinția D-lui Prof. M. D. Drăcea, președinte, având următoarea

Ordine de zi:

1. Discuțiuni în jurul înființării Ministerului Pădurilor.
2. Cercurile Regionale.
3. Premierea lucrărilor pe teren.
4. Acordarea locurilor pentru studenți în căminul Societății.
5. Inscrieri de noui membri.
6. Ajutoare.
7. Diverse — Administrative.
8. Comunicări.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, D-l președinte face elogiu celor trei silvicultori decedați în ultimul timp: B. N. Pretorian, Gh. Dumitrescu și Apostol Dumitrescu, în memoria cărora se păstrează câteva momente de tăcere

Se intră în ordinea de zi.

Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se aprobă.

1. *Discuțiuni în jurul înființării Ministerului Pădurilor.*

D-l Prof. Drăcea : face o expunere introductivă asupra chestiunii și asupra stadiului său actual. *D-l Ministru Sbsecretar de Stat Tiberiu Moșoiu*, caruia i s'a împărtășit mai întâiu dezideratul silvicultorilor în această privință a îmbrățișat idela cu căldură. Deasemenea, *D-l Ministru Ionescu-Sisești* este favorabil doleanțelor noastre. Rezolvarea sa presupune, însă, o desăvârșită unitate de vederi a membrilor Corpului Silvic.

D-l C. P. Georgescu : este de părere că-i incumbă Societății sarcina de a acționa pentru unirea forțelor silvice, a cărei unitate este indiscutabilă.

După discuțiuni la cari iau parte domnii : *Horia Lazăr*, *V. N. Stinghe*, *D. Grozescu*, *Emanoil C. G. Mînescu*, ca și ceilalți membri ai Consiliului, se recunoaște necesitatea unității de vederi în materie a conducătorilor diverselor ramuri ale Corpului silvic. În acest scop, se însărcinează, deocamdată, ca domnii *Marin Rădulescu*, *N. Caragea* și *C. Emanoil*, deoparte, și domnii : *G. Mînescu*, *G. Constantinescu* și *E. Vâlceanu*, de alta, să discute chestiunea din punctul de vedere al cooperației forestiere. Consiliul mai însărcinează pe domnii : *M. Fiera*, *N. Caragea* și *I. Demetrescu* să studieze fața tehnică a înființării Ministerului Pădurilor și să refere Consiliului.

2. *Înființarea de Cercuri Regionale.*

D-l Traian Heroiu : referă răspunsurilor primite din exterior la Secretariatul Societății. Consiliul ia act cu deosebită satisfacție despre chipul cum evoluează chestiunea. Se va comunica sensul de interpretare al statutelor acolo unde s'au manifestat nedumeriri. Măsurile de constituire a Cercurilor Regionale se vor lua numai după intrarea în vigoare a statutelor și după constituirea Consiliului potrivit prevederilor acelor statute.

3. *Premierea celor mai bune lucrări de împădurire.*

Se va trimite dosarul Comisiei respective, pentruca în funcție de răspunsurile primite până Sâmbăta viitoare la întrebarea Societății să se refere Consiliului în ședința următoare.

4. *Acordarea de locuri în cămin pentru studenți.*

Se admite a locui în căminul Societății pentru anul școlar 1937/1938 domnii : *Gh. Preda*, *Victor Pașcovici*, *Nic. Mîcu*, *C. Pârvolescu*, *D. Carpov*, *Gh. V. Stăncescu*, *Ion Petcu*, *An. Cerbulescu* și *Ot. Kerschnigg*, elevi ingineri silvici la Școala Politehnică «Regele Carol II».

7. *Diverse — Administrative.*

Cercul de studii. În urma referinței *D-lui Prof. V. N. Stinghe*, Consiliul aprobă reluarea activității, cu începere dela 15 Decembrie urmând ca prima ședință să conferențeze *D-l C. Ivanovici* despre Lemnul românesc la Expoziția Internațională din Paris.

Consiliul acceptă, cu vii mulțumiri, donațiunea *D-lui Inspector G. H. Grumăzescu*, constând din cărți pentru biblioteca Societății noastre.

Consiliul ia act de răspunsul Casei *M. Sale Regelui* la felicitările trimise de Societatea noastră Măriei *Sale Marelui Voevod Mihai* de Alba Iulia, de ziua numelui.

Consiliul mulțumește D-lui S. Fuchs pentru donarea unui tablou fotografie a Adunării Generale 1937, aprobă să se cumpere încă 2 tablouri pentru Societate și îl recomandă membrilor cari doresc să cumpere acest tablou.

— Se aprobă să se închiriereze sala de festivități pentru matineuri și serate dansante Societății studenților în geografie «Soveja», pe pretul tarifar.

— Idem, Societății «Farma-Club», idem.

— Se ia act de mulțumirile Legației Regale a Albaniei în România pentru cărțile de propagandă silvică trimise de Societate D-lui Ilia Mitruschi din Ministerul Economiei Naționale din Tirana.

— Se respinge cererea cameristei căminului, Maria Olărescu, de a i se acorda 900 lei ce i s'au reținut pentru acoperirea pierderii suferită la cămin de oaspeții germani Karl Dorminger și Kretschmar.

— Se aprobă cererea Asociației *Silvicultorilor* a conductorilor silvici din România de a li se acorda sala pentru 2 ședințe 5 și 6 Decembrie 1937 plătind cheltuielile de regie câte 300 lei de ședință.

— Idem, Federației generale a Asociațiilor profesionale de salariați publici din România, în secțiuni unite, idem 1.000 lei de ședință pentru 3 Vineri consecutive între orele 19,30—22 seara.

— Se aprobă propunerea D-lui Ing. Aurel Chibeleanu de a se cumpăra terenuri în stațiunea Mureș-Isvor, jud. Cluc, pentru care se va cere oferte cu propuneri, planuri și costul lor.

— Pentru studierea întâmpinării D-lui Ing. Andrei Mălăescu, se numește o comisiune compusă din D-nii: Prof. V. N. Stinghe și N. Caragea.

Ședința se ridică la orele 23,30'.

Președinte, (ss) M. Drăcea

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu

PROCES VERBAL No. 28.

Ședința de Marți 7 Decembrie 1937.

Membrii prezenți Domnii: C. M. Buncscu, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. Emanoil, M. P. Florescu, Tr. Heroiu, Andrei I. Ionescu, H. Lazăr, At. Nedelcovici, V. N. Pribotianu, M. Rădulescu.

Ședința se deschide la orele 21,30' sub președinția D-lui Prof. M. D. Drăcea, președinte, având următoarea

Ordine de zi:

1. Salarizarea inginerilor silvici în legătură cu ridicarea curbei de 10 și 12 la sută.
2. Premii pentru împăduriri.
3. Cercuți regionale.

4. Ajutoare — Subvențiuni.
5. Diverse — Administrative.
6. Comunicări.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, se citește procesul verbal al sesiunii precedente, care se aprobă fără modificări.

Se intră în ordinea de zi.

1. *Salarizarea inginerilor silvici în legătură cu ridicarea curbei de 10 și 12 la sută.*

D-l Președinte mulțumește domnilor capi de autorități: Ing. cons. I. Comaniciu și C. Marinescu, care au binevoit să răspundă la invitația Consiliului de a lua parte la discutarea problemei de față.

Domnii: Horia Lazăr, C. Bunescu, C. Marinescu și Andrei Ionescu referă Consiliului asupra conjuncturii problemei privită din punctul de vedere al Ministerului de Agricultură, de Finanțe, CAPS și AGIR.

D-l M. P. Florescu pledează pentru interesele conductorilor, în sensul de a fi tratați în mod analog cu inginerii silvici. Deasemenea de a li se normaliza situația acelor conductori, angajați ca brigadieri silvici, etc. Consiliul ia notă și se va ocupa de chestiune în sensul celor solicitate de D-l M. P. Florescu.

După ample discuțiuni la cari iau parte și alți membri ai Consiliului, ca și invitații, Consiliul dă mandat D-lor C. M. Bunescu și Secretar General Heroiu să întocmească un memoriu în sensul a se păstra drepturile câștigate, adică egalitatea cu ceilalți membri ai Corpului Tehnic. Prezentarea aceluiași memoriu la Ministerul de Agricultură și de Finanțe să se facă de către capii autorităților și Societății.

2. *Premierea lucrărilor de împădurire.*

Se trece dosarul D-lui M. Rădulescu pentru ca împreună cu comisiunea respectivă să facă propuneri în sesiunea viitoare.

3. *Cercurile regionale.*

Chestiunea constituirii de cercuri regionale se lasă în suspensie până după intrarea în vigoare a Statutelor Societății.

5. *Diverse — Administrative.*

Consiliul roagă pe D-l cons. C. P. Georgescu să refere asupra lucrării D-lui C. A. V. Popescu: «Despre Vânătoare».

D-l Președinte citește adresa Societății «Cultul Eroilor» cu următorul cuprins:

Domnului Profesor Dr. M. Drăcea.

Președintele Soc. Progresul Silvic

Loco

Cu deosebită mulțumire am luat cunoștință de adresa D-Voastre No. 728 din 20 August a. c. prin care faceți cunoscut Societății «Cultul Eroilor» că i-ați acordat un sprijin în sumă de 3000 lei (trei mii) și totdeauna că ați făcut un călduros apel către membrii Societății ce prezidați, pentru ca fiecare.

la rândul său. să contribuie la îndeplinirea operei de recunoștință națională ce a fost încredințată Societății «Cultul Eroilor».

Foarte mișcat atât de aprecierile D-Voastre. pentru opera Societății, cât și de cuvintele calde cu care vă adresați colaboratorilor D-Voastre. spre a-i indema la această pioasă contribuție. vă rog să binevoiți a primi cele mai vii mulțumiri și patriarhicești binecuvântări.

Președintele Societății «Cultul Eroilor»

Patriarh al României.

(ss) MIRON

Director General.

(ss) *General N. Negreanu*

Director. (ss) Colonel Macarovici.

Ședința se ridică la orele 23,30'.

Președinte. (ss) M. Drăcea.

Secretar General. (ss) Tr. Hcroiu

NECROLOG

PAUL MASSIM LENȘ și N. FRANCU

Din codru s'au mai desprins doi seminceri ; se reîntorc în tina ospitalieră. — odrăslind viața altora prin moartea lor — perpetu-
ul Ciclu al vieții — în natură.

Două suflete de elită, dintre înaintașii generației eroice a pădurării
conservatoare și idealistă

PAUL MASSIM LENȘ

Ing. Insp. Silvic

Născut în 1872 în 3 X la București, a urmat cursurile Școlii Superioare de Agricultură și Silvicultură dela Herăstrău, diploma luând-o dela Școala Specială Silvică Brănești. Căsătorit în două rânduri, decedatul lasă și trei copii moștenitori ai unui nume nepătat și a unul trecut de muncă pentru care silvicul M. P. Lenș, care a servit Statului dela 1. 9. 1895 până în anul 1930 Ianuarie, data când a fost pensionat. A primit ordine de mulțumire pentru lucrările de regenerare. Decedatul a activat multă vreme al ocolului Radu Negru (Argeș) de unde, prin avansare a fost trecut în anul 1918 la Serv. exploatărilor în regie și apoi al împăduririlor din Cen-

trală. A trecut în lumea celor dreți în ziua de 31 Iulie a. c., fiind înmormântat la C. de Argeș, localitatea unde și-a petrecut viața de pensionar.

Dotat cu o fire blândă și de o amabilitate copleșitoare, M. Lenș a știut să-și câpăte stima și simpatia tuturor celor ce l-au cunoscut.

NICULAE FRANCU

Ing. Insp. general.

O figură a Corpului, sobru, distins, tăcut și putând fi revendicat nu numai de pădurărimă, ci și de petroliști, printre care activase intens în ultimii ani ai vieții.

Născut în 3 II. 1868, în jud. Alba, a urmat și absolvit Școala de aplicație silvică Brănești; intrat în serviciu la 16 IV. 1895; fusese guard general cl. II, iar în 1909 îl aflăm în Anuarul Corpului ca silviculter șef cl. III, după ce pe la ocolul Băbeni și Paulești, se cunosc încă urmele sale creatoare. A fost pensionat în 1928.

Bun camarad, chiar în misiunile delicate ale anchetelor și inspecțiilor la ocoale, punea mult tact și suflet, fiind drept și coleg sfătuitor.

Era cunoscut ca prospector-expert în materie de perimetre petrolifere, consultat chiar de specialiștii în materie și cel interesat: avea o vastă bibliotecă și hârtii puse la punct mai ales asupra regiunii Prahova.

A murit la Ploești la 8 August a. c.

Noi supraviețuitorii, ce mergem adesea pe drumurile de lumină trasate de Stegarii, cari se sting rând pe rând, ne plecăm cu pietate asupra cripei și amintirii lor neșterse, zicând creștinescul: «Dumnezeu să-l odihnească în ceata dreptilor — fie-le ușoară țărâna mumă».

R. P.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,
Având în vedere art. 2 din codul silvic;
Având în vedere art. 2 din legea modificatoare în codul silvic, publicată
în Monitorul Oficial Nr. 131/1920,

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii *D a n d a r a*, jud. Vlașca, proprietatea Dan A. Nojen ș. a., în suprafață de 360 ha. 4611 m. p. Regimul erăng. Revoluția normală 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

b) Revizuirea regulamentului de exploatare al pădurii *V a l e a A n t - n i s u l u i*, jud. Mureș, proprietatea Mihail C. Vlădeseu, în suprafață de 67 ha. 2400 m. p. Regimul erăng. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea în anul 1975.

c) Amenajamentul pădurii *O d v o ș*, jud. Arad, proprietatea compozitorului Odvos, în suprafață de 83 ha. 3200 m. p. Regim și tratament erăng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 20 ani, cu întocmirea unui nou plan special după zece ani.

d) Amenajamentul pădurii *V a l e*, jud. Someș, proprietatea comunei Nășud, în suprafață de 64 ha. 1700 m. p. Regimul erăng. Revoluția normală 30 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (66) Gh. Sisosti.

No. 262507 din 23 Noiembrie 1937.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii *D o b r o v â t*, jud. Vaslui, proprietatea Domeniului Coroanei, în suprafață de 1488 ha. 8100 m. p. Regim și tratament codru cu tineri succesive grupate în 5 serii de exploatare. Revoluția normală 80 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii *M i n a M a r e*, jud. Ciuș, proprietatea Bodo Gavril ș. a., în suprafață de 90 ha. 4500 m. p. Regim și tratament codru cu tineri vase. Revoluția normală 60 ani.

e) Amenajamentul pădurii Cisteiul de Mureș, jud. Alba, proprietatea comunei Cisteiul de Mureș, în suprafață de 58 ha. 9800 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Pietriș, jud. Someș, proprietatea comunei Rusul de Sus, în suprafață de 46 ha. 8500 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Turdaș, jud. Alba, proprietatea comunei Turdaș, în suprafață de 46 ha. 8200 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Cișău, Tețicereu - Sănecl, jud. Târnava Mică, proprietatea Fundației Ladai, în suprafață de 46 ha. 1600 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii Fărău, jud. Târnava Mică și Alba, proprietatea comunei Fărău, în suprafață de 44 ha. 89 m. p. tratată în două serii de crâng cu revoluția normală 20 ani.

h) Amenajamentul pădurii Podiuocul Cires, județul Someș, proprietatea posesorului Negreni, în suprafață de 44 ha. 8600 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

i) Amenajamentul pădurii Stejarul Bătrân ș. a., jud. Odorheiu, proprietatea comunei Cobătești, în suprafață de 30 ha. 6546 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 40 ani.

No. 269531 din 23 Noiembrie 1937.

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor ocoului silvic Iacobeni, jud. Cămpulung, proprietatea Fondului bisericesc ortodox român din Bucovina, în suprafață de 9159 ha. 8500 m. p. Regim și tratament codru cu țări rase. Revoluția normală 120 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurilor ocoului silvic Cărlibașa, jud. Cămpulung, proprietatea Fondului bisericesc ortodox român din Bucovina în suprafață de 7504 ha. 9200 m. p. Regim și tratament codru cu țări rase. Revoluția normală 120 ani.

c) Amenajamentul pădurii Stăpina ș. a., jud. Târnava Mică, proprietatea Fondului Bazilicilor din Blaj, în suprafață de 91 ha. 9800 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii Podul Ormănișului, județul Alota, proprietatea Comunei Dorca, în suprafață de 50 ha. 5000 m. p. Regim crâng. Revoluția normală 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Rogosela, jud. Sălaj, proprietatea comunei Zăluc, în suprafață de 43 ha. 1500 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii Gornu ș. a., jud. Târnava Mică, proprietatea comunei Alceus, în suprafață de 40 ha. 5600 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Mornuletele Ossoiu, jud. Someș, proprietatea posesorului Bărsan, în suprafață de 36 ha. 6500 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

h) Amenajamentul pădurii comuna Copand, jud. Alba, proprietatea comunei Copand, în suprafață de 23 ha. 1500 m. p. Regim crâng. Revoluția normală 20 ani.

i) Amenajamentul pădurii Zălogea ș. a., jud. Someș, proprietatea comunei Bretea, în suprafață de 26 ha. 8300 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

No. 260824 din 15 Noiembrie 1937.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) T. Moșoiu

a) Amenajamentul pădurii **Brebeni**, județul Olt, proprietatea Casei Școlilor, în suprafață de 512 ha. 6000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Aluniș**, județul Cluj, proprietatea Composesoratului Intedi-Târnavaș, în suprafață de 83 ha. 5700 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Peste Apă**, județul Năsăud, proprietatea Comunei Șteu-Crisaur, în suprafață de 52 ha. 7700 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Mogonyoaia**, județul Ilfov, proprietatea Elena Șumărescu, în suprafață de 40 ha. 3502 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Lunen Sirechișoia**, județul Fălciu, proprietatea orașului Hueț, în suprafață de 71 ha. 7030 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

f) Amenajamentul pădurii **Comunale Clineșu**, județul Alba, proprietatea Comunei Clineșu, în suprafață de 52 ha. 9400 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

g) Regulamentul de exploatarea pădurii **La Găvoșdiuă**, județul Suceava, proprietatea Facultății Școlilor Comunal din Măgurea, în suprafață de 1 ha. 1800 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

h) Regulamentul de exploatarea pădurii **Dumbrava**, județul Gorj, proprietatea Maria I. Negomirescu, în suprafață de 0 ha. 9400 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

i) Regulamentul de exploatarea pădurii **Gârba Jiu**, județul Gorj, proprietatea Cristina I. Negomirescu ș. a., în suprafață de 0 ha. 8800 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

No. 252593 din 5 Noembrie 1937.

a) Regulamentul de exploatarea pădurii **Blejești**, jud. Vlasca, proprietatea D. Iru și Maria Voimă, în suprafață de 199 ha. 8360 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii **Vibecișuș**, jud. Rădăuți, proprietatea Elias Ellis, în suprafață de 120 ha. 7500 m. p. tratată în o serie de codru cu tăieri succesive și una de codru cu tăiere rasă și revoluția normală 90 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Nimăești**, Jud. Bihor, proprietatea posesoratului Nimăești, în suprafață de 74 ha. 7600 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii **Zăpodia Huliș ș. a.**, jud. Târnava Mare, proprietatea Ion Görtner ș. a., în suprafață de 57 ha. 5400 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

e) Revizuirea regulamentului de exploatarea pădurii **Drăgășuș**, jud. Argeș, proprietatea Al. Referendaru, în suprafață de 54 ha. 3600 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 36 ani.

f) Regulamentul de exploatarea pădurii **Dealul Droicii ș. a.**, jud. Museel, proprietatea Ion N. Boboc, în suprafață de 20 ha. 0641 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

No. 252596 din 5 Noembrie 1937.

a) Regulamentul pentru operațiuni culturale al pădurii **Reptenșu**, jud. Sirojilneș, proprietatea Avram Heber ș. a., în suprafață de 139 ha. 2344 m. p. Curățiri, sărituri și extrageri de rezerve.

b) Amenajamentul pădurii **Mereni - Călugăreni**, jud. Dâmbovița, proprietatea Casei Școalelor, în suprafață de 107 ha. 0400 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani.
No. 252595 din 3 Noiembrie 1937.

a) Amenajamentul pădurii **Ghelința Mică și Putna**, jud. Trei Scaune, proprietatea Composesoratului Ghelinta, în suprafață de 3488 ha. 0470 m. p. tratată în trei serii de codru cu tăieri succesive și revoluția normală 30 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii **Părăul Boii Către Deal**, jud. Târnava Mare, proprietatea Andrei Wolff ș. a. în suprafață de 25 ha. 4009 m. p. Regimul crâng. Revoluția 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Părăul Boii**, județul Târnava Mare, proprietatea Ion Gärthner ș. a. în suprafață de 44 ha. 5505 m. p. Regim crâng. Revoluția normală 40 ani.

No. 244087 din 29 Octombrie 1937.

a) Amenajamentul pădurii **Gărcina**, jud. Neamț, proprietatea Statului, în suprafață de 6452 ha. 3500 m. p. tratată în trei serii de exploatare (II-a, III-a și IV-a) regimul codru cu modalitatea de tratament a tăierilor succesive și revoluția normală 108, 90 și 112 ani. Revizuirea după 9 ani (s II-a), 15 ani (s III-a) și 14 ani (s IV-a).

b) Amenajamentul pădurii **Punghina S. IV-a**, jud. Mehedinți, proprietatea Statului, în suprafață de 1175 ha. 5000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Butoești, Susița și Stângăcea** a. Seria V a, jud. Mehedinți, proprietatea Statului, în suprafață de 1150 ha. 8900 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 105 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Lunca** a. Seria IV-a, jud. Bacău, proprietatea Statului, în suprafață de 1045 ha. 6600 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 84 ani. Revizuirea după 7 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Dorăști** Seria VII, jud. Tecuci, proprietatea Statului, în suprafață de 516 ha. 1300 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

No. 245946 din 1 Noiembrie 1937.

a) Amenajamentul pădurii **Ghidfalău**, jud. Trei Scaune, proprietatea Composesoratului Ghidfalău, în suprafață de 467 ha. 5700 m. p. tratată în 2 serii de codru cu tăieri succesive și revoluția normală 100 și 80 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Zăvoiașul Pruncului Gârlei**, jud. Romanat, proprietatea Mihail Negulescu, în suprafață de 24 ha. 4000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani.

a) Amenajamentul pădurii **Balotoești**, județul Mehedinți, proprietatea Academia Română Fundația M. H. Elias, în suprafață de 2030 ha. 4400 m. p. tratată în 3 serii de crâng dintre care două cu revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Lunca Tarușel**, jud. Someș, proprietatea comunei Lelești, în suprafață de 252 ha. 3000 m. p. Regim crâng. Revoluția normală 30 ani.

a) Revizuirea regulamentului de exploatarea pădurii **Cozia**, jud. Fălciu, proprietatea moșten. M. Săulescu, în suprafață de 670 ha. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani. După efectuarea tăierilor se va întocmi un nou studiu de amenajare.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii **Vitlavas-Sumuleu**, jud. Cluj, proprietatea firmei Brosteanu & Co., în suprafață de 336 ha, 1500 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Priseci**, jud. Someș, proprietatea Vad. Tul. Valentin Bethlen s. a., în suprafață de 91 ha, 8100 m. p. tratată în 2 serii de crâng cu revoluția normală 20 și 40 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii **Făța Bencesei**, jud. Cluj, proprietatea Dr. Sîntion Tamaș, în suprafață de 61 ha, 0200 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Coasta Chiuzeului**, județul Trei Scăune, proprietatea Văd. Deak Ladislau s. a., în suprafață de 45 ha., 4700 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 60 ani.

f) Amenajamentul pădurii **D-nei Varro Roza**, jud. Alba, proprietatea Varro Roza, în suprafață de 29 ha, 6500 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

a) Amenajamentul pădurii **La Hotar**, jud. Salaj, proprietatea Văd. Dr. Coriolan Pop, în suprafață de 276 ha, 3100 m. p. tratată într-o serie de codru cu tăieri succesive și o serie de codru cu tăieri rase și revoluția normală 80 ani pentru fiecare.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii **Săulești**, jud. Gorj, proprietatea Irina Dendrinu, în suprafață de 94 ha, 3300 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

No. 223689 din 7 Octombrie 1937.

a) Regulamentul de exploatarea pădurii **Dosul Leșului**, jud. Turda, proprietatea Vasile Popa, în suprafață de 115 ha, 0928 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 100 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Tr. Mosolu.

No. 219423 din 2 Octombrie 1937.

a) Amenajamentul pădurii **Palanca, Gurbăneasa, Vulpeasca și Glodul**, județul Teleorman, proprietatea Epitr. Bisericii Sf. Spiridon-Nou din Buznești, în suprafață de 292 ha, 1600 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Sescloresanu.

No. 212998 din 27 Septembrie 1937.

a) Amenajamentul pădurii **Năpradea**, jud. Sălaj, proprietatea Ida Doy și Pechi, în suprafață de 198 ha, 9500 m. p. tratată în 2 serii de crâng cu revoluția normală 20 și 40 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii **Bărsăști**, jud. Arges, proprietatea Moșten. C. Seltea, în suprafață de 88 ha, 7400 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Tr. Mosolu.

No. 219424 din 2 Octombrie 1937.

a) Amenajamentul pădurii *Săscădăntu*, jud. Sibiu, proprietatea generală Săscădăntu, în suprafața de 708 ha. 4900 ca. p. tratată în două serii de codru cu tăieri succesive și revoluția normală 100 ani.

b) Amenajamentul pădurii *Săscădăntu*, jud. Buzău, proprietatea Cleo Dărbulesen, în suprafața de 49 ha. 4900 ca. p. Regim și tratament etnag simplu. Revoluția normală 12 ani.

No. 26266/1937.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) **Tr. Moșolu.**

P

CC

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Memברי:

Drăcea M.
Ioan P.

Rădulescu M.
Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

înființată morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1937 :

Președinte : Drăcea M.

Vice-Președinți : { Alimănișteanu C.
Stinghe N. V.

Casier : M. Rădulescu

Secretar general : Tr. Ionescu-Heroiu

Secretari : { Ilie C. Demetrescu
D. A. Sburlan

Memברי :

Bunescu M. C.	Ionescu A.
Butoi Al.	Lazăr H.
Caragea N. N.	Lufescu Gh.
Emanoil C.	Minescu Gh.
Florescu M. P.	Năstăsescu Gh.
Georgescu P. C.	Nedelcovici Ath.
Grozescu D.	Priboianu V.
	Vâlceanu Eug.

Memברי suplimentari : Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.

Memברי suplimentari : Teodorescu Șt., Constantinescu Gh. și
Georgescu Șt.

Prețul abonamentului :

Pe un an pentru instituții	500	Lei
„ „ „ particulari	300	„
„ „ „ pentru membrii Societății	200	„
„ „ „ pentru conducători și brigadieri	75	„
Numărul	25	„

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru
ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai
largi.

II. SERIA B. — INDRUMĂRI:

Z. PRZ. METSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINTE, PEPINJERE, ÎMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră,
semănături directe și plantații.

